ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗ ΝΕΑ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ*

** Όλα τα βιβλία είναι εκδόσεις Πύρινος Κόσμος ή βρίσκονται στο www.thebookoflife.gr και www.ηπροφητειασημερα.gr

Περιεχόμενα

ΒΙΟΓΡΑΦΙΕΣ

Μπέρτα Ντούντε (1891 - 1965)

Ποια ήταν η Μπέρτα Ντούντε; Στην πραγματικότητα δεν είναι τόσο σημαντικό να ξέρει κανείς ποια ήταν η Μπέρτα Ντούντε. Πολύ πιο σημαντικό είναι να ελέγξει εάν τα όσα είχε τη χάρη να καταγράψει η γυναίκα αυτή προέρχονταν αληθινά από τον ίδιο τον Θεό. Και εφόσον αναγνωρίζει ότι πρόκειται όντως για λόγια του Πατέρα, να εναρμονίσει τη ζωή του με αυτά. Το ότι ο καθένας οφείλει να ελέγχει το καθετί που του προτείνεται να πιστέψει με την αξίωση ότι είναι αληθινά λόγια που προέρχονται από τον Θεό, το ξέρει όποιος γνωρίζει την Αγία Γραφή. Αυτός ο έλεγχος βέβαια δεν είναι τόσο απλός, ιδίως μάλιστα στην εποχή μας, την εποχή του τέλους. Αλλά εφόσον υπάρχει αληθινή αγάπη για την αλήθεια, εφόσον ακολουθούνται οι κατευθυντήριες γραμμές που μας δίνονται μέσα στη Βίβλο και επίσης εφόσον κανείς προσεύχεται με εσωτερικότητα στον Ιησού Χριστό για να τον φωτίσει σχετικά, τότε δεν είναι αδύνατη η διάκριση ανάμεσα στα αληθινά και στα τεχνηέντως φαινομενικά λόγια του Πατέρα.

Ένα από τα κριτήρια που έδωσε ο ίδιος ο Χριστός είναι ιδιαίτερα σημαντικό και είναι αυτό που αναφέρεται στο Ευαγγέλιο του Ματθαίου, κεφ. 7,15-21: «Προσέχετε τους ψευδοπροφήτες που σας έρχονται ντυμένοι με προβιά αρνιού, μέσα τους όμως είναι λύκοι αρπακτικοί. Θα τους αναγνωρίσετε από τους καρπούς τους. Μήπως μπορεί κανείς να μαζέψει σταφύλια από τα αγκάθια ή σύκα από τα τριβόλια; Το καλό το δέντρο κάνει καλούς καρπούς, το κακό δέντρο κάνει κακούς. Ένα καλό δέντρο δεν μπορεί να κάνει σκάρτους καρπούς ούτε το άχρηστο δέντρο να κάνει καλούς καρπούς. Όποιο δέντρο δεν κάνει καλούς καρπούς, το κόβουν και το καίνε. Επομένως θα τους αναγνωρίσετε από τους καρπούς τους.

Δεν είναι όποιος Μου λέει ‘‘Κύριε, Κύριε’’, που θα μπει στη βασιλεία των ουρανών, αλλά εκείνος που κάνει το θέλημα του ουράνιου Πατέρα Μου!»

Με αυτή την παρομοίωση ο Ιησούς εξηγεί ότι κάποιος μπορεί ν’ αναγνωρίσει το δέντρο από τους καρπούς του, αλλά και από το δέντρο να διαβλέψει τι είδους καρποί θα προκύψουν, τονίζοντας ιδιαίτερα ότι ένα κακό δέντρο δεν φέρνει καλούς καρπούς. Αυτό ισχύει για την πνευματική τοποθέτηση και δράση ενός ανθρώπου αλλά και για την προσωπική του ζωή και τη δραστηριότητά του.

Εάν, όλα όσα προβάλλονται ως αλήθειες, ελέγχονταν με σοβαρότητα σύμφωνα με τα κριτήρια που δίνονται στη Βίβλο, τότε δεν θα υπήρχαν τόσοι πολλοί άνθρωποι που δέχονται ανεπιφύλακτα ψεύτικες αποκαλύψεις ως «λόγια του Θεού» αλλά ούτε και τόσοι πολλοί από την άλλη που απορρίπτουν κάθε νέα αποκάλυψη.

Η Μπέρτα Ντούντε (1891-1965) ανάμεσα στο 1937 και στο 1965 κατέγραψε πάνω από 9.000 αποκαλύψεις που της δόθηκαν μέσω του «εσωτερικού Λόγου». Ο τρόπος που λάμβανε χώρα η πνευματική επικοινωνία με τον Θεό, ήταν ίδιος με κείνον που ίσχυε -μεταξύ άλλων- και στην περίπτωση του μεγάλου μύστη και προφήτη Γιάκομπ Λόρμπερ (1800-1864).

Δεν έλαβε δηλαδή κανένα απολύτως μήνυμα σε κατάσταση ύπνωσης (τρανς) ή ημιύπνωσης ούτε και μέσω της λεγόμενης «αυτόματης γραφής». Θα πρέπει αυτό να τονισθεί σε αντιδιαστολή με τον τρόπο μεταδόσεων των κατώτερων πνευμάτων, τα οποία επικοινωνούν κατά προτίμηση με τις παραπάνω μεθόδους. Αυτό όμως πέρα από τους κινδύνους που εμπερικλείει, σημαίνει επίσης και ένα δραστικό περιορισμό της ελεύθερης βούλησης και της προσωπικότητας του διαμέσου.

Η ίδια η Ντούντε περιγράφει τη θεόληπτη έμπνευση με αυτά τα λόγια:

«Η μετάδοση του ‘‘λόγου’’ γίνεται ως εξής: Μετά από μία κατανυκτική προσευχή και σύντομη αυτοσυγκέντρωση, αφουγκράζομαι μέσα μου. Οι σκέψεις αναδύονται από κει με ενάργεια, οι λέξεις ρέουν μεμονωμένες και ευκρινείς η μία μετά την άλλη…

Με αργό ρυθμό, ώστε να προλαβαίνω να γράφω, η κάθε φράση προστίθεται στην προηγούμενη. Καταγράφω τις λέξεις στενογραφικά, όπως γίνεται με μία υπαγόρευση, δίχως να συμμετέχω με τις σκέψεις μου ή να επεμβαίνω στη δομή του κειμένου. Ποτέ δεν πέφτω σε κατάσταση ύπνωσης ούτε σχηματίζω εγώ τις προτάσεις, παρά είναι σαν να ξεπηδούν οι λέξεις από μόνες τους, χωρίς εγώ να συλλαμβάνω το συνολικό νόημά τους κατά τη διάρκεια της καταγραφής.

Μετά από μέρες, καμιά φορά μάλιστα και εβδομάδες, μεταφέρω το στενογράφημα σε κανονική γραφή, χωρίς να το διαβάσω προηγούμενα ολόκληρο. Αντιγράφω τη μία λέξη μετά την άλλη, χωρίς να αλλάζω ούτε μία συλλαβή ή να ‘‘βελτιώνω’’ τίποτα και σε καμία περίπτωση δεν επεξεργάζομαι το νόημα ή το ύφος της υπαγόρευσης. Συνήθως η διάρκεια μιας τέτοιας υπαγόρευσης είναι περίπου μισή ώρα. Εδώ θα πρέπει να τονίσω με έμφαση ότι η όλη διαδικασία γίνεται χωρίς κανέναν εξαναγκασμό και χωρίς οποιαδήποτε κατάσταση έκστασης. Τα πάντα γίνονται απλά, με νηφάλιο πνεύμα, χωρίς να διεγείρεται ή να επηρεάζεται η θέλησή μου. Μπορώ ανά πάσα στιγμή να διακόψω και να συνεχίσω μετά από ώρες ή και μέρες από το ίδιο σημείο που κόπηκε η πρόταση. Η υπαγόρευση συνεχίζεται ρέοντας κανονικά, χωρίς να διαβάσω απ’ αρχής τα προηγούμενα».

Η ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΣΗΜΕΡΑ
www.η ηπροφητείασήμερα.gr

Γιάκομπ Λόρμπερ (1800 - 1864)

Ο Λόρμπερ ήταν δάσκαλος και μουσικός, γεννημένος το 1800 σ’ ένα χωριό της Αυστρίας.

Στα 40 του χρόνια τού δόθηκε επιτέλους μία ευκαιρία να ξεφύγει απ’ τη φτώχεια του, αναλαμβάνοντας μία Θέση διευθυντή ορχήστρας στην Τεργέστη. Στις 15-3-1840, ενώ ετοιμαζόταν γι’ αυτό το ταξίδι, μία επιτακτική φωνή μέσα απ’ το μέρος της καρδιάς του τον διέταξε: «Πάρε την πένα σου και γράψε!».

Στα επόμενα 24 χρόνια, μέχρι το Θάνατό του, κατέγραψε μ’ αυτόν τον τρόπο 10.000 σελίδες.

Κύριος σκοπός αυτής της προφητείας ήταν να ξαναδοθεί το λυτρωτικό μήνυμα του Ιησού στην πρωταρχική του μορφή. Περιγράφοντας σε βάθος τη ζωή και τη διδασκαλία του Ιησού, πατάει γερά πάνω στη χριστιανική πίστη και ταυτόχρονα της προσδίνει μία πιο πλατιά και υπερβατική διάσταση.

Παράλληλα μας δίνει εκπληκτικές γνώσεις για τη ζωή και για τη φύση. Ιδιαίτερα αξιοσημείωτες είναι οι πληροφορίες που παραθέτει απ' το χώρο της Μικροφυσικής, της Αστρονομίας, της Παλαιοντολογίας κ.λπ.,
που οι αντίστοιχες επιστήμες μόλις προχθές μπόρεσαν ν' αποκτήσουν. Και μάλιστα με μία ασυνήθιστη ακρίβεια και πολυπλοκότητα. Εξάλλου οι αποκαλύψεις του για τα τεχνολογικά επιτεύγματα και τα διαφόρου είδους φαινόμενα της εποχής μας, μας κάνουν να σκεφτούμε και να καταλάβουμε πολλά…
Φαίνεται πως η ανθρωπότητα της Εποχής της Επιστήμης και της 'Ερευνας είχε φθάσει στον απαραίτητο βαθμό ωριμότητας για να λάβει και να συλλάβει αυτές τις γνώσεις. Η Επιστήμη είναι πλέον σε Θέση να κατανοήσει καλύτερα τα μυστικά του σύμπαντος και να επαληθεύσει αυτές τις πληροφορίες.
"Ετσι αυτό το έργο ικανοποιεί ολόπλευρα την καρδιά και τη λογική μας και προσθέτει στην εξωτερική γνώση την πνευματικότητα που της λείπει. Μάλιστα επανειλημμένα μας προτρέπει να βάλουμε να δουλέψουν και τα δυο, καρδιά και λογική, ώστε τα κριτήρια (και η εμπιστοσύνη) γι' αυτά που διαβάζουμε να βγαίνουν από εμάς τους ίδιους.
Τα βιβλία του Λόρμπερ ήταν απ' την αρχή υπό διωγμό. Τόσο από μεριάς της -τότε-πανίσχυρης Καθολικής Εκκλησίας όσο και από τους Ναζί αργότερα. Ολοκληρωμένα και σ' ευρεία κλίμακα άρχισαν να τυπώνονται μετά τον πόλεμο. Από τότε έχουν κυκλοφορήσει πάνω από 1 εκ. βιβλία. "Εχουν μεταφρασθεί δε (και μεταφράζονται) σε περισσότερες από 15 γλώσσες. Σήμερα δίνεται η ευκαιρία να τα γνωρίσει και ο "Ελληνας αναγνώστης.

Οι Προφητείες του Γιάκομπ Λόρμπερ

Ο Ιάκωβος Λόρμπερ είναι μια εξαιρετική περίπτωση. Είναι ο μύστης και ο προφήτης, που ταυτόχρονα όμως είναι ο προπομπός του ανθρώπου της μελλοντικής εποχής. 'Ηταν ένας σχετικά άσημος και φτωχός μουσικός, που επί 24 χρόνια της ζωής του, ως το θάνατό του το 1864, κατέγραψε πάνω από-10.000 σελίδες καθ' υπαγόρευση της «εσωτερικής φωνής»" που άκουγε μέσα του.
Το είναι του Θεού, του σύμπαντος, του ανθρώπου, καθώς και οι αμοιβαίες σχέσεις τους, πριν ακόμα από την υλική Δημιουργία ως και τη μελλοντική τελειοποίησή τους, αυτά είναι τα θέματά του. Όλα αυτα είναι δοσμένα με σαφείς, κατανοητές έννοιες και όχι πια μέσα από σύμβολα ή παρομοιώσεις, όπως έκαναν αναγκαστικά οι παλαιότεροι μύστες και ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός.
Αν το περιεχόμενο του έργου του είναι σαφές, – αν και πολλές φορές «προκλητικό», – είναι γιατί η ανθρωπότητα σήμερα είναι πλέον ώριμη γι' αυτήν την ανύψωση σ' ένα υψηλότερο συνειδησιακό επίπεδο. Παράλληλα οι επιστήμες έχουν φτάσει σ' ένα σημείο που είναι σε θέση να παρακολουθήσουν τα βήματα του Λόρμπερ, να πετύχουν δηλαδή μια αρμονική σύζευξη μεταξύ των εμπειρικών, θετικών επιστημών και της μεταφυσικής.
Αλλά δεν συμφιλίωσε μόνο την επιστήμη με τη θρησκεία, παρά μας δίνει τη δυνατότητα να διεισδύσουμε κι εμείς με τη νοημοσύνη μας σε όλα τα θέματα της πίστης.
Ήδη το 1847 ο Λόρμπερ μιλάει για τη διαιρετότητα του ατόμου και το παρομοιάζει με ένα μικροκοσμικό σύμπαν, 64 χρόνια πριν την επιστήμη. Εκατόν οχτώ χρόνια πριν την ανακάλυψη του Ητα-μεσόνιου, ο Λόρμπερ μιλάει για στοιχειώδη σωμάτια με διάρκεια ζωής 10^{-18} του δευτερολέπτου. Μεταξύ άλλων περιγράφει τις συνθήκες ζωής στη Σελήνη, τον Ήλιο, τον Κρόνο, την πραγματική φύση των κουάζαρ, και – πολύ πριν ανακαλυφθεί από τους αστρονόμους – τον Ποσειδώνα.

Δίνει μια ολιστική περιγραφή του ψυχο-σωματικού ανθρώπου, από την εσωτερική δομή του εγκεφάλου ως το ultimum moriens της καρδιάς και πολλά άλλα τα πιο πολλά έχουν ήδη επαληθευθεί επιστημονικά, τα υπόλοιπα περιμένουν να ανακαλυφθούν.

Παραπέρα, εκείνη η «φωνή» μέσα του, που ο ίδιος την ένιωθε σαν τη φωνή του Ιησού Χριστού, του δίδαξε επανειλημμένα ότι αυτή η ικανότητα του «εσωτερικού Λόγου» έχει δοθεί εν σπέρματι σε κάθε άνθρωπο, όμως ενεργοποιείται συνήθως με την πνευματική αναγέννησή του.

Έτσι το κύριο στοιχείο του έργου του είναι ότι μας δείχνει το δρόμο που οδηγεί σ' αυτήν την αναγέννηση. Πρόκειται για το γνωστό στους μύστες όλων των εποχών δρόμο, που οδηγεί στο εσωτερικό μας, γιατί μέσα στη καρδιά μας αναπαύεται ένας σπινθήρας της Αιώνιας Αγάπης. Χωρίς να απορρίπτε ται η -οποιουδήποτε δόγματος- εξωτερική εκκλησία, τονίζεται η σπουδαιότητα της εσωτερικής εκκλησίας, του Θεού μέσα μας.

Χάρη στην επικύρωσή του από τις νεώτερες επιστημονικές ανακαλύψεις και τα γεγονότα της ιστορίας, ο μέχρι πρότινος «άγνωστος προφήτης Γιάκομπ Λόρμπερ», γίνεται γνωστός και σ' ένα ευρύτερο αναγνωστικό κοινό. Όποιος μελετάει σε βάθος το έργο του αντιλαμβάνεται τί ανεξάντλητη πηγή αποτελεί, γιατί δεν υπάρχει κανένα ερώτημα που έχει απασχολήσει τον άνθρωπο από καταβολής κόσμου, που να μη βρίσκει απάντηση εκεί μέσα.

«Υπάρχουν δύο δρόμοι για να βρει κανείς τον Θεό: ένας σύντομος, που είναι η αγάπη, η οποία μέσα από τό Καλό φθάνει στην Αλήθεια. Κι ένας μακρύτερος, που είναι η σοφία, η οποία μέσα από την Αλήθεια οδηγείται στο Καλό. Ο εσώτατος πυρήνας κάθε αυθεντικής θρησκείας είναι η ένωση των δύο δρομων, ο «ουράνιος γάμος μέσα στον άνθρωπο».

Η ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΣΗΜΕΡΑ
www.η ηπροφητεíασήμερα.gr

Τα παρακάτω κείμενα έχουν καταγραφεί κατά θεία υπαγόρευση από απλούς θεοσεβείς ανθρώπους διαφόρων εποχών, που άκουγαν τον Εσωτερικό ή Έμφυτο Λόγο, σύμφωνα με το Ευαγγ. Ιωάννη 14,21 και την Επιστολή Ιακώβου 1,21

Ο Ηχηρός Εσωτερικός Λογός

Η πιο εξαίσια στιγμή στη γήινη ζωή του ανθρώπου είναι όταν ακούσει εσωτερικά τον ήχο του Λόγου Μου, όταν συλλάβει σαν λόγια ηχηρά την έκφραση της αγάπης Μου μέσα στην καρδιά του.

Γιατί τότε Με νιώθει κοντά του σαν έναν κατακλυσμό από φως, ο οποίος, αντιληπτός και με τις φυσικές αισθήσεις, πλημμυρίζει την καρδιά.

Η μορφή που θα ηχήσει η εσωτερική φωνή εξαρτάται από την ψυχική του ωριμότητα. Εάν η ψυχή του είναι ήδη πολύ προχωρημένη, μπορεί να παραδοθεί ανεμπόδιστα στο αίσθημα της ανάτασης που συνεπάγεται, ενώ αντίθετα μπορεί να έχει να παλέψει με εσωτερικά εμπόδια ακόμη εάν ο βαθμός της ωριμότητάς του είναι χαμηλός. Ωστόσο θα πρέπει να έχει κατακτήσει ήδη μία ορισμένη ψυχική ωριμότητα γιατί αλλιώς δεν θα του δινόταν η χάρη να λάβει το Λόγο εσωτερικά.

Πρόκειται επομένως για μία μετάδοση φωτός και δύναμης σε άμεση μορφή όπου ένας άνθρωπος βρίσκεται σε τόσο στενή επαφή μαζί Μου, ώστε και Εγώ μπορώ να εκδηλωθώ και να γίνω κατανοητός, πράγμα που αποκλείεται με μία ανώριμη ψυχή. Αλλά παράλληλα είμαι υποχρεωμένος να βάζω φραγμούς στη δύναμη της Αγάπης Μου για να μπορεί το άτομο αυτό να ζήσει και στη συνέχεια στη Γη χωρίς να χάσει την επαφή του με τον κόσμο εξαιτίας της ευτυχίας που τον κατακλύει.

Άλλωστε για το λόγο αυτό οι στιγμές που θα ακούγεται ο ήχος της φωνής Μου θα είναι πάντοτε σύντομες μέχρι που να τερματίσει τη γήινη διαδρομή του αυτός ο άνθρωπος ο οποίος στέκεται τόσο κοντά Μου, ώστε κι Εγώ τον τιμώ με την ομιλία Μου. Όμως στην εποχή του τέλους χρειάζομαι δραστήριους υπηρέτες στη Γη που θα δουλεύουν εντατικά για Μένα.

Έτσι και Εγώ ανταμείβοντας το ζήλο τους θα τους αποκαλυφθώ με τέτοιον τρόπο που να μη μείνει καμία αμφιβολία πια στην καρδιά τους, επειδή Μου είναι τόσο αφοσιωμένοι ώστε πιστεύουν μολονότι δεν Με βλέπουν, και με την πίστη αυτή εργάζονται για Μένα.

Πρόθεσή Μου είναι να τους παρακινήσω σε όλο πιο εντατική δραστηριότητα. Για να ακούσουν όμως τον ήχο της φωνής Μου πρέπει η πίστη τους να έχει γίνει τόσο

ισχυρή που να πιστεύουν άνευ όρων στην ενέργειά Μου, να έχουν διδαχθεί ήδη από τη φωνή του Πνεύματος και να έχουν αναγνωρίσει ότι είναι η δική Μου φωνή.

Γιατί δεν επιτρέπεται σε καμία περίπτωση ο ηχηρός εσωτερικός Λόγος να εξαναγκάσει κάποιον να πιστέψει, απεναντίας αποτελεί την επιβράβευση μίας σθεναρής πίστης. Είναι μάλιστα αυτό που αξίζει να επιδιώκει κανείς στη Γη πάνω απ' όλα, μια και προσφέρει απαράβλητη ευδαιμονία στον άνθρωπο, αφού και μόνο η σκέψη του τον κάνει απρόσβλητο απέναντι στους οποιασδήποτε μορφής γήινους πόνους και δεινά.

Η μακαριότητα και η εμπεδωμένη, βέβαιη πίστη ενός τέτοιου ανθρώπου ενισχύουν την πίστη και των συνανθρώπων του, με αποτέλεσμα η δράση του ανάμεσά τους να έχει ευλογημένα αποτελέσματα και να φέρει σε πέρας οποιοδήποτε έργο αναλαμβάνει με επιτυχία.

Οι άλλοι μπορεί βέβαια να του διατυπώσουν τις αμφιβολίες τους, όμως όποιος ακούει τον ήχο της φωνής Μου αποκλείεται πια να αμφιβάλει. Κι Εγώ ανταμείβω έτσι την αγάπη και την πίστη εκείνου που Με υπηρετεί αφοσιωμένα και του προσφέρω ήδη πάνω στη Γη μία τέτοια ευδαιμονία που ο κόσμος δεν μπορεί ποτέ να του δώσει.

Αμήν
2.10.1948 Μπερτα Ντουντε

Ο Λόγος που ακούγεται εσωτερικά

Το να ακούσει κανείς το Λόγο Μου μέσα στην καρδιά του είναι το πιο αναμφισβήτητο σημάδι της αγάπης Μου. Ηχεί στην καρδιά του σαν μία χαμηλόφωνη ομιλία, απαλή και αιθέρια, αλλά παράλληλα διαυγής και ευκρινής. Σας κατακλύζει με τέτοια εγκάρδια χαρά καθώς είναι τόσο ασυνήθιστα και ευεργετικά ευχάριστος που θα θέλατε μετά να τον ακούτε συνέχεια, εάν δεν σας προσγείωνα για να μπορείτε να ανταπεξέλθετε στις επίγειες υποχρεώσεις σας. Γιατί η ευδαιμονία να Με νιώθετε κοντά σας, σας κλέβει κάθε γαλήνη και γι' αυτό αναγκάζομαι να σας πλησιάζω πάντα καλυμμένα είτε είναι με το Λόγο Μου είτε με την παρουσία Μου.

Πρέπει να σας προφυλάσσω δηλαδή για να μη σας απορροφήσει η έκσταση τελείως, πράγμα που δεν ενδείκνυται για τον κόσμο αυτό. Η αγάπη σας για Μένα έχει γίνει εκείνη την ώρα ισχυρή σαν ακατάσβεστη φωτιά, όμως για χάρη σας δεν την αφήνω να φουντώσει άλλο.

Άλλωστε το ξέρω πότε η καρδιά σας είναι ικανή να νιώσει βαθιά, αγνή αγάπη για Μένα, ώστε τότε να μπορώ να μιλήσω και να Με ακούσετε μέσα σας.

Εσείς όμως δεν ξέρετε πόσο μεγάλη πρέπει να είναι η αγάπη σας για να γίνετε άξιοι να λάβετε αυτό το πιο ασφαλές δείγμα της δικής Μου αγάπης.

Για το λόγο αυτό πρέπει να σας παρακινώ να αναπτύσσετε μεγαλύτερη αγάπη συχνά μάλιστα χρησιμοποιώντας ως μέσο τη δυστυχία, η οποία σκοπό έχει να σας οδηγήσει κοντά Μου. Γιατί όταν αγκαλιάζω κάποιον με την αγάπη Μου δεν τον αφήνω ποτέ πια, ούτε τον αφήνω να μείνει στάσιμος στο ίδιο επίπεδο εξέλιξης, παρά θέλω να Με πλησιάζει διαρκώς, να γίνεται διαρκώς πιο τέλειος, έτσι που στο τέλος να ποθεί αποκλειστικά και μόνο Εμένα… Αλλά αυτό προϋποθέτει μία καρδιά εντελώς αψεγάδιαστη και ορθάνοικτη για Μένα…

Το καταλαβαίνετε όμως ότι το μόνο που θέλω είναι να σας σπρώξω προς αυτή την κατεύθυνση και ότι γι' αυτό πρέπει να περάσετε από ορισμένα σχολεία εξαγνισμού, προκειμένου να μπορέσετε τελικά να ευτυχήσετε κατά Μου;

Αντιλαμβάνεσθε ότι αυτό που επιδιώκω είναι να μπορέσετε να Με ακούσετε να σας μιλώ και άρα να είσαστε απόλυτα πεισμένοι για την παρουσία Μου; Καταλαβαίνετε λοιπόν γιατί πρέπει να περάσετε από πόνους και δοκιμασίες, γιατί σας παροτρύνω να ασκείτε συνεχώς την αγάπη και σας προσφέρω συνεχώς ευκαιρίες να το κάνετε; Καταλαβαίνετε γιατί πρέπει να υπηρετήσετε για να μπορέσετε κάποτε να άρχετε, γιατί πρέπει να σκύψετε ταπεινά το κεφάλι για να ανυψωθείτε κάποτε από Μένα;

Όταν θα ακούσετε το Λόγο Μου να ηχεί μέσα σας θα τα καταλάβετε όλα αυτά και θα Με ευχαριστείτε ολόψυχα, γιατί τότε η γνώση σας θα είναι προϊόν ωριμότητας, με αποτέλεσμα να καταλαβαίνετε όλα όσα συμβαίνουν στον κόσμο, γύρω σας ή σε σας τους ίδιους. Τα πάντα πηγάζουν από την τεράστια αγάπη Μου, το καθετί έχει ένα μόνο σκοπό, να σας ξυπνήσει τον πόθο να Με πλησιάσετε και να σας βοηθήσει να τον πραγματώσετε.

Γιατί μονάχα ενωμένοι μαζί Μου μπορείτε να γνωρίσετε τη μακαριότητα. Η ενοποίηση μαζί Μου είναι ο προορισμός σας, επειδή ήσασταν ανέκαθεν ένα μέρος από Μένα, το οποίο δεν πρόκειται να εγκαταλείψω ποτέ ή να το παραχωρήσω στον αντίπαλό Μου.

Εάν έχετε έστω και την παραμικρή θέληση να ενωθείτε μαζί Μου, τότε είναι βέβαιο πως θα το πετύχετε. Γιατί η Αγάπη Μου αδράχνει γερά οποιονδήποτε τη βάζει σαν στόχο και ο υπέρτατος στόχος της αγάπης είναι η τελειωτική συνένωση με Μένα για τους αιώνες των αιώνων.

Εάν ξέρατε πόσο βαθιά είναι η αγάπη Μου, θα σας κατέκλυζε μία μακάρια γαλήνη… Οφείλετε όμως να αγωνίζεσθε και να προσεύχεσθε να σας δίνεται δύναμη, πρέπει να είσαστε ακαταπόνητα δραστήριοι και να δουλεύετε πάνω στον εαυτό σας προκειμένου να κατακτήσετε την υπέρτατη ολοκλήρωση. Και τότε θα κατοικίσω εγώ ο Ίδιος στην καρδιά σας, θα σας μιλάω και σεις θα μπορείτε να Με ακούτε οποτεδήποτε και οπουδήποτε, όσο συχνά και για όσο διάστημα το αντέχει η ψυχή σας, για όσο καιρό θα βρίσκεσθε ακόμη στη Γη.

Μα κάποτε θα μπορείτε να παραμένετε συνέχεια κοντά Μου και να απολαμβάνετε ευτυχισμένοι την αγάπη Μου, έτσι που η ευδαιμονία σας δεν θα έχει τέλος… Θα είσαστε μακάριοι στην αιωνιότητα….

Αμήν

18.2.1950 (Μπερτα Ντουντε)

«Αυτά τα κείμενα είναι υπεράνω θρησκευμάτων.Δεν επιδιώκουν να προσηλυτίσουν σε κάποιο δόγμα, ούτε να πείσουν να εγκαλείψει κανείς τη θρησκευτική κοινότητα όπου ανήκει.Εξυπυρετούν αποκλειστικά και μοναδικά το σκοπό να φέρουν το Λόγο του Θεού στους ανθρώπους, σύμφωνα με το θέλημά Του».

Ο Λόγος του Θεού ηχεί αιώνια…

«Σας έχω δώσει την υπόσχεση να μείνω κοντά σας ως το τέλος του κόσμου… Και ο Λόγος Μου θα ηχεί αιώνια για σας, τα πλάσματα Μου, σαν σημάδι της παρουσίας Μου».

Ο δεσμός ανάμεσα στον Θεό, τον προαιώνιο Δημιουργό σας, και σας τα δημιουργήματα Του, θα ισχύει αιώνια… Η Αγάπη Μου θα σας εκδηλώνεται και θα σας μιλάει αιώνια, διότι η μεγαλύτερη μακαριότητα της από την αρχή της δημιουργίας ήταν να επικοινωνεί μέσω του Λόγου με τα δημιουργήματα της- και για το λόγο ακόμη ότι η μακαριότητα για όλα τα όντα είναι να λαμβάνουν χωρίς διακοπή

τη δύναμη που τους παρέχει η Αγάπη Μου, το ότι τους μιλώ δε απευθείας είναι μία εκδήλωση αυτής της ακτινοβολίας που τους παρέχει δύναμη.

Είμαι Εγώ προσωπικά που εκφράζομαι μέσω του Λόγου… Σας μεταδίδω τις σκέψεις Μου και η ευδαιμονία Μου είναι να σας κάνω να εκφραστείτε και σεις απέναντι Μου, έτσι που να μπορεί να υπάρξει επικοινωνία μεταξύ Πατέρα και παιδιού, που από μόνη της σημαίνει ύψιστη μακαριότητα…

Όσο πιο τέλειο είναι δε ένα ον τόσο πιο καθαρά ηχεί στην καρδιά του η φωνή Μου, πράγμα που από πνευματική άποψη σημαίνει ότι το ον αυτό διαθέτει διαυγέστατη γνώση, θέλει και σκέφτεται όπως Εγώ, καθώς χάρη στην τελειότητα του είναι ολόψυχα συνδεδεμένο μαζί Μου.

Ωστόσο τη δυνατότητα να Με ακούσει την έχει κάθε ον, ακόμη και όταν βρίσκεται σε ένα χαμηλότερο βαθμό ωριμότητας, εφόσον ως αυτοσυνείδητη ύπαρξη επιτυγχάνει να συνδεθεί μαζί Μου.

Αντίστοιχα υψηλός ή χαμηλός είναι και ο βαθμός της μακαριότητας που αισθάνεται, δεδομένου ότι από τη στιγμή που επανασυνδέεται μαζί Μου, αποκτά αληθινά τη ζωή γιατί τότε έχει πια ξεπεράσει το θάνατο που είναι η μόνη κατάσταση κατά την οποία δεν ακούγεται η φωνή Μου.

Πολύ λίγοι άνθρωποι όμως γνωρίζουν ότι ο Θεός και Δημιουργός τους θα ήθελε να τους μιλήσει και ότι και εκείνοι θα μπορούσαν να Τον ακούσουν, εάν ζούσαν σε αρμονία με τη βούληση Του. Λίγοι μόνο βιώνουν την ευτυχία να Τον ακούσουν ζωντανά, αφού λίγοι αποκτούν μία στενή σχέση μαζί Του…

Όταν δε οι συνάνθρωποι τους πληροφορούνται σχετικά με αυτή την επικοινωνία, τους φαίνεται απίστευτο και το μόνο που κάνουν είναι να ειρωνεύονται αυτούς που τους το κάνουν γνωστό… Όμως "ο Λόγος Μου θα εξακολουθεί να υφίσταται, ακόμη και άμα εξαφανιστούν ο ουρανός και η γη…" Αλλά και αυτή την υπόσχεση Μου ως επί το πλείστον σεις οι άνθρωποι την ερμηνεύετε διαφορετικά, πιστεύοντας ότι ο "καταγραμμένος Λόγος" διατηρείται αναλλοίωτος. Όμως χρειάζεται να δίνεται κάθε τόσο ο Λόγος Μου στη γη, δεδομένου ότι εξαιτίας της ελευθερίας της βούλησης του ανθρώπου δεν διατηρείται τίποτα αναλλοίωτο, ώστε δεν υπάρχει ούτε εγγύηση ότι διατηρείται η καθαρότητα του Λόγου.

Ωστόσο η υπόσχεση Μου αυτή έχει ένα βαθύτερο νόημα. 'Ο Λόγος Μου θα εξακολουθεί να υφίσταται…" σημαίνει ότι θα ηχεί διαρκώς και αιωνίως για τα όντα, ότι θα μαρτυρεί διαρκώς και αιωνίως για το δεσμό που συνδέει όλα τα δημιουργήματα Μου με Μένα, ότι τα πλάσματα Μου θα έχουν τη δυνατότητα να Με ακούν προσωπικά διαρκώς και αιωνίως- διότι η μακαριότητα τους είναι ακριβώς αυτή, το ότι τους μιλώ Εγώ προσωπικά, το ότι γνωρίζουν πάντοτε τη βούληση Μου και φέρουν την ίδια βούληση μέσα τους, το ότι έχουν τη δυνατότητα να επικοινωνούν με τον Θεό και Δημιουργό τους όπως κάνουν τα παιδιά με τον πατέρα τους… το ότι τα πληροί και τα πλημμυρίζει με απέραντη ευδαιμονία η πιο βαθιά συνειδητότητα, η πιο υψηλή σοφία, η αληθινή γνώση. Και όλα αυτά είναι αποκλειστικά αποτέλεσμα της επικοινωνίας μαζί Μου μέσω του Λόγου.

Εάν δεν μπορούσε να ηχήσει μέσα σε όλα τα όντα ο Λόγος Μου, δεν θα υπήρχε ούτε και πραγματική ζωή, γιατί ο Λόγος Μου είναι η Ζωή, η Δύναμη και η μακαριότητα- διαφορετικά θα ήμουν για τα πλάσματα Μου πάντοτε ένας απόμακρος, απρόσιτος Θεός, χωρίς να υπάρχει καμία αιτία να αναζητήσετε την επαφή μαζί Του ούτε και κανένα αποτέλεσμα από μία τέτοια επαφή.

"Θα μείνω μαζί σας μέχρι το τέλος…" Θα έχετε πάντοτε Εμένα και την παρουσία Μου … εκτός εάν ανήκετε ακόμη στον αντίπαλο Μου, στου οποίου τη σφαίρα δικαιοδοσίας Εγώ δεν επεμβαίνω, για το λόγο ότι θα πρέπει να είναι εθελοντική η επιλογή σας να στραφείτε σε Μένα.

Μα από τη στιγμή που θα έχετε απομακρυνθεί από εκείνον και θα Με αναζητάτε συνειδητά, ο Λόγος Μου θα ακούγεται και σε σας εσωτερικά, στην αρχή βέβαια πολύ χαμηλόφωνα, ως φωνή της συνείδησης… όμως προοδευτικά θα μπορείτε να ακούσετε όλο πιο καθαρά τη φωνή Μου, φθάνει να αφοσιωθείτε αποκλειστικά και μόνο σε Μένα, έτσι που να ωθείστε από μέσα σας να Μου μιλήσετε με τις σκέψεις σας…

Τότε θα σας έρθει μία απάντηση που αρχικά δεν θα καταλάβετε ότι είναι δική Μου, αλλά θα νομίσετε ότι είναι προσωπικό σας συμπέρασμα. Μα όσο πιο πολύ αποτραβιέστε από τον κόσμο και αναζητάτε Εμένα, τόσο πιο δυνατά ηχεί η φωνή Μου εντός σας και το γεγονός ότι πιστεύετε ότι θα σας απευθύνω το Λόγο, μπορεί να σας κάνει επίσης ικανούς να περιμένετε συνειδητά την ομιλία Μου.

Και όντως θα Με ακούσετε… Εξαρτάται αποκλειστικά από το βαθμό ωριμότητας της ψυχής σας, ήτοι από το βαθμό της αγάπης που έχετε, με ποιο τρόπο ακούτε Εμένα και το Λόγο Μου. Επειδή ανήκετε δε σε Μένα και συνεπώς προχωρείτε αδιάκοπα προς τα πάνω, γι’ αυτό δεν πρόκειται να χάσετε πια το Λόγο Μου. Θα είμαι και θα παραμείνω κοντά σας και θα σας μιλώ διαρκώς και αιωνίως, έτσι ώστε θα αυξάνετε συνεχώς τη μακαριότητα σας χάρη στη συνεχή επικοινωνία μαζί Μου μέσω του Λόγου Μου… Αμήν».

(Μπέρτα Ντούντε)

Α. ΓΙΑΤΙ ΖΟΥΜΕ ΤΕΛΙΚΑ;

1. ΥΠΗΡΞΕ ΠΟΤΕ ΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΑΠΟ ΨΗΛΑ;

Στα πρώτα βήματα της ανθρωπότητας υπήρχε άραγε μία μοναδική θρησκεία και μία άνωθεν απάντηση στο ερώτημα «γιατί ζούμε»;

Εκτός από τις σχετικές αποδείξεις των ανθρωπολόγων, είναι ενδιαφέρουσα επίσης η μαρτυρία του Εμάνουελ Σβέντενμποργκ (1688-1772) που υπήρξε Σουηδός πανεπιστήμονας αλλά και οραματιστής του επάνω και του κάτω κόσμου. Ο Σβέντενμποργκ αναφέρεται στις αρχαίες θρησκείες μεταξύ άλλων σε δύο έργα του, στο Αποκάλυψη Αποκαλυμμένη και στο Περί Ουρανού και περί του Κάτω Κόσμου. Εκεί λέει ότι όλες οι πρωτογενείς θρησκείες επήγασαν από έναν «Πανάρχαιο Λόγο». Τούτος ο Πρωταρχικός Λόγος ήταν γραμμένος με συμβολισμούς και αντιστοιχίες. Όμως οι μεταγενέστερες γενιές έπαψαν μετά από ένα σημείο να τον κατανοούν σωστά, επειδή δεν γνώριζαν πια πώς να ερμηνεύσουν τις αντιστοιχίες. Έτσι τις ερμήνευαν κατά λέξη με αποτέλεσμα να προκύψει πλήθος λαθών και η αυθεντική θρησκεία να παραμορφωθεί.

Κατά τον Σβέντενμποργκ ο Πανάρχαιος Λόγος προϋπήρχε της Παλαιάς Διαθήκης. Αν και δεν έχει βρεθεί ως σήμερα, εντούτοις γίνονται έρευνες για να ανακαλυφθούν τα κύρια χαρακτηριστικά του και τα ίχνη του. Ο ισχυρισμός του Σβέντενμποργκ είναι εξολοκλήρου αξιόπιστος, δεδομένου ότι οι μυθολογίες απομακρυσμένων μεταξύ τους λαών παρουσιάζουν συχνά εκπληκτικές ομοιότητες και οδηγούν στο συμπέρασμα πως υπήρχε μία κοινή για όλους πηγή. Φερ' ειπείν, πολλές φυλές γνωρίζουν μία κοσμογονία, αν και υπάρχουν σημαντικές διαφορές στο περιεχόμενό της. Ο κατακλυσμός του Νώε επαναλαμβάνεται παραπλήσια στους Σουμέριους, στους Κινέζους και σε φυλές Ινδιάνων. Η επαγγελία για τον ερχομό ενός μεσσία συναντάται στους Ισραηλίτες, στους Ιρανούς, στους Τολτέκους στο Μεξικό και επίσης με μεταλλαγμένη μορφή στους Ινδούς. Στη μεταθανάτια επιβίωση της ψυχής και στην κρίση των ψυχών πίστευαν αρχαίοι Αιγύπτιοι και Έλληνες, Πέρσες, γερμανικές φυλές και οι απομονωμένοι Εσκιμώοι της Γροιλανδίας. Όλες αυτές οι πίστεις εύλογα δεν προέκυψαν από την πρωτόγονη λατρεία των δυνάμεων της φύσης, αλλά περιέχονταν στον Πανάρχαιο Λόγο.

> Κατά τον Σβέντενμποργκ ο Πανάρχαιος Λόγος προϋπήρχε της Παλαιάς Διαθήκης. Αν και δεν έχει βρεθεί ως σήμερα, εντούτοις γίνονται έρευνες για να ανακαλυφθούν τα κύρια χαρακτηριστικά του και τα ίχνη του. Ο ισχυρισμός του Σβέντενμποργκ είναι εξολοκλήρου αξιόπιστος, δεδομένου ότι οι μυθολογίες απομακρυσμένων μεταξύ τους λαών παρουσιάζουν συχνά εκπληκτικές ομοιότητες και οδηγούν στο συμπέρασμα πως υπήρχε μία κοινή για όλους πηγή.

Τμήματα του Λόγου επιβίωσαν με αλλοιωμένη μορφή, όμως οι άνθρωποι δεν καταλάβαιναν πλέον το νόημα των αντιστοιχιών. Αλλά επειδή θεωρούσαν ακόμη τις

εξιστορήσεις του ιερές, τις χρησιμοποίησαν ως υπόβαθρο για να δημιουργήσουν πάνω του τις μυθολογίες τους.

Ο Σβέντενμποργκ λέει ότι στους πανάρχαιους χρόνους, τους χρόνους της πρωταρχικής Εκκλησίας, αλλά και αργότερα, στους χρόνους της Αρχαίας Εκκλησίας, λατρευόταν ένας μοναδικός θεός με το όνομα Ιεχωβά. Το ενδιαφέρον είναι ότι το ίδιο ή παραπλήσιο όνομα συναντάται σε πάρα πολλούς λαούς, διάσπαρτους ανά την οικουμένη, οι οποίοι εν μέρει υπάρχουν ακόμη. Για παράδειγμα θα αναφερθούν επιλεκτικά μερικά από αυτά τα ονόματα και οι λαοί στους οποίους αντιστοιχούν. Έτσι έχουμε το όνομα Jihovaa στους Naga-Naga στο Ασσάμ της βόρειας Ινδίας, Yehovah στους Ινδιάνους Mohaw στον Καναδά, Chihowah στους Ινδιάνους Choktaw της Οκλαχόμα, Chovum στους Πυγμαίους του Κονγκό, Jekoba στους Kipsigis στην Κένυα, Ywa στους Karen στη Βιρμανία, Jainkoak στους Βάσκους, Jehova στους Kiwai στη Νέα Γουινέα κ.α.

Ας σημειωθεί ότι και ο Κινέζος φιλόσοφος Λάο-Τσε (604-515 π.Χ.), μολονότι δεν δίδαξε για έναν προσωπικό θεό, χρησιμοποίησε τον όρο Ji-hi-wei για τη θεία Αρχή, βασιζόμενος πιθανότατα σε αρχαίες αποκαλύψεις.

Υπάρχει επίσης άλλη μία ομάδα με παρεμφερείς ονομασίες για τον θεό που σημαίνουν πνεύμα· εδώ συγκαταλέγονται ονόματα όπως το Djos στα σανσκριτικά για τους προγόνους των Ινδών στη βόρεια Ινδία, θεός στα ελληνικά, deus στα λατινικά, Dievs ή Diews σε Λιθουανία και Λετονία κ.ά.

Οι λαοί γερμανικής καταγωγής ονομάζουν τον θεό καλό, gut ή good· έτσι είναι Gott για τα γερμανόφωνα φύλα, god για τους Άγγλους, Ολλανδούς, Φλαμανδούς, Gud για τους Σκανδιναβούς και τους Δανούς.

Τέλος, ορισμένες φυλές του Πακιστάν και της Ινδίας και οι περισσότεροι λαοί σλαβικής καταγωγής από τη Σιβηρία ως την Τσεχία και την Πολωνία, ονομάζουν τον Θεό Bhagawan ή Bog που σημαίνει «Κύριος».

Επίσης ο Αυστριακός ενορατικός και προφήτης Γιάκομπ Λόρμπερ (1800-1864) έγραφε στο εμπνευσμένο *Μεγάλο Ευαγγέλιο του Ιωάννη* ότι ο μονοθεϊσμός ανέκαθεν ήταν γνωστός σε όλους τους λαούς. Εκεί ο Ναζωραίος εξηγεί στους μαθητές του: *«Δεν υπάρχει λαός σε όλη τη Γη που να μην διαθέτει νόμους. Γιατί ο Θεός αφύπνισε σε όλους τους λαούς, ανάλογα με τις ανάγκες τους, σοφούς άνδρες που τους έδωσαν νόμους. Αυτοί τους δίδαξαν επίσης ότι υπάρχει ένας Θεός που δημιούργησε, συντηρεί, κυβερνά και καθοδηγεί τα πάντα. Εκτός αυτού τους δίδαξαν ότι ο Θεός ανταμοίβει σε αυτήν τη ζωή και στην άλλη όσους τηρούν τους νόμους· αντίθετα τους ενάντιους θα τους σωφρονίσει και θα τους τιμωρήσει χωρίς επιείκεια ήδη σε αυτήν τη ζωή και ασφαλώς και στην επόμενη. Γιατί η ψυχή του ανθρώπου μετά το θάνατο του σώματος συνεχίζει να ζει σε έναν άλλον κόσμο, αυτόν των πνευμάτων, και εκεί κρίνεται για τις πράξεις της.*

Αυτήν τη γνώση την έχει λάβει κάθε λαός και μόλις αρχίζει να την ξεχνά, του την υπενθυμίζουν εκ νέου, είτε κάθε φορά καινούργιοι θεόπεμπτοι σοφοί είτε η ίδια η συνείδησή του. Επομένως όποιος διαθέτει νου και υγιή λογική δεν έχει καμία δικαιολογία εάν πράττει κατά των νόμων που γνωρίζει» (τόμος VIII, κεφ. 17, 3-4).

«Δεν υπάρχει ούτε ένας λαός σε όλη τη Γη που να μην του έχει αποκαλυφθεί ο Θεός όταν ήταν η κατάλληλη ώρα. Όμως και οι γονείς είχαν χρέος σύμφωνα με το θέλημά του να ανατρέφουν τα παιδιά τους έτσι που να διατηρούν απαρέγκλιτα τη ζωντανή πίστη και ως απόρροια αυτής να ενεργούν επίσης σε αρμονία με τη θεϊκή βούληση που θα αναγνώριζαν. Αλλά πολύ σύντομα τους ανθρώπους δεν τους βόλευαν πια η σωστή ταπεινοφροσύνη και η αυταπάρνηση που πηγάζει από την αγάπη για τον Θεό. Γι' αυτό τις εγκατέλειψαν και αντ' αυτών υιοθέτησαν την αγάπη για τον κόσμο και για τον εαυτό τους. Αυτή η αγάπη έκανε τόσο σκοτεινές τις ψυχές τους και τις

συγχώνευσε με τη νεκρή ύλη, ώστε έχασαν καθετί το καθαρά πνευματικό. Στη συνέχεια ήταν πολύ εύκολο για τους ψευδοπροφήτες να ρίξουν τους έτσι κι αλλιώς σκοτεινιασμένους ανθρώπους σε ακόμη μεγαλύτερο σκοτάδι από αυτό που τους κάλυπτε ήδη από τη γέννησή τους εξαιτίας της νωθρότητάς τους» (Τόμος VIII, 196,1).

2. ΣΕ ΤΙ ΔΙΑΦΕΡΕΙ Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΛΛΕΣ ΜΟΡΦΕΣ ΠΙΣΤΗΣ;

Αναλύοντας τις διαφορές μεταξύ των θρησκειοφιλοσοφικών συστημάτων θα τις συνοψίζαμε σε γενικές γραμμές ως εξής:

Στις απωανατολικές φιλοσοφίες, στις περισσότερες σχολές του εσωτερισμού και στα νεοτερικά θρησκειοφιλοσοφικά κινήματα συναντάμε μία ιδιαίτερη σύλληψη περί θείας ουσίας. Αντί για τον προσωποποιημένο δημιουργό θεό, έχουμε μία κοσμική, απρόσωπη οντότητα, πρωταρχική Δύναμη ή Παγκόσμια Ψυχή (Brahman ή Tao). Σε γενικές γραμμές πρόκειται για πανθεϊστικές κοσμοθεωρίες. Αντί για το Πνεύμα του Θεού και τις θείες ενέργειες, αναγνωρίζουν θετικές κι αρνητικές κοσμικές δυνάμεις με ποικίλες μορφές και διαφορετικό βαθμό διάνοιας. Ο φωτισμένος πρέπει να κάνει κτήμα του αυτές τις δυνάμεις στην οδό προς τη λύτρωση μόνο με τις δικές του προσπάθειες, χωρίς άνωθεν βοήθεια ή μόνο υπό όρους. Οι δρόμοι προς τη λύτρωση ποικίλουν όπως ποικίλουν και οι ιδέες για το πώς είναι αυτή η λύτρωση από τη μία σχολή σκέψης στην άλλη.

Ο άνθρωπος δεν αποτελεί εικόνα του Θεού, παρά ένα μόριο της Παγκόσμιας Ψυχής. Δεν είναι θείο δημιούργημα παρά προϊόν μίας κοσμικής εξελικτικής διαδικασίας που εκδιπλούται αέναα.

Δεν υπάρχει σαφής διαχωρισμός μεταξύ καλού και κακού, πιστεύεται ότι οι ηθικές διακρίσεις είναι σχετικές και ότι τα αντίθετα αλληλοσυμπληρώνονται.

Ενώ ο χριστιανός αγωνίζεται για την επί γης πνευματική αναγέννησή του, οι οπαδοί των προαναφερθέντων συστημάτων πιστεύουν στην πλειονότητά τους στο κάρμα και στη μετενσάρκωση.

Η τελείωση δεν είναι μία προσφορά αγάπης του θεού, παρά η άσκηση, ο διαλογισμός, η μύηση, η καλλιέργεια του ψυχοδυναμισμού και η μυστική γνώση εισάγουν εδώ στη λύτρωση.

Εκτός αυτών, μία γενική ειδοποιός διαφορά μεταξύ του χριστιανισμού και όλων των υπόλοιπων θρησκειών είναι η χάρη που απορρέει από την προσωπική σχέση και τη σύμπλευση με τον Χριστό. Οι οπαδοί των άλλων θρησκειών δεν γνωρίζουν τη χάρη, αλλά το νόμο και την αυστηρή τήρηση των θεσμών, τελετουργιών κλπ. κάθε θρησκείας.

Ωστόσο ο θεός μιλάει αδιακρίτως σε όλους τους λαούς και δίνει σε όλους τους ανθρώπους τη δυνατότητα να τον γνωρίσουν. Όποιος ακολουθεί το νόμο της καρδιάς του πράττει θεάρεστα. Οι άλλοι νόμοι, σε κάθε θρησκεία, είναι είτε ανθρώπινοι είτε κυριολεκτικά εκ του πονηρού…

Στον Λόρμπερ λέγεται: *«(Όλες οι άλλες θρησκείες) πόσο διαφέρουν από τη θ ρ η σ κ ε ί α που έδωσα από τον ύψιστο Ουρανό μόνο στα παιδιά Μου κι ωστόσο και σε αυτές επίσης κυριαρχεί, μολονότι κρυμμένο πάρα πολύ πιο βαθιά, το ίδιο Πνεύμα του Θεού». (ΜΕΙ Ι 134, 17)*

«(Όλες οι άλλες θρησκείες) πόσο διαφέρουν από τη θ ρ η σ κ ε ί α που έδωσα από τον ύψιστο Ουρανό μόνο στα παιδιά Μου κι ωστόσο και σε αυτές επίσης κυριαρχεί, μολονότι κρυμμένο πάρα πολύ πιο βαθιά, το ίδιο Πνεύμα του Θεού».

Και πάλι στον Λόρμπερ στο *Μεγάλο Ευαγγέλιο του Ιωάννη* ένας μαθητής του Ναζωραίου παρατηρεί ότι, δεδομένων των εμποδίων που θα συναντά η χριστική διδασκαλία στη διάδοση και στην αποδοχή της από τους ανθρώπους, *«ούτε οι μισοί*

από αυτούς δεν θα λιάζονται από το φως της ακόμη και μετά από 2000 χρόνια». Σε αυτό ο Ιησούς απαντά: *«Κατά βάθος δεν έχεις άδικο. Ωστόσο αυτό δεν είναι τόσο σημαντικό όσο νομίζεις. Γιατί εκείνο που έχει κυρίως εδώ σημασία δεν είναι να υπάρξει μία οικουμενική αποδοχή της διδασκαλίας Μου σε αυτήν τη Γη. Εκείνο που προέχει πολύ περισσότερο είναι να στηθεί επιτέλους μ ί α γ έ φ υ ρ α μέσω του Λόγου και της διδασκαλίας Μου ανάμεσα σε αυτόν τον υλικό κόσμο και στον πνευματικό, του οποίου τα αιώνια πεδία βρίσκονται πέρα από τον τάφο. Όποιος ενστερνιστεί τη διδασκαλία Μου με πλήρη συνέπεια σε αυτόν τον κόσμο, θα διαβεί ήδη εν σώματι τούτη τη γέφυρα. Όποιος όμως δεν θα την αποδεχθεί παρά χλιαρά, αποσπασματικά ή και καθόλου, θα φτάσει στον άλλον κόσμο μέσα σε βαθύ σκοτάδι και θα δυσκολευτεί πολύ να την βρει. Όσο για εκείνους που δεν θα έχουν τη δυνατότητα να μάθουν εδώ κάτι για τη διδασκαλία Μου, στον άλλον κόσμο θα τους δοθούν καθοδηγητές που θα τους οδηγήσουν στη γέφυρα αυτή. Εάν ακολουθήσουν τους οδηγούς τους, θα περάσουν πάνω από αυτήν τη γέφυρα στην αληθινή αιώνια ζωή. Εάν όμως επιμείνουν πεισματικά στη δική τους την πίστη, τότε θα κριθούν με βάση την πορεία τους στη ζωή. Έτσι θα κριθούν απλώς σαν πλάσματα του Θεού και δεν θα αποκτήσουν ποτέ την πατρότητά του, ώστε να γίνουν αληθινά παιδιά του». (ΜΕΙ Ι 42,9-12)*

Το ίδιο αλλά με το δικό του χαρακτηριστικό τρόπο εκφράζει και ο Σβέντενμποργκ στο σύγγραμμά του *Περί Ουρανού: «Οι άνθρωποι εκείνοι που γνωρίζουν τι συγκροτεί τον ουρανό μέσα στον άνθρωπο μπορούν να γνωρίσουν ότι οι Ειδωλολάτρες σώζονται ακριβώς όπως και οι Χριστιανοί. Γιατί ο ουρανός είναι μέσα στον άνθρωπο, και οι άνθρωποι που έχουν τον ουρανό μέσα τους, φτάνουν στον ουρανό. Ο ουρανός μέσα στον άνθρωπο σημαίνει ότι αυτοί αναγνωρίζουν το θείο και καθοδηγούνται από το θείο.*

Ασφαλώς δεν ήταν από φανατισμό ή στενότητα πνεύματος που ένας φωτισμένος μύστης όπως ο Παύλος έγραφε στους Κορίνθιους: *«Το μήνυμά μας για τη σωτηρία φαίνεται κρυμμένο μόνο σε εκείνους που οδεύουν προς το χαμό τους. Ο θεός αυτού του αιώνα τύφλωσε τη σκέψη των άπιστων αυτών ώστε να μην μπορούν να δουν το φως που απαυγάζει από το ευαγγέλιο αποκαλύπτοντας τη δόξα του Χριστού, ο οποίος είναι εικόνα του Θεού». (Προς Κορίνθιους Β΄ 4, 3-4)*

Αλήθειες υπάρχουν παντού, σε όλες τις πίστεις, όμως τις πιο πολλές φορές είναι διάτρητες με πλάνες. Για να αποφύγει κανείς αυτές τις πλάνες – ή για να ξεφύγει από αυτές – χρειάζεται κριτικός νους και προσευχή για φώτιση. Γι' αυτό παραινούσε ο Παύλος : *«Προσέχετε καλά, μην σας εξαπατήσει κανείς με τους απατηλούς και κούφιους συλλογισμούς της ανθρώπινης σοφίας, που στηρίζονται σε ανθρώπινες παραδόσεις και στην πίστη προς τα στοιχεία του κόσμου και όχι στη διδασκαλία του Χριστού. Γιατί μόνο στον Χριστό κατοικεί σωματικά όλη η θεότητα. Μόνο αυτός μπορεί να μας δώσει την πληρότητα της ζωής, αυτός που είναι κύριος κάθε αρχής και εξουσίας». (Προς Κολοσ. 2,8-10)*

Και με τα λόγια του Πασκάλ : «Χωρίς τον Ιησού Χριστό ο άνθρωπος είναι αναγκασμένος να ζει μέσα στη δυστυχία, υπόδουλος των αδυναμιών του· με τον Ιησού Χριστό ξεφεύγει από την αμαρτία και από τη δυστυχία. Οτιδήποτε καλό έχουμε και η ευτυχία μας είναι μέσα σε αυτόν. Έξω από τον Ιησού Χριστό υπάρχει μόνο αδυναμία, δυστυχία, πλάνη, σκοτάδι, θάνατος, απόγνωση».

3. ΤΙ ΣΧΕΣΗ ΕΧΕΙ Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΜΕ ΤΙΣ ΑΛΛΕΣ ΘΡΗΣΚΕΙΕΣ;

Ασφαλώς για τον κάθε συνειδητό χριστιανό πρέπει να τεθεί κάποια στιγμή το ερώτημα πώς μπορεί να είναι βέβαιος ότι η δική του θρησκεία είναι η αληθινή. Φυσικά για να βρει την απάντηση οφείλει να εξετάσει την προσωπικότητα και τη διδασκαλία του Χριστού. Ο ίδιος ο Χριστός, αν και ταπεινός μέχρις άκρων, είχε

δηλώσει για τον εαυτό του: «Εγώ είμαι η οδός και η αλήθεια και η ζωή. Κανείς δεν πηγαίνει στον Πατέρα παρά μόνο μέσω εμού». Ο Πέτρος και ο Ιωάννης είπαν μετά την ανάστασή Του στους άρχοντες των Ιουδαίων: «Μόνον ο Ιησούς Χριστός μπορεί να μας λυτρώσει και κανένας άλλος. Ούτε ο Θεός φανέρωσε στους ανθρώπους το όνομα άλλου προσώπου με το οποίο να μπορούμε να σωθούμε». Ο δε Παύλος έγραφε στους Κολοσσαείς: «Αυτός είναι εικόνα του αόρατου Θεού… γεννημένος πριν από κάθε πλάσμα και τα πάντα δι’ αυτού δημιουργήθηκαν». Τα ίδια πίστεψαν και μαρτύρησαν από τότε αμέτρητες γενιές χριστιανών, ανώνυμοι και επώνυμοι. Αλλά άλλο μαρτυρία και άλλο απόδειξη. Είναι δυνατόν όμως να αποδειχθεί κάτι τέτοιο; Λογικά όχι. Γιατί για να αποδείξουμε τη δήλωση του Χριστού ότι είναι η ύψιστη Αρχή, θα έπρεπε να επικαλεστούμε μία ακόμη «πιο ύψιστη» Αρχή, πράγμα παράλογο. Η πιο ισχυρή απόδειξη είναι να εξετάσει ο καθένας μόνος του την προσωπικότητα του Χριστού και αυτή καθαυτήν τη διδασκαλία του και εάν είναι καλόπιστος εκεί θα βρει ήδη τα εχέγγυα. Και έπειτα, εφόσον έχει πειστεί ως ένα βαθμό, πρέπει να ακολουθήσει αφ’ εαυτού έμπρακτα και με συνέπεια τη διδασκαλία, ούτως ώστε ή να πειστεί ολοκληρωτικά ή να την απορρίψει.

Ένα μέρος μίας τέτοιας εξέτασης απαιτεί ενδεχομένως να συγκρίνει κανείς ή να ανατρέξει και σε άλλες θρησκείες. Και παντού θα συναντήσει ίχνη από τη διδασκαλία του Χριστού. Γιατί παντού «ο Θεός έδωσε μαρτυρίες για τον εαυτό του» και «δόθηκε και στους αλλόπιστους η δωρεά του Αγίου Πνεύματος» (Πραξ. Απ. 14,17 και 10,45).

Θα πρέπει να τονιστεί ότι το να πιστεύει κάποιος πως ο Ιησούς Χριστός είναι η ύψιστη Αρχή δεν σημαίνει ότι είναι φανατισμένος ή στενόμυαλος. Ίσα-ίσα, ακριβώς επειδή έχει αυτήν την πίστη, μπορεί να καταλάβει καλύτερα την πίστη αλλά και την πορεία των άλλων θρησκευόμενων. Άλλωστε ο ίδιος ο Ναζωραίος συγχρωτιζόταν με όλους, με εθνικούς, με αμαρτωλούς, με μη ορθόδοξους Ιουδαίους, όπως ήταν οι Σαμαρείτες.

Ωστόσο και σε αυτήν την απροκατάληπτη στάση και την ευρύτητα πνεύματος υπάρχει ένα «άριστον μέτρον» και ένα ανυπέρβλητο όριο λέει ο συνειδητός χριστιανός. Το όριο είναι η παραδοχή ότι ο Χριστός είναι η Υπέρτατη Αρχή και κανένας άλλος. Συνήθως οι επιφυλάξεις σχετικά με το πρόσωπο του Χριστού βασίζονται σε κάποιες φιλοσοφικές σκέψεις ή κοινωνικοπολιτικές θεωρίες. Και όντως ο καθένας έχει χρέος να σκέφτεται και να εξετάζει κριτικά αυτά που (καλείται να) πιστεύει. Όμως η κρίση οφείλει να γίνει με ταπεινή στάση καρδιάς και νου. Γιατί μόνο έτσι οδηγεί στα σωστά συμπεράσματα και όχι στην αλαζονεία ή στην πλάνη.

Από τη στιγμή δε που κάποιος αντιλαμβάνεται την ουσία του θεϊκού Λόγου, δεν βρίσκει πια νόημα στο να τον κρίνει με βάση κάποια ανθρώπινα κριτήρια, όσο βαθύτατα φιλοσοφικά κι αν είναι αυτά.

Με άλλα λόγια, τον Ιησού Χριστό δεν μπορεί να τον κρίνει κανείς σαν οποιαδήποτε άλλη ιστορική φυσιογνωμία. Είτε τον αρνείται είτε τον υπακούει. Είτε τον προσεγγίζει με την καρδιά ανοικτή είτε τον κρατά σε απόσταση. Άλλωστε έχει πολλές σημασίες το γεγονός ότι η χριστική διδασκαλία απαιτεί πρώτα από όλα την αγάπη. Η αγάπη είναι επίσης αφοσίωση, εμπιστοσύνη και πίστη. Πίστη, όχι απλή ευσέβεια. Πίστη εσωτερική, όχι εξωτερική. Ο Ναζωραίος κατηγορούσε τους Ιουδαίους ότι η ευσέβειά τους δεν ήταν από καρδιάς, παρά ήταν επιφανειακή, υποκριτική, ιδιοτελής και εγωιστική. Η κριτική αυτή του Ιησού απευθύνεται σε κάθε θεσμοποιημένη θρησκεία και αφορά και το μεταγενέστερο χριστιανισμό.

Η πολεμική του Ιησού Χριστού είχε και έχει στόχο της πρωταρχικά το ιερατείο. Με τις κατηγορίες του σε βάρος γραμματέων και Φαρισαίων δεν ήθελε να διαλύσει την ιουδαϊκή θρησκεία – παρόμοια κριτική έκαναν κι άλλοι ραβίνοι – αλλά να δείξει

Το κακό, η αμαρτία, η αδυναμία, ο πόνος, η δυστυχία, δεν είναι εξωτερικά πράγματα παρά εσωτερικά και γι’ αυτό δεν εξαφανίζονται εν είδει μαγείας με εξωτερικά μέσα όπως είναι οι τελετές, τα έθιμα, τα λείψανα, οι εικόνες, οι νηστείες, τα προσκυνήματα κλπ.

πού ήταν η πηγή της διαφθοράς και της διαστρέβλωσης, ποια ήταν τα προβλήματα και ποιοι ήταν υπεύθυνοι γι' αυτά.

Το κακό, η αμαρτία, η αδυναμία, ο πόνος, η δυστυχία, δεν είναι εξωτερικά πράγματα παρά εσωτερικά και γι' αυτό δεν εξαφανίζονται εν είδει μαγείας με εξωτερικά μέσα όπως είναι οι τελετές, τα έθιμα, τα λείψανα, οι εικόνες, οι νηστείες, τα προσκυνήματα κλπ. Γι' αυτό έλεγε ο Χριστός ότι: «Οι κακές σκέψεις που οδηγούν στο φόνο, στη μοιχεία, στη λαγνεία, στην κλοπή, στη συκοφαντία και στην προσβολή έρχονται από την καρδιά. Αυτές κάνουν τον άνθρωπο ακάθαρτο κι όχι το αν πλένει τα χέρια του πριν φάει ή όχι».

Έτσι μία κεντρική διδασκαλία του Χριστού είναι ότι οι θρησκείες δεν μπόρεσαν ούτε μπορούν να απαλλάξουν τον άνθρωπο από την εγγενή αδυναμία και την αμαρτία του με όλες τις τελετές τους και τα άλλα βοηθητικά μέσα που χρησιμοποιούν. Δεν είναι τυχαίο το ότι ο Χριστός καταδικάστηκε και σταυρώθηκε επειδή το ήθελε η θρησκευτική ηγεσία.

Ο χριστιανισμός επίσης ως θεσμός, σε οποιαδήποτε ιστορική του μορφή, δεν είναι αλάθητος. Είναι γεμάτος λάθη και αμαρτίες όπως καθετί ανθρώπινο κι όποιος δεν το παραδέχεται εθελοτυφλεί για δικούς του προφανείς λόγους.

Ένα παράθεμα από το *Εγχειρίδιο Παγκόσμιων θρησκειών,* εκδ. Brockhaus λέει: *«Οι χριστιανοί λένε "ναι" στο θεσμικό χριστιανισμό, εφόσον μεταφέρει το μήνυμα του Ιησού. Λένε όμως "όχι" όταν το προδίδει, όπως γίνεται συχνά. Ο χριστιανισμός δεν είναι μοναδικός και ανυπέρβλητος, παρά μόνο ο Ιησούς Χριστός. Γι' αυτό όταν ο χριστιανισμός παύει να μαρτυρεί για τον Ιησού Χριστό, χάνει κάθε αξία για την ανθρωπότητα».*

Ωστόσο ο χριστιανισμός έχει το αποκλειστικό προνόμιο να κηρύσσει τη μία θεμελιακή αλήθεια: ότι ο Ιησούς Χριστός είναι η υπέρτατη Αρχή για όλους τους ανθρώπους και η μοναδική σωτηρία για έναν διεφθαρμένο κι ανέλπιδο κόσμο.

Ο Σούνταρ Σινγκ Ινδός μυστικός του 20ού αι. που προσηλυτίστηκε στο χριστιανισμό, έλεγε: *«Ο ινδουισμός και ο βουδισμός άνοιξαν βαθείς αύλακες, όμως δεν έχουν το ζωντανό νερό να τρέξει εκεί μέσα… Ο Χριστός είναι το νερό της Ζωής που πρέπει να τρέξει μέσα σε αυτούς τους αύλακες».*

Ο Χριστός καλεί όλους, σε όποια θρησκεία κι αν βρίσκονται, να αφήσουν τις άκαρπες προσπάθειές τους να ξεπεράσουν τις ανθρώπινες αδυναμίες και αμαρτίες τους και να τις εμπιστευτούν σε αυτόν. Είναι η πρόσκληση για μία μελλοντική, αλλά εφικτή κοινωνία όπου όλοι θα βιώνουν από κοινού την αξία της αγάπης.

Από το βιβλίο
Οι Παγκόσμιες
Θρησκείες και τα
Μεγάλα Ρεύματά
τους

4. ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΝΕΞΙΘΡΗΣΚΕΙΑ;

«Σε όλα το. Θρησκεύματα υπάρχουν σπέρματα σεβασμού προς τους άλλους ανθρώπους. Αυτό δεν σημαίνει βεβαίως ότι κατά τη διεξαγωγή των διαλόγων αυτών θα σιγήσουμε για τις ιδιαιτερότητες της θρησκευτικής μας πίστεως και ότι θα αρνηθούμε την ταυτότητά μας. Άλλο όμως το να προβάλλουμε τις αλήθειες στις οποίες στηρίζεται η ζωή μας και άλλο το να είμαστε επιθετικοί διαστρεβλώνοντας τις απόψεις των διπλανών μας και καλλιεργώντας καχυποψία και εχθρότητα. Το ζητούμενο παραμένει

πώς, μένοντας πιστοί και ακόμη αντλώντας έμπνευση από τις θρησκευτικές πεποιθήσεις μας, θα εργασθούμε για μία κοινωνία δικαιοσύνης και ειρήνης».

Αναστάσιος, αρχιεπίσκοπος Αλβανίας

Η επιστημονική επανάσταση μαζί με την προέλαση του ορθολογισμού και του υλισμού εκθρόνισαν τη θρησκεία από την κυριαρχική θέση που κατείχε επί αιώνες. Έτσι η θρησκεία δεν παίζει πια τον καθοριστικό ρόλο που είχε παλιότερα, τουλάχιστον στις ανεπτυγμένες και μεταμοντέρνες κοινωνίες.

Οι ανάγκες της παγκοσμιοποίησης μαζί με τον παραγκωνισμό της πίστης από το ρυθμιστικό της ρόλο έχουν προάγει τη θρησκευτική ανεκτικότητα και αδιαφορία. Κάθε πίστη ή πεποίθηση θεωρείται ισότιμη με την άλλη κι όλοι οι δρόμοι — πιστεύεται — οδηγούν στον Θεό, αν υπάρχει καν Θεός. Από τη στιγμή που δεν υπάρχουν πια κάποιες αξίες γενικά σεβαστές, η αλήθεια θεωρείται σχετική και υποκειμενική υπόθεση του κάθε ατόμου. Η κοινή αντίληψη λέει ότι όπως δυνητικά μία επιστημονική «αλήθεια» είναι σχετική, καθόσον αύριο μπορεί να αναιρεθεί ή να ανατραπεί από μία άλλη, εξίσου σχετική είναι και οποιαδήποτε άλλη αλήθεια.

Έτσι στη Δύση κάθε θρησκευτική πίστη είναι ανεκτή είτε ως προσωπική πεποίθηση του ατόμου είτε ως μέρος της παράδοσης και της κουλτούρας μίας ομάδας ανθρώπων. Μία θρησκεία που έχει την αξίωση ότι αντιπροσωπεύει την πλήρη αλήθεια κι όχι απλώς ένα μέρος της κρίνεται αρνητικά. Οι περισσότερες χριστιανικές εκκλησίες έχουν συμβιβαστεί με την ανεξιθρησκία που επικρατεί στη Δύση και μόνο το Ισλάμ αντιδρά σε αυτήν.

Παρόλο που οι άνθρωποι έχουν παντού την ίδια φύση, τα εθνικά χαρακτηριστικά, η ιστορία, τα έθιμα, ο πολιτισμός, οι κοινωνικές τους δομές κ.λπ. ποικίλουν. Έτσι στις σημερινές πολυπολιτισμικές κοινωνίες, ο καθένας έρχεται αντιμέτωπος με ένα ευρύτατο φάσμα αντιλήψεων, πίστεων και ιδεολογιών. Αυτό είναι σωστό, γιατί μέσω της αντιπαράθεσης με το «άλλο» ελέγχεται και το δικό μου το πιστεύω ή μπορώ να επιλέξω το ορθό μέσα από μία πληθώρα εναλλακτικών προτάσεων και να απορρίψω ό,τι είναι λάθος.

Το πρόβλημα εστιάζεται στο γεγονός ότι δεν ζούμε μόνοι μας, αλλά μαζί με άλλους ανθρώπους με διαφορετικές θρησκείες, ιδεολογίες, κοσμοθεωρίες. Η απαιτούμενη λεπτή ισορροπία επιβάλλει κατανόηση για τον αλλόδοξο, σεβασμό για τη θέση του κατά την αντιπαράθεση μαζί του και αναζήτηση μίας κοινής βάσης.

Ο πλουραλισμός είναι επομένως μία πραγματικότητα στη σύγχρονη κοινωνία. Το πώς τον αντιμετωπίζουμε αποτελεί μία πρόκληση για τον καθένα μας. Είτε περιχαρακωνόμαστε στα όρια του ό,τι μας είναι ήδη οικείο, γνωστό και απορρίπτουμε ή αντιμαχόμαστε το ξένο, είτε το θεωρούμε σαν ευκαιρία να πλουτύνουμε και να βαθύνουμε τις γνώσεις μας.

Υπάρχει μία ιδεολογία που καταφάσκει τον πλουραλισμό με το επιχείρημα ότι έτσι κι αλλιώς δεν υπάρχουν ηθικά ιδεώδη, αξίες, πίστεις, αλήθειες με γενική, απόλυτη και διαχρονική ισχύ. Πρόκειται για τη λεγόμενη *σχετικότητα* που πρεσβεύει ότι η ιδέα για το τι είναι καλό ή κακό, σωστό ή λάθος, αλήθεια ή ψέμα είναι σχετική, υποκειμενική και ποικίλει ανάλογα με τις ειδικές συνθήκες. Αυτό που είναι καλό, δίκαιο, αληθινό, ηθικό για τον έναν δεν πρέπει απαραίτητα να είναι το ίδιο και για τον άλλον. Άρα η αλήθεια είναι μία σχετική έννοια που συναρτάται προς πολλούς παράγοντες.

Όμως εφόσον οι άνθρωποι χρειάζεται να συμβιώνουν και να συνεργάζονται, πρέπει να συμφωνούν πάνω σε κάποιους ελάχιστους όρους, γιατί δεν είναι δυνατόν ο καθένας να υπάρχει αυτόνομα από τους άλλους και να δρα όπως θέλει. Από την άλλη

πλευρά για να υπάρχει απρόσκοπτη συνύπαρξη πρέπει ο ένας να σέβεται την ελευθερία του άλλου.

Ο κίνδυνος εντούτοις με τη σχετικότητα είναι ότι ισοπεδώνει όλες τις διαφορετικές θεωρήσεις, καταργεί τις αντιθέσεις που πρέπει να υπάρχουν, ώστε να μπορεί ο καθένας να πάρει θέση, και απορρίπτει την αξιολόγηση.

Ωστόσο δεν είναι σωστό ότι δεν υπάρχουν ηθικές αξίες γενικά παραδεκτές. Παρά τη διαφοροποίηση από τη μία κουλτούρα στην άλλη, ή από τη μία θρησκεία στην άλλη, υπάρχουν πανανθρώπινες αξίες κι αυτές μπορούν να μας δώσουν ένα πρώτο κριτήριο για το τι είναι σωστό κι αληθινό.

Επομένως λέμε ναι στον πλουραλισμό, αλλά όχι στον ευνουχισμό της αλήθειας. Το γεγονός ότι υπάρχουν τόσες πολλές ιδεολογίες, κοσμοθεωρίες και θρησκείες δεν μας δίνει το δικαίωμα να τις ισοπεδώσουμε όλες, αλλά την υποχρέωση να τις γνωρίσουμε καλύτερα και να εκφέρουμε κρίση. Δεν είναι δυνατόν να είναι όλες οι θρησκείες αληθινές, αφού οι διαφορές στις διδασκαλίες τους είναι πολύ μεγάλες για να τις παραβλέψει κανείς.

Ως λογικοί, συνειδητοποιημένοι άνθρωποι είμαστε ικανοί και υποχρεωμένοι να τις εξετάσουμε και ο καθένας μας να αποφασίσει τι θα διαλέξει και τι θα αφήσει. Και να το ακολουθήσει μετά στην πράξη.

«Οι Παγκόσμιες Θρησκείες»

5. ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΣΩΣΤΗ Η ΑΝΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑ;

«Η ανεκτικότητα στα πνευματικά θέματα δεν είναι σωστή, όταν το ζητούμενο είναι να υπερασπιστείτε την αλήθεια, να ξεσκεπάσετε τις λανθασμένες διδασκαλίες και να πολεμήσετε το ψέμα. Τότε ο δρόμος που οφείλετε να ακολουθήσετε πρέπει να είναι ευθύς.

Δεν μπορεί να κάνει κάποιος συμβιβασμούς ενάντια στην προσωπική του πεποίθηση από τη στιγμή που ενεργεί για λογαριασμό Μου και άρα γνωρίζει επίσης την αλήθεια. Η αλήθεια όμως είναι και παραμένει πάντοτε η ίδια. Όταν διδάσκω δε Εγώ ο Ίδιος έναν άνθρωπο, τότε αυτός είναι ικανός να αποδείξει με λογικό τρόπο ότι αυτά που υποστηρίζει είναι η αλήθεια. Αλλά όταν οι απόψεις των συνανθρώπων του δεν συμφωνούν με τη δική του εξήγηση, τότε εκείνος που πρεσβεύει την αλήθεια Μου δεν μπορεί να υποχωρεί για να δείξει ανεκτικότητα ή ακόμη να αφήνει να επικρατεί η γνώμη των άλλων ενάντια στην εσωτερική του πεποίθηση. Μια τέτοιας μορφής ανεκτικότητα θα ισοδυναμώσει με διάψευση και απάρνηση της αλήθειας που του έδωσα, διότι αν και αναγνωρίζει την πλάνη, δεν την καταπολεμά.

Το να δείχνει ο γνώστης της αλήθειας ανεκτικότητα απέναντι σε αυτόν που έχει άλλη άποψη, τον κάνει ανάξιο για τη μεγάλη χάρη που παίρνει από Μένα διότι δεν την εκτιμά εφόσον δεν την υπερασπίζεται. Κατά συνέπεια δεν επιτρέπεται ποτέ να κατηγορεί κανείς έναν υπέρμαχο της αλήθειας ότι δεν είναι ανεκτικός απέναντι σε εκείνους που εκπροσωπούν λανθασμένες διδασκαλίες, διότι μόνο με την αλήθεια προοδεύει πνευματικά ο άνθρωπος.

Η αλήθεια μόνο οδηγεί σε Μένα, στην αιώνια ζωή μέσα σε μακαριότητα, μόνο η αλήθεια οδηγεί στη γνώση και συνεπάγεται φως για τον άνθρωπο που είναι ενσαρκωμένο στη Γη. Γι' αυτό το λόγο θα ήταν μεγάλο λάθος να αφήνει κάποιος τους συνανθρώπους του στην πλάνη από φόβο μήπως δεν φανεί ανεκτικός. Κάτι τέτοιο όμως θα ήταν σαν να παραδεχόταν ότι δεν είναι βέβαιος και ο ίδιος και ότι

αμφιβάλλει για την αλήθεια αυτήν που υποστηρίζει. Επιπλέον θα μαρτυρούσε με αυτή τη στάση ότι είναι χλιαρός απέναντι στο έργο που έχει να επιτελέσει για Μένα και για τη βασιλεία Μου. Η χλιαρότητα αυτή θα έκανε δικαιολογημένα τους συνανθρώπους του να αμφιβάλλουν τόσο για την αποστολή του όσο και για την προέλευση της πνευματικής γνώσης, αφού δεν την υπερασπίζεται με τη θέρμη που αρμόζει σε ένα δώρο της θείας χάρης».

Ο ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ
Μπέρτα Ντούντε

6. ΜΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΘΕΟΣ;

«Κάθε ύλη δημιουργείται και διατηρείται από μία Δύναμη, η οποία κάνει τα ατομικά σωματίδια να δονούνται. Επειδή δε σε όλο το διάστημα δεν υφίσταται μία ευφυής ούτε μία αιώνια Δύναμη, πρέπει να δεχτούμε ότι πίσω από αυτήν τη Δύναμη βρίσκεται ένα ***συνειδητό, νοήμον Πνεύμα…***
Δεν διστάζω λοιπόν αυτόν τον μυστηριώδη Δημιουργό να τον ονομάσω Θεό, όπως έκαναν όλοι οι παλαιοί πολιτισμένοι λαοί της Γης».

Μαξ Πλανκ, Νόμπελ Φυσικής

Το ερώτημα αν υπάρχει Θεός ή όχι, δονούσε ανέκαθεν την ανθρώπινη καρδιά. Οι άνθρωποι προσπαθούσαν πάντα μέσα από πολλούς διαφορετικούς δρόμους να βρουν μια χειροπιαστή και ακαταμάχητη απόδειξη της ύπαρξης του Θεού. Ιδιαίτερο στο μεσαίωνα, θεολόγοι και φιλόσοφοι επιχείρησαν επανειλημμένα να αποδείξουν την ύπαρξη του Θεού, ακολουθώντας κάποιους λογικούς ειρμούς. Έτσι προέκυψαν βουνά από βιβλία αλλά καμμιά ακράδαντη απόδειξη. Ο μεγάλος στοχαστής *Ιμμάνουελ Καντ,* γύρω στα τέλη του 18ου αιώνα, έβαλε τέλος σε όλες αυτές τις εικασίες, τεκμηριώνοντας με λογική καθαρότητα πως η ύπαρξη του Θεού δεν μπορεί ποτέ ν' αποδειχθεί με απόλυτη βεβαιότητα με βάση την ανθρώπινη νόηση και μόνο (βλ. Ιμ. Καντ. «Κριτική του καθαρού λόγου», β' μέρος). Μόνο μέσα από το βιβλίο της φύσης, δηλαδή από την τάξη και τη λειτουργική τελεολογική σκοπιμότητα που χαρακτηρίζουν ολόκληρη τη δημιουργία, μπορεί να καταλήξει κανείς με αρκετά μεγάλη βεβαιότητα σε μία *πιθανή αληθινή απόδειξη.*

Ο Θεός μέσα από το βιβλίο της φύσης

Στα γραπτά του Λόρμπερ. η αληθινή γνώση της φύσης περιγράφεται σαν ένας καλός δρόμος για να βρει κανείς το θεό.

«Ό,τι υπάρχει στο φυσικά κόσμο, όλα όσα περιλαμβάνουν τα τρία βασίλεια του, αντιπροσωπεύουν μια γραφή και μια γλώσσα που για την ψυχή του φωτισμένου ανθρώπου αποτελούν ορθάνοιχτο βιβλίο! Ο κάθε άνθρωπος έχει μάτια για να βλέπει, αυτιά για να ακούει, την όσφρηση, τη γεύση, το συναίσθημα και επιπλέον τη λογική και τη νοημοσύνη. Προικισμένος με όλα αυτά τα εφόδια, βλέπει τον ήλιο και τη σελήνη να ανατέλλουν και να δύουν, βλέπει τα άστρα, βλέπει πάνω στη γη αμέτρητα είδη και ποικιλίες πλασμάτων μέσα από τα οποία μπορεί όλο και πιο πολύ να γνωρίσει το Θεό. Κάθε βουνό και πεδιάδα, κάθε ποτάμι, τα λογής-λογής πανέμορφα

φυτά και ολόκληρος ο ζωικός κόσμος του δίνουν με το παραπάνω ερέθισμα και ευκαιρία να σκεφθεί για το πώς έγιναν και πώς κρατιούνται στη ζωή.

Όταν λοιπόν ο άνθρωπος διαλογισθεί πάνω σε αυτά τα πράγματα, του λέει τότε μια *εσωτερική φωνή πως* όλα τούτα δεν μπορεί να έγιναν από μόνα τους, αλλά πρέπει να υπάρχει ένας αληθινά σοφός, στοργικότατος και παντοδύναμος *δημιουργός,* που τα έφτιαξε και τα έβαλε σε τάξη. Εκείνος τα διατηρεί ακόμα τώρα στη ζωή και θα τα διατηρεί παντοτινά όλο και πιο τέλεια, αφού αυτό έχει κάνει από αμνημόνευτους καιρούς μέχρι σήμερα.

Όποιος λοιπόν βάλει με το νου του έναν τέτοιο θεό και Δημιουργό, θα πρέπει να ξυπνήσουν σιγά-σιγά μέσα του ένας βαθύς σεβασμός και αγάπη για Εκείνον. Με αυτό το ξύπνημα της αγάπης όμως, αρχίζει να *ζωντανεύει* εσωτερικά και η ψυχή· *και* όσο μεγαλώνει η αγάπη, μεγαλώνει και αυτή. Κι αυτό γιατί το *πνεύμα της αγάπης* φωτίζει όλο και πιο πολύ την ψυχή και της χαρίζει διαρκώς μεγαλύτερη διαύγεια σχετικά με την ουσία του Θεού. Όταν κάποιος λοιπόν βρει μ’ αυτό τον τρόπο το δρόμο για το Θεό και συνάμα το δρόμο για την αληθινή αιώνια ζωή, τότε πια μπορεί να καθοδηγεί σωστά και τους άλλους, εμπνεόμενος από αληθινή αγάπη για τα αδέλφια του. Και ο Θεός θα του χαρίσει γι' αυτό το λόγο ακόμη περισσότερο φως και σοφία».

Η εσωτερική γνωστική ικανότητα

Γι’ αυτό το λόγο τα κείμενα του Λόρμπερ συνιστούν στον άνθρωπο, αντί για την αναζήτηση στον εξωτερικό κόσμο και στις κατά τα άλλα χρήσιμες έρευνες των επιστημών, να στραφεί προς το δικό του εσωτερικό κόσμο. Εκεί, χάρη σε μια αυθεντική πίστη και μια ζωή έμπρακτης αγάπης, μπορεί να βρει το πνευματικό βασίλειο που είναι μέσα μας. Με άλλα λόγια, θα βρει το θεϊκό πνευματικό σπινθήρα που έχει φυτευθεί μέσα μας και μέσα από αυτόν τον ίδιο τον Θεό, Δημιουργό και Πατέρα.

«Να μεταδώσετε τη διδασκαλία Μου στ’ αδέλφια σας καθαρή και ανόθευτη, όπως την έχετε πάρει από Εμένα», λέει ο Ιησούς στο Μεγάλο Ευαγγέλιο, μιλώντας στους μαθητές Του. «Αν αυτοί σας ακούσουν και δεχθούν να ζήσουν σύμφωνα με αυτά που λέω, τα λόγια Μου θα έχουν εντελώς *άλλο* αποτέλεσμα στην καρδιά και στο νου τους απ’ ό,τι όλες μαζί οι αποδείξεις που μπορούν να βρεθούν μέσα στον κόσμο της ύλης! Κι αυτό, γιατί τα λόγια Μου κρύβουν μέσα τους Δύναμη, Ισχύ και Ζωή. Αν με πιστέψουν τότε οι άνθρωποι, *αν ζουν και ενεργούν σύμφωνα* με τη διδασκαλία και με το θέλημα Μου, θα βρουν από μόνοι τους τον αληθινό δάσκαλο που θα τους οδηγήσει σε όλες τις άλλες αλήθειες, μέσα στον ίδιο τους τον εαυτό (θα βρουν δηλαδή το θεϊκό πνευματικό σπινθήρα που έβαλε ο Θεός μέσα στην καρδιά τους).

Όποιος λοιπόν επιθυμεί να βρει το Θεό και το βασίλειο του, όπου είναι η ζωή αιώνια, πρέπει ν’ αρχίσει να ψάχνει μέσα στο ήσυχο καμαράκι της *καρδιάς του.* Μέσα στην *αγάπη* για το Θεό και το συνάνθρωπο του, θα βρει και τον ίδιο το Θεό. Όποιος ψάχνει στα σοβαρά και δεν το βάζει κάτω, θα βρει σίγουρα αυτό που λαχταράει. Όποιος όμως χάσει τον ενθουσιασμό του πάνω στο ψάξιμο, θα δυσκολευθεί ή και αποκλείεται να βρει αυτό που θα ήθελε μεν να αποκτήσει, αλλά δίχως να παιδευθεί πολύ. Κι αυτό είναι κάτι που ισχύει τόσο για τούτον, όσο και για τον άλλο κόσμο. Γι’ αυτό πρώτα-πρώτα δώστε στους ανθρώπους το *Λόγο Μου* ζωντανό. Σ’ αυτούς που δέχθηκαν το χαρμόσυνο μήνυμα Μου, μπορείτε μετά να επιστήσετε την προσοχή στην αρχική αιτία και στα φαινόμενα της φύσης, καθώς και στους νόμους που διέπουν αυτό τον κόσμο. Με αυτό τον τρόπο θα πετύχετε τα πιο καλά αποτελέσματα μαζί τους!»

Η πνευματική ατραπός

Σε πάρα πολλά σημεία τα κείμενα του Λόρμπερ αναφέρονται αναλυτικά στον *πνευματικό* δρόμο για να βρει κανείς το Θεό. Μπορεί να πει κανείς μάλιστα πως η περιγραφή αυτού του δρόμου προς το Θεό είναι ένας από τους κύριους σκοπούς ολόκληρης αυτής της νέας Αποκάλυψης και το πραγματικό βαθύτερο νόημα της.

«Όταν θα εφαρμόσεις τη διδασκαλία στην πράξη, η πίστη σου θα γίνει ζωντανή. Το αποτέλεσμα θα είναι πως χάρη σ' αυτή τη ζωντανή πίστη θα φθάσεις σιγά-σιγά να έχεις ο ίδιος πνευματική ενόραση και συναίσθηση των πραγμάτων. Έτσι θα είσαι απόλυτα πεισμένος γι' αυτά που ξέρεις. Κι αυτό είναι χίλιες φορές προτιμότερο για την ανθρώπινη ψυχή από το να ψάχνει και να ερευνάει με κόπο μόνη της, ώσπου μια ημέρα των ημερών να πεισθεί από τις εμπειρίες που μάζεψε καθ' οδόν πως αυτή είναι η αλήθεια και να την κάνει πια κτήμα της. Βέβαια και μια τέτοια ψυχή ανταμείβεται για τους κόπους της και το ζήλο της. Το καλύτερο είναι όμως όταν η ψυχή έχει πάρει την αλήθεια από το στόμα του Θεού, να *πιστεύει και να ενεργεί* ανάλογα. Γιατί με αυτό τον τρόπο η αγάπη την φέρνει να ενωθεί με το πνεύμα Μου. Και τούτο εδώ σε μία ώρα μέσα θα της δώσει πολύ περισσότερη και φαεινότερη σοφία απ' όση θα αποκτούσε αν έψαχνε εκατό χρόνια μόνη της.

Αυτός δεν είναι λόγος όμως για μια ψυχή που πιστεύει να παραμελήσει τη σωστή αναζήτηση και έρευνα! Γιατί ο κάθε άνθρωπος οφείλει να εξετάζει τα πάντα, όσα μαθαίνει από ανθρώπου στόμα, και να κρατάει το καλύτερο που είναι και πάντα αλήθεια. Αντίθετα, αυτά που είναι φανερό πως τα έχω αποκαλύψει *Εγώ ο Ίδιος* δεν χρειάζεται να τα παραελέγχει κανείς· φθάνει να τα πιστεύει και να τα κάνει πράξη, και γρήγορα θα δει τα αποτελέσματα ζωντανά στον εαυτό του. Όποιος Με πιστεύει, κάνει το θέλημα Μου και Με αγαπάει πάνω απ' όλα, τον δε διπλανό του σαν τον εαυτό τους· σ' αυτόν θα έρθω Εγώ ο Ίδιος και θα του αποκαλυφθώ όπως είμαι!»

Μέσα σε αυτό τον εσωτερικό δρόμο κατά κύριο λόγο βρήκε το Θεό και ο φιλόσοφος *Καντ* και σε αυτόν το δρόμο παρέμεινε με επιμονή σε όλη του τη ζωή. Ο αιώνιος ηθικός νομός που ανακάλυψε μέσα στον άνθρωπο, το πνεύμα της θεϊκής και αδελφικής αγάπης (η «πρακτική λογική), τον έπεισε πως υπάρχει ένας θεϊκός νομοθέτης που είναι ταυτόχρονα αγαθός, μα και σοφός εκτελεστής του νόμου.

Η γνώση που πηγάζει από την καρδιά

Με τις σκέψεις αυτού του φωτισμένου διανοητή, συμφωνούν απόλυτα οι αποκαλύψεις μέσα στο έργο του *Γιάκομπ Λόρμπερ.*

«Μόνο με την ψυχρή *εγκεφαλική λογική* δεν μπορεί ποτέ κανείς να συλλάβει και να κατανοήσει την ουσία του Θεού», τονίζεται εδώ.[1] « Τι μπορεί να βρει έτσι κι αλλιώς η ψυχή μέσα στον εγκέφαλο; Δεν θα βρει παρά εικόνες που πάνω τους έχει αποτυπωθεί αυτός εδώ ο κόσμος. Αυτές οι εικόνες όμως απέχουν ακόμη μακρύτερα από το πνεύμα και την αληθινή ζωή, απ' όσο η ίδια η ψυχή».

Παρ' όλα αυτά ο άνθρωπος οφείλει «να καλλιεργήσει ολόπλευρα τη νοημοσύνη του και να μάθει να χρησιμοποιεί σωστά τη λογική του, όχι όμως με τον τρόπο που συνηθίζεται στον κόσμο, παρά όπως κάνουν τα αληθινά παιδιά του Θεού!» Πράγμα που σημαίνει πως ο άνθρωπος αφήνεται να τον διδάξει και να τον φωτίσει το Πνεύμα ή, όπως λέγεται στο ευαγγέλιο του Ιωάννη 6, «να τον διδάσκει ο ίδιος ο Θεός».

Από το βιβλίο τού Β. Λουτς
«Θεός και Δημιουργία»

1 «Ρόμπερτ Μπλουμ» και «Μ. Ευ.Ιωάννη».

«Η ίδια η Δημιουργία αποδεικνύει ότι υπάρχει ένας Θεός, γιατί μαρτυρεί την ύπαρξη μίας έννομης Τάξης, η οποία προϋποθέτει πάντοτε έναν Νομοθέτη.
Επιπλέον η Τάξη αυτή καταδεικνύει ότι κάθε δημιούργημα έχει ένα σκοπό και προορισμό, πράγμα που πάλι αποδεικνύει ένα σοφό, νοήμον Ον, το οποίο για το κάθε δημιούργημα έχει καθορίσει τον προορισμό του».

Μπέρτα Ντούντε, Αποκάλυψη αρ. 7659

«Η ίδια η Δημιουργία αποδεικνύει ότι υπάρχει ένας Θεός, γιατί μαρτυρεί την ύπαρξη μίας έννομης Τάξης, η οποία προϋποθέτει πάντοτε έναν Νομοθέτη. Επιπλέον η Τάξη αυτή καταδεικνύει ότι κάθε δημιούργημα έχει ένα σκοπό και προορισμό, πράγμα που πάλι αποδεικνύει ένα σοφό, νοήμον Ον, το οποίο για το κάθε δημιούργημα έχει καθορίσει τον προορισμό του».

2770 (10.6.1943)

Υπάρχει σχέση του Θεού με τα πλάσματα Του και τις δημιουργίες Του;

Το προαιώνιο Πνεύμα συμμετέχει στο πιο μικρό γεγονός σε ολόκληρο το σύμπαν. Είναι απέραντα μεγάλο και παρόλα αυτά συνδέεται στενά και με το πιο μικρό, είναι ασύλληπτη η αγάπη και η καλοσύνη Του, η δύναμη και εξουσία Του... Είναι τέλειο, και η τελειότητα φροντίζει και το απειροελάχιστο, αλλιώς θα ήταν έλλειψη αγάπης, και η κάθε έλλειψη αποδεικνύει ατέλεια. Γιατί και το απειροελάχιστο είναι δημιουργία Του, και αυτό το ελάχιστο ξεκίνησε από την αιώνια δύναμη της αγάπης Του και θα μείνει για πάντα στην αγάπη Του.

Και είναι αυτή η μεγίστη αγάπη Του που δεν επιτρέπει να υπάρχει χωρισμός και... αν τα πλάσματά Του επιδιώκουν τέτοιον χωρισμό, ο Θεός τα κάνει να νιώσουν, φαινομενικά απομονωμένα μέσα στη δημιουργία, χωρίς δύναμη και εξουσία, την κατάσταση τους η οποία είναι το αποτέλεσμα του χωρισμού από τον Θεό, έτσι ώστε από μόνα τους να προσπαθήσουν να ενωθούν ξανά με Αυτόν… Παρόλα αυτά η σύνδεση με τον Θεό είναι πάντα δεδομένη, μόνο που δεν την καταλαβαίνει το ον εκείνο που θέλει να μείνει απομονωμένο.

Και αυτό είναι σαφές σημάδι ότι ο άνθρωπος, δηλαδή το ον στην κατάσταση της ελεύθερης θέλησης, από την δική του πλευρά δεν έχει πια δεσμό με τον Θεό. Αυτή είναι μια κατάσταση πλήρους άγνοιας, μια κατάσταση ατέλειας, αφού όσο πιο τέλειος είναι ο άνθρωπος, τόσο πιο ενωμένος με τον Θεό αισθάνεται... το ότι ανήκει στον Θεό είναι αναμφισβήτητο για εκείνον γιατί έχει επίγνωση. Και από τη στιγμή που νιώθει ότι ανήκει στον Θεό, καταλαβαίνει επίσης τη σχέση του κάθε δημιουργήματος με Αυτόν. Γιατί θεωρεί τα πάντα θέληση του Θεού που έχει πάρει μορφή, και καταλαβαίνει ότι ο Θεός δεν δημιούργησε τίποτα αυθαίρετα, αλλά δημιούργησε και διαμόρφωσε με την πιο σοφή μεθοδικότητα και έδωσε στόχο και προορισμό στα έργα Του.

Συνεπώς θα φροντίζει συνεχώς τις δημιουργίες και τα πλάσματα Του, θα συγκεντρώνει τα πιο μικρά δημιουργήματα που πλανώνται στο διάστημα και θα τα οδηγεί πάλι ενωμένα στον τελευταίο τους προορισμό. Δεν θα αφήνει ούτε πιο μικροσκοπικό πλάσμα χωρίς την φροντίδα Του, αλλιώς δεν θα μπορούσε να ονομαστεί τέλειος, αλλιώς δεν θα ήταν η Αγάπη.

Άνθρωποι που είναι μακριά από τον Θεό όμως δεν αναγνωρίζουν ούτε την αγάπη και τη σοφία Του, ούτε την τελειότητά Του. Γιατί τέτοια

χαρακτηριστικά θα πρέπει να χαρακτηρίζουν ένα Ον, όμως η πίστη σε ένα τελειότατο ον τους λείπει. Νομίζουν ότι είναι μακριά από τον Θεό, αρνιούνται την κάθε σχέση της δημιουργίας με ένα Θείο Ον, και προσπαθούν να εξηγούν τα πάντα με βάση την άποψή τους. Και συνεπώς ως άνθρωποι μακριά από τον Θεό είναι και μακριά από τη γνώση, την επίγνωση. Γιατί ο Θεός και η αλήθεια είναι ένα, και ο άνθρωπος μπορεί να οδηγηθεί στην επίγνωση μόνο όταν του μεταδίδεται η καθαρή αλήθεια.

Άρα δεν ξέρει για τον σκοπό και το στόχο όσων περιέχει η δημιουργία, και συνεπώς θεωρεί τα πάντα τελείως μεμονωμένα στο διάστημα και χωρίς έλεγχο από μία ανώτερη βούληση. Συνεπώς δεν αναγνωρίζει καμία σχέση μεταξύ Πλάστη και πλασμάτων. Κι έτσι του λείπει επίσης η πίστη σε μια δημιουργική Δύναμη που είναι ον με υπόσταση. Γιατί όταν το Ον χαρακτηρίζεται από θέληση και σοφία, θα πρέπει και να του αναγνωριστεί μεθοδική, τελεολογικά σκόπιμη δημιουργία, κάτι που όμως προϋποθέτει μόνιμη επαφή των δημιουργημάτων με τον δημιουργό τους.

Γιατί ακόμα και ο δραστήριος, δημιουργικός άνθρωπος θα προσπαθήσει να βελτιώσει τα δημιουργήματα του όσο χρόνο χρειάζεται ώσπου να ανταποκριθούν στον σκοπό που τους έχει δώσει. Συνεπώς ούτε ο Δημιουργός μπορεί να απομονωθεί από τη δημιουργία Του. Όλα τα ορατά δημιουργήματα στο σύμπαν είναι το περίβλημα ατελών όντων που επιδίωξαν να απομακρυνθούν από τον Θεό, που οι μεμονωμένες συστατικές ουσίες τους φυλακίστηκαν μέσα στην υλη, μέσα στη στερεή μορφή. Τώρα πρέπει να διανύσουν τον δρόμο τους στη γη για να κατακτήσουν την απελευθέρωση από αυτή τη μορφή, δηλ. να επιδιώξουν να επιστρέψουν και πάλι στον Θεό, από τον Οποίο πίστεψαν ότι θα μπορούσαν να απομακρυνθούν.

Όλα τα ορατά δημιουργήματα στο σύμπαν είναι το περίβλημα ατελών όντων που επιδίωξαν να απομακρυνθούν από τον Θεό, που οι μεμονωμένες συστατικές ουσίες τους φυλακίστηκαν μέσα στην υλη, μέσα στη στερεή μορφή. Τώρα πρέπει να διανύσουν τον δρόμο τους στη γη για να κατακτήσουν την απελευθέρωση από αυτή τη μορφή, δηλ. να επιδιώξουν να επιστρέψουν και πάλι στον Θεό, από τον Οποίο πίστεψαν ότι θα μπορούσαν να απομακρυνθούν.

Και ο Θεός φροντίζει με ατελείωτη στοργή το κάθε ον που είναι έτσι δέσμιο σε όλη του την ατέλειωτη πορεία στη γη. Τίποτα δεν είναι γι’ Αυτόν τόσο μικρό ή ασήμαντο που να μην το συμπεριλάβει η αγάπη Του. Ακόμα περισσότερο όμως φροντίζει τον κάθε άνθρωπο. Καθοδηγεί την κάθε μοίρα, το θέλημα Του προΐσταται στο κάθε γεγονός, και χωρίς το θέλημα ή την άδεια Του τίποτα δεν μπορεί να συμβεί, να διαλυθεί ή να χαθεί όσο η πορεία εξέλιξής του δεν έχει ακόμα τελειώσει…

Αμήν

Μπέρτα Ντούντε αρ. 5744 11-8-1953

Και για τους αρνητές της ύπαρξης του Θεού;

Θέλω να απευθυνθώ σε εκείνους τώρα, οι οποίοι δεν μπορούν ακόμη να αποφασίσουν, που ναι μεν δεν δείχνουν απροθυμία να πιστέψουν, αλλά δεν μπορούν να πεισθούν και να παραδεχτούν την ύπαρξή Μου. Σ’ εκείνους οι οποίοι ακόμη αντιπαραθέτουν την εγκεφαλική τους γνώση στη γνώση την οποία προσπαθούν να τους προσκομίσουν οι αντιπρόσωποι Μου στη γη. Σ’ εκείνους οι οποίοι θέλουν κατ’ αρχήν αποδείξεις για όλα. Σ’ εκείνους οι οποίοι πιστεύουν ότι μπορούν να εξακριβώσουν ή να αντιστρατευθούν τα πάντα με εφόδιο έναν οξύ νου. Αλλά η γνώση τους σκοτώνει το πνεύμα. Γιατί αυτό το οποίο χαρακτηρίζεται σαν μία ανώτερη αλήθεια, αυτό που δεν μπορεί να αποδειχθεί πάνω στη γη, επειδή στην επίγεια ζωή δεν επιτρέπεται ν’ ασκηθεί οποιαδήποτε πίεση επάνω στους ανθρώπους για να πιστέψουν, δεν μπορεί να εξακριβωθεί επιστημονικά. Ως εκ τούτου ακόμα και η πιο οξεία ανθρώπινη διάνοια δεν αποτελεί καμία εγγύηση για την ορθότητα της σκέψης στον πνευματικό τομέα.

Θέλω να σας θέσω ένα ερώτημα, σε ποια κατηγορία ανάμεσα στα έργα της Δημιουργίας τοποθετείτε τον εαυτό σας, εσείς οι άνθρωποι; Δεν διαπιστώνετε ότι εσείς είσαστε τα μόνα σκεπτόμενα όντα, τα οποία μπορούν να καταλήξουν σε συμπεράσματα, ενώ όλα τα άλλα δημιουργήματα δεν μπορούν να επιδείξουν αυτή τη διανοητική ικανότητα; Από αυτό και μόνο μπορείτε να συμπεράνετε ότι σας έχει δημιουργήσει μία δύναμη, η οποία είναι επίσης σκεπτόμενη και εκτός τούτου απεριόριστα πανίσχυρη, γιατί εσείς οι ίδιοι παρ' όλη τη νοημοσύνη σας, δεν είστε ικανοί να παράγετε πλάσματα με την ίδια ικανότητα σκέψης. Δεν μπορείτε να χρησιμοποιήσετε σαν απόδειξη τους απογόνους σας, δεδομένου ότι αυτούς δεν τους "δημιουργείτε", παρά ακολουθείτε απλά τους ισχύοντες νόμους της φύσης. Όμως και αυτοί με τη σειρά τους σας αποδεικνύουν ότι υπάρχει ένας ανώτατος Νομοθέτης.

Επιπλέον, αναλογισθείτε αν μια φυσική δύναμη έχει την ικανότητα της σκέψης. Μπορεί να παράγει σκεπτόμενα όντα, των οποίων ο οργανισμός μαρτυρεί μια ανώτατη σοφία; Δεν πρέπει και αυτή η φυσική δύναμη να θεωρηθεί και να αναγνωρισθεί σαν ένα Όν, το οποίο μπορεί να σκέφτεται και να επιθυμεί με τελεία σοφία, και συνεπώς να δημιουργεί και να δίνει ζωή σε μορφές που έχουν γίνει για συγκεκριμένους σκοπούς; Αν τα δει έτσι κανείς τα πράγματα, δεν είναι το έργο της Δημιουργίας από μόνο του απόδειξη, ακόμη και για τον πιο οξύνοο διανοητή; Ή μήπως μπορείτε να αποδείξετε ότι δεν υπάρχει ένα τέτοιο παντοδύναμο Όν; Ή μήπως μπορείτε να αναφέρετε μια έστω κατά προσέγγιση παρόμοια περίπτωση όπου μια "δύναμη" παράγει τακτικές δημιουργίες, εκτός από την ανθρώπινη θέληση;

Επιπλέον, αναλογισθείτε αν μια φυσική δύναμη έχει την ικανότητα της σκέψης. Μπορεί να παράγει σκεπτόμενα όντα, των οποίων ο οργανισμός μαρτυρεί μια ανώτατη σοφία; Δεν πρέπει και αυτή η φυσική δύναμη να θεωρηθεί και να αναγνωρισθεί σαν ένα Όν, το οποίο μπορεί να σκέφτεται και να επιθυμεί με τελεία σοφία, και συνεπώς να δημιουργεί και να δίνει ζωή σε μορφές που έχουν γίνει για συγκεκριμένους σκοπούς;

Δοκιμάστε για παράδειγμα να αφήσετε μια δύναμη να δράσει ανεξέλεγκτα. Θα αντικρύσετε τότε τρομερά πράγματα, αλλά δεν πρόκειται να δείτε δημιουργίες αξιοθαύμαστες για τη σκοπιμότητα και την τάξη που τις χαρακτηρίζει!

Με τη νοημοσύνη σας μπορείτε συνεπώς να αναγνωρίσετε ότι υπάρχει ένα ανώτατο Ον, το οποίο θα πρέπει να το θεωρήσετε σαν τον προαιώνιο Δημιουργό. Πραγματικά δεν σας τιμά, εάν αρνείσθε αυτό το Όν, εάν ερμηνεύετε τη δράση του, η οποία σας είναι ορατή στη Δημιουργία Του, σαν την επενέργεια μίας ανεξέλεγκτης δύναμης, αν δηλαδή ανάγετε τη γένεση της Δημιουργίας σε κάτι ασυνείδητο και τυφλό. Μία τέτοια ερμηνεία είναι κάθε άλλο παρά δείγμα ότι χρησιμοποιείτε σωστά τη νοημοσύνη σας. Πρόκειται πιο πολύ για μια δικαιολογία για εσάς που πεισματικά δεν θέλετε να αναγνωρίσετε την ύπαρξη του Θεού. Γιατί όπου υπάρχει έστω και αμυδρά η καλή θέληση, εκεί λαμβάνονται υπ' όψη και οι δύο δυνατότητες. Και τότε ο άνθρωπος αποφασίζει αν θα αποδεχθεί – πράγμα που συνήθως συμβαίνει – ή θα απορρίψει την ύπαρξη μιας Δύναμης με συγκεκριμένη υπόσταση, η οποία δηλώνει την παρουσία της μέσα από την πλάση.

Αν γνωρίζατε τι βαριές συνέπειες έχει για την ψυχή σας η άρνηση της ύπαρξης μιας θεότητας, θα καταλαβαίνατε γιατί θέλω να σας διαφωτίσω, ώστε να διορθώσετε από μόνοι σας τα λάθη της σκέψης σας. έτσι έχετε τη δυνατότητα να πιστέψετε ό,τι σας φαίνεται απίστευτο όσο κρίνετε μονομερώς, όσο δηλαδή πιστεύετε ότι μπορείτε να εξιχνιάσετε την Αλήθεια με μόνο εφόδιο τη νοημοσύνη σας.

Όμως η πίστη σε ένα Θεό και Δημιουργό είναι απαραίτητη για να μπορέσει κανείς να συνδεθεί μαζί Του. Και αυτή η σύνδεση είναι ο ουσιαστικός σκοπός και προορισμός της επίγειας ζωής σας.

Ειδάλλως δεν θα είχατε το δικαίωμα να ενσαρκωθείτε σε αυτή τη γη, η οποία δημιουργήθηκε με τον αποκλειστικό σκοπό να βρει ο άνθρωπος εδώ την επανασύνδεση με το Θεό, την οποία εθελοντικά έχασε κάποτε.

Αν όμως απορρίπτει την ύπαρξη του Θεού, αυτό σημαίνει ακόμη μεγαλύτερη απομάκρυνση από Εμένα. Έτσι διαιωνίζετε εθελοντικά την αντίστασή σας, που

σημαίνει μια σκληρή μοίρα στον άλλο κόσμο, ή ακόμη και φυλάκιση ξανά μέσα στην ύλη, όταν έρθει το τέλος αυτής της γης.

Γι' αυτό σας μιλώ και θέλω να σας παρακινήσω να αναλογισθείτε, πριν είναι πολύ αργά. Ακόμη και αν οι εγκόσμιες γνώσεις σας είναι πολύ μεγάλες, είναι βέβαιο ότι θα διεισδύσετε σε πολύ βαθύτερη γνώση, αν εμπιστευθείτε ΑΥΤΟΝ, ο οποίος σας έχει πλάσει και ο οποίος θέλει να Τον αναγνωρίσετε σαν τον προαιώνιο Θεό και Πλάστη, για να μπορεί να σας προσφέρει τη βοήθειά Του.

Αμήν

Από το βιβλίο
«Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΤΑ ΠΕΠΡΩΜΕΝΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ»
«Ο ΘΕΟΣ ΜΙΛΑΕΙ ΣΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΣΗΜΕΡΑ»

7. ΤΕΛΙΚΑ, ΓΙΑΤΙ ΖΟΥΜΕ;

Όλη η πλάση είναι ένα σχολείο

«Ο κόσμος, όντας ένα στερεό υπόβαθρο της Αγάπης Μου, αποτελεί ένα μεγάλο σχολείο όπου οι άνθρωποι ζουν για λίγο καιρό μακριά Μου. Έτσι θα πρέπει, από καθαρά δική τους εσωτερική παρόρμηση, να ξυπνήσει μέσα τους μεγάλη λαχτάρα να έρθουν κοντά Μου. Τα εξωτερικά θέλγητρα του κόσμου υπάρχουν απλά σαν αντίποδας, για να παριστάνουν τον πειρασμό ώστε να μπορέσουν ν' αναζητήσουν εθελοντικά την Αγάπη Μου. Το πρώτο βήμα γίνεται όταν ο κόσμος αρχίζει να χάνει τη σαγήνη του για τον άνθρωπο, είτε γιατί καθοδηγήθηκε σ' αυτά το αποτέλεσμα είτε επειδή αυτό τον δασκάλεψε η πείρα. Κι αν συνάμα ο πόθος του να έρθει κοντά Μου φουντώνει όλο και πιο πολύ, δεν θ' αργήσει να αποκτήσει το χάρισμα της πνευματικής όρασης κι ακοής. Αν και θα έχει ακόμη θνητό σώμα, θ' ακούει τη φωνή του άγιου Πατέρα, και πότε-πότε θα μπορεί να Τον βλέπει μπροστά του. Με αυτό τότε θα τον πλημμυρίσει το πνεύμα της Αιώνιας Αγάπης και θα βλέπει ενορατικά μέλλον, παρόν και παρελθόν σ' ολόκληρο το σύμπαν. Κι ο θάνατος του κορμιού του θα είναι για τον καθένα μια ανείπωτα γλυκιά ευτυχία. Γιατί τότε θ' αρχίσει να βλέπει καθαρά πως όταν πεθαίνει το σώμα του, ο ίδιος δεν πεθαίνει μαζί του αντίθετα, ξυπνάει ολότελα κι ανοίγει τα μάτια του στην Αιώνια Ζωή».

Γιάκομπ Λόρμπερ
«ΠΡΟΦΗΤΙΚΕΣ ΦΩΝΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ»

(Μπέρτα Ντούντε αρ. 7797-14.1.1961)

Ποιος είναι ο σκοπός της ανθρώπινης ύπαρξης;

«Θα πρέπει να ξέρετε για ποιον λόγο έχετε έρθει στη γη, αν θέλετε η γήινη πορεία σας να στεφθεί μ' επιτυχία, αν θέλετε να επιστρέψετε στον προορισμό σας, αν θέλετε να γίνετε πάλι αυτό που ήσασταν αρχικά. Βγήκατε κάποτε από μέσα Μου σαν τέλεια όντα, ήσασταν φτιαγμένοι καθ' ομοίωσή Μου, προικισμένοι με όλες τις θεϊκές ιδιότητες γεμάτοι φως και δύναμη. Ήσασταν μόνιμα συνδεδεμένοι μαζί Μου, το Θεό και Δημιουργό σας και έτσι μπορούσατε να αντλείτε αδιάκοπα από τη δύναμη Μου, γι' αυτό ήσασταν ανείπωτα ευτυχισμένοι.

Όμως ένα τέλειο ον πρέπει να διαθέτει ελευθερία της θέλησης, γιατί αλλιώς δεν θα μπορούσατε να θεωρηθείτε θεϊκά πλάσματα. Αυτή η ελευθερία όφειλε να σας

προσφέρει δύο δυνατότητες: να παραμείνετε τέλειοι όπως σας δημιούργησα Εγώ, ή να απαρνηθείτε την τελειότητά σας, να μεταμορφωθείτε στο αντίθετο.

Οφείλατε λοιπόν να αποδείξετε τη θεϊκότητά σας με το να εναρμονίσετε τη θέλησή σας με τη δική Μου, να γίνει δηλαδή ένα με τη δική Μου αν και παραμένει απόλυτα ελεύθερη. Έπρεπε όμως να έχετε τη δυνατότητα να κάνετε ακριβώς το αντίθετο. Έπρεπε να έχετε τη δυνατότητα να εκπέσετε από Εμένα, σαν δείγμα της ελεύθερης θέλησης, εφόσον αυτή θα ήταν αντίθετη στη δική Μου και σ’ Εμένα.

Και έτσι ζήτησα από το πρωτοδημιούργητο ον να πάρει μία απόφαση. Επρόκειτο για το φωτεινό πνεύμα το οποίο δημιούργησε η ασύλληπτη Αγάπη Μου, το οποίο σαν ομοίωμά Μου, όφειλε να δημιουργεί και να ενεργεί μαζί Μου και στο πλάι Μου στο πνευματικό βασίλειο. Είχε βγει απόλυτα τέλειο από μέσα Μου, ήταν το ομοίωμά Μου, όμως ένα πράγμα το ξεχώριζε από Εμένα: Αυτό αντλούσε από Εμένα τη δύναμη, ενώ ΕΓΩ ήμουν η ίδια η ΠΗΓΗ της ΔΥΝΑΜΗΣ. Το γνώριζε και το ίδιο αυτό το πράγμα, γιατί διέθετε πλήρη Γνώση.

Και έτσι υποβλήθηκε σε μια δοκιμασία της θέλησής του, η οποία συνίστατο στο να αναγνωρίσει ότι ΕΓΩ ήμουν η ΠΗΓΗ από την οποία αντλούσε διαρκώς τη ΔΥΝΑΜΗ. Από τη δική του θέληση και τη δική Μου Δύναμη είχαν προκύψει αμέτρητα όντα. Ήταν όλα τους διαμορφωμένα τέλεια, προικισμένα εξίσου με όλα τα χαρίσματα και την ελεύθερη θέληση, απόδειξη της θεϊκότητάς τους. Ωστόσο η αίσθηση ότι όλα αυτά τα όντα ήταν γέννημά του γέμισε έπαρση το πρωτοδημιούργητο πνεύμα, το Φορέα του Φωτός, και στην έπαρσή του εξεγέρθηκε εναντίον ΜΟΥ.

Έτσι δεν επέτυχε στη δοκιμασία της θέλησής του, παρά αποκόπηκε εκούσια από Εμένα. Ένας τέτοιος χωρισμός όμως είναι αδύνατο να συμβεί πραγματικά, γιατί τότε θα εξαφανίζονταν όλα τα όντα, δεδομένου ότι δεν μπορούν να υπάρξουν χωρίς ΕΜΕΝΑ και τη Δύναμή Μου. Όμως ο Φορέας του Φωτός, ο Εωσφόρος, απομακρύνθηκε εθελοντικά από κοντά Μου και έπεσε στα βάθη. Μαζί του παρέσυρε ένα μεγάλο αριθμό από τα δημιουργημένα όντα, τα οποία όφειλαν επίσης να αποφασίσουν και τα οποία αποσκίρτησαν εξίσου από Εμένα.

Αυτό το γεγονός το οποίο διαδραματίσθηκε στο πνευματικό βασίλειο, ήταν η αιτία να δημιουργηθεί ο κόσμος. Γι’ αυτό το λόγο έγιναν οι διάφορες κάθε λογής δημιουργίες, τις οποίες άφησα να γίνουν ώστε ν’ αποτελέσουν το δρόμο της επανόδου των πνευμάτων προς Εμένα. Γιατί μόνο τότε μπορούν να είναι ευτυχισμένα, όταν ξαναενωθούν μαζί Μου, ενώ η απόσταση από Εμένα σημαίνει μια κατάσταση μεγάλης δυστυχίας.

Επανειλημμένα προσπαθώ να μεταφέρω στους ανθρώπους αυτή τη γνώση. Γιατί εσείς είσασθε εκείνα τα πνεύματα που έπεσαν, τα οποία βρίσκονται στο δρόμο της επιστροφής και πλησιάζουν ήδη στο τέρμα. Ανατρέψατε την αλλοτινή τελειότητά σας και έτσι γίνατε ατελή. Ως άνθρωποι παραμένετε ατελή πλάσματα, αλλά μπορείτε να ξαναγίνετε τέλειοι στη διάρκεια της επίγειας ζωής σας. Αρκεί να εκπληρώσετε το θέλημά Μου, να εναρμονισθείτε με το Νόμο της Θείας Τάξης Μου, να ζείτε μια ζωή όλο αγάπη μετατρέποντας ξανά την ύπαρξη σας σε αγάπη, όπως ήταν στην αρχή.

Η αγάπη σας ενώνει πάλι μαζί Μου, αλλά πρέπει να Μου ανοίξετε από μόνοι σας την καρδιά σας. Δεν πρέπει να αντιστέκεστε όταν η Αγάπη Μου θέλει να σας αγγίξει. Πρέπει να κάνετε τα πάντα για να εκπληρώσετε τον προορισμό σας ο οποίος συνίσταται στο να στρέψετε τη θέλησή σας επάνω Μου, να Μου αφοσιωθείτε και να Με περιβάλλετε με Αγάπη. Τότε μια βαθύτερη γνώση θα γίνει κτήμα σας και το σκοτάδι θα υποχωρήσει. Τότε έχετε διαυγή συνείδηση, καταλαβαίνετε όλες τις σχέσεις, τις διαπλοκές των πραγμάτων και εξέρχεσθε από την κατάσταση της δυστυχίας. Ενώνεστε πάλι μαζί Μου και σ’ αυτή την ένωση βρίσκετε πάλι τη

μακαριότητα που απαρνηθήκατε κάποτε εκούσια. Αυτή η μακαριότητα όμως αποτελεί μερίδιο κάθε ύπαρξης που προήλθε κάποτε από Εμένα σαν ένα θαυμαστό ομοίωμα του εαυτού Μου. Έτσι θα γίνει αναμφισβήτητα και πάλι μια μέρα, γιατί αυτός ήταν ο σκοπός Μου κατά τη δημιουργία και αυτός θα παραμείνει αιώνια: να διαπλάσω παιδιά δικά Μου που θα δημιουργούν και θα ενεργούν μαζί Μου μέσα σε απόλυτη ευαδαιμονία.

Αμήν»

ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

«Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΤΑ ΠΕΠΡΩΜΕΝΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ»
«ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΥΠΑΡΞΗΣ;»

5303 26-1-1952

Ο σκοπός της ζωής είναι η μεταμόρφωση της ανθρώπινης βούλησης και φύσης

Ο σκοπός της ζωής είναι η μεταμόρφωση της ανθρώπινης βούλησης και φύσης

Θα πρέπει να υποβληθείτε σε μια διαδικασία πλήρους ανανέωσης ειδάλλως δεν είσαστε ακόμη άξιοι για να περάσετε στις σφαίρες του Φωτός στο πνευματικό βασίλειο. Με άλλα λόγια αυτό σημαίνει ότι εσείς που βρίσκεστε στη Γη δεν διαθέτετε την ωριμότητα που είναι απαραίτητη για το φωτεινό βασίλειο.

Για να γίνει κανείς δεκτός στο φωτεινό βασίλειο απαιτείται να έχει ένα εντελώς διαφορετικό επίπεδο. Αυτό λοιπόν το επίπεδο οφείλετε να το κατακτήσετε όσο είσαστε πάνω στη Γη, πράγμα που είναι κάλλιστα δυνατό. Πρόκειται δηλαδή για μια ορισμένη διαδικασία μεταμόρφωσης του είναι σας, στην οποία πρέπει να υποβληθείτε εθελοντικά.

Αφού η φύση σας δεν μπορεί να αλλάξει με τη βία, άρα καθορίζετε από μόνοι σας σε τι επίπεδο θα έχετε φτάσει στο τέλος της γήινης πορείας σας. Τότε λοιπόν σε βαθμό αντίστοιχο με την προθυμία σας να μεταμορφωθείτε, η ψυχή σας ή είναι δεκτική στο φως όταν εγκαταλείπει το σώμα ή την περιβάλλουν ακόμη πυκνά κελύφη τα οποία δεν τα διαπερνά η φωτεινή ακτινοβολία. Όμως ποιος άνθρωπος τα ξέρει αυτά, ποιος είναι εκείνος που διαλογίζεται πάνω σε αυτά τα θέματα όταν του δοθεί η σχετική γνώση και επιπλέον παίρνει σοβαρά τη μεταμόρφωση του είναι του;

Ο καθένας χρειάζεται να κάνει δουλειά με τον εαυτό του, πρέπει να απαλλαγεί από ψεγάδια, αδυναμίες και ελαττώματα και να αυτοδιαπαιδαγωγηθεί έτσι ώστε να έχει ταπεινότητα, πραότητα, φιλειρηνικότητα, υπομονή και συμπόνια. Ο κάθε άνθρωπος έχει χρέος να μεταπλασθεί σε μια φύση γεμάτη αγάπη, ώστε να μπορέσει να συνενώσει όλες αυτές τις αρετές μέσα του. Έτσι θα έχει κάνει τον εαυτό του άξιο για το βασίλειο του Φωτός και θα έχει τότε θεοποιήσει τη φύση του. Κι επειδή θα έχει εξομοιωθεί με τη δική Μου πρωταρχική φύση, θα Μου έχει δώσει τη δυνατότητα να συνδεθώ Εγώ ο Ίδιος μαζί του, αφού θα έχει παραμερίσει συνειδητά οτιδήποτε μπορεί να μας χωρίζει.

Η μεταμόρφωση της φύσης του ήταν ο δρόμος που τον οδήγησε σε Μένα. Πέτυχε το σκοπό για τον οποίο ήρθε στη Γη και αφήνοντας το σώμα του απέβαλε το τελευταίο βαρύ περίβλημα για να ζήσει πλέον αιώνια σαν μακάρια οντότητα.

Τότε μόνο πλέον αρχίζει η αληθινή ζωή. Αφήστε αυτά τα λόγια να ζωντανέψουν μέσα σας: *Η αληθινή ζωή αρχίζει με την είσοδό σας στον κόσμο του Φωτός.* Αυτό που προηγήθηκε ήταν απλά η σκάλα που οδηγούσε ως κεί, ήταν δηλαδή

η περίοδος της προπαρασκευής για την καθαυτό ζωή, η οποία όμως πρέπει να κατακτηθεί στο διάστημα αυτής της προπαρασκευαστικής περιόδου.

Σεις οι άνθρωποι δουλεύετε εντατικά και ακαταπόνητα για να εξασφαλίσετε όπως θέλετε τη γήινη ζωή σας, γιατί μόνο αυτή θεωρείτε σημαντική αφού την βλέπετε σαν αυτοσκοπό. Αλλά την ουσιαστική ζωή δεν την σκέφτεστε καθόλου, επειδή δεν πιστεύετε ότι η ύπαρξη συνεχίζεται και μετά το θάνατο του σώματος.

Αληθινά, είσαστε ανόητοι. Ο σκοπός που ήρθατε στη Γη δεν είναι μόνο και μόνο για να δουλέψετε ώστε να περνάτε καλά σωματικά. Επανειλημμένα σας το έχουν πει αυτό, μα επειδή δεν το πιστεύετε δεν επιδιώκετε να μεταμορφώσετε τη φύση σας, κι αυτό είναι η καταστροφή σας.

Γιατί ούτε μεν είσαστε άξιοι για το φωτεινό βασίλειο, αλλά ούτε κι Εγώ θέλω, άλλωστε ούτε και μπορώ να σας αφανίσω αφού έχετε βγει μέσα από τον ίδιο Μου τον Εαυτό. Άρα θα πρέπει η μεταμόρφωση της φύσης σας να επιτευχθεί με κάποιο άλλο τρόπο. Εάν λοιπόν σας αφαιρεθεί και η δυνατότητα να πετύχετε την ωρίμανση στον άλλο κόσμο, αυτό μπορεί να σημαίνει μια πολύ βαθειά πτώση και μετά μια πολύ αργή εξέλιξη προς τα πάνω, μέσα από τα διάφορα στάδια της ύλης, σύμφωνα με το προαιώνιο σχέδιό Μου, μέχρι να ξαναγίνετε άνθρωποι.

Κάποτε όμως όταν βρίσκεστε στο στάδιο του ανθρώπου πρέπει να *πετύχετε τελικά* αυτή τη μεταμόρφωση της φύσης σας, από αυτή δε την υποχρέωση δεν μπορεί να σας απαλλάξει ούτε και αυτή η αγάπη Μου. Αλλά για να φτάσει ένα ον να γίνει τελικά άνθρωπος, πρέπει να περάσει πρώτα από μια ασύλληπτα μακριά πορεία εξέλιξης μέσα από όλα τα δημιουργήματα της Γης.

Για να τερματισθεί με επιτυχία αυτή η εξελικτική πορεία μετά το θάνατο του γήινου σώματος, οφείλετε να επιδιώξετε συνειδητά τη μεταμόρφωση της βούλησης και της φύσης σας όσο είσαστε άνθρωποι στη Γη. Γιατί με το σωματικό θάνατο τελειώνουν οριστικά και οι δυνατότητες τελειοποίησης που προσφέρονται αποκλειστικά για τη διάρκεια μιας γήινης διαδρομής.

Βέβαια, υπάρχει η δυνατότητα να συνεχισθεί η εξέλιξη στο πνευματικό βασίλειο. Μπορεί κι εκεί η ψυχή να συνειδητοποιήσει την άθλια κατάστασή της και να επιδιώξει να μεταμορφωθεί. Γι’ αυτό όμως χρειάζεται πολλή βοήθεια από τις φωτεινές οντότητες ή να προσευχηθούν γι’ αυτήν με πολύ αγάπη άνθρωποι από τη Γη.

Αλλά, όπως αναφέρθηκε ήδη, υπάρχει επίσης η δυνατότητα η ψυχή να βυθισθεί πάλι σε απύθμενα βάθη, εάν δεν γνώρισε τον εαυτό της και τον προορισμό της και δεν προσπάθησε να μεταμορφωθεί. Μπορεί να πρέπει να υποστεί εκ νέου την αποτρόπαιη μοίρα του εγκλεισμού μέσα στην ύλη, ώσπου να της ξαναδοθεί και πάλι η δυνατότητα μετά από ένα ατέλειωτα μακρύ διάστημα να μεταμορφώσει εθελοντικά τη φύση της.

Αμήν

Η ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΓΗΣ

Εκδ. Πύρινος Κόσμος

8. ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΘΕΪΚΟ ΣΧΕΔΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ;

«Όλη η κτίση προσμένει με λαχτάρα να φανερωθεί η δόξα των παιδιών του Θεού. Γιατί η κτίση υποτάχτηκε κι αυτή στη φθορά, όχι επειδή το ήθελε, αλλά επειδή έτσι θέλησε αυτός που την υπέταξε. Έχει όμως την ελπίδα ότι και αυτή ακόμη η κτίση θα απελευθερωθεί από τη δουλεία της φθοράς και θα μετάσχει στην ελευθερία που θα απολαμβάνουν τα παιδιά του Θεού όταν θα φθάσουν στην κατάσταση της δόξας. Γιατί

ξέρουμε ότι ως και τώρα η κτίση στενάζει και κραυγάζει από τις ωδίνες του τοκετού».

Προς Ρωμαίους 8, 19-22

«Το κάθε ορατό και αισθητό για τον άνθρωπο δημιούργημα είναι ένα καταδικασμένο πνευματικό και έχει τον προ-ορισμό, αφού περάσει από μια μακριά αλυσίδα κάθε λογής εξωτερικών μορφών, να φθάσει τελικά σε μια ελεύθερη και ανεξάρτητη ζωή. Αυτές οι μορφές ή φόρμες αρχίζουν ήδη με τα πετρώματα. Διανύοντας το ορυκτό βασίλειο φθάνουν στο φυτικό, μετά μέσα από όλο το φυτικό στο βασίλειο των ζώων, και μέσα από το ζωικό καταλήγουν στον άνθρωπο και είναι σαν δοχεία που δέχονται τη ζωή που έρχεται από τον Θεό».

Γιάκομπ Λόρμπερ «Το Μεγάλο Ευαγγέλιο του Ιωάννη»

ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

«ΠΕΡΑΣΜΑ ΣΤΗ ΝΕΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΕΠΟΧΗ»

Τα περιεχόμενα της Νέας Αποκάλυψης

Ένα μεγάλο τμήμα της λεγόμενης Νέας Αποκάλυψης, με κύριους εκπροσώπους τον Ιάκωβο Λόρμπερ και την Μπέρτα Ντούντε ασχολείται με την πνευματική πρωταρχική Δημιουργία, η οποία προηγήθηκε της Δημιουργίας του Κόσμου, τη Δημιουργία δηλαδή μυριάδων πνευματικών όντων από τα οποία μια μερίδα αποστάτησε υπό την καθοδήγηση του Εωσφόρου. Ακολούθησε η υλική Δημιουργία, για να μπορέσουν να σωθούν τα πνεύματα που είχαν αποστατήσει. Σύμφωνα με το μεγαλόπνευστο Σχέδιο του Θεού, οι εωσφορικοί σπινθήρες ζωής αυτών των πνευμάτων που σιγά-σιγά απελευθερώνονται, οδηγούνται σταδιακά, δηλαδή σε εξελικτική μορφή, μέσα από το ορυκτό, φυτικό και ζωικό βασίλειο στον τελικό τους στόχο, τον άνθρωπο. Στη Νέα Αποκάλυψη, αυτή η διαδικασία σχολιάζεται μεταξύ άλλων ως εξής: «Αυτός ο υπέρογκος αριθμός από αποστατημένα πνεύματα που έπεσαν μαζί με τον Εωσφόρο και στη συνέχεια, ως φορείς της ύλης, φυλακίσθηκαν μέσα της, όλα μαζί απαρτίζουν και στοιχειοθετούν τη Δημιουργία σε όλους τους Κόσμους, αντίστοιχα με το πνευματικό τους περιεχόμενο».

«Ήσασταν πνεύμα και θα γίνετε πάλι πνεύμα». Η υλική Δημιουργία δηλαδή ερμηνεύεται εναργέστατα σαν το πεδίο που δημιούργησε η θεϊκή αγάπη και φιλευσπλαχνία για να φτάσουμε στη λύτρωση.

Η επιστροφή όλων των ανθρώπων στον ουράνιο Πατέρα περιγράφεται στο Ευαγγέλιο μεταφορικά στην παραβολή του απωλολότος υιού: «Ο χαμένος γιος», λέγεται κατά λέξη στη Νέα Αποκάλυψη, «βρίσκεται κιόλας στο δρόμο του γυρισμού, αλλά θα χρειαστεί ακόμα ατέλειωτο διάστημα μέχρι να φθάσει εντελώς (σ.σ. δηλαδή όλοι οι άνθρωποι), στο παλιό πατρικό του σπίτι».

«Ο άνθρωπος είναι το πιο τέλειο απ’ τα αμέτρητα και ποικιλόμορφα πλάσματα. Είναι η αποκορύφωση της θεϊκής Αγάπης και Σοφίας και προορισμένος να γίνει και ο ίδιος Θεός» (Μ. Ευ. Ζ΄, 141, 6). Γι’ αυτό ρωτούσε ο Ιησούς τους Ιουδαίους: «Δεν το ξέρετε ότι είσαστε (εν δυνάμει, σ.σ.) Θεοί;» «Τώρα είσαστε σαν τα έμβρυα στην κοιλιά της μάνας τους», λέει σχετικά η Νέα Αποκάλυψη (Μ. Ευ. Γ΄, 180, 8).

«Η αλήθεια είναι ότι ένα πνεύμα, όσο τέλειο και να είναι, δεν μπορεί ποτέ να φθάσει τον Θεό στην απέραντη πληρότητά του» (Μ. Ευ. Γ΄, 3, 2).

Τον τρίτο μ.Χ. αιώνα, ο Ωριγένης, ο μεγαλύτερος γνώστης της Βίβλου όλων των εποχών, υποστήριξε την αρχή της απο-κατάστασης, της επιστροφής δηλαδή όλων των όντων. Σύμφωνα μ' αυτή τη διδασκαλία, η ψυχή εγκαταλείπει το καθαρτήριο και οι καταδίκες δεν κρατούν αιώνια. «Θα φθάσουμε στην τελείωση», γράφει ο Ωριγένης, «όταν όλες οι ψυχές κάποτε βρουν τη λύτρωση και γίνουν άγγελοι. Όλη η Πλάση επιστρέφει στο Θεό. Η θέληση για σωτηρία που διαπερνά όλο το σύμπαν, είναι μία αποκάλυψη του πολυεύσπλαχνου Θεού». «Το πνεύμα πέφτοντας έγινε ψυχή και η ψυχή, εξασκούμενη στις αρετές, θα γίνει πάλι πνεύμα» (Κατά Κέλσου 98-99).

Τον τρίτο μ.Χ. αιώνα, ο Ωριγένης, ο μεγαλύτερος γνώστης της Βίβλου όλων των εποχών, υποστήριξε την αρχή της απο-κατάστασης, της επιστροφής δηλαδή όλων των όντων. Σύμφωνα μ' αυτή τη διδασκαλία, η ψυχή εγκαταλείπει το κα-θαρτήριο και οι καταδίκες δεν κρατούν αιώνια. «Θα φθάσουμε στην τελείωση», γράφει ο Ωριγένης, «όταν όλες οι ψυχές κάποτε βρουν τη λύτρωση και γίνουν άγγελοι. Όλη η Πλάση επιστρέφει στο Θεό. Η θέληση για σωτηρία που διαπερνά όλο το σύμπαν, είναι μία αποκάλυψη του πολυεύσπλαχνου Θεού».

Τη διδασκαλία ότι οι άνθρωποι είναι πεσόντα πνεύματα και ότι μια μέρα θα επιστρέψουν όλοι στο Θεό χάρη στην Αγάπη του για τα πλάσματά του, μετά από μια ατέλειωτα μακριά και περίπλοκη περιπλάνηση μέσα από το ορυκτό, το φυτικό και το ζωικό βασίλειο, δεν τη συναντάμε μόνο στους πρώτους χριστιανικούς αιώνες και στο χριστιανικό μυστικισμό αλλά και στο μυστικισμό άλλων θρησκειών.

Μεταξύ άλλων βρίσκεται στον παρσισμό, που δεν δέχεται ότι η κόλαση είναι αιώνια, το ίδιο και στον ισλαμικό μυστικισμό, στους γνωστούς μας σούφις.

ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ
«Ο Άγνωστος Προφήτης Γιάκομπ Λόρμπερ»
εκδ. Πύρινος Κόσμος

Όπως γνωρίζουμε από το αποκαλυπτικό έργο του Γιάκομπ Λόρμπερ, ο άνθρωπος ήταν αρχικά ένας άγγελος, ένα αρχέγονο πνεύμα το οποίο επαναστάτησε κάποτε ενάντια στον Θεό.

Ο Θεός όμως κατέστρωσε ένα σχέδιο για να του δώσει τη δυνατότητα να επιστρέψει κοντά Του. Διέλυσε τα έκπτωτα πνεύματα σε αμέτρητα μεμονωμένα μικροσκοπικά μόρια και με βάση αυτά έπλασε την ύλη. Όλα όσα βλέπουμε στην πλάση είναι ύλη, δηλαδή ουσία η οποία συμπυκνώθηκε και πήρε μορφή. Μια τέτοια μορφή επομένως προήλθε από τη συνένωση αμέτρητων πνευματικών ουσιών, πρόκειται δηλαδή για έναν σχηματισμό ο οποίος μπορεί να διαλυθεί εκ νέου στα εξ ων συνετέθη και να ελευθερωθεί πάλι η κάθε χωριστή ουσία, εάν κι όταν το θελήσει ο Θεός.

Οποιαδήποτε υλική μορφή μπορεί να καταστραφεί, μια και η ύλη δεν προορίζεται να διαρκέσει αιώνια, αφού προσφέρει απλά ένα περίβλημα στις πνευματικές ουσίες. Ο προορισμός των τελευταίων είναι να γίνουν ακόμη πνευματικότερες με το να υπηρετήσουν το σκοπό που τους έχει δοθεί και να εξελιχθούν σταδιακά προς την κορυφή της κλίμακας, που είναι το στάδιο του ανθρώπου. Επομένως δεν μπορούν να μείνουν για πάντα κλεισμένες μέσα στα περιβλήματά τους. Άλλωστε και η ίδια η ύλη είναι πνευματική ουσία, μόνο που βρίσκεται ακόμη στο αρχικό στάδιο της εξέλιξής της. Όμως με την αδιάκοπα επαλαμβανόμενη αποσύνθεση και ανασύσταση σε νέες μορφές, καταλήγει τελικά μετά από ένα ασύλληπτα μεγάλο διάστημα να αποτελέσει και η ίδια το πνευματικό που περικλείεται μέσα σε μία μορφή, αλλά τότε βέβαια δεν είναι πια ορατή για το

ανθρώπινο μάτι.

Με αυτό τον τρόπο επομένως οι πνευματικές ουσίες ενός πρώην αρχέγονου πνεύματος διατρέχουν ολόκληρη την πλάση, από το ορυκτό στο φυτικό και τελικά στο ζωικό βασίλειο. Άρα οτιδήποτε ορατό είναι ατελές πνευματικό το οποίο βρίσκεται στην αρχή της εξελικτικής κλίμακας. Το αόρατο σε μας πνευματικό που περικλείεται από την ορατή ύλη έχει πλέον περάσει από αυτό το στάδιο και τείνει ήδη προς τον Θεό. Για το λόγο αυτό η καταστροφή ή η διάλυση της υλικής μορφής, δηλαδή η παροδικότητα της ύλης με άλλα λόγια, είναι σύμφωνη με τη θεία θέληση, αφού έτσι μόνο μπορεί να εξελιχθεί το πνευματικό.

Τίποτα δεν είναι χωρίς αιτία και σκοπό στην πλάση, αν και ο άνθρωπος δεν το διακρίνει πάντοτε. Τα πάντα είναι δύναμη που προέρχεται από τον Θεό, δύναμη όμως που διαφέρει ως προς την αποτελεσματικότητά της, δεδομένου ότι βρίσκεται σε διαφορετική εκάστοτε απόσταση από τον Θεό, όπου «απόσταση» ισοδυναμεί με το βαθμό «αντίστασης» απέναντί του. Όλοι οι έκπτωτοι άγγελοι είναι υποχρεωμένοι να διανύσουν αυτή τη διαδρομή μέσω των δημιουργημάτων της πλάσης. Πρόκειται για μια ασύλληπτα μακροχρόνια διαδικασία όπου το έκπτωτο ον μεταμορφώνεται σταδιακά, υποταγμένο αναγκαστικά σε άκαμπτους φυσικούς νόμους, περνώντας μέσα από αδιανόητα μαρτύρια, ώσπου, από το βυθό της αβύσσου που σήμαινε η ατελεύτητη απόσταση από τον Θεό, να ξανανέβει πολύ αργά πάλι ψηλά, πάντοτε κάτω από τη σοφή καθοδήγησή του. Όταν πλέον, ουδεμίας εξαιρουμένης, όλες οι ψυχικές ουσίες ενός πρώην αρχέγονου πνεύματος ολοκληρώσουν αυτό τον κύκλο ωρίμανσης μέσα από τα διάφορα υλικά δημιουργήματα, ξανασμίγουν μεταξύ τους. Και τότε θα έχουν μπροστά τους την τελευταία βαθμίδα της εξέλιξής τους, ως άνθρωπος σε αυτή τη γη.

Ο άνθρωπος πλέον έχει αποστολή να διανύσει τη μικρή απόσταση που τον χωρίζει ακόμη από την πηγή του, από τον Θεό, από τον Οποίο απομακρύνθηκε με *ελεύθερη θέληση* κάποτε και στον Οποίο οφείλει τώρα να επιστρέψει με την *ελεύθερη θέλησή* του.

Ο άνθρωπος πλέον έχει αποστολή να διανύσει τη μικρή απόσταση που τον χωρίζει ακόμη από την πηγή του, από τον Θεό, από τον Οποίο απομακρύνθηκε με *ελεύθερη θέληση* κάποτε και στον Οποίο οφείλει τώρα να επιστρέψει με την *ελεύθερη θέλησή* του.

Από αυτή τη βαθύτερη οπτική πρέπει να θεωρούμε την ανθρώπινη υπόσταση. Και τότε θα καταλάβουμε τη σημασία της γήινης ζωής μας, η οποία μας παραχωρήθηκε σαν ένα όχημα για την επιστροφή στον Θεό. Κι όταν φθάσουμε εκεί και ενωθούμε μαζί του, θα κληθούμε –ως παιδιά του πλέον– να δημιουργήσουμε και να δουλέψουμε μαζί του στο μεγάλο έργο του επαναπατρισμού των όντων.

ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ
«ΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΣΤΗ ΝΕΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΕΠΟΧΗ»
Εκδ. Πύρινος Κόσμος

ΟΙ ΜΥΣΤΙΚΟΙ

Για τον Ωριγένη επίσης ο Θεός είναι πάνω από όλα ο μεγάλος Διδάσκαλος που καθοδηγεί και διαπαιδαγωγεί με κάθε τρόπο τις ψυχές ώστε να επιστρέψουν στην ουράνια πατρίδα τους χωρίς να χάσουν το ελεύθερο αυτεξούσιό τους. Το θείο παιδαγωγικό σχέδιο αφορά τόσο το μεμονωμένο άτομο όσο και ολόκληρο τον κόσμο.

Το μεγάλο θέμα αυτού του οράματος που είναι συνυφασμένο με τη μορφή του Χριστού είναι η παλιννόστηση στον Θεό. Η καθαρτήρια άνοδος της ψυχής δεν τερματίζεται με το θάνατο, αλλά συνεχίζεται στον άλλο κόσμο. Όταν η ψυχή βελτιωθεί εγκαταλείπει τον τόπο του καθαρμού της και *καμία τιμωρία δεν διαρκεί αιώνια.* Η τελείωση θα έρθει όταν κάποτε όλες *οι ψυχές θα έχουν λυτρωθεί* και θα

έχουν γίνει άγγελοι, συμπεριλαμβανομένου και αυτού ακόμη του διαβόλου, αφού ούτε εκείνος δεν θα παραμείνει επ' άπειρον Σατανάς. Όλη η πλάση θα επιστρέψει στον Θεό καθώς η απέραντη ευσπλαχνία του υπερνικά κάποτε την τελευταία αντίσταση του ανθρώπου.

Το μεγαλειώδες όραμα του Ωριγένη συλλαμβάνει τη σοφία του θεϊκού σχεδίου, σύμφωνα με το οποίο ο Γολγοθάς θα τελειώσει μόνο όταν σωθεί κι η τελευταία ψυχή, έστω κι αν χρειασθούν αμέτρητοι αιώνες γι' αυτό· το ίδιο θέμα το συναντάμε πάλι στις νέες αποκαλύψεις, κυρίως του Λόρμπερ και της Ντούντε, όπου πλέον όλοι μας μπορούμε να μάθουμε για μερικές από τις πιο απόκρυφες πλευρές του θεϊκού σχεδίου.

ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ
ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ

9. ΓΙΑΤΙ ΑΥΤΟ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΗΤΑΝ ΩΣ ΤΩΡΑ ΑΓΝΩΣΤΟ;

«Ρωτάτε γιατί μόνο τώρα μαθαίνετε γι' αυτά τα πράγματα, για τα οποία προηγουμένως δεν ξέρατε παρά ελάχιστα ή και καθόλου και θέλω να σας εξηγήσω το γιατί.

Υπήρξαν επανειλημμένα άνθρωποι που χάρις στην πνευματική τους ωριμότητα μπορούσαν να μυηθούν σε βαθύτατα μυστικά της δημιουργίας. Έτσι γνώριζαν για την αρχή όλων των όντων, για την αποστασία τους και την πτώση τους από Μένα καθώς και το προαιώνιο λυτρωτικό σχέδιο. Ήταν όμως αδύνατον να μεταδώσουν αυτή τη γνώση στους συνανθρώπους τους, εφόσον εκείνοι βρίσκονταν σε μία χαμηλότερη βαθμίδα από πλευράς ωριμότητας, από αυτούς που ε- λάμβαναν αυτή τη γνώση από Μένα.

Δεν επρόκειτο σε καμία περίπτωση να τη συλλάμβαναν σε όλο της το βάθος και θα την είχαν εκλάβει κατά λέξη μόνο. Κι επειδή ένα μη αφυπνισμένο πνεύμα δεν θα μπορούσε ποτέ να τη συλλάβει, η λογική τους θα τους οδηγούσε τελικά να την απορρίψουν εντελώς σαν φαντασιοπληξίες κάποιου μυθομανούς.

Έτσι και την εποχή που πορεύτηκα στη γη, οι άνθρωποι βρίσκονταν σε μια πολύ χαμηλή πνευματική βαθμίδα, γιατί ήταν εντελώς κάτω από την εξουσία του αντιπάλου Μου, ο οποίος ήταν ο υπαίτιος για το βαθύ πνευματικό σκοτάδι. Γι' αυτό το λόγο ήταν πολύ λίγοι οι άνθρωποι τους οποίους μπορούσα να διδάξω σχετικά με αυτά τα μυστήρια της Δημιουργίας κι ακόμη και αυτοί με μεγάλη δυσκολία τα καταλάβαιναν, επειδή ήταν ακόμη βεβαρυμένοι με την αμαρτία της πρώτης πτώσης

των πνευμάτων και αυτό σήμαινε ότι είχαν περιορισμένη αντιληπτικότητα. Εννοείται ότι Με ρωτούσαν επανειλημμένα σχετικά με αυτά τα θέματα. Το μόνο όμως που μπορούσα να κάνω ήταν να τους παραπέμπω στο θάνατό Μου στο σταυρό και στη φώτιση του πνεύματός τους που θα συνέβαινε μετά το έργο της λύτρωσης, η οποία έβγαλε από το πυκνό σκοτάδι εκείνους που Με αγαπούσαν με αφοσίωση.

Αυτοί οι άνθρωποι λοιπόν έφθαναν σιγά σιγά να καταλάβουν κάποτε όσα τους είχα διδάξει· παρ' όλα αυτά δεν είχαν την δυνατότητα να μεταδώσουν αυτή τη γνώση παραπέρα, ακριβώς για το λόγο ότι οι συνάνθρωποί τους, που δεν είχαν αφυπνίσει ακόμη το πνεύμα τους, δε θα ήταν σε θέση να την καταλάβουν.

Θα πρέπει να ξέρετε επίσης, ότι οι μαθητές Μου, οι οποίοι κατέγραφαν κατ' εντολή Μου τη διδασκαλία Μου για τους μεταγενέστερους, έγραφαν κι αυτοί μόνο όσα τους επιφόρτιζα να γράψουν. Γιατί ακόμη και οι ίδιοι δεν μπορούσαν ακόμη να διεισδύσουν στις βαθύτερες σοφίες. Ως εκ τούτου περιορίζονταν να γράψουν αυτά που ρους είχα αναθέσει, αναφέροντας μόνο όσα είχα πει στους ανθρώπους εκείνους που Με ακολουθούσαν, οι οποίοι Με έβλεπαν σαν έναν προφήτη και περίμεναν από Μένα θαύματα ή να τους γιατρέψω από τις αρρώστειες τους αντλούσαν από Μένα παρηγοριά και δύναμη και Εγώ μπορούσα να ενισχύω την πίστη τους στον μοναδικό Θεό, γιατί ήταν άνθρωποι με καλή θέληση.

Ήταν ελάχιστοι όμως εκείνοι οι οποίοι ήθελαν να διεισδύσουν βαθύτερα και αυτούς τους παρακινούσε πιο πολύ ο νους τους παρά η καρδιά τους για να ρωτήσουν πράγματα που μόνο Εγώ μπορούσα να απαντήσω.

Τέτοιοι άνθρωποι αποδέχονταν βέβαια τις εξηγήσεις Μου, αλλά δεν άφηναν μέσα τους κάποιες βαθύτερες εντυπώσεις, εκτός από λίγους μεμονωμένους οι οποίοι είχαν περισσότερη αγάπη στην καρδιά τους και Με αναγνώριζαν σαν Θεό και Δημιουργό τους. Είναι αυτονόητο βέβαια ότι εισήγαγα και αυτούς επίσης σε μία τέτοια γνώση, πράγμα που τους έκανε ιδιαίτερα ευτυχισμένους. Έτσι όμως ήταν μόνο αυτοί οι οπαδοί Μου, τους οποίους δίδασκα προσωπικά, που χαίρονταν αυτή τη γνώση, χωρίς να τη μεταδίδουν παραπέρα στους συνανθρώπους τους ή στους απογόνους τους, αφού εκείνοι δεν ήταν σε θέση να την καταλάβουν. Γι' αυτό το λόγο άλλωστε οι μαθητές Μου δεν ανέφεραν τέτοιους διαλόγους. Συν τοις άλλοις, μια τέτοια γνώση γύρω από την αρχή και τον τελικό προορισμό της δημιουργίας δεν ήταν απαραίτητη για τους ανθρώπους πολλές φορές μάλιστα ούτε καν ωφέλιμη. Γιατί το να διδαχθούν σχετικά με αυτά τα πράγματα, θα μπορούσε από κάποια άποψη να επηρεάσει αναγκαστικά τη θέλησή τους.

Διότι στην περίπτωση που τα πίστευαν, θα συλλογίζονταν με φρίκη την εξέλιξή τους ώσπου να γίνουν άνθρωποι και συνεπώς δεν θα αισθάνονταν ελεύθεροι ή δεν θα μπορούσαν να αγαπήσουν έναν Θεό που το σχέδιό του δεν θα μπορούσαν να το καταλάβουν καθόλου.

Όποτε όμως έδινα τις αποκαλύψεις Μου στη γη, τότε οι άνθρωποι μάθαιναν γι' αυτή τη γνώση. Τώρα δε η εγγύτητα του τέλους είναι ο λόγος που γίνονται όλο και πιο σαφείς οι σχετικές εξηγήσεις. Γιατί τώρα είναι επιταγή να έρθουν αντιμέτωποι οι άνθρωποι με την ευθύνη τους, δεδομένου ότι τ***ώρα πρόκειται για τη νέα φυλάκιση μέσα στην όλη,*** η οποία συμβαίνει μόνο στο τέλος μιας λυτρωτικής περιόδου και είναι εξαιρετικά σημαντική για όλες τις ψυχές που βρίσκονται στη διαδικασία της ανέλιξής τους.

Προηγουμένως, οι ψυχές οι οποίες δεν έφθαναν στην ωριμότητα πάνω στη γη, είχαν πάντα τη δυνατότητα να ολοκληρώσουν την ωρίμανσή τους στο επέκεινα. Όμως στο τέλος μιας λυτρωτικής περιόδου δεν υπάρχει πια αυτή η δυνατότητα!

Τότε επέρχεται το πιο τρομακτικό για τις ψυχές, διαλύονται δηλαδή εκ νέου στα

συστατικά τους μέρη και έτσι, κατακερματισμένες μέσα σε απομονωμένα μόρια εγκλείονται μέσα στη συμπαγή ύλη*...».

Αποκάλυψη μέσω της Μπέρτα Ντούντε αρ. 8465

ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ
«Το Μέλλον είναι τώρα» ΚΑΙ «Οι Πνευματικοί Κόσμοι»
εκδ. Πύρινος Κόσμος

10. ΠΩΣ ΕΓΙΝΕ Η ΥΛΙΚΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ;

Η πτώση του Εωσφόρου και η προέλευση της ύλης

Στο «Μεγάλο Ευαγγέλιο» του Λόρμπερ διαβάζουμε πως «εκείνη η δημιουργική περίοδος όπου ο Θεός άρχισε να φτιάχνει από τις σκέψεις και τις ιδέες του τα πρώτα όντα και να τα καθοδηγεί πώς να γίνουν ελεύθερα, κράτησε σχεδόν ανυπολόγιστο χρονικό διάστημα. Πάρα πολλά πράγματα έγιναν σ' αυτό το ατέλειωτο διάστημα για να διαπλασθεί η ελεύθερη θέλησή τους. Και όμως, στο τέλος αυτής της ασύλληπτα μακριάς πορείας, υπήρξαν κάμποσα πνεύματα που παρόλο που είχαν καταλάβει καλά τους δρόμους που είχε χαράξει ο Θεός για τη διάπλαση τους, δεν ήταν πρόθυμα πια να πορευθούν με τη θέληση τους σ' αυτούς τους δρόμους. Για ν' απολαύσουν πιο γρήγορα ορισμένα πλεονεκτήματα, κι ας ήταν προσωρινά, απομακρύνθηκαν από το δρόμο της Τάξης Του και πήραν το δρόμο του χαμού τους».

Ο πρώτος που πήρε αυτή την ολέθρια στροφή, ήταν ο μεγαλύτερος από τα πρωτόπλαστα πνεύματα, ο ονομαζόμενος «φορέας του φωτός» ή «Εωσφόρος». Σ' αυτό το ανώτατο αρχέγονο πνεύμα, σ' αυτό το «μεγάλο πεδίο συγκέντρωσης», συγκεντρωνόταν όλο το Φως της Δημιουργίας (η ζωή), που είχε πηγάσει μέχρι τότε από το Θεό. «Μέσα στον κόλπο του έκλεινε όλα τα όντα που είχαν βγει από μέσα Μου, Στην αγκαλιά του θα ωρίμαζαν ελεύθερα εντελώς, κάτω από τις σταθερές ακτίνες που η χάρη Μου τους έστελνε αδιάκοπα. Εγώ το έβλεπα και χαιρόμουν για

την ελεύθερη ζωή τους, όπως κι αυτός Με έβλεπε χάρη στο Φως της Αγάπης που του είχα χαρίσει» («Θ.ΟΙΚ.» 3,27).

Πριν ευδοκιμήσει να φτάσει καν ο Εωσφόρος στην ωριμότητα, με άλλα λόγια στην «εφηβική» περίοδο αναβρασμού της μεγάλης ζωής του, τη σημαντικότερη και πιο δύσκολη περίοδο της διάπλασης του, άρχισε ν' αντιτάσσεται στη θεία Τάξη. Αντί να λατρεύει ταπεινά το Δημιουργό και προστάτη του πάνω απ' όλα και συνάμα να σέβεται όλα τ' αδέρφια του, παρασύρθηκε σ' έναν ακραίο αυτοθαυμασμό και εγωκεντρισμό. Στην πτώση του τον ακολούθησαν εκείνα τα διάδοχα πνεύματα που τον υπάκουαν τυφλά, παρασυρμένα από την τάση εγωλατρείας που είχαν.

Όμως ζωή δεν μπορεί να υπάρξει όταν επικρατεί ο ατομικισμός, η έλλειψη αλληλεγγύης και η εγωλατρεία. Γι' αυτό τούτη η στροφή είχε ολέθριες συνέπειες για το μεγάλο φωτεινό πνεύμα και την ακολουθία του. Απομακρυνόμενοι από το Θεό, αποκόπηκαν από μόνοι τους από τα ζωογόνα ρεύματα ενέργειας που πηγάζουν από το Θεό και τρέφουν όλα τα πλάσματα. Οι δυνάμεις τους τούς εγκατέλειψαν, η ύπαρξη τους μαράζωσε και συρρικνώθηκε. Όλη η ζωντάνια τους μεταμορφώθηκε σε μία Θανάσιμη σκλήρυνση και αποσύνθεση. Μ' αυτό τον τρόπο, από τα ανάλαφρα, διάσπαρτα αιθέρια όντα, προέκυψε η φαινομενικά άψυχη «κοσμική ύλη», οι αρχέγονες νεφέλες ύλης, όπως όταν πέφτει η θερμοκρασία, οι υδρατμοί, που είναι αόρατοι, συμπυκνώνονται και προκύπτουν ορατά στρώματα ομίχλης. Αυτή ήταν μία τρομακτική τροπή για τα απομακρυσμένα πνεύματα, μία φοβερή «θεία δίκη». Αλλά ο Ποιητής των όντων δεν απέρριψε τα πλάσματα του που τον είχαν εγκαταλείψει, γιατί η πατρική του Αγάπη λυπήθηκε τους πεσμένους αγγέλους. Από τις αμέτρητες νεφέλες ύλης που συμπυκνώνονταν όλο και περισσότερο, έφτιαξε ολόκληρη την υλική Κτίση. Με βοηθούς τα πνεύματα που του είχαν μείνει πιστά, έφτιαξε μια νέα Τάξη για να πραγματοποιήσει υψηλούς, αληθινά θεϊκούς στόχους εξέλιξης και Λύτρωσης.

«ΘΕΟΣ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ»

11. ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΑΤΟΜΟ ΥΛΗΣ;

Ένα άτομο ύλης είναι ένα απειροελάχιστο τμήμα ή μόριο από ένα έκπτωτο αρχέγονο πνεύμα. Λόγω της ασύλληπτα μεγάλης πτώσης του, κάθε έκπτωτο πνεύμα κατατμήθηκε σε άπειρα άτομα, τα οποία φυλακίζονται στην ύλη της Γης, όπου υποτάσσονται αναγκαστικά στους νόμους της φύσης, στη φυσική νομοτέλεια. Καθώς διατρέχουν έτσι τα τρία φυσικά βασίλεια, ενώνονται όλο και περισσότερο μεταξύ τους στη βάση του νόμου της αμοιβαίας έλξης. Όταν η αρχική οντότητα ανασυγκροτηθεί, επανακτά την ταυτότητά της και αυτοσυνειδήση και ενσαρκώνεται ως άνθρωπος πλέον, προκειμένου να δοκιμαστεί εκ νέου η βούλησή της.

12. ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΨΥΧΗ;

«Η ψυχή ήταν ένα πνεύμα
που εξέπεσε, και ασκούμενη στις αρετές,
θα γίνει πάλι πνεύμα».
Ωριγένης

Η ψυχή και το πνεύμα στον άνθρωπο

«Η ψυχή είναι το όργανο με το οποίο προσλαμβάνονται οι απειράριθμες ιδέες της Πρωταρχικής Αιτίας από την οποία προήλθε και η ίδια η ψυχή σαν μία πνοή. Η

ψυχή είναι ο φορέας των μορφών, των σχέσεων και των τρόπων δράσης. Όλες οι ιδέες, οι μορφές, οι σχέσεις και οι τρόποι δράσης έχουν εμφυτευθεί εντός της, μέσα σε μικροσκοπικότατα περιβλήματα.

Στο σωστό μέτρο όλα αυτά συγκεντρωμένα μέσα σε ένα ον, αποτελούν μια ολοκληρωμένη ανθρώπινη ψυχή. Επειδή η ψυχή είναι ένα σύνολο από αμέτρητες διαφορετικές ευφυείς συστατικές ουσίες, μπορεί να ξαναδιαιρεθεί στα διάφορα μέρη που την απαρτίζουν παρόμοια όπως ο ατμοσφαιρικός αέρας αποτελεί μεν ένα σύνολο με συνοχή, αλλά παρ' όλα αυτά είναι διαιρετός σε απειροελάχιστα μέρη. Το γεγονός ότι ο αέρας μπορεί να διαιρεθεί σε μεγάλα, μικρά και μικρότατα μέρη, αποδεικνύεται από τον αφρό, ο οποίος δεν αποτελείται παρά από φυσαλλίδες γεμάτες αέρα, οι ο-ποίες σχηματίστηκαν από την κίνηση ενός κάπως παχύρρευστου υγρού. Μόλις εξαφανισθούν οι φυσαλλίδες, τότε ο αέρας που ήταν φυλακισμένος μέσα τους ξαναγίνεται ένα με τη μάζα του υπόλοιπου αέρα. Για όσο διάστημα όμως υπάρχουν οι φυσαλλίδες, κατακρατούν μέσα τους ένα μέρος ατμοσφαιρικού αέρα, σφραγίζοντάς τον ερμητικά μέσα στα διάφανα τοιχώματά τους.

Κατά τον ίδιο τρόπο, ολόκληρο το σύμπαν, και μάλιστα ολόκληρη η απειροσύνη, είναι γεμάτο από τις Ιδέες του Θεού. Οι ίδιες οι ιδέες που γεμίζουν ολόκληρο το άπειρο, υπάρχουν επίσης σαν μικρότατες μονάδες στην ψυχή -εννοείται στην ελάχιστη δυνατή κλίμακα- όπως ο αέρας μέσα στη φυσαλλίδα συμπεριλαμβάνει όλα τα διαφορετικά μέρη οποία αποτελούν τη γενικότερη ατμόσφαιρα. Αυτό λοιπόν είναι η ψυχή.

Γ. Λόρμπερ «ΓΗ ΚΑΙ ΣΕΛΗΝΗ»

Μπέρτα Ντούντε αρ. 6647 17-9-1956

«… Η ψυχή είναι η αιτία που ο άνθρωπος μπορεί να σκέφτεται, να αισθάνεται και να θέλει. Η ψυχή δίνει ζωή σε όλα τα όργανα, κάθε σωματική δραστηριότητα, κάθε διέγερση της βούλησης και κάθε αίσθηση είναι έκφραση της ψυχής που βρίσκεται μέσα στο σώμα.
Ναι μεν είναι κάτι το πνευματικό που δεν είναι ορατό για τα ανθρώπινα μάτια και στην περίπτωση που μπορεί να την δει κάποιος, βλέπει ότι είναι εντελώς όμοια με το ανθρώπινο εξωτερικό φορέα της,

… Για κανέναν άνθρωπο δεν είναι δυνατόν να εξηγήσει την φύση της ψυχής, εφόσον το επιχειρεί αποκλειστικά με καθαρά επιστημονικά κριτήρια. Γιατί η ψυχή δεν είναι κάτι το απτό, και δεν μπορεί να ερευνηθεί με τις ανθρώπινες αισθήσεις. Διότι είναι δύναμη που προέρχεται από τη Δύναμη του Θεού, του οποίου η φύση είναι επίσης ανεξερεύνητη και έτσι θα είναι εσαεί, μολονότι ένας σκεπτόμενος άνθρωπος δεν μπορεί να αρνηθεί την ύπαρξή Του. Ομοίως η ψυχή συνιστά το καθεαυτό Εγώ του ανθρώπου, που επίσης δεν μπορεί να προσδιοριστεί, που υπάρχει αλλά δεν είναι δυνατόν να αποδειχτεί. Επιπλέον διευθύνει τη λειτουργία των σωματικών οργάνων.

Και μπορεί να υφίσταται και χωρίς το σώμα. Εν αντιθέσει το σώμα χωρίς την ψυχή είναι μόνο μια τελείως άψυχη ύλη, παρόλο που τα όργανά του δεν αλλάζουν. Όμως τους λείπει η ζωή, από τη στιγμή που η ψυχή εγκαταλείπει το σώμα…».

«Η ψυχή έχει βέβαια κι αυτή ένα σώμα, που αν και αιθέριο, για εκείνη συνιστά ένα εξίσου τέλειο σώμα. Από αυτό το ψυχικό σώμα δεν λείπει ούτε ένα αισθητήριο όργανο. Εσύ βέβαια δεν το βλέπεις με τα φυσικά σου μάτια, αλλά εγώ μπορώ να τα δω όλα αυτά, να τ' ακούσω, να τα αισθανθώ, να τα μυρίσω και να τα γευθώ. Γ'ατί η ψυχή έχει τις ίδιες αισθήσεις επίσης που έχει το σώμα για να επικοινωνεί μαζί της.

Οι αισθήσεις του σώματος είναι τα ηνία στα χέρια της ψυχής με τα οποία κατευθύνει το σώμα στις λειτουργίες του μέσα στον εξωτερικό κόσμο. Αν δεν διέθετε αυτές τις αισθήσεις το σώμα, θα ήταν εντελώς άχρηστο και ένα αβάσταχτο βάρος για την ψυχή... Από την άλλη όμως, ακόμη και οι πιο οξείες αισθήσεις δεν θα ωφελούσαν καθόλου την ψυχή, εάν δεν διέθετε ακριβώς τις ίδιες στο αιθερικό της σώμα. Επειδή λοιπόν η ψυχή διαθέτει τις ίδιες αισθήσεις με το σώμα, γι'αυτό αντιλαμβάνεται εύκολα με ακρίβεια με τις δικές της λεπτές αισθήσεις, αυτά που έχουν προσλάβει προηγουμένως οι σωματικές αισθήσεις από το περιβάλλον.

Τώρα ξέρεις επομένως ότι και η ψυχή διαθέτει μια σωματική μορφή. Βέβαια εσύ το ξέρεις επειδή σου το είπα εγώ, όπως το βλέπω, το αισθάνομαι και το αντιλαμβάνομαι σωματικά. Όταν όμως θα ξυπνήσω πάλι[*]*, δεν θα θυμάμαι πια τίποτα, γιατί τώρα βλέπω, αισθάνομαι και αντιλαμβάνομαι με τις λεπτές αισθήσεις της ψυχής μου, χωρίς να ενεργοποιούνται ταυτόχρονα εκείνες του σώματος.*

Αν τα αντιλαμβανόμουν όλα αυτά και με τις αισθήσεις του σώματος, εκείνες θα χάραζαν ορισμένα σημάδια επάνω στα νεύρα του εγκεφάλου μου κι αντίστοιχα στα ζωτικά νεύρα επίσης της φυσικής καρδιάς μου. Τότε εγώ, η ψυχή, θα τα ξανάβρισκα αυτά τα σημάδια όταν θα ήμουν μέσα στο φυσικό μου σώμα και θα τα αναγνώριζα. Όμως τώρα όλοι σχεδόν οι δεσμοί μου με το σώμα μου έχουν διακοπεί και δεν ασκώ καμία επίδραση ή ανάδραση επάνω στις αισθήσεις του. Γι' αυτό, όταν επιστρέφω πάλι στο σώμα μου, δεν θα θυμάμαι τίποτα από όλα αυτά που βλέπω, ακούω, αισθάνομαι και συζητώ τώρα και από όσα μου συμβαίνουν αυτή την ώρα.

Ωστόσο η ψυχή διαθέτει μια δική της μνήμη επίσης. Ως εκ τούτου μπορεί να θυμηθεί το παραμικρό, ακόμη και το πιο ασήμαντο πράγμα που της έχει συμβεί Αλλά αυτό συμβαίνει μόνο όταν είναι σ' ελεύθερη κατάσταση. Όσο όμως βρίσκεται μέσα στο σώμα, που τη συσκοτίζει ολοκληρωτικά, τότε βλέπει, ακούει και αισθάνεται μόνο τις χονδροειδείς, εκκωφαντι- κές εντυπώσεις του κόσμου, που καλύπτουν με το θόρυβό τους καθετί το πνευματικό. Συχνά δεν έχει συνείδηση ούτε του ίδιου της του εαυτού, πώς λοιπόν να αντιληφθεί τις ανώτερες πνευματικές εντυπώσεις που βρίσκονται σε αδράνεια μέσα της».*

«Η ΠΑΤΡΙΔΑ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ»

Για να γίνουν καλύτερα κατανοητά τα παραπάνω θα παρατεθούν εδώ ορισμένες καταγραφές της Μπέρτα Ντούντε για το πού οφείλεται ότι ο άνθρωπος μπορεί να δει τόσα πολλά απεικονισμένα στην ψυχή του: *«Η ψυχή του ανθρώπου είναι ένας σχηματισμός από αμέτρητα απειροελάχιστα δημιουργήματα. Κατά ένα τρόπο έχει συντεθεί δηλαδή από αυτά τα δημιουργήματα που είναι οι προηγούμενες ενσωματώσεις της*[*]*. Έτσι αποτελεί ένα ολοκληρωμένο έργο του Θεού, ο οποίος με την ανθρώπινη ψυχή απόδειξε την άπειρη αγάπη, σοφία και παντοδυναμία Του.*

«Η ψυχή του ανθρώπου είναι ένας σχηματισμός α-πό αμέτρητα απειροελάχιστα δημιουργήματα. Κατά ένα τρόπο έχει συντεθεί δηλαδή από αυτά τα δημιουργήματα που είναι οι προηγούμενες ενσωματώσεις της. Έτσι αποτελεί ένα ολοκληρωμένο έργο του Θεού, ο οποίος με την ανθρώπινη ψυχή απόδειξε την άπειρη αγάπη, σοφία και παντοδυναμία Του.

* [*] σ.τ.μ. εννοείται από την ύπνωση

*[*] Σ.τ.μ. Ο όρος ενσωματώσεις εδώ εννοεί τις ενσωματώσεις μέσα στα φυσικά βασίλεια και δεν είναι ταυτόσημη με τη θεωρία της μετεμψύχωσης.

Βέβαια ο ίδιος ο άνθρωπος δεν μπορεί να φανταστεί ότι κρύβει στην ψυχή του ολόκληρη την πλάση, εντούτοις όταν μετά το θάνατό του θα μπορέσει στο πνευματικό βασίλειο να γνωρίσει τον εαυτό του, θα παρατηρεί όλο δέος και αγάπη τα θαυμαστά έργα του Θεού που θα ανακαλύπτει εντός του. Η ουσία από την οποία αποτελείται η ψυχή του συγκεντρώθηκε από την κάθε μία ενσωμάτωση από όπου πέρασε κατά τη μακριά εξελικτική της πορεία. Επομένως οι μεμονωμένες ουσίες της ανθρώπινης ψυχής διέτρεξαν όλη τη δημιουργία και ως εκ τούτου έχει να παρουσιάσει μία ασύλληπτη πολυποικιλία.

Στον άλλο κόσμο πλέον θα συνειδητοποιήσει η ψυχή πόσο θαυμάσια είναι τα έργα του Θεού και η μεγαλοσύνη Του. Η αγάπη, η σοφία και η παντοδυναμία Του γίνονται τότε ολοφάνερες, έτσι ώστε κάθε ον μένει εκστατικό από το δέος και την αγάπη για αυτό τον Θεό που κάνει τα πλάσματα Του απέραντα ευτυχισμένα, καθώς τα αφήνει να συνειδητοποιήσουν τη δύναμή Του και να γνωρίσουν την οντότητα Του. Οπωσδήποτε όμως απαιτείται ένας ορισμένος βαθμός ωριμότητας για να μπορεί η ψυχή να γνωρίσει την ουσία της και γι' αυτό η μακαριότητα αυτή επιφυλάσσεται σε εκείνους που είναι πια στην περιοχή του φωτός. Η δυνατότητα να δει η ψυχή μέσα στον εαυτό της συμπεριλαμβάνεται στην υπόσχεση τον Ιησού: "Μάτι δεν τα 'δε κι ούτε τα άκουσε αυτί όσα ετοίμασε ο Θεός για κείνους που τον αγαπούν".

...Το κατώτατο και πιο αφανές δημιούργημα στην πλάση κρύβει πάλι χιλιάδες δημιουργήματα σε μικρογραφία, που και αυτά εμπεριέχουν όλα όσα υπάρχουν στη μεγάλη δημιουργία του Θεού. Η ανθρώπινη ψυχή είναι ο φορέας αυτών των δημιουργημάτων, πράγμα που σημαίνει ότι συντίθεται από αμέτρητες ουσίες, η καθεμία από τις οποίες έχει ήδη εκπληρώσει τον προορισμό της μέσα στα δημιουργήματα. Γι' αυτό δίνεται πια η δυνατότητα να συνενωθούν όλες οι επιμέρους ουσίες της ψυχής σε ένα ενιαίο σύνολο, ώστε ως άνθρωπος να εκπληρώσει το τελευταίο μεγάλο καθήκον της και να ολοκληρώσει την ατέλειωτα μακριά πορεία της στη Γη.

*Σε όλη τη μεγάλη πλάση τον θεού **δεν** υπάρχει κανένα άλλο αριστοτέχνημα με τέτοια καταπληκτική διαμόρφωση όπως η ανθρώπινη ψυχή. Κι αυτό της αποδεικνύει την τελειότητα της όταν μπορεί να παρατηρήσει τον εαυτό της σαν μέσα σε καθρέφτη και συνειδητοποιεί το ίδιο της το μεγαλείο, όταν δηλαδή βλέπει σε πάλλαμπρο φως τις μυριάδες ποικίλες μορφές της· η αυτοπαρατήρηση σημαίνει γι' αυτήν άφατη ευδαιμονία καθώς το θέαμα του συνόλου του έργου της δημιουργίας είναι συγκλονιστικής ομορφιάς μπροστά στα μάτια της».*

«ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΙ ΚΟΣΜΟΙ»

Μπέρτα Ντούντε
2860 (25.8.1943)

Αφθαρσία της Ψυχής

… Ο άνθρωπος με τα υλικά του μάτια μπορεί να βλέπει τα δημιουργήματα μόνο σε εκείνο το στάδιο όπου έχουν υλικά περιβλήματα, αφού για το υλικό μάτι είναι ορατά μόνο τέτοια. Γιατί μπορεί να βλέπει το πνευματικό μέσα στην εξωτερική μορφή μόνο όταν έχει φθάσει σε βαθμό υψηλής ωριμότητας. Και για αυτό η αφθαρσία της ανθρώπινης ψυχής αμφισβητείται τις περισσότερες φορές γιατί ο άνθρωπος θέλει να πιστεύει μόνο όσα βλέπει και όσα μπορεί να αποδείξει.

Αλλά μετά από λίγη σκέψη θα καταλάβει ότι όλα ξεκίνησαν από τον Θεό και για αυτό δεν μπορούν να είναι εφήμερα αν και χάνουν το επίγειο περίβλημα τους. Μόνο όταν έχει καταλάβει το πνευματικό στοιχείο μέσα του, όταν ζει πνευματική ζωή παράλληλα με την επίγεια, εξωτερική ζωή, θα θεωρήσει την ύλη αναγκαίο περίβλημα για την ανάπτυξη, το οποίο είναι μόνο ένα μέσο για το σκοπό που έχει τεθεί στο

πνευματικό στοιχείο. Τότε θα ξέρει επίσης ότι δεν υπάρχει τέλος για το πνευματικό. Σε αντίθεση όμως το εξωτερικό περίβλημα έχει μόνο ορισμένη διάρκεια και παραμένει υπαρκτό όσο χρόνο το θέλει ο Θεός. Μετά απελευθερώνει το πνευματικό για μια ζωή έξω από τη γη, έξω από την ύλη, η οποία δεν τελειώνει ποτέ αλλά υπάρχει για πάντα.

Για αυτό μπορούμε να θεωρούμε την επίγεια ζωή μόνο έναν μεταβατικό σταθμό, κατά τον οποίο το πνευματικό, η ψυχή, πρέπει να υπερβεί την τελευταία της εξωτερική μορφή, για να μπορέσει μετά εντελώς χωρίς περίβλημα να μπει σε μία σφαίρα όπου αρχίζει η πραγματική της ζωή… μέσα στην ελευθερία με συνείδηση της δύναμής της, η οποία της έλειπε στη γη όσο δεν είχε αποκτήσει την αναγκαία ωριμότητα… όπου έχει συνείδηση για το ότι ζει αιώνια, ότι δεν μπορεί να διαλυθεί ποτέ γιατί ό,τι προέρχεται από τον Θεό είναι άφθαρτο…

Αμήν

13. ΤΙ ΣΧΕΣΗ ΕΧΟΥΝ ΣΩΜΑ, ΨΥΧΗ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑ;

3364 (12.12.1944)

Σύγκρουση ή συνεργασία του σώματος με την ψυχή

Ό,τι συμφέρει περισσότερο την ψυχή πολλές φορές δεν είναι ευχάριστο για το σώμα για όσον καιρό βρίσκονται σε σύγκρουση. Γιατί το σώμα διεκδικεί ο,τι δεν συμφέρει την ψυχή, ο,τι όμως στον εαυτό του προσφέρει μεγάλη απόλαυση. Και για να προχωρήσει η ψυχή στην εξέλιξη της πρέπει να στερηθεί το σώμα πολλά πράγματα, ώστε να μην εμποδιστεί η ψυχή στην επιδίωξη της. Άρα πρέπει κατά κάποιον τρόπο η σκέψη, τα συναισθήματα και η βούληση να αποσπαστούν αναγκαστικά από τα επίγεια, δηλ. πρέπει να επιβληθούν στο σώμα κάθε είδους στερήσεις και απογοητεύσεις. Έτσι η ψυχή θα παραιτηθεί από τα πράγματα που αρέσουν στο σώμα και θα μπορέσει να αφοσιωθεί στο πραγματικό της έργο, στη δουλειά πάνω στον εαυτό της.

Από μόνη της δυσκολεύεται να το κάνει, για αυτό ο Θεός τη βοηθά καθόσον η μοίρα του ανθρώπου του παρουσιάζει πολλές απογοητεύσεις, δηλ. η ζωή προσφέρει μόνο λίγη εκπλήρωση των σωματικών επιθυμιών. Ο άνθρωπος χάνει γήινα πράγματα και χαρές, και με αυτόν τον τρόπο η ψυχή έχει τη δυνατότητα να προχωρήσει, δηλ. να μάθει να ξεπεράσει τα εγκόσμια και να εξελιχτεί προοδευτικά.

Διαφορετική είναι η περίπτωση όπου η ψυχή και το σώμα επιδιώκουν την ανάπτυξη, όπου το σώμα πάντα ενδίδει στην επιθυμία της ψυχής, δηλ. συμμετέχει κατά κάποιον τρόπο στο έργο της μεταμόρφωσης που είναι ο σκοπός της επίγειας ζωής. Τότε δεν υπάρχει πια ανάγκη για στερήσεις και απογοητεύσεις και το σώμα μπορεί να τις αποφύγει. Διότι εφόσον και τα δυο... η ψυχή και το σώμα... επιδιώκουν τον Θεό σύμφωνα με την επιθυμία του πνεύματος μέσα τους, δεν θα τους αποτρέψει πια τίποτα από αυτή την επιδίωξη, ακόμα και αν ο κόσμος με τις απαιτήσεις και τους δελεασμούς θα τους δοκιμάζει. Θα έχουν κερδίσει το πνευματικό βασίλειο, το πνεύμα μέσα τους θα ενεργεί πανίσχυρα, και θα μπορέσουν ξέγνοιαστα να στέκονται μέσα στη ζωή, δεν θα παρασυρθούν πια από την επιθυμία μόνο για γήινα αγαθά. Αλλά παρά την κατοχή τέτοιων αγαθών θα απομακρύνονται όλο και περισσότερο

από αυτά, αφού τα πνευματικά αγαθά τους είναι πιο ποθητά εφόσον τα γεύτηκαν έστω μία φορά.

Απογοητεύσεις και δεινά όλων των ειδών είναι επομένως πάντα μια προειδοποίηση να μην μετριάσει ο άνθρωπος τις πνευματικές προσπάθειες, ή θα πρέπει να συμβάλουν σε αυξημένη ενεργοποίηση της θέλησης, ώστε δηλ. να δουλέψει πάνω στον εαυτό του με μεγαλύτερη ένταση. Θέλει αντοχή και αυταπάρνηση αυτή η δουλειά, αφού πρέπει ο άνθρωπος να εκπαιδευτεί προκειμένου να μην προσέχει το σώμα του. Αλλά προέχει αντίθετα να διαμορφώσει τη ζωή της ψυχής έτσι ώστε να ανταποκρίνεται εντελώς στο θέλημα του Θεού, ώστε το Πνεύμα του Θεού να μπορέσει να ενεργοποιηθεί για να κάνει τον άνθρωπο ικανό για το πνευματικό έργο, που είναι λυτρωτικό.

Αν όμως το σώμα είναι πρόθυμο για το ίδιο έργο, τότε ούτε λύπες ούτε χαρές δεν είναι για την ψυχή εμπόδια για την εξέλιξη, τότε η επιρροή του θεϊκού Πνεύματος πάνω της είναι τόσο δυνατή ώστε δεν μπορεί ποτέ να μειωθεί μέσω εξωτερικών εντυπώσεων. Πάντα η πνευματική επιδίωξη θα προέχει και δεν θα μετριαστεί ποτέ, αφού η ψυχή κυριαρχείται εντελώς από το πνεύμα μέσα της, και δεν επιδιώκει καθόλου να αποφύγει την επιρροή του. Αντίθετα έλκει και το σώμα μαζί της στο πνευματικό επίπεδο, του επιβάλλει να ενδώσει πλήρως στην πίεση του πνεύματος, να συμμορφωθεί με ό,τι το πνεύμα απαιτεί απο την ψυχή. Κι επομένως τότε η ψυχή και το κορμί έχουν υποταχτεί στο πνεύμα μέσα τους, και το αποτέλεσμα είναι πιο γρήγορη ωρίμανση και αρα επίσης μια ιδιαίτερη ικανότητα να εργαστεί ο άνθρωπος για τον Θεο, δηλ. να συμμετέχει στη λύτρωση των αλύτρωτων.

…Άρα η φωνή του πνεύματος εισακούγεται και για αυτό δεν θα μπορέσει ποτέ να επισκειαστεί από γήινες λύπες η χαρές, και για αυτό οι τελευταίες μπορούν να παρασχεθούν στον άνθρωπο που επιδιώκει την πνευματική ανάπτυξη του χωρίς να κινδυνεύσει αυτή σοβαρά….

Αμήν

Αρ. 4757 **9-10-49**

«…Από τη στιγμή που το πνεύμα κατορθώσει να επιβληθεί στις επιθυμίες του σώματος έχει νικήσει. Αλλά τι είναι το πνεύμα;

Το πνεύμα είναι, το θείο μέσα στον άνθρωπο, είναι αυτό που τον χαρακτηρίζει ότι είναι δημιούργημα του Θεού, είναι ο δεσμός που τον συνδέει με το Προαιώνιο Πνεύμα του Πατέρα. Είναι η συνείδηση στο εσωτερικό του ανθρώπου ότι είναι αιώνια συνδεδεμένος με τον προαιώνιο Πατέρα του. Από τη στιγμή που ενεργοποιείται, τότε μόλις αναγνωρίζει ο άνθρωπος ότι είναι δημιούργημα του Θεού. Έως τότε έχει απλώς επίγνωση του ότι είναι ένα έμβιο ον, το οποίο θέλει να αποσπάσει από τη ζωή όλα όσα του προσφέρει.

Το πνεύμα είναι, το θείο μέσα στον άνθρωπο, είναι αυτό που τον χαρακτηρίζει ότι είναι δημιούργημα του Θεού, είναι ο δεσμός που τον συνδέει με το Προαιώνιο Πνεύμα του Πατέρα.

Αλλά όταν αναγνωρίσει τον εαυτό του, ο κόσμος δεν έχει πια αξία γι' αυτόν, τότε αναζητάει ανώτερα αγαθά και οι σκέψεις του στρέφονται προς το πνευματικό βασίλειο. Τότε επιδιώκει να συνδεθεί

με Αυτόν που του έδωσε τη ζωή· ως εκ τούτου οι σκέψεις του είναι σωστές, η δε βούληση και οι πράξεις είναι εναρμονισμένες με το θείο θέλημα.
Τότε το εκ Θεού πνεύμα μέσα στον άνθρωπο επενεργεί στην ψυχή του του παραδίδεται ολοκληρωτικά. Ως αποτέλεσμα την καθοδηγεί και την διδάσκει, ούτως ώστε σώμα, ψυχή και πνεύμα γίνονται ένα. Τότε επιδιώκουν την ένωση με τον Θεό, γιατί το εσωτερικό στον άνθρωπο πνεύμα ωθεί ακατάπαυστα προς το Πατρικό Πνεύμα, με το οποίο είναι αχώριστα συνδεδεμένο σε όλη την αιωνιότητα…».

Αρ. 8327 12-11-62

Η ένωση της ψυχής με το πνεύμα της

Με τον πιο απλό και κατανοητό τρόπο αποκαλύπτομαι σε σας τους ανθρώπους, δεδομένου ότι ο Λόγος Μου δεν απευθύνεται αποκλειστικά στους διανοητές, αλλά σε όλους εκείνους που επιθυμούν να γνωρίζουν την αλήθεια, έστω κι αν δεν διαθέτουν μεγάλη ευφυΐα. Εγώ όμως μιλάω με τέτοιον τρόπο που να μπορούν να Με καταλάβουν και για το λόγο αυτό χρησιμοποιώ για το σκοπό Μου έναν άνθρωπο που τον χαρακτη-ρίζει λιτότητα έκφρασης. Έτσι όλοι μπορούν να τον καταλάβουν όταν μιλάει στους συνανθρώπους του και όταν συμμετέχει σε συζητήσεις πνευματικού περιεχομένου, ενεργώ και Εγώ μέσω του Πνεύματός Μου μέσα από αυτόν.

Όταν λοιπόν μεταφέρεται ο Λόγος Μου στη γη, γίνεται με έναν τέτοιο τρόπο ώστε το περιεχόμενο των αποκαλύψεών Μου να είναι εναργές και κατανοητό.

Ο καθένας μπορεί να καταλάβει παραδείγματος χάρη ότι τα αρχέγονα πνεύματα έπεσαν τότε με τον Εωσφόρο επειδή απέκρουσαν την ακτινοβολία με την οποία τα τροφοδοτούσε η Αγάπη Μου, δηλαδή το «Πνεύμα της Αγάπης» Μου. Συνεπώς η επιστροφή τους κοντά Μου συνίσταται στο ότι δέχονται εκ νέου από δική τους όμως πρωτοβουλία την ακτινοβολία της Αγάπης Μου και έτσι ενώνονται πάλι εκ των πραγμάτων με το Πνεύμα Μου. Η δε ένωση με το Πνεύμα Μου λαμβάνει χώρα, όταν ο θείος σπινθήρας της αγάπης –ο οποίος είναι εμφυτευμένος στον κάθε άνθρωπο και αποτελεί δικό Μου τμήμα– αναφλέγεται και γίνεται μια αστραφτερή φλόγα, η οποία τείνει ακατάπαυστα προς Εμένα που είμαι το Προαιώνιο Πυρ.

Τότε το έκπτωτο πνεύμα ξαναγίνεται το στοιχείο που ήταν αρχικά και μάλιστα σ υ ν ε ι δ η τ ά. Γιατί και μετά από την πτώση του παρέμεινε μία δύναμη που είχε προέλθει από Μένα, δεδομένου ότι η δύναμη που έχει εκπέμψει η Αγάπη Μου δεν μπορεί ποτέ να χαθεί ολοκληρωτικά. Επομένως η επιστροφή κοντά Μου *μόνο* συνειδητά μπορεί να γίνει, επειδή απαραίτητη προϋπόθεση γι’ αυτό είναι η ελεύθερη θέληση, γιατί από τη στιγμή που θα γίνει άνθρωπος, το ον που μέχρι τότε ήταν δέσμιο των φυσικών νόμων επαναποκτά την ελευθερία της θέλησής του, την οποία οφείλει τώρα να χρησιμοποιήσει σωστά.

Φυσικά η αρχική οντότητα βρίσκεται ήδη στο δρόμο της επιστροφής όταν είναι δέσμια μέσα στα υλικά δημιουργήματα της γης. Αλλά αυτό γίνεται ασυνείδητα, αφού τότε είναι δια-μοιρασμένη σε αμέτρητα μικρά κομμάτια. Και αυτή η επιστροφή αποτελεί μία

πράξη ελέους από την πλευρά Μου, γιατί θέλω να βοηθήσω τις οντότητες, οι οποίες έχουν πέσει πολύ χαμηλά να επανέλθουν σ' εκείνο το επίπεδο, όπου μπορεί να τους δοθεί ξανά η ελεύθερη βούληση.

Προκειμένου όμως να ολοκληρωθεί οριστικά ο επαναπατρισμός τους, είναι απαραίτητο στο στάδιο της ενανθρώπισης να λάβει χώρα η ένωση του εμφυτευμένου μέσα στον άνθρωπο πνευματικού σπινθήρα με το προαιώνιο Πνεύμα του Πατέρα. *Το αρχέγονο πνεύμα, το οποίο πορεύεται πλέον στη γη ως ψυχή του ανθρώπου, παραμένει μακριά Μου, όσο εξακολουθεί να είναι χωρίς αγάπη.* Διότι, Εγώ μεν έδωσα στον άνθρωπο ένα σπινθήρα αγάπης να τον οδηγεί, αλλά αυτός πρέπει να τον αναφλέξει από μόνος του, προκειμένου να συντελεστεί η συνένωση με το πατρικό Πνεύμα. Γιατί *μονάχα* η αγάπη επιτελεί αυτή τη συνένωση και η αγάπη πρέπει να ασκείται *εθελοντικά,* γεγονός που Μου δίνει τότε τη δυνατότητα να του παρέχω δύναμη από την Αγάπη Μου και έτσι το ον ξαναγίνεται αυτό που ήταν αρχικά.

Η ψυχή είναι επομένως ένα έκπτωτο αρχέγονο πνεύμα. Όταν λοιπόν λέγεται ότι η ψυχή ενώνεται με το πνεύμα της, με αυτό το πνεύμα εννοείται αποκλειστικά το πνεύμα της αγάπης που έχω θέσει Εγώ ως δικό Μου τμήμα μέσα στον άνθρωπο, το οποίο κάποτε το αρχέγονο πνεύμα το απώθησε αρνούμενο να δεχτεί οποιαδήποτε προσφορά της Αγάπης Μου.

Στο στάδιο της ενανθρώπισης η ψυχή, δηλαδή το αρχέγονο πνεύμα που κάποτε εξέπεσε, φέρει μέσα της ένα μικρό σπινθήρα θείου Πνεύματος. Αυτό όμως πρέπει να το ασπαστεί εθελοντικά, πράγμα που κάνει συνειδητά όταν ανοίγεται από μόνη της στην ακτινοβολία της Αγάπης Μου, με αποτέλεσμα να δρα και η ίδια με αγάπη. Επομένως η ψυχή έχει το πνεύμα μέσα της και το μόνο της καθήκον στη γη είναι να δεχτεί την επίδραση αυτού του πνεύματος. Το αποτέλεσμα είναι ότι ο άνθρωπος ασκεί την αγάπη, χάρη στην οποία ενοποιείται μαζί Μου, αφού Εγώ είμαι η αιώνια Αγάπη.

Έτσι λοιπόν η ψυχή επανενώνεται με το πνεύμα της. Το αρχέγονο πνεύμα παύει να αντιστέκεται σε Μένα και στην προσφορά της Αγάπης Μου, αντίθετα επιδιώκει συνειδητά τη σύζευξη μαζί Μου. Ζητάει να έχει δηλαδή την ακτινοβολία Μου, ώστε οποιαδήποτε διάσταση ανάμεσά μας καταργείται. Είναι πάλι η ίδια θεϊκή αρχέγονη οντότητα, η οποία εκπορεύτηκε από Μένα, εξέπεσε θεληματικά από κοντά Μου και επέστρεψε πάλι εθελοντικά σε Μένα. Η διαφορά είναι ότι τώρα έχει διαμορφωθεί σε «παιδί Μου», το οποίο Εγώ *δεν μπορούσα* να δημιουργήσω, διότι για να γίνει εντελώς τέλειο έπρεπε να γίνει τέλειο με την ελεύθερη θέλησή του. Αυτό σημαίνει ότι έχει πετύχει αυτόβουλα τη θεοποίησή του, ώστε τώρα μπορεί να δημιουργεί και να δρα μαζί με Μένα με απόλυτη ευδαιμονία και με την ελεύθερη θέλησή του, η οποία ωστόσο είναι και δική Μου, επειδή ένα τέλειο ον δεν μπορεί να θέλει ή να σκέφτεται διαφορετικά απ' ό,τι Εγώ, ο Οποίος είμαι το πιο τέλειο Πνεύμα στο άπειρο.

Αμήν

14. ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ; (Κατά Ιωάννη κ.3)

Αρ. 3704 **4-3-1946**

Η αναγέννηση του πνεύματος

Η πνευματική αναγέννηση είναι ο στόχος του ανθρώπου στη γη, ειδάλλως με το θάνατο του σώματος μένει και η ψυχή χωρίς ζωή, αν και ποτέ δεν μπορεί να αφανιστεί ολοκληρωτικά, αφού είναι αθάνατη. Η πνευματική αναγέννηση σημαίνει ζωή για την ψυχή, γιατί χωρίς αυτήν είναι αδύνατον να ζήσει ουσιαστικά. Ο άνθρωπος αναγεννάται δε πνευματικά, όταν από εσώτατη ώθηση επιζητεί να συνδεθεί με το πνευματικό βασίλειο. Τότε η ψυχή του παύει να αρκείται στη σωματική ζωή ούτε βρίσκει πλέον ικανοποίηση των επιθυμιών της στον επίγειο κόσμο παρά βάζει ως στόχο της εκείνο το βασίλειο, στο οποίο ανήκει κατ’ ουσία. Και ανάλογα με το πόσο σοβαρή είναι η θέληση που επενδύει προς αυτή την κατεύθυνση, αργά ή γρήγορα ο άνθρωπος αναγεννάται.

Απαραίτητη προϋπόθεση για την αναγέννηση του πνεύματος είναι η έμπρακτη αγάπη, γιατί είναι αυτή που αφυπνίζει στη ζωή το ανθρώπινο πνεύμα. Με την έμπρακτη αγάπη ο πνευματικός σπινθήρας που βρίσκεται σε νάρκη μέσα στην ψυχή συνδέεται με το προαιώνιο Πνεύμα του Πατέρα και δραστηριοποιείται – και δραστηριότητα σημαίνει ζωή.

Όταν κανείς με την άσκηση της αγάπης δίνει στον πνευματικό σπινθήρα του τη δυνατότητα να ενεργοποιηθεί, έχει ή-δη αναγεννηθεί στο πνεύμα του και δεν μπορεί πια να επανέλθει στην κατάσταση του θανάτου. Γιατί όταν το πνεύμα αφυπνιστεί, δεν τον αφήνει πια να επαναπαυθεί, αφού επενεργεί συνεχώς πάνω στο επένδυμα που το περιβάλλει, με άλλα λόγια επηρεάζει διαρκώς την ψυχή –και μέσω αυτής επιδρά στο σώμα του ανθρώπου– παρακινώντας τον σε ενέργειες αγάπης, με αποτέλεσμα την ανοδική εξέλιξη της ψυχής του.

Την πνευματική αναγέννηση δεν μπορεί να την κατακτήσει κανείς με το νου του ούτε με τη θέληση που μένει αποκλειστικά στα λόγια. Μόνον όταν η θέληση μετατρέπεται σε πράξεις μπορεί να επιτευχθεί, όπου βέβαια *τέτοιες πράξεις πρέπει να προέρχονται από μία καθαρά ανιδιοτελή αγάπη. Μόνο μέσω της αγάπης αφυπνίζεται το πνεύμα του ανθρώπου στη ζωή, μόνο μέσω της αγάπης ενεργοποιείται, και επομένως η ψυχή μόνο μέσω της αγάπης μπορεί να κατακτήσει την αιώνια ζωή, η οποία είναι επακόλουθο της πνευματικής αναγέννησης.*

Όποιος λοιπόν διαθέτει αγάπη βρίσκεται σαν συνέπεια σε μόνιμη σύνδεση με την προαιώνια Αγάπη και επομένως το προαιώνιο Πνεύμα του Πατέρα επενεργεί διαρκώς πάνω στον πνευματικό σπινθήρα του, διότι η αιώνια Αγάπη έλκει κοντά της οποιονδήποτε πασχίζει να μετουσιωθεί σε αγάπη. Επομένως *ένας αναγεννημένος στο πνεύμα δεν πρόκειται να φοβηθεί ποτέ το θάνατο της σωματικής του ύπαρξης,* γιατί η ψυχή του γνωρίζει για την παροδικότητα που χαρακτηρίζει καθετί το γήινο, όπως και για την προσωρινότητα που διακρίνει οτιδήποτε δεν ανήκει στη σφαίρα του πνεύματος.

Και τότε δεν υπάρχει πλέον στην αιωνιότητα θάνατος για την ψυχή, υπάρχει μόνο ζωή, πράγμα που σημαίνει ακατάπαυστη δραστηριότητα με δύναμη και φως, με άλλα λόγια τα δεσμά του θανάτου έχουν λυθεί, αφού έχει γίνει υπέρβαση του θανάτου.

Έτσι δεν φοβάται τον επίγειο θάνατο, επειδή είναι βέβαιη για την αιώνια ζωή. *Δεν πιστεύει απλά στη συνέχιση της ζωής μετά το θάνατο του σώματος, αλλά και είναι απολύτως βέβαιη γι’ αυτό, επειδή την διδάσκει το αφυπνισμένο πνεύμα και της με-ταλαμπαδεύει μια γνώση, η οποία την πείθει εκ βάθους.*

Και σαν αποτέλεσμα η πίστη της γίνεται ακράδαντη, επειδή η ίδια έχει μέσα της την

απόδειξη, δηλαδή το αφυπνισμένο της πνεύμα, το οποίο αποτελεί τμήμα του αιώνιου πατρικού Πνεύματος.
Εφόσον αναγεννηθεί κανείς πνευματικά, δεν τρέφει πια καμία αμφιβολία στα πνευματικά ζητήματα, γιατί η ενέργεια του πνεύματος μέσα του σημαίνει επίσης αυξανόμενη γνωστική ικανότητα, επίγνωση της αιώνιας θεότητας καθώς και της διακυβέρνησής της, όπως και γνώση σχετικά με το θείο σχέδιο σωτηρίας της ανθρωπότητας.
Έτσι η γνώση που του μεταδίδεται τότε δεν απευθύνεται πλέον αποκλειστικά στην πίστη του, δεδομένου ότι η σοφία αυτής της γνώσης είναι τόσο εμφανής στα μάτια του αναγεννημένου πνευματικά που δεν χρειάζεται πλέον καμία απόδειξη για να πιστέψει. Γιατί ο ίδιος είναι απόλυτα πεπεισμένος για την αλήθεια της γνώσης, η οποία μπορεί να χαρακτηριστεί πλέον προσωπικό του κτήμα, αφού την έχει αφομοιώσει με την καρδιά και με το νου.
Ως επακόλουθο *ο πνευματικά αναγεννημένος δεν έχει πλέον ανάγκη περαιτέρω αναζήτησης, γιατί έχει βρει αυτό που αναζητούσε και μάλιστα μέσω της αγάπης.*

Επομένως λοιπόν *η αγάπη αποτελεί το κλειδί για τη σοφία*˙ η δε σοφία είναι γνώση σύμφωνη με την αλήθεια, η οποία προέρχεται από το πνευματικό βασίλειο και οδηγεί πίσω στο πνευματικό βασίλειο.
Άρα αναγεννημένος στο πνεύμα δεν μπορεί παρά να είναι απαραίτητα ο άνθρωπος εκείνος που η ψυχή του αδιαφορεί κατά κύριο λόγο για το σώμα του. Γιατί αυτός επιδιώκει αποκλειστικά ν' αφυπνίσει στη ζωή το πνεύμα του, με αποτέλεσμα, παρ' όλο που δεν έχει άμεση επίγνωση της επιτυχίας της προσπάθειας που καταβάλλει, ν' απαρνείται από μόνος του οτιδήποτε ποθεί το σώμα του. Το κέρδος δε που προκύπτει από αυτή τη στέρηση το μοιράζεται ύστερα από εσωτερική ώθηση με εκείνους που πάσχουν και έχουν ανάγκη από βοήθεια, πνευματικής ή υλικής μορφής. Το γεγονός δε ότι μοιράζεται υλικά αγαθά με αυταπάρνηση και αγάπη τον ανταμείβει με πνευματικά πλούτη, ενώ το να μοιράζει και ο ίδιος πνευματικά πλούτη του αποφέρει τεράστια εσωτερική ανάπτυξη. Διότι τότε το πνεύμα εντός του μπορεί να δράσει απεριόριστα και να του δώσει την αλήθεια, η οποία συνεπάγεται αιώνια ζωή και ζωή σημαίνει ακατάπαυστη δραστηριότητα.
Ένας πνευματικά αναγεννημένος δεν μπορεί να μείνει πλέον αδρανής, αλλά εργάζεται χωρίς ανάπαυλα για το βασίλειο του Θεού συμμετέχοντας στο λυτρωτικό έργο του Χριστού για την απελευθέρωση των ψυχών που είναι ακόμη μέσα στο σκοτάδι στη γη. Γιατί το πνεύμα στον άνθρωπο δεν αναπαύεται στιγμή, αφού δρα συνεχώς και εσαεί όπως το προ-αιώνιο Πνεύμα του Πατέρα του.
Σαν συμπέρασμα επομένως, η πνευματική αναγέννηση συνεπάγεται πάντοτε ότι ο άνθρωπος *αισθάνεται την ώθηση να εργαστεί για το πνευματικό βασίλειο* και ενώ δίνει την ελάχιστη δυνατή σημασία στην επίγεια ζωή, έχει σταθερά στραμμένη την προσοχή του προς τον πνευματικό βίο, επειδή έχει επίγνωση της σπουδαιότητάς του καθώς και την επιθυμία να βοηθήσει τους άλλους που δεν διαθέτουν αυτή τη γνώση. Για-τί ο πνευματικά αναγεννημένος γνωρίζει τι σκοτάδι επικρατεί στον κόσμο και την αδυναμία των ανθρώπων, οι οποίοι αποδίδουν υπερβολική σημασία στη γήινη ζωή.
Έχει πλήρη συναίσθηση της δυστυχίας που μαστίζει την ψυχή και ξέρει για τον πνευματικό θάνατο που την κατατρύχει ήδη στη γη... και ακόμη περισσότερο στην αιωνιότητα. Εκεί η επίγνωση της αδυναμίας της την βαραίνει πολύ περισσότερο, πράγμα που για την ψυχή σημαίνει μια κατάσταση μαρτυρίου. Και μια τέτοια ψυχή, η οποία αποκρούει κάθε μορφής διδασκαλία, όπως έκανε και όταν ήταν στη γη, δεν μπορεί να βοηθηθεί πλέον με κανέναν τρόπο.
Ο αναγεννημένος πνευματικά έχει συνείδηση της αποστολής του και γι' αυτό αναλαμβάνει με αγάπη και ζήλο τη φροντίδα μιας τέτοιας ψυχής. Αυτό που κάνει

είναι ν' ακτινοβολεί φως και τότε είναι ευτυχής εκείνος που δεν ενοχλείται και δεν αποκρούει αυτό το φως, που παραδειγματίζεται από αυτόν που θέλει να του το φέρει και να τον αφυπνίσει πνευματικά.
Την αναγέννηση του πνεύματος σε έναν άνθρωπο θα την αναγνωρίσει οποιοσδήποτε στρέφει επίσης το βλέμμα του αποκλειστικά προς το πνεύμα, διότι έχοντας καλή θέληση και ο ίδιος αντιλαμβάνεται την αληθινή σοφία δεδομένου ότι, όπου υπάρχει καλή θέληση αρχίζει ήδη επίσης να ενεργεί η δύναμη του πνεύματος.
Γι' αυτό το λόγο λοιπόν αφυπνίστε το πνεύμα που έχετε μέσα σας και έτσι θα έχετε φτάσει ήδη από τη γη στο στόχο που σας έχει τεθεί απαρχής. Σαν συνέπεια θα περάσετε πλούσιοι σε δύναμη και γνώση στο πνευματικό βασίλειο, μόλις η ψυχή σας εγκαταλείψει το σώμα και το μόνο που θα αφήσετε πίσω σας θα είναι η ανώριμη ύλη, η οποία δεν πνευματοποιήθηκε πάνω στη γη.
Εσείς όμως περνάτε απελευθερωμένοι στη σφαίρα των μακάριων πνευμάτων, όπου τίποτα δεν σας εμποδίζει πλέον να εργάζεστε δημιουργικά επιδεικνύοντας πυρετώδη δραστηριότητα, γιατί σας παρακινεί σ' αυτό η αγάπη που έχετε μέσα σας και σας προκαλεί μια τέτοια ευδαιμονία, η οποία δεν μπορεί ν' αποδοθεί με επίγειους όρους. Γιατί τότε μπορείτε να συνενωθείτε ολοκληρωτικά με το προαιώνιο Πνεύμα του Πατέρα σας, ο Οποίος έλκει με ολόθερμη αγάπη τα παιδιά Του κοντά Του με σκοπό να τους δίνει την ευτυχία αιώνια.

Αμήν

«ΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΣΤΗ ΝΕΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΕΠΟΧΗ»

Οι αναγεννημένοι άγγελοι απολαμβάνουν θεϊκή παντοδυναμία

Σ' έναν αναγεννημένο πνευματικά άνθρωπο, επικρατεί όπως είδαμε το θεϊκό Πνεύμα. Κατ' επέκταση, ένα τέτοιο τέλειο πλάσμα απολαμβάνει όλη τη δημιουργική δύναμη του Θεού. Αυτό σημαίνει πως ένα τέτοιο τελειοποιημένο και ελεύθερο παιδί του Θεού συμμετέχει στη «Λαμπρότητα» του Πατέρα του. Ένας αναγεννημένος άγγελος δεν χρησιμοποιεί ποτέ την παντοδυναμία για εγωιστικές επιδιώξεις· αντίθετα, ο πόθος του είναι να επενδύει τις διαρκώς αυξανόμενες γνώσεις και δυνάμεις του στην υπηρεσία της Δημιουργίας.

Η μακαριότητα για τις υπάρξεις που έχουν φθάσει στο τέρμα, είναι ακριβώς η δυνατότητα να προσφέρουν έμπρακτα την αγάπη τους σε όλες τις σφαίρες της Δημιουργίας.

Η αληθινή ελευθερία

Σ' αυτό το επίπεδο της πνευματικής αναγέννησης ανοίγεται πια για τον άνθρωπο η αληθινή κι απόλυτη ελευθερία.

«Για να φθάσει κανείς σ' αυτή την ύψιστη κορυφή», λέει ένας φωτισμένος ακόλουθος του Ιησού, «είναι απαραίτητο να ανοίξει στο Θεό ολόκληρο το είναι του, σώμα, ψυχή και πνεύμα, εντελώς ανεπιφύλακτα, με μία αποκλειστική, μονάκριβη Αγάπη. Μια τέτοια συνάντηση στη μέση του δρόμου του Δημιουργού με το δημιούργημα Του και του δημιουργήματος με το Δημιουργό του, σημαίνει κατ' ανάγκη πλήρη εξίσωση στο τέλος ανάμεσα στον προαιώνιο Πλάστη και στο γέννημα Του. Ο Θεός γίνεται ένα με μας, κι εμείς γινόμαστε ένα μαζί Του, χωρίς να περιοριστεί στο παραμικρό η ατομικότητα μας και η απόλυτη ελευθερία της θέλησης. Χωρίς αυτή την ολοκληρωτική εξίσωση δημιουργήματος και Δημιουργού, είναι αδιανόητη η τέλεια ελευθερία στη θέληση και στην εξουσία. Κι αυτό βέβαια, γιατί η θέληση του Δημιουργού δεν μπορεί παρά να είναι εντελώς απεριόριστη και μόνο αν γίνει η θέληση του δημιουργήματος εντελώς ένα με του Δημιουργού, μπορεί να είναι κι αυτή απεριόριστη.

Εφόσον θέλουμε ό,τι θέλει ο Κύριος, κατ' επέκταση η θέληση μας είναι κι αυτή απόλυτα ελεύθερη, αφού κι Εκείνου η θέληση *είναι* ελεύθερη απόλυτα. Αν όμως η θέληση μας είναι αντίθετη ή μόνο εν μέρει ταυτίζεται με του Θεού, είμαστε αξιολύπητοι σκλάβοι της εθελοτυφλίας μας. Την τέλεια ελευθερία θα τη βρούμε μόνο μέσα στο Θεό. Έξω απ' το Θεό δεν υπάρχει παρά καταδίκη και θάνατος».

15. ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΛΥΤΡΩΣΗ;

Η υπέρτατη ευδαιμονία και μακαριότητα

Οι απαραίτητες προϋποθέσεις για τη μέγιστη δυνατή ευδαιμονία είναι η απόλυτη αυτοτέλεια και η ελεύθερη θέληση, λέει ο Ιησούς στο «Μ.Ε.Ι.». «Πάρε για παράδειγμα έναν υπηρέτη που βρίσκεται σε μία πολύ καλή υπηρεσία. Κοντά στον κύριο του έχει σχεδόν όσα έχει και το αφεντικό του κι απολαμβάνει ακριβώς τα ίδια πράγματα μ' εκείνο. Ωστόσο η ευτυχία των δυο διαφέρει. Στην ψυχή του υπηρέτη, λόγω της εξάρτησης του, υπάρχει πάντα κατά βάθος η ανησυχία και η έγνοια μήπως χάσει τη θέση του. Αληθινά ευτυχισμένος είναι μόνο ο κύριος, γιατί μπορεί μεν ν' αγαπάει πολύ τον υπηρέτη του, αλλά κανονικά δεν θα πρέπει ν' ανησυχεί μήπως τον εγκαταλείψει και πάει αλλού. Και να του φύγει ένας υπηρέτης, βρίσκει αμέσως άλλους εκατό στη θέση του. Θα έχει πάντα όλα του τα καλά και θα είναι αυτεξούσιος κύριος και κάτοχος στο βιός του. Γι' αυτό τίποτα δεν σκιάζει την ευτυχία του. Ενώ η ευτυχία του υπηρέτη του είναι έρμαιο της τύχης και μπορεί να εξατμισθεί ανά πάσα στιγμή. Το ίδιο συμβαίνει και στο δικό Μου βασίλειο: όσο εξαρτάσθε από Εμένα, επειδή είμαι Εγώ ο Κύριος σε όλη τη Ζωή και σε όλο το Φως, για να σας δίνει ανελλιπώς κι από τα δυο, δεν είσαστε παρά σκλάβοι και υπηρέτες Μου. Αλλά γι' αυτό ήρθα τώρα Εγώ ο Ίδιος στη γη που αναθρέφει τα αληθινά παιδιά Μου, για να σας κάνω εντελώς ανεξάρτητους κι ευτυχισμένους ανθρώπους».

Όταν η ψυχή φθάσει στο σημείο να κυριευθεί από το πνεύμα με το οποίο είναι εμβολιασμένη, αποκτάει ταυτόχρονα πλήρη επίγνωση, διαυγέστατη ενόραση, καθώς και την ανάμνηση του πώς ήταν και πώς έγινε στην εξέλιξη της. Μια τέτοια ψυχή διαπερνάει μέχρι το βάθος με το διαυγές βλέμμα της τούτη τη γη, όπως και όλους τους άλλους πλανήτες. Γι' αυτό μπορεί να απολαύσει με τα μάτια της την καταπληκτική διαρρύθμιση και την ανείπωτη ομορφιά τους. Τότε η αγαλλίαση της για την Αγάπη, τη Σοφία και την Παντοδυναμία του μοναδικού Θεού που βλέπει ολόγυρα μπροστά της, δεν περιγράφεται με λόγια.

Όταν η ψυχή φθάσει στο σημείο να κυριευθεί από το πνεύμα με το οποίο είναι εμβολιασμένη, αποκτάει ταυτόχρονα πλήρη επίγνωση, διαυγέστατη ενόραση, καθώς και την ανάμνηση του πώς ήταν και πώς έγινε στην εξέλιξη της.

Ωστόσο, η ακόμη μεγαλύτερη ευτυχία για τη φτασμένη ψυχή είναι δίχως άλλο το ότι μπορεί να έχει αδιάκοπα στο πλάι της τον αποκλειστικό Κύριο και Ποιητή του σύμπαντος, σαν τον καλύτερο φίλο στη ζωή της, και να Τον λατρεύει απέραντα.

Αλλά η πιο μεγάλη ευτυχία για την τέλεια ψυχή, είναι το ότι ζει μέσα στην απεριόριστη ελευθερία που έχει κι ο Θεός, αφού χάρη στην αγάπη έχει ενωθεί ολότελα μαζί Του («Μ.Ε.Ι.», 7. 66).

«ΘΕΟΣ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ»
ΚΑΙ «ΜΕΓΑΛΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ»

16. Ο ΘΕΌΣ, Ή Ο ΆΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΘΟΡΊΖΕΙ ΤΟ ΠΕΠΡΩΜΈΝΟ;

Από παλιά οι θεολόγοι διαφωνούσαν γύρω από το αν ο άνθρωπος φθάνει στη λύτρωση αποκλειστικά με τις δικές του δυνάμεις ή χάρη στο έλεος του Θεού. Ο

Παύλος έγραψε πως, «ο ίδιος ο Θεός ενεργεί σ' εσάς, ώστε να θέλετε και να πράττετε ό,τι είναι σύμφωνο με το θέλημα του».

Είδαμε πως οδηγούμαστε από πολλούς διαφορετικούς δρόμους, την προδιάθεση, τη μάθηση και την καθοδήγηση, στο να θέλουμε το καλό. Όταν δε φθάσουμε στην τελειότητα, μπορούμε να κάνουμε το καλό μ' επιτυχία σε κάθε περίπτωση, μια και η θέληση μας είναι ελεύθερη από εγωιστικά κίνητρα.

Χωρίς τη βοήθεια που παίρνουμε από τον ουράνιο χώρο, η ατελής ψυχική μας υπόσταση δεν θα κατάφερνε ποτέ από μόνη της ν' αγγίξει την τελειότητα, σαν θέληση και σαν εφαρμογή της θέλησης, ακόμη κι αν αφιερωνόμασταν «ψυχή και σώμα» σ' αυτό το σκοπό. Γιατί από αυτόν που έχει αποκοπεί από το Πνεύμα και ψηλαφίζει στο σκοτάδι, λείπει τόσο η επίγνωση, όσο κι η δύναμη για την πραγμάτωση του καλού. Γι' αυτό, όπως γράφει ο Παύλος στους Ρωμαίους, εξαρτάται καταρχήν από το «έλεος του Θεού» και όχι από τις ανθρώπινες προσπάθειες, όσο φιλότιμες κι αν είναι. Αν δεν έρθει ο Πνευματικός Διδάσκαλος μας να μας παρακινήσει, να μας ξυπνήσει από το λήθαργο, να μας διδάξει και να μας καθοδηγήσει, δεν μπορούμε να πάμε πολύ μακριά στην ατραπό της λύτρωσης.

Ωστόσο ο Παύλος έχει εξίσου δίκιο σε μερικά άλλα σημεία που επιφανειακά αντιφάσκουν μ' αυτή την παραδοχή. Όπως στη νουθεσία προς τους Φιλιππησίους (2, 12): «Εργαστείτε με φόβο Θεού και δέος για τη σωτηρία σας!» Αλλά κι ο Χριστός προτρέπει: "Αγωνιστείτε να περάσετε απ' τη στενή πύλη» Λουκ. 13, 24), και στην Αποκάλυψη του Ιωάννη (2, 7): «Σ' όποιον νικήσει, θα δώσω να φάει τον καρπό απ' το δέντρο της ζωής».

Άρα μόνο το έλεος του Θεού δεν αρκεί! Συν Αθηνά και χείρα κίνει, η θέληση κι η δραστηριότητα του ανθρώπου είναι εντελώς αποφασιστικές. Με άλλα λόγια, ο άνθρωπος οφείλει ν' αγκαλιάσει όχι μόνο εγκεφαλικά, αλλά με ολόκληρο το είναι του και με τη θέληση του, το φως που του στέλνουν οι ουράνιες δυνάμεις. Αυτό που έχουμε να κάνουμε εμείς από πλευράς μας, είναι καταρχάς η μεταστροφή της θέλησης μας και στη συνέχεια η αδιάλειπτη, φλογερή παράκληση να μας δίνει δύναμη και αυτή τη δύναμη να τη χρησιμοποιήσουμε σωστά.

Αυτό που έχουμε να κάνουμε εμείς από πλευράς μας, είναι καταρχάς η μεταστροφή της θέλησης μας και στη συνέχεια η αδιάλειπτη, φλογερή παράκληση να μας δίνει δύναμη και αυτή τη δύναμη να τη χρησιμοποιήσουμε σωστά.

Αυτή η έμπρακτη πίστη στον Ιησού Χριστό που εκδηλώνεται σαν αγάπη, είναι η «σωτηρία μέσω του Χριστού» (Α' Θεσ. 5) που μας «δικαιώνει» στα μάτια του Θεού (Ρωμ. 1, 17).

Στον Λόρμπερ αυτό το έργο ονομάζεται «αυτοκαλλιέργεια».

«ΘΕΟΣ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ»

17. ΤΙ ΕΙΝΑΙ Ο ΕΩΣΦΟΡΟΣ;

Κάποτε ήταν το μεγαλύτερο φωτεινό πνεύμα-τώρα είναι ο αρχηγός του σκότους

Μάθαμε πρωτύτερα για τον Εωσφόρο ή Σατανά, πως κάποτε είχε τη μεγαλύτερη δύναμη και εξουσία απ' όλα τ' αρχέγονα πνεύματα.

«Όταν τούτο το πνεύμα λεγόταν Σατανά, η θέση του απέναντι στη Θεότητα ήταν σαν της γυναίκας απέναντι στον άνδρα», διαβάζουμε στο «Γη και Σελήνη». «Η Θεότητα θα φύτευε τις ατέλειωτες, αέναες ιδέες Της μέσα σ' αυτό το πνεύμα για να ωριμάσουν μέσα στο συγκεντρωμένο φως του. Από το φως αυτού του πνεύματος θα είχε πηγάσει μία δημιουργία από αγνότατα όντα και τούτο το ζωντανό φως θα πλήθαινε και θ[1] απλωνόταν σε όλη την απεραντοσύνη.

Το πνεύμα αυτό είχε ένα μεγάλο προορισμό, να γίνει σχεδόν ένας δεύτερος θεός δίπλα στο Δημιουργό. Γι' αυτό έπρεπε να υποβληθεί σε μία δοκιμασία της ελευθερίας του ανάλογη με τη σπουδαιότητα του προορισμού του. Όμως δεν τα κατάφερε, γιατί θέλησε να υψωθεί πάνω από τη Θεότητα και να Την κάνει υποτελή

του. Αυτό που διέπραξε δηλαδή ήταν ότι θέλησε να πάρει τα πρωτεία από το Θεό! Επειδή όμως η Θεότητα δεν μπορούσε να του παραδώσει την πρωτοκαθεδρία, εξοργίστηκε πάρα πολύ *κι* ήθελε πραγματικά να Την καταστρέψει. Τότε η Θεότητα το συνέλαβε από όλα τα μέρη του και του πήρε όλες τις οντότητες που ήταν μέσα του. Μ' αυτές τις οντότητες για υλικό έπλασε τα ουράνια σώματα. Και το πνεύμα αυτής της απέραντης ψυχής το φυλάκισε με τα πιο δυνατά δεσμά στα κατάβαθα της ύλης.

Κι αν θέλετε να ξέρετε πού κατοικεί αυτό το καταχθόνιο πνεύμα με το ουσιαστικό εγώ του, ή το ζωτικό του κέντρο, δεν είναι δύσκολο να το μάθετε. Η έδρα, που είναι συνάμα και η φυλακή του, είναι το πιο σκληρό, κεντρικό σημείο της Γης σας. Πάνω σ' αυτό το σημείο πιέζουν τα πάντα, ώστε να μην μπορεί ο εγκάθειρκτος να κουνηθεί πολύ και να καταστρέψει ό,τι έχει και δεν έχει πάνω της η Γη.

Ακόμη και σήμερα παραμένει διπλοδεμένος σ' αυτή τη φυλακή. Ωστόσο δεν παραλείπει να φυσάει την ανάσα του, που είναι δηλητηριασμένη απ' την κακία του, στις δυνάμεις ζωής που αναρριχώνται στα στάδια της ύλης. Κι αυτή η πνοή της θέλησης του είναι ακόμη αρκετά ισχυρή για να φυτέψει το θάνατο σ' όλα τα ψυχικά στοιχεία. Και αυτό το μαρτυρούν ολοφάνερα όλα τα πλάσματα της Γης, γιατί οτιδήποτε είναι οργανικό, είναι φθαρτό κι όλη η ύλη μπορεί να προκαλέσει την καταστροφή και το θάνατο. Όλ' αυτά προέρχονται *από* την πνοή της θέλησης του. Η κακία του είναι τόσο απερίγραπτη, που είναι ολωσδιόλου αδύνατο να τη διανοηθείτε. Όσα ξέρετε γι' αυτό το πνεύμα δεν είναι παρά μία αμυδρή σκιά της αλήθειας. Ο Θεός σας σπλαχνίζεται και σας την κρύβει, κι αφήνει μόνο να φανούν όσα χρειάζεσθε για να μαντέψετε το ποιόν αυτού του πνεύματος».

«ΘΕΟΣ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ»
«ΓΗ ΚΑΙ ΣΕΛΗΝΗ»

Εκτός από τη θεία, υπάρχει και μία αντίθεη δύναμη που επιχειρεί αδιάκοπα να αποπροσανατολίσει τους ανθρώπους για να τους εμποδίσει να επι-κοινωνήσουν με την πρώτη. Αυτή η δύναμη δεν είναι μία αφηρημένη αρχή, ούτε ένας συμβολισμός, ούτε μία μυστικιστική ιδέα. Αν ο διάβολος δεν ήταν μία πολύ συγκεκριμένη, προσωπική οντότητα, δεν θα έγραφε ο Ιωάννης στην Αποκάλυψή του ότι κι ο Σατανάς θα πληρώσει στο τέλος των καιρών για την παραπλάνηση των ανθρώπων (20,7-10).[*] Βέβαια το έργο του Ιησού Χριστού, για όποιον τον αναγνωρίζει συνειδητά, εξουδετέρωσε την εξουσία αυτής της κακής οντότητας και έτσι ο συνειδητός χριστιανός δεν κινδυνεύει να πάρει οριστικά λάθος δρόμο. Κίνδυνο διατρέχουν οι χλιαροί, οι αδιάφοροι αλλά και οι υπερβολικά καλοπροαίρετοι, αφελείς και εύπιστοι που εθελοτυφλούν. Γιατί όπως οι ταλαντούχοι αντιγραφείς γνωστών έργων τέχνης, έτσι και ο διάβολος πετυχαίνει να αντιγράφει τέλεια την αλήθεια, ενώ συγχρόνως την υποσκάπτει με τα ψέμματά του, έτσι που είναι δύσκολο το απαίδευτο μάτι να διακρίνει τη διαφορά μεταξύ αυθεντικού και απομίμησης.

«ΟΙ ΠΑΓΚΟΣΜΙΕΣ ΘΡΗΣΚΕΙΕΣ»

18. ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΔΑΙΜΟΝΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΔΙΑΒΟΛΟΙ;

Όλα τα πνεύματα που ακολούθησαν τον Εωσφόρο βρίσκονται έγκλειστα μέσα στην ύλη των αστρικών σωμάτων. Πολλά απ' αυτά τα όντα βρίσκονται και στον πλανήτη μας και βοηθούν τον «άρχοντα αυτού του κόσμου» με την καταστροφική

*[*] Βλ. επίσης Α΄ Επιστολή Ιωάννη Γ΄ 8.

τους δράση. Αυτά τα σατανικά αρχέγονα πνεύματα, που δεν έχουν γίνει ακόμη άνθρωποι, ονομάζονται δαίμονες.

Στη Γη μας προστίθενται στη συντροφιά τους εκείνες οι ψυχές που ολοκλήρωσαν μεν την πορεία της λύτρωσης, αλλά στο ανθρώπινο στάδιο απέτυχαν. Οι άνθρωποι διαθέτουν ελευθερία της θέλησης, την οποία εκμεταλλεύεται ο Σατανάς για να τους ξανακερδίσει, χρησιμοποιώντας σαν δόλωμα διάφορους πειρασμούς. Παρόλο που οι φύλακες-άγγελοι προσπαθούν να τους προστατέψουν, υπάρχουν πολλοί που ξανακυλούν, καμιά φορά χειρότερα από πριν. Αυτές τις πολυάριθμες «υπότροπες» ψυχές, τις ονομάζουμε διάβολους.

Διάβολοι και δαίμονες συγχίζουν τους ανθρώπους, σπέρνουν διχόνοια και ταραχή, υποδαυλίζουν τα αρνητικά συναισθήματα και γενικά καταστρέφουν ό,τι θετικό υπάρχει. Όπου οι άγγελοι του Θεού νουθετούν, ανοικοδομούν και υποστηρίζουν, τούτα τα φθοροποιά όντα υποκινούν τους ανθρώπους να εξεγερθούν ενάντια στην ουράνια Τάξη. Γι’ αυτό λέει ο Παύλος: «Δεν έχουμε να παλέψουμε μόνο με ανθρώπους σαν κι εμάς, με αίμα και σάρκα, αλλά με τις υπερκόσμιες αρχές και εξουσίες, τους άρχοντες του σκότους, με τη στρατιά από πονηρά πνεύματα που ζουν κάτω από τους ουρανούς» (Εφ. 6,12).

«Το Σατανά ακολουθεί ένας συρφετός από τυφλούς οπαδούς. Κατά καιρούς στέλνει τους υποτακτικούς του ανάμεσα στους ανθρώπους με την εντολή να πιάσουν όποιον μπορούν και να δοκιμάσουν κάθε μέσο για να στρατολογήσουν την ψυχή του στο στρατόπεδο του. Μόλις πάρουν αυτή την εντολή τούτοι οι κακούργοι, γλιστρούν λαθραία μέσα από κρυφά περάσματα, και ξεφυτρώνουν στον πάνω κόσμο. Τις προθέσεις τους βέβαια τις κρατάνε μυστικές, μήπως συναντήσουν κανένα καλύτερο πνεύμα και τους υποψιασθεί. Επειδή όμως στο Βασίλειο των πνευμάτων, είτε καλά είναι είτε κακά, η ελευθερία της θέλησης είναι απόλυτα σεβαστή (με την προϋπόθεση, βέβαια, πως κάποιο πνεύμα δεν έχει κατά νου να κάνει μεγάλο κακό σ’ όποιον πέσει στην παγίδα του), τους επιτρέπεται ν’ ανέβουν στον επάνω κόσμο. Εννοείται βέβαια πως βρίσκονται διαρκώς κάτω από ουράνια παρακολούθηση» («Γη και Σελήνη», κεφ. 58).

Σαν τι κάνουν λοιπόν όταν ανέβουν στον «επάνω κόσμο»; Χρησιμοποιούν πραγματικά κάθε μέσο, προκειμένου να κερδίσουν εθελούσια θύματα για το στρατόπεδο του Σατανά. Για να το πετύχουν, φέρνουν σύγχυση και αναστάτωση, προξενούν αρρώστιες, ερεθίζουν, δαιμονίζουν και βάζουν σε φασαρίες τους ανθρώπους. Συνήθως πλησιάζουν «απαρατήρητοι» τα θύματα τους, όπου υπάρχει κοσμοσυρροή, κυρίως στα πολυσύχναστα εμπορικά μέρη, όπου υπάρχει κερδοσκοπία, και στις εξεζητημένες διασκεδάσεις.

Για μας τους κατοίκους της Γης συνιστά από τη μια μεριά έναν μεγάλο κίνδυνο το γεγονός ότι αυτά τα όντα έχουν τόσο μεγάλη δύναμη σ’ αυτό τον πλανήτη, αφού εδώ είναι έγκλειστος ο υποκινητής τους. Από την άλλη όμως αποτελεί ένα μεγάλο πλεονέκτημα ότι αγωνιζόμαστε εδώ όπου η επιρροή του αντίποδα είναι στο ζενίθ της. Αυτό ακριβώς το σημείο κάνει τη Γη μας το πιο διδακτικό σχολείο για τα παιδιά του Θεού. Όποιος περάσει μ’ επιτυχία τις εξετάσεις εδώ, θα μπορέσει μια μέρα ν’ αναλάβει και τα πιο απαιτητικά καθήκοντα στην πνευματική σφαίρα. Επιπλέον, ο άνθρωπος που δεν παραιτείται, που δεν κουράζεται να ψάχνει και να χτυπάει την πόρτα, είναι βέβαιο πως θα έχει τη μεγαλύτερη δυνατή συμπαράσταση στο δρόμο του. Γι’ αυτό το λόγο ο Θεός ενσαρκώθηκε σε τούτο τον πλανήτη, στη σφαίρα επιρροής του αντίθεου, για να δείξει με το παράδειγμα Του πως το Φως είναι πιο ισχυρό από το σκοτάδι.

«ΘΕΟΣ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ»
«ΓΗ ΚΑΙ ΣΕΛΗΝΗ»

Δαίμονες και Διάβολοι

Με τον όρο *«δαίμονες»* εννοούμε πνεύματα της πρωταρχικής Δημιουργίας που μαζί με το σατανά (Εωσφόρο) έπεσαν από τη Θεία Τάξη στη μέγιστη εναντίωση στην τάξη, και που δεν έχουν ακόμη μπει στο δρόμο της ταπείνωσης με την ενσάρκωση τους ως άνθρωποι. Είναι, επομένως, πνεύματα με επίμονα κακό, γνήσια σατανικό φρόνημα. Αντίθετα, λέγοντας *«διάβολοι»* εννοούμε ανθρώπινες ψυχές, οι οποίες έχουν προσχωρήσει εντελώς, είτε εδώ είτε στον άλλο κόσμο, στο κακό πνεύμα της κόλασης και συνεπώς σκέφτονται, θέλουν και πράττουν σύμφωνα μ' αυτό.

Ο Ιησούς εξηγεί επίσης σε έναν νομοδιδάσκαλο που θέλει να προφυλαχθεί από τα πνεύματα του σκότους σχετικά με τον τόπο διαμονής τους πάνω στη γη στο μεγάλο Ευαγγέλιο του Ιωάννη:

«Μια και μιλάμε γι' αυτό, θέλω να σας πω περισσότερες λεπτομέρειες για τα μέρη όπου κατοικούν οι προσωπικοί διάβολοι. Γι' αυτό ακούστε: Κοιτάξτε εκείνα τα δημόσια κτίρια των ανθρώπων, όπου γίνονται απάτες στο εμπόριο και σε άλλους τομείς, όπως για παράδειγμα στο Ναό και σε άλλα εμπορικά κτίρια. Αυτά αποτελούν τον ειδικό τόπο διαμονής πολλών προσωπικών διαβόλων. Επίσης και τα κτίρια όπου γίνεται ασωτεία, πορνεία ή μοιχεία αποτελούν τόπους κατοικίας τους. Το ίδιο και τα όρη και οι σπηλιές, όπου οι άνθρωποι με βιασύνη και απληστία σκάβουν για να βρουν χρυσό, άργυρο κι άλλους υπόγειους θησαυρούς, όπως και τα δάση ή οι σπηλιές όπου ζουν κλέφτες, ληστές και φονιάδες. Το ίδιο ισχύει και για τα πεδία των μαχών, τα στρατόπεδα πολέμου, τους δρόμους που ακολουθούν τα καραβάνια των εμπόρων, τα ποτάμια, τις λίμνες και τις θάλασσες, όπου γίνεται μεγάλο και κερδοφόρο εμπόριο.

Άλλοι αγαπημένοι τόποι κατοικίας των διαβόλων είναι η γη, τα χωράφια, τ' αμπέλια και τα δάση που είναι ιδιοκτησία των σκληρών άπιστων και των φιλάργυρων και σκληρόκαρδων πλουσίων. Αυτό ισχύει για τον αέρα πάνω απ' όλα αυτά τα μέρη καθώς και για τη φωτιά, τα σύννεφα και τη βροχή, καθώς και για όλους τους ναούς όπου λατρεύονται είδωλα και για τα ψεύτικα μαντεία. Επιπλέον, πολλοί προσωπικοί διάβολοι βρίσκονται σε όλα εκείνα τα μέρη, όπου βλέπετε μεγάλη γήινη πολυτέλεια και μαζί μ' αυτή μεγάλη έπαρση.

Σε μέρη, όμως, που δεν κατοικούνται από ανθρώπους ούτε έχουν μολυνθεί από τις αμαρτίες τους, δεν υπάρχουν διάβολοι, εκτός κι αν περάσει από κει ένα καραβάνι άπληστων ανθρώπων.»

«ΠΡΟΦΗΤΙΚΕΣ ΦΩΝΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ»
και «ΜΕΓΑΛΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ»

19. ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΘΑΝΑΤΟΣ ΚΑΙ ΕΠΙΘΑΝΑΤΙΑ ΑΓΩΝΙΑ

«Ο θάνατος του σώματος είναι το τελευταίο δεινοπάθημα της ζωής και είναι κατά κάποιον τρόπο μία σταύρωση.

Αν δεν υπήρχε ο σωματικός θάνατος, τότε κάθε ζωή θα χανόταν. Με το σωματικό θάνατο, όμως, συγκεντρώνεται και σταθεροποιείται η ζωή, για να μπορέσει μετά την αποβολή του σώματος να διατηρήσει, ακόμη και στη χειρότερη περίπτωση, κάποια μορφή ύπαρξης.

Η αγωνία που προηγείται του θανάτου είναι ακριβώς αυτή η πράξη συνένωσης της ζωής, η οποία, πολλές φορές, μέχρι τότε ήταν διασκορπισμένη στους τέσσερις ανέμους του κόσμου.

Για το λόγο αυτό συμβαίνει, είναι μάλιστα απόλυτα αναγκαίο, οι άνθρωποι οι προσκολλημένοι στον κόσμο να έχουν συχνά εξαιρετικά οδυνηρό θάνατο. Γιατί αν

δεν γινόταν έτσι, χάρη στη μεγάλη Μου ευσπλαχνία, τότε εκείνοι θα χάνονταν αιώνια.

Επίσης, το ότι τέτοιοι άνθρωποι καταλήγουν, μετά από το δύσκολο επίγειο θάνατο τους, σε μία εξαιρετικά ανελεύθερη κατάσταση, συμβαίνει προκειμένου η ζωή τους, που μετά δυσκολίας συγκεντρώθηκε κατά το σωματικό τους θάνατο, να μη διασκορπιστεί ξανά και καταστραφεί στο τέλος ολοκληρωτικά. Έτσι, ακόμη και ο γεμάτος αγωνία και βάσανα επονομαζόμενος αιώνιος θάνατος δεν είναι παρά μία διατήρηση της ζωής που θέσπισα χάρη στη μεγάλη Μου ευσπλαχνία.

Μα οι άνθρωποι εκείνοι που είχαν, από τότε που ζούσαν, συνενώσει τη ζωή τους μέσα σε Μένα με την αυταπάρνηση, την ταπεινότητα και την αγάπη για Μένα, στ' αλήθεια, δεν θα νιώσουν και πολύ την επιθανάτια αγωνία του σώματος. Κι όταν κάποτε το γήινο σκάφος τους θα τσακιστεί στις απατηλές ακτές του κόσμου, τότε θα πουν χωρίς πόνο και έγνοια: «Εγώ είμαι με τα υπάρχοντα μου στην ξηρά!»

Γι' αυτό, πρέπει να προσπαθείτε ήδη όσο είσαστε εδώ να συγκεντρώνετε τη ζωή σας μέσα σε Μένα, και τότε ο σωματικός θάνατος θα σας φανεί όπως θα φαινόταν τη νύχτα στον οδοιπόρο ένας μεγάλος ήλιος που ανατέλλει και φωτίζει μια ακτή γεμάτη απόκρημνα βράχια και γκρεμούς.

Πιστέψτε Με, πιστέψτε ότι έτσι είναι και κανείς πια δεν θα σας στερήσει την εσωτερική σας γαλήνη!

Αυτά λέει ο Κύριος της ζωής και του θανάτου! Αμήν.

Αμήν. Αμήν»

* * *

«ΔΩΡΑ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ»
«ΠΡΟΦΗΤΙΚΕΣ ΦΩΝΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ»

20. Ο ΘΑΝΑΤΟΣ – ΤΕΛΟΣ Ή ΜΕΤΑΒΑΣΗ ΣΕ ΕΝΑΝ ΆΛΛΟ ΚΟΣΜΟ;

Στο κατώφλι της αιωνιότητας

Επιφανειακά φαίνεται ότι η ζωή όλων των πλασμάτων οδηγείται νομοτελειακά στο τέλος και στην αποσύνθεση. Το ανθρώπινο συναίσθημα όμως αρνείται να το δεχτεί και το ένστικτο της ζωής ψάχνει απεγνωσμένα για μια σωτηρία απέναντι στο σκοτάδι της ανυπαρξίας. Πού υπάρχουν όμως αποδείξεις ότι η ζωή συνεχίζεται και μάλιστα αιώνια;

Πολλοί ανατρέχουν στα αποκαλυπτικά κείμενα που όλοι οι λαοί διαθέτουν, για να βρουν τέτοιες αποδείξεις. Στο χριστιανικό κόσμο αυτό γίνεται κατά κύριο λόγο με τη Βίβλο. Εδώ πρέπει να σημειωθεί ότι είναι πραγματικά αξιοπερίεργο πως στην Παλαιά Διαθήκη, όπως αυτή έχει φθάσει ως εμάς, είναι ελάχιστα τα σημεία όπου γίνεται μια σαφής αναφορά στη μεταθανάτια ζωή.

Πλήρη πληροφόρηση γύρω από αυτό το θέμα έδωσε ο Ιησούς Χριστός με τα λόγια και τα έργα του, μέσα από την Καινή Διαθήκη και αργότερα μέσα από τη νέα αποκάλυψη μέσω του Γιάκομπ Λόρμπερ.

«Εγώ είμαι η ανάσταση και η ζωή. Όποιος πιστεύει σ' εμένα, και αν πεθάνει, θα ζήσει και ο καθένας που ζει και πιστεύει σ΄ εμένα δεν θα πεθάνει ποτέ» (Ιω. 11.25) είναι η διδασκαλία του Ιησού για την εξέλιξη στον άλλο κόσμο.

Στον Λόρμπερ επεξηγεί περαιτέρω:

«Στον άλλο κόσμο ο άνθρωπος ζει πνευματικά όπως έζησε στη γη τη ζωή του όταν είχε ένα σώμα, η οποία ουσιαστικά ζωή είναι απλά το μέσο για την επίτευξη ενός σκοπού, ή μια συνύπαρξη. Μπορεί να πει κάποιος βέβαια εδώ ότι δεν είναι έτσι ακριβώς τα πράγματα! Διότι ασφαλώς στην πνευματική ζωή θα πρέπει να ισχύουν

εντελώς διαφορετικές συνθήκες από ό, τι στη φυσική ύπαρξη. Όμως Εγώ, ο Κύριος, σας βεβαιώνω πως όποιος μιλάει έτσι δεν έχει ιδέα σε ποιον χρωστάει τη φυσική του ύπαρξη, δηλαδή πώς και χάρη σε τι ζει.

Ποιος ζει κατά τη σωματική ζωή, το σώμα ή το πνεύμα; Ποια είναι η ***αληθινή*** *βασική δύναμη της ζωής; Όποιος είναι σε θέση να σκεφτεί έστω και λίγο καθαρά, ασφαλώς δεν θα ψάξει να βρει την ουσιαστική κινητήρια δύναμη της ζωής στο σώμα, παρά μόνο στο πνεύμα. Διότι εάν αυτή η δύναμη βρισκόταν στο σώμα, τότε το σώμα θα ήταν αθάνατο. Όμως το σώμα είναι θνητό, συνεπώς δεν μπορεί να έχει μέσα του τις βάσεις της ζωής. Αυτό το μπορεί μόνο το πνεύμα, το οποίο είναι αθάνατο.*

Η σωματική ζωή είναι απλά μια συνύπαρξη με ένα συγκεκριμένο σκοπό, η οποία καθορίζεται και προκαλείται από τη ζωή του πνεύματος.

«ΠΡΟΦΗΤΙΚΕΣ ΦΩΝΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ»
«Η ΠΑΤΡΙΔΑ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ»

21. ΠΟΥ ΑΠΟΣΚΟΠΕΙ ΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΑΠΟ ΤΗ ΜΙΑ ΜΟΡΦΗ ΖΩΗΣ ΣΤΗΝ ΑΛΛΗ;

Γι' αυτό το πέρασμα μας λέει ο Λόρμπερ:

«Το υπερκόσμιο Πνεύμα της ψυχής που προέρχεται από το Θεό, διακρίνει πεντακάθαρα πότε η ψυχή, είτε βρίσκεται μέσα στο σώμα ενός φυτού ή ενός ζώου, είναι αρκετά ώριμη για να ανέβει σε μια υψηλότερη βαθμίδα ζωής. Τότε αυτό το πνεύμα που τη συνοδεύει και την καθοδηγεί διαρκώς, φροντίζει ώστε η ψυχή να εγκαταλείψει το σώμα που της είναι πλέον άχρηστο! Όντας ήδη προικισμένη με πιο αναπτυγμένες ευφυΐες (ιδιότητες), η ψυχή είναι σε θέση να σχηματίσει ένα άλλο σώμα. Με αυτό το σώμα τώρα, μπορεί για ένα ορισμένο διάστημα να αναπτύξει μεγαλύτερη ακόμη δραστηριότητα, ώστε ν' ανέβει ξανά σε μια ακόμη υψηλότερη βαθμίδα ζωής, δράσης και νοημοσύνης. Κι αυτό συνεχώς, μέχρι να φθάσει στη βαθμίδα της ανθρώπινης ενσάρκωσης. Εκεί είναι εντελώς ελεύθερη πια. Και με αυτό το τελευταίο της (υλικό) σώμα, μπορεί να φθάσει στην πλήρη αυτογνωσία, στη θεογνωσία, και στην αγάπη για το Θεό. Χάρη σε αυτή την αγάπη είναι πλέον σε θέση να ενωθεί ολοκληρωτικά με το υπερκόσμιο πνεύμα, το οποίο της έχει εμφυτεύσει ο Θεός. Αυτή την ένωση την ονομάζουμε τότε Νέα Γέννηση ή Πνευματική Αναγέννηση».

Την ίδια ιδέα της ανοδικής εξέλιξης από τη μια μορφή ζωής στην άλλη, την αναλύει ο Ιησούς εκτεταμένα και σε άλλα σημεία του Μεγάλου Ευαγγελίου του Ιωάννη, του βασικού έργου του Λόρμπερ:

«Τα πάντα, από τα πιο μικρά ως τα πιο μεγάλα, όπως και αν τα κατατάσσει η ανθρώπινη νοημοσύνη σας, είτε σαν καλά είτε σαν κακά, δεν μπορούν να καταστραφούν σε καμία περίπτωση, όπως ομοίως δεν μπορεί να καταστραφεί και ο Θεός που είναι η ίδια η προαιώνια Δύναμη, η Αγάπη και η Σοφία. Βέβαια είναι απαραίτητο να υπάρχει συνεχώς μετάβαση από το ατελές στο πιο τέλειο. Κι αυτό γιατί ο Θεός θέλει μέσα από αυτές τις διαβαθμίσεις να εξασφαλίσει στις μεγάλες σκέψεις και ιδέες του τη δυνατότητα να αποκτήσουν την ελευθερία και την ***αυτοτέλεια*** *τους. Αλλά το πέρασμα από τη μια βαθμίδα στην άλλη, δεν αποτελεί καταστροφή, παρά απλά μια φαινομενική κατάργηση της εξωτερικής φυσικής μορφής. Μόνο οι* ***υλικές μορφές*** *μπορούν να καταστραφούν, μέσα στις οποίες η πνευματική παραγωγή ζωτικής ενέργειας αδρανεί κεκαλυμμένη, αποκομμένη κατά κάποιο τρόπο από το σύνολο της θεϊκής πνευματικής οντότητας. Όμως το* ***εσωτερικό είναι*** *αυτών των μορφών σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να καταστραφεί.*

Μόνο οι εξωτερικές μορφές πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να καταστραφούν, κατά τα φαινόμενα. Γιατί χωρίς τούτες τις μορφές, (δηλαδή χωρίς την ανέλιξη των

ψυχών μέσα από τις διάφορες μορφές ζωής), θα ήταν αδύνατον να τελειοποιηθούν πνευματικά τα όντα, επειδή τους είναι απαραίτητες για να κατακτήσουν ελεύθερα την ατομική τους αυτοτέλεια.

Για εσάς τους ανθρώπους λοιπόν, που βρίσκεσθε μέσα στην τελική υλική μορφή, η ορατή και αισθητή κτίση παριστάνει απλά τις σκέψεις και τις ιδέες Μου τις οποίες η Θέληση Μου κρατά σταθερές για έ να ορισμένο διάστημα. Και αυτές τις σκέψεις και ιδέες μπορώ να τις μεταβάλλω, όταν είναι αναγκαίο, όπως και όποτε θελήσει η Αγάπη και η Σοφία Μου. Δεν ενεργώ όμως ανάλογα με τη διάθεση μου της στιγμής, παρά σύμφωνα με την αιώνια αναγκαιότητα που υπαγορεύει η πάνσοφη Τάξη και Αγάπη Μου, που σκοπό έχουν να προσφέρουν στις σκέψεις και στις ιδέες Μου μια απόλυτα ελεύθερη, εξατομικευμένη, ανεξάρτητη οντότητα. Αν το ίδιο ήταν εφικτό με άλλον τρόπο, να είσαστε βέβαιοι ότι θα τον είχα προτιμήσει. Εντούτοις ο τρόπος που γνωρίζετε είναι και παραμένει ο αληθινός και ο καλύτερος. Γιατί μόνο μέσα από αυτόν μπορούν να επιτευχθούν ολοκληρωτικά όλοι οι στόχοι Μου».

Κατά συνέπεια και ο σωματικός θάνατος του ανθρώπου δεν είναι παρά ένα πέρασμα σε ένα άλλο επίπεδο ύπαρξης. Η παλαιά μορφή του υλικού σώματος, την οποία είχε διαμορφώσει και συντηρήσει μέχρι στιγμής το πνεύμα σαν ένα κέλυφος και εργαλείο για το ίδιο και για την ψυχή, εγκαταλείπεται ως άχρηστη ή παρωχημένη. Έτσι η υλική μορφή αποσυντίθεται, ενώ η καθεαυτό πνευματοψυχική οντότητα περνάει σε μία ελεύθερη ύπαρξη, αποδεσμευμένη από τη χονδροειδή γήινη ύλη:

Ο σωματικός θάνατος του ανθρώπου δεν είναι παρά ένα πέρασμα σε ένα άλλο επίπεδο ύπαρξης.

"Όταν καλούμαστε από το Θεό να εγκαταλείψουμε αυτό τον κόσμο, ένας άγγελος απελευθερώνει από τα δεσμά της ύλης όλα όσα ανήκουν στο πνεύμα, παραδίδοντας την ύλη στην αποσύνθεση. Παραλαμβάνει μόνο την ψυχή μαζί με το πνεύμα της ζωής της, καθώς και οτιδήποτε από την ύλη του σώματος ανήκει στην ψυχή. Συνενώνοντας όλα αυτά τα στοιχεία σε μια τέλεια αιθερική ανθρώπινη μορφή, τα οδηγεί σύμφωνα με την αιώνια αμετάβλητη θεϊκή θέληση στον κόσμο των πνευμάτων».

Οι σκέψεις και τα συναισθήματα με τα οποία ο κάθε άνθρωπος χωριστά αντιμετωπίζει αυτές τις καταστάσεις, είναι προφανώς πολύ διαφορετικά, ανάλογα με τη συνειδητότητα που διαθέτει η ψυχή του και ανάλογα με το που είναι στραμμένη η αγάπη της, προς το πνεύμα ή προς τον κόσμο.

Διαβάζουμε σχετικά στο *«Μεγάλο Ευαγγέλιο»* ότι πολλοί άνθρωποι δεν έχουν καμία συνείδηση για τη συνέχιση της ζωής της ψυχής μετά το σωματικό θάνατο και ζουν με το μόνιμο φόβο του τέλους. Αυτό οφείλεται κατά κύριο λόγο στην αγάπη που τρέφουν για τον κόσμο και τον εαυτό τους. *«Αφού η αγάπη της έχει πάρει αυτή τη λανθασμένη κατεύθυνση, το αποτέλεσμα είναι ότι η ψυχή αναμιγνύεται σε σημαντικό βαθμό με τη σάρκα της. Το επακόλουθο είναι ότι έτσι υποχρεωτικά οικειοποιείται και η ίδια το συναίσθημα του θανάτου, της φθοράς και του τέλους όλο πιο πολύ, με αποτέλεσμα να καταλαμβάνεται από διάφορες φοβίες και τρόμο.*

Οι προπάτορες της ανθρωπότητας δεν φοβόντουσαν καθόλου το θάνατο, αντίθετα συχνά επιθυμούσαν να απελευθερωθούν από το εξασθενημένο πια σώμα τους.

Σαν συνέπεια της θεάρεστης ζωής τους, έβλεπαν από καιρό σε καιρό εικόνες και οράματα από τον άλλο κόσμο. Έτσι είχαν πλήρη συνείδηση της ζωής της ψυχής μετά την αποβολή του σώματος. Στη σημερινή εποχή όμως έχει εξαφανισθεί σχεδόν ολοκληρωτικά η πίστη στο Θεό. Από πού λοιπόν να προέλθει αυτή η φωτισμένη συνείδηση της ψυχής; Τη στιγμή που αμφισβητείται σχεδόν γενικά η ίδια η αιτία της ζωής, δεν είναι να απορεί κανείς που αμφισβητείται επίσης τόσο πολύ η διαιώνιση της ψυχής μετά το θάνατο του σώματος».

«ΠΡΟΦΗΤΙΚΕΣ ΦΩΝΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ»
«Η ΠΑΤΡΙΔΑ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ» «ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ»

22. ΤΙ ΝΟΗΜΑ ΕΧΟΥΝ ΤΑ ΓΗΡΑΤΕΙΑ;

Τα αποκαλυπτικά κείμενα μας φανερώνουν αναλυτικά το πνευματικό νόημα της γήρανσης: το καθαρό πνεύμα που έχει εμφυτεύσει ο Θεός μέσα στον άνθρωπο, διαπλάθει σύμφωνα με τη θεϊκή θέληση το σώμα για να αποτελέσει ένα δοχείο και εργαλείο για την ψυχή. Αυτό το πνεύμα γνωρίζει πότε είναι η ώρα να πάρει τις αποστάσεις της η ψυχή από το προσωρινό της κατάλυμα και χάρη στο σταδιακό του μαρασμό, να στρέψει το ενδιαφέρον της προς τα υπερκόσμια, αιώνα πράγματα.

Χάρη στην παρακμή των σωματικών δυνάμεων, ο άνθρωπος αναγνωρίζει την αδυναμία του και ίσως συνειδητοποιεί πως χωρίς τη θεϊκή δύναμη που του δίνει ζωή, δεν είναι τίποτα. Έτσι μαθαίνει να είναι ταπεινός, πράγμα το οποίο αποτελεί βασική προϋπόθεση για μια ουσιαστική πνευματική πρόοδο. Επιπλέον οι ταλαιπωρίες και η αδυναμία του διδάσκουν τη συμπόνοια για τους συνανθρώπους του και τα άλλα πλάσματα, με αποτέλεσμα να ξεφεύγει από τον εγωκεντρισμό του και να αρχίζειω να μαθαίνει την αλτρουϊστική αγάπη. Γι’ αυτό τα γηρατειά αποτελούν ένα πολύ σοφό σχολείο για την κάθαρση της ψυχής.

«ΠΡΟΦΗΤΙΚΕΣ ΦΩΝΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ»
«Η ΠΑΤΡΙΔΑ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ»

23. ΓΙΑΤΙ Η ΕΠΙΘΑΝΑΤΙΑ ΑΓΩΝΙΑ;

Είναι φανερό ότι ο τρόπος επίσης που βιώνει μια ψυχή τον αποχωρισμό της από το σώμα, είναι πάντα διαφορετικός, ανάλογα προς τα που στρέφονται οι προτιμήσεις της, στα εγκόσμια ή στα πνευματικά πράγματα.

Μια ώριμη ψυχή προφανώς θα αντιμετωπίσει τη διάλυση του σώματος εν όψει του περάσματος στη σφαίρα της αιωνιότητας με αισιοδοξία, δείχνοντας καρτερία και εμπιστοσύνη απέναντι στις πιθανές ταλαιπωρίες του σώματος. Μια υλιστική ψυχή αντίθετα θα περιμένει σε γενικές γραμμές με αγωνία την ώρα του θανάτου. Τις δε κακοπάθειες του σώματος που της επιβάλλονται για να τη βοηθήσουν να απεξαρτηθεί από τον κόσμο της ύλης, θα τις αντιμετωπίζει με φόβο, ανημπόρια ή μεμψιμοιρία.

«Εάν θα ζήσεις έτσι ώστε η ψυχή σου να αναγεννηθεί πλήρως μέσα στο πνεύμα της», λέει στο «Μεγάλο Ευαγγέλιο» ο Ιησούς, *«τότε το πνεύμα σου θα απαλλαχθεί σύντομα και με ευκολία από όλα τα ακάθαρτα στοιχεία που παραμένουν ακόμη μέσα στη σάρκα σου. Έτσι θα έχεις έναν εντελώς μακάριο θάνατο, ακόμη και σαν σώμα. Αν όμως κάποιος θέλει σε γενικές γραμμές να ζήσει στα σοβαρά, σύμφωνα με τη διδασκαλία μου και να την εφαρμόσει στην πράξη, εντούτοις όμως συνεχίζει στα κρυφά τις παλιές του συνήθειες, δεν θα μπορέσει να κατακτήσει την πλήρη αναγέννηση της ψυχής του μέσα στο πνεύμα, σε αυτό τον κόσμο. Έτσι στο τέλος υποχρεωτικά θα βασανισθεί αρκετά ώσπου να αποδεσμευθεί η ψυχή του. Γιατί τότε τα βάσανα θα είναι η φωτιά με την οποία θα καθαρισθεί το χρυσάφι της ζωής του από τις υπόλοιπες ακαθαρσίες».*

Σε ένα άλλο σημείο διαβάζουμε ότι *«υπάρχουν περιπτώσεις ανθρώπων, οι οποίοι μολονότι εξαιρετικά ευσεβείς και δίκαιοι άνθρωποι, στο τέλος αποχωρούν από αυτό το ν κόσμο όχι ιδιαίτερα ανώδυνα. Σε αυτή την περίπτωση ισχύουν δυο δυνατότη-τες. Μια περίπτωση είναι ότι ο Θεός αφήνει τον άνθρωπο να περάσει μια μεγαλύτερη δοκιμασία της υπομονής του, προκειμένου η ψυχή του να αποκτήσει ακόμη μεγαλύτερη σταθερότητα για τη ζωή της στο επέκεινα. Στη δεύτερη περίπτωση, μπορεί ο άνθρωπος να έγινε ευσεβής και δίκαιος σε προχωρημένη ηλικία, ενώ να είχε διαπράξει στη νεότητα του ορισμένες νεανικές αμαρτίες, οι οποίες να διατάραξαν την αρμονία της σωματικής του φύσης. Οι συνέπειες αυτών των καταστάσεων μπορεί να του*

επιφυλάσσουν κάποιες πίκρες για τις τελευταίες ώρες της ζωής του. Αλλά μπορούμε να το θεωρήσουμε σαν απόλυτα βέβαιο, ότι εκείνοι που ζουν τη ζωή τους από την αρχή ως το τέλος σύμφωνα με το νόμο του Θεού, αποδημούν πάντα με τον πιο ανώδυνο τρόπο».

«ΠΡΟΦΗΤΙΚΕΣ ΦΩΝΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ»

«Η ΠΑΤΡΙΔΑ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ»

24. ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΒΑΘΜΙΔΕΣ ΤΟΥ;

Στους ουρανούς υπάρχουν τρεις βαθμίδες, που στα γραπτά της νέας αποκάλυψης ονομάζονται: ο ουρανός της σοφίας, ο ουρανός της σοφίας που προέρχεται από την έμπρακτη αγάπη και ο ύψιστος ουρανός της αγάπης.

«Αν ένας άνθρωπος ακούει το Λόγο Μου και τον δέχεται στα βάθη της καρδιάς του, όπου αυτός γίνεται ζωντανά κατανοητός, είναι σαν ένας καλός αγρός, όπου πέφτει ο σπόρος και ανάλογα με τη θέληση και τη δύναμη του ανθρώπου αποφέρει άλλοτε εκατοντοπλάσια, άλλοτε εξηκονταπλάσια κι άλλοτε τριακονταπλάσια σοδειά καλών έργων. Εκατονταπλάσια είναι για όποιον κάνει το πάντα για Μένα, εξηκονταπλάσια για όποιον κάνει πολλά για Μένα και τριακονταπλάσια για όποιον κάνει αρκετά για Μένα. Επίσης, όμως, και οι ουρανοί του βασιλείου Μου είναι τρεις: ο ανώτατος για την εκατονταπλάσια σοδειά, ο κατώτερος για την εξηκονταπλάσια και ο κατώτατος για την τριακονταπλάσια.»

Στον κατώτατο ουρανό ή ουρανό της σοφίας πηγαίνουν οι ψυχές που έχουν φθάσει στην πρώτη βαθμίδα τελειοποίησης, στην οποία το νοητικό-γνωστικό στοιχείο, η καθαρή πίστη, κυριαρχεί ακόμη περισσότερο από την ουράνια αγάπη κι ευσπλαχνία, (που υπάρχουν μεν, αλλά ακόμη δεν είναι πολύ δυνατές).

Ο Χριστός λέει γι' αυτήν την πρώτη βαθμίδα: *«Όποιος μπορεί να νικήσει όλα τα κακά πάθη της σάρκας του μέσω της σταθερής και ζωντανής πίστης, της αγάπης για τον Θεό και τον πλησίον και της ακλόνητης ελπίδας (για μια αιώνια και μακάρια ζωή), και επομένως να γίνει απόλυτος κύριος του εαυτού του, περνάει στην πρώτη βαθμίδα της αληθινής εσωτερικής τελείωσης, παρ' όλο που δεν θα λείψουν κι εκεί αρκετοί πειρασμοί που θα ερεθίσουν την ψυχή να διαπράξει τη μία ή την άλλη ελαφρά αμαρτία.»*

Οι κάτοικοι του ουρανού της σοφίας, είναι λοιπόν, χάρη στη γνώση που τους παρέχει η πίστη τους, ηθικά αγνοί και έχουν αυτοκυριαρχία. Όμως στους συχνά πουριτανούς αυτούς "δίκαιους της πίστης» λείπει ακόμη η αληθινή αγάπη και ευσπλαγχνία. Ωστόσο, στους αιθερικούς κόσμους όπου κατοικούν, επικρατεί η πιο μεγάλη λαμπρότητα και ομορφιά. Υπάρχουν τοπία, ανάκτορα και ναοί απερίγραπτης μεγαλοπρέπειας και ομορφιάς και οι ψυχές αυτές βρίσκονται σε μακαριότητα ανάλογη με το βαθμό τελειότητας όπου έχουν φθάσει και η οποία εκφράζεται ως ευρεία γνώση και σοφία.

Στη δεύτερη ουράνια σφαίρα, που ονομάζεται ουρανός της Σοφίας μέσα από την Αγάπη, φθάνουν εκείνες οι ψυχές, που θέλουν ολόψυχα να κάνουν μοναδικό αντικείμενο των επιδιώξεων τους και της ζωής τους την αγάπη για το Δημιουργό. Αυτός ο δεύτερος βαθμός τελείωσης στο Λόρμπερ χαρακτηρίζεται με τα λόγια:

«Αν ένας άνθρωπος καταφέρει (εδώ ή στον άλλο κόσμο) να συμμαχήσει με τις αισθήσεις του έτσι, ώστε εκείνες ν' απομακρυνθούν από κάθε γήινο πειρασμό και να στραφούν αποκλειστικά στο πνεύμα, αυτό ήδη είναι ένα σίγουρο και φωτεινό σημάδι ότι το εσωτερικό πνεύμα το προερχόμενο από τον Θεό έχει διαποτίσει εντελώς την ψυχή του. Στη δεύτερη βαθμίδα τελείωσης, ο άνθρωπος αποκτά επίσης τη δύναμη και την ελευθερία να δρα σύμφωνα με τη θεία θέληση, αφού η ψυχή του είναι γεμάτη μ'

αυτήν, κι έτσι να μην μπορεί πια να διαπράξει αμάρτημα, εφ' όσον όλες οι πράξεις του κατευθύνονται από την αληθινή σοφία που προέρχεται από τον Θεό.»

Στην περίπτωση αυτή, και η μακαριότητα ενός τέτοιου κατοίκου του ουρανού αυξάνεται ανάλογα. Δεν έγκειται πια, όπως στον ουρανό της σοφίας, κυρίως στη γνώση, αλλά στο πεδίο της δράσης. *«Συνίσταται στο ότι η ψυχή τώρα διαθέτει πραγματικά θεία δημιουργική δύναμη και με θεία σοφία μπορεί να κάνει όλα όσα κάνει ο Θεός.»*

Οι πνευματικοί κόσμοι, όπου κατοικούν αυτές οι ψυχές, στις αιθερικές σφαίρες του δεύτερου ουρανού, είναι εξαιρετικά απλοί κι απέριττοι, ακριβώς όμως γι' αυτό είναι πολύ γοητευτικοί και ζεστοί. Στο βιβλίο «Ο Πνευματικός Ήλιος» η σφαίρα αυτή παρομοιάζεται με μία ατέλειωτη και όμορφη έκταση γεμάτη λόφους, με κατοικίες παρόμοιες με τα μικρά χαριτωμένα σπιτάκια των Ελβετικών Αλπεων.

Οι κάτοικοι αυτής της σφαίρας δεν ασχολούνται πια με το να κατασκευάσουν για τον εαυτό τους ένα μεγάλο και ωραίο τόπο κατοικίας και να διερευνούν νοητικά τα δημιουργήματα του Θεού. Η ζωή τους κατευθύνεται όλο και περισσότερο στα έργα αγάπης, δηλαδή στη συμμετοχή τους στο μεγάλο έργο της λύτρωσης των ψυχών, που ακόμη είναι δέσμιες της ύλης. Πρόκειται για σκληρή εργασία, και οι περιηγητές του ουρανού στο βιβλίο που αναφέραμε, την βλέπουν να υποδηλώνεται κατ' αναλογίαν σε διάφορα γεωργικά εργαλεία που υπάρχουν στα αλπικά σπιτάκια. Όμως, μόνο χάρη στην τελείως ταπεινή και γεμάτη αυταπάρνηση δραστηριότητα μπορεί να συμβεί να έλθει στη σφαίρα αυτή, κάποτε και με συγκεκριμένη μορφή, ο ίδιος ο Πατέρας στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού για να επισκεφτεί τις ψυχές που τον ζητάνε πιο θερμά και να οδηγήσει εκείνες που έφθασαν στην ωρίμανση μαζί του στην ανώτατη ουράνια σφαίρα.

Στην ανώτατη και μακαριότατη σφαίρα φθάνουν τα όντα που κατέχουν τον τρίτο και ανώτατο βαθμό εσωτερικής τελείωσης.

«Στον βαθμό αυτό ο τέλειος άνθρωπος, ξέροντας καλά ότι τώρα ως κύριος της φύσης μπορεί να κάνει αναμάρτητα ό, τι θέλει, παρ' όλ' αυτό συγκρατεί ταπεινά τη βούληση και τη δύναμη του και εξ αιτίας της αγνής αγάπης του για τον Θεό δεν κάνει τίποτα, πριν του δώσει ο Θεός την εντολή γι' αυτό. Άλλωστε, κι αυτό είναι για τον τέλειο κύριο της φύσης ένα δύσκολο καθήκον, γιατί μέσα στην τέλεια σοφία του αναγνωρίζει ότι σύμφωνα με τη δική του θέληση μπορεί μόνο ορθές πράξεις να κάνει, αφού η βούληση του πηγάζει από τον Θεό. Όμως, ένα πνεύμα που σκέφτεται βαθύτερα, βλέπει επίσης ότι υπάρχει μεγάλη διαφορά ανάμεσα στη δική του, ξεχωριστή βούληση την προερχόμενη από τον Θεό και στην άπειρη και καθολική βούληση του ίδιου του Θεού. Γι' αυτό και θέτει τη δική του ξεχωριστή βούληση απόλυτα στην υπηρεσία της καθολικής θείας βούλησης και κάνει κάτι με τις δικές του δυνάμεις μόνον όταν καλείται σ' αυτό άμεσα από τη μοναδική θεία βούληση.

Όποιος δρα κατά τέτοιον τρόπο, έχει φθάσει εσωτερικά στην ύψιστη τελείωση του τρίτου βαθμού. Είναι απόλυτα ένα με τον Θεό και, όπως ο Θεός, κατέχει την ανώτατη εξουσία πάνω σε όλα στον ουρανό και στη γη, και κανείς δεν μπορεί να του την αφαιρέσει αιώνια.»

Η άπειρη και ύψιστη μακαριότητα μίας τέτοιας τέλειας ψυχής συνίσταται στο ότι αυτή έχει διαρκώς κοντά της τον Θεό, το μοναδικό δημιουργό και κύριο του απείρου, στη μορφή του Ιησού, ως τον καλύτερο της φίλο, μπορεί να τον αγαπά ως τον ουράνιο πατέρα της πάνω απ' όλα και απεριόριστα και μπορεί επίσης μαζί του να βλέπει ανά πάσα στιγμή όλη την πνευματική και υλική δημιουργία. Τελικά βρίσκεται έτσι ενωμένη με τον Θεό μέσω της αγάπης, μέσα στην πληρέστερη θεία ελευθερία.

«ΠΡΟΦΗΤΙΚΕΣ ΦΩΝΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ»

«Η ΠΑΤΡΙΔΑ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ»

25. ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ Ή ΚΟΛΑΣΗ;

Μέσω του Λόρμπερ μας αποκαλύφθηκε άτι η περαιτέρω ωρίμανση των ψυχών, που έφυγαν ατελείς από τη γη, συνίσταται αρχικά στον πνευματικό κόσμο σε μια ονειρική εσωτερική πνευματική ζωή, που επηρεάζεται και κατευθύνεται από τις δυνάμεις, που προστατεύουν την ψυχή. Τί συμβαίνει, όμως, με τις έννοιες καθαρτήριο, παράδεισος, κόλαση; Ποια είναι η σημασία των σταθμών αυτών;

Σύμφωνα με τις διδασκαλίες της νέας αποκάλυψης, οι έννοιες αυτές χαρακτηρίζουν πνευματικές αναπτυξιακές βαθμίδες του άλλου κόσμου και όχι συγκεκριμένους τόπους - αν και, πάντοτε υπάρχει μία καθοριστική σχέση ανάμεσα στην ανάπτυξη της ψυχής και τον τόπο παραμονής της.

Σύμφωνα με τις διδασκαλίες της νέας αποκάλυψης, οι έννοιες αυτές χαρακτηρίζουν πνευματικές αναπτυξιακές βαθμίδες του άλλου κόσμου και όχι συγκεκριμένους τόπους - αν και, πάντοτε υπάρχει μία καθοριστική σχέση ανάμεσα στην ανάπτυξη της ψυχής και τον τόπο παραμονής της.

Πώς φτάνει όμως κανείς στον παράδεισο ή στην κόλαση; «Δεν θα πρέπει να φαντάζεστε την κόλαση σαν ένα συγκεκριμένο κάτεργο, στο οποίο μπορεί να καταλήξει κανείς, αλλά μόνο σαν μία κατάσταση στην οποία μπορεί να φθάσει ένα ελεύθερο ον συνεπεία των προτιμήσεων και των πράξεων του. Και καθένας που μπορεί να σκεφτεί κάπως ώριμα, εύκολα θα καταλάβει ότι κάθε άνθρωπος ανήκει στην κόλαση για όσο διάστημα δρα σύμφωνα με τις αρχές της. Αυτές οι αρχές, η περηφάνια, ο εγωισμός και η φιλαυτία, είναι αντίθετες με τις ουράνιες αρχές που είναι η ταπεινοφροσύνη, η αγάπη στο Θεό και η αγάπη για το συνάνθρωπο.

«Μετά το σωματικό θάνατο, θα βγεις με την καρδιά σου στον άπειρο θεϊκό χώρο, κι ανάλογα με το ποιόν της, ο χώρος αυτός θα είναι για σένα κόλαση ή παράδεισος!

Γιατί πουθενά δεν υπάρχει ένας ειδικά δημιουργημένος παράδεισος, ούτε κόλαση, αλλά όλ' αυτά προέρχονται από την καρδιά του ανθρώπου. Κι έτσι ο κάθε άνθρωπος προετοιμάζει μέσα στην καρδιά του τον παράδεισο ή την κόλαση, ανάλογα με το αν πράττει καλά ή κακά. Θα ζήσει όπως πιστεύει, θέλει και δρά, γιατί από την πίστη θρέφεται η βούληση που οδηγεί στην πράξη.

Ο καθένας, λοιπόν, ας ερευνήσει τις κλίσεις της καρδιάς του. Τότε εύκολα θα διαπιστώσει ποιο πνεύμα την διακατέχει. Αν οι τάσεις αυτές τραβούν την καρδιά και την αγάπη της προς τα εγκόσμια, αν νιώθει την επιθυμία να γίνει μεγάλος και επιφανής, αν η αλαζονική καρδιά αισθάνεται αποστροφή για τη φτωχή ανθρωπότητα και νιώθει μέσα της την τάση να κυριαρχεί πάνω στους άλλους, χωρίς να την έχει ορίσει γι' αυτόν το ρόλο ο Θεός, τότε μέσα της έχει κιόλας φυτευτεί ο σπόρος του κακού. Κι αν αυτός δεν καταπολεμηθεί και δεν καταστραφεί, τότε είναι φανερό ότι μετά το θάνατο του σώματος δεν επιφυλάσσεται στον άνθρωπο άλλο από την κόλαση.

Αν, όμως, η καρδιά του ανθρώπου είναι γεμάτη ταπεινοφροσύνη κι αν αυτός αισθάνεται ευτυχισμένος με το να είναι ο ελάχιστος μεταξύ των ανθρώπων, να υπηρετεί τους πάντες αγνοώντας τον εαυτό του από την αγάπη του για τους αδελφούς και τις αδελφές του, να υπακούει τους προϊσταμένους του σε όποιο έργο είναι καλό και ωφέλιμο για τους αδελφούς του, κι αν αγαπάει πάνω απ' όλα τον Θεό, τότε ο ουράνιος σπόρος μεγαλώνει στην καρδιά του και γίνεται ένας αληθινός, αιώνια ζωντανός παράδεισος. Και ένας άνθρωπος, που κρύβει ήδη έτσι ολόκληρο τον ουρανό στην καρδιά του γεμάτος αληθινή πίστη, αγνή ελπίδα και αγάπη, μετά θάνατον είναι αδύνατον να βρεθεί οπουδήποτε αλλού εκτός από το ουράνιο θεϊκό βασίλειο, αφού αυτό είναι που βλάσταινε από πολύ καιρό μέσα στην καρδιά του!»

«ΠΡΟΦΗΤΙΚΕΣ ΦΩΝΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ»
«Η ΠΑΤΡΙΔΑ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ»

26. ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΤΡΙΑ ΕΠΙΠΕΔΑ ΤΟΥ ΚΑΤΩ ΚΟΣΜΟΥ;

Μερικές ψυχές, μολονότι γνωρίζουν το καλό, απομακρύνονται, από εγωισμό ή έπαρση, όλο και περισσότερο από τη Θεία τάξη και συνάμα από τα ζωογόνα ρεύματα του πνεύματος του Θεού. Τότε, η εσωτερική πνευματική ζωή τους γίνεται όλο και περισσότερο σκοτεινή, καθώς η ψυχή τυφλωμένη βυθίζεται όλο και περισσότερο στην αποστροφή της από τον Θεό. Κι αυτή η κατάσταση της συνειδητής και πεισματικής κακίας λέγεται «Κόλαση». Σύμφωνα με τον Λόρμπερ, έχει τρία επίπεδα.

Σύμφωνα με όσα γράφει ο Λόρμπερ, *«"στην πρώτη Κόλαση" η ψυχή δεν είναι παρά κάτι σαν ένας πολύποδας, που από τον εγωισμό και τη φιλαυτία του δεν νοιάζεται παρά για το φαγητό και την απόλαυση.*

Στη "δεύτερη Κόλαση", η ψυχή υποβάλλεται σε μια "θεραπευτική νηστεία", με αποτέλεσμα να συρρικνώνεται όλο και περισσότερο, έτσι ώστε το πνεύμα της να αποκτά όλο και μεγαλύτερη ελευθερία. Στην καλύτερη, αλλά και σπανιότερη περίπτωση, κάποια πνεύματα τότε μεταστρέφονται, ενδυναμώνονται και τότε ανυψώνουν και την ψυχή τους όλο και περισσότερο. Στη συνηθισμένη, χειρότερη περίπτωση, πάλι το πνεύμα αφυπνίζεται, αλλά αντικρύζοντας την ψυχή του σε μια τόσο παραμελημένη κατάσταση, θίγεται, αισθάνεται αδικημένο και τότε οργίζεται. Τότε, μέσα του μεγαλώνει η ιδέα ότι η Θεότητα πρέπει να του χαρίσει μία τεράστια ικανοποίηση σε αντιστάθμισμα της αδικίας που του έγινε. Όσο περισσότερο το πνεύμα ασχολείται με την ιδέα αυτή, τόσο περισσότερα ζητάει και τόσο πιο δυσαρεστημένο είναι με όσα του προσφέρονται ως ικανοποίηση.

Μέσα απ' αυτήν την αυξανόμενη απαίτηση, που πηγάζει από το επίσης αυξανόμενο ανικανοποίητο, το ολοένα αφυπνιζόμενο πνεύμα περνάει σε ένα συναίσθημα εκδικητικής αυταρέσκειας μέχρι που τελικά γίνεται ένας τέλειος "αρνητής του Θεού" (διάβολος). Τότε αντιλαμβάνεται επίσης ότι είναι άφθαρτο και παίρνει δύναμη με την πεποίθηση ότι ανεβάζοντας τις απαιτήσεις του μπορεί να αποκτήσει άπειρη δύναμη. Και μέσα από το συναίσθημα αυτό τότε ξεπηδάει η σατανική ιδέα ότι η Θεότητα φοβάται την αυξανόμενη ισχύ τέτοιων πνευμάτων. Η παράλογη αυτή ιδέα ενισχύει διαρκώς την υπερβολική αυτοπεποίθηση του πνεύματος, καθώς και την επιθυμία του να εκδικηθεί τη Θεότητα για το παιχνίδι που, όπως νομίζει, του έπαιξε. Τότε, το πνεύμα αισθάνεται σατανική απέχθεια απέναντι στη Θεότητα, αρχίζει να την περιφρονεί και να την μισεί, ενώ παράλληλα βλέπει τον εαυτό του σαν ανώτερο πλάσμα. Τότε πια είναι έτοιμη η "τρίτη κόλαση"».

Εφ' όσον οι ψυχές που βρέθηκαν χάρη στην ομοθυμία τους μαζί στον άλλο κόσμο αισθάνονται η μια την παρουσία της άλλης και αλληλοεπηρεάζονται ως προς την εσωτερική τους ζωή, τα εσωτερικά τους αυτά βιώματα παίρνουν γι' αυτές τη μορφή ενός τρομερού εφιάλτη αδιάκοπου πολέμου.

Ο Ιησούς λέει σε έναν μαθητή: *«Φαντάσου αναρίθμητα τέτοια πνεύματα, γεμάτα με άπειρο εγωισμό -και υπεροψία, πώς θα φέρονται το ένα στο άλλο! Σκέψου όμως επίσης ότι στον άλλο κόσμο είναι απόλυτα ελεύθερα. Κανένας νόμος δεν τα περιορίζει και το καθένα μπορεί να κάνει ό,τι θέλει. Αν τα φανταστείς όλ' αυτά, τότε θ' αντικρύσεις μία αναρχία που όμοια της δεν υπάρχει πάνω στη γη.*

Καθένα τους θέλει να είναι κυρίαρχος. Ανάλογα με το είδος της κακίας τους και της φαυλότητας τους, δημιουργούν συμμορίες, και μετά εκδηλώνονται διχόνοια, πόλεμος, ακρωτηριασμοί του χειρότερου είδους. Οι ακρωτηριασμένοι πάλι, μόλις συνέλθουν, διψούν για εκδίκηση και προσπαθούν να τραβήξουν την προσοχή πάνω τους με διάφορα κόλπα ώστε να θεωρηθούν μάγοι και δεξιοτέχνες. Όταν μ' αυτόν τον

τρόπο έχουν μαζέψει μεγάλο αριθμό οπαδών, τότε αλίμονο σ' εκείνους που τους ακρωτηρίασαν!

«ΠΡΟΦΗΤΙΚΕΣ ΦΩΝΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ»
«Η ΠΑΤΡΙΔΑ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ»

27. ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΣΑΡΚΑΣ;

Η Ανάσταση

Όσο αινιγματικό είναι το μυστήριο του θανάτου, άλλο τόσο μυστηριώδης είναι για πολλούς χριστιανούς η έννοια της ανάστασης. Όλοι ξέρουν ότι ο Ιησούς αναστήθηκε ως μεταμορφωμένο πνεύμα την τρίτη ημέρα μετά το σωματικό του θάνατο και ότι η ανάσταση είναι ο προορισμός του ανθρώπου. Αλλά οι γνώμες διίστανται σημαντικά γύρω από το πότε, το πώς και ποιος μπορεί να ελπίζει στην ανάσταση.

Στο «Μεγάλο Ευαγγέλιο» ο Ιησούς διαλύει τις σχετικές παρανοήσεις των μαθητών του: «Είναι αυτονόητο, πως όταν εγκαταλείψει η ψυχή το γήινο σώμα, δεν πρόκειται ποτέ πια αυτό να αναστηθεί και να ξαναζωντανέψει στο σύνολό του. Γιατί αν υπήρχε μια τέτοια περίπτωση, τότε την «ημέρα της κρίσης» θα έπρεπε να αφυπνισθούν και να ζωντανέψουν ταυτόχρονα όλα τα μέρη του σώματος επίσης, τα οποία είχε αποβάλλει κατά *την*- καμιά φορά μάλιστα μακρόχρονη - διάρκεια της επίγειας ζωής του. Και όχι μόνο τα μαλλιά, τα νύχια, τα χαμένα δόντια, τα κομμάτια της επιδερμίδας που έφυγαν με το πλύσιμο, αλλά επιπλέον το αίμα που χύθηκε σε ορισμένες δύσκολες καταστάσεις, ο ιδρώτας και διάφορα άλλα.

Φαντασθείτε λοιπόν μια τέτοια ανθρώπινη μορφή που θα είχε αναστηθεί την ημέρα της κρίσης, τι αστεία όψη που θα είχε!

Εκτός αυτού υπάρχει επίσης κάτι άλλο το οποίο δεν συμφωνεί με την αιώνια Τάξη του Θεού. Από την άποψη ότι ο ίδιος ο Θεός είναι ένα αγνότατο πνεύμα και όλοι οι άνθρωποι έχουν τον αποκλειστικό προορισμό να γίνουν στο τέλος αγνά πνεύματα, όμοια με το Θεό για την αιωνιότητα. Σε τί θα τους εξυπηρετούσαν τότε τα σώματα; Βέβαια οι άνθρωποι θα διαθέτουν και τότε σώματα. Όμως δεν πρόκειται να είναι αυτά τα χονδροφυή υλικά σώματα της γης, παρά εντελώς καινούργια πνευματικά. Αυτά τα πνευματικά σώματα θα έχουν προέλθει από τα καλά έργα που θα έχουν κάνει εδώ, ακολουθώντας όσα διδάσκει η διδασκαλία που σας δίνω τώρα».

Η πνευματοποίηση του σώματος

Τι σημαίνει όμως *«ανάσταση της σάρκας»,* το κατανοούμε εφόσον γνωρίζουμε τη φύση και τη δομή της ύλης, ιδίως αυτής του ανθρώπινου σώματος.

Όλη η ύλη είναι κατά βάση πνεύμα, το οποίο έχει φυλακισθεί μέσα σ' αυτήν, καταδικασμένο σε ακινησία και αδυναμία λόγω της αντίθεης στάσης του που επέφερε την πτώση των αγγέλων.

Το ίδιο ισχύει επίσης για τα υλικά άτομα του σώματος μας. Όπως και η ύλη όλων των ουράνιων σωμάτων, βρίσκονται σε ένα αναμορφωτήριο όπου πρέπει, αποβάλλοντας τη σατανική φιλαυτία, να αποκτήσουν τη φιλαλληλία και την αγάπη για το Θεό.

Ενόσω υπηρετούν με αυτή την υλική μορφή σαν δομικά στοιχεία του σώματος, επηρεάζονται διαρκώς από το πνεύμα και τους ψυχικούς σπινθήρες που

έχουν ήδη συνετισθεί, ώστε να επιστρέψουν κι αυτά στο τέλος εκούσια από την ανομία στο Νόμο του Θεού.

Αυτή η πνευματική διεργασία στα υλικά στοιχεία του σώματος συμβαίνει κατά κύριο λόγο στην ώριμη ηλικία, ιδίως την ώρα του θανάτου, αλλά όπως είδαμε επίσης κατά τη διάρκεια της αποσύνθεσης του σώματος. Το πνεύμα προσπαθεί να συνετίσει με αγάπη όσο το δυνατόν περισσότερα από αυτά τα αρνητικά στοιχεία και να τα αποδώσει στην καθαρισμένη ψυχή. Έτσι η ψυχή ολοκληρώνεται όλο πιο πολύ, σχηματίζοντας ένα πληρέστερο και λαμπρότερο αιθερικό σώμα για το πνεύμα.

Στο *"Γη και Σελήνη»* διαβάζουμε σχετικά: *«Και το ανθρώπινο σώμα επομένως αποτελείται καθαρά από ψυχικά συστατικά, μόνο που το αποτελούν αυτά που όπως είπαμε εξακολουθούν να είναι χονδροειδή, ακάθαρτα και κακοήθη. Γι' αυτό πρέπει να επιστρέψουν στη γη, ώστε να αποσυντεθούν και στη συνέχεια να ανυψωθούν με τον τρόπο που σας είναι ήδη γνωστός, προκειμένου να συντείνουν στην ολοκλήρωση εκείνης της οντότητας της οποίας κάποτε αποτελούσαν το σώμα της. Αυτό συνήθως γίνεται (όπως σας είναι γνωστό) στο πεδίο της τρίτης ατμοσφαιρικής ζώνης, όπου κάθε καθαρό πνεύμα ολοκληρώνεται μόνον εφόσον ενσωματώσει όλα εκείνα τα συστατικά που κάποτε ήταν δικά του. Αυτή η ενσωμάτωση είναι η λεγόμενη ανάσταση της σάρκας και δικαιολογεί τη γνωστή ρήση του Παύλου που λέει: «Με το σώμα μου θα βλέπω το Θεό».*

Μετουσίωση και μεταμόρφωση

Ανάλογα με την πνευματική ωριμότητα του ανθρώπου, η πνευματοποίηση του σώματος συμβαίνει λίγο ως πολύ κατά τη διάρκεια της επίγειας ζωής και ολοκληρώνεται αντίστοιχα αργά ή γρήγορα μετά το σωματικό θάνατο.

Στην περίπτωση του Ιησού ολοκληρώθηκε ως το πρωινό της τρίτης ημέρας, όπου η Μαγδαληνή μπόρεσε να δει με την πνευματική όραση το ανεστημένο ***ψυχικό σώμα*** του στην είσοδο του τάφου. Στον τάφο είχε απομείνει μόνο το οάβανο χωρίς κανένα ίχνος από το σώμα.

Το θεϊκό πνεύμα και η θεοποιημένη ψυχή είχαν πνευματοποιήσει όλα τα υλικά στοιχεία, μεταμορφώνοντας τα στο ψυχικό σώμα που ήταν ορατό μόνο με την πνευματική όραση.

Μια παρόμοια *«μεταμόρφωση του σώματος»* έχουν ζήσει λίγο μετά το φυσικό τους θάνατο πολλοί οι οποίοι είχαν αποβάλλει τελείως τα εγωιστικά στοιχεία κατά την επίγεια ύπαρξη τους και είχαν πληρωθεί από αγάπη και ταπεινοσύνη όπως ο Ιησούς Χριστός.

«Με αυτόν τον τρόπο αγιοποιείται επίσης το ευγενέστερο τμήμα του σώματος. Έτσι σχεδόν όλη η σάρκα μαζί με την ψυχή και το ενωμένο μαζί της πνεύμα, φθάνει σε ένα είδος μεταμόρφωσης και ανάστασης, αποτελώντας πια για πάντα με την ψυχή και το πνεύμα ένα απόλυτα ενωμένο ον. Βέβαια, επάνω στη γη αυτό το κατορθώνουν ελάχιστοι, αλλά λίγο μετά το θάνατο του σώματος είναι πραγματικά πολλοί». («Μεγάλο Ευαγγέλιο», τόμος 5, κεφ. 184).

Η Αγία Γραφή αναφέρει ορισμένες περιπτώσεις πνευματικής διάλυσης του σώματος μετά το φυσικό θάνατο, όπως του Ενώχ (Μωυσή Α’ 5, 24) και του Ηλία (Βασ. Β’ 2,11). Επίσης στα νεοαποκαλυπτικά έργα αναφέρονται πολλά τέτοια παραδείγματα (π.χ. στα *«Μεγάλα Ευαγγέλια» 3,* 110 - 8, 10 - 9, 174 κ.ά.).

Γενικά πάντως η πλήρης πνευματοποίηση του σώματος απαιτεί πολύ περισσότερο καιρό για να επιτευχθεί. Εφόσον η ψυχή χρειάζεται συχνά αιώνες ολόκληρους μέχρι να την κερδίσει ολοκληρωτικά η αγάπη, πόσο πιο δύσκολη θα είναι η μετουσίωση των συστατικών του σώματος! Γι’ αυτό όσα περισσότερα

κατακτάει κανείς στην επίγεια ζωή από αυτή την άποψη, τόσο ευκολότερη και ταχύτερη είναι η πρόοδος και η τελειοποίηση του στον άλλο κόσμο.

ΠΡΟΦΗΤΙΚΕΣ ΦΩΝΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ»
«Η ΠΑΤΡΙΔΑ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ»

«Η κάθε ημέρα που γεννιέται ένα παιδί στον κόσμο δεν είναι η ημέρα του Κυρίου; Κάθε μέρα που ζεις δεν είναι η ημέρα της κρίσης; [12] Η σάρκα από την οποία αποτελείται το σώμα σου θα σαπίσει και θα μεταμορφωθεί σε σκουλήκια, σε φυτά και στις ψυχές αυτών. Έτσι από τη σάρκα σου θα προκύψουν ξένα όντα τα οποία δεν θα έχουν καμία απολύτως σχέση με την ψυχή και το πνεύμα σου. Σύμφωνα επομένως με όσα σου εξήγησα η ημέρα της κρίσης για την ψυχή σου θα είναι προφανώς εκείνη που θα εγκαταλείψεις το σώμα σου».

«Η ανάσταση της σάρκας είναι τα καλά έργα που γίνονται από αληθινή αγάπη για τον συνάνθρωπο. Αυτά θα αποτελούν τη σάρκα της ψυχής και θα είναι το αγνό αιθερικό της σώμα που θα αναστηθεί στην αιώνια ζωή την ημέρα της κρίσης μετά το αληθινό κάλεσμα της σάλπιγγας αυτής της διδασκαλίας Μου. Ακόμη κι αν ενσαρκωνόσουν εκατό φορές στη Γη, εντούτοις στην άλλη ζωή θα έχεις μόνο ένα σώμα, αυτό της αγάπης».

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ V-237-8

28. ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΙΩΝΙΑ ΚΑΤΑΔΙΚΗ;

Τα νεοαποκαλυπτικά κείμενα τονίζουν ότι ο Θεός, όντας η υπερτέλεια Αγάπη και απέραντα στοργικός Πατέρας, αποβλέπει στην πνευματική τελείωση και την αιώνια μακαριότητα των παιδιών του και όχι στο θάνατο ή την αιώνια καταδίκη τους.

Συνεπώς δεν μπορεί να γίνεται λόγος για Θεία δίκη, ούτε σε αυτό τον κόσμο, ούτε στον άλλον.

Τι τρομερός εκδικητής και τιμωρός θα ήταν ένας Θεός που θα αντιμετώπιζε με αυτόν τον τρόπο τα αδύναμα και ατελή πλάσματα που έχει φέρει ο ίδιος στον κόσμο; Ο ίδιος που έδωσε την εντολή στους ανθρώπους να αγαπούν τους εχθρούς τους, να ευλογούν όσους τους αναθεματίζουν, (Ματθ. 5, 44) και να συγχωρούν *«εβδομήντα φορές επί επτά»* όσους τους αδικούν (Ματθ. 18,22).

Δεν είναι δυνατόν όσοι ήταν πιστοί στη σύντομη διάρκεια της γήινης ζωής τους να κατακτήσουν μια για πάντα την αθανασία και τα παραδείσια αγαθά, ενώ όσοι δεν πιστεύουν, να βασανίζονται απερίγραπτα σε όλη την αιωνιότητα.

Σίγουρα κάτι τέτοιο δεν είναι μέσα στο πνεύμα του Δημιουργού που θέλει να οδηγήσει στην αιώνια ζωή και στην πλήρη υιοθεσία, τόσο τον δίκαιο, που κινείται μέσα στα πλαίσια της Τάξης του, όσο και το *«σκεύος εις ατιμίαν»* (Ρωμ. 9, 21), που η ψυχική ιδιοσυστασία τον κάνει να τείνει προς την ανομία.

Ο Ιησούς είχε κατά νου όλους τους ανθρώπους όταν είπε: *«πρέπει να γίνετε τέλειοι όπως είναι τέλειος ο ουράνιος Πατέρας σας», και άμα συγχωρείτε στους ανθρώπους τα σφάλματα τους θα σας συγχωρέσει ο Πατέρας σας για τα δικά σας».*

Στο *Λόρμπερ* διαβάζουμε σε παρόμοιο πνεύμα: *«Ανόητοι άνθρωποι! Υπάρχει μήπως κανένας πατέρας που ν' αγαπάει έστω και λίγο τα παιδιά του, ο οποίος να ρίχνει ισόβια στη φυλακή ένα παιδί του και επιπλέον να το τιμωρεί καθημερινά για όλη του τη*

ζωή, επειδή παράκουσε μια εντολή του; Εφόσον όμως κανένας πατέρας δεν θα κάνει κάτι τέτοιο, παρ' όλο που σαν άνθρωπος έχει κακία μέσα του, πόσο μάλλον αποκλείεται να το κάνει ο Πατέρας στους ουρανούς, ο οποίος είναι η ίδια η αιώνια, πάναγνη Αγάπη και Καλοσύνη!».

«ΠΡΟΦΗΤΙΚΕΣ ΦΩΝΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ»

Τα σχετικά κείμενα στη νέα αποκάλυψη μας οδηγούν σε εντελώς διαφορετικά συμπεράσματα από αυτά που έχουν επικρατήσει σαν εκκλησιαστικό δόγμα στον χριστιανικό κόσμο λόγω της στενής, κατά γράμμα ερμηνείας ορισμένων ευαγγελικών περικοπών.

Στον λορμπερικό *«Ρόμπερτ Μπλουμ»* ρωτά στον άλλο κόσμο ένα πνεύμα τον Κύριο:

«Ένα μόνο πράγμα με απασχολεί ακόμη χωρίς να αφήνει την καρδιά μου να ησυχάσει. Πρόκειται για έναν όρο που απαντάται σχεδόν σε όλες τις χριστιανικές εκκλησίες, τη λεγόμενη ***αιώνια καταδίκη.*** *Υπάρχει κάτι τέτοιο ή όχι; Γιατί εφόσον ο άνθρωπος ανταμείβεται αιώνια για κάθε λεπτό χρηστής ζωής επάνω στη γη, κανονικά συνεπάγεται ότι πρέπει να υπάρχει επίσης αντίστοιχα μια αιώνια τιμωρία για την κακή ζωή. Αυτό το συλλογισμό τον θεωρώ εντελώς λογικό.»*

«Εσύ ίσως, Εγώ όμως όχι! Πώς μπορεί να έχω δημιουργήσει ένα ον για τον αιώνιο θάνατο, τη στιγμή που Εγώ είμαι η ίδια η αιώνια Ζωή! Ως εκ τούτου αυτό που λέγεται τιμωρία, όπου κι αν προκύπτει, δεν μπορεί παρά να είναι μόνο ένα μέσον για την επίτευξη του βασικού και κύριου σκοπού (δηλ. τη μακάρια τελειοποίηση των όντων). Σε καμία περίπτωση όμως δεν μπορεί να εξυπηρετεί τον ακριβώς αντίθετο και εχθρικό σκοπό.»

«Μάλιστα, τώρα το καταλαβαίνω! Όμως στη Γραφή υπάρχουν κάποια λόγια και μάλιστα από το δικό σου το υπεράγιο στόμα, που μιλούν σαφέστατα για «ένα αιώνιο πυρ το οποίο δεν σβήνει ποτέ», και για *«ένα σκουλήκι που δεν πεθαίνει ποτέ!». Υπάρχει μάλιστα γραμμένο κι αυτό το «μακριά από Εμένα καταραμένοι, στο πυρ το αιώνιο που περιμένει το Σατανά και τους υπηρέτες του!». Κύριε, γνωρίζω ένα σωρό περικοπές όπου η κόλαση και το αιώνιο πυρ περιγράφονται με τα πιο ζωηρά χρώματα. Εάν όμως δεν υπάρχει αιώνια καταδίκη, δεν καταλαβαίνω πώς μπορεί να γίνεται λόγος στη Γραφή για έ να αιώνιο πυρ που ποτέ δεν σβήνει και για ένα σκουλήκι που ποτέ δεν πεθαίνει.»*

«Καλέ μου φίλε! Είναι βέβαια γραμμένο για έναν αιώνιο θάνατο, που είναι μια παντοτινή, μόνιμη καταδίκη, η οποία προκύπτει από την αιώνια αμετάβλητη ***Τάξη*** *Μου. Αυτή είναι η λεγόμενη φωτιά της οργής ή ακόμη καλύτερα ο ζήλος της θέλησης Μου, η οποία προφανώς πρέπει να μείνει αιώνια αμετάβλητη, γιατί αλλιώς θα εξαφανίζονταν όλα τα δημιουργήματα με μιας. Όποιος λοιπόν παρασύρεται από τον κόσμο και την ύλη του (ο οποίος αναγκαστικά πρέπει να είναι και να παραμένει καταδικασμένος, γιατί αλλιώς δεν Θα ήταν ο* ***«κόσμος»),*** *πρέπει να θεωρείται νεκρός και χαμένος* ***για όσο διάστημα*** *δεν θέλει να αποκοπεί από την καταδικασμένη ύλη. Συνεπώς είναι απαραί-τητο να υπάρχει μια αιώνια καταδίκη, ένα αιώνιο πυρ και ένας αιώνιος θάνατος για χάρη των δημιουργημάτων. Όμως αυτό δεν σημαίνει ότι ένα πνεύμα που βρίσκεται σε καταδίκη, πρέπει να μείνει καταδικασμένο για όσο διάστημα μπορεί να διαρκέσει αυτή η καταδίκη. Κατά το ίδιο μέτρο, κτίζοντας στη γη μια φυλακή που θα κρατήσει, αυτό δεν σημαίνει πως οι φυλακισμένοι θα πρέπει να μείνουν έγκλειστοι εκεί μέσα για όσο καιρό θα υπάρχει η φυλακή.*

Δεν είναι άραγε φανερό για τον καθένα ότι «φυλακή» και «φυλάκιση» σημαίνει δυο διαφορετικά πράγματα; Βέβαια η φυλακή είναι και παραμένει αιώνια, όπως η

φωτιά της θέλησης Μου δεν μπορεί να σβήσει ποτέ αλλά οι φυλακισμένοι παραμένουν στη φυλακή μόνο ώσπου να δείξουν μεταμέλεια και να βελτιωθούν.

Εξάλλου δε ν υπάρχει ούτε μια συλλαβή σε ολόκληρη τη Γραφή που να μιλάει για μια αιώνια απόρριψη ή καταδίκη ενός πνεύματος. Γίνεται μόνο λόγος για μια αιώνια καταδίκη της αταξίας απέναντι στην αιώνια Τάξη Μου. Η αμαρτία, ως παρεκτροπή από τάξη ή ανομία, είναι πραγματικά καταδικασμένη αιώνια όμως ο αμαρτωλός είναι υπό καταδίκη μόνο όσο διατηρεί την αμαρτία!

Κατά συνέπεια υπάρχει στ' αλήθεια μια αιώνια κόλαση, όμως δεν υπάρχει κανένα πνεύμα που να είναι καταδικασμένο αιώνια, παρά μόνο ώσπου να βελτιωθεί! Είπα βέβαια στους Φαρισαίους ότι η καταδίκη τους θα είναι ακόμη μεγαλύτερη, αλλά δεν είπα σε καμία περίπτωση ότι θα καταδικασθούν αιώνια! Καταλαβαίνεις τώρα λοιπόν τί θέλουν να πουν αυτές οι περικοπές που σου φαίνονται τόσο τρομερές;»

Λέει το πνεύμα: *"Κύριε, ό, τι είπες τώρα, το κατάλαβα πάλι, πάρα πολύ καλά. Αλλά ένα μοναδικό σημείο στη γραφή δεν καταλαβαίνω ακόμη εντελώς. Και αυτό είναι το αγεφύρωτο χάσμα στην παραβολή του φτωχού Λαζάρου και του πλούσιου άσωτου...».*

Ο Κύριος: *«Volentii non fit iniuria, όποιος το θέλει ο ίδιος έτσι, φταίει ο ίδιος και άρα δεν αδικείται! Το χάσμα όμως σημαίνει πάλι την αγεφύρωτη διαφορά ανάμεσα στην πανελεύθερη τάξη Μου στους ουρανούς και στην αταξία στην κόλαση που της είναι τελείως αντίθετη, δηλαδή την **αδυναμία συμβιβασμού** της τάξης και της αταξίας, όχι όμως ένα αιώνιο φράγμα γι' αυτόν που βρίσκεται μέσα σ' αυτήν.»*

«Η ΠΑΤΡΙΔΑ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ»

29. ΑΝΑΠΑΥΕΤΑΙ Η ΨΥΧΗ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ;

Αρ. 6541 6.5.1956

Η εσφαλμένη διδασκαλία του ύπνου της ψυχής

Η σκέψη πως οι ψυχές των εκλιπόντων βρίσκονται σε μια κατάσταση αιώνιου ύπνου έως ότου έρθει η μέρα της κρίσεως είναι πέρα για πέρα εσφαλμένη. Αυτή η άποψη αποδεικνύει την πλήρη άγνοια της εξελικτικής διαδικασίας που ακολουθεί η ψυχή, και επιπλέον αποδεικνύει μια εσφαλμένη στάση απέναντί Μου, αφού διαφορετικά, ο άνθρωπος δεν θα μπορούσε ποτέ να σκεφτεί τόσο λανθασμένα. Επίσης δείχνει πως δεν υφίσταται η πίστη στη συνέχιση της ζωής της ψυχής μετά το θάνατο, εφόσον ένας μεταθανάτιος ύπνος για αιωνιότητες, όπως τον αντιλαμβάνονται οι άνθρωποι, δεν μπορεί βεβαίως να χαρακτηριστεί ως «συνέχιση της ζωής».

Πέραν τούτου αυτή η εσφαλμένη σκέψη αποτελεί επίσης μεγάλο μειονέκτημα για εκείνες τις ψυχές οι οποίες έχουν αποβιώσει, καθώς έτσι κανείς δεν προσεύχεται για αυτές, με αποτέλεσμα να μην τους παρέχεται βοήθεια, την οποία όλες έχουν τόσο ανάγκη. Αλλά και οι άνθρωποι οι οποίοι έχουν ενστερνισθεί αυτή τη θεωρία, επειδή έχουν διδαχθεί λανθασμένα, δεν δέχονται να διδαχθούν το σωστό, αφού παραμένουν σταθερά πιστοί σε μια πλάνη όπως σε ένα Ευαγγέλιο. Ακόμη και εδώ είναι ολοφάνερη η επίδραση του αντιπάλου Μου, ο οποίος προσπαθεί ακριβώς να τους εμποδίσει να προσευχηθούν για τις ψυχές, καθώς μια τέτοια προσευχή θα μπορούσε να τις βοηθήσει στην απελευθέρωσή τους, κάτι το οποίο εκείνος επιδιώκει να αποτρέψει.

Παρ' όλα αυτά ακόμη και αν σε αυτές τις εσφαλμένες αντιλήψεις αντιπαρατεθεί η αλήθεια, οι άνθρωποι δεν ακολουθούν τη μοναδική οδό που θα μπορούσε να τους οδηγήσει στη διαύγεια. Και εφόσον δεν επιθυμούν να πιστέψουν εκείνους που θέλουν να τους βγάλουν από την πλάνη τους, θα αρκούσε να απευθυνθούν με σοβαρή πρόθεση *σε Εμένα* για διευκρινίσεις. Το μόνο που θα χρειαζόταν θα ήταν να στραφούν σε Εμέ-να τον Ίδιο και όμως δεν ακολουθούν αυτή

την οδό, οπότε δεν είναι δυνατόν να διδαχτούν την αλήθεια με αποτέλεσμα να μην βγαίνουν από την πλάνη τους.

Αυτές δε οι ψυχές οι οποίες έχουν αποβιώσει, βρίσκονται σε μεγάλη δυστυχία όταν δεν τις αναφέρουν οι άνθρωποι στις προσευχές τους. Παράλληλα οι τελευταίοι δεν μπορούν να διδαχθούν κάτι καλύτερο *από το πνευματικό βασίλειο,* αφού δεν πιστεύουν στη σύνδεση του κόσμου του φωτός με τους ανθρώπους πάνω στη Γη με αποτέλεσμα να μην αφήνονται σε εκείνες τις δυνάμεις που κατέχουν τη γνώση ώστε αυτές να επηρεάσουν τις σκέψεις τους.

Αυτές δε οι ψυχές οι οποίες έχουν αποβιώσει, βρίσκονται σε μεγάλη δυστυχία όταν δεν τις αναφέρουν οι άνθρωποι στις προσευχές τους. Παράλληλα οι τελευταίοι δεν μπορούν να διδαχθούν κάτι καλύτερο *από το πνευματικό βασίλειο,* αφού δεν πιστεύουν στη σύνδεση του κόσμου του φωτός με τους ανθρώπους πάνω στη Γη με αποτέλεσμα να μην αφήνονται σε εκείνες τις δυνάμεις που κατέχουν τη γνώση ώστε αυτές να επηρεάσουν τις σκέψεις τους.

Για αυτούς αξία έχει μόνο η επίγεια ζωή μέχρι τον θάνατο και η άποψή τους περί ενός «αιώνιου ύπνου της ψυχής» μέχρι την «δευτέρα παρουσία» επιβεβαιώνει απλά ότι τους λείπει οποιαδήποτε γνώση σχετικά με τη διαδικασία λύτρωσης του πνευματικού στοιχείου, όπως επίσης σχετικά με τη δική Μου φύση, η οποία είναι αγάπη, σοφία και παντοδυναμία και εντέλει η γνώση σχετικά με το λυτρωτικό έργο του Ιησού.

Η γνώση τους είναι εξαιρετικά περιορισμένη και δεν αντα-ποκρίνεται ούτε κατά το ελάχιστο στην αλήθεια. Όταν δε τους προσεγγίζει η αλήθεια, τότε την απορρίπτουν. Και εντούτοις όλοι αυτοί προσπαθούν να θεμελιώσουν τις θεωρίες τους με βάση το Λόγο του Θεού, δηλαδή με τις Γραφές. Όμως δεν είναι «το αφυπνισμένο πνεύμα τους» που τους επιτρέπει να εντοπίσουν εκείνα τα χωρία της Γραφής, αλλά ο αντίπαλός Μου, ο οποίος εκμεταλλεύεται το Λόγο Μου προς όφελός του κάθε φορά που έχει τη δυνατότητα να προκαλέσει σύγχυση. Τούτο όμως το κατορθώνει μόνο εκεί όπου είναι δραστήριος *ο νους* του ανθρώπου αφού δεν καλεί *Εμένα τον Ίδιο* να τον διαφωτίσω *μέσω του πνεύματος,* επειδή επιθυμεί να βρει μια απάντηση.

Η κατά γράμμα ερμηνεία των Γραφών θανατώνει, μόνο η πνευματική προσέγγισή τους δίνει ζωή. Όποιος δεν έχει πρώτα παραδοθεί *σε Εμένα* ώστε να οδηγήσω σωστά τη σκέψη του, αυτόν η κατά γράμμα ερμηνεία των Γραφών θα τον οδηγήσει στο θάνατο, καθώς και ο αντίπαλός Μου μπορεί να κάνει χρήση και να επωφεληθεί από το γράμμα της Γραφής αποδίδοντάς του εντελώς διαφορετικό νόημα, με αποτέλεσμα να φαίνεται στους ανθρώπους αποδεκτή ακόμη και η μεγαλύτερη πλάνη.

Έτσι είναι πραγματικά *επικίνδυνη* η διδασκαλία του νεκρικού ύπνου της ψυχής, μια διδασκαλία, η οποία και στον άλλο κόσμο προκαλεί εντονότατη αγανάκτηση στις ψυχές που χρειάζονται βοήθεια, οι οποίες «ζουν» και όμως είναι τόσο αδύναμες ώστε είναι ευγνώμονες για κάθε συνεισφορά σε δύναμη, την οποία θα μπορούσε να τους προσφέρει μια προσευχή γεμάτη αγάπη.

Γι’ αυτό οι άνθρωποι θα έπρεπε να μνημονεύουν συχνά στις προσευχές τους τις ψυχές εκείνες, οι οικείοι των οποίων ζουν στη Γη με αυτή τη λανθασμένη πεποίθηση. Διότι τότε θα αποκτήσουν την αναγκαία δύναμη για να εξελιχθούν ανοδικά, ώστε να μπορέσουν στη συνέχεια από τη δική τους πλευρά να επηρεάσουν νοερά και τους οικείους τους. Βέβαια εάν έχουν ζήσει μια ζωή αγάπης πάνω στη Γη, θα βρουν σύντομα τη φωτεινή γνώση, όμως θα πρέπει πρώτα να απελευθερωθούν από τις λανθασμένες διδασκαλίες προτού ανατεθεί σε αυτές τις ίδιες κάποιο πεδίο δραστηριότητας, καθώς κάθε δραστηριότητα στο πνευματικό βασίλειο είναι συνυφασμένη με τη διάδοση της καθαρής αλήθειας.

Επομένως είναι ευτυχισμένη κάθε ψυχή, η οποία βίωσε στη Γη μια ζωή αγάπης, αφού γι’ αυτό το λόγο απαλάσσεται εύκολα από πλανεμένες απόψεις και λανθασμένα πνευματικά προϊόντα. Οι υπόλοιπες όμως βρίσκονται σε μεγάλη ανάγκη, διότι *κάθε* πλανεμένη διδασκαλία θα έχει επιβλαβείς συνέπειες για την ψυχή, και ιδιαίτερα η διδασκαλία περί αιώνιου μεταθανάτιου ύπνου. Γιατί αυτή μπορεί πραγματικά να οδηγήσει σε μια συσκότιση, η οποία είναι όμοια με το θάνατο, ενώ

ταυτόχρονα είναι ισχνές οι δυνατότητες να παρασχεθεί στην ψυχή βοήθεια, ακριβώς επειδή σε αυτή την περίπτωση επικρατεί η άποψη πως οι προσευχές είναι ανώφελες.

Όποιος όμως στραφεί με απόλυτη σοβαρότητα σε Εμένα τον Ίδιο, αυτός θα αναγνωρίσει καθαρά και αναμφισβήτητα το πόσο εσφαλμένη είναι αυτή η διδασκαλία.

Αμήν

«Η ΓΕΝΝΗΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΓΗΣ»

αρ. 3916 **27-10-46**

*Για δύο παρεξηγημένες έννοιες, **την ανάπαυση των νεκρών και την ανάσταση από τους τάφους την έσχατη ημέρα** μιλάει η παρακάτω καταγραφή της Ντούντε από τις 27.10.1946:* «Μόνο το σώμα των νεκρών αναπαύεται, πράγμα που σημαίνει ότι το σώμα έχει πάψει να ασκεί οποιαδήποτε φυσιολογική λειτουργία. Παράλληλα, τα γήινα υλικά του στοιχεία εκπληρώνουν τον προορισμό που τους έχει δώσει ο Δημιουργός προσφέροντας ακόμη στέγη, καθώς αποσυντίθενται, σε αμέτρητα έμβια όντα ώσπου να εξαϋλωθούν και να μεταβληθούν σε πνευματική ουσία.

Η ψυχή όμως του ανθρώπου δεν συμμετέχει πλέον στην ανάπαυση του σώματος. Μπορεί βέβαια να μένει αδρανής στην άλλη ζωή, αλλά αυτή η αδράνεια δεν αποτελεί ανάπαυση, παρά μιο κατάσταση όπου έχει συνείδηση της ύπαρξής της και παράλληλα δεν έχει δυνάμεις. Πρόκειται για μία κατάσταση πολύ μεγάλης αδυναμίας που είναι μαρτυρική ακριβώς επειδή η ψυχή τη βιώνει συνειδητά.

Ως εκ τούτου δεν μπορεί να γίνεται λόγος για ανάπαυση των νεκρών και ακόμη λιγότερο φυσικά όταν πρόκειται για ψυχέί τόσο τέλειες που έχουν περάσει σε σφαίρες του φωτός. Διότι αυτές οι ψυχές είναι ακαταπόνητα δραστήριες, γεγονός που τις κάνει απερίγραπτα ευτυχισμένες.

Επομένως είναι λάθος να μιλάει κανείς για ύπνο των νεκρών μέχρι να αφυπνιστούν την έσχατη ημέρα. Βέβαια θα γίνει μία αφύπνιση των νεκρών εκείνη την ημέρα. Οι πνευματικά νεκροί, άνθρωποι στη Γη θα ξυπνήσουν από τον ύπνο τους όταν αναγνωρίσουν τη μεγαλοσύνη και την ισχύ του Θεού και θα πρέπει, να δώσουν λόγο μπροστά στη δικαιοσύνη Του. Μα αυτό το ξύπνημα Θα είναι τρομακτικό.

Και ομοίως πολλοί που ησυχάζουν σωματικά και πνευματικά στους τάφους αλλά βρίσκονται ήδη σε σφαίρες του άλλου κόσμου, θα κληθούν να δώσουν λόγο γιατί προτιμούν την αδράνεια του θανάτου από τη δραστηριότητα που αποδεικνύει ότι υπάρχει ζωή. Και αυτές οι ψυχές επίσης θα καταδικαστούν την ημέρα της Κρίσης να φυλακιστούν εκ νέου μέσα στην ύλη, ώστε να απολαύσουν τότε με την ησυχία τους την αδράνεια που τόσο ποθητή τους φαινόταν, ενώ μπορούσαν να την είχαν αποφύγει. Διότι όταν μία τέτοια ψυχή, στον άλλο κόσμο εξελίσσεται προς τα πίσω, τείνει πίσω προς την ύλη, αλλά η θέλησή της γίνεται σεβαστή. Με αυτή την έννοια λοιπόν θα ξυπνήσουν οι νεκροί στους τάφους τους στη Δευτέρα Παρουσία.

Το σάρκινο σώμα έχει φυσικά αναπαυτεί, από την άποψη ότι δεν χρειάζεται πλέον να υπηρετεί την ψυχή που φιλοξενούσε, αν και οι πνευματικές ουσίες του πρέπει να συνεχίσουν να εκπληρώνουν τον προορισμό που τους έχει δώσει το θεϊκό σχέδιο. Όμως οι ψυχές είναι αξιοθρήνητες εάν μετά το θάνατο του σώματος δεν είναι άξιες να περάσουν στην κατάσταση της ζωής. Με την ανάσταση των νεκρών την έσχατη ημέρα για να βρουν την αιώνια ζωή ή την αιώνια τιμωρία εννοείται αποκλειστικά ότι σε εκείνους που ζουν στη Γη ξαφνικά θα έρθει η συνειδητο- ποίηση, η αφύπνιση από ένα πολύ βαθύ ύττνο του πνεύματός τους, που για τους κακούς θα είναι η καταδίκη τους. Διότι οι καλοί, που τείνουν προς τον Θεό και ακολουθούν το θέλημά του, γνωρίζουν για τη ζωή μετά το σωματικό θάνατο, τον οποίο δεν φοβούνται, και αυτοί περνούν στην αιώνια ζωή.

Αλλά την πορεία μέσα από τα κτίσματα της νέας Γης θα αναγκαστούν επίσης να την πραγματοποιήσουν για άλλη μια φορά πολλές ψυχές που έχουν φύγει εδώ και πολύ καιρό από αυτή τη Γη. Γιατί μολονότι στο -πνευματικό βασίλειο είχαν υπεραρκετό χρόνο για να μεταβάλλουν τη θέλησή τους και να δραστηριοποιηθούν υπηρετώντας το καλό, παρέμειναν πεισματικά στο τέλμα μίας κατάστασης αδυναμίας προτιμώντας την αδράνεια του θανάτου. Γι' αυτό το λόγο έχαναν διαρκώς δυνάμεις ώσπου το πνευματικό τους στοιχείο σκλήρυνε κι αυτό και είναι πια ώριμο για να φυλακιστεί ξανά μέσα στα κτίσματα που θα αποτελούν τα φυσικά βασίλεια της νέας Γης. Και αυτές ο ψυχές ανασταίνονται κατά ένα τρόπο από τους τάφους τους, γιατί τους δίνεται άλλη μια δυνατότητα να φτάσουν στο φως της ημέρας, αν και μετά από ασύλληπτα μεγάλο χρονικό διάστημα.

Όλοι όσοι είναι νεκροί πνευματικά, την ημέρα του Κυρίου θα αφυπνιστούν, αλλά όχι για να ζήσουν, παρά για να κριθούν. Μακάριοι όσοι δεν ησυχάζουν στο νεκρικό τους ύπνο, μακάριοι όσοι είναι διαρκώς δραστήριοι στη Γη ή στο βασίλειο των πνευμάτων και με τη δραστηριότητά τους δεν κοπιάζουν μόνο για γήινες αξίες, αλλά αυτή αποβλέπει στην πνευματική τους πρόοδο. Μακάριοι εκείνοι που ζουν πνευματικά, που δεν έχουν αφεθεί σε ένα ύπνο απραξίας, που δεν αναζητούν την αδράνεια, γιατί αυτοί θα βιώνουν τη μακαριότητα και δεν θα έχουν λόγο να φοβούνται την ημέρα της ανάστασης...»

ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΖΩΗ, ΑΣΘΕΝΕΙΑ – ΘΑΝΑΤΟΣ ΚΑΙ ΕΠΕΚΕΙΝΑ

30. ΓΙΑΤΙ ΠΕΘΑΙΝΟΥΝ ΠΑΙΔΙΑ;

Μια και, σύμφωνα με το Λόρμπερ, η ζωή πάνω στη γη έχει τόσο μεγάλη σημασία για την τελείωση των ψυχών, είναι δικαιολογημένο το ερώτημα: Πώς είναι άραγε η κατάσταση στον άλλο κόσμο για όσους πεθαίνουν κατά την παιδική τους ηλικία;

Ως προς αυτό, η νέα αποκάλυψη παρέχει εκτενείς πληροφορίες. Πρώτα-πρώτα, μαθαίνουμε ότι οπωσδήποτε πίσω από τον πρόωρο θάνατο κάποιων ανθρώπων υπάρχουν πολύ σοφές προθέσεις. Μερικές φορές πρόκειται για τρυφερές και ήδη πολύ προχωρημένες αστρικές ψυχές, που δηλαδή έχουν ζήσει ήδη μία ή περισσότερες ζωές πάνω σε κάποιον πλανήτη και που τους αρκεί για την ανεξαρτητοποίηση και την τελείωση τους ένα σύντομο πέρασμα από τη γήινη ζωή. Άλλες φορές πρόκειται για κάποιους που, απλώς, είχαν να εκπληρώσουν μία α-ποστολή (προς τους γονείς τους ή προς άλλους κατοίκους της γης).

Άλλες, πάλι, παιδικές ψυχές εξ αιτίας της τρυφερής φύσης τους δεν είναι αρκετά ισχυρές για ν' ανταπεξέλθουν στις σκληρές γήινες συνθήκες και γι' αυτό αποσύρονται όσο πιο γρήγορα γίνεται πίσω στον πνευματικό κόσμο. Και για άλλους πάλι, ο Κύριος της Ζωής βλέπει ότι οι ακατάλληλοι γονείς και παιδαγωγοί τους τους κακομαθαίνουν και τους παραχαϊδεύουν, πράγμα που θέτει σε τόσο μεγάλο κίνδυνο τα πλάσματα αυτά, ώστε το μόνο που μπορεί να σώσει τέτοιες ψυχές από γη διαφθορά είναι το να φύγουν γρήγορα από τη γη.

Έτσι, λοιπόν, σε κάθε ένα από αυτά τα γεγονότα που φαίνονται από την γήινη σκοπιά τόσο θλιβερά, ενυπάρχουν πολύ σοφοί λόγοι.

Οι παιδικές αυτές ψυχές μεταφέρονται από τις δυνάμεις που τις προστατεύουν μακριά από τη σκληρή γη, στη φωτεινή και ζεστή πνευματική σφαίρα του ηλίου και εκεί μεγαλώνουν υπό την προστασία ειδικών πνευμάτων.

Στο έργο του Λόρμπερ *«Ο πνευματικός ήλιος»* περιγράφεται αναλυτικά αυτό το *«ηλιακό βασίλειο των παιδιών»,* καθώς και ο γεμάτος περίσκεψη και αγάπη τρόπος

που προχωρεί η πνευματική τους αγωγή. Στο τέλος της περιγραφής αυτής αναφέρεται: Όταν οι νεαρές αυτές ψυχές θα έχουν περάσει απ' όλα αυτά τα θαυμαστά σχολεία κι ύστερα, έχοντας γίνει οι ίδιοι δάσκαλοι και οδηγοί, έχουν ασκηθεί σε πολλά καθήκοντα του πνευματικού κόσμου κι έχουν ενδυναμωθεί, τότε Θα γίνουν κι εκείνες πολίτες της ιερής πόλης του Θεού όπου, όμως, αρχικά Θα είναι και πάλι από τους κατώτερους και θα πρέπει να καθοδηγούνται από τους κυρίως πολίτες σε όλα τα ουράνια καθήκοντα.

«ΠΡΟΦΗΤΙΚΕΣ ΦΩΝΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ»
«Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΜΕΤΑ ΤΗ ΓΗΙΝΗ ΖΩΗ»

31. ΓΙΑΤΙ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΒΑΣΑΝΑ, ΠΟΝΟΙ ΚΑΙ ΑΔΙΚΙΕΣ;

Πού είναι ο Θεός;

16 Ιανουάριου 184 3

Τα ακόλουθα λόγια τα είπε ο Γιάκομπ Λόρμπερ, καθώς σήμερα αποχαιρετούσε τη μητέρα του. Πρόκειται για μια παρομοίωση που του ήρθε ξαφνικά στο μυαλό και της την είπε για να την παρηγορήσει, επειδή εκείνη παραπονιόταν για κάποιες πικρές της εμπειρίες.

Ήταν μια φορά ένας άνθρωπος, που πολλά λυπηρά γεγονότα αυτού του κόσμου τον είχαν κάνει να πιστέψει ότι ο Θεός δεν νοιάζεται και πολύ για τους ανθρώπους, παρά παρακολουθεί ατάραχα πώς οι αδύνατοι καταπιέζονται από τους ισχυρούς και οι φτωχοί γίνονται αντικείμενο εκμετάλλευσης των πλουσίων.

Τότε, ο Θεός έστειλε στον άντρα αυτόν – που ζούσε ενάρετη ζωή- έναν άγγελο. Εκείνος του είπε: «Ακολούθησέ με! Θα γνωρίσεις τις ανεξερεύνητες οδούς του Θεού!»

Ο άγγελος τον οδήγησε σε ένα παλάτι ενός πολύ πλούσιου ηγεμόνα, στον οποίο ο άγγελος χάρισε ένα μεγάλο χρηματικό ποσόν και πολλούς πολύτιμους λίθους. Όσο γινόταν αυτό, ήρθε να βρει τον πλούσιο ένας άνθρωπος που βρισκόταν σε ανάγκη. Ο άγγελος σκότωσε τον φτωχό. Ύστερα, οδήγησε τον άνθρωπο σ' ένα χωριό, σε μια ετοιμόρροπη καλύβα, όπου κατοικούσε μία πολυμελής, πάμπτωχη οικογένεια. Ο άγγελος έβαλε φωτιά στην καλύβα, και οι φτωχοί ένοικοι δεν έσωσαν παρά τη ζωή τους.

Βλέποντας όλ' αυτά, ο άνθρωπος είπε στον άγγελο: «Δεν είσαι απεσταλμένος του Θεού, παρά του διαβόλου! Διαπράττεις τη μια αδικία πάνω στην άλλη!»

Ο άγγελος απάντησε: «Άκου, και σύντομα θ' αλλάξεις άποψη! Ο πλούσιος, στον οποίο έφερα δώρα, ήταν περήφανος και τσιγκούνης. Όταν, λοιπόν, αύξησα τόσο πολύ τον πλούτο του, εκείνος άρχισε να ζει με τρόπο άσωτο και σύντομα σπατάλησε όλα όσα είχε, με αποτέλεσμα να γίνει ζητιάνος και ν' αρχίσει η ταπείνωσή του. Ο ζητιάνος, πάλι, που σκότωσα, βάδιζε σε σωστό δρόμο, αλλά εκείνη την ημέρα θα αποκτούσε μια μεγάλη κληρονομιά και θα γινόταν υπερήφανος, θα ζούσε στην πολυτέλεια και θ' απομακρυνόταν έτσι εντελώς από τον Θεό. Στη φτωχή οικογένεια, που έκαψα την καλύβα της, κανείς μέχρι τότε δεν έδινε σημασία μέσα στο χωριό. Η πυρκαγιά όμως προξένησε σε κοντινούς και μακρινούς μεγάλη συμπόνια και όλοι έκαναν πλούσια δώρα στην οικογένεια αυτήν.»

«ΔΩΡΑ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ»

«Κάνω τα πάντα για να κερδίσω την αγάπη σας. Όμως, εάν σας πρόσφερα μια ανέμελη, όμορφη ζωή στη Γη, εάν σας έδινα καθετί επίγειο που σας κάνει ευτυχισμένους, αυτό θα μεγάλωνε μόνο την αγάπη σας για τον κόσμο και όχι για Μένα, που δεν Με βλέπετε, αφού τα μάτια σας είναι στραμμένα στον κόσμο.

Για τούτο χρειάζεται πολλές φορές να απομακρύνομαι από σας, αν και μόνο φαινομενικά, και να σας αφήνω εγκαταλειμμένους μέσα στον κόσμο, σε μια κατάσταση ανάγκης και πόνου. Γιατί χρειάζεται να αναγνωρίσετε τη δική σας αδυναμία και την αστοργία των συνανθρώπων σας, για να αρχίσετε να Με αναζητάτε και να Με επικαλείστε και τότε να αντιληφθείτε το πόσο μεγάλη είναι η αγάπη Μου για σας, όταν θα σας έχω λυτρώσει από τα δεινά σας».

Μπέρτα Ντούντε
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΙ ΚΟΣΜΟΙ

V/157-160 Η Γη είναι ένα προπαρασκευαστικό σχολείο για τα παιδιά του Θεού όπου προβλήματα και δεινά αποτελούν εκπαιδευτικά μέσα. Οι εγωϊστικές επιδιώξεις εμποδίζουν την ωρίμανση και την πνευματική αναγέννηση.

«Εγώ δεν ήρθα εδώ για να φέρω στη Γη την ειρήνη και τη νεκρική γαλήνη αλλά το ξίφος, τον αγώνα που συνοδεύεται από την πιο έντονη δραστηριότητα. Γιατί μόνο σε αντιπαράθεση με το μίσος γίνεται η αγάπη ενεργητική και ζωντανή δύναμη, οπότε και νικά την αδράνεια του θανάτου. Η δυστυχία που κατατρύχει την ανθρωπότητα την κάνει δραστήρια, φίλεργη και συν τω χρόνω υπομονετική, πράα και υπάκουη στη βούλησή Μου. Εάν δεν υπήρχε το ψέμα με τις δυσάρεστες συνέπειές του, ποια αξία θα είχε η αλήθεια; ποιος ανάβει φως την ημέρα και ποιος δίνει σημασία σε μία λάμπα που καίει όταν φέγγει ο ήλιος;»

V/158 [1] (Ο Κύριος) «Συνακόλουθα, κάθε δοκιμασία έχει επιτραπεί γιατί έχει το λόγο της και πρέπει να υπάρχει σαν αφορμή για να βελτιώνονται οι άνθρωποι. Για να γίνει κάτι πρέπει να προηγηθεί μία δραστηριότητα και η δραστηριότητα προϋποθέτει ένα κίνητρο και συγκεκριμένα μέσα, που φυσικά πρέπει να ανταποκρίνονται πλήρως στο είδος της δραστηριότητας και στον τρόπο που θα λάβει χώρα. [2] Κατά συνέπεια, όλα αυτά που ο άνθρωπος χαρακτηρίζει κακά και ενάντια στους ηθικούς νόμους, αποτελούν απλώς επιτρεπτά κίνητρα και μέσα για να γίνει το καλό και επομένως για έναν αγνό άνθρωπο τα πάντα είναι αγνά και καθαρά. Αλλά για τον αδύνατο και τον ακάθαρτο τα πράγματα πρέπει να είναι διαφορετικά, για το λόγο ότι αυτός χρειάζεται ακόμη κάποιο λάκτισμα για να δραστηριοποιηθεί».

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ

22.11.1945 Αρ. 3610

Γιατί υπάρχουν και σε τι αποσκοπούν πόνος και δυστυχία

Οι άνθρωποι που έχουν εγκόσμια νοοτροπία βρίσκονται πολύ μακριά από την αλήθεια και σαν συνέπεια ούτε ξέρουν επίσης ποια δύναμη μπορεί ν' αντληθεί από την πίστη και από μια βαθύτερη σχέση με τον Θεό. Για το λόγο αυτό δίνουν προσοχή μόνο στα γεγονότα που συμβαίνουν στο επίπεδο του κόσμου, χωρίς να διακρίνουν ότι η αιτία για οποιοδήποτε οδυνηρό συμβάν βρίσκεται στη λανθασμένη σχέση τους με τον Θεό. Και, όσο δεν το αναγνωρίζουν αυτό, ούτε πρόκειται ν' αλλάξει και η κακοδαιμονία τους. Απλά το κακό θα παίρνει συνεχώς διαφορετικές μορφές, ώστε κάποτε, με αφορμή την πολυμορφία αυτή να συλλάβουν ότι υπάρχει μία άλλη υπεράνθρωπη δύναμη πίσω από όλα τα δεινά που αντιμετωπίζουν. Επιπλέον, θα συνειδητοποιήσουν ότι η ανθρώπινη θέληση δεν είναι ο μόνος ρυθμιστικός

παράγοντας στον κόσμο, αλλά ταυτόχρονα είναι φανερή η δράση και η θέληση μιας ανώτερης δύναμης και θα πρέπει να πάρουν μία θέση απέναντί της.

Όταν κάποιος γνωρίζει την καθαρή αλήθεια, έχει την εξήγηση για τα πάντα και κατανοεί τη μεγάλη δυστυχία στον κόσμο. Με άλλα λόγια, έχοντας τη γνώση αυτή αντιλαμβάνεται την αιτία, το σκοπό και το νόημα της δυστυχίας. Και τότε μόνο είναι όντως δυνατή μια αλλαγή, όταν οι άνθρωποι αντιδρούν θετικά ως προς αυτό που αποσκοπούσε ο πόνος και προσπαθούν να απαλείψουν την αιτία για την οποία υποφέρουν. Αυτό όμως είναι βέβαια ακατανόητο για κάποιον με εγκόσμια νοοτροπία και ούτε πρόκειται να το καταλάβει, όσο θεωρεί τον κόσμο ως το πιο σημαντικό απ' όλα και δίνοντας την προτεραιότητα στο σώμα του, αφήνει εντελώς παραμελημένη την ψυχή του.

Και τότε μόνο είναι όντως δυνατή μια αλλαγή, όταν οι άνθρωποι αντιδρούν θετικά ως προς αυτό που αποσκοπούσε ο πόνος και προσπαθούν να απαλείψουν την αιτία για την οποία υποφέρουν.

Η γνώση της αλήθειας ωστόσο μπορεί να δοθεί σ' εκείνον τον άνθρωπο μονάχα, ο οποίος διαχωρίζει τον εαυτό του από τον κόσμο, γιατί ο εγκόσμια σκεπτόμενος άνθρωπος δεν ανα-γνωρίζει την αλήθεια όταν έρχεται σε επαφή με τη γνώση και το αποτέλεσμα είναι να την απορρίπτει.

Σαν συνέπεια είναι απαραίτητο να περάσει από εξαιρετικά οδυνηρές καταστάσεις, προκειμένου να φτάσει στο σημείο να αναγνωρίζει πόσο ασήμαντα είναι τα εγκόσμια πράγματα. Όσο μειώνεται η επιθυμία του γι' αυτά, τόσο μεγαλώνει αντίστοιχα η επιθυμία του για την αλήθεια, υπό την προϋπόθεση βέβαια ότι δεν επηρεάζεται από κακές δυνάμεις. Γιατί αυτές συγχύζουν εντελώς τις σκέψεις του με σκοπό να τον απομακρύνουν από την αλήθεια και αναμοχλεύουν μέσα του διαρ-κώς το μίσος, όσο πιο πολύ απογοητεύεται λόγω των δεινών του από τον κόσμο και τις χαρές του.

Τέτοιοι άνθρωποι όμως δεν πρόκειται, όσο είναι στη γη, να βρουν πια την επαφή με τον Θεό και οποιοδήποτε μέσο χρησιμοποιήσει ο Θεός μαζί τους αποτυχαίνει.

Για την ψυχή του ανθρώπου είναι μεγάλο κέρδος το να διαπιστώσει, όσο βρίσκεται ήδη στη γη, την παροδικότητα των επίγειων αξιών. Εάν μάθει έγκαιρα να μην τις υπολογίζει, τότε και αυτές δεν θα τον δένουν υπέρμετρα με τα γήινα, όταν η ψυχή του θα φύγει από τη γη, έστω κι αν περάσει στον άλλο κόσμο έχοντας ένα χαμηλό βαθμό ωριμότητας.

Τότε η υπέρβαση της ύλης στο πνευματικό βασίλειο δεν είναι τόσο δύσκολη και αφού αρχίσει εκεί πλέον η ανοδική εξέλιξη της ψυχής, εξελίσσεται στη συνέχεια πολύ γρηγορότε-ρα. Γιατί όταν της προσφέρεται η αλήθεια στον άλλο κόσμο, η ψυχή τη δέχεται πιο εύκολα και δεν έχει τόση πολλή αντίσταση απέναντι στον Θεό, όπως στη γη. Και γι' αυτό δεν είναι τόσο ανέλπιδη η μοίρα μιας ψυχής, που μέσα από τη μεγάλη δυστυχία που έζησε στη γη αναγνώρισε την προσωρινότητα των επίγειων πραγμάτων. Αυτό ισχύει ακόμη κι αν φαινομενικά υπήρξε θύμα και πέθανε υποκύπτοντας στα δεινά της.

Για τον ίδιο λόγο, επίσης, ο πόνος και η δυστυχία που είναι καρποί κακής ανθρώπινης θέλησης, είναι ωφέλιμα για τις ψυχές εκείνες οι οποίες απέχουν πολύ από τον Θεό. Και γι' αυτό ο Θεός επιτρέπει στους ανθρώπους να κάνουν με τη θέλησή τους ο ένας κακό στον άλλο, ώσπου να δώσει ο Ίδιος ένα τέλος, εάν αυτό εξυπηρετεί το προαιώνιο σχέδιό Του.

Όσο, λοιπόν, οι άνθρωποι παραμένουν στην άγνοιά τους και κλείουν τ' αυτιά τους στην αλήθεια, τους αφήνει να ωριμάζουν μέσα από τις συνέπειες των ίδιων των πράξεών τους. Και τους αφήνει να υφίστανται τεράστιες δοκιμασίες και παθήματα, επειδή αυτοί οι ίδιοι το θέλουν και επομένως είναι οι ίδιοι οι αυτουργοί της δυστυχίας τους.

Αμήν

Η αγάπη και ο πόνος ως κύρια μέσα κάθαρσης

«Το Ευαγγέλιο Μου σας διδάσκει την αγάπη σε όλους τους τόνους γιατί η αγάπη μόνο καθαρίζει την ψυχή από όλες τις ακαθαρσίες της. Η αγάπη είναι η φωτιά που εξαγνίζει την ψυχή και μετατρέπει κάθε τι το κατώτερο στο αντίθετο του. Και επίσης η αγάπη συχνά συνοδεύει τον πόνο, καθώς ο πόνος διαλύει τα σκληρά σημεία της ψυχής που αντιστέκονταν μέχρι τότε στην αγάπη. Επομένως η αγάπη και ο πόνος είναι τα καθαρτήρια μέσα για την ψυχή. Αυτά τα δύο έχουν τη δύναμη να μετατρέψουν τα ελαττώματα σε αρετές και να κλονίσουν την έπαρση του ανθρώπου ξυπνώντας στην καρδιά του την αληθινή ταπεινοσύνη. Μπορούν να διδάξουν στον ανυπόμονο να έχει πραότητα κι υπομονή, να βοηθήσουν κάποιον να γίνει πονετικός και να αναπτύξει το αίσθημα της δικαιοσύνης. Είναι ικανά να μεταμορφώσουν τον άνθρωπο και να πνευματοποιήσουν την ψυχή του ενώ είναι ακόμη στη Γη.

Για αυτούς τους λόγους πρέπει να δίνετε διαρκώς αγάπη και να επωμίζεστε με καρτερία κάθε πρόβλημα. Οφείλετε από τη μία πλευρά να σηκώνετε το σταυρό σας και παράλληλα να προσπαθείτε συνεχώς να βοηθάτε τους συνανθρώπους σας ώστε να μην υποφέρουν και με κάθε τρόπο που μπορείτε να τους κάνετε ευτυχισμένους. Χρέος σας είναι επίσης να τους βοηθήσετε να αποκτήσουν κι εκείνοι μια ψυχική ωριμότητα με το να τους διδάσκετε με τα λόγια και με το παράδειγμα σας το Ευαγγέλιο της αγάπης. Ο άνθρωπος πρέπει να ασκεί συνειδητά την ψυχή του και να προσπαθεί να την καθαρίσει από μόνος του από όλα τα ελαττώματα, και τα πάθη της. Με το να δείχνει αγάπη στους άλλους αποκτά δύναμη η οποία πρέπει πάλι να επενδύεται σε πράξεις αγάπης για τους συνανθρώπους του.

Ακόμη κι αν πρέπει να πονέσει στη ζωή του, τότε οφείλει να θεωρεί τον πόνο αυτό σαν ένα μέσο για την τελειοποίηση του, επειδή τον σπρώχνει να προχωρήσει εκεί όπου η αγάπη του δεν αρκεί. Η ψυχή θα πρέπει να είναι καθαρή σαν κρύσταλλο όταν θ' αφήσει το σώμα για να μπορεί να περάσει στον άλλο κόσμο τελείως διαπερατή από το φως. Αλλά σεις οι άνθρωποι έχετε ακόμη λίγο ως πολύ σκληρά σημεία που εμποδίζουν να διαπεράσει το φως την ψυχή σας κι αυτά, πρέπει να τα εξαλείψετε. Πρέπει να κάνετε ακόμη πολλή δουλειά στον εαυτό σας ώστε να αναπτύξετε τις αρετές που θα κάνουν την ψυχή σας όμορφη. Είναι αναγκαίο να αποκτήσετε υπομονή, πραότητα, φιλειρηνικότητα, ευσπλαχνία, δικαιοσύνη και υπομονή γι' αυτό χρειάζεται μια συνειδητή εσωτερική εργασία, πάνω στον εαυτό σας, η οποία συχνά υποστηρίζεται από δεινά κάθε μορφής.

Ακόμη κι αν πρέπει να πονέσει στη ζωή του, τότε οφείλει να θεωρεί τον πόνο αυτό σαν ένα μέσο για την τελειοποίηση του, επειδή τον σπρώχνει να προχωρήσει εκεί όπου η αγάπη του δεν αρκεί.

Πρέπει να κάνετε ακόμη πολλή δουλειά στον εαυτό σας ώστε να αναπτύξετε τις αρετές που θα κάνουν την ψυχή σας όμορφη.

Έτσι πρέπει να βλέπετε τον πόνο σαν μια ευλογία γιατί το νόημα του είναι να λυτρώσει' δεν είναι σωστό να τον θεωρείτε πάντοτε σαν μία τιμωρία για τα σφάλματα σας γιατί συχνά είναι απλά ένα δραστικό μέσο για να ωριμάσει η ψυχή. Είναι ανάγκη να αποβάλετε όλα τα ελαττώματα και τα πάθη σας και γι' αυτό πολλές φορές χρειάζεται να παλέψετε σκληρά. Όμως όταν πάσχετε σωματικά αυτό είναι πολύ πιο εύκολο παρά όταν έχετε πλήρη υγεία η οποία ευνοεί μάλλον την ενίσχυση όλων αυτών των κακών παρά τα καταστέλλει. Γι' αυτό ήταν με περίσκεψη που είπα ότι: «Όποιος θέλει να Με ακολουθήσει, ας σηκώσει το σταυρό του…»

Ασφαλώς πέθανα στο σταυρό για τη δική σας ενοχή και πήρα πάνω Μου όλο

τον πόνο που θα 'πρεπε να περάσετε εσείς. Με τον τρόπο αυτό εξαγόρασα για χάρη σας τη δυνατότητα να ελευθερωθείτε και να αποκτήσετε δύναμη. Χάρη σε αυτό το λυτρωτικό έργο Μου, είναι δυνατό να συγχωρεθούν όλες οι αμαρτίες σας. Ως εκ τούτου έχετε εξασφαλίσει την είσοδο στο βασίλειο του φωτός από τη στιγμή που αναγνωρίζετε Εμένα και το έργο Μου και ενεργοποιείτε τις χάρες που εξασφάλισε το έργο αυτό, εφόσον βέβαια Μου ζητήσετε να σας λυτρώσω και να σας συγχωρέσω για την ενοχή σας. Παρ' όλα αυτά μια 'ορισμένη άσκηση της ψυχής σας πρέπει να γίνει κι από σας τους ίδιους, καθότι από αυτήν εξαρτάται σε ποιο βαθμό φωτός θα φύγετε από τη Γη.

Η προθυμία να σηκώσετε το σταυρό σας είναι η συνειδητή συμμετοχή στη δική Μου πορεία των παθών και όποιος βαδίζει στο πλευρό Μου στο δρόμο για το Γολγοθά, αληθινά προσφέρει μια μεγάλη υπηρεσία στην ψυχή του. Γιατί θα μπορεί κι αυτή να πάρει σαν Εμένα το δρόμο για το φωτεινό βασίλειο και θα είναι μαζί Μου στον παράδεισο μέσα σε μία λαμπερή ακτινοβολία. Διότι θα έχει μεταμορφωθεί ήδη στη Γη από ένα ατελές σε ένα θείο ον, όπως ήταν αρχικά, και επιπλέον θα έχει πάρει μέρος στο λυτρωτικό έργο του Χριστού ήδη στη Γη, αφού θα έχει σηκώσει με καρτερία το σταυρό της.

Για το λόγο αυτό να ευλογείτε το βάσανο που σας συνοδεύει στη γήινη πορεία σας και δώστε όλο το χώρο στην αγάπη να. εκδηλωθεί μέσα σας. Τότε το πέρασμα από τη Γη δεν θα έχει γίνει μάταια καθώς θα σας οδηγήσει στον πιο εξαίσιο προορισμό, την ολοκληρωτική ένωση με Μένα, τον Θεό και προαιώνιο Πατέρα σας».

Αρ. 6701 *Μπέρτα Ντούντε, 29/11/1956*

32. ΓΙΑ ΠΟΙΟ ΛΟΓΟ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΑΡΡΩΣΤΙΕΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΗΡΙΕΣ;

«Κανένας δεν μπορεί να παρανομεί ατιμώρητα ενάντια στους αμετάβλητους νόμους της φύσης. Όταν οι άνθρωποι παραβαίνουν αυτούς του νόμους, οι αρρώστιες που προκαλούν δεν είναι ούτε «η μοίρα» τους ούτε «η τιμωρία από το Θεό» παρά αποτελούν φυσικές συνέπειες».
Γιάκομπ Λόρμπερ 1800 – 1864
Αυστριακός μυστικός και προφήτης

Η ψυχή ακροβατεί ανάμεσα στην ύλη και στο πνεύμα. Χάρη στην ελεύθερη βούληση – την οποία ο Θεός δεν περιορίζει για να μην εκβιάσει και άρα καταδικάσει τον άνθρωπο να είναι μια απλή μηχανή – είναι στο χέρι του καθενός το αν θα κάνει την ψυχή του πνευματικότερη ή υλικότερη. Στη νέα αποκάλυψη ο Ιησούς λέει ότι εκείνη η ψυχή που έχει ενωθεί κατά τα τρία τέταρτα με τη σάρκα της, στον άλλο κόσμο βρίσκεται σε οικτρή κατάσταση κι έχει μία πολύ μακριά και βασανιστική πορεία μπροστά της μέχρι να βρει το δρόμο της. Ενώ όταν ο άνθρωπος ζει στη Γη σε αρμονία με τη θεία τάξη η πορεία αυτή μπορεί να μικρύνει σημαντικά ή και να φτάσει πολύ γρήγορα στο τέρμα της. Η εναρμόνιση είναι απλά η τήρηση των δέκα εντολών, που ουσιαστικά συνοψίζονται στις δύο χριστικές εντολές περί αγάπης.

Όταν γνωρίζει κανείς ποια είναι η φύση και ο ρόλος του πνεύματος, της ψυχής και του σώματος μπορεί να απαντήσει στο ερώτημα τι είναι η αρρώστια, πώς προκύπτει και πώς θεραπεύεται. Όπως είδαμε ήδη η αρρώστια είναι το αποτέλεσμα της σύγκρουσης με τη θεία τάξη. Η σύγκρουση ή ασυμβατότητα με τη θεία τάξη ξεκινάει από την ψυχή, ως εκ τούτου και η αρρώστια έχει την αφετηρία της στην ψυχή, απλώς εκδηλώνεται ως δυσλειτουργία στο σώμα. Συνακόλουθα, Γι' αυτό ο τρόπος θεραπείας που εφαρμόζει ο Ιησούς όπως λέει ο ίδιος στο «ΜΕΙ» είναι ο εξής: όταν η ψυχή δεν έχει βυθιστεί υπερβολικά στη σάρκα της, Εκείνος την ελευθερώνει και στη συνέχεια αφυπνίζει το ζωτικό της σπινθήρα μέσω της πίστης στο πρόσωπο Του, αποκαθιστώντας έτσι τη σχέση με το Θεό. Στη συνέχεια προτρέπει συνήθως τον θεραπευμένο να μην υποτροπιάσει, δηλαδή να μην αμαρτάνει πλέον ενώ πολλές φορές προσθέτει: για να μην σε βρουν ακόμη χειρότερα κακά.

Η αρρώστια που οφείλεται σε ψυχογενή αίτια δεν είναι δυνατό να Θεραπευτεί με χημικά παρασκευάσματα ή με άλλες έξωθεν επεμβάσεις, παρά μόνο από την ίδια την ψυχή. Εάν η ψυχή δεν βρει και δεν λύσει τα αίτια, μπορεί επανειλημμένα κανείς να κάνει τα συμπτώματα να εξαφανιστούν, όμως δε λύνει έτσι το πρόβλημα του.

Η θεραπευτική μέθοδος του Ιησού Χριστού, των Αποστόλων του -που έλαβαν μια ιδιαίτερη δύναμη επί τούτω από Εκείνον- όπως και η δυνατότητα θεραπείας μέσω συνανθρώπων ή μέσω της προσευχής, αποτελούν βασικούς άξονες στις αποκαλύψεις που δόθηκαν στον Λόρμπερ, στον Μαγερχόφερ και στην Ντούντε μέσω του εσωτερικού λόγου. Το κέντρο βάρους αυτών των αποκαλύψεων αφορά στο νόημα της νόσησης και στη συμβολή της στον εξαγνισμό της ψυχής. Έτσι αποδεικνύεται πάλι από μία άλλη, ανώτερη σκοπιά, ότι το τρίπτυχο νόσηση -θεραπεία- υγεία εδράζεται στην ψυχικοπνευματική σφαίρα του ανθρώπου. Και είναι η σφαίρα αυτή που κινεί, συντονίζει και κατευθύνει τις λειτουργίες του σώματος.

«ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΖΩΗ – ΑΣΘΕΝΕΙΑ – ΘΑΝΑΤΟΣ ΚΑΙ ΕΠΕΚΕΙΝΑ»
«ΠΡΟΦΗΤΙΚΕΣ ΦΩΝΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ»

Πολλοί άγιοι, μυστικοί, άγνωστοι και γνωστοί πνευματικοί άνθρωποι, όπως ο γέροντας Πορφύριος, είχαν συλλάβει τη λειτουργία αυτή της ασθένειας και του πόνου. Η λειτουργία τους αυτή αναλύεται εμπεριστατωμένα στις αποκαλύψεις της Ντούντε,

όπου προβάλλονται οι εξής θετικές πλευρές ή αιτίες της αναγκαιότητας τους:

- η μεταστροφή και η κάθαρση της ψυχής ενός ανθρώπου που δεν έχει προχωρήσει στον πνευματικό του δρόμο ή δεν πιστεύει
- η ψυχική κάθαρση ενός ανθρώπου που πιστεύει με σκοπό να ωριμάσει και να τελειωθεί, για να γίνει παιδί του Θεού
- η απόφαση της ψυχής πριν την ενσάρκωση της να επωμιστεί μία ιδιαίτερα δυσβάστακτη μοίρα προκειμένου να επιταχυνθεί η ωρίμανση της.
- η προσφορά της ψυχής πριν την ενσάρκωση της να υποβληθεί σε μία επώδυνη πορεία στη Γη προς χάρη των γονέων, των συγγενών ή των συνανθρώπων της
- το γεγονός ότι για διάφορους λόγους ο άνθρωπος δεν έχει την ικανότητα ή την προοπτική να επιβιώσει στη Γη και για αυτό απομακρύνεται πρόωρα από εδώ
- το γεγονός ότι όταν ήταν ακόμη άγγελος η ψυχή στην πνευματική δημιουργία, επιβαρύνθηκε με μία ιδιαίτερα βαριά ενοχή και για αυτό πρέπει να πάσχει ιδιαίτερα σε αυτή τη ζωή
- επειδή ορισμένοι άνθρωποι λόγω ψυχοσύνθεσης ωριμάζουν καλύτερα υπό το βάρος των δεινών παρά χωρίς αυτά

- ορισμένοι άνθρωποι δέχονται συνειδητά να υποφέρουν στη θέση ενός συνανθρώπου τους καθώς η απόρροια μιας τέτοιας αυτοθυσίας είναι μία ζωογόνος δύναμη που μπορεί να οδηγήσει στη σωτηρία του συνανθρώπου
- ο άνθρωπος επανακτά μεν την υγεία του, όμως ο Θεός διαβλέπει ότι η ασθένεια είναι απαραίτητη για την πνευματική του σωτηρία και έτσι τα συμπτώματα παρατείνονται προκειμένου να δοξαστεί ο Θεός (Κατά Ιωάννη 9, 3. Ιώβ)

Όποιος λοιπόν στοχαστεί πάνω στο νόημα του πόνου διαπιστώνει ότι πρόκειται για ένα πολύπλευρο θέμα που δεν επιδέχεται μιας μονοσήμαντης ερμηνείας. Το πολυδιάστατο του θέματος αναδεικνύουν τα παρακάτω αποσπάσματα από την Ντούντε:

«Όποιος δεν αντιμετωπίζει προβλήματα είναι απερίγραπτα φτωχός, τόσο ήδη πάνω στη Γη όσο και στον άλλο κόσμο αργότερα· και για αυτό ευθύνεται ο ίδιος διότι, αφού δεν έδωσε αγάπη στους συνανθρώπους του, δεν λαμβάνει ούτε από Μένα.

....Για το λόγο αυτό μη φθονείτε ποτέ τους ανθρώπους εκείνους που κατά τα φαινόμενα όλα τους πηγαίνουν καλά, γιατί η ζωή τους με αυτές τις συνθήκες δεν είναι παραγωγική. Δεν αποθησαυρίζουν τίποτα για την αιωνιότητα, δεν κάνουν τίποτα για την ψυχή τους, ενώ κάνουν τα πάντα για την καταστροφή και τον πνευματικό θάνατο τους»

«Κάθε άνθρωπος στη Γη που πάσχει με τον ένα ή τον άλλο τρόπο πλεονεκτεί απέναντι σε εκείνους που ζουν εύκολα και αβασάνιστα».

«Η αγάπη και ο πόνος εξαγνίζουν την ανθρώπινη ψυχή. Είναι τα καθαρτήρια μέσα που κάνουν την ψυχή περατή από το φως, αποβάλλουν καθετί ακάθαρτο και την μεταλλάσσουν έτσι που να μπορεί να περάσει στο βασίλειο του φωτός, χωρίς να διαλυθεί αναγκαστικά μπροστά στη φωτεινή ακτινοβολία που θα τη διαπεράσει».

«Γι' αυτό μην αφήνετε να σας τρομάζει μία δύσκολη επίγεια ζωή. Πιστέψτε το ότι η ευλογία και το όφελος που θα έχετε θα αντισταθμίζει κάθε πόνο. Δείξτε λοιπόν υπομονή διότι η ανταμοιβή είναι υπερμεγέθης, ο δε χρόνος που ο άνθρωπος υποφέρει στη Γη είναι σύντομος σε σύγκριση με την εξαίσια μοίρα που περιμένει την ψυχή για όλη την αιωνιότητα. Γι' αυτό το λόγο θα πρέπει να δέχεστε πρόθυμα μία ζωή φορτωμένη με δεινά. Να γνωρίζετε ότι μία τέτοια ζωή στη Γη σάς την επιβάλλει η υπέρογκη αγάπη Μου για να σας προωθήσει ώστε να επιτύχετε σε ελάχιστο χρόνο το στόχο που έχω θέσει για σας στον Εαυτό Μου εδώ και αιωνιότητες.

Χρειάζεται λοιπόν να δέχεστε ακόμη και τις πιο σκληρές συνθήκες στη ζωή και πρέπει να αντέχετε ακόμη και στο μεγαλύτερο πόνο και να ξέρετε πάντοτε ότι μόνο η μεγάλη αγάπη για Μένα και για το διπλανό μπορεί να μειώσει τα δεινά σας. Όμως επειδή δεν είσαστε ικανοί να νιώσετε τέτοια αγάπη που να μπορεί να καταστήσει τελείως περιττό τον πόνο, για αυτό θα πρέπει να είσαστε ευγνώμονες που μπορείτε να περνάτε επίσης από βάσανα, γιατί αυτά προωθούν αποκλειστικά και μόνο την τελειοποίηση σας».

«ΟΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΙ ΚΟΣΜΟΙ»

ΟΙ ΑΣΘΕΝΕΙΕΣ, ΤΑ ΑΙΤΙΑ ΤΟΥΣ ΚΑΙ Ο ΠΡΟΩΡΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ

ΣΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ στο κεφ. VI/155 ένας εξελληνισμένος Ιουδαίος ζητά να μάθει γιατί να υπάρχει η παιδική θνησιμότητα και γιατί πρέπει οι αρρώστιες να μαστίζουν την ανθρωπότητα.

Ο ***Κύριος*** *του απαντά ως εξής:* [2] «Τίποτα από αυτά δεν πρέπει να υπάρχει ούτε υπήρχε στην πανάρχαιη εποχή, ή έχεις διαβάσει μήπως εσύ στα παλαιά χρονικά ότι εκείνοι οι άνθρωποι που ήταν αφοσιωμένοι στον Θεό κα ζούσαν σύμφωνα με τις εντολές του έπασχαν από βαριές αρρώστιες; Όλοι τους γίνονταν υπερήλικες, ενώ ο θάνατός τους ήταν ανώδυνος σαν να τους έπαιρνε απαλά ο ύπνος. Ούτε πέθαινε τότε κανένα παιδί διότι οι γονείς του ήταν υγιέστατοι και το ίδιο τρεφόταν και ανατρεφόταν υγιεινά, φυσικά και απλά. [3] Όταν όμως αργότερα στους ανθρώπους επικράτησε η έπαρση και μαζί με αυτήν ένα πλήθος από τις πιο εξωφρενικές ανομίες κατά των εντολών του Θεού και κατά των νόμων της φύσης, τότε εμφανίστηκαν οι διαφόρων ειδών κακές παθήσεις από καθαρά ανθρώπινο φταίξιμο. Οι κατ' αυτόν τον τρόπο εξασθενημένοι άνθρωποι εύλογα δεν ήταν ικανοί πια να κάνουν υγιή παιδιά. Εφόσον τα παιδιά ήταν ελαττωματικά ήδη από την κοιλιά της μητέρας τους, υποχρεωτικά με τον καιρό καταλαμβάνονταν από όλο και περισσότερες αρρώστιες και άρχισαν να πεθαίνουν σε διάφορα στάδια παρά το νεαρό της ηλικίας τους. Δεν πρέπει λοιπόν να σκέφτεστε ότι αυτό συμβαίνει επειδή το αποφάσισε ο Θεός για κάποιους κρυφούς και αδιερεύνητους λόγους. Απλώς το επέτρεψε ώστε οι άνθρωποι αφ' ενός να αποτρέπονται μέσω των ασθενειών από τις πολλές αμαρτίες και αφ' ετέρου λόγω των δυσβάσταχτω, επώδυνων παθήσεών τους να αποτραβιούνται από τον κόσμο, ώστε στρεφόμενοι στο εσωτερικό τους να συνειδητοποιούν τις αμαρτίες τους, να τις απεχθάνονται και έτσι με την υπομονή και την αφοσίωση στη θεϊκή βούληση να μπορούν να γίνουν μακάριοι.

Το ίδιο ισχύει και για την περίπτωση των παιδιών. Τι προοπτικές έχει σε αυτή τη Γη ένα σωματικά πολύ ελαττωματικό παιδί, ιδίως όταν και οι γονείς του έχουν γεννηθεί μέσα σε κάθε λογής αμαρτίες; Ποιος θα τα αναθρέψει και ποιος θα τα γιατρέψει από τα δεινά τους; Δεν είναι καλύτερο να φύγουν από αυτό τον κόσμο και να ανατραφούν από αγγέλους στα ουράνια βασίλεια των παιδιών που υπάρχουν ειδικά γι' αυτό το λόγο;

Σας τονίζω ότι ο Θεός γνωρίζει τα πάντα και φροντίζει για τα πάντα. Αλλά αφού οι περισσότεροι σήμερα δεν έχουν πια ιδέα για τον Θεό πώς λοιπόν να ξέρουν τι κάνει και τι προνοεί Αυτός για να είναι δυνατή η σωτηρία τους; [7] Εάν δεν επέτρεπε ο Θεός τις αρρώστιες αντίστοιχα προς τις αμαρτίες των ανθρώπων, η μισή ανθρωπότητα και παραπάνω θα καταστρεφόταν τελείως. Η Γη θα γινόταν τέλεια κόλαση και θα έπρεπε να καταστραφεί, ενώ τα νεκρά συντρίμμια της θα κατέληγαν να περιπλανώνται στο άπειρο. Άλλωστε το ορατό σόμπαν έχει να επιδείξει παρόμοια παραδείγματα, όπως γνωρίζουν οι μαθητές Μου. Σας ρωτώ λοιπόν τώρα τι καταλάβατε και πώς σας φάνηκαν αυτά που σας είπα;»

Λένε **οι εξελληνισμένοι Ιουδαίοι;** «Μάλιστα τώρα το καταλάβαμε και αυτό το πρόβλημα και δεν μπορεί πια να μας κακοφαίνεται που πολλές φορές είχαμε αρρωστήσει βαριά και που κατά πάσα πιθανότητα στο τέλος θα μας στείλει κάποια πολύ κακή αρρώστια στον άλλο κόσμο, γιατί σε όλη τη διάρκεια της ζωής μας έχουμε κάνει πολλές και πολύ αξιοκατάκριτες αμαρτίες. Όμως θα θέλαμε να μας πεις ποιες αμαρτίες προξενούν τις περισσότερες και τις χειρότερες ασθένειες στον κόσμο, αφού ασφαλώς θα υπάρχουν και εκεί διαφορές.»

Λέω Εγώ: «Από όλα τα κακά πράγματα το χειρότερο είναι η πορνεία, η ακολασία και η φιληδονία με οποιαδήποτε μορφή. Μα καταρχάς οι άνθρωποι παρασύρονται σε τέτοια πάθη από την οκνηρία, την αλαζονεία και τον εγωισμό. Γιατί για τον αλαζόνα και τον εγωιστή δεν υπάρχει ιερό ούτε όσιο και προσπαθεί με όσα μέσα έχει στη διάθεσή του να ικανοποιήσει τα αισθησιακά πάθη του.

[2]*Εάν ένας τέτοιος άνθρωπος κάνει παιδιά, αυτά είναι αδύναμα και φορτωμένα με αρρώστιες. Επομένως αυτή η αμαρτία είναι ένας βασικός παράγοντας για όλες τις*

χειρότερες αρρώστιες που υπάρχουν στον κόσμο αυτόν.

[3]*Αμέσως μετά ακολουθούν η πολυφαγία και η ασωτία, ο θυμός, τα νεύρα, όπως και οι κάθε λογής αναστατώσεις. Αυτά τα ελαττώματα προξενούν επίσης διαφόρων ειδών παθήσεις που βασανίζουν οικτρά τους ανθρώπους.*

[4]*Δεν είπα σε εκείνον τον άρρωστο στην Ιερουσαλήμ που περίμενε επί 38 συναπτά έτη στη Βεθεσδά για να θεραπευτεί, όταν τον έκανα καλά: "Φύγε και μην αμαρτήσεις ξανά για να μην πάθεις τίποτα χειρότερο ακόμη!" Η πολύ βαριά πάθησή του ήταν συνέπεια των πολλών αμαρτιών που είχε κάνει παλαιότε- ρα. Σχεδόν με όλους όσους έχω θεραπεύσει ίσχυε το ίδιο. Εάν δεν έπεφταν άρρωστοι εξαιτίας των αμαρτιών τους, θα είχαν χαθεί οι ψυχές τους. Το μόνο που τους συνέφερε ήταν μία δυσβάστακτη και επώδυνη αρρώστια που τους έδειξε με ποιο τρόπο ο κόσμος ανταμείβει τους εραστές του. Χάρη στην αρρώστια τους πέρασε η αγάπη για τον κόσμο και εύχονταν να λυτρωθούν από αυτόν μία ώρα αρχύτερα. Με τον τρόπο αυτό η ψυχή τους έγινε πιο ελεύθερη και την κατάλληλη στιγμή θεραπεύτηκε και το σώμα τους.*

[5]*Παράλληλα με αυτά τα κύρια αίτια για τις περισσότερες ασθένειες που παρουσιάζονται στους από γενετής εξασθενημένους ανθρώπους, υπάρχουν ασφαλώς και άλλα που μπορούν να προκαλέσουν πολύ σοβαρές παθήσεις. Αλλά σας το υπογραμμίζω για άλλη μία φορά ότι μόνο σε έναν εκ γενετής εξασθενημένο άνθρωπο μπορούν να συμβούν. Θα σας δείξω εν συντομία τα αίτια αυτά:*

[8]*Καταρχάς πρωταρχική αιτία είναι η κατανάλωση κακής, βρώμικης, κακομαγειρεμένης τροφής που επιπλέον δεν είναι αγνή και δεν είναι φρέσκια. Το ίδιο ισχύει επίσης για τα ποτά και τα άγουρα φρούτα. Επιπλέον πολλοί έχουν την κακή συνήθεια όταν έχουν ζεσταθεί πολύ να κατεβάζουν απότομα τη θερμο*κρασία *του σώματος. Άλλοι πάλι που δεν έχουν* συναίσθηση της έμφυτης αδυναμίας τους εκτίθενται σε ποικίλους κινδύνους *εξαιτίας των οποίων είτε πεθαίνουν είτε παθαίνουν μία ανήκουστη βλάβη. [7] Ασφαλώς γι' αυτά δεν φταίει ο Θεός, ιδίως μάλι-στα αφού έχει δώσει στον άνθρωπο τη νοημοσύνη, την ελεύθερη βούληση και τους πιο καλούς νόμους για τη ζωή του. [8]Αλλά το μόνο δραστικό μέσο για να καταπολεμηθεί η οκνηρία του ανθρώπου είναι τα κάθε λογής δεινά που έπονται αναγκαστικά όταν αυτός δεν σέβεται τη θεϊκή βούληση. Τα δεινά αφυπνίζουν την ψυχή που βρίσκεται σε βαθιά νάρκη μέσα στη σάρκα και της δείχνουν τις δυσάρεστες συνέπειες της οκνηρίας της. Με τον τρόπο αυτό η ψυχή γίνεται πιο προσεκτική, πιο συνετή, πιο δραστήρια και εναρμονίζεται πιο εύκολα με τη θεϊκή βούληση όταν την αναγνωρίσει. Επομένως οι διάφορες ασθένειες που ταλαιπωρούν τους ανθρώπους έχουν ασφαλώς κάτι το πολύ θετικό. [9]Φυσικά το ότι η ψυχή εξαναγκάζεται να αναγνωρίσει το καλό αποτελεί ένα είδος βίας και καταδίκης. Ωστόσο δεν της αφαιρείται παντελώς η ελεύθερη βούληση και επιπλέον μπορεί να βελτιωθεί ουσιαστικά κατά και μετά την περίοδο της ασθένειας, μολονότι την πλήρη τελείωσή της θα την επιτύχει στην άλλη ζωή.*

[10]Ασφαλώς υπάρχουν επίσης άνθρωποι που ήρθαν ήδη άρρωστοι στον κόσμο αυτόν εξαιτίας των αμαρτιών των γονέων ή και των προπάππων τους. Στην πλειοψηφία τους αυτές οι ψυχές κατάγονται από πάνω και το πέρασμά τους από τη Γη είναι πολύ σύντομης διάρκειας. Αλλά γι' αυτές υπάρχει άριστη μέριμνα στη σφαίρα των πνευμάτων στον άλλο κόσμο. Επιπλέον, όποιος τις φροντίζει εδώ με αγάπη και με υπομονή, αυτόν θα τον υποδεχτούν και οι ίδιες με όμοια αγάπη και υπομονή στα ουράνια διαμερίσματά τους.

[11] Τώρα πλέον σας έδωσα ένα πλήρες φως γι' αυτό το θέμα. Μα όταν αφυπνιστεί ολοκληρωτικά μέσα σας το πνεύμα, θα σας οδηγήσει σε όλη τη σοφία και σε αυτά τα πράγματα».

Κεφ. VI/162 [1] Σε αυτό το σημείο, ένας από τους εξελληνισμένους Ιουδαίους, έκανε την εξής παρατήρηση: «Αλλά γιατί πρέπει ο άνθρωπος, που είναι έτσι κι αλλιώς

κακόμοιρος και θνητός, να περνά από κάθε λογής πόνους και βάσανα για να φτάσει στον Θεό; Από τη στιγμή που κάποιος αναγνωρίζει το θέλημα του Θεού, δεν μπορεί να Τον φτάσει απολαμβάνοντας παράλληλα μια υγιή και ανέφελη ζωή»; [2] Εγώ απάντησα: «Εξαρτάται από το τι θέλει ο ίδιος ο άνθρωπος. Οι περισσότερες σωματικές παθήσεις είναι επίσης επακόλουθο κάποιων αμαρτιών που έκανε συνεχώς από τα νιάτα μέχρι τα γεράματά του και μάλιστα στο τέλος από καθαρή συνήθεια. Μερικές αρρώστιες είναι κληρονομικές από γονείς και από προπάππους και προέρχονται από δικές τους αμαρτίες. Ασφαλώς δεν μπορεί να ρίξει κάποιος την ευθύνη στον Θεό, όταν οι άνθρωποι προκαλούν από μόνοι τους τα βάσανά τους. Φυσικά θα μπορούσε κανείς να αντικρούσει: "Εφόσον ο άνθρωπος διδάχθηκε από τον Θεό εξαρχής τι πρέπει να κάνει για να ζήσει κατά τη σωστή τάξη, προφανώς τότε φταίει ο ίδιος εάν υποφέρει από το να ή το άλλο. Μα εάν χρειάστηκε να το μάθει από τη φύση και να βάλει μυαλό μόνο αφού πέρασε δυσάρεστες και συχνά μάλιστα σκληρές εμπειρίες, τότε δεν φταίει ο ίδιος για τα βάσανά του. Αντίθετα, είναι το πιο αξιολύπητο πλάσμα στη Γη". [3] Σε αυτό θα έδινα δίκιο ασφαλώς, εάν όντως είχαν έτσι τα πράγματα. Όμως δεν έχουν έτσι και αυτό αποδεικνύεται ήδη από τη δημιουργία των πρωτόπλαστων. Πάνω από εκατό χρόνια ο Θεός τους δίδασκε συνεχώς στον παράδεισο εφ' όλης της ύλης. Επιπλέον, ο Θεός έστελνε αδιάκοπα στους πρώτους ανθρώπους ενορατικούς και προφήτες, οι οποίοι δίδασκαν την ανθρωπότητα, που με τον καιρό γινόταν ολοένα πιο υλιστική, και εκείνοι της αποκάλυπταν τη θεϊκή βούληση. [4] Αφού λοιπόν έτσι έχουν τα πράγματα, κανένας δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι δεν διδάχτηκε ποτέ το πώς να εναρμονίσει τη ζωή του με τη βούληση του Θεού. Όμως οι άνθρωποι δεν άργησαν να δώσουν υπερβολική σημασία στη γήινη κατοικία τους, έκτισαν πόλεις και το ένα μέγαρο μετά το άλλο. Έτσι έφτασαν να λατρεύουν τον κόσμο τους, με αποτέλεσμα να ξεχάσουν τον Θεό και τελικά να Τον αρνηθούν. Όποτε ερχόταν κάποιος αφυπνισμένος από τον Θεό να τους νουθετήσει, εκείνοι τον περιγελούσαν και κανένας δεν έδινε προσοχή στο μήνυμα των λόγων του.

[5] *Φυσικά τέτοιοι άνθρωποι έπρεπε να πάρουν το μάθημά τους μόνο από διαφόρων ειδών σκληρές εμπειρίες και βάσει αυτών να υιοθετήσουν μόνοι τους με κόπο κάποιους βασικούς κανόνες με τους οποίους να ζουν. Αλλά κατά ένα μεγάλο μέρος, αυτοί οι κανόνες ήταν αντίθετοι με την αληθινή θεϊκή τάξη, όπως βλέπουμε π.χ. σήμερα σε πάρα πολλούς ειδωλολάτρες λαούς. Επομένως, αναγκαστικά η κατάληξη ήταν να πληθύνουν οι κάθε είδους σωματικές και ψυχικές παθήσεις μεταξύ των ανθρώπων.*

[6] *Εάν θέλει, συνεπώς, ο Θεός να διατηρήσει την ψυχή ενός υλιστή ανθρώπου για την αιώνια ζωή, είναι υποχρεωμένος να τον βοηθήσει φορτώνοντάς τον με διαφόρων ειδών σωματικές παθήσεις. Έτσι η ψυχή που είναι προσκολλημένη στον κόσμο μέχρι υπερβολής, χάρη στους πόνους και στα βάσανα αποκόπτεται από αυτόν. Χωρίς αυτά θα την ρουφούσε και θα την καταβρόχθιζε ο θάνατος και η καταδίκη του κόσμου. Αυτός είναι λοιπόν ο λόγος που οι άνθρωποι τώρα στη Γη περνούν τα χίλια μύρια βάσανα.*

[7] *Αλλά και εμείς θα υποστούμε πολλά δεινά από τους ανθρώπους που έχουν παραπλανηθεί από δική τους υπαιτιότητα. Όμως τα δικά μας τα δεινά δεν θα οφείλονται στο ότι αγνοούμε ή παραβαίνουμε τη θεϊκή τάξη της ζωής, μα με τα πάθη μας θα κάνουμε τους τυφλούς να βρουν το Φως τους. Γιατί θα μπορέσουν να δουν από το παράδειγμά μας, πόσο μικρή σημασία δίνουμε στη ζωή αυτού του κόσμου και από την άλλη τι μεγάλη αξία πρέπει να έχει η ζωή της ψυχής, αφού για χάρη της απαρνούμαστε όλα τα εγκόσμια αγαθά. Αυτή, δε, θα είναι η λύτρωση του ανθρώπου από το θάνατο και το πέρασμά του στη ζωή».*

[8] *Όμως στους εξελληνισμένους Ιουδαίους δεν πολυάρεσε ότι, όταν αργότερα θα κήρυτταν το λόγο Μου, θα έπρεπε επιπλέον να περάσουν βάσανα, ακόμη και να βάλουν σε κίνδυνο τη ζωή τους.[9] Τότε Εγώ τους είπα τη γνωστή φράση: «Στο εξής, όποιος αγαπά τη ζωή του θα την χάνει, ενώ όποιος δεν της δίνει καμία αξία και αδιαφορεί γι' αυτήν θα την κερδίζει για την αιωνιότητα».*

[10] ***Οι εξελληνισμένοι Ιουδαίοι*** *απόρησαν: «Τι θέλει να πει αυτό; Τι σημαίνει;»*

[11]*Εγώ τους απάντησα: «Τι ωφελεί κάποιον να κερδίσει όλο τον κόσμο, αφιερώνοντας γι' αυτό την γήινη ζωή του, όμως ταυτόχρονα να πάθει φθορά η ψυχή του; Τι μπορεί να κάνει τότε ένας τέτοιος άνθρωπος για να λυτρώσει την ψυχή του; Γι' αυτό τον λόγο, χρέος του καθενός είναι να χρησιμοποιεί τούτη τη ζωή αποκλειστικά και μόνο για να κερδίσει μέσω αυτής την αιώνια ζωή της ψυχής του. Εάν όμως δεν είναι αυτός ο κύριος στόχος της ύπαρξής του, τότε θα φταίει ο ίδιος άμα θα καταστρέψει τη ζωή της ψυχής του. Δικό του επίσης είναι το φταίξιμο ακόμη και εάν απλώς εξασθενεί την ψυχή του αλλά σε τέτοιο βαθμό που ύστερα στον άλλο κόσμο θα χρειαστεί να αγωνιστεί για πάρα πολύ καιρό για να μαζέψει τα συντρίμμια της, ώστε να μπορεί να περάσει σε μία κάπως φωτεινότερη και καλύτερη πνευματική ύπαρξη. Γιατί, όσο μία ψυχή εξακολουθεί να αγαπά πάνω από το σωστό μέτρο τη σωματική ζωή και τις χαρές της, είναι αδύνατο να αναγεννηθεί πλήρως πνευματικά. Και η ψυχή που δεν έχει αναγεννηθεί πλήρως στο πνεύμα της, δεν μπορεί να περάσει στο αληθινό βασίλειο του Θεού, καθότι εκεί δεν είναι δυνατό να υπάρξει ούτε καν ένα άτομο υλικότητας.*

«ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ»

33. ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΣΦΑΛΗΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑ;

Ο γιατρός ψυχής και σώματος

«Αυτό που χρειάζεται να κάνετε είναι να δώσετε όλες σας τις έγνοιες σε Μένα που είμαι αληθινά ο πιο καλός γιατρός. Εγώ μπορώ να σας απαλλάξω από κάθε αρρώστια και να σας κάνω να γίνετε υγιείς στο σώμα και στην ψυχή και επιπλέον να σας δώσω μία αιώνια ακατάλυτη ζωή. Μπορεί βέβαια επειδή βρίσκεστε στη Γη να χρειάζεται να χρησιμοποιήσετε κάποια θεραπευτικά μέσα, όμως εάν δεν τα ευλογήσω Εγώ δεν Θα έχουν αποτελεσματικότητα. Αλλά. μπορώ επίσης να ευλογήσω έναν άρρωστο να γίνει καλά μόνο με την θέληση Μου, χωρίς εξωτερικά θεραπευτικά μέσα. Και το κάνω αυτό μόλις διαπιστώσω ότι δεν χρειάζεται πια να υποφέρει, όταν δηλαδή η πάθηση του εκπληρώσει το σκοπό της με το να έχει συμβάλει στην κάθαρση της ψυχής του.

Διότι η αρρώστια της ψυχής συμβαδίζει με την αρρώστια του σώματος· εσείς οι άνθρωποι βέβαια δεν μπορείτε να διανοηθείτε πόσο σημαντικό παράγοντα για την ανέλιξη της ψυχής συνιστά η αρρώστια τον σώματος. Ούτε μπορείτε να ξέρετε πόση ευγνωμοσύνη θα νιώθει κάποτε η ψυχή που της δόθηκε η δυνατότητα κατά την ενσάρκωση της να πορευτεί σε αυτό το δρόμο που αν και πολύ σύντομος της εξασφάλισε μία ανώτερη ωριμότητα. Γι' αυτό όταν υποφέρετε θα πρέπει απλά να προσεύχεστε: "Πατέρα, ας γίνει το θέλημα Σου... " Τότε κι Εγώ κάνω ό,τι πρέπει να κάνω, όπως κι εσείς από την πλευρά σας κάνετε εκείνο που οφείλετε να κάνετε. Έρχομαι στο πλάι σας ως γιατρός του σώματος και της ψυχής και τότε είναι βέβαιη η θεραπεία σας. Για χάρη της ψυχής που πρέπει να δυναμώσει θα πρέπει να ανεχθείτε να. είναι αδύναμο το σώμα· και να έχετε υπόψη σας ότι μπορεί να προχωρήσει πιο εύκολα η ψυχή και να αναζητήσει την επαφή με το πνευματικό βασίλειο όταν το σώμα δεν της φέρνει αντίσταση, όπως κάνει μόνιμα όταν είναι υγιές. Έτσι η ψυχή θα έχει μια όμορφη μορφή όταν θα αποβάλει το γήινο φόρεμα της.

Η σταθερή πίστη είναι το καλύτερο γιατρικό που δεν αποτυγχάνει ποτέ. Δώστε σε Μένα όλες σας τις έγνοιες κι έτσι θα απαλλαγείτε από αυτές, όμως πρέπει να έρθετε να Με βρείτε με ισχυρή, ακλόνητη πίστη κι Εγώ δεν θα σας απογοητεύσω...»

Για να έχετε δε συναίσθηση της εγγύτητας και της ενέργειας Μου, η διαδικασία της ίασης θα εξελιχθεί ραγδαία. Αρκεί μόνο να περιμένετε με όλη σας την πίστη να γίνει το θαύμα, πιστεύοντας ότι τίποτα δεν είναι αδύνατο για τη δύναμη και την ισχύ Μου, καθώς η αγάπη Μου φροντίζει συνεχώς για σας και θέλει να σας βοηθήσει με αυτό τον

τρόπο. Η σταθερή πίστη είναι το καλύτερο γιατρικό που δεν αποτυγχάνει ποτέ. Δώστε σε Μένα όλες σας τις έγνοιες κι έτσι θα απαλλαγείτε από αυτές, όμως πρέπει να έρθετε να Με βρείτε με ισχυρή, ακλόνητη πίστη κι Εγώ δεν θα σας απογοητεύσω...»

Υπαγόρευση στην Μπέρτα Ντούντε στις 1/5/1949 αρ. 4626

Στο «ΜΕΙ» III/12 ο Κύριος επισημαίνει ότι οι μαλθακοί άνθρωποι, στους οποίους το σωματικό και το ψυχικό στοιχείο έχουν αναμιχθεί υπερβολικά, είναι πολύ πιο ευαίσθητοι στον πόνο και αρρωσταίνουν πολύ πιο εύκολα:

(Ο Κύριος:) *«Τότε θρηνούν και παραπονιούνται, κανείς όμως δεν σκέφτεται ότι όλα τα βάσανα, οι αρρώστιες, οι πόλεμοι, η ακρίβεια, η πείνα και οι επιδημίες προέρχονται μόνο και μόνο από το γεγονός ότι οι άνθρωποι, αντί να κάνουν τα πάντα για το πνεύμα και την ψυχή τους, όπως ορίζει η θεία τάξη, φροντίζουν μονάχα για το σώμα τους!»*

«ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ»

***

«Η κάθε αρρώστια σημαίνει ευλογία., από την άποψη ότι συμβάλλει στην κάθαρση της ψυχής και επιπλέον σας βοηθάει ν' ακολουθήσετε με εγκαρτέρηση και προθυμία το θέλημα Μου, έτσι ώστε να εγκαταλείψετε πλέον την αντίσταση σας απέναντι Μου. Εάν συνειδητοποιείτε όλα αυτά και δέχεστε τα πάντα όπως σας έρχονται, επειδή πιστεύετε ότι Εγώ ξέρω ποιο είναι το καλύτερο για σας, τότε θα αντιλαμβάνεσθε επίσης πως Εγώ γνωρίζω και το πότε έχει έρθει η ώρα να θεραπευθείτε. Δεν πρόκειται όμως να σας αφήσω να γίνετε αυτοστιγμεί καλά και αυτό λόγω της ελευθερίας της βούλησης σας, γιατί τότε θα πιστεύατε αναγκαστικά σε Μένα και στη δύναμη Μου, ενώ σ' αυτή την πίστη πρέπει να καταλήξετε από μόνοι σας χωρίς βία. Συν τοις άλλοις, σας είναι γνωστό ότι ο σκοπός της επίγειας υπόστασης όλων των ανθρώπων είναι να υπηρετείτε με αγάπη το σύνολο της δημιουργίας. Όποιος θέλει λοιπόν να εκπληρώσει την αποστολή για την οποία βρίσκεται στη γη, θα πρέπει να είναι πάντα χρήσιμος στον άλλον. Γι' αυτό και Εγώ ευλογώ ιδιαίτερα εκείνους τους ανθρώπους, οι οποίοι είναι πάντα πρόθυμοι να βοηθήσουν τους άλλους που υποφέρουν σωματικά. Οι άνθρωποι αυτοί, χάρη στη γνώση που τους χαρίζει η αγάπη τους, θα ξέρουν ν' αναγνωρίσουν επίσης τα αίτια μιας πάθησης, καθώς και τα κατάλληλα μέσα θεραπείας. Ανάλογα δε με το πόσο μεγάλη είναι η αγάπη και η αλληλεγγύη που νιώθουν προς τους αδύναμους και πάσχοντες συνανθρώπους τους, θα έχουν και την αντίστοιχη επιτυχία στις θεραπείες τους.

Σε τελευταία ανάλυση, ωστόσο, η οποιαδήποτε θεραπεία εξαρτάται από το θέλημα Μου, πράγμα που σημαίνει ότι. μπορώ να θέσω όρια στην αποτελεσματικότητα ενός θεράποντα, εάν Εγώ κρίνω ότι οι επιπτώσεις μιας μακρόχρονης ασθένειας είναι πολύτιμες για την ψυχή τον αρρώστου. Η Θέληση Μου είναι αυτή που καθορίζει τη μοίρα, ενός ανθρώπου, μέρος της οποίας είναι και οι αρρώστιες και συνεπώς η ανθρώπινη θέληση δεν μπορεί να κάνει τίποτα εναντίον τους, ό,τι μέσο κι αν βάλει σ' εφαρμογή. Εννοείται βέβαια πως δεν πρόκειται να καταδικάσω τους ανθρώπους που αναζητούν μέσα για να βοηθήσουν όσους υποφέρουν, γιατί, όσο η αιτία για τέτοιες έρευνες είναι η αγάπη και η διάθεση αρωγής, Θα έχουν πάντα την ευλογία Μου.

*Αλλά, εάν το κίνητρο για την παρασκευή τέτοιων ιαμάτων είναι το **υλικό κέρδος**, τότε ως επί το πλείστον θα είναι χωρίς αποτέλεσμα ή ακόμη και βλαβερά για το ανθρώπινο σώμα, παρ' όλη τη φαινομενική βελτίωση που επιφέρουν. Ενώ αντίθετα μπορεί τα πιο αθώα μέσα να οδηγήσουν στην ίαση, εάν αυτό είναι το θέλημα Μου και κρίνω ότι έχει έρθει η κατάλληλη στιγμή γι' αυτήν.*

Εάν το κίνητρο για την παρασκευή τέτοιων ιαμάτων είναι το **υλικό κέρδος**, τότε ως επί το πλείστον θα είναι χωρίς α-ποτέλεσμα ή ακόμη και βλαβερά για το ανθρώπινο σώμα, παρ' όλη τη φαινομενική βελτίωση που επιφέρουν. Ενώ αντίθετα μπορεί τα πιο αθώα μέσα να οδηγήσουν στην ίαση, εάν αυτό είναι το θέλημα Μου και κρίνω ότι έχει έρθει η κατάλληλη στιγμή γι' αυτήν

*Μια ασθένεια έχει χρέος κατά κύριο λόγο να ωθήσει τον άνθρωπο **να συνδεθεί μαζί Μου,** καταφεύγοντας σε Μένα και ζητώντας από Μένα να τον θεραπεύσω. Τότε θα του στείλω στο δρόμο του τους ανθρώπους εκείνους, οι οποίοι θέλουν να κάνουν το καλύτερο δυνατό για την ανακούφιση του. Και επειδή η έμπρακτη αγάπη τους είναι σύμφωνη με το θέλημα Μου και τους συνδέει μαζί Μου, μπορώ κι Εγώ να καθοδηγήσω τις σκέψεις τους. Όμως τέτοιοι θεραπευτές που να απολαμβάνουν τη χάρη Μου είναι σπάνιοι περισσότερο από ποτέ άλλοτε, με αποτέλεσμα οι πιο πολλοί, άνθρωποι να καταφεύγουν σε τέτοια φάρμακα που προκύπτουν χωρίς την ευλογία Μου. Σε αυτή όμως την περίπτωση δεν μπορεί να επιτευχθεί θεραπεία ούτε του σώματος ούτε της ψυχής, διότι δεν το επιτρέπω Εγώ με αυτά τα μέσα. Η δική Μου μέριμνα είναι να βοηθηθεί η ψυχή του ανθρώπου, εάν μάλιστα είναι απαραίτητο, ακόμη και χωρίς τη θέληση του. Αυτό που επιδιώκω είναι με αιτία την αρρώστια να αποστραφεί τον κόσμο, πράγμα που συμβαίνει πολύ πιο εύκολα όταν δεν μπορεί πλέον να ικανοποιήσει τις εγκόσμιες επιθυμίες του. Επομένως, μπορείτε, όποτε θέλετε, να επικαλεσθείτε τη βοήθεια ενός γιατρού, ωστόσο Εγώ αποφασίζω για την ανάκτηση ή όχι της υγείας σας και επιπλέον οι κόποι του γιατρού έχουν την ευλογία Μου **μόνο εάν η αγάπη του για τον πλησίον είναι το πρωταρχικό κίνητρο** των προσπάθειών του.*

*Και πάλι και τότε θα βρείτε την υγεία σας, μονάχα όταν από την αρρώστια αυτή αποκομίσετε κέρδος για την **ψυχή** σας. Αυτό θα γίνει όταν υποταχθείτε σ' Εμένα και στο Θέλημα Μου, όταν υποφέρετε με εγκαρτέρηση και Με ευγνωμονείτε για το γεγονός ότι η ψυχή σας αποσπάει μεγάλα πλεονεκτήματα, όταν βαστάζετε την αρρώστια ως το τέλος μέσα σ' αυτό το πνεύμα. Μπορείτε όμως επίσης και να απαλλαγείτε από οποιαδήποτε ασθένεια, εάν έχετε μια πίστη **ακλόνητη** σαν βράχο, όπως τότε και Εγώ γιάτρευα όταν ήμουν στη γη εκείνους που είχαν δυνατή πίστη.*

Γιατί βέβαια για Μένα τίποτα δεν είναι αδύνατο και, εάν και η δική σας αγάπη είναι τόσο βαθιά που να έχει σαν αποτέλεσμα μια ολοζώντανη, ισχυρή πίστη, δεν πρόκειται ν' αμφιβάλετε ούτε δευτερόλεπτο για την αγάπη και τη δύναμη Μου. Και τότε μπορείτε να γιατρευτείτε αυτοστιγμεί, γιατί σε αυτή την περίπτωση η ανάκτηση της υγείας δεν σας εξαναγκάζει να πιστέψετε, αφού έτσι κι αλλιώς έχετε ήδη μια ακράδαντη πίστη. Ποιος όμως από σας παρουσιάζει μια τόσο δυνατή πίστη που να κάνει χρήση της δικής Μου δύναμης χωρίς να αμφιβάλει καθόλου και να αφεθεί με ψυχή και σώμα στα χέρια Μου με την παράκληση να τον κάνω καλά και να είναι επιπλέον πεπεισμένος ότι η παράκληση του θα εισακουστεί;

*Τότε μπορούν πραγματικά να γίνουν θαύματα είτε σε σας είτε στο συνάνθρωπο, για τον οποίο παρακαλάτε με μια τέτοια πίστη. Όποιος λοιπόν διατηρεί ένα στενό δεσμό μαζί Μου, είναι πλήρως εναρμονισμένος με το θέλημα Μου και τότε Με αφήνει να κυβερνώ χωρίς να αντιστέκεται στη βούληση Μου. Τότε αντέχει ακόμη και τη **μεγαλύτερη** δοκιμασία πειθαρχώντας στο θέλημα Μου κι έτσι ωφελεί την ψυχή του πολύ περισσότερο από ό,τι εάν ξανάβρισκε τη σωματική του υγεία.*

Πάντως, Εγώ θα επιδρώ πάντα έτσι πάνω σας ώστε η μοίρα σας να είναι υποφερτή. Και όταν ένας άνθρωπος πρέπει να περάσει από μεγάλες οδύνες, τότε εκδηλώνεται η αγάπη Μου για την ψυχή του, η οποία θα Με ευγνωμονεί κάποτε στο πνευματικό βασίλειο που μπόρεσε ν' απαλλαγεί από τόσες πολλές ακαθαρσίες ήδη πάνω στη γη. Θα Με ευγνωμονεί επίσης και για το γεγονός ότι με το να υποφέρει, της δόθηκε η δυνατότητα να εξαλείψει ένα μέρος της ενοχής της, ώστε να μπορεί να

περάσει πολύ λιγότερο επιβαρυμένη στο πνευματικό βασίλειο, πράγμα που με ένα υγιές σώμα δεν θα ήταν το ίδιο εύκολο.»

Μπέρτα Ντούντε, 23.10.1963 αρ. 8653
«ΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΣΤΗ ΝΕΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΕΠΟΧΗ»

Στις 29/4/1841 ένας φίλος του Λόρμπερ απηύθυνε μέσω αυτού την παράκληση στον Κύριο να σώσει την αδελφή του που έπασχε από λέπρα. Στη συνέχεια ακολουθεί η απάντηση του Κυρίου όπως την κατέγραψε ο γραφιάς του, Γιάκομπ:

«Τι είδους απάντηση να δώσω σ' αυτή την ερώτηση; Όταν θέλω να βοηθήσω κάποιον, έρχονται οι γιατροί σας και χαλούν τη δουλειά Μου. Μήπως πρέπει ν' αφήσω τους γιατρούς να μεταναστεύσουν στον άλλο κόσμο; Όποιος νομίζει ότι μόνο με τους γιατρούς και με τα φάρμακα μπορώ να βοηθήσω, απατάται οικτρά. Γιατί ακριβώς τότε είναι που συνήθως δεν βοηθάω καθόλου στην καλύτερη περίπτωση επιτρέπω πότε πότε να βοηθήσουν τα φάρμακα αν τα εμπιστεύονται, επειδή πιστεύουν στο όνομα Μου. Όταν όμως δεν υπάρχει ούτε καν αυτή η ύστατη πίστη, τότε η βοήθεια Μου δεν έρχεται.

Στη δική σας περίπτωση σας έχω ήδη διαμηνύσει προφορικά μέσω του υπηρέτη Μου ότι εάν παρακαλείτε και πιστεύετε με την καρδιά σας χωρίς αμφιβολία τότε η άρρωστη θα γίνει πάλι καλά.. Εάν πιστεύετε όμως ότι ναι μεν μπορώ να βοηθήσω μα αμφιβάλετε αν το θέλω κιόλας, είναι σαν να. σκέφτεστε ότι το πιο πιθανό είναι να μην γλιτώσει η λεπρή γυναίκα, καθώς μάλιστα η πάθηση της είναι ιδιαίτερα επιθετική. Αν είχατε πίστη όμως όσο είναι ο κόκκος του σιναπιού, τότε θα είχατε τη δύναμη όχι μόνο να βοηθήσετε τη γυναίκα που πάσχει, μα και να αναστήσετε νεκρούς! Αλλά η πίστη σας μοιάζει ακόμη με την καλαμιά που την φυσάει όπου θέλει ο άνεμος. Η δε καρδιά σας είναι γεμάτη ολιγοψυχία, φόβο κι αμφιβολίες. Έτσι όταν πεθάνουν συγγενείς σας σάς πνίγει η θλίψη, επειδή δεν είσαστε βέβαιοι γι' αυτά που κάνει ή επιτρέπει ο πάνστοργος Πατέρας σας ούτε συλλογίζεστε πως όλα όσα σας διαμηνύω, όλα όσα κάνω ή επιτρέπω να γίνουν δεν μπορεί παρά να είναι πάρα πολύ καλά.

Το να πάρω από τον κόσμο τη λεπρή, θα είναι πάρα πολύ καλό. Αλλά κι αν την αφήσω να μείνει, το καλό δεν θα είναι λιγότερο. Μα αν εσείς σκέφτεστε ότι μόνο το ένα θα είναι καλό, το να μείνει δηλαδή στη σωματική ζωή, ενώ ότι το αντίθετο θα αποτελεί μεγάλο δυστύχημα για την οικογένεια, τότε κάνετε μεγάλο λάθος. Γιατί οτιδήποτε γίνεται κατά τη βούληση Μου είναι έτσι ή αλλιώς άριστο. Δεν ξέρετε ότι η ανθρώπινη βοήθεια δεν ωφελεί σε τίποτα; Η δικιά Μου η φροντίδα φτάνει πιο μακριά και πιο ψηλά και πριν και μετά από κάθε μητρική φροντίδα. Ή μήπως Αυτός που μεριμνά για πατέρα, μάνα και παιδιά δεν θα είναι ικανός να μεριμνήσει μόνο για τα παιδιά; Αχ ολιγόπιστοι, για, πόσο καιρό ακόμα θα πρέπει να σας κάνω κατήχηση μέχρι να ξυπνήσετε και να έχετε σταθερή πίστη!;

Συνακόλουθα, η ζωντανή πίστη στη δύναμη του ονόματος Μου αναμφίβολα είναι το γιατρικό που δεν αποτυχαίνει ποτέ Να είσαι βέβαιος πως ακόμη κι αν η λεπρή βρισκόταν στην Αμερική ενώ εσύ εδώ, όπως τώρα, και μάθαινες ότι νοσεί και απευθυνόσουν σε Μένα, Εγώ θα την έσωνα από το σωματικό και τον πνευματικό θάνατο! Εάν πιστεύετε με την καρδιά κι όχι απλώς με το νου, τότε οι παρακλήσεις κι η πίστη σας θα την κάνουν καλά. Μα αν έχετε αδύνατη πίστη, σκεφθείτε τουλάχιστον ότι Εγώ δεν πρόκειται ποτέ να κάνω κάτι άδικο κι οτιδήποτε κι αν κάνω σίγουρα θα είναι το πιο καλό.

Θυμηθείτε το μαθητή Μου που ήθελε να θάψει τον πατέρα του πριν Με ακολουθήσει. Όταν στοχάζεστε τη διδασκαλία που του έδωσα, τότε θα βρίσκετε πάντοτε μια μεγάλη εσωτερική γαλήνη. Το πρώτο από όλα είναι να Με ακολουθείτε: το δεύτερο είναι να αφήνετε τα πάντα στα χέρια Μου. Σε αυτά τα δύο περικλείονται

πλήρως οι εντολές, οι προφήτες και κυρίως οι δύο εντολές της αγάπης και μαζί τους όλη η ζωή Αν ενεργείτε με βάση αυτό το γνώμονα, τότε θα ζήσετε και όλα θα πάνε άριστα σε αυτόν και στον άλλο κόσμο».

«ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΖΩΗ – ΑΣΘΕΝΕΙΑ, ΘΑΝΑΤΟΣ ΚΑΙ ΕΠΕΚΕΙΝΑ»
και «ΔΩΡΑ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ»

«Ένδεια, δυστυχία και κάθε είδους συμφορές αφήνω να πλήττουν τους ανθρώπους μόνο όταν έχουν τελείως απομακρυνθεί από Μένα και είτε λατρεύουν άλλους θεούς είτε έχουν γίνει εγωπαθείς και άθεοι οπαδοί του κόσμου. Γιατί η στέρηση κι οι κακουχίες σπρώχνουν τον άνθρωπο να σκεφτεί για τα αίτια της κακοδαιμονίας του, τον κάνουν εφευρετικό κι οξυδερκή' με αυτό τον τρόπο εγείρονται μέσα σε λίγο καιρό ευφυή και σοφά άτομα από το λαό που ανοίγουν τα μάτια στους συμπολίτες τους και τους δείχνουν τα αίτια της γενικής δυστυχίας.

Αν οι άνθρωποι δεν απομακρύνονταν ποτέ από τον Θεό, τότε ποτέ δεν θα περιέπιπταν σε δυστυχία και βάσανα. Αν, λοιπόν, εσείς και οι απόγονοι σας, πάντοτε μένετε κοντά και μέσα σε Μένα ως προς την πίστη σας και τα έργα σας σύμφωνα με τη διδασκαλία Μου, τότε ποτέ δεν πρόκειται να υποφέρετε. Ούτε οι αρρώστιες του σώματος θα φοβίσουν και θ' αποθαρρύνουν την ψυχή σας. Γιατί οι σωματικές ασθένειες πάντοτε είναι οι πικρές συνέπειες της μη τήρησης των εντολών που Εγώ σε κάθε εποχή διατύπωσα καθαρά στους ανθρώπους.

Όποιος αρχίζει να τις τηρεί πιστά από τη νεανική του ηλικία, δεν θα χρειαστεί γιατρό μέχρι τα βαθιά του γεράματα, ούτε οι απόγονοι του θα αναγκαστούν να υποφέρουν εξαιτίας των γονικών αμαρτιών, όπως συχνά συνέβαινε για αιώνες ολόκληρους στους παλιούς, πιστούς στον Θεό, λαούς. Όμως, κάθε φορά που οι άνθρωποι άρχιζαν να εκφυλίζονται, σύντομα προσβάλλονταν από βαριές σωματικές ασθένειες, δοκιμάζοντας τις συνέπειες της περιφρόνησης ή της αγνόησης των θείων εντολών.

Γιάκομπ Λόρμπερ «ΜΕΙ» 1Χ/35
«ΠΡΟΦΗΤΙΚΕΣ ΦΩΝΕΣ»
«ΝΟΣΗΣΗ»

34. ΠΩΣ ΘΑ ΞΕΠΕΡΑΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ; ΠΟΙΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ;

Ο Κύριος διδάσκει τους μαθητές του στο «Μ.Ε.Ι» για τη σχέση του εσωτερικού τού ανθρώπου με την κοινωνία στην οποία ζει:

«Όταν θα έχετε γίνει καθαροί εσωτερικά, θα γίνουν κι όλα τα άλλα καθαρά για σας. γιατί για τον καθαρό άνθρωπο τα πάντα είναι καθαρά, καθότι μπορεί να διαβλέπει την αιτία που κρύβεται πίσω απ' όλα…

Άρα όποιος έχει φθάσει στην πλήρη τάξη στο εσωτερικό του, γίνεται πλέον κύριος και επιβάλλεται σε κάθε αταξία που μπορεί να παρουσιαστεί οπουδήποτε στον κόσμο με τον έναν ή τον άλλον τρόπο. Επειδή είναι δε ο Κύριος του εαυτού του και δεν γίνεται να ξαναπέσει μέσα του σε αταξία, συνεπώς μπορεί να αντεπεξέλθει ζώντας σε οποιαδήποτε κοινωνία ή σε κάθε πολιτικό σύστημα, όποιο κι αν είναι. Γιατί βλέπει προφανώς καθαρά ποια βήματα πρέπει να κάνει.

Εγώ ο Ίδιος βρίσκομαι τώρα στη Γη και ως προς την εξωτερική προσωπικότητά Μου υπακούω στην τάξη που έχει επιβάλλει ο Ρωμαίος

Όποιος έχει φθάσει στην πλήρη τάξη στο εσωτερικό του, γίνεται πλέον κύριος και επιβάλλεται σε κάθε αταξία που μπορεί να παρουσιαστεί οπουδήποτε στον κόσμο με τον έναν ή τον άλλον τρόπο. Επειδή είναι δε ο Κύριος του εαυτού του και δεν γίνεται να ξαναπέσει μέσα του σε αταξία, συνεπώς μπορεί να αντεπεξέλθει ζώντας σε οποιαδήποτε κοινωνία ή σε κάθε πολιτικό σύστημα, όποιο κι αν είναι.

αυτοκράτορας. Δεν αντιστέκομαι στο παραμικρό ούτε καν φαινομενικά σε αυτήν την τάξη. Μήπως έτσι χάνω κάτι από την Τάξη της θείας Οντότητας στα ενδότατα του Εαυτού Μου;

Καθόλου, είμαι αυτός που είμαι, απαράλλακτος, τη δε συμβουλή Μου την ακολουθούν άτομα που κρατούν την εξουσία στα χέρια τους και ως εκ τούτου είμαι ο καθοδηγητής και ο Κύριός τους…

Φροντίστε λοιπόν πρωτίστως να γίνετε απολύτως κύριοι του εαυτού σας. Έτσι θα γίνετε επίσης κύριοι κάθε νόμου και δικαίου και δεν θα κινδυνεύετε από τον κάθε χαζό κοσμικό νόμο.

Αυτό δε που θα γίνετε εσείς; Προσπαθείστε με ζήλο να γίνουν και όλοι οι άλλοι που θα μάθουν από σας για την εσώτατη τάξη της ζωής. Τότε θα γίνουν οι αληθινοί φίλοι και αδελφοί σας. τότε δεν θα υπάρχουν πλέον άλλοι νόμοι, γιατί θα συνηδητοποιήσουν, όπως κι εσείς, ότι ο εσώτατος Νόμος της Ζωής αντισταθμίζει όλους τους άλλοτς και τους καθιστά εντελώς αχρείαστους»!

«ΜΕΓΑΛΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ» V, 133

ΓΙΑΤΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΦΥΣΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΕΣ;

Μ.Ε.Ι. IV/144 [1] Σου λέω ότι αρκεί να ζήσετε πενήντα χρόνια στο πλαίσιο της σωστής θείας τάξης και δεν πρόκειται να δείτε ούτε να νοιώσετε καμία κακοτυχία! [2] Σας επαναλαμβάνω ότι κάθε κακοτυχία και επιδημία, αρρώστειες ανθρώπων και ζώων, κάθε κακοκαιρία, κακή σοδειά, καταστροφικό χαλάζι, μεγάλη πλημμύρα, καταιγίδες και ανεμοστρόβιλοι, επιδρομές ακριδών και άλλα παρόμοια είναι συνέπειες του γεγονότος ότι οι πράξεις των ανθροδπων είναι ενάντιες στη θεία τάξη!

Κάθε κακοτυχία και επιδημία, αρρώστιες ανθρώπων και ζώων, κάθε κακοκαιρία, κακή σοδειά, καταστροφικό χαλάζι, μεγάλη πλημμύρα, καταιγίδες και ανεμοστρόβιλοι, επιδρομές ακριδών και άλλα παρόμοια είναι συνέπειες του γεγονότος ότι οι πράξεις των ανθροδπων είναι ενάντιες στη θεία τάξη!

[3] *Αν οι άνθρωποι ζούσαν κατά το δυνατόν στο πλαίσιο της θείας τάξης, δεν θα τα αντιμετώπιζαν όλ' αυτά. Θα περνούσαν ευλογημένα χρόνια και σε όσο μέρος της Γης είναι κατοικήσιμο, ποτέ δεν θα εμφανιζόταν υπέρμετρη ζέστη ή κρύο. Όμως οι πανέξυπνοι άνθρωποι προβαίνουν σε πολλές ενέργειες που ξεπερνούν τις πραγματικές ανάγκες τους, δηλαδή κατασκευάζουν υπερβολικά μεγάλα κτίρια, κάνουν υπέρμετρες βελτιώσεις, σκάβουν ολόκληρα βουνά για να κατασκευάσουν δρόμους για τον στρατό, καταστρέφουν τεράστιες εκτάσεις ωραίων δασών, σκάβουν βαθιά στα βουνά για να βγάλουν χρυσάφι και ασήμι και τέλος ζουν μέσα στη διαρκή έχθρα και τις αντιπαραθέσεις. Παράλληλα όμως περιβάλλονται διαρκώς από πάρα πολλά νοήμονα φυσικά πνεύματα, που είναι υπεύθυνα για τις καιρικές συνθήκες στη Γη, αλλά και για την καθαρότητα της ατμόσφαιρας, των υδάτων και του εδάφους. Επομένως, δεν χρειάζεται να απορεί κανείς που η Γη δοκιμάζεται από ολοένα μεγαλύτερα κακά κάθε είδους!*

[4] *Οι τσιγκούνηδες και οι πλεονέκτες βάζουν λουκέτο στις αποθήκες τους και τοποθετούν επιπλέον σκληρούς φύλακες προκειμένου να προστατεύσουν τους υπερβολικά μεγάλους θησαυρούς και τις περιουσίες τους κι αλλοίμονο σε όποιον πλησιάσει εκεί χωρίς άδεια. Στ' αλήθεια, θα τον τιμωρούσαν αυστηρά στη στιγμή!*

[5] *Δεν θέλω να πω με αυτό ότι δεν πρέπει κανείς να προστατεύει την περιουσία που απέκτησε με κόπο. Αναφέρομαι στην εντελώς άχρηστη και υπέρμετρη αφθονία. Δεν θα ήταν λοιπόν σωστό να κατασκευαστούν και αποθήκες ανοιχτές τους φτωχούς και τους αδύναμους, που θα τις επόπτευε ένας σοφός δωρητής ώστε κανένας φτωχός να μην παίρνει από εκεί περισσότερα από όσα έχει ανάγκη; Αν με τον τρόπο αυτό έπαυαν να υπάρχουν πάνω στη Γη η πλεονεξία και η τσιγκουνιά, τότε – ακούστε Με καλά! – θα εξαφανίζονταν πια οι κακές χρονιές!*

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ

(Αρ. 737-739- 8-9.1.1939)

Η αλόγιστη εκμετάλλευση των γήινων πόρων

Όλοι οι νόμοι της φύσης στον ορατό κόσμο έχουν δοθεί από το Δημιουργό με τρόπο ώστε η παραμικρή ενάντια ενέργεια προκαλεί μια εξίσου ορατή καταστροφή στη δημιουργία. Για το λόγο αυτό πρέπει η θεϊκή θέληση και η παντοδυναμία Του να παραμένουν διαρκώς εν δράσει ώστε να μπορούν να διατηρούνται τα υφιστάμενα δημιουργήματα. Συνεπώς δεν μπορεί κανένα πλάσμα είτε από τον πνευματικό είτε από τον γήινο κόσμο να επιφέρει αυθαίρετα μια αλλαγή στις διαδικασίες της φύσης, η οποία δεν συμφωνεί με το θέλημα του Δημιουργού. Αποκλείεται επομένως να μπορέσει ο άνθρωπος να επιδράσει με οποιοδήποτε τρόπο στους νόμους της φύσης, οπότε η κάθε προσπάθειά του να ανατρέψει αυτούς τους νόμους με την δική του δραστηριότητά θα ήταν μάταιη.

Όλοι οι νόμοι της φύσης στον ορατό κόσμο έχουν δοθεί από το Δημιουργό με τρόπο ώστε η παραμικρή ενάντια ενέργεια προκαλεί μια εξίσου ορατή καταστροφή στη δημιουργία.

Βέβαια ο άνθρωπος έχει πολλές δυνατότητες να εναρμονίσει τη δραστηριότητά του με το θέλημα του Θεού και έτσι να συμμετάσχει κατά έναν τρόπο στη διαμόρφωση ή στην ανάπλαση της γήινης επιφάνειας, δηλαδή υπό μία έννοια να δημιουργεί ήδη εδώ στη γη. Όμως τότε η θέλησή του θα πρέπει πάντοτε να υποτάσσεται στη θέληση του Θεού, εάν θέλει να έχουν διάρκεια τα έργα του. Όλες οι ανθρώπινες ενέργειες οφείλουν να προσαρμόζονται στους νόμους της φύσης, δεδομένου ότι η τυχόν παράβλεψή τους μπορεί να έχει σαν αποτέλεσμα μια άμεση καταστροφή ή να επιφέρει μια αργή κατάρρευση του όλου συστήματος.

Όπου γίνονται σεβαστές οι φυσικές δυνάμεις, οι οποίες εκφράζουν τη θεία θέληση, εκεί ευνοείται οποιαδήποτε δημιουργική δραστηριότητα των ανθρώπων. Αυτό σημαίνει ότι ο άνθρωπος εκεί εκτελεί απλά αυτό που θέλει η αιώνια Θεότητα έστω και αν φαινομενικά δρα αυτόβουλα. Αντίθετα, η οποιαδήποτε δράση πουδεν είναι επιθυμητή από τον Θεό, επειδή αντιβαίνει στους φυσικούς νόμους, θα καταλήξει σε αποτυχημένα αποτελέσματα.

Συχνά βέβαια τα αποτελέσματα δεν φαίνονται αμέσως, με συνέπεια ο άνθρωπος να αυταπατάσθαι ότι μπορεί να κάνει ό,τι θέλει. Όμως τότε τα βλαβερά επακόλουθα είναι πολύ πιο εκτεταμένα για την ανθρωπότητα, αν και για τους αποτυφλωμένους ανθρώπους συνήθως κάτι τέτοιο δεν αρκεί για να τους αποδείξει πόσο λανθασμένα ενεργούν και σκέπτονται. Έτσι και η αλόγιστη εκμετάλλευση μέσα και πάνω στη γη, επιφέρει τρομακτικά αποτελέσματα για τους ανθρώπους, εφόσον λαμβάνει τέτοιες διαστάσεις που δεν ανταποκρίνονται στο θέλημα του Θεού….

Στο μέλλον οι άνθρωποι θα υποστηρίξουν οποιαδήποτε καινοτομία και μεταμόρφωση της όψης της γης και θα προσπαθήσουν να καλύψουν τα βλαβερά αποτελέσματά τους με το πρόσχημα ότι είναι απαραίτητα για την επιβίωσή τους. Όμως αυτή η δικαιολογία θα είναι δυνατή μόνον ώσπου να φανούν οι πολύ σοβαρές επιπτώσεις, οι οποίες απειλούν την ίδια την ανθρώπινη ζωή. Γιατί το να υφίστανται κάποιες ελλείψεις οι άνθρωποι είναι σε σύγκριση το μικρότερο κακό. Όμως το να θέλουν να καλύψουν αυτές τις ελλείψεις διακινδυνεύοντας την ίδια τη ζωή τους, αντίκειται στη Θεία Τάξη και επομένως αντιβαίνει τους νόμους της φύσης.

Στο μέλλον οι άνθρωποι θα υποστηρίξουν οποιαδήποτε καινοτομία και μεταμόρφωση της όψης της γης και θα προσπαθήσουν να καλύψουν τα βλαβερά αποτελέσματά τους με το πρόσχημα ότι είναι απαραίτητα για την επιβίωσή τους. Όμως αυτή η δικαιολογία θα είναι δυνατή μόνον ώσπου να φανούν οι πολύ σοβαρές επιπτώσεις, οι οποίες απειλούν την ίδια την ανθρώπινη ζωή. Γιατί το να υφίστανται κάποιες ελλείψεις οι άνθρωποι είναι σε σύγκριση το μικρότερο κακό.

Για το λόγο αυτό ο Κύριος προειδοποιεί τους ανθρώπους να μην επεμβαίνουν βίαια στη δημιουργία Του, εάν δεν θέλουν να προκαλέσουν από μόνοι τους την καταστροφή τους. Είναι δε πολύ πιο επωφελές να αρκούνται στα λίγα και να μην επιδιώκουν να αποσπάσουν υπέρμετρα πολλά προϊόντα από τη γη, γιατί όσο αυτό γίνεται αποκλειστικά για την απόκτηση περισσότερων υλικών αγαθών, ο θείος Πλάστης δεν θα δώσει τη συγκατάθεσή Του, επειδή μια τέτοια επιδίωξη δεν θα ήταν εποικοδομητική, παρά θα επενεργούσε καταστροφικά και συνεπώς θα είχε αναγκαστικά αρνητική επίπτωση για την ανθρωπότητα.

Στις ενέργειές σας και στα μέτρα που λαμβάνετε θα πρέπει να έχετε ως υπόβαθρο τη φροντίδα για το καλό της ανθρωπότητας…. Γιατί όταν τα ατομικά υλικά συμφέροντα μπαίνουν σε δεύτερη μοίρα, προκειμένου να ικανοποιηθούν οι ανάγκες

όλης της ανθρωπότητας, τότε ενεργοποιείται η Θέληση και η Αγάπη του Δημιουργού, οπότε αντικαθιστά πλουσιοπάροχα όσα αγαθά παρακράτησε πριν από τη γη για το καλό της ανθρωπότητας. Διότι τότε οι άνθρωποι δεν ενεργούν κατά πως θέλουν οι ίδιοι, αλλά σύμφωνα με το Θέλημα του Θεού, πράγμα το οποίο δεν αποτελεί παράβαση των νόμων της φύσης, παρά ανταποκρίνεται πλήρως στη θεία Τάξη.

Οι εξελίξεις στον κόσμο θα αποδείξουν ότι η κάθε καταστροφή που συμβαίνει οφείλεται στην ακόρεστη πλεονεξία για υλικά αγαθά και ότι η θεία θέληση θέτει φραγμούς όποτε ξεπερνιούνται τα καθορισμένα όρια, ώστε να μην οδηγηθεί η ανθρωπότητα στον ολοκληρωτικό αφανισμό. Επομένως ο άνθρωπος δεν μπορεί ποτέ να ενεργεί ατιμωρητί, ενάντια στους θείους νόμους, χωρίς να βάλει σε κίνδυνο το σώμα και την ψυχή του ίδιου αλλά και των συνανθρώπων του….

Ακούστε επομένως τη φωνή που σας μιλάει από ψηλά: είναι παρακινδυνευμένο παιχνίδι το να θέλετε να πάτε ενάντια στη φύση και να απογυμνώνετε τη γη από τα αγαθά της σε περιοχές, οι οποίες αποκλειστικό σκοπό έχουν να προσφέρουν φυσική διατροφή σε έναν γαλήνιο, ειρηνικό λαό. Γιατί σαν συνέπεια αποδεσμεύονται σε μια τέτοια περιοχή αμέτρητα ανώριμα πνεύματα της φύσης, τα οποία πλέον εκδηλώνονται ελεύθερα, η δε δραστηριότητά τους στο περιβάλλον δεν παραμένει κρυφή. Αντίθετα, έτσι προκαλούνται οι εκρήξεις στο εσωτερικό της γης, οι οποίες εκρήξεις οφείλονται ακριβώς στη δραστηριότητα τέτοιων αποδεσμευμένων πνευμάτων της φύσης.

Μια τέτοια διαδικασία οι άνθρωποι μπορούν να την καταλάβουν μόνον εάν προσπαθήσουν να φανταστούν έστω μια φορά τι τρομακτική ενέργεια προκύπτει αναγκαστικά όταν ξαφνικά διαλυθεί η συμπαγής ύλη και όλα τα πνευματικά στοιχεία που περιέχει, τα οποία δεν μπορούν ποτέ να μείνουν σε αδράνεια, αναπτύξουν πλήρη δραστηριότητα, η οποία πρέπει να εκδηλωθεί με κάποιον τρόπο.

Οι άνθρωποι όμως δεν συλλογίζονται ότι είναι οι ίδιοι τα θύματα τέτοιων καταστάσεων και ότι η δράση των πνευμάτων της φύσης επιφέρει αργά ή γρήγορα συγκεκριμένες μεταβολές στη φύση, οι οποίες σε τελευταία ανάλυση καταστρέφουν τη γαλήνη των ίδιων των ανθρώπων. Κι αυτές οι μεταβολές όχι μόνο κάνουν προβληματική τη διατροφή τους, αλλά γίνονται επίσης αισθητές με διάφορους άλλους τρόπους, με το να επιδρούν αρνητικά στη διάθεση και την ψυχή του ανθρώπου, διότι οι κάτοικοι τέτοιων περιοχών είναι έρμαια στην κακή επήρεια των αποδεσμευμένων ανώριμων πνευμάτων.

Το γεγονός αυτό μόνο ένας πνευματικά προχωρημένος άνθρωπος μπορεί να αναγνωρίσει πραγματικά και να το κρίνει…. ενώ οι άνθρωποι που δεν διαθέτουν τέτοιες γνώσεις, δέχονται αυτά τα φαινόμενα σαν αυτονόητα, χωρίς να αντιλαμβάνονται ότι ευθύνονται από μόνοι τους για την οικτρή σωματική και ψυχική τους κατάσταση και ο λόγος είναι αποκλειστικά η απληστία τους που τους παρακινεί να διεισδύουν στο εσωτερικό της γης για να αποσπάσουν όσο γίνεται περισσότερα κέρδη….

Όμως ουδέποτε πρόκειται αυτή η επιδίωξη να έχει τη συγκατάθεση του Δημιουργού, με αποτέλεσμα κάθε ενέργεια ενάντια στο θελημά Του και ενάντια στους νόμους της φύσης, να επιφέρει μια μεταβολή στη γη, η οποία επιδρά αρνητικά στον άνθρωπο και ακόμη περισσότερο στην ψυχή του. Γιατί ο άνθρωπος δεν μπορεί να αντιμάχεται τους φυσικούς νόμους, χωρίς να βλάπτει το σώμα και την ψυχή του… Αμήν

(Αρ. 1888-14.4.1941)

Η μείωση της χλωρίδας και τα καταστροφικά καιρικά φαινόμενα

Δεν είναι καθόλου τυχαίο το ότι η βλάστηση στην επιφάνεια της Γης έχει αλλάξει στις περιοχές εκείνες όπου έχει επέμβει καθοριστικά η ανθρώπινη δραστηριότητα και η ανθρώπινη θέληση. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα για τα δάση ή τις δεντρόφυτες εκτάσεις οι οποίες έπεσαν θύματα της καταστροφικής θέλησης των ανθρώπων, πράγμα βέβαια που έχει επίδραση τόσο στο κλίμα όσο και στη σύσταση του εδάφους. Μια τέτοια αποψίλωση των δασών συνιστά κατ' αρχήν έναν μεγάλο κίνδυνο για τους ανθρώπους, όταν συμβαίνει πρόωρα, με άλλα λόγια προτού το πνευματικό στοιχείο που περικλείεται μέσα στα φυτά ωριμάσει αρκετά ώστε να μπορεί να συνεχίσει τη ζωή του μέσα στην επόμενη υλική μορφή. Διότι αυτό το πνευματικό στοιχείο που ελευθερώθηκε πρόωρα, δεν εγκαταλείπει τον τόπο που έμενε πριν διακοπεί η διαμονή του εκεί, χωρίς να εκδικηθεί. Αυτό γίνεται με το να βλάπτει τα όντα που ζουν στην περιοχή και όντας αδέσμευτο εκδηλώνεται πολλές φορές με ανεπιθύμητους τρόπους, πράγμα που ο Θεός δεν το εμποδίζει να κάνει.
Σαν συνέπεια, οι κάτοικοι τέτοιων περιοχών πλήττονται από εντελώς ασυνήθιστες θεομηνίες και καταστροφές, οι οποίες επίσης επιδρούν αρνητικά στην ανάπτυξη όλων των φυτών. Όπου όμως η βλάστηση είναι ασθενική, εμφανίζονται και άλλες διαταραχές στη φύση. Οι υδάτινοι πόροι εκλείπουν, πράγμα που σημαίνει ότι η επιφάνεια της γης μετατρέπεται σε αμμώδη έρημο έλλειψη σταθερού εφοδιασμού με νερό. Έτσι αυτές οι εκτάσεις μπορούν να μετατραπούν σε ερήμους και μολονότι οι άνθρωποι πιστεύουν ότι δεν ασκούν καμία επίδραση σ' αυτό, στην πραγματικότητα είναι οι ίδιοι οι υπαίτιοι που ολόκληρες τέτοιες περιοχές γίνονται άγονες και τις πλήττει υπερβολική ξηρασία.
Ο κίνδυνος λοιπόν είναι ότι αυτό δεν γίνεται συνειδητό και ότι οι άνθρωποι θυσιάζουν απερίσκεπτα διαρκώς νέες εκτάσεις στην απληστία τους, αφού αυτή είναι κυρίως η αφορμή για την αποψίλωση ολόκληρων περιοχών. Όταν ο άνθρωπος καταστρέφει την πλάση για χάρη του υλικού οφέλους, αυτό σημαίνει ότι εκχωρεί τη θέλησή του στη δύναμη του κακού. Για τα χρήματα και για ό,τι μπορεί να αγοράσει με αυτά, επεμβαίνει στο θεϊκό σχέδιο της Δημιουργίας, σύμφωνα με το οποίο το κάθε πράγμα έχει τον προορισμό του και βέβαια το ίδιο ισχύει ιδιαίτερα και για όλο το φυτικό κόσμο που καλύπτει την επιφάνεια της γης.

Όταν ο άνθρωπος καταστρέφει την πλάση για χάρη του υλικού οφέλους, αυτό σημαίνει ότι εκχωρεί τη θέλησή του στη δύναμη του κακού. Για τα χρήματα και για ό,τι μπορεί να αγοράσει με αυτά, επεμβαίνει στο θεϊκό σχέδιο της Δημιουργίας, σύμφωνα με το οποίο το κάθε πράγμα έχει τον προορισμό του

Όμως μια τέτοια επέμβαση φέρνει αναγκαστικά και τις ανάλογες επιπτώσεις, παρόλο που αυτές οι επιπτώσεις δεν είναι αμέσως εμφανείς, παρά απαιτούν ένα ορισμένο διάστημα για να εκδηλωθούν. Οι θύελλες και οι κακοκαιρίες θα πολλαπλασιασθούν, η ξηρασία θα κάνει προβληματικές τις καλλιέργειες, πράγμα που θα έχει σαν επακόλουθο τον περιορισμό της χλωρίδας. Ταυτόχρονα όμως αυτό συνεπάγεται ότι περιορίζονται οι δυνατότητες πνευματικής εξέλιξης για τα στοιχεία των όντων τα οποία, ανάλογα με το βαθμό ωριμότητάς του, ζητούν να βρουν το αντίστοιχο κατάλυμα μέσα στο φυτικό κόσμο, αλλά εμποδίζονται από το να το κάνουν, με συνέπεια να εμφανίζονται συνεχώς σοβαρές κακοκαιρίες και θεομηνίες.
Αμήν

(Αρ. 8542-28.6.1963)

Η συνεχής ανάπτυξη θα φέρει σύντομα την κατάρρευση

Από εγκόσμια άποψη θα παρατηρείτε μια διαρκή ανάπτυξη, γιατί οι άνθρωποι κυνηγούν με ακατάσχετη μανία την υλική βελτίωση της κατάστασής τους και την επίγεια ευημερία τους.
Όλες τους οι βλέψεις και οι επιδιώξεις είναι προσανατολισμένες αποκλειστικά προς τα επίγεια ενδιαφέροντά τους και φαινομενικά δείχνουν να έχουν κάνει τα πάντα υποτελή τους με σκοπό να βελτιώσουν τις βιοτικές τους συνθήκες. Κι όμως, πρόκειται για μια διαρκή οπισθοδρόμηση – από την πνευματική σκοπιά – γιατί όλο

πιο πολύ αποξενώνονται από τον Θεό, χάνουν την πίστη τους σ' Αυτόν και κατά συνέπεια τον οποιοδήποτε σύνδεσμο είχαν μαζί Του. Κι αυτό σημαίνει ότι ο αντίμαχος του Θεού τους κυριεύει ολοκληρωτικά, γι' αυτό σημειώνει την πιο μεγάλη επιτυχία με τέτοιους υλιστές ανθρώπους, οι οποίοι ενδιαφέρονται μόνο για τον κόσμο της ύλης, με αποτέλεσμα να γίνονται εντελώς υποτελείς του.

Υλική ευμάρεια, τιμές και δόξα, είναι οι στόχοι των ανθρώπων. Πνευματικούς στόχους δεν γνωρίζουν και ούτε αισθάνονται κάποιο αίσθημα κενού και τέλματος στις καρδιές τους, γιατί είναι εντελώς γεμάτες με επίγειες σκέψεις και σχέδια. Και σπάνια μόνο μπορούν κάποιες εμπειρίες να συνταράξουν την τωρινή νοοτροπία τους ή να την αλλάξουν. Σπάνια κουράζονται οι άνθρωποι τις επίγειες ενασχολίες τους ώστε να αναζητήσουν και να επιδιώξουν έναν άλλο στόχο στη ζωή τους.

Γι' αυτό το λόγο πρέπει να τους δοκιμάσει σκληρά το πεπρωμένο ώστε οι σκέψεις τους να αλλάξουν αναγκαστικά προσανατολισμό. Όταν δε οι ίδιοι είναι ανίκανοι από μόνοι τους να αποτρέψουν ένα τέτοιο πεπρωμένο είτε αναγκάζονται μάλιστα να αγωνισθούν, τότε υπάρχει μια δυνατότητα να αναλογισθούν πόσο ανώφελη είναι τελικά η ζωή τους στη γη. Μπορεί να αναγνωρίσουν τότε ότι υπάρχει μία ανώτερη Δύναμη από πάνω τους, η οποία είναι ισχυρότερη από τη δική τους θέληση να ζήσουν και η οποία κάνει τους ανθρώπους να παραδεχθούν τη δική τους αδυναμία. Ωστόσο κάθε γερό κτύπημα της μοίρας είναι απλά ένα μέσον για να ταρακουνήσει τους ανθρώπους από την αδράνεια της επίγειας ύπαρξής τους. Πρόκειται για ένα μέσον το οποίο χρησιμοποιεί ο Θεός προκειμένου να πετύχει μια αλλαγή στον ανθρώπινο τρόπο του σκέπτεσθαι, πράγμα που είναι δυνατό όταν υποχρεωθούν να αναγνωρίσουν πόσο ανώφελες είναι οι γήινες επιδιώξεις τους, όταν στη συνέχεια μπαίνουν σε σκέψεις συνειδητοποιώντας τη δική τους ανεπάρκεια και αδυναμία να αντιμετωπίσουν τέτοια πλήγματα, όταν δηλαδή υποχρεωθούν να παραδεχτούν ότι εξαρτώνται από μια ανώτερη Δύναμη.

Μόνο τότε υπάρχει δυνατότητα να αλλάξει η νοοτροπία τους και να κατευθύνουν τις προσπάθειές τους προς έναν άλλο στόχο. Παρ' όλα αυτά, θα είναι πάντα μεμονωμένοι αυτοί που αλλάζουν δρόμο στη ζωή τους, που κατορθώνουν να αποδεσμευθούν από τον κόσμο και τα επίγεια υπάρχοντά τους χωρίς να εντυπωσιάζονται πλέον από την πρόοδο και τις επιτυχίες στον κόσμο.

Παράλληλα οι εγκόσμιες επιτυχίες θα γίνονται όλο πιο καταπληκτικές, γιατί κι αυτό είναι ένα γνώρισμα του επικείμενου τέλους, ότι δηλαδή οι άνθρωποι καταστρώνουν και εκτελούν όλο πιο μεγαλεπήβολα σχέδια τα οποία όμως απομακρύνονται όλο και περισσότερο από αυτό που απαιτεί ο Θεός από τους ανθρώπους και που είναι το μόνο που έχει αιώνια αξία.

Όπου έχει την προτεραιότητα η γήινη ύλη, συμμετέχει και ο αντίμαχος του Θεού. Γιατί εκείνοι οι οποίοι κυνηγούν αποκλειστικά την ύλη και πραγματοποιούν μόνο σχέδια για το πώς να βελτιώσουν τις βιοτικές τους συνθήκες, είναι πλέον δικοί του.

Κι αυτοί οι άνθρωποι θα είναι πρόθυμοι να τον υπηρετήσουν. Θα εμπλέκονται όλο και περισσότερο με την ύλη, καθορίζοντας έτσι από μόνοι τους τη μελλοντική τους μοίρα. Διότι, παρ' όλο που διαβλέπετε μια διαρκή ανάπτυξη και σταθερή πρόοδο, για λίγο καιρό θα μπορείτε να τα χαίρεσθε, σύντομα θα καταστραφούν τα πάντα και θα χάσετε όλα τα επίγεια υπάρχοντα που έχετε αποκτήσει. Γιατί ο ίδιος ο Θεός θέλει να σας αποδείξει την προσωρινότητα όλων αυτών των πραγμάτων που διεγείρουν τις σκέψεις σας, μολονότι δεν έχουν καμία απολύτως αξία.

Παρ' όλο που διαβλέπετε μια διαρκή ανάπτυξη και σταθερή πρόοδο, για λίγο καιρό θα μπορείτε να τα χαίρεσθε, σύντομα θα καταστραφούν τα πάντα και θα χάσετε όλα τα επίγεια υπάρχοντα που έχετε αποκτήσει. Γιατί ο ίδιος ο Θεός θέλει να σας αποδείξει την προσωρινότητα όλων αυτών των πραγμάτων που διεγείρουν τις σκέψεις σας, μολονότι δεν έχουν καμία απολύτως αξία.

Γι' αυτό, όσοι βρίσκεστε ήδη στο σωστό δρόμο μην αφήνετε να σας εξαπατήσουν. Μην πλανάσθε με τη σκέψη ότι μπορεί η Γη να υφίσταται για πολύ καιρό ακόμη, επειδή πραγματοποιούνται πολλά ανθρώπινα σχέδια, τα οποία σημαίνουν επίγεια πρόοδο και υψηλό βιοτικό επίπεδο.

Τα πάντα θα πάρουν το δρόμο όλων των γήινων πραγμάτων, το τέλος θα έρθει πολύ πιο γρήγορα από ότι σκέφτεστε, και οι άνθρωποι θα καταλήξουν σε τέτοιες συνθήκες ζωής που ούτε μπορείτε καν να διανοηθείτε. Διότι μια επέμβαση του Θεού μέσω των δυνάμεων της φύσης θα επιφέρει μια ολοκληρωτική αλλαγή των συνθηκών στη Γη. Με αυτές τις νέες συνθήκες θα πρέπει να τα βγάλουν πέρα τότε οι άνθρωποι, πράγμα που μπορούν μόνον εάν είναι στενά δεμένοι με το Θεό και παρακαλέσουν για την απαραίτητη δύναμη, την οποία και θα λάβουν με βεβαιότητα, δεδομένου ότι δίνεται βοήθεια σε όλους όσους βρίσκουν και βαδίζουν το δρόμο που οδηγεί σ' Εκείνον.

Τότε μόνο πια θα συνειδητοποιήσετε πόσο παροδική είναι η γήινη ύλη. Και καλό θα είναι για όποιον βγάλει τα σωστά συμπεράσματα από αυτή τη διαπίστωση και έχοντας τη δύναμη να αποστασιοποιηθεί από τα γήινα πράγματα, επιδιώξει να κατακτήσει μόνο πνευματικά αγαθά. Θα μπορεί πάντα να υπολογίζει στην ευλογία και στην υποστήριξη του ίδιου του Θεού, γιατί θα αφεθεί σ' Αυτόν ο οποίος θα τον οδηγήσει μέσα από όλους τους κινδύνους.

Αμήν «Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΤΑ ΠΕΠΡΩΜΕΝΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ»

«ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΣΗΜΑΔΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΤΟΥ ΤΕΛΟΥΣ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΓΗΣ»

35. ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ Η ΜΌΛΥΝΣΗ ΤΟΥ ΑΈΡΑ, ΤΟΥ ΝΕΡΟΎ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΡΟΦΊΜΩΝ

(Αρ. 6855- 21-23.6.1952)

Ο κάθε άνθρωπος έχει το δικαίωμα να περιμένει από σας ό,τι περιμένετε και εσείς από κείνον. Οφείλετε να μεταχειρίζεστε τον καθένα δίκαια, όπως απαιτείτε και σεις να σας μεταχειρίζονται οι άλλοι. Δεν σας επιτρέπεται να μετράτε με διαφορετικά μέτρα και σταθμά, πιστεύοντας ότι εσείς έχετε μεγαλύτερα δικαιώματα από το συνάνθρωπο σας, ιδίως όταν καρπώνεστε αυτά που έχετε πάρει σαν δωρεά από Μένα…. Πράγματα δηλαδή τα οποία δεν αποκτήσατε μόνοι σας, αλλά είναι εξίσου στη διάθεση όλων των ανθρώπων, όπως είναι τα πνευματικά και τα υλικά αγαθά, τα οποία σας προσφέρει διαρκώς η Αγάπη Μου και η δημιουργική Μου θέληση.

Μέσα σ' αυτά συμπεριλαμβάνονται όλα εκείνα τα δώρα που παίρνετε από το χέρι Μου, τα οποία δεν μπορείτε να παράγετε μόνοι σας, αφού υπάρχουν χωρίς τη δική σας συνεισφορά και συμβάλλουν στην επιβίωσή σας….

Αυτά τα αγαθά είναι απαραίτητα επομένως για να ζείτε φυσιολογικά, γι' αυτό δεν μπορείτε να τα στερήσετε από κανέναν χωρίς να μπει σε κίνδυνο η ζωή του. Πρόκειται για τα ζωτικά αγαθά, τα οποία είναι για τον καθένα και κανείς δεν μπορεί να τα στερήσει από το συνάνθρωπο του, γιατί κάτι τέτοιο αντίκειται στην αιώνια Τάξη Μου, αφού έχει ανυπολόγιστες συνέπειες, οι οποίες δεν πλήττουν μόνο τους υπεύθυνους ανθρώπους, αλλά και τα άλλα πλάσματα, γιατί μπορεί να οδηγήσει στην καταστροφή τους.

Αυτό θα το καταλάβετε καλά μόνο εάν συλλογισθείτε ποια και ποσά διαφορετικά στοιχεία χρειάζεστε για να ζήσετε…. Σκεφθείτε τη σύσταση του αέρα και του νερού καθώς και τι σας προσφέρουν αυτά τα δυο αγαθά, αφού σας χαρίζουν τέλεια υγεία. Από την άλλη όμως μπορούν να οδηγήσουν στη φθορά ή και την καταστροφή των οργάνων του σώματος, όταν ο άνθρωπος με τη θέλησή του μολύνει τον αέρα και το νερό, γεγονός που προξενεί ανυπολόγιστες βλάβες….

Ο αέρας και το νερό είναι θεία δώρα που είναι απαραίτητα για τον κάθε άνθρωπο, γι' αυτό και τα παίρνει απευθείας από το χέρι Μου. Η ηθική διαφθορά των

Οι άνθρωποι επεμβαίνουν στους νόμους της φύσης, θέλουν να «βελτιώσουν» τα δημιουργήματά Μου, τα κρίνουν με άλλα λόγια σαν ατελή. Θέλουν να κάνουν το έδαφος πιο εύφορο, αλλά χρησιμοποιούν τα λανθασμένα μέσα για να το πετύχουν…. Γιατί αρκεί απλά να Μου ζητήσουν την ευλογία Μου και θα έχουν αληθινά ευλογημένες σοδειές…. Άλλο ένα ανόμημα σε αυτόν τον τομέα είναι ότι οι καρποί συλλέγονται πριν ωριμάσουν….

ανθρώπων είναι εμφανέστατη ήδη από το γεγονός ότι δεν διστάζουν να μολύνουν αυτά τα τόσο σημαντικά για τη ζωή τους αγαθά με έναν τόσο ασύστολο τρόπο, ώστε βάζουν σε κίνδυνο τη ζωή των συνανθρώπων τους…. Όπως όμως ο κάθε άνθρωπος αγαπάει τη ζωή του, γι' αυτό αμαρτάνει όταν υποβιβάζει τα απαραίτητα για την επιβίωση των συνανθρώπων του και συμβάλλει στο να υποσκάπτεται η ζωή τους….
Έτσι η ζωή κινδυνεύει μεταξύ άλλων, όταν αλλοιώνεται η φυσική σύσταση των προϊόντων της γης που σκοπό έχουν να θρέψουν ανθρώπους και ζώα. Όταν διαφοροποιείται με τεχνητά μέσα η σύσταση του εδάφους πάνω στο οποίο ευδοκιμούν, έτσι ώστε τελικά τα παραγόμενα προϊόντα να περιέχουν ουσίες οι οποίες δεν είναι καθόλου ωφέλιμες για το ανθρώπινο σώμα. Οι άνθρωποι επεμβαίνουν στους νόμους της φύσης, θέλουν να «βελτιώσουν» τα δημιουργήματά Μου, τα κρίνουν με άλλα λόγια σαν ατελή. Θέλουν να κάνουν το έδαφος πιο εύφορο, αλλά χρησιμοποιούν τα λανθασμένα μέσα για να το πετύχουν…. Γιατί αρκεί απλά να Μου ζητήσουν την ευλογία Μου και θα έχουν αληθινά ευλογημένες σοδειές….
Άλλο ένα ανόμημα σε αυτόν τον τομέα είναι ότι οι καρποί συλλέγονται πριν ωριμάσουν…. όταν η απληστία και η υλιστική νοοτροπία δεν περιμένουν τη φυσική διαδικασία ωρίμανσης, με συνέπεια να εξαναγκάζεται το ανθρώπινο σώμα να παλέψει ενάντια σε ουσίες οι οποίες δεν έχουν ακόμη ωριμάσει…. και αυτό δεν αποτελεί απλά μια σωματική, αλλά και μια πνευματική επιβάρυνση, πράγμα που συνήθως οι άνθρωποι αγνοούν.
Όμως όλα αυτά οφείλονται στην περιφρόνηση των νόμων που στηρίζουν την αιώνια Τάξη Μου. Ο ένας άνθρωπος βλάπτει τον άλλον, δεν του συμπεριφέρεται δίκαια και συμβάλλει επιπλέον στο να μεγαλώνει διαρκώς το χάος στη γη. Γιατί προκειμένου η επίγεια ζωή να φέρει το σωστό αποτέλεσμα για το σώμα και για την ψυχή, πρέπει να εξελίσσεται εντελώς μέσα στα πλαίσια των φυσικών νόμων και της Τάξης.
Ο κάθε άνθρωπος δε έχει δικαιωματικά την αξίωση να διατηρείται ακέραιη η φυσική τάξη, διότι Εγώ τα πάντα μέσα στην πλάση τα έφτιαξα όχι μόνο για έναν, αλλά για όλους τους ανθρώπους. Ο καθένας χρειάζεται καθαρό αέρα, καθαρό νερό και καλή τροφή για τη σωματική του ζωή, επομένως κανένας άνθρωπος δεν έχει το δικαίωμα να προκαλεί στο συνάνθρωπο του βλάβες, τις οποίες δεν επιθυμεί ούτε για τον εαυτό του.

Αλλά στο τελευταίο διάστημα πριν από το τέλος, επικρατεί πλέον απόλυτη αδιαφορία για τη ζωή του συνανθρώπου. Γίνονται απερίσκεπτα κάθε λογής πειράματα, τα κίνητρα των οποίων είναι αποκλειστικά η φιλοδοξία, η απληστία και η δίψα για εξουσία, με αποτέλεσμα να κινδυνεύει η υγεία όλων. Αλλά έτσι θριαμβεύει τελικά εκείνος, ο οποίος επιδιώκει να καταστρέψει όλα τα δημιουργήματα με την πρόθεση να αποδεσμεύσει τα πνευματικά στοιχεία που περιέχονται μέσα τους, επειδή νομίζει εσφαλμένα ότι με αυτόν τον τρόπο θα γίνουν όλα πάλι δικά του…. Έχουν λοιπόν παραδοθεί στην εξουσία του, όλοι εκείνοι οι άνθρωποι οι οποίοι παραβιάζουν τη θεία Τάξη. Γιατί υπακούουν στα κελεύσματά του, ενώ δεν σέβονται τις δικές Μου εντολές, οι οποίες απαιτούν αγάπη και δικαιοσύνη….

Ο καθένας σκέφτεται μόνο τον εαυτό του και το ατομικό του συμφέρον και αδιαφορεί εντελώς για τη μοίρα του συνανθρώπου του. Άλλωστε η ζωή του συνανθρώπου δεν θεωρείται πια ιερή, αλλιώς δεν θα μπορούσαν να φθάσουν τα πράγματα σε τέτοιο σημείο, όπως είναι σίγουρο ότι θα φθάσουν, όπου θα μπει σε κίνδυνο η ζωή όλης της ανθρωπότητας, γιατί καταστρατηγούνται οι θεϊκοί νόμοι στη φύση…. Διότι κάποια στιγμή τα στοιχεία της φύσης θα εξαπολυθούν με τρομακτική βία και θα ευθύνονται οι ίδιοι οι άνθρωποι γι' αυτό, οι οποίοι αμαρτάνουν ενάντια στη θεία Τάξη, ενάντια στην εντολή Μου να αγαπούν το Θεό και τον πλησίον τους…. Αμήν

Ο καθένας σκέφτεται μόνο τον εαυτό του και το ατομικό του συμφέρον και αδιαφορεί εντελώς για τη μοίρα του συνανθρώπου του. Άλλωστε η ζωή του συνανθρώπου δεν θεωρείται πια ιερή, αλλιώς δεν θα μπορούσαν να φθάσουν τα πράγματα σε τέτοιο σημείο, όπως είναι σίγουρο ότι θα φθάσουν, όπου θα μπει σε κίνδυνο η ζωή όλης της ανθρωπότητας, γιατί καταστρατηγούνται οι θεϊκοί νόμοι στη φύση….

36. ΠΩΣ ΕΓΙΝΕ Ο ΚΑΤΑΚΛΥΣΜΌΣ;

Σύμφωνα με τα όσα αποκαλύφθηκαν στον Λόρμπερ, αυτή η καταστροφή της γης, όπου αφανίστηκε ολόκληρος ο πληθυσμός της Μικράς και Κεντρικής Ασίας με την πρωτεύουσα της, τη Χανώχ, σαν φυσικό γεγονός προκλήθηκε από ανθρώπινη υπαιτιότητα. Οι Χανωχίτες, που ήταν άθεοι, πολεμοχαρείς κατακτητικοί και φιλήδονοι, αναζητούσαν με μανία χρυσάφι και πολύτιμες πέτρες. Παράλληλα είχαν εμπλακεί σ' έναν εξοντωτικό πόλεμο ενάντια στους κατοίκους των υψιπέδων. Γι' αυτό υπόσκαψαν τα θεμέλια των βουνών όπου κατοικούσαν οι εχθροί τους και τα παραγέμισαν με εκρηκτικές ύλες μεγάλης ισχύος. Με αυτό τον τρόπο ανατίναξαν τις υπόγειες πηγές και τα κοιτάσματα του νερού.

Στη «Θεία Οικονομία» υπάρχει μία συνομιλία ανάμεσα στο θεό και σ' έναν πατριάρχη:

«Μήπως πιστεύεις πως είχα ποτέ την πρόθεση να καταδικάσω ή να καταστρέψω έστω και έναν άνθρωπο; Μα Εγώ δεν κάνω παρά διαρκώς το αντίθετο! Αλλά ακριβώς για να μην καταδικάσω τους ανθρώπους επιβάλλοντας με την Παντοδυναμία Μου το θέλημα Μου, πρέπει δυστυχώς ν' επιτρέψω άπραγος στους ανθρώπους να αφήσουν με τη βία ελεύθερα τα υπόγεια κοιτάσματα του νερού. Αυτά θα προκαλέσουν τρομερές πλημμύρες που θα πνίξουν ό,τι αναπνέει σ' αυτή την τεράστια περιοχή της γης.

Το έχω προβλέψει από πολύ καιρό και προειδοποιήσει επανειλημμένα τους ανθρώπους. Τώρα όμως έχουν κηρύξει τον πόλεμο και σε Μένα και θέλουν να καταστρέψουν ολοκληρωτικά τη γη με τις εκρηκτικές τους ύλες, όπως ανατινάζουν κιόλας το ένα βουνό μετά το άλλο στον αέρα. Αλλά έτσι υπογράφουν μοναχοί τους την καταδίκη τους! Κάτω απ' τα βουνά κρύβονται τεράστια υδάτινα κοιτάσματα, που περιέχουν χίλια κυβικά μίλια νερού. Τούτα τα νερά Θα ξεπηδήσουν με ορμή και θα ξεπεράσουν τις βουνοκορφές αυτής της περιοχής. Όλη η υδρόγειος θα σκεπασθεί από υδρατμούς και θα βρέχει μέρα και νύχτα. Πες Μου λοιπόν, έκανα λάθος που έβαλα το Νώε, το μόνο άνθρωπο που Με υπακούει, να φτιάξει την κιβωτό για να σωθεί, αφού κανένας άλλος πια δεν ήθελε να Με ακούσει;»

Όταν στη Γραφή λέει, «πάνω απ' όλα τα βουνά της γης και δεν έμεινε ίχνος ζωής, εκτός απ' όσους είχαν μπει στην κιβωτό», δεν πρέπει να το πάρετε κατά γράμμα πως εννοεί τη φυσική γη. Γιατί τα βουνά εδώ σημαίνουν την αλαζονεία και την αρχομανία των ανθρώπων. Όπως το ότι δεν έμεινε ίχνος ζωής σε όλη τη γη, εκτός από την κιβωτό, θέλει να πει πως μόνο ο Νώε έμεινε πιστός στην πνευματική ζωή που προέρχεται από το Θεό και ζούσε ένθεος. Όποιος τα καλοσκεφθεί, θ' αντιληφθεί πως ο κατακλυσμός κάλυψε μεν πολύ μεγάλη έκταση, αλλά δεν ήταν γενικός. Κι αυτό γιατί μοναχά στην Κεντρική Ασία οι άνθρωποι προκάλεσαν μόνοι τους την καταστροφή με την απερισκεψία και τη θρασύτητα τους».

ΘΕΟΣ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ

37. ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΑΡΜΑ;

Για τον αναγνώστη που θέλει να εμβαθύνει στην **έννοια του κάρμα**, θα παραθέσουμε ένα σχετικό κείμενο της Ντούντε (27.3.1947):

«Η δικαιοσύνη του Θεού αποκαθιστά την ισορροπία και την τάξη, όποτε γίνεται μία αδικία, γι' αυτό το λόγο άνθρωποι που θέλουν το κακό των άλλων συχνά τιμωρούνται με το ίδιο κακό κι έτσι πρέπει να πληρώσουν όσο βρίσκονται ακόμη στη Γη για τις αμαρτίες που τους βαραίνουν. Στην πραγματικότητα, εντούτοις, αποτελεί πάλι χάρη το

γεγονός ότι τους δίνεται ήδη στη Γη η δυνατότητα να ξεπληρώσουν το κακό που έχουν κάνει. Έτσι δεν πρέπει να κουβαλήσουν όλο το βάρος της ενοχής τους στον άλλο κόσμο, όπου θα είναι πολύ δύσκολο να απαλλαγούν από αυτή. Όσο είναι στη Γη, η τιμωρία που υφίστανται μπορεί να τους κάνει να αναγνωρίσουν την αδικία τους και ίσως να μετανιώσουν, οπότε θα είναι και πιο ελαφριά η τιμωρία. Αντίθετα στον άλλο κόσμο είναι πολύ πιο δύσκολο να την αναγνωρίσουν και υπάρχει η πιθανότητα τα βάσανα που περνούν εκεί να τους κάνουν ακόμη πιο αμετανόητους.

Ωστόσο δεν συμβαίνει πάντοτε να αναγνωρίζει κάποιος την αδικία του και να μετανοεί, αφού σε μερικές περιπτώσεις κοιτάζει ακόμη πιο πολύ να βλάψει τους συνανθρώπους του, μολονότι έχει γευθεί και ο ίδιος τους καρπούς της κακής βούλησης. Στην προκειμένη περίπτωση αυτός που έχει γίνει τόσο σκληρός παίρνει την ενοχή του μαζί του στο υπερκόσμιο βασίλειο.

Πρέπει να αναφερθεί εξ αρχής αυτό το δεδομένο για να μπορεί κανείς να καταλάβει γιατί αμέτρητοι άνθρωποι στην έσχατη εποχή πρέπει να υποφέρουν τόσο πολύ και γιατί πολλές φορές δεν τους βοηθάει κανένας την ώρα της μεγαλύτερης ανάγκης τους. Η απάντηση είναι ότι και οι ίδιοι υπήρξαν απαθείς απέναντι στη δυστυχία των συνανθρώπων τους σε εποχές όπου είχαν τη δυνατότητα να βοηθήσουν, εάν το ήθελαν πραγματικά. Εάν λοιπόν τότε αναλογισθούν τις διάφορες αμαρτίες, όπως κι αυτά που παρέλειψαν να κάνουν για τους άλλους, υποβάλλοντας σε μια αυστηρή κριτική τον εαυτό τους ή κάνοντας την αυτοανάλυσή τους, και μετανοήσουν για την αδικία τους, τότε κι η τιμωρία τους θα είναι υποφερτή. Έτσι, μπορεί η ενοχή τους να μειωθεί ήδη πάνω στη Γη, οπότε κι αυτή η περίοδος των παθών αποβαίνει σε ευλογία γι' αυτούς, αφού θα τους έχει αποφέρει το έλεος του Θεού. Γιατί τότε μπορεί να βάλουν τον εαυτό τους στο σκαμνί, να παραδεχθούν απέναντι στον Θεό την αδικία που έχουν κάνει και να ζητήσουν τη συγχώρεσή Του.

Σίγουρα, τότε το μέγεθος της ενοχής τους θα μικρύνει, διότι ο Θεός είναι ένας επιεικής κριτής κι όπου βλέπει ότι κάποιος μετανοεί, δίνει άφεση και τον συγχωρεί. Χωρίς όμως να παραδεχθεί κανείς την ενοχή του, δεν μπορεί ούτε να βρει συγχώρεση, γιατί ο Θεός είναι βέβαια επιεικής, αλλά είναι και δίκαιος κριτής».

Είναι αυτονόητο ότι η λέξη «τιμωρία» στις νέες αποκαλύψεις σημαίνει αυτοτιμωρία, όπως φαίνεται καθαρά στο παρακάτω απόσπασμα:

«Ο έκπτωτος από τον Θεό αυτοτιμωρείται, γιατί δεν δέχεται να τον απολυτρώσει ο Ιησούς Χριστός και δεν αναγνωρίζει τη θυσία Του».

Είναι αυτονόητο ότι η λέξη «τιμωρία» στις νέες αποκαλύψεις σημαίνει αυτοτιμωρία, όπως φαίνεται καθαρά στο παρακάτω απόσπασμα: «Ο έκπτωτος από τον Θεό αυτοτιμωρείται, γιατί δεν δέχεται να τον απολυτρώσει ο Ιησούς Χριστός και δεν αναγνωρίζει τη θυσία Του».

Ο λόγος που προσκρούουμε σε τέτοιες φαινομενικές αντιφάσεις στη Βίβλο και στις νέες αποκαλύψεις είναι ότι ο θείος Λόγος έχει μια πολλαπλή έννοια: μια γήινη - κοσμική, μία ψυχική - πνευματική και μία ουράνια - πνευματική. Έτσι, λόγου χάρη, η έννοια της τιμωρίας εξαρτάται από το επίπεδο από το οποίο εξετάζεται.

Όταν λέγεται π.χ. «Ο Θεός είναι και κριτής» (Γένεση 16, 5 και 31,53, Ψαλμοί 7,9,12 κ.ά.) και μπορεί να τιμωρεί τους ανθρώπους (Ιώβ 31,23, Αποκάλυψη Ιωάννη 3,19 κ.ά.), με αυτό δεν εννοείται ότι ο Θεός-Πατέρας τιμωρεί, αλλά δρα η παντοδυναμία του που διαφυλάττει την αιώνια απαραβίαστη τάξη. Όταν τα δημιουργημένα όντα παραβαίνουν τους νόμους αυτής της τάξης, εξυπακούεται ότι οι νόμοι δεν αναιρούνται ούτε γίνονται ελαστικοί για να προσαρμοστούν στη δική τους θέληση, αλλά οι άνθρωποι εισπράττουν τις συνέπειες των άνομων πράξεων τους, πράγμα που κατά βάση αποτελεί αυτοτιμωρία.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι **ο βιασμός της φύσης**. Η φύση «εκδικείται» ανελέητα, με άλλα λόγια οι αμετάβλητοι νόμοι της τιμωρούν όποιον επιχειρεί να τους αγνοήσει κι έτσι ουσιαστικά ο παραβάτης αυτοτιμωρείται, ένα γεγονός που διαπιστώνουμε σχεδόν καθημερινά στις φυσικές καταστροφές που πλήττουν τη Γη και που αυξάνονται κατά γεωμετρική πρόοδο τα τελευταία χρόνια.

Ο Θεός είναι βέβαια αγάπη ως προς την πρωταρχική του ουσία, όμως είναι επίσης Νόμος, δικαιοσύνη και φύλακας της αιώνιας τάξης του, γιατί αλλιώς δεν θα ήταν τέλειος. Κάθε παραβίαση της θείας τάξης είναι υπέρβαση, δηλαδή αμαρτία, που για λόγους δικαιοσύνης πρέπει να βρει εξιλασμό.

Γι' αυτό ο Ιησούς πλήρωσε το τίμημα για όλα τα ανομήματα του παρελθόντος, του παρόντος και του μέλλοντος, αντιπροσωπευτικά στη θέση των ανθρώπων. Συνεπώς, ο Ιησούς πλήρωσε για τις απαιτήσεις του Νόμου κι έτσι, όσοι τον πιστεύουν, δεν είναι πια υπόδουλοι στο Νόμο (Γαλάτες 3,13.4, 1-5), γιατί ο Χριστός σημαίνει το τέλος του (Ρωμ. 10, 4), αφού είναι η αγάπη πια που τον εκπληροί (Ρωμ. 13,10). Αλλά για εκείνους που δεν υιοθετούν στην πράξη τη διδασκαλία του Ιησού Χριστού και δεν τον δέχονται, ο Θεός παραμένει ο Κριτής και ο Νόμος.

Μπορεί, επομένως, η αγάπη να είναι η κυρίαρχη ιδιότητα του Θεού, όμως η τελειότητά του προϋποθέτει όλες τις θεϊκές ιδιότητες, συμπεριλαμβανομένων της τάξης και της δικαιοσύνης.

Ένα άλλο στοιχείο που θα πρέπει να ληφθεί υπ' όψη είναι η διαφορά μεταξύ, αφ'ενός του τιμήματος που πρέπει να καταβάλει κάποιος για να απαλλαγεί από το βάρος της ενοχής και των αμαρτιών του και αφ' ετέρου των δοκιμασιών, θυσιών, βασάνων κ.λπ., στα οποία πρέπει ενδεχομένως να υποβληθεί προκειμένου να πετύχει την τελειοποίηση της ψυχής του. Γιατί ναι μεν ο Χριστός ανέλαβε τον εξιλασμό όλων ανεξαιρέτως των αμαρτιών μας, αλλά αυτό δεν σημαίνει αυτόματα ότι έχουμε γίνει και τέλειοι.

Για την τελειοποίηση της ψυχής απαιτείται ένας αγώνας, προκειμένου να κοπούν οι δεσμοί από τον κόσμο της ύλης, από τις επιθυμίες που μας εξανδραποδίζουν σε αυτόν. Απαιτείται ένας **καθαρισμός της ψυχής** από καθετί ακάθαρτο, πράγμα που μόνο η αγάπη και ο πόνος -όταν η αγάπη δεν είναι αρκετή- μπορούν να πετύχουν.

Έτσι εξηγείται γιατί πολλοί άνθρωποι, παρ' όλο που έχουν αφιερώσει τη βούληση τους στον Ιησού Χριστό, υποφέρουν ακόμη με τον ένα ή με τον άλλο τρόπο· αυτό αποσκοπεί όχι πια στον εξιλασμό των αμαρτιών τους, που έτσι κι αλλιώς έχουν διαγραφεί από τον Ιησού Χριστό, παρά στον πλήρη εξαγνισμό της ψυχής τους, ώστε να γίνει τελείως διαπερατή από το φως, για να μπορούν να αποκτήσουν την πατρότητα τον Θεού.

Γι' αυτό και τέτοια «πάθη» έχουν ένα άλλο βάρος από εκείνα που ενδεχομένως υφίσταται ο άνθρωπος πριν τη μεταστροφή του, γιατί αυτά αποβλέπουν στο να την κάνουν να αναλογιστεί τα λάθη του και ταυτόχρονα βέβαια να τον «καθαρίσουν», υποβάλλοντας σώμα και ψυχή σε μια «θεραπευτική νηστεία».

Κάτω από αυτό το πρίσμα πρέπει να διαβάσουμε την παρακάτω διδασκαλία στην Ντούντε, για να την καταλάβουμε σωστά:

«Εάν χρειαστεί να υποφέρετε, σεις οι άνθρωποι, Θυμηθείτε τα λόγια Μου: '"Όποιος θέλει να Με ακολουθήσει, ας σηκώσει το σταυρό του επάνω του!" Να ξέρετε ότι κάθε δοκιμασία που περνάτε, και επιδεικνύετε πλήρη αποδοχή της βούλησής Μου, είναι ισότιμη με μία σταύρωση, που σημαίνει για σας λύτρωση και απελευθέρωση από κάθε ενοχή. Να ξέρετε ότι βρίσκεστε στη Γη, για να απαλλαγείτε από μία ενοχή, που το μέγεθος της είναι αδύνατο να το συλλάβετε ως άνθρωποι. Για να την ελαχιστοποιήσω, πέθανα βέβαια στο σταυρό, αλλά και ο καθένας από σας πρέπει να πληρώσει επίσης ένα τίμημα. Αυτό γίνεται στο βαθμό φυσικά που του επιτρέπουν οι δυνάμεις του, εφ' όσον θέλει να συμμετάσχει στο έργο της απολύτρωσης που άρχισα, από την αγάπη Μου, με το θάνατο Μου στο σταυρό.

Σε σας τους ανθρώπους σάς έχει δοθεί ένα μικρό, ελαφρύ σταυρουδάκι να κουβαλήσετε, μια που το πιο μεγάλο βάρος το έχω πάρει Εγώ. Όμως δεν μπορείτε να μείνετε χωρίς καθόλου πόνους και δοκιμασίες, γιατί αυτά έχουν σκοπό να σας

σπρώξουν προς εκείνον που είναι πρόθυμος να σας βοηθήσει ανά πάσα στιγμή, τον οποίο πρέπει να μιμηθείτε, προκειμένου να γίνετε μακάριοι».

«...Ασφαλώς, θέλω να σας βοηθήσω να σηκώσετε το σταυρό σας, αλλά κι εσείς δεν πρέπει να προσπαθείτε να τον αποτινάξετε τελείως από πάνω σας. Να έχετε πάντοτε κατά νου ότι μπορείτε να αποβάλετε πολλές ακαθαρσίες από την ψυχή σας, όταν σηκώνετε υπομονετικά το σταυρό σας».

Επομένως, το «σταυρουδάκι» που έχει να σηκώσει ο καθένας είναι απλά μια κινητήρια δύναμη στην ατραπό της κάθαρσης και της τελειοποίησης, με στόχο την ανύψωση σε εκείνο το επίπεδο, όπου γίνεται πια ολοκληρωμένα παιδί του Θεού. Γιατί για την υιοθεσία από τον Θεό χρειάζεται απαραίτητα η ενεργή συμμετοχή στο λυτρωτικό έργο. Η συμμετοχή, όμως, είναι τελείως διαφορετική από την τιμωρία προηγούμενων αμαρτιών, που διδάσκει ο νόμος του κάρμα, γιατί αυτές, όσο μεγάλες κι αν είναι, τις έχει εξαλείψει ο Χριστός:

«Οι άνθρωποι εκείνοι που αναγνωρίζουν τον Ιησού Χριστό ως θεϊκό λυτρωτή τους και μετανοημένοι παίρνουν θέση κάτω από το σταυρό του, είναι ελεύθεροι από κάθε ενοχή, πράγμα το οποίο σημαίνει ότι τους έχει δοθεί άφεση για κάθε αμαρτία που τους βαραίνει.

Άφεση μιας ενοχής σημαίνει απάλειψη, πλήρης απαλλαγή από το χρέος, που κανονικά θα έπρεπε να εξαλειφθεί με συγκεκριμένες πράξεις.

Άφεση σημαίνει παραγραφή του χρέους, αθώωση, επαναφορά της κατάστασης που υπήρχε πριν διαπραχθεί η αμαρτία και κάθε συνέπεια ενός ανομήματος τη φέρει αποκλειστικά εκείνος που παίρνει επάνω του την ενοχή.

Επομένως, το βάρος όλων των αμαρτιών το επωμίστηκε ο Ιησούς Χριστός μόνος του και Μου πρόσφερε γι' αυτό την εξιλαστήρια θυσία. Αυτός αναιρεί οποιαδήποτε επίπτωση μιας αμαρτίας».

Κατά συνέπεια, για όσους πιστεύουν αυθεντικά, όχι μόνο τύποις, στον Ιησού Χριστό, ο νόμος του κάρμα δεν ισχύει. Αλλά και για τους ετερόδοξους ή άθρησκους η διδασκαλία αυτή είναι αληθινή μόνο κατά το ήμισυ, γιατί δεν είναι μόνο η ενοχή εξαιτίας της πρωταρχικής πτώσης που βαραίνει τον κάθε άνθρωπο.

Κατά συνέπεια, για όσους πιστεύουν αυθεντικά, όχι μόνο τύποις, στον Ιησού Χριστό, ο νόμος του κάρμα δεν ισχύει. Αλλά και για τους ετερόδοξους ή άθρησκους η διδασκαλία αυτή είναι αληθινή μόνο κατά το ήμισυ, γιατί δεν είναι μόνο η ενοχή εξαιτίας της πρωταρχικής πτώσης που βαραίνει τον κάθε άνθρωπο.

Μια άλλη παράμετρος επίσης, που παίζει ρόλο στη διαμόρφωση της μοίρας του ανθρώπου, είναι η αντίσταση που πρόβαλαν τα εωσφορικά στοιχεία της ψυχής του στο διάστημα που αυτή ήταν χωρίς ελεύθερη βούληση, φυλακισμένη μέσα στα φυσικά βασίλεια.

Στο διάστημα αυτό της επίπονης ανέλιξής της διαμέσου των βασιλείων της φύσης η ψυχή είναι κατακερματισμένη σε αμέτρητα στοιχεία που το καθένα του ακολουθεί μια χωριστή, δική του πορεία. Μέχρι να φτάσει να γίνει πάλι ενιαία και να ενσαρκωθεί ως άνθρωπος, η ψυχή δεν έχει συνείδηση του εαυτού της και συνεπώς ούτε και ελεύθερη βούληση. Ωστόσο, τα μεμονωμένα στοιχεία της μπορούν να επιδείξουν διαφορετική συμπεριφορά το ένα από το άλλο, από το να διατηρούν στο ακέραιο τη σατανική αντίσταση που τα έχει διαποτίσει από τον καιρό της εξέγερσης εναντίον του Δημιουργού, έως το να υπηρετούν υπάκουα το φυσικό νόμο.

Με άλλα λόγια, παρ' όλο που είναι υπόδουλα στη φυσική νομοτέλεια, απολαμβάνουν ωστόσο μια σχετική ελευθερία κινήσεων και διαμόρφωσης ατομικού χαρακτήρα. Αυτό είναι κάτι που παρατηρούμε συχνά στη φύση, όπου π.χ. ένας σκύλος είναι εξαιρετικά άγριος και αδάμαστος, ενώ ένας άλλος της ίδιας ράτσας ήμερος ως ένα βαθμό που ξεπερνά σχεδόν τα στενά όρια της ενστικτώδους συμπεριφοράς. Αυτές οι «ατομικές ιδιαιτερότητες», ωστόσο, είναι απόλυτα ενσωματωμένες στη θαυμαστή ισορροπία και αρμονία της φύσης.

Η εωσφορική αντίσταση των ψυχικών στοιχείων δεν επιτρέπεται να καμφθεί δια της βίας ούτε καν σ' αυτή τη φάση της ανελευθερίας του έκπτωτου όντος. Αυτή είναι,

λοιπόν, από τη μια πλευρά η εξήγηση -μαζί με το βάρος της πρωταρχικής ενοχής, ανάλογα με το βαθμό της πτώσης, καθώς δεν έπεσαν όλοι οι στασιαστές άγγελοι το ίδιο βαθιά- **γιατί ο κάθε άνθρωπος έχει μια διαφορετική μοίρα** από τη γέννησή του κιόλας. Διότι οι διαφορετικές συμπεριφορές σημαίνουν επίσης διαφορετικούς βαθμούς ωριμότητας και διαφορετικές προδιαθέσεις, που αποκτήθηκαν κατά τη διαδικασία της ωρίμανσης των ψυχικών στοιχείων και γι' αυτό πρέπει να υπάρχει η πολυποικιλία δυνατοτήτων, βιοτικών συνθηκών κ.λπ., ανάλογα με το τι χρειάζεται η κάθε ψυχή χωριστά για να φτάσει ως άνθρωπος στο στόχο της.

Η μοίρα του καθενός, δηλαδή, είναι κομμένη και ραμμένη στα μέτρα του σύμφωνα με το τι χρειάζεται για να φτάσει στην τελειοποίηση. Εννοείται ότι είναι ο Δημιουργός που τοποθετεί τον άνθρωπο στη συγκεκριμένη μοίρα, ακριβώς επειδή γνωρίζει επακριβώς την ποιότητα και τις ανάγκες κάθε ψυχής, αλλά επαφίεται ελεύθερα στον καθένα το πώς θα αντιμετωπίσει, αξιοποιήσει κ.λπ. τις συνθήκες της ατομικής του ιστορίας. Το συμπέρασμα από όλα αυτά είναι ότι είναι άλογος ο ισχυρισμός πως ο Θεός αφήνει να μας επιβάλλεται αναγκαστικά ένα πεπρωμένο, όπως διδάσκει ο νόμος του κάρμα και όπως υπαινίσσεται η αστρολογία, μολονότι η δεύτερη καλύπτει τα νώτα της με διφορούμενες δικαιολογίες του τύπου: «τα άστρα, δείχνοντάς μας το τι μας περιμένει, μας ωθούν σε ένα συγκεκριμένο δρόμο, αλλά δεν μας εξαναγκάζουν να τον πάρουμε».

Είναι άλογος ο ισχυρισμός πως ο Θεός αφήνει να μας επιβάλλεται αναγκαστικά ένα πεπρωμένο, όπως διδάσκει ο νόμος του κάρμα και όπως υπαινίσσεται η αστρολογία.

Η μισή αλήθεια είναι, επομένως, ότι υπό μία έννοια ο νόμος του κάρμα όντως ισχύει περιορισμένα, αλλά μόνο όσον αφορά τον άνθρωπο που δεν πιστεύει. Από τη στιγμή όμως που θα αποθέσει όλα τα χρέη του στον Ιησού Χριστό, αυτά παραγράφονται, άσχετα με το αν ενδεχομένως του δίνονται ευκαιρίες στο μέλλον να επανορθώσει τα αδικήματα που έχει κάνει.

Επομένως, ο στόχος των παιδιών τον Θεού δεν είναι η διαρκής «επανόρθωση» μέχρι την αποπληρωμή των χρεών, με την έννοια του κάρμα, αλλά η προσφορά υπηρεσίας και αγάπης προς όλη την πλάση. Η επανόρθωση και η πληρωμή για προηγούμενα κακά μπορεί να αποτελεί ένα μέρος μιας τέτοιας προσφοράς, αλλά όχι υποχρεωτικά, καθώς ο Πατέρας διαθέτει πολλούς δρόμους για να οδηγήσει τα παιδιά του στην τελειοποίηση.

Και όταν όντως γίνεται μια επανόρθωση ενός περασμένου αδικήματος, αυτό γίνεται όχι για χάρη της ίδιας της επανόρθωσης, αλλά για χάρη της αγάπης και της αλληλεγγύης, που τελειοποιούν την ψυχή.

Άλλωστε, δεν είναι γραμμένο πουθενά ότι ο μετανοημένος υποχρεούται να πληρώσει για όλα τα κακά που έχει κάνει, αντίθετα λέγεται: «Να σηκώνετε ο ένας το φορτίο του άλλου κι έτσι θα εφαρμόσετε πλήρως το νόμο του Χριστού» (Προς Γαλάτες 6, 2).

Ο καλύτερος τρόπος να δείχνει κάποιος έμπρακτα τη μεταμέλειά του είναι να βοηθά στη σωτηρία των αδελφών του, γιατί, όπως λέει η παραβολή, όποιος οργώνει, πρέπει να κοιτά μπροστά και όχι προς τα πίσω (Κατά Λουκά 9, 62).

Σε τελική ανάλυση, λοιπόν, η διδασκαλία του κάρμα μπορεί να αποτελέσει ένα σημαντικό εμπόδιο για την τελειοποίηση της ψυχής. Το παράλογο της διδασκαλίας αυτής φαίνεται, άλλωστε, από το γεγονός ότι συχνά για διάφορους λόγους είναι αδύνατο να γίνει η επανόρθωση η αποπληρωμή ενός ανομήματος πάνω στη Γη. Είναι λογικά αδύνατο να περιμένει κανείς ότι θα επανορθώσει σε μια άλλη γήινη ζωή, όπου επιπλέον δεν έχει ανάμνηση της προηγούμενης ζωής του.

Για να απαλλαγεί κάποιος από το βάρος των ανομημάτων του προϋποτίθεται ότι τα αναγνωρίζει, μετανοεί εντελώς συνειδητά γι' αυτά και τα παραδίδει στον Ιησού. Προφανώς δεν είναι δυνατό, λοιπόν, να μετανοήσει για κάτι που δεν γνωρίζει. Όσον αφορά την προϊστορία της ανθρώπινης ύπαρξής του, είναι αρκετό να έχει κανείς

γνώση για την πρώτη πτώση από τη σφαίρα του Θεού και τη συνακόλουθη πτώση των πρωτόπλαστων.

Στο παρελθόν, βέβαια, εκτός από λίγους φωτισμένους οι περισσότεροι γνώριζαν μόνο για το «προπατορικό αμάρτημα» του Αδάμ και της Εύας και δεν υπήρχε μια σαφής εξήγηση, γιατί η αδυναμία των πρώτων δύο ανθρώπων έπρεπε να βαραίνει όλες τις επόμενες γενεές. Στο μεταξύ, όμως, η ανθρωπότητα έχει ωριμάσει αρκετά, ώστε να μπορεί να δεχθεί πιο «στερεά τροφή».

«ΟΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΙ ΚΟΣΜΟΙ»

Η καρμική διδασκαλία της μετενσάρκωσης

Αρ. 4590 17-3-1949

Μην αφήνετε υποτιθέμενες αντιφάσεις να σας φέρνουν σε σύγχυση και δεχθείτε απλά ως μοναδική εξήγηση το γεγονός ότι η αντιληπτική σας ικανότητα δεν επαρκεί πάντοτε για να καταλάβετε κάποιο θέμα σωστά.

Έτσι, δεν είναι απαραίτητο να υφίσταται όντως μια αντίφαση, μονάχα εσείς είσαστε που βλέπετε ασυμφωνίες εκεί όπου δεν υπάρχουν. Ας σας αρκεί να ξέρετε ότι Εγώ δεν σας διδάσκω ποτέ λάθος και σας προσφέρω πάντα τη γνώση με έναν τέτοιον τρόπο, ώστε να μπορείτε να αντλήσετε από αυτή όφελος για την ψυχή σας...

Η διδασκαλία του κάρμα δεν βοηθάει στο να σας παρακινήσει σε έναν εντατικότερο πνευματικό αγώνα, αλλά είναι μάλλον ένα παραπάνω κίνητρο για να ζει κανείς χλιαρά τη ζωή του από πνευματική άποψη. Ήδη γι' αυτό το λόγο δεν ωφελεί ιδιαίτερα την ψυχή και βέβαια δεν εγκρίνω απόλυτα το γεγονός ότι έτσι επαναπαύεστε, υπολογίζοντας πως θα επιστρέφετε ξανά στη γη, με αποτέλεσμα να παραμελείτε τον πνευματικό σας αγώνα. Βέβαια, υποβοηθώ με κάθε τρόπο την ανοδική εξέλιξη των πνευμάτων και οπουδήποτε διαβλέπω μια σίγουρη πιθανότητα να βοηθηθεί η ψυχή σας στην ωρίμανσή της, είμαι διαρκώς πρόθυμος να δώσω την έγκρισή Μου για να γίνει. Αυτό όμως το κάνω πάντοτε με βάση τους νόμους της αιώνιας τάξης Μου και χωρίς να δημιουργώ αυθαίρετα ευκαιρίες για κάτι τέτοιο...

Επομένως, είναι ευνόητο γιατί Εγώ δεν σας λέω πως πρέπει να ολοκληρώσετε για άλλη μια φορά την εξέλιξή σας πάνω σ' αυτή τη γη, πράγμα που σημαίνει ότι θα έχετε αποτύχει εντελώς κατά την παρούσα γήινη ζωή σας.

Αντίθετα, θέλω να σας προφυλάξω από αυτή την αποτυχία και γι' αυτό σας συμβουλεύω, σας προειδοποιώ και σας διδάσκω για να σας εμποδίσω να αποτύχετε. Θα ήταν άλλωστε μια εσφαλμένη παιδαγωγική μέθοδος εάν σας πρότεινα έναν άλλο δρόμο για να φθάσετε στον προορισμό σας, τη στιγμή που έχετε το σωστό μπροστά σας, τον οποίο οφείλετε και μπορείτε επίσης να διανύσετε, εάν στρέψετε τη θέλησή σας προς τη σωστή κατεύθυνση.

Και αν σας αναφέρω τις αμέτρητα πολλές ενσωματώσεις που προηγήθηκαν της ενανθρώπισης, ο μόνος λόγος είναι για να σας κάνω να συνειδητοποιήσετε τη μεγάλη ευθύνη την οποία φέρετε γι' αυτή τη σύντομη επίγεια πορεία.

Συνεπώς, η σχετική γνώση έχει σκοπό να σας παρακινήσει σε μεγαλύτερη προσπάθεια και όχι να καταλήξετε σε λάθος συμπεράσματα και να παραμελήσετε τις προσπάθειές σας με την ελπίδα ότι θα ξαναενσαρκωθείτε σ' αυτή τη γη, εάν δεν πετύχετε αυτή τη φορά το στόχο σας.

Το πνεύμα Μου σας διαφωτίζει βέβαια και αν αποτανθείτε μ' εμπιστοσύνη σε Μένα, σας διευκρινίζω μέσω των υπηρετών Μου κατά πόσον σκέφτεσθε σωστά.[Εάν ξέρατε πόσες αμέτρητα πολλές δυνατότητες εξέλιξης υπάρχουν στα αμέτρητα ουράνια σώματα του σύμπαντος, τότε δεν θα σας περνούσε ποτέ από το μυαλό η σκέψη ότι μια ψυχή επιστρέφει και πάλι στη γη. Ωστόσο, πρέπει φυσικά η ψυχή που

Η διδασκαλία της μετενσωμάτωσης της ψυχής βασίζεται μεν στην αλήθεια, όμως αυτό δεν σημαίνει ότι η ψυχή μετενσαρκώνεται ξανά σ' αυτή τη γη. Αντίθετα, απλά διαγράφει την πληθώρα των δυνατοτήτων να εξελιχθεί κανείς παραπέρα σε άλλες δημιουργίες, όπου η ψυχή, μέσα σε μια πνευματική ή υλική μορφή, εφ' όσον εκπληροί τα καθήκοντα που της τίθενται, εξασφαλίζει την ανέλιξή της. Η περίπτωση όπου η ψυχή επανέρχεται επανειλημμένα σε αυτή τη γη αποτελεί εξαίρεση, γιατί προϋποθέτει μια πνευματική αποστολή και δεν μπορεί να αναχθεί σε γενικό κανόνα.

δεν έχει φθάσει στην πλήρη ωριμότητα να βιώσει πολλές ακόμη ενσωματώσεις, κατά τις οποίες μπορεί να ωριμάσει και επομένως να προχωρήσει προς τα πάνω.

Συνεπώς, η διδασκαλία της μετενσωμάτωσης της ψυχής βασίζεται μεν στην αλήθεια, όμως αυτό δεν σημαίνει ότι η ψυχή μετενσαρκώνεται ξανά σ' αυτή τη γη. Αντίθετα, απλά διαγράφει την πληθώρα των δυνατοτήτων να εξελιχθεί κανείς παραπέρα σε άλλες δημιουργίες, όπου η ψυχή, μέσα σε μια πνευματική ή υλική μορφή, εφ' όσον εκπληροί τα καθήκοντα που της τίθενται, εξασφαλίζει την ανέλιξή της. Η περίπτωση όπου η ψυχή επανέρχεται επανειλημμένα σε αυτή τη γη αποτελεί εξαίρεση, γιατί προϋποθέτει μια πνευματική αποστολή και δεν μπορεί να αναχθεί σε γενικό κανόνα.

Οι ψυχές που φεύγουν από τη γη χωρίς να έχουν τελειοποιηθεί, νομίζουν ότι εξακολουθούν να ζουν στη γη. Πιστεύουν ότι έχουν μετοικήσει σε έρημες και άγονες περιοχές, αλλά στην πραγματικότητα βρίσκονται σε ένα άλλο ουράνιο σώμα, το οποίο παρουσιάζει πολύ πρωτόγονης φύσης δημιουργήματα, αντίστοιχα με την ψυχική τους ωριμότητα, και έτσι αποτελεί μια πολύ λιτή και καταθλιπτική διαμονή γι' αυτές. Με τη διαδικασία αυτή προσφέρεται μια δυνατότητα κάθαρσης στους πολύ υλιστικά διακείμενους ανθρώπους, οι οποίοι πρέπει να αποβάλουν τις επιθυμίες τους, ώστε στη συνέχεια, ανάλογα με τη θέλησή τους, να μετατεθούν σε ένα άλλο κοσμικό σώμα, με σκοπό την περαιτέρω εξέλιξή τους.

Επειδή ακόμη λατρεύετε υπερβολικά αυτή τη γη, γι' αυτό και με τη λέξη «μετενσάρκωση» εννοείτε αποκλειστικά τη μετενσάρκωση σε αυτόν τον πλανήτη. Θα πρέπει όμως να λάβετε υπόψη σας το ασύλληπτα μεγάλο σύμπαν που δημιούργησε η αγάπη Μου, μόνο και μόνο προς χάρη των αναρίθμητων πνευματικών όντων τα οποία οφείλουν να τελειοποιηθούν, πράγμα που κάνουν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο μέσα σε υλικές δημιουργίες, εφόσον η ψυχή δεν έχει ακόμη πνευματοποιηθεί, δηλαδή δεν έχει γίνει δεκτική στο φως ή πλέον σε πνευματικές δημιουργίες, όπου η πνευματοποιημένη ψυχή μπορεί επίσης να ανελίσσεται διαρκώς, αφού γίνεται όλο και περισσότερο καθαρή σαν κρύσταλλο και ικανή να δεχθεί την ακτινοβολία Μου.

Βάλτε με το νου σας το άπειρο, παρατηρείστε τον έναστρο ουρανό του οποίου τα άστρα είναι δημιουργήματα της αγάπης και της θέλησής Μου, με τον προορισμό να φιλοξενούν τις εξελισσόμενες ψυχές. Τότε θα συνειδητοποιήσετε ότι αυτή η γη δεν είναι η μόνη που φέρει όντα με ανώτερο προορισμό και ότι πραγματικά δεν υπάρχει ανάγκη να επανέρχονται εδώ οι ψυχές που απέτυχαν κατά την γήινη ζωή τους. Γιατί είναι μεν ο μόνος σταθμός όπου μπορεί να επιτευχθεί η υιοθεσία από τον Θεό, αλλά δεν μπορεί να επιλέγεται κατά βούληση και επανειλημμένα ως πεδίο ωρίμανσης.

Κατά συνέπεια, η διδασκαλία της επανειλημμένης μετενσάρκωσης σ' αυτή τη γη θα πρέπει να χαρακτηριστεί ως λανθασμένη. Και ως επιζήμια για τις ψυχές θα πρέπει να καταπολεμηθεί, επειδή αδυνατίζει τη θέληση του ανθρώπου και θέτει σε κίνδυνο τη μεταμόρφωση του είναι του με την προοπτική της επανόρθωσης των παραλείψεων σε μια άλλη ζωή μέχρι να επιτευχθεί η ολοκλήρωση…

«ΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΣΤΗ ΝΕΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΕΠΟΧΗ»

38. ΤΙ ΙΣΧΥΕΙ ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΤΕΣΑΝΚΩΡΣΗ

Μια διεξοδικότερη προσέγγιση του θέματος της μετενσάρκωσης θα υπερέβαινε το πλαίσιο αυτού του βιβλίου. Άλλωστε, είναι εναργής η απάντηση από τη νέα αποκάλυψη, ότι πρόκειται για μια λανθασμένη πίστη και μόνο κατ' εξαίρεση συμβαίνει για πολύ εξειδικευμένους λόγους.

---

[*] Βλ. επίσης: Μπέρτα Ντούντε «Το πέρασμα στη νέα πνευματική ζωή», σελ. 222, και Βάλτερ Λουτς «Η πατρίδα της ψυχής»

Είναι γεγονός, επίσης, ότι μπορεί να λαμβάνουν χώρα επανειλημμένες «ενσαρκώσεις» σε άλλα ουράνια σώματα, αλλά δεν είναι ταυτόσημες με την επικρατούσα αντίληψη των γήινων μετενσαρκώσεων, όπου συν τοις άλλοις δεν υπάρχει καμία ανάμνηση των «προηγούμενων ζωών».

Αναμφισβήτητα πολλοί οπαδοί αυτής της θεωρίας στην ευημε- ρούσα δύση θα έπαιρναν αστραπιαία τις αποστάσεις τους από την πίστη τους αυτή, εάν έμπαιναν στη θέση μιας μεγάλης -αν όχι της μεγαλύτερης- μερίδας της ανθρωπότητας που πεινά, πονά, πάσχει, ζει στη φτώχεια, τον πόλεμο, το διωγμό και την καταπίεση, τα βασανιστήρια, την αδικία, το βιασμό και την εκμετάλλευση κ.ο.κ. Γιατί είναι βέβαια εύκολο να ονειροπολεί κάποιος για περασμένες -πάντοτε «σημαντικές» εννοείται- ή μελλοντικές μετενσαρκώσεις, όταν γνωρίζει μόνο τη γλυκιά πλευρά της ζωής και απολαμβάνει χωρίς περιορισμούς τον κόσμο της ύλης, από τον οποίο όμο)ς οφείλουμε να αποκοπούμε για την πνευματική μας άνοδο.

Τέτοιοι πιστοί της μετενσάρκωσης στη δύση μαρτυρούν άθελά τους το υποσυνείδητο φρόνημά τους, καθώς είναι ακόμη εγκλωβισμένοι στο χιμαιρικό πεδίο αυτού του κόσμου, γι’ αυτό και επιθυμούν να επιστρέψουν εδώ. Για τον ίδιο λόγο επίσης αμέτρητες ψυχές που έφυγαν από τη Γη παραμένουν προσκολλημένες σε αυτήν, καθώς η ύπαρξή τους έχει ταυτιστεί με την ύλη. Έτσι δεν είναι λίγες οι φορές που καταταλαιπωροΰν αναρίθμητους ομόφρονες ανθρώπους καταλαμβάνοντας τους, περνώντας δηλαδή στη μαγνητική αύρα ασταθώς ψυχολογικά ατόμων. Το γεγονός αυτό το απέδειξε χιλιάδες φορές ο γνωστός γιατρός Καρλ Βίκλαντ στην τριαντάχρονη σταδιοδρομία του και το κατέγραψε με τον τίτλο: «Τριάντα χρόνια μεταξύ των νεκρών».

Αυτό ισχύει τουλάχιστον για τους οπαδούς της μετενσάρκωσης στο δυτικό κόσμο, ενώ στη χώρα που γεννήθηκε, την Ινδία, πάρα πολλοί, λόγω της κοινωνικής οργάνωσης σε κάστες, σύμφωνα με την ινδουϊστική θρησκεία, βρίσκονται στο κατώτατο σκαλοπάτι της επιβίωσης μετά κόπων και βασάνων και αυτοί δεν μπορούν βέβαια παρά να προσδοκούν ότι στην επόμενη ζωή τα πράγματα θα είναι καλύτερα. Επειδή δε η πίστη τους την πρόοδο τη βλέπει μόνο σαν εξέλιξη πάνω στη Γη, η διδασκαλία του κάρμα και της μετενσάρ- κωοης έχει αποβεί σε μία τεράστια τροχοπέδη στην ανάπτυξη αυτού του έθνους, πράγμα που γίνεται εμφανές σε οποιονδήποτε στοχαστεί λίγο με ανοικτή και κριτική στάση για την κατάσταση του ινδικού λαού. Εάν οι υποστηρικτές αυτής της διδασκαλίας είχαν τη δυνατότητα να ρίξουν για λίγο μια ματιά στις ανώτερες βαθμίδες των άλλων κόσμων και να τις συγκρίνουν με το σκοτάδι που επικρατεί, εν αντιθέσει στη Γη, θα αποκτούσαν μία άλλη άποψη και σχέση με τον πλανήτη μας. Υπάρχει ένα σχετικό σημείο στο «Μεγάλο Ευαγγέλιο του Ιωάννη» του Λόρμπερ, τόμος V136,7, όπου λέει κατά λέξη ο Κύριος: *«Υπάρχουν οτον άλλο κόσμο κάποιες πολύ κακές ψυχές που κανείς μπορεί ανεπιφύλακτα να τις ονομάσει διαβολικές. Τούτες οι ψυχές περνούν δέκα χιλιάδες φορές χειρότερα στο υπερπέραν από ό,τι περνά σε αυτή εδώ τη Γη ο πιο φτωχός και κατατρεγμένος ζητιάνος. Αλλά από όλες αυτές τις ψυχές που ο αριθμός τους μέχρι τώρα μπορεί να υπολογιστεί γύρω στα δέκα δισεκατομμύρια, δεν υπάρχει ούτε μία που θα ’θελε να επαναλάβει την πορεία που έκανε με σάρκα σε αυτή τη Γη. Εάν όμως οι πιο ελεεινοί των ελεεινών δεν θέλουν ποτέ πια να πατήσουν το πόδι τους εδώ, πόσο λιγότερο τότε εκείνοι που στον άλλο κόσμο είναι ευτυχισμένοι!»*

Και για το ίδιο θέμα λέγεται στην Ντούντε: *«Ουδέποτε πρόκειται ένα ον που βρίσκεται ακόμη στο στάδιο του σκότους να θελήσει να επιστρέφει στη Γη για να επανορθώσει τα λάθη που έκανε όσο ζούσε και να ξαναζήσει τη ζωή του σύμφωνα με το τι ήταν ο πραγματικός σκοπός της... Όταν μια ψυχή όμως φτάσει πια στο επίπεδο εκείνο όπου μπορεί να δέχεται φως και δύναμη, δεν αποζητά να επιστρέφει πια στη Γη,*

εκτός εάν έχει να εκτελέσει εκεί μία αποστολή που απαιτεί την μετενσάρκωση μιας φωτεινής οντότητας».

Επομένως είναι επίσης λανθασμένη η άποψη άτι η διδασκαλία της μετενσάρκωσης δικαιολογείται από τις επιταγές μιας εξισορροπιστικής δικαιοσύνης, πράγμα που αναλύθηκε διεξοδικά στο προηγούμενο κεφάλαιο για το κάρμα*.

Είναι βέβαια αλήθεια άτι πάρα πολλοί χριστιανοί, παρά την πίστη τους στον Ιησού Χριστό ως σωτήρα, δεν περνούν απευθείας στον παράδεισο φεύγοντας από τη Γη, γιατί φέρουν ακάμη πολλά εγκώσμια ή υλιστικά στοιχεία. Αλλά είναι λάθος να πιστεύεται ότι η Γη είναι ο μοναδικάς τόπος για την πνευματοποίηση των ψυχών των ανθρώπων. Γιατί στη Γη επιτρέπεται *μία μόνο ενσάρκωση σε κάθε λυτρωτική περίοδο***, εκτός από τις λίγες εξαιρέσεις που είναι συνδεδεμένες με μία ειδική αποστολή. Ο πλανήτης μας έχει ασφαλώς μία ιδιαίτερη σημασία από την άποψη άτι είναι ο μόνος τόπος όπου είναι δυνατή η κατάκτηση της υιοθεσίας από τον Θεό, ακριβώς επειδή εδώ είναι η έδρα του παράγοντα του κακού, του Σατανά· και δοθέντος ότι τα πράγματα εδώ είναι πιο δύσκολα για την πνευματοποίηση, γι' αυτά και το τρόπαιο είναι το ύψιστο δυνατά για ένα δημιουργημένο ον, να αποκτήσει δηλαδή άμεσα τον Θεό ως πατέρα.

Ωστόσο το σύμπαν με τους αμέτρητους ήλιους και πλανήτες, προσφέρει άπειρες δυνατότητες εξέλιξης και πνευματοποίησης σε μέρη, όπου η εξέλιξη μπορεί να προωθηθεί πολύ πιο εύκολα και ακίνδυνα από ό,τι στη Γη, όπου η δύναμη του κακού είναι πιο μεγάλη.

Και ας θυμηθούμε τη ρήση του Χριστού: «Ο οίκος του Πατρός μου έχει πολλά διαμερίσματα».

Το μόνο μειονέκτημα είναι ότι εκτός Γης δεν μπορεί να κατακτηθεί το υπέρτατο, η πατρότητα του Θεού. Σε ένα άλλο κείμενο της Μπέρτα Ντοΰντε λέγεται για τους κίνδυνους που ενέχονται στη διδασκαλία της μετενσάρκωσης:

«Η διδασκαλία της μετενσάρκωσης είναι πάντα επιζήμια για τους ανθρώπους, για το λόγο ότι εφόσον τους χαρακτηρίζει μία ορισμένη χλιαρότητα θα παρηγορούνται με αυτήν ή θα ψάχνουν εκεί για δικαιολογίες, με την ιδέα ότι μπορούν να αναπληρώσουν κάποια μέρα όλες τις ελλείψεις τους. Μία τέτοια διδασκαλία δεν πρόκειται ποτέ να αποδειχθεί ωφέλιμη, δεδομένου ότι μόνο η ακαταπόνητη άσκηση του εαυτού μπορεί να εξασφαλίσει την επιτυχία, ούτως ώστε να μπορούν μια μέρα να μείνουν ικανοποιημένοι από τη ζωή τους κρίνοντάς την αναδρομικά · αντίθετα η διδασκαλία της μετενσάρκωσης αφήνει πάντα ένα παραθυράκι ανοικτό που εξυπηρετεί όσους έχουν αδύνατη θέληση, τους αμελείς και τους χλιαρούς!»

«ΟΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΙ ΚΟΣΜΟΙ»

Αρ. 8495 13-5-1963

Διασαφηνίσεις σχετικά με τη μετενσάρκωση

Είναι εντελώς λαθεμένη η υπόθεση ότι ο άνθρωπος επιστρέφει στη Γη ξανά προκειμένου να πληρώσει για τις προηγούμενες αμαρτίες του, μολονότι όντως ο νόμος της θεϊκής δικαιοσύνης απαιτεί την εξιλέωση για όλα τα αμαρτήματα.

Όμως για Μένα υπάρχουν πραγματικά πολλές δυνατότητες, έτσι ώστε κάποτε να εξαλειφθεί κάθε ενοχή και να μπορεί να γίνει πάλι δεκτή η κάθε οντότητα στο βασίλειο του φωτός και της μακαριότητας, από το οποίο μένει αποκλεισμένη όσο βρί-

* * Πβ. Επίσης Βάλτερ Λουτς «Η πατρίδα της ψυχής», στο κεφάλαιο για τη μετενσάρκωση.

**** Σχετικά με τις περιόδους λύτρωσης βλ. Μπέρτα Ντούντε: «Το πέρασμα στη νέα πνευματική ζωή» και «Η γέννηση της νέας Γης».

σκεται σε αυτή την ένοχη κατάσταση οφειλής απέναντι στον Νόμο.

Το βασίλειο του άλλου κόσμου στο οποίο εισέρχεται η ψυχή μετά το θάνατο του σώματός της είναι ανάλογο με το επίπεδο της ωριμότητάς της. Κατά συνέπεια είναι δυνατό να βρεθεί τόσο στο πιο βαθύ σκοτάδι όσο και στο πιο λαμπρό φως και αντίστοιχα επομένως μπορεί η μοίρα της να είναι βασανιστική ή και μεγαλειώδης.

Και είναι απερίγραπτα τόσο τα βασανιστήρια όσο και τα μεγαλεία, τα οποία δεν είναι εφικτό να περιγραφούν σε σας τους ανθρώπους. Έτσι μπορεί να είναι τρομερή η μοίρα των αλύτρωτων ψυχών, καθώς η ψυχή συχνά υποφέροντας σε απερίγραπτο βαθμό για την ενοχή της ή και από την επίγνωση των αμαρτιών της, αποπληρώνει με αυτό το μαρτύριο ένα μεγάλο μέρος της ενοχής της. Αυτή η βασανιστική κατάσταση μπορεί να διαρκεί για ένα άπειρα μεγάλο χρονικό διάστημα, αν η ψυχή παραμείνει αβελτίωτη, αν δεν ακολουθήσει τις νουθεσίες των πνευματικών οδηγών, οι οποίοι θέλουν να τη βοηθήσουν να βγει από αυτή την αθλιότητα. Γιατί δεν μπορεί να εισέλθει στο βασίλειο του φωτός, αν δεν έχουν πρώτα εξιλεωθεί οι αμαρτίες που τελέστηκαν επί γης.

Επειδή όμως το αρχικό αμάρτημα της πτώσης του από τον Θεό είναι κάτι πολύ μεγαλύτερο και δεν θα μπορέσει ποτέ να ξεπληρωθεί από τον ίδιο, θα πρέπει ο άνθρωπος επί γης ή η ψυχή του στον άλλο κόσμο να βρει αμετάκλητα το δρόμο προς τον Ιησού Χριστό, γιατί *μόνο Αυτός* μπορεί να την ελευθερώσει από αυτό το αμάρτημα, για το οποίο πέθανε στο σταυρό.

Χωρίς τον Ιησού Χριστό η ψυχή δεν απαλλάσσεται ποτέ από την ενοχή της, ακόμη και αν βασανίζεται για μεγάλο διά-στημα στο σκοτάδι στον άλλο κόσμο. Πρέπει λοιπόν να επικαλεστεί τον Ιησού για ευσπλαχνία και για άφεση των αμαρτιών της, οι δε πνευματικοί της βοηθοί θα προσπαθούν διαρκώς να την παρακινήσουν να αναζητήσει λύτρωση σε Εκείνον, ο Οποίος πρόσφερε τη ζωή Του για αυτό το αμάρτημα.

Αν λοιπόν αυτή παραδοθεί σε Εκείνον τότε θα παραγραφεί τόσο το αρχικό αμάρτημα της αποστασίας από τον Θεό, όσο και το χρέος των αμαρτιών με τις οποίες αυτή φορτώθηκε κατά την επίγεια ζωή. Τότε αυτή θα είναι ελεύθερη από όλες τις αμαρτίες και χάρη στο αίμα του Ιησού θα γίνει δεκτή στο βασίλειο του φωτός και της μακαριότητας. Αν ωστόσο η ψυχή είναι τόσο πορωμένη ώστε να μην στρέφεται σε Εκείνον, παρόλες τις συστάσεις των όντων του φωτός που επιθυμούν να τη βοηθήσουν, τότε βυθίζεται ολοένα πιο χαμηλά, τα δε βάσανά της είναι ανυπολόγιστα. Εάν μάλιστα δεν καταφέρει να ανέλθει από την κόλαση, πράγμα το οποίο είναι ακόμη εφικτό με τη βοήθεια των όντων του φωτός, τότε θα πρέπει πάλι να βαδίσει το δρόμο της ενσωμάτωσης μέσα στα υλικά δημιουργήματα έτσι ώστε να φτάσει κάποτε στον τελικό προορισμό.

Αυτή όμως η επιστροφή στη Γη ως φυλάκιση μέσα στην ύλη δεν είναι η μετενσάρκωση της ψυχής όπως υποθέτετε εσείς οι άνθρωποι. Άλλωστε κάθε άλλο παρά επιθυμητή είναι, αφού πρόκειται πάλι για μια απεριόριστα μακρά βασανιστική κατάσταση για την ψυχή που είναι διαλυμένη σε μικρότατα μόρια, ωσότου φτάσει πάλι στο στάδιο του ανθρώπου.

Ένα πράγμα πρέπει να σας επαναλαμβάνεται διαρκώς και αυτό είναι ότι ποτέ δεν θα ελευθερωθείτε από τα αμαρτήματά σας χωρίς τον Ιησού Χριστό. Για αυτόν τον λόγο είναι τόσο σημαντικό το λυτρωτικό έργο του Ιησού, γιατί μόνο Αυτός εί-ναι η πύλη για το βασίλειο το φωτός. Διότι ακόμη και αν στο πνευματικό βασίλειο πληρώσετε με βάσανα τις αμαρτίες που φορτώσατε στους εαυτούς σας κατά την επίγεια ζωή σας, ού-τε και τότε μπορείτε να εισέλθετε στο βασίλειο του φωτός εάν δεν απαλλαχθείτε από το *αρχικό σας αμάρτημα της αποστασίας από τον Θεό* μέσω του Ιησού Χριστού.

Εκτός αυτού δεν θα σας ωφελούσε σε τίποτα μια ακόμη επίγεια ζωή, στην οποία και πάλι θα φορτωνόσασταν νέα αμαρτήματα. Άρα προέχει να βρείτε τον Ιησού Χριστό, τον Οποίο όμως μπορείτε να βρείτε *και στον άλλο κόσμο* και συνεπώς δεν χρειάζεται να επιστρέψετε πάλι στη Γη.

Επανειλημμένα σας εφιστώ την προσοχή σχετικά με αυτή την εσφαλμένη διδασκαλία. Διότι με αυτό υποτιμάτε επίσης το λυτρωτικό έργο, γιατί θέλετε να κάνετε τους συνανθρώπους σας να πιστέψουν ότι είστε ικανοί να ξεπληρώσετε οι ίδιοι τα αμαρτήματά σας και γι' αυτό παρέρχεστε τον Ιησού. Όμως στην πραγματικότητα χωρίς Αυτόν δεν θα μπορέσετε ποτέ να εξιλεωθείτε για το αρχικό σας αμάρτημα, το οποίο δεν μπορεί να παραγραφεί ακόμη και με τα πιο υπέρογκα βάσανα πάνω στη Γη ή στον άλλο κόσμο.

Υποτιμάτε επίσης το λυτρωτικό έργο, γιατί θέλετε να κάνετε τους συνανθρώπους σας να πιστέψουν ότι είστε ικανοί να ξεπληρώσετε οι ίδιοι τα αμαρτήματά σας και γι' αυτό παρέρχεστε τον Ιησού. Όμως στην πραγματικότητα χωρίς Αυτόν δεν θα μπορέσετε ποτέ να εξιλεωθείτε για το αρχικό σας αμάρτημα, το οποίο δεν μπορεί να παραγραφεί ακόμη και με τα πιο υπέρογκα βάσανα πάνω στη Γη ή στον άλλο κόσμο.

Συνειδητοποιείστε πόσο σημαντικό είναι το ότι πρέπει να βαδίσετε το δρόμο για το σταυρό και μην αυταπατάσθε με εσφαλμένες ελπίδες, με τις οποίες απλά παρατείνετε την αλύτρωτη κατάστασή σας και βασανίζεστε για απεριόριστο χρονικό διάστημα στο σκοτάδι. Διότι μόνο ο Ιησούς είναι το φως, το οποίο κατήλθε στη Γη φέρνοντάς σας τη σωτηρία από την αμαρτία και το θάνατο, αρκεί απλώς να απευθυνθείτε *σε Αυτόν* οικειοθελώς για συγχώρεση της ενοχής σας και να μην βασιστείτε στο ότι σε άλλες επίγειες ζωές θα μπορέσετε να απαλλαγείτε οι ίδιοι από το βάρος της. Αν το κάνετε αυτό, απλώς θα παρατείνετε την κατάσταση του σκοταδιού και του πόνου, γιατί χωρίς τον Ιησού Χριστό και το λυτρωτικό Του έργο δεν θα φτάσετε ποτέ στους αιώνες στο φως, στην ελευθερία και στη μακαριότητα, χωρίς τον Ιησού Χριστό δεν μπορείτε να απελευθερωθείτε από την ενοχή σας.

Η ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΓΗΣ

Αρ. 4758 11-10-49

«… Ένα άτομο που αφήνοντας την επίγεια ζωή είναι ακόμη τόσο ατελές ώστε βρίσκεται σε βαθύτατο σκοτάδι, παραμένει κοντά στη Γη, όμως ως επί το πλείστον χωρίς να έχει συνείδηση ότι έχει χάσει τη σωματική ζωή του. Ο πόθος του για γήινα υλικά αγαθά είναι πανίσχυρος, ωστόσο, πραγματικά δεν θα ήταν δείγμα ούτε σοφίας ούτε αγάπης να του επιτραπεί να επιστρέψει πάλι στη Γη.

Γιατί δεν θα προσπαθούσε με τη θέλησή του να ανέβει ψηλότερα καθώς πρέπει πρωτίστως να υπερβεί τον πόθο για την ύλη.

Αυτό όμως επί γης είναι πολύ δυσκολότερο από όσο στο πνευματικό βασίλειο. Γιατί εκεί το ον μπορεί να συνειδητοποιήσει ότι η ύλη δεν έχει πραγματική υπόσταση. Έτσι το να αποδεσμευτεί από την ύλη μπορεί να σημάνει ήδη την αρχή της ανόδου προς τα ύψη…».

39. ΤΙ ΕΊΝΑΙ ΤΟ «ΠΡΟΠΑΤΟΡΙΚΌ ΑΜΆΡΤΗΜΑ»;

Αρ. 5967 28-29.5.1954

«…Πάνω στη γη εξηγήσεις και διαφώτιση σάς δίνονται αναγκαστικά μέσα από συμβολισμούς. Αυτά λοιπόν που διαδραματίστηκαν κατά την εξέλιξη της δημιουργίας Μου μπορούν να σας περιγραφούν μόνο σε αντιστοιχία με την αντιληπτική σας ικανότητα.

Κατά συνέπεια και οι διαδικασίες που εκτυλίχθηκαν πνευ-ματικά μέσα στις καρδιές

των πρώτων ανθρώπων μπορούν να σας γίνουν κατανοητές μόνον μέσα από ανάλογες επίγειες κα-ταστάσεις, οι οποίες όμως προφανώς δεν είναι συγκριτικά παρά μία ισχνή παρομοίωση, ακριβώς επειδή το δικό σας πνεύμα είναι ακόμη αδύνατο.

Εσάς τους ανθρώπους σας δεσμεύουν οι νόμοι της φύσης, δεδομένου ότι την τέλεια ελευθερία που απολαμβάνατε κάποτε την χάσατε εξαιτίας της αρχικής σας πτώσης κι έτσι πρέπει να την κατακτήσετε πάλι ζώντας στη γη. Ο λόγος που έθεσα έναν περιορισμό στη θέληση των πρώτων ανθρώπων ήταν, επειδή ήθελα να αναγνωρίσουν κατ' αρχήν ότι υπόκεινταν σε μία εξουσία, στην οποία έπρεπε να υποταχθούν εθελοντικά, προκειμένου να τους χαριστεί οριστικά η πλήρης ελευθερία.

Κάποτε αρνήθηκαν να Με αναγνωρίσουν και αυτό ήταν το πρώτο αμάρτημα, η εξέγερση ενάντια σ'Αυτόν από τον Οποίο είχαν προέλθει. Αυτή την πρώτη ανομία μονάχα η εκούσια αναγνώρισή Μου μπορούσε να την εξαλείψει. Και για να πετύχω να Με αναγνωρίσουν, άφησα να γίνει ολόκληρη η δημιουργία.

Για τον ίδιο λόγο οι πρώτοι άνθρωποι διέθεταν τέτοιες δυνατότητες, που μπορούσαν ασφαλώς να Με αναγνωρίσουν, αλλά δεν ήταν εξαναγκασμένοι να το κάνουν. Όφειλαν δηλαδή ν' αποφασίσουν ελεύθερα, με τη θέλησή τους, η οποία γι' αυτό το λόγο έπρεπε να δοκιμαστεί εκ νέου μέσω ενός «πειρασμού».

Έπρεπε το βλέμμα των ανθρώπων να στραφεί σε κάτι που το επιθυμούσαν, το οποίο να τελεί υπό απαγόρευση και ταυτόχρονα να παριστάνει ένα δέλεαρ, ώστε να υποχρεωθούν να πάρουν θέση απέναντί του με τη θέλησή τους. Και, όπως είναι ευνόητο, το δέλεαρ έπρεπε να συνοδεύεται από μία υπόσχεση, στην οποία θα όφειλαν να αντισταθούν. Η απαγόρευση από τη μια και ο δελεασμός από την άλλη προέρχονταν από δύο διαφορετικές πλευρές, δεδομένου ότι επρόκειτο για την απόφαση είτε της επιστροφής των αποστατών κοντά Μου είτε της παραμονής τους με τον αντίπαλό Μου. Με άλλα λόγια, τα πλάσματά Μου είχαν να διαλέξουν ανάμεσα στην εκπλήρωση του προορισμού τους ή στην εκ νέου πτώση τους στα αβυσσαλλέα βάθη.

Επομένως, η επιθυμία είχε υποχρεωτικά εμφυτευθεί στον άνθρωπο, αλλά παράλληλα του είχε δοθεί επίσης η δυνατότητα ή να ικανοποιήσει τον πόθο του ή να τον υπερβεί προς χάρη ενός ανώτερου στόχου: το να βρει την αέναη ευδαιμονία κοντά Μου, η οποία υπερβαίνει στο πολλαπλάσιο την επίγεια ικανοποίηση του πόθου του.

Επειδή δε διαξαγόταν μια μάχη ανάμεσα σε Μένα και στον αντίπαλό Μου για το ποιος θα κέρδιζε τελικά τις έκπτωτες πνευματικές οντότητες, έπρεπε να είχε και εκείνος τη δυνατότητα να επηρεάσει τη θέλησή τους. Μόνον που εκείνος τις εξαπάτησε με επίπλαστα θέλγητρα και με μια φαινομενική ευτυχία, για να τις κάνει να διακυβεύσουν την αληθινή ευδαιμονία, μια μακάρια ζωή για όλη την αιωνιότητα.

Δεδομένου ότι Εγώ γνώριζα για τον πειρασμό που θα παρουσιαζόταν, έδωσα επί τούτου στους πρωτόπλαστους μία εντολή με μία ταυτόχρονη προειδοποίηση, αναφορικά με τον κίνδυνο του αιώνιου θανάτου. Και αυτή η προειδοποίηση θα αρκούσε κανονικά για να καταπνίξει κάθε επιθυμία μέσα τους, μπροστά στον κίνδυνο να χάσουν τη ζωή τους.

Αλλά ο αντίπαλός Μου τους έπεισε για το αντίθετο απ' αυτό που τους είχα προειδοποιήσει, τους υποσχέθηκε δηλαδή τη ζωή. Και εκείνοι, ενώ γνώριζαν ότι ήμουν Εγώ η υπέρτατη εξουσία, προτίμησαν παρ' όλα αυτά το ψέμα και το αποτέλεσμα ήταν να φέρουν στον κόσμο το θάνατο.

Τι ήταν όμως αυτό που διέγειρε τον πόθο τους σε τέτοιο βαθμό που υπέκυψαν σ' αυτόν; Ζούσαν ως τότε μια μακάρια ζωή στον παράδεισο, ήταν κύριοι πάνω σε όλα τα πλάσματα. Τα πάντα υπάκουαν στη θέλησή τους και το γεγονός ότι διέθεταν πλήρη δύναμη και ισχύ, τους έκανε ευτυχισμένους. Επιπλέον, η αγάπη που συνέδεε τους πρωτόπλαστους ήταν τόσο βαθιά, ώστε με τη δύναμη αυτής της αγάπης και μόνο θα

Και, όσο αυτή η αγάπη διοχετευόταν προς Εμένα και προς το σύντροφό τους, δεν διέτρεχαν τον κίνδυνο να αποτύχουν στη δοκιμασία της θέλησής τους.
Όμως, ο αντίπαλός Μου ήξερε πώς να αναστρέψει αρνητικά αυτή την αγάπη: τη μετέτρεψε σε εγωλατρεία, δίνοντάς τους παραπλανητικές υποσχέσεις, διεγείροντας μέσα τους την επιθυμία να εξασφαλίσουν τη μακαριότητα για τον εαυτό τους.

μπορούσαν να ελευθερωθούν από μόνοι τους από τα δεσμά του αντιπάλου Μου.
Και, όσο αυτή η αγάπη διοχετευόταν προς Εμένα και προς το σύντροφό τους, δεν διέτρεχαν τον κίνδυνο να αποτύχουν στη δοκιμασία της θέλησής τους.
Όμως, ο αντίπαλός Μου ήξερε πώς να αναστρέψει αρνητικά αυτή την αγάπη: τη μετέτρεψε σε εγωλατρεία, δίνοντάς τους παραπλανητικές υποσχέσεις, διεγείροντας μέσα τους την επιθυμία να εξασφαλίσουν τη μακαριότητα για τον εαυτό τους. Έτσι, η αγάπη τους έγινε όλο απαιτήσεις, εγωιστική και χαμηλού επιπέδου και με αυτό τον τρόπο παραδόθηκαν πάλι στην εξουσία του αντιπάλου, από τον οποίο όφειλαν και συνάμα μπορούσαν να απελευθερωθούν, εάν είχαν βάλει την εντολή Μου πιο ψηλά από την επιθυμία τους.
Θα πρέπει λοιπόν να καταλάβετε ότι δεν είχε έρθει ακόμη η ώρα να δώσω την ευλογία Μου στο πρώτο ανθρώπινο ζευγάρι και αυτός ήταν ο λόγος που αμάρτησαν. Γιατί κανένα πράγμα που είναι σύμφωνο με το σχέδιο της δημιουργίας Μου δεν είναι αμαρτία, ούτε μπορεί ποτέ να είναι αμαρτία κάτι που γίνεται μέσα στο πλαίσιο της έννομης τάξης και επομένως η διαδικασία της σύλληψης ενός ανθρώπου δεν μπορεί ποτέ να είναι ενάντια στη θεία τάξη.
Όμως, η ικανοποίηση των αισθήσεων χωρίς την πρόθεση να γεννηθεί μια νέα ζωή δεν είναι μια πράξη αγάπης σύμφωνη με το θεϊκό πνεύμα, αλλά εκδηλώνει την εγωλατρεία που υποδαυλίζεται από τον αντίπαλό Μου, η οποία παρασύρει τον άνθρωπο σε ένα χαμηλότατο επίπεδο με αποτέλεσμα να καταλήγει εντελώς υπό το κράτος του.
Οι πρώτοι άνθρωποι λοιπόν έπεσαν στην παγίδα αυτής της λανθασμένης αγάπης και αυτή ήταν και η αμαρτία τους, η οποία πάλι ήταν σε συνάρτηση με την αρχική αμαρτία της αυτοανύψωσης των στασιαστών αγγέλων, μια ανύψωση του εαυτού που δεν χάριζε τίποτε, αλλά μόνο ήθελε να κατέχει τα πάντα. Κι αυτή είναι βέβαια μια κληρονομιά που πήραν από το γεννήτορά τους, αλλά δεν έχει τίποτα το κοινό με τη θεϊκή αγάπη.
Η θεϊκή αγάπη αναπαύεται σαν ένας αδρανής σπινθήρας μέσα στις καρδιές σας, ο οποίος μπορεί να αναφλεγεί και να γίνει θεόρατη φωτιά. Αλλά ο μόνιμος στόχος του αντιπάλου Μου ήταν και είναι να αναστρέψει αυτή την αγάπη κι αυτό το έχει όντως καταφέρει. Το αγνό, θεϊκό, μιάνθηκε και μετατράπηκε σε εγωλατρεία, η οποία δεν αξίζει να χαρακτηρίζεται πλέον σαν αγάπη. Γιατί πρόκειται μόνο για φιληδονία, εγωπάθεια και φιλαυτία, για τις οποίες είσαστε πρόθυμοι να κάνετε οτιδήποτε απαιτεί από σας ο αντίπαλός Μου.
Κι έτσι η πράξη της αναπαραγωγής έγινε στα χέρια του εχθρού Μου ένα όπλο με το οποίο τράβηξε προς το μέρος του αμέτρητες ψυχές. Αυτό όμως δεν θα είχε καταστεί δυνατόν, εάν η ερωτική πράξη θα είχε γίνει με την ευλογία Μου. Εκεί η θεϊκή αγάπη, η οποία θέλει να χαρίζει και να δίνει ευτυχία, θα είχε βρει την αποθέωσή της στη δημιουργία μιας νέας ζωής.
Επομένως, το προπατορικό αμάρτημα συνίσταται στην εγκατάλειψη της άσπιλης θεϊκής αγάπης για χάρη μιας ακάθαρτης και εγωιστικής.
Ο θεϊκός σπινθήρας μέσα στον άνθρωπο κάτω από τη σα-τανική επήρεια έσβυσε και στη θέση του υποδαυλίστηκε μια φωτιά, στην οποία θυσιάστηκε κάθε τι ευγενικό κι αγνό. Οι αισθήσεις διεγέρθηκαν ως τον ύψιστο βαθμό απληστίας, πράγμα που δεν συμφωνεί με τη δική Μου πράξη της δημιουργίας ενός ανθρώπου. Ωστόσο, για χάρη της ελεύθερης θέλησης του αντιπάλου Μου καθώς και εκείνης των πλασμάτων Μου, αυ-τό δεν εμποδίστηκε, εφ' όσον ακόμη και τώρα εναπόκειται στη θέληση του κάθε ατόμου χωριστά να αντισταθεί σε αυτόν τον πειρασμό που του προβάλλει ο Σατανάς.
Επομένως, το αμάρτημα δεν ήταν η ίδια η αναπαραγωγική πράξη, αλλά η ανάστροφη και άνομη αγάπη που είχε υποδαυλίσει ο Σατανάς με τη σύμφωνη θέληση των

ανθρώπων. Μία δημιουργική πράξη, η οποία προοριζόταν να δίνει την ευδαιμονία μέσα στο πνεύμα του Θεού, υποβιβάστηκε σε ένα παιχνίδι ακάθαρτων πνευμάτων.
Έτσι, παραχωρήθηκε στον αντίπαλό Μου το δικαίωμα να εισχωρήσει σε μια πράξη όπου ήθελα να παρευρίσκομαι Εγώ ο Ίδιος κοντά στους ανθρώπους με την ευλογία Μου, με σκοπό να ενισχύσω την αγνή, θεϊκή αγάπη μέσα τους, ώστε να μεταφυτευθεί και στα νέα πλάσματα. Και με αυτόν τον τρόπο θα είχε προκύψει ένα ανθρώπινο γένος, το οποίο θα είχε ξαναβρεί το δρόμο της επιστροφής κοντά Μου, χωρίς βάσανα και πόνους, γιατί θα το φώτιζε όλο και πιο καθαρά το φως της αγάπης. Χάρη σ' αυτή θα είχε λυτρωθεί σε πολύ σύντομο διάστημα, μια και υποχρεωτικά θ' αναγνώριζε και Εμένα εκεί όπου θα ακτινοβολούσε η αγάπη.
Οι πρώτοι άνθρωποι είχαν κάλλιστα τη δυνατότητα να πε-ράσουν με επιτυχία από αυτή τη δοκιμασία της θέλησής τους. Όμως, επειδή εγώ έπρεπε να παλέψω με τον αντίπαλό Μου για τις ψυχές των ανθρώπων, δεν Μου επιτρεπόταν να τον εμποδίσω να χρησιμοποιήσει διάφορα μέσα προκειμένου να τις κερδίσει αυτός. Διότι το επιδιωκόμενο ήταν η επιστροφή των πλασμάτων Μου με την εντελώς ελεύθερη θέλησή τους. Όμως, η θέλησή τους απέτυχε στη δοκιμασία κι έτσι ολόκληρο το ανθρώπινο γένος επιβαρύνθηκε με μια μοίρα, από την οποία δεν μπορούσε πλέον ν' απαλλαγεί από μόνο του.
Ώσπου ένας άνθρωπος εμπνεόμενος από θεία αγάπη, ολοκλήρωσε το έργο εκείνο με το οποίο εξιλέωσε όλη την ανθρωπότητα και της άνοιξε πάλι το δρόμο προς τα πάνω. Γιατί είναι η αγάπη που νικάει πάντα και η αγάπη δεν πρόκειται ν' αναπαυθεί ποτέ, μέχρις ότου και το τελευταίο έκπτωτο πλάσμα να βρει το δρόμο που θα το ξαναφέρει σε Μένα.
Αμήν

ΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΣΤΗ ΝΕΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΕΠΟΧΗ

40. «ΤΙ ΗΤΑΝ Η ΠΡΩΤΗ ΠΤΩΣΗ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ;»

(Αρ.7136-1.6.1958)

Η πρωταρχική αμαρτία και η σημασία του λυτρωτικού έργου

Κι έτσι θα σας υπενθυμίζεται πάντα ότι Εγώ πέθανα για σας πάνω στο σταυρό. Δεν παύω να το επαναφέρω στη μνήμη σας, τόσο σε σας τους ανθρώπους της γης, όσο και σε όλες τις ακόμη αλύτρωτες ψυχές στο επέκεινα ή σας διοχετεύω τη σχετική γνώση, σε περίπτωση που δεν το γνωρίζετε ακόμη. Γιατί δεν μπορείτε να μείνετε σε άγνοια αν θέλετε να φθάσετε ποτέ στη μακαριότητα.

Τι σας ωφελεί άραγε εσάς τους ανθρώπους, το να ξέρετε γύρω από τον «άνθρωπο Ιησού», ο οποίος ολοκλήρωσε την επίγεια ζωή του με το θάνατο στο σταυρό, εάν δεν γνωρίζετε την πνευματική σημασία του σταυρικού θανάτου, για την αποστολή που πραγματοποίησε ο άνθρωπος Ιησούς για χάρη της αμαρτωλής ανθρωπότητας; Κι ακόμη και όταν σας λέγεται ότι λύτρωσε την ανθρωπότητα από την αμαρτία, δεν μπορείτε να βρείτε καμία συνάρτηση, έτσι ώστε τα λόγια αυτά παραμένουν μόνο λόγια, το νόημα των οποίων δεν μπορείτε να συλλάβετε.
Όσο λοιπόν δεν γνωρίζετε για την αιτία της ύπαρξής σας ως άνθρωποι σ' αυτή τη γη, ούτε πρόκειται να μπορέσετε να καταλάβετε γιατί χαρακτηρίζεται η ανθρωπότητα αμαρτωλή, παρ' όλο που βέβαια κανένας άνθρωπος δεν είναι αναμάρτητος. Ωστόσο το λυτρωτικό έργο που πραγματοποίησε ο Ιησούς Χριστός αποκτάει νόημα μόνον εφόσον ξέρετε για την πρωταρχική αμαρτία, η οποία είναι και η κυρίως αιτία της επίγειας πορείας που διανύετε. Δεν υπάρχει κανένα μέτρο σύγκρισης ανάμεσα στην αμαρτία αυτή και στις υπόλοιπες αμαρτίες των ανθρώπων, παρ' όλο που και αυτές είναι επακόλουθο της πρώτης. Γιατί οποιαδήποτε αμαρτία και αν κάνει κανείς στη γη μπορεί να εξιλεωθεί γι' αυτήν κάποτε, πάνω στη γη ή στον άλλον κόσμο, όσος χρόνος και αν απαιτείται γι' αυτό.
Αλλά για την πρωταρχική αμαρτία, είναι αδύνατο να εξιλεωθείτε, είτε κατά την επίγεια ζωή είτε στο υπερκόσμιο βασίλειο. Γιατί η πρωταρχική αμαρτία δεν ήταν ένα παράπτωμα ενός όντος που ήταν ήδη έτσι κι αλλιώς ατελές, παρά διαπράχθηκε από «όντα τα οποία κατείχαν απόλυτη τελειότητα», ώστε δεν τους έλειπε το Φως της Γνώσης, αλλά άφησαν να τους κυριαρχήσει η σκέψη ότι μπορούσαν να επικρατήσουν επάνω ΜΟΥ. Με άλλα λόγια η πληρότητα σε Φως και Δύναμη που διέθεταν τους έκανε να γίνουν αλαζόνες.
Αυτή η αμαρτία δεν μπορεί να εξιλεωθεί από τα ίδια τα πλάσματα. Γιατί είναι τόσο ασύλληπτα μεγάλη που αιωνιότητες δεν θα έφθαναν για να απαλλαγούν απ' αυτή την ενοχή. Εξαιτίας αυτής της αμαρτίας επακολούθησε η πτώση των πλασμάτων στα βάθη, πράγμα που σημαίνει ότι έχασαν το Φως και τη Δύναμη, μετατράπηκαν δηλαδή κατά έναν τρόπο στο αντίθετο τους, αφού έχασαν όλες τις θεϊκές ιδιότητες και απέκτησαν στη θέση τους όλες τις κακές ιδιότητες και ορμές. Έτσι μετατράπηκαν σε αντιπάλους Μου, ως τη στιγμή που οι πνευματικές τους ουσίες σκλήρυναν εντελώς και δεν είχαν πλέον συνείδηση της ύπαρξής τους.
Αυτά λοιπόν τα αποσκληρρυμένα πνεύματα Εγώ τα έκλεισα μέσα σε μια μορφή. Τα διέλυσα δηλαδή σε αμέτρητες πνευματικές μονάδες και τις τοποθέτησα μέσα σε αμέτρητα δημιουργήματα, τα οποία έπλασε επί τούτου η Αγάπη, η Σοφία και η Δύναμη Μου με το σκοπό όλα αυτά τα έκπτωτα πλάσματα να οδηγηθούν πάλι σε Μένα. Γιατί ο προορισμός τους είναι η ευδαιμονία και η μακαριότητα, υπάρχει μόνο κοντά σε Μένα.
Βέβαια και αυτή η πορεία διαμέσου της δημιουργίας είναι επίσης μια πράξη εξιλασμού γι' αυτήν την τεράστια ενοχή. Όμως η πορεία αυτή συμβαίνει υπό καθεστώς αναγκαστικής υποταγής στους φυσικούς νόμους -δηλαδή με δεσμευμένη θέληση- επομένως δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι έτσι ελαττώνεται η ενοχή. Πρέπει λοιπόν το κάθε πλάσμα να φθάσει πάλι κάποια στιγμή στην κατάσταση εκείνη όπου θέλει οικιοθελώς να απαλλαγεί από την ενοχή του, αφού μπορεί να αποκτήσει πλέον την επίγνωση ότι έχει σφάλλει και ότι εντούτοις υπάρχει ένας δρόμος για να ελευθερωθεί από αυτήν την μεγάλη ενοχή.
Πρέπει να μάθει ότι ο δρόμος αυτός είναι ο δρόμος προς το σταυρό, υπό την έννοια ότι το να ελευθερωθεί κανείς από την πρωταρχική ενοχή είναι δυνατό μόνον εφόσον αναγνωρίζει το θείο Λυτρωτή και το λυτρωτικό Του έργο. Κι ότι αυτόν το δρόμο προς το σταυρό πρέπει να τον πορευθεί κατά τη διάρκεια της επίγειας ζωής, ώστε μετά το

σωματικό θάνατο να μπορεί να γίνει πάλι δεκτός στο φωτεινό βασίλειο, το οποίο είναι η ουσιαστική πατρίδα του ανθρώπου.
Βέβαια και στον άλλον κόσμο μαθαίνουν οι Ψυχές για το λυτρωτικό Μου έργο και μπορούν κι εκεί να έρθουν σε Μένα στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού. Αλλά εκεί πια δεν μπορούν πλέον να φθάσουν στον ίδιο υψηλό βαθμό τελειότητας τον οποίο θα μπορούσαν να είχαν κατακτήσει στη γη εάν είχαν αναγνωρίσει τον Ιησού ως Υιό του Θεού και Λυτρωτή του κόσμου, στον οποίο ενσαρκώθηκα Εγώ ο ίδιος, προκειμένου να Μου δώσουν την αναγνώριση που κάποτε Μου αρνήθηκαν.
Εσείς οι άνθρωποι πρέπει λοιπόν να γνωρίζετε γι' αυτήν την τεράστια σημασία του λυτρωτικού έργου. Δεν επιτρέπεται να αναφέρετε το όνομα του Ιησού σαν να ήταν απλά το όνομα ενός ανθρώπου ο οποίος πέρασε κάποτε από τη γη εμφυσούμενος από υψηλά ηθικά ιδανικά. Η αποστολή για την οποία ήρθε στη γη ήταν πολύ σημαντική, γι' αυτό πρέπει να επιδιώξετε να την εξιχνιάσετε, εφόσον έχετε ασαφήνιστα σημεία μέσα σας.
Γιατί από τη γνώση σας και την καλή σας θέληση εξαρτάται το εάν θα ολοκληρώσετε με επιτυχία την επίγεια πορεία και εάν θα γίνετε πάλι δεκτοί σ' εκείνο το Βασίλειο που είναι η αληθινή σας πατρίδα.

Αμήν

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΤΑ ΠΕΠΡΩΜΕΝΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ
«ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ»

(Μπέρτα Ντούντε αρ. 6973-20.11.1957)

Το θεϊκό σχέδιο σωτηρίας, η πτώση και η λύτρωση

Το έργο της λύτρωσης άρχισε με τη δημιουργία των κόσμων στο σύμπαν. Άρχισε με τη δέσμευση πνευματικής ουσίας, που είχε σκληρύνει, μέσα σε διάφορες μορφές. Επρόκειτο δηλαδή για τη γένεση των υλικών μορφών, οι οποίες ήταν οι ίδιες πρωτύτερα ως προς την ουσία τους πνεύμα. Και στη συνέχεια περιέκλειαν μέσα τους πνευματικές ουσίες οι οποίες είχαν ήδη ολοκληρώσει ένα ορισμένο στάδιο εξέλιξης.
Τα πνεύματα που είχαν αποστατήσει κάποτε από το Θεό, είχαν τόσο πολύ απομακρυνθεί από Εκείνον, ώστε δεν τα άγγιζε πια η θεία Δύναμη. Σαν συνέπεια είχαν γίνει αδρανή, και συμπαγή και αποσκληρύνονταν διαρκώς περισσότερο. Σε αυτή την κατάσταση υπόκεινταν στην κυριότητα του αντίπαλου του Θεού και δεν άλλαζε ποτέ η ύπαρξή τους.
Όμως ο Θεός είχε εξυφάνει ένα σχέδιο για να δώσει τη δυνατότητα σε αυτά τα σκληρά πνεύματα να κατακτήσουν ένα μεγαλείο το οποίο ξεπερνούσε κατά πολύ την πρότερή τους μακαριότητα. Η επιθυμία του Θεού ήταν από τα ''πλάσματα'' να διαπλάσει ''παιδιά''. Αυτό το έργο της ανεξαρτοποίησης όμως έπρεπε να το πραγματοποιήσουν τα πλάσματα από μόνα τους. Τα πλάσματα τα οποία με ελεύθερη τη θέλησή τους είχαν επαναστατήσει ενάντια στο Θεό και σαν συνέπεια είχαν πέσει σε πολύ βαθιά άβυσσο, είχαν αυτή τη δυνατότητα να ανυψωθούν πάλι ως την απαιτούμενη ωριμότητα και να επιτελέσουν το έργο της θεοποίησης με απόλυτα ελεύθερη θέληση.
Από μόνα τους όμως δεν ήταν ικανά να ανυψωθούν, επειδή δεν διέθεταν καμία δύναμη πλέον. Γι' αυτό έπρεπε να τους δοθεί βοήθεια για να σηκωθούν.
Ο Θεός προσέφερε αυτή τη βοήθεια στα πεσμένα πλάσματα με το να δημιουργήσει την κτίση. Μέσω της θέλησής Του δηλαδή μεταμόρφωσε τη σκληρή πνευματική ουσία σε κάθε λογής δημιουργίες. Με αυτές τις δημιουργίες λοιπόν άρχισε η λύτρωση ή η επάνοδος των πνευμάτων στο Θεό. Τα πεσμένα πλάσματα είχαν εξασφαλισμένη την άνοδό τους ως ένα ορισμένο σημείο, δεδομένου ότι σε αυτό το δημιουργικό

σχέδιο η θεία Βούληση είναι καθοριστική και ο αντίπαλος του Θεού δεν διαθέτει καμία επιρροή πάνω στα πνεύματα που είναι δεσμευμένα μέσα στις δημιουργίες.

Η περαιτέρω άνοδος τους ως άνθρωποι θα ήταν επίσης εξασφαλισμένη, αν οι πρώτοι άνθρωποι είχαν μείνει πιστοί στις απλές εντολές του Θεού και είχαν αντισταθεί στους πειρασμούς του αντίθεου, πράγμα για το οποίο ο Αδάμ και η Εύα διέθεταν την απαραίτητη δύναμη. Αλλά είχαν το δικαίωμα της ελευθερίας της θέλησης και αφήνοντας τον αντίθεο να τους εξαπατήσει, απέτυχαν σ' αυτή τη δοκιμασία. Έτσι έκαναν το έργο της σωτηρίας πολύ πιο δύσκολο για ολόκληρη την ανθρωπότητα, από ό,τι θα ήταν αν είχαν χρησιμοποιήσει σωστά τη θέλησή τους.

Οι μεταγενέστεροι άνθρωποι ήταν σημαντικά εξασθενημένοι σαν συνέπεια αυτής της αμαρτίας των πρώτων ανθρώπων. Δεν διέθεταν πια τη δύναμη εκείνη που αυτοί είχαν στη διάθεση τους, κουβαλούσαν και εκείνοι το βάρος αυτής της αμαρτίας και έτσι ο αντίθεος είχε καταφέρει ένα μεγάλο έργο. Έθεσε με αυτό σε κίνδυνο τον απώτατο στόχο των ανθρώπων, μια μέρα τα αρχέγονα πνεύματα που είχαν πέσει κάποτε να φθάσουν στη θέωσή τους. Γι' αυτό ο Θεός τους βοήθησε πάλι στέλνοντας τον Υιό Του στη γη.

Ένα ανώτατο φωτεινό ον πραγματοποίησε το πέρασμα από τη γη δηλαδή, για να εκπληρώσει σαν άνθρωπος εκείνους τους όρους, τους οποίους οι πρώτοι άνθρωποι άφησαν ανεκπλήρωτους, εκεί όπου εκείνοι απέτυχαν. Αυτός ο ''άνθρωπος'' ήθελε με αυτόν τον τρόπο να βοηθήσει όλους τους ανθρώπους να ξεφύγουν από την κατάσταση αδυναμίας. Ήθελε να τους προσφέρει πάλι τη δυνατότητα να φθάσουν στη θέωση.

Ένα ανώτατο φωτεινό ον πραγματοποίησε το πέρασμα από τη γη δηλαδή, για να εκπληρώσει σαν άνθρωπος εκείνους τους όρους, τους οποίους οι πρώτοι άνθρωποι άφησαν ανεκπλήρωτους, εκεί όπου εκείνοι απέτυχαν. Αυτός ο ''άνθρωπος'' ήθελε με αυτόν τον τρόπο να βοηθήσει όλους τους ανθρώπους να ξεφύγουν από την κατάσταση αδυναμίας. Ήθελε να τους προσφέρει πάλι τη δυνατότητα να φθάσουν στη θέωση.

Μέσα στον άνθρωπο Ιησού κατοίκησε η ίδια η Αγάπη, ο Πατέρας, ο οποίος ήθελε να βοηθήσει τα παιδιά Του να απελευθερωθούν από τον αντίθεο, για να επιστρέψουν κοντά Του. Έστειλε τον Υιό Του στη γη, ένα ον, το οποίο είχε προέλθει και αυτό από τη δημιουργική Του δύναμη. Έπρεπε να περιβληθεί μία ανθρώπινη περιβολή για να χρησιμεύσει σαν σκεύος στο αιώνιο θείο Πνεύμα, το οποίο ήθελε να φέρει τη λύτρωση στα πλάσματά Του μέσα από αυτή την ανθρώπινη μορφή.

Ωστόσο η ελεύθερη θέληση του ανθρώπου παραμένει και πάλι ο ρυθμιστής. Γιατί και τώρα αυτή η θέληση πρέπει να αναγνωρίσει τον Ιησού Χριστό, το θείο Σωτήρα, και να δεχτεί τη βοήθειά Του εάν θέλει να φθάσει στο στόχο, την επανένωση με το Θεό, την υιοθεσία από το Θεό, η οποία είναι μια κατάσταση υπέρτατης τελειότητας και μακαριότητας. Όλα τα πεσμένα όντα μπορούν να κατακτήσουν την ύψιστη κορυφή, γιατί το λυτρωτικό έργο του ανθρώπου Ιησού παρέθεσε την απόδειξη ότι η ανθρώπινη θέληση μπορεί να αντισταθεί στον αντίπαλο και θανάσιμο εχθρό της. Και ότι η δύναμη για να αντισταθεί κανείς είναι η αγάπη, την οποία κάθε άνθρωπος μπορεί να πυρπδοτήσει μέσα του.

Ο κάθε άνθρωπος δεν έχει παρά να ζητήσει τη συνδρομή του θείου Λυτρωτή για να νικήσει και αυτός το θάνατο, για να περάσει στη Ζωή, η οποία υπάρχει μόνο στην ένωση με το Θεό. Κι αυτό αποδεικνύει την απελευθέρωση από τον αντίθεο, ο οποίος πασχίζει μόνιμα να κρατήσει τα όντα στην άβυσσο, στην κατάσταση του θανάτου.

''Λύτρωση'' επομένως σημαίνει ''απελευθέρωση'' από εκείνον που έφερε το θάνατο στον κόσμο, λύτρωση σημαίνει την αποδοχή της βοήθειας του Ιησού Χριστού. Γιατί χωρίς Αυτόν ο άνθρωπος είναι αδύναμος, σαν συνέπεια της πρωταρχικής πτώσης και της αμαρτίας των προπατόρων του, η οποία εξιλεώθηκε από το θάνατο του Ιησού Χριστού στο σταυρό.

Αμήν

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΤΑ ΠΕΠΡΩΜΕΝΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΥΠΑΡΞΗΣ;

Αρ. 9006 2-7-1965

Γιατί πρέπει να πληρώνει ο κάθε άνθρωπος για το σφάλμα του Αδάμ;

Όλα τα ερωτήματά σας απαντώνται αυτόματα από τη στιγμή που θα σας προσφερθεί η καθαρή αλήθεια, γιατί είναι πολύ εύκολο να την καταλάβει κανείς, φθάνει να σας προσφερθεί με το σωστό τρόπο. Γνωρίζετε ήδη ότι η αποστασία των πνευμάτων από Μένα έλαβε χώρα ενώ είχαν διαυγέστατη γνώση. Επομένως όλα τα όντα ήταν εξίσου υπεύθυνα για την πτώση τους. Ο αντίπαλός Μου δεν τους επέβαλε με τη βία τη θέλησή του να επαναστατήσουν εναντίον Μου, αλλά ήταν μία καθαρά ατομική απόφαση του κάθε όντος. Τη δυνατότητα να αμαρτήσουν τους την παρείχε η ελεύθερη βούληση η οποία τον καιρό της πτώσης τους δεν είχε υποταχθεί ακόμη στον αντίπαλό Μου. Διότι αφού διέθεταν το δικαίωμα της αυτοπροαίρεσης, μπορούσαν να αποφασίσουν ακόμη ελεύθερα, άρα επέλεξαν συνειδητά τον αντίπαλό Μου.

Έτσι λοιπόν απόκτησε εξουσία πάνω στην ακολουθία του και προκειμένου να του την αφαιρέσω δημιούργησα την πλάση. Με τον τρόπο αυτό η δύναμη η οποία είχε καταστεί αδρα-νής εξαιτίας της πτώσης τους από κοντά Μου, μπόρεσε να διοχετευθεί σε ένα άλλο πεδίο δράσης. Συνεπώς ο αντίπαλος δεν κέρδισε τίποτα από την ακολουθία του, δεδομένου ότι του επετράπη να δοκιμάσει ξανά να ασκήσει πάνω τους την ισχύ του μόνο όταν τα όντα φθάνοντας πλέον στο στάδιο του ανθρώπου απέκτησαν πάλι συνείδηση του εγώ τους. Ήμουν υποχρεωμένος να του παραχωρήσω αυτό το δικαίωμα κι ως εκ τούτου μπορούσε τώρα να δοκιμάσει τη δύναμή του πάνω σε αυτά τα πλάσματα.

Αυτό άλλωστε και έκανε με κάθε πανουργία και κακοήθεια. Κατάφερε να κλονίσει πάλι την πίστη των πρωτόπλαστων στο Λόγο Μου που τους υποσχόταν μία αιώνια ζωή εφόσον θα τη-ρούσαν την απλή εντολή Μου. Μέσα στον Αδάμ είχε ενσαρκωθεί ένα εξαιρετικά ισχυρό πνεύμα και παρ' όλα αυτά ο αντί-παλος πέτυχε πάλι πολύ εύκολα την πτώση του. Άρα εξυπακούεται ότι ούτε κανένα άλλο πνεύμα θα είχε αντισταθεί στην εκμαυλιστική τέχνη του αντίθεου. Κατά συνέπεια το πρόβλημα δεν είναι ότι οι απόγονοι των πρώτων ανθρώπων πρέπει να πληρώνουν για την αμαρτία των προπατόρων τους. Γιατί εάν ο πρώτος άνθρωπος από την αγάπη του για Μένα είχε προβάλλει αντίσταση σε αυτούς τους πειρασμούς, τότε κι Εγώ θα είχα κάνει από ευσπλαχνία το ίδιο που έκανε αργότερα ο άνθρωπος Ιησούς. Όπως Εκείνος μόνος του πραγματοποίησε από *αγάπη* το έργο της εξιλέωσης των αποστατών, έτσι κι Εγώ θα είχα αρκεσθεί στη δύναμη αντίστασης που θα είχε προβάλει αντιπροσωπευτικά για όλους ένας μόνο άνθρωπος, ο οποίος υποτασσόμενος εθελοντικά σε Μένα θα Μου έδινε τη δυνατότητα να του παρέχω πάλι την ακτινοβολία Μου. Για χάρη της αγάπης του θα είχα παραγράψει κάθε ενοχή, ούτως ώστε η ανθρώπινη πορεία των αποστατών στη Γη θα είχε τότε απο-κλειστικό σκοπό να πυροδοτήσει στο μέγιστο βαθμό την αγά-πη τους για Μένα. Όπως όμως έγιναν τα πράγματα ο αντίπαλος απέδειξε την ισχύ του πάνω στους πρώτους ανθρώπους, εξ ου και διατήρησε το δικαίωμα να εφαρμόζει σε κάθε άνθρωπο την εκμαυλιστική του τέχνη. Αυτό δε το δικαίωμα δεν μπορώ να του το στερήσω για το λόγο ότι τα όντα κάποτε τον ακολούθησαν *εθελοντικά* στην πτώση του στα βάθη.

Άρα δεν μπορεί να πει κανείς ότι οι μεταγενέστεροι άνθρωποι πληρώνουν αναγκαστικά για την αμαρτία των προπατόρων τους, αφού εναπόκειται πάντοτε ελεύθερα στον καθένα το να βγει νικητής ενάντια στους πειρασμούς. Άλλωστε θα λά-βει από Μένα την απαραίτητη δύναμη, γιατί ευλογώ μία τέτοια βούληση ούτε πρόκειται να εγκαταλείψω έναν αγωνιζόμενο άνθρωπο στον αντίπαλό Μου. Οι πρωτόπλαστοι μπορούσαν να είχαν εξασφαλίσει μία ευκολότερη επίγεια πορεία για τους επιγόνους τους. Επειδή όμως εκείνοι απέτυχαν δεν ήταν πλέον δυνατό ούτε για

Οι πρωτόπλαστοι μπορούσαν να είχαν εξασφαλίσει μία ευκολότερη επίγεια πορεία για τους επιγόνους τους. Επειδή όμως εκείνοι απέτυχαν δεν ήταν πλέον δυνατό ούτε για τις μετέπειτα γενεές να προστατευθούν από τους πειρασμούς του αντίθεου, εκτός εάν Με παρακαλέσουν να τους παρέχω την προστασία Μου, οπότε η επίγεια πορεία τους είναι πολύ ευκολότερη.

τις μετέπειτα γενεές να προστατευθούν από τους πειρασμούς του αντίθεου, εκτός εάν Με παρακαλέσουν να τους παρέχω την προστασία Μου, οπότε η επίγεια πορεία τους είναι πολύ ευκολότερη.

Πρέπει όμως να το αναφέρω επανειλημμένα ότι οι πρωτόπλαστοι με την αποτυχία τους δυσκόλεψαν την πορεία της επιστροφής για όλα τα όντα. Γιατί θα ήταν σαφώς πολύ ευκολότερη εάν αυτό που ήταν το ισχυρότερο πνεύμα είχε αμυνθεί και είχε ακολουθήσει την απλή εντολή Μου. Εάν συνεπώς είχε δώσει *περισσότερη πίστη στα δικά Μου λόγια* που του υπόσχονταν μία αιώνια ζωή, τότε με την αντίστασή του θα είχε καταλύσει την εξουσία του αντιπάλου Μου, έτσι ώστε εκείνος θα ήταν ανίκανος να την επιβάλει στην ακολουθία του. Διότι αυτή η νίκη θα ίσχυε τότε και για όλα τα έκπτωτα πνεύματα.

Αμήν

Η ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΓΗΣ

41. Η ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑ;

Αρ. 4590 27.9.1949

Αστρολογία και πεπρωμένο

Η μόνη γνώση που σας δίνεται από το Πνεύμα Μου αφορά λίγο ως πολύ οτιδήποτε αναφέρεται στην απελευθέρωση των πνευμάτων, ό,τι δηλαδή σας πληροφορεί εμπεριστατωμένα για το λυτρωτικό Μου σχέδιο και επομένως δίνει μαρτυρία για Μένα και την Οντότητά Μου. Άρα μία γνώση η οποία δεν καθορίζεται από αυτά τα πλαίσια, που επομένως δεν αφυπνίζει την πίστη στην αγάπη, τη σοφία και την παντοδυναμία Μου, αλλά ούτε προωθεί την ψυχική ολοκλήρωση του ατόμου, δεν είναι καρπός του Πνεύματος. Όταν μάλιστα έρχεται σε αντίθεση με τη διδασκαλία του Χριστού από την άποψη ότι αρνείται την ελευθερία της βούλησης, παρουσιάζοντας τον άνθρωπο σαν εντελώς άβουλο, έρμαιο της μοίρας και πιστεύει ότι μπορεί ν' αποκαλύψει το μέλλον το οποίο κρατάει κρυφό η σοφία Μου, αυτή η γνώση δεν είναι σύμφωνη με τη θέλησή Μου.

Αντίθετα, είναι περισσότερο ένα μέσο του αντιπάλου Μου, προκειμένου να αποσπάσει τους ανθρώπους από την αληθινή γνώση και να φέρει σύγχυση στις σκέψεις τους. Ποτέ δεν θα μπορέσουν οι άνθρωποι να διερευνήσουν ή να υπολογίσουν το πώς θα διαμορφωθεί η μοίρα του καθενός. Τέτοιου είδους ισχυρισμοί αποτελούν απατηλά συμπεράσματα ή υποθέσεις οι οποίες μπορεί κατά τύχη να επαληθευθούν, όμως κάτι τέτοιο δεν οφείλεται στους σωστούς υπολογισμούς ή στην επίδραση των άστρων, γιατί η μοίρα του ατόμου εξελίσσεται πάντα μέσα στα πλαίσια του προαιώνιου σχεδίου Μου, το οποίο βασίζεται στην ελεύθερη βούληση του ανθρώπου.

Βέβαια, μέσα στο μεγάλο χώρο της δημιουργίας αναρίθμητα άστρα είναι ορατά για τους ανθρώπους αυτής της γης, ωστόσο δεν ασκούν καμία επίδραση πάνω τους. Αυτό άλλωστε το καταλαβαίνει ο καθένας, αν σκεφθεί ότι αμέτρητα άστρα κινούνται κανονικά, σύμφωνα με τις προδιαγεγραμμένες τροχιές τους και ότι η σοφία Μου έκρινε ως σωστή και καλή αυτή την κανονικότητα.

Επίσης, όλα τα άστρα φέρουν ζωντανά όντα με σκοπό την εξέλιξή τους, των οποίων η μοίρα είναι επίσης συγκεκριμένη, αλλά δεν επηρεάζεται ποτέ από άλλους αστερισμούς. Μόνο σαν φυσική επίδραση μπορούν να αντιληφθούν οι κάτοικοι της γης τα ατμοσφαιρικά ρεύματα, τα οποία παρουσιάζονται εξαιτίας της εγγύτητας συγκεκριμένων αστέρων, αλλά δεν έχουν καμία επιρροή στη μοίρα του ατόμου.

Η κανονικότητα που επικρατεί σε ολόκληρο το σύμπαν, η αέναη τάξη που διακρίνεται στη Δημιουργία Μου είναι αναμφισβήτητα αρκετές αποδείξεις για την ύπαρξη μιας διευθύνουσας Δύναμης. Με την ίδια τάξη ολοκληρώνεται επίσης η εξελικτική πορεία των όντων για χάρη των οποίων προέκυψε όλη αυτή η Δημιουργία. Είναι σωστό λοιπόν ότι αυτά τα δημιουργήματα παίζουν κάποιο ρόλο στην εξέλιξη των πνευματικών όντων, όμως μόνο υπό την έννοια ότι τους προσφέρουν συνεχώς δυνατότητες να πάρουν άλλη μορφή και κατ' ακολουθία να εξελιχθούν προς τα πάνω. Όμως, όταν το ον φθάσει πλέον στο στάδιο της ελεύθερης βούλησης, τότε τα γεγονότα παρουσιάζονται στη ζωή του ανθρώπου κατά πως έκρινε η σοφία Μου ως πιο πρόσφορο για την εξέλιξή του.

Το γεγονός ότι συνολικά η ζωή στη γη παρουσιάζει μια συγκεκριμένη νομοτέλεια, οδηγεί τους ανθρώπους σε λάθος συμπεράσματα. Γιατί ερμήνευσαν τη νομοτέλεια αυτή με το δικό τους σκεπτικό και έτσι κατέληξαν σε συμπεράσματα τα οποία συνδύασαν με το ανθρώπινο πεπρωμένο. Όμως, αυτές οι έρευνες δεν ανταποκρίνονται επουδενί στην αλήθεια και δεν έχουν την έγκρισή Μου, διότι Εγώ αφήνω πάντα ελεύθερη τη θέληση του ανθρώπου, παρ' όλο που έχω προσδιορίσει τη μοίρα του από αιωνιότητες... Αμήν

ΠΕΡΑΣΜΑ ΣΤΗ ΝΕΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΕΠΟΧΗ»

42. ΤΙ ΜΕΤΡΑΕΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ, Η ΑΓΑΠΗ Ή Η ΣΟΦΙΑ;

Αγάπη ή Σοφία;

Σε όλες τις καταστάσεις της ζωής, η αληθινή αγάπη για τον πλησίον εξαρτάται από τη γεμάτη λογική σοφία που θα ζυγίζει σωστά το σκοπό και τα μέσα. Άλλωστε, στον ίδιο τον Θεό είναι συνενωμένες με τον . πιο τέλειο τρόπο η άπειρη αγάπη, η σοφία, η τάξη και η σοβαρότητα ή συνέπεια.

Σύμφωνα μ' αυτά, μία άλογη σπατάλη αγάπης ή υπερβολική καλοσύνη και ανοχή είναι το ίδιο αταίριαστη με το θείο θέλημα όπως και τα πολλά και συναισθηματικά λόγια που δεν συνοδεύονται από πράξη.

Στα «Παιδικά Χρόνια του Ιησού», *αναφέρεται για τη σωστή μεταχείριση όσων κάνουν κακό:* «Όποιος κάνει το κακό χωρίς να το ξέρει, πρέπει να διδαχθεί. Το ίδιο και όποιος το διαπράττει όταν βρεθεί σε ανάγκη. Όποιος όμως, ενώ γνωρίζει το καλό, παρ' όλ' αυτά κάνει από θράσος το κακό, είναι ένας δαίμονας και πρέπει να τιμωρηθεί».

43. ΠΟΙΟ ΕΊΝΑΙ ΤΟ ΣΩΣΤΌ ΜΈΤΡΟ ΑΓΆΠΗΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΘΕΌ, ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΛΗΣΊΟΝ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΑΥΤΌ ΜΑΣ;

Όταν η αγάπη για τον εαυτό μας έχει το σωστό μέτρο, σκοπεύοντας στη διατήρηση της ζωής και της υγείας μας, ο Θεός δεν την απορρίπτει σε καμία περίπτωση. Άλλωστε, η εντολή του δεν είναι *«ν' αγαπάς και τον πλησίον σου πάνω απ' όλα όπως τον Θεό»,* αλλά μόνο *«όπως τον εαυτό σου».*

Όπως κάθε άλλο ζωντανό πλάσμα, ο άνθρωπος πρέπει επίσης να μεριμνά για τη ζωή του και τη διατήρησή της, στο μέτρο του δικαίου και μέσα στην τάξη του Θεού. Αυτό υπάρχει σε κάθε πλάσμα με τη μορφή του ενστίκτου της αυτοσυντήρησης και του είναι δοσμένο από τον Θεό˙ διαφορετικά,

κάθε τι που υπάρχει θα διαλυόταν. Χωρίς αυτό το ορμέμφυτο, όλα τα αναρίθμητα *«σημεία συγκέντρωσης της ζωής»* που ο Θεός δημιούργησε στα διάφορα όντα θα χάνονταν, μέχρι που τελικά η Δημιουργία θα διαλυόταν ξανά στους πρωταρχικούς της σπινθήρες ζωής.

Γι' *αυτό, λέγεται ότι:* «Αφού η αγάπη κάθε ανθρώπου για τον εαυτό του ισοδυναμεί με την ίδια του τη ζωή, η φυσική αγάπη για τον εαυτό στο σωστό μέτρο είναι αυτονόητη. Γατί το να μην έχει κανείς καθόλου αγάπη για τον εαυτό του θα σήμαινε να μην έχει ζωή»

Το σημαντικό είναι απλώς να διακρίνει κανείς τη σωστή αγάπη για τον εαυτό από τη λανθασμένη.

Το σημαντικό είναι απλώς να διακρίνει κανείς τη σωστή αγάπη για τον εαυτό από τη λανθασμένη. *«Η αγάπη για τον εαυτό είναι ορθή, όταν δεν έχει μεγαλύτερη επιθυμία για τα υλικά πράγματα απ' ό, τι της επιτρέπει το μέτρο της θείας τάξης, το οποίο δηλώνεται επαρκώςστην έβδομη, στην ένατη και τη δέκατη εντολή του Μωϋσή. Αν η αγάπη για τον εαυτό ζητάει περισσότερα, τότε υπερβαίνει τα όρια που θέτει η θεία τάξη και είναι αμαρτία».*

Στο «ΜΕΙ» Ο Χριστός εξηγεί σε ένα μαθητή του:

«Θα σου δώσω ένα μέτρο, για να ξέρεις κι εσύ και ο καθένας πώς πρέπει να είναι η αγάπη για τον εαυτό, πώς για τον πλησίον και πώς για τον Θεό.

Πάρε τον αριθμό 666, που χαρακτηρίζει σε καλές και κακές αναλογίες είτε έναν τελειοποιημένο άνθρωπο είτε έναν τέλειο διάβολο. Χώρισε την αγάπη μέσα στον άνθρωπο σε 666ίσα μέρη. Δώσε απ' αυτά τα 600 στον Θεό, τα 60 στον πλησίον και τα 6 σε σένα, και θα έχεις την αναλογία του τέλειου ανθρώπου! Αν όμως θέλεις να είσαι ένας τέλειος διάβολος, τότε δώσε 6 στον Θεό, 60 στον πλησίον και σε σένα τον ίδιο τα 600!»

Το πολύ διάβασμα και η μελέτη από κάποιους υποτιθέμενους σοφούς δείχνει επίσης την έλλειψη του σωστού μέτρου και είναι ουσιαστικά ένα κρυμμένο είδος αγάπης για τον εαυτό. Ο Χριστός λέει:

«Αν κάποιος γνωρίζει λίγα από τη διδασκαλία Μου, αλλά τα εφαρμόζει αμέσως, αυτός θα έχει απ' αυτό μεγαλύτερη και πιο ζωντανή ωφέλεια απ' ό,τι εκείνος που ναι μεν μιλάει με το μεγαλύτερο σεβασμό για Μένα και τη διδασκαλία Μου, όμως ποτέ δεν παίρνει την απόφαση να δράσει σύμφωνα μ' αυτήν. Ο πρώτος, ενεργώντας σύμφωνα με τα λίγα που άκουσε, τα ενεργοποιεί μέσα στην ψυχή του. Έτσι, ο μικρός σπόρος σύντομα θα φέρει μια μεγάλη συγκομιδή ζωντανού πνεύματος, που καμία κακή δύναμη δεν θα μπορέσει πια να καταστρέψει. Αντίθετα ο δεύτερος, που επαινεί τη διδασκαλία Μου, θα συγκεντρώσει από την πνευματική του πείνα και όλες τις άλλες διδασκαλίες, παρ' όλ' αυτά όμως θα πεθάνει από πνευματική πείνα. Άραγε, η ψυχή του θα Με αναγνωρίσει αργότερα στον άλλο κόσμο, αν δεν έχει κάνει δικό της το αληθινό πνεύμα των λόγων Μου στην πληρότητά του μέσω της δράσης της εδώ στη γη; »

44. ΝΑΙ ΣΤΗΝ ΦΥΓΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ;

Από αυτή την άποψη πρέπει επίσης να καταλάβει κανείς το ότι δεν μπορεί να αρέσει στον αιώνια ενεργό Δημιουργό και συντηρητή του απείρου μία ζωή πίστης ασκητική, ούτε η μοναστική απόσυρση από τα εγκόσμια. Σημειωτέον ότι ο ίδιος ο Χριστός δεν αποσύρθηκε από τον κόσμο, αντίθετα μάλιστα, βρέθηκε ανάμεσα στους ανθρώπους για να φέρει το φως σε όλους όσους το χρειάζονταν και ήταν δεκτικοί. Έτσι, η σκοτεινή θεώρηση του κόσμου των μεσαιωνικών ασκητών ή άλλων φανατικών είναι για τον αληθινό φίλο του Θεού και των ανθρώπων το ίδιο ξένη με τον αρνησίκοσμο αναχωρητισμό των χριστιανών και βουδιστών ερημιτών και μοναχών.

Ο Ιησούς λέει στο «Μεγάλο Ευαγγέλιο»: «Όποιος προσλαμβάνει πλήρως μέσα του το Λόγο Μου, δρα και ζει απαρέγκλιτα βάσει αυτού, προσλαμβάνει έτσι μέσα του Εμένα τον ίδιο με όλη την αγάπη, τη σοφία, την ισχύ και τη δύναμή Μου, και έτσι γίνεται ένα αληθινό παιδί του Θεού, από τον οποίο ο Πατέρας στον ουρανό δεν στερεί τίποτα από όσα ο ίδιος έχει. Αν το θυμόσαστε αυτό πάντοτε, τότε εύκολα θα νικήσετε τον υλικό κόσμο! Δεν θέλω να σας κάνω να αποθαρρύνεστε και να καταριέστε τον κόσμο, αλλά να τον χρησιμοποιείτε με σοφία!

Επίσης ο Θεός ποτέ δεν είπε στον άνθρωπο: "Να ακρωτηριαστείς και να ευνουχιστείς, ώστε να μη σε ερεθίζει η σάρκα της γυναίκας και να μη γίνεις ακόλαστος ή μοιχός!" Αντίθετα, ο Θεός είπε στον Αδάμ, όταν του έδωσε τη γυναίκα: "Πηγαίνετε, πολλαπλασιαστείτε και αποικήστε τη γη".

Ο άνθρωπος, λοιπόν, πρέπει να δράσει μέσα στον κόσμο και να αντισταθεί εκούσια στους πειρασμούς. Έτσι, η ψυχή του θα γίνει δυνατή και η δύναμη του πνεύματος του Θεού θα την διαποτίσει. Αλλά με μία ζωή οκνηρίας ο άνθρωπος δεν θα φτάσει ποτέ στην αληθινή αιώνια ζωή, που εμπεριέχει την ανώτατη και πιο τέλεια δραστηριότητα σε όλους τους αναρίθμητους τομείς και σφαίρες της ζωής.

Οι άνθρωποι που αποσύρονται από τα εγκόσμια αμαρτάνουν, φυσικά, όσο και μια πέτρα, αλλά συνιστά αυτό κέρδος για την πέτρα; Η ψυχή όμως θα αποβάλει κάποτε το ακρωτηριασμένο σώμα της. Τι θα κάνει, λοιπόν, στον άλλο κόσμο μέσα στην πλήρη αδυναμία της και στην τέλεια αδράνειά της; Εκεί, θα περάσει από κάθε είδους δοκιμασίες, που σκοπό έχουν να την παρακινήσουν σε πλήρη και αληθινή δραστηριότητα ζωής. Εκείνες οι δοκιμασίες του άλλου κόσμου θα είναι πιο ισχυρές για την ψυχή απ' ό, τι εδώ, επειδή στον πνευματικό κόσμο αυτό που σκέφτεται και θέλει η ψυχή, παρουσιάζεται αμέσως μπροστά της σαν να είναι πραγματικότητα. Όποιος, για παράδειγμα, στη γήινη ζωή καταλαμβανόταν από ισχυρό πάθος μόνο με τη σκέψη της όμορφης, νέας γυναίκας του γείτονα, πώς άραγε θα περάσει στον άλλο κόσμο, όπου η σκέψη αυτή της γυναίκας του γείτονα θα παρουσιάζεται μπροστά του όπως τη θέλει, σε πλήρη, αν και μόνο φαινομενική, πραγματικότητα; Γι' αυτόν το λόγο, δεν έχει νόημα η ευλαβής αδράνεια των ερημιτών και των αναχωρητών, γιατί δεν έχει καμία αξία για Μένα ως προς την αιώνια ζωή».

Γι' αυτό, στα γραπτά της νέας αποκάλυψης τονίζεται επανειλημμένα η αξία της ζωής της γεμάτης δράση μέσα στην τάξη του Θεού. Στο *«Μεγάλο Ευαγγέλιο»,* ο Χριστός λέει:

«Αγαπημένοι μου φίλοι και αδελφοί, σας συνιστώ επανειλημμένα: Να είστε διαρκώς ενεργοί για το γενικό καλό των ανθρώπων! Γιατί κάθε ζωή είναι καρπός της ακούραστης, διαρκούς δραστηριότητας του Θεού, επομένως μόνο με την πραγματική δραστηριότητα μπορεί να διατηρηθεί αιώνια, ενώ από την αδράνεια αναγκαστικά μπορεί να προκόψει μόνον ο θάνατος».

Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Β.

1. ΕΙΝΑΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΕΙ ΚΑΝΕΙΣ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ;

Οι περισσότεροι βέβαια νομίζουν ότι δεν χρειάζεται να αγωνιστούν οι ίδιοι για την κατάκτηση της Αλήθειας, αφού την θεωρούν δεδομένη, από τη στιγμή που ανήκουν σε μια συγκεκριμένη εκκλησία ή κοινότητα πίστης. Όμως εάν δεν έχουν τελειοποιηθεί ήδη επί γης, ο αγώνας αυτός τους περιμένει αναπόφευκτα στον άλλον

κόσμο υπό δυσχερέστερες συνθήκες (βλ. σχετικά Β. Λουτς «Η Πατρίδα της Ψυχής» και Μπ. Ντούντε «Το Πέρασμα στη Νέα Πνευματική Εποχή»[+]

Η Αγία Γραφή λέει ότι ο Κύριος εξετάζει τους πιστούς στην καρδιά και στο νου (Ψαλμ.7,10. Ιερ. 11,20-17,10) και πρέπει να είναι καθαροί από σκοτεινά σημεία προτού τους δεχτεί (Ψαλμ. 26,2. Ησ. 48,10. Δανιήλ 12,10).

Κατά συνέπεια, το να αναγράφει η ταυτότητα «χριστιανός» δεν σημαίνει αυτόματα την είσοδο στους ουρανούς. Και, όπως προαναφέρθηκε, η εξεύρεση της Αλήθειας στη μεταθανάτια ζωή είναι πολύ πιο επίπονη από εδώ.

«Στη Γη αρκεί να θέλει κάποιος να βρει τον Θεό και να προσεύχεται με την καρδιά του να παραχωρηθεί δύναμη στην ψυχή του, δεδομένου ότι η δύναμη τίθεται στη διάθεσή της χωρίς περιορισμούς. Αντίθετα στον άλλον κόσμο, όσο το ον είναι ακόμη ατελές, είναι και αδύναμο. Ως συνέπεια, η ψυχή δεν μπορεί να κάνει πλέον τίποτα με τη δική της θέληση, γιατί απαιτείται δύναμη για να ελευθερωθεί από τα δεσμά που την βαραίνουν. Αλλά δεν έχει αυτήν τη δύναμη και ως εκ τούτου αδυνατεί να αλλάξει την κατάστασή της κατά βούληση, παρά είναι αναγκασμένη να αποκτήσει πρώτα δύναμη επιστρατεύοντας τη θέλησή της, Όμως η θέλησή της είναι αδύνατη, ακριβώς για το λόγο ότι το ον είναι ατελές» (αρ.2113).

Προφανώς η αναλήθεια και η πλάνη είναι όντως σημάδια ατέλειας, από την οποία δύσκολα απαλάσσεται η ψυχή:

«Όταν κάποιος παίρνει μαζί του στην άλλη ζωή και τις λανθασμένες πεποιθήσεις του, για την ψυχή του είναι απείρως δυσκολότερο να απαλλαγεί από αυτές και να σκεφτεί σωστά.

Ο αγώνας στο επέκεινα είναι πολύ πιο δυσχερής, η εσωτερική αντίσταση μεγαλύτερη, η δε επήρεια κακών δυνάμεων στους λογισμούς ιδιαίτερα ισχυρή. Γιατί η λανθασμένη βούλησή της, την οποία προσπαθούν να ενισχύσουν, τους εξασφαλίζει ελεύθερη πρόσβαση στις σκέψεις της. Έτσι φέρνουν ακόμη μεγαλύτερη σύγχυση στους λογισμούς της απ' όσο στη Γη, αφού ο Θεός δεν τις εμποδίζει…» (αρ.1953).

Αρ. 7333 **12-4-59**

«… Εγώ θα σας παρέχω συνεχώς την Αλήθεια, υπό τον όρο ότι πληροίτε την προϋπόθεση για την παροχή αυτή. Αυτό προϋποθέτει μεταξύ άλλων τη δική σας ελεύθερη θέληση να κατέχετε την Αλήθεια. Επίσης προϋποθέτει ότι εμπιστεύεστε Αυτόν που είναι η Προαιώνια Αλήθεια, ότι θέλετε να την λάβετε από Μένα και Με παρακαλείτε γι' αυτό.

Όποιος το κάνει μπορεί να είναι βέβαιος ότι θα καθοδηγήσω τις σκέψεις του, ούτως ώστε σύντομα θα κατέχει μόνο την Αλήθεια. Γιατί μόνο με την Αλήθεια μπορεί ο ατελής να φτάσει στην τελειότητα, μόνο η αλήθεια δείχνει το σωστό δρόμο, το δρόμο της επιστροφής σε Μένα και μόνο η Αλήθεια είναι ο σωστός δρόμος.

Εάν όλοι οι άνθρωποι βάδιζαν στο δρόμο της επιστροφής σε Μένα, τότε επίσης όλων οι λογισμοί θα καθοδηγούνταν σωστά.

Τότε θα επικρατούσε ήδη επί γης ειρήνης καθότι θα ζούσαν σύμφωνα με το θέλημα Μου…

… Πιστέψτε με ότι μόνο με την Αλήθεια έρχεστε κοντά Μου κι ότι η Αλήθεια απαιτεί συνάμα να ζείτε με αγάπη. Γιατί ο άστοργος δεν μπορεί να κατέχει την Αλήθεια, δεδομένου ότι αυτή προέρχεται μόνο από Μένα. Εγώ όμως δεν μπορώ να χαρίσω τον εαυτό Μου σε εκείνους που απέχουν από την Αγάπη…

+ [+] Όλα τα αναφερόμενα βιβλία είναι εκδόσεις Πύρινος Κόσμος

… Το μόνο που χρειάζεται είναι η θέληση του ανθρώπου να μάθει την αλήθεια. Αυτή η θέληση αποδεικνύει ότι έρχεται πιο κοντά Μου, πράγμα που λαμβάνω υπ' όψιν Μου. Έτσι μπορώ τότε να τον επηρεάσω μέσα από τις σκέψεις του ή μέσα από τις εμπειρίες του. Στη συνέχεια αυτές τον οδηγούν κατά κανόνα σε σωστές σκέψεις, στο να αναγνωρίσει την αλήθεια. Ως επακόλουθο θα τον οδηγήσουν να συνδεθεί συνειδητά μαζί Μου, ούτως ώστε θα μπορώ να του αποκαλυφθώ ως η Αιώνια Αλήθεια.

Αμήν

Μπέρτα Ντούντε

2. ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΙΑ ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ ΚΑΙ ΠΩΣ ΕΙΜΑΙ ΒΕΒΑΙΟΣ ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ;

Αρ. 8254 27-8-1962

Η γνώση που παίρνετε εσείς οι άνθρωποι μέσ' από ένα επιλεγμένο από Εμένα σκέυος, προέρχεται από Εμένα τον Ίδιο, την Αιώνια Αλήθεια, και συνεπώς πρέπει να είναι επίσης αλήθεια. Αν έχετε καλή θέληση θα αναγνωρίσετε ότι πρόκειται για μια απευθείας Αποκάλυψή Μου, δεδομένου ότι η μετάδοση πνευματικών γνώσεων σε τέτοια έκταση, πιστοποιεί μια ασυνήθιστη ικανότητα, μια ικανότητα την οποία ο άνθρωπος δεν μπορεί ποτέ να αποκτήσει από μόνος του. Αντίθετα μαρτυρεί την ενέργεια μιας Δύναμης, η οποία κατέχει από μόνη της αυτή τη Γνώση και έχει τη δυνατότητα να τη μεταδώσει στους ανθρώπους.

Είναι το πνεύμα που προέρχεται από τον Θεό το οποίο μιλάει μέσα στον άνθρωπο. Με άλλα λόγια, το πνεύμα που έχει μέσα του ο άνθρωπος, το οποίο είναι μόνιμα συνδεδεμένο με το ΠΝΕΥΜΑ του ΠΑΤΕΡΑ, διδάσκει τον άνθρωπο από μέσα του. Συνεπώς δεν πρόκειται για μια διδασκαλία που γίνεται από έναν άνθρωπο στον άλλο, παρά για μια δική Μου Αποκάλυψη, όπως εξάλλου είχα υποσχεθεί στους ανθρώπους όταν βάδιζα στη γη. Κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να ισχυρισθεί ότι μπορεί να διεισδύσει από μόνος του στην Αλήθεια με τη νοημοσύνη του. Και γι' αυτό το λόγο συχνά αμφισβητούνται πνευματικές γνώσεις οι οποίες πηγάζουν από Εμένα τον Ίδιο. Διότι όσο ο άνθρωπος δεν έχει αφυπνίσει το πνεύμα του, δεν μπορεί να συλλάβει μια τέτοια ενέργεια του Πνεύματος, η οποία αποδεικνύει ότι αποκαλύπτομαι Εγώ ο Ίδιος στους ανθρώπους για να τους δώσω την καθαρή Αλήθεια.

Μόνο η ίδια η Αιώνια Αλήθεια μπορεί να προσφέρει την Αλήθεια. Σε εσάς τους ανθρώπους μόνο εναπόκειται να εξετάζετε καθεμία πνευματική γνώση χωριστά για να εξακριβώσε-τε *αν είναι όντως Αλήθεια που προέρχεται από τον Θεό.* Δεν υπάρχουν ποτέ αποδείξεις για τις πνευματικές γνώσεις. Ο άνθρωπος όμως που διδάσκεται από μέσα του, δεν χρειάζεται εξωτερικά βοηθήματα ούτε πληροφόρηση από τους συναν-θρώπους του. Θα πάρει ένα άπλετο φως από τις εσωτερικές διδασκαλίες και μόνο. Θα αναγνωρίσει ότι η γνώση που του παρέχεται είναι αλήθεια. Γιατί στο κάθε σκεύος με το οποίο μεταφέρω την Αλήθεια στη γη, δίνω ταυτόχρονα την κριτική ικανότητα και την πλήρη κατανόηση για όλα όσα αφορούν την πνευματική σφαίρα, τα οποία δεν μπορούν να ερμηνευτούν ή να εξηγηθούν από τη γήινη σκοπιά. Με άλλα λόγια αυτά τα οποία *πρέπει και μπορούν να γίνουν πιστευτά,* διότι αποπνέουν Σοφία. Και έτσι προσδίδουν διαυγή επίγνωση και εκτενή γνώση σε όποιον αποδέχεται αυτές τις Αποκαλύψεις.

Δεν υπάρχουν ποτέ αποδείξεις για τις πνευματικές γνώσεις. Ο άνθρωπος όμως που διδάσκεται από μέσα του, δεν χρειάζεται εξωτερικά βοηθήματα ούτε πληροφόρηση από τους συναν-θρώπους του. Θα πάρει ένα άπλετο φως από τις εσωτερικές διδασκαλίες και μόνο.

«ΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΣΤΗ ΝΕΑ ΠΝ. ΕΠΟΧΗ»

Αρ. 8074 7-1-1962

Είναι Αλήθεια αυτά που πιστεύετε;

Αν θέλει κανείς να βρει την Αλήθεια θα την βρει, πόσο σπάνια όμως είναι μια τέτοια ακλόνητη θέληση! Οι άνθρωποι δέχονται ασυλλόγιστα ό,τι τους προσφέρεται ως αλήθεια και σ' αυτό προσαρμόζουν τις σκέψεις τους, βρίσκονται δηλαδή στο φως ή στο σκοτάδι ανάλογα με τις γνώσεις που τους έχουν προσφερθεί. Μόνο η καθαρή Αλήθεια μπορεί να χαρίσει το Φως, ενώ η πλάνη σκοτεινιάζει πάντα το πνεύμα!

Πρόκειται εδώ για πνευματικές γνώσεις, και όχι για ανθρώπινες, οι οποίες μπορούν μεν να επαληθευθούν με αποδείξεις, αλλά δεν έχουν καμία επιρροή στην ψυχική ζωή του ανθρώπου. Και η ζωή στην γη δόθηκε στον άνθρωπο για να ωριμάσει η ψυχή του Γι' αυτό να αναζητάτε μόνο την καθαρή αλήθεια και είναι σίγουρο ότι θα τη βρείτε! Ποιος όμως σας εγγυάται ότι αυτά που σας παρουσιάζουν σαν αλήθεια είναι πραγματικά η Αλήθεια;

Αυτό το ερώτημα θα πρέπει να το θέτετε πάντα. Πρέπει να γνωρίζετε ότ υπάρχουν πολλές πνευματικές κατευθύνσεις και όλες πρεσβεύουν πως οι δικές του αλήθειες είναι η Αλήθεια και όλες διδάσκουν κάτι διαφορετικό. Η Αλήθεια όμως είνα μόνο μία. Δεν πρέπει λοιπόν να πιστεύετε "χωρίς ενδοιασμούς" κανέναν, αλλά ν απευθύνεσθε πάντα στην "Ανώτατη Αρχή" στην ΙΔΙΑ ΤΗΝ ΑΙΩΝΙΑ ΑΛΗΘΕΙΑ!

Υπάρχουν πολλές πνευματικές κατευθύνσεις και όλες πρεσβεύουν πως οι δικές τους αλήθειες είναι η Αλήθεια και όλες διδάσκουν κάτι διαφορετικό. Η Αλήθεια όμως είναι μόνο μία. Δεν πρέπει λοιπόν να πιστεύετε "χωρίς ενδοιασμούς" κανέναν, αλλά να απευθύνεσθε πάντα στην "Ανώτατη Αρχή" στην ΙΔΙΑ ΤΗΝ ΑΙΩΝΙΑ ΑΛΗΘΕΙΑ!

Πρέπει να απευθύνεσθε σ' ΑΥΤΟΝ που στέκει πάνω απ' όλα, ο ΟΠΟΙΟΣ εδημιούργησε τα πάντα, ΑΥΤΟΣ Ο ΟΠΟΙΟΣ είναι τέλειος και παντογνώστης και η ΙΔΙΑ Η ΑΓΑΠΗ. Ο ΟΠΟΙΟΣ θέλει να προσφέρει φως, σε σας, τα πλάσματά Του γιατί σας αγαπάει. ΑΥΤΟΣ που αληθινά δεν δημιούργησε τους ανθρώπους με σκοτισμένο το πνεύμα τους, αλλά και δεν τους εμπόδισε όταν με την ελεύθερη θέλησή τους στράφηκαν προς το σκοτάδι και ακολούθησαν τον άρχοντα του σκότους, τον Εωσφόρο, στο βασίλειό του.

Ο ΘΕΟΣ, ΑΥΤΟΣ που σας έδωσε την ζωή όμως, δεν θέλει να μείνετε στο σκοτάδι! ΑΥΤΟΣ θέλει να σας δώσει φως και μπορείτε να το πάρετε από τα χέρια Του ανά πάσα στιγμή. Ανά πάσα στιγμή είναι πρόθυμος να φωτίσει τις σκέψεις σας και να σας δώσει καθαρές απαντήσεις σε όλες τις ερωτήσεις που σας απασχολούν – για όλα τα πνευματικά θέματα, για τον λόγο της ύπαρξής σας και τον σκοπό της ζωής σας.

Και όταν είναι η ΙΔΙΑ Η ΑΙΩΝΙΑ ΑΛΗΘΕΙΑ που σας διδάσκει, δεν μπορεί παρά να σας μεταδώσει την πιο καθαρή Αλήθεια – και τότε μπορείτε να πιστεύετε χωρίς ενδοιασμούς. Θα ξέρετε με σιγουριά ότι βρίσκεσθε μέσα στην Αλήθεια. Μπορείτε να είσθε βέβαιοι ότι θα λάβετε την Αλήθεια αν την επιθυμείτε πραγματικά. Τούτη είναι η πρώτη προϋπόθεση, γιατί αν ο άνθρωπος πιστεύει όντως ότι ο ΘΕΟΣ είναι η ΑΙΩΝΙΑ ΑΛΗΘΕΙΑ, τότε οφείλει να απευθυνθεί σ' ΑΥΤΟΝ τον ΙΔΙΟ και να ΤΟΝ παρακαλέσει να τον οδηγήσει στην Αλήθεια. Με αυτό τον τρόπο ο άνθρωπος ανοίγεται συνειδητά στην λάμψη του φωτός και αποκαθιστά τον δεσμό με τον Θεό. Αυτός ο δεσμός που είναι ο στόχος και ο σκοπός συνάμα της επίγειας ζωής, διακόπηκε κάποτε εθελοντικά και γι' αυτό τα όντα έπεσαν στα απύθμενα βάθη, στο έρεβος.

Έτσι λοιπόν ανοίγεται συνειδητά ο άνθρωπος και αφήνει να λάμψει μέσα του η Αγάπη του Θεού, πράγμα που σημαίνει πως από το σκοτάδι περνάει στο φως και αποκτάει γνώσεις στις οποίες μέχρι τότε δεν είχε καμία πρόσβαση. Μπορείτε να είσαστε βέβαιοι ότι αυτή η διαδικασία μπορεί να συμβεί και ότι όντως συμβαίνει. Και μπορείτε ακόμα να πιστέψετε ότι κάθε άνθρωπος είναι σε θέση να την ζήσει. Απαιτεί όμως προϋποθέσεις που δεν μπορεί να εκπληρώσει ο καθένας, γι' αυτό δεν μπορούν

Ο καθένας μπορεί να διαμορφώσει τον εαυτό του έτσι που να μπορεί να λάβει απ' ευθείας την Αλήθεια αν εφαρμόζει στην ζωή του την αγάπη για τον πλησίον χωρίς καμιά ιδιοτέλεια. Έτσι ζωντανεύει το πνεύμα μέσα του που είναι κρυμμένο μέσα στον κάθε άνθρωπο, και που η Αγάπη το κάνει να μιλήσει και να εκφρασθεί. Αυτό το πνεύμα, όντας η συμμετοχή και η παρουσία του Θεού μέσα στον άνθρωπο, γνωρίζει τα πάντα και γι' αυτό μπορεί να διδάξει τον καθένα "από μέσα του.

όλοι να λάβουν απευθείας Μόνοι τους την Αλήθεια από τον Θεό, μπορούν όμως να την λάβουν έμμεσα. Γιατί ειλικρινά, όποιος αναζητάει την Αλήθεια, θα την λάβει.

Αλλά ο καθένας μπορεί να διαμορφώσει τον εαυτό του έτσι που να μπορεί να λάβει απ' ευθείας την Αλήθεια αν εφαρμόζει στην ζωή του την αγάπη για τον πλησίον χωρίς καμιά ιδιοτέλεια. Έτσι ζωντανεύει το πνεύμα μέσα του που είναι κρυμμένο μέσα στον κάθε άνθρωπο, και που η Αγάπη το κάνει να μιλήσει και να εκφρασθεί. Αυτό το πνεύμα, όντας η συμμετοχή και η παρουσία του Θεού μέσα στον άνθρωπο, γνωρίζει τα πάντα και γι' αυτό μπορεί να διδάξει τον καθένα "από μέσα του".

Γι' αυτό πάρτε τον δρόμο που οδηγεί στην "Ανώτατη Αρχή" και μην αρκείσθε σ' αυτά που σας προσφέρουν οι άνθρωποι – ακόμα και αν πιστεύουν ότι εκπροσωπούν την αλήθεια. Αν η Αλήθεια είχε όντως βρει το δρόμο της μέσα στους ανθρώπους δεν θα υπήρχε τέτοιο σκοτάδι πάνω στη γη. Είναι όμως πασιφανές ότι επικρατεί βαθύ σκοτάδι, αλλιώς στην γη θα υπήρχε αρμονία και ειρήνη. Συμβαίνει όμως το αντίθετο.

Αμήν

Αν κανείς επιθυμεί ειλικρινά την Αλήθεια, είναι σίγουρο ότι θα τη βρει

(Μπέρτα Ντούντε αρ. 7629-22.6.1960)

Θα πρέπει να καταλάβετε ότι αρκεί η ειλικρινής επιθυμία για την Αλήθεια για να μπορεί να τη λάβει κανείς. Ωστόσο αυτή η ειλικρινής επιθυμία είναι σπάνια, παρόλο που ο καθένας ισχυρίζεται πως ψάχνει την αλήθεια. Κι όμως είναι απλά ένας τρόπος του λέγειν που οι άνθρωποι συνηθίζουν, χωρίς να το σκέφτονται ιδιαίτερα. Γιατί ο πόθος για την Αλήθεια θα πρέπει να ξυπνήσει στα βάθη της καρδιάς του κάθε ανθρώπου και να μην τον αφήνει πια σε ησυχία. Δεν θα πρέπει να φοβάται τίποτα άλλο τόσο πολύ, όσο τον κίνδυνο να υποπέσει σε πλάνη. Και γι' αυτό θα πρέπει να στραφεί σ' Εμένα μέσα από την καρδιά του και να Με παρακαλέσει να του δώσω την Αλήθεια, και η Αλήθεια θα του δοθεί.

Όταν όμως κάποιος έχει αγκιστρωθεί στη γνώση που έχει πάρει, χωρίς να έχει ελέγξει ποτέ στα σοβαρά κατά πόσον είναι αληθινή, τότε δύσκολο να του προσφέρει κανείς την Αλήθεια, όταν αυτή δεν συμφωνεί με αυτά που ξέρει.

Γιατί όσο δεν είναι πρόθυμος να εγκαταλείψει αυτά που ξέρει και να τα ανταλλάξει με την καθαρή Αλήθεια, αντιστέκεται και αντιδρά. Σε αυτή την περίπτωση του λείπει η εσωτερική αναζήτηση της αλήθειας. Ως εκ τούτου θα είναι ανίκανος να προβεί σε κάποιο έλεγχο, εφόσον δεν ζητά από ΕΜΕΝΑ να του φωτίσω το πνεύμα του, ώστε να μπορεί να κρίνει σωστά.

Γι' αυτό το λόγο δεν είναι πάντα δυνατό να φθάσει η αγνή Αλήθεια στη γη, γι' αυτό το λόγο υπάρχει ένα τεράστιο πνευματικό υλικό που θεωρείται σαν αληθινό, χωρίς να δικαιούται αυτό το χαρακτηρισμό. Παρ' όλ' αυτά παρουσιάζεται σαν αλήθεια ιδίως μάλιστα όταν προέρχεται από το πνευματικό βασίλειο, επειδή κανείς πιστεύει ότι είναι εγγυημένα αλήθεια αυτά που μαθαίνει από εκεί.

Ωστόσο, ενώ η ειλικρινής επιθυμία του παραλήπτη για την Αλήθεια είναι η προϋπόθεση για να τη λάβει, εν τούτοις, η "προέλευση από το πνευματικό βασίλειο" δεν αποτελεί καμία εγγύηση ότι είναι αληθινά αυτά που φθάνουν στη γη.

Αντίθετα είναι πάντα απαραίτητο να γίνεται ένας σοβαρός έλεγχος. Αυτός ο έλεγχος θα πρέπει να διεξάγεται μαζί ΜΟΥ, δηλ. με τη συμπαράστασή Μου. Γιατί και το πνευματικό Βασίλειο εμπεριέχει οντότητες οι οποίες ανήκουν ακόμη στο σκοτάδι. Ή επειδή και οι ίδιες είναι ακόμη ατελείς, αγκιστρώνονται στις λανθασμένες γνώσεις τις οποίες προσκόμισαν μαζί τους από τη γη και τις υπερασπίζονται το ίδιο φανατικά

στον άλλο κόσμο, όπως έκαναν πάνω στη γη. Γιατί ό,τι αγαπάει ο άνθρωπος δεν μπορεί να το αποχωριστεί ούτε στο υπερκόσμιο βασίλειο.

Κι αυτό είναι σημαντικό για την εξέλιξή του, γιατί μπορεί να περάσουν αιωνιότητες ολόκληρες ώσπου να ελευθερωθεί μία τέτοια ψυχή και ν' αρχίσει τελικά να αποδέχεται την Αλήθεια. Μπορεί ωστόσο να βλάψει από το πνευματικό βασίλειο τους ανθρώπους στη γη, όταν βρει πρόθυμους αποδέκτες στους οποίους μπορεί να μεταβιβάσει τη λανθασμένη γνώση της μέσω της μεταβίβασης της σκέψης. Ή μπορεί επίσης να μιλήσει μέσα από ανθρώπους, που έχουν ικανότητες μέντιουμ και οι οποίοι επιδιώκουν συνειδητά ένα σύνδεσμο με το πνευματικό βασίλειο.

Ένας τέτοιος σύνδεσμος μπορεί να έχει την ευλογία Μου μόνο στην περίπτωση που γι' αυτόν τον άνθρωπο προηγείται η αναζήτηση της Αλήθειας και ζητά πάντα τη βοήθεια γι' αυτό από το Πνεύμα Μου. Τότε δεν υπάρχει κανένας κίνδυνος, γιατί ο άνθρωπος περιφρουρεί τον εαυτό του με ένα γερό τείχος, το οποίο δεν μπορούν να κυριεύσουν άφρονες οντότητες. Τότε μόνο ο κόσμος του Φωτός βρίσκει πρόσβαση σ' αυτόν και του μεταφέρει αποκλειστικά την αλήθεια, γιατί ενεργεί κατ' εντολή Μου και γιατί είναι Θέλησή Μου να διδαχθείτε την καθαρή Αλήθεια.

Ο καθένας λοιπόν θα πρέπει να ελέγξει τον εαυτό του κατά πόσον αναζητά την Αλήθεια. Θα πρέπει να φοβάται την πλάνη και να Με παρακαλεί πάντα να τον προστατέψω από κάτι τέτοιο. Και η παράκλησή του θα εισακουσθεί γιατί και Εγώ ο Ίδιος θέλω να πρεσβεύει την Αλήθεια. Εγώ ο Ίδιος θέλω να λάβετε την Αλήθεια, και γι' αυτό θα σας δώσω κάθε δυνατότητα να τη βρείτε. Με την προϋπόθεση όμως ότι και εσάς σας διακατέχει η ίδια επιθυμία για την Αλήθεια. Αυτή η επιθυμία σας εξασφαλίζει από λανθασμένες γνώσεις, σκέψεις και εσφαλμένη ερμηνεία αυτών που σας προσφέρονται.

Γιατί ο άνθρωπος που αναζητεί την Αλήθεια, θα διαθέτει παράλληλα τη σωστή ικανότητα κρίσης, επειδή θα του δώσω και αυτή μαζί με την Αλήθεια. Έτσι θα είναι ικανός να ελέγχει την αξία της κάθε πνευματικής γνώσης. ΕΓΩ Ο ΙΔΙΟΣ είμαι η ΑΛΗΘΕΙΑ. ΕΓΩ Ο ΙΔΙΟΣ θέλω να συνδεθώ με τα πλάσματά Μου και επομένως θέλω τα πλάσματά Μου να γνωρίζουν την Αλήθεια. Και θα τα προστατέψω από την επίδραση εκείνων των πνευματικών οντοτήτων, οι οποίες επιδιώκουν να παραπλανήσουν εμφανιζόμενες ως δήθεν φωτεινές οντότητες, για να εξαπατήσουν τους ανθρώπους και να τους παρασύρουν σε λάθη.

Ο στενός δεσμός μαζί ΜΟΥ σας εγγυάται ότι σκέφθεσθε και διδάσκεσθε σωστά, σας εγγυάται ότι λαμβάνετε την Αλήθεια από το Πνεύμα. Γιατί ο πνευματικός σπινθήρας που έχετε μέσα σας είναι ένα μερίδιο από Εμένα και αυτός σας διδάσκει σωστά στ' αλήθεια. Θα πρέπει λοιπόν όλοι σας να επιδιώξετε να διδαχθείτε από το ίδιο σας το πνεύμα. Έτσι δεν θα χρειάζεσθε τέτοιες αναφορές από τον πνευματικό κόσμο, τις οποίες δεν μπορείτε να ελέγξετε δεδομένου ότι δεν γνωρίζετε την πνευματική κατάσταση αυτών των ανθρώπων που λαμβάνουν ως μέντιουμ τέτοια μηνύματα.

Ο στενός δεσμός μαζί ΜΟΥ σας εγγυάται ότι σκέφθεσθε και διδάσκεσθε σωστά, σας εγγυάται ότι λαμβάνετε την Αλήθεια από το Πνεύμα. Γιατί ο πνευματικός σπινθήρας που έχετε μέσα σας είναι ένα μερίδιο από Εμένα και αυτός σας διδάσκει σωστά στ' αλήθεια. Θα πρέπει λοιπόν όλοι σας να επιδιώξετε να διδαχθείτε από το ίδιο σας το πνεύμα.

Γιατί εκεί υπάρχει πάντα ο κίνδυνος να παρεμβληθούν άλλα όντα, τα οποία τα ίδια δεν διαθέτουν αληθινή γνώση. Όπου όμως είναι ενεργό το Πνεύμα, εκεί ξέρετε ότι ΕΓΩ ο Ίδιος σας μιλώ και σας προσφέρω μόνο την αγνή Αλήθεια. Γιατί ΕΓΩ θέλω τα πλάσματά Μου στη γη να γνωρίζουν την Αλήθεια, επειδή μόνο μέσω της Αλήθειας θα φθάσουν σ' Εμένα και συνεπώς και στη μακαριότητα.

Αμήν

«Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΤΑ ΠΕΠΡΩΜΕΝΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ»

«Ο ΘΕΟΣ ΜΙΛΑΕΙ ΣΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΣΗΜΕΡΑ»

Ενέργεια του πνεύματος και καρδιά

Αρ. 2806 9,10-7-1943

Στο πνευματικό βασίλειο δεν μπορεί να διεισδύσει κανείς με διανοητικές έρευνες ούτε μπορεί κανείς να αποκτήσει πνευματικές γνώσεις εν είδει διδακτέας ύλης. Γιατί για να βρει κάποιος τη γνώση και την αλήθεια πρέπει να δραστηριοποιηθεί η καρδιά του, αλλιώς ούτε η γνώση ούτε η αλήθεια μπορούν να της μεταδοθούν. Οι πνευματικές γνώσεις δεν έχουν σχέση με τις κοσμικές και μάλιστα αυτός που έχει λίγες κοσμικές γνώσεις είναι πολύ πιο επιδεκτικός σε πνευματικές γνώσεις. Γιατί αυτές του μεταδίδονται μέσω της φωνής του πνεύματος, η οποία ακούγεται μόνο μέσα στην καρδιά και την οποία αντιλαμβάνεται κάποιος πιο εύκολα όσο λιγότερο της αντιτάσσεται με τις εγκεφαλικές γνώσεις του, οι οποίες τις περισσότερες φορές απορρίπτουν τις πνευματικές γνώσεις.

Ο νους είναι εκτεθειμένος σε όλες τις επιρροές. Και καλές και κακές δυνάμεις προσπαθούν να του επιβληθούν, και γι’ αυτό ο νους είναι γεμάτος σοφές γνώσεις, οι οποίες όμως δεν είναι αναγκαστικά πάντα αλήθεια, αφού πρόκειται απλώς για ανθρώπινη σοφία ποτ γεμίζει τις σκέψεις εκείνου που έχει αποκτήσει τέτοιες γνώσεις μόνο με το νου του. Η μόνη εγγύηση για την καθαρή αλήθεια επομένως είναι η ενέργεια του πνεύματος μέσα στον άνθρωπο. Και άρα η Θεϊκή σοφία δεν έρχεται από έξω αλλά από μέσα, από την καρδιά, και γι΄ αυτό μπορεί να την αντιλαμβάνεται ο άνθρωπος μόνο όταν αφουγκράζεται μέσα στην καρδιά του. Ποτέ η αλήθεια δεν τον πλησιάζει από έξω, εκτός αν ο κομιστής της αλήθειας έχει εκπαιδευτεί από τον ίδιο τον Θεό, αν δηλ. το Πνεύμα του Θεού έχει αφυπνιστεί μέσα του.

Θα ήταν όμως άδικο να θεωρηθεί ότι δεν γνωρίζει την αλήθεια ο καθένας που ασχολείται με κοσμικές έρευνες, όπως αντίθετα, κάποιος που έχει εκπαιδευτεί από το Πνεύμα του Θεού μπορεί επίσης να έχει ευρείες κοσμικές γνώσεις, εφόσον τις πνευματικές γνώσεις τις επιδίωξε πρώτα και για αυτό ο Θεός του χαρίζει και πνευματικές και επίγειες γνώσεις… Τότε είναι ανοικτός μόνο απέναντι σε όντα που είναι γνωστές, και εκείνα του παρέχουν την αλήθεια, στα πνευματικά και στα επίγεια. Πρέπει όμως επίσης να αξιοποιήσει τις πνευματικές γνώσεις οφελώντας τους συνανθρώπους του, αλλιώς δεν θα μπορέσουν να αυξηθούν, καθώς οι πνευματικές γνώσεις είναι αποτέλεσμα ανιδιοτελούς δραστηριότητας από αγάπη στον πλησίον. Επομένως ο κάθε διανοητικός ερευνητής πρέπει συνάμα να πληροί την εντολή της αγάπης προς τον πλησίον για να διεισδύσει σε γνώσεις που δεν μπορούν να αποκτηθούν μόνο μέσω του νου.

Οι άνθρωποι δεν θέλουν να το δεχτούν αυτό γιατί τους είναι ακατανόητο ότι οι σκέψεις γεννιούνται μέσα στην καρδιά, ότι άρα η σκέψη, τα συναισθήματα και η θέληση είναι οι αποφασιστικοί παράγοντες, εφόσον οι σκέψεις αφορούν σε πνευματικούς τομείς. Σωστή σκέψη, δηλ. αληθινή σκέψη θα έχει μόνο εκείνος ο άνθρωπος τα συναισθήματα και η θέληση του οποίου είναι καλά και ευγενή, ούτως ώστε είναι άρα ικανός και πρόθυμος για αγάπη. Γιατί οι σκέψεις του καθοδηγούνται από το πνεύμα μέσα του, το οποίο όμως μπορεί να ενεργεί μόνο μέσα σε έναν που είναι δραστήριος στην αγάπη.

Σωστή σκέψη, δηλ. αληθινή σκέψη θα έχει μόνο εκείνος ο άνθρωπος τα συναισθήματα και η θέληση του οποίου είναι καλά και ευγενή, ούτως ώστε είναι άρα ικανός και πρόθυμος για αγάπη. Γιατί οι σκέψεις του καθοδηγούνται από το πνεύμα μέσα του, το οποίο όμως μπορεί να ενεργεί μόνο μέσα σε έναν που είναι δραστήριος στην αγάπη.

Το πνεύμα μέσα σε έναν τέτοιον άνθρωπο λαμβάνει την αλήθεια από το Πνεύμα έξω από τον εαυτό του, το Οποίο είναι η ακτινοβολία της αγάπης του Θεού και το Οποίο γνωρίζει τα πάντα γιατί είναι Θεϊκό. Αντίθετα ο άνθρωπος που ζει χωρίς αγάπη δεν μπορεί να λάβει την ακτινοβολία του Θεού, και οι σκέψεις του είναι μόνο μεταδόσεις δυνάμεων που έχουν άγνοια, εφόσον σχετίζονται με πνευματικούς τομείς, ή απλή λειτουργία των νοητικών οργάνων όταν λύνονται μόνο επίγεια ερωτήματα. Και τέτοια αποτελέσματα θα είναι πάντα αμφισβητήσιμα, αφού ο άνθρωπος αυτός

καθ’ αυτόν μπορεί πάντα να κάνει λάθος. Η αγάπη και η αλήθεια δεν μπορούν να χωριστούν, αφού και οι δυο είναι Θεϊκές και άρα δεν υπάρχουν η μία χωρίς την άλλη.

Η αγάπη όμως είναι μερίδιο της καρδιάς, κι επομένως και η αλήθεια μπορεί να γεννιέται μόνο μέσα στην καρδιά. Άρα πρέπει να τη νιώσει ο άνθρωπος, και πρέπει η καρδιά του να την αναγνωρίσει ως αλήθεια, και μετά πρέπει ο νους να την δεχτεί και να τη συλλογιστεί, και έτσι να μείνει νοητικό κτήμα του. Ο Εγκεφαλικός διανοητής όμως βυθίζεται σε σκέψεις και ερευνά και προσπαθεί να αναλύει τα πάντα, ενώ η καρδιά του μένει βουβή και αναίσθητη όσο δεν είναι δραστήριος στην αγάπη. Και τότε βγάζει συμπεράσματα που είναι εντελώς λάθος, όμως επιμένει να τα αποδείξει πάλι με λανθασμένα συμπεράσματα. Είναι πεπεισμένος ότι τα συμπεράσματα του είναι σωστά, αλλά θα τα αμφισβητήσει και πάλι αν ένας άλλος ερευνητής βρει διαφορετικά αποτελέσματα και τα θεωρεί ως τα μόνα σωστά.

Το Πνεύμα του Θεού όμως δίνει σαφείς και απλές εξηγήσεις, οι οποίες είναι κατανοητές για αυτόν που βρίσκεται στην αγάπη. Δεν έχει αμφιβολίες γιατί η καρδιά του, η πρόθυμη για αγάπη φύση του, του αποφέρει την ικανότητα να καταλαβαίνει την αλήθεια, και οι εξηγήσεις του Θεϊκού Πνεύματος του είναι κατανοητές και για αυτό αξιόπιστες. Ξέρει πως βρίσκεται στην αλήθεια, ξέρει επίσης ότι η αλήθεια δεν μπορεί να αντικρουστεί ποτέ, ότι θα μείνει πάντα η ίδια, γιατί η αλήθεια από τον Θεό θα είναι πάντα αμετάβλητη, όπως και ο Θεός, ως πάροχος της αλήθειας … θα είναι αμετάβλητος στην αιωνιότητα.

Αμήν

Μπέρτα Ντούντε

3. ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΕΞΕΤΑΖΕΤΕ ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΚΑΙ ΚΡΑΤΑΤΕ ΌΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΛΟ;

Αρ. 7584

23.4.1960

Κριτική εξέταση των διδασκαλιών με υψηλή βοήθεια

Σε κανέναν δεν αποκλείεται το δικαίωμα να σχηματίσει για τον εαυτό του μια γνώμη, όμως οφείλει να γνωρίζει παράλληλα ότι από μόνος του ο νους, όσο διεισδυτικός κι αν είναι, δεν προσφέρει καμιά εγγύηση για την ορθότητα των συλλογισμών του. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα όταν έχει να κρίνει κανείς πνευματικές γνώσεις για τις οποίες δεν μπορούν να βρεθούν αποδείξεις.

Το εάν μια τέτοια γνώση είναι αληθινή ή όχι, ένας άνθρωπος μπορεί να το κρίνει μόνο όταν απευθυνθεί στον ίδιο τον Θεό για να του φωτίσει τη σκέψη του, γιατί αλλιώς είναι ανίκανος να την ελέγξει και να καταλήξει στο σωστό συμπέρασμα.

Συνάμα όμως, ο καθένας έχει επίσης το δικαίωμα να απορρί-ψει οτιδήποτε *δεν μπορεί* να αποδεχθεί, με την προϋπόθεση, βέβαια, ότι είναι καλοπροαίρετος κι εξετάζει απροκατάληπτα το αντικείμενό του. *Δεν πρέπει να πιστεύει κανείς τυφλά, οφείλει αντίθετα να στοχάζεται διεξοδικά πάνω σε αυτά που του απαιτούν να πιστέψει και να ζητάει τη βοήθεια του Θεού γι’ αυτή την εξέταση,* οπότε ξέρει ότι τον διδάσκει το εσωτερικό του πνεύμα. Με αυτά τα δεδομένα θα του δοθεί σίγουρα η αλήθεια, επειδή είναι φανερή η ειλικρινής επιθυμία του να τη βρει, άλλωστε θα είναι επίσης σε θέση και να την αναγνωρίσει ως τέτοια.

Δεν πρέπει να πιστεύει κανείς τυφλά, οφείλει αντίθετα να στοχάζεται διεξοδικά πάνω σε αυτά που του απαιτούν να πιστέψει και να ζητάει τη βοήθεια του Θεού γι’ αυτή την εξέταση, οπότε ξέρει ότι τον διδάσκει το εσωτερικό του πνεύμα.

Γιατί βέβαια πολλά προτείνονται στους ανθρώπους ως αληθινά, συχνά όμως αντιφάσκουν μεταξύ τους και τότε εναπόκειται στους ίδιους να ερευνήσουν τι είναι όντως αλήθεια. Όποιος όμως πιστεύει

ότι θα μπορέσει να το ανακαλύψει μόνο με το μυαλό του, μπορεί να περιμένει με βεβαιότητα ότι θα εμπλακεί ακόμη περισσότερο μέσα στην πλάνη. Γιατί ο νους επηρεάζεται από τον εχθρό της αλήθειας, τον άρχοντα του σκότους, ο οποίος επιχειρεί τα πάντα προκειμένου να απομακρύνει τους ανθρώπους από την αλήθεια και να τους παρασύρει στην πλάνη.

Όμως ο κάθε άνθρωπος μπορεί να προστατευτεί εάν αποτανθεί στον ίδιο τον Θεό και του ζητήσει να του χαρίσει το φως για να αναγνωρίσει την αλήθεια. Επομένως κανένας δεν μπορεί να φέρει ως επιχείρημα ότι δεν είναι ικανός να κρίνει τι είναι αλήθεια και τι ψέμα. Εφόσον συνδέεται με τον Θεό και τον παρακαλεί να φωτίσει το πνεύμα του, η διαίσθησή του θα του πει αν θα πρέπει να αποδεχθεί ή όχι τα υπό εξέταση πνευματικά προϊόντα. Έτσι θα έχει πάντοτε την εσωτερική βεβαιότητα ότι κρίνει σωστά, επειδή ξέρει ότι δεν καταλήγει μόνος του στις κρίσεις του, αλλά ότι είναι ο Θεός που εμπνέει τις σκέψεις του. Απαραίτητη προϋπόθεση ωστόσο είναι να έχει κανείς την καλή θέληση να αναγνωρίζει ποιο είναι το σωστό και να το κάνει. Ένας εγκεφαλικός άνθρωπος όμως δεν εξετάζει ποτέ από μόνος του το τι είναι αυτό που τον παρακινεί να δεχθεί ή να απορρίψει ένα πράγμα. Το μόνο που λειτουργεί σε αυτόν είναι ο εγκέφαλός του, ο οποίος πηγαίνει από δικά του μονοπάτια και δεν συμβουλεύεται τον Θεό, επειδή θεωρεί τον εαυτό του ικανό να εξετάσει οτιδήποτε. Αυτός λοιπόν θα παρασυρθεί τις περισσότερες φορές σε λάθη, για το λόγο ότι χωρίς τον Θεό δεν μπορεί να βρει κανείς την αλήθεια η οποία προέρχεται έτσι κι αλλιώς μόνο από Αυτόν.

Από την άλλη πλευρά ωστόσο, ούτε επιτρέπεται να αποφεύγει κανείς να εξετάσει μια πνευματική διδασκαλία με τη δικαιολογία ότι δεν αισθάνεται ικανός να κρίνει σωστά. *Γιατί κάποτε θα χρειασθεί να λογοδοτήσει γι’ αυτό, οπότε δεν θα μπορεί να δικαιολογηθεί επικαλούμενος τον ισχυρισμό ότι επαναπαύεται στην κρίση κάποιων άλλων, την οποία υιοθέτησε αβασάνιστα, επειδή έτσι του είχαν ζητήσει να πιστεύει.* Ο καθένας είναι υποχρεωμένος να αποκτήσει μια ζωντανή πίστη κι αυτό απαιτεί μεταξύ άλλων να στοχάζεται πάνω σε αυτά που τον διδάσκουν οι άνθρωποι. Μόνο τη ζωντανή πίστη εκτιμά ο Θεός, ενώ μια νεκρή πίστη που είναι απλά τυπική, αξίζει ακριβώς όσο και η παντελής έλλειψή της.

Γι’ αυτό λοιπόν θα σας προσφέρονται επανειλλημένα ευκαιρίες να πάρετε θέση απέναντι στη μια ή στην άλλη διδασκαλία και στα διάφορα πνευματικά προϊόντα που σας μεταδίδουν οι άλλοι άνθρωποι. Είναι καλό τότε να αποτείνεσθε στον ίδιο τον Θεό δεδομένου ότι Αυτός που είναι η Αιώνια Αλήθεια θα σας δώσει σίγουρα τη δυνατότητα να την κάνετε κτήμα σας. Αυτός θα βάλει μέσα στην καρδιά σας την ικανότητα να κρίνετε από μόνοι σας και η κρίση σας να ανταποκρίνεται στην αλήθεια.

Σε καμιά περίπτωση δεν πρέπει να εμπιστεύεσθε μόνο τις δικές σας δυνάμεις. Γιατί εάν δεν δώσετε στον Θεό με τη θέληση και την προσευχή το δικαίωμα να παρέμβει στους συλλογισμούς σας, τότε παρεμβάλλεται ένας άλλος, ο οποίος χρησιμοποιεί τον εγκέφαλό

σας ως δίαυλο για να περάσει τα μηνύματά του. Και τότε απομακρύνεσθε όλο και πιο πολύ από την αλήθεια, επειδή αυτός δεν ησυχάζει εάν δεν πετύχει πρώτα το στόχο του.

Αμήν

«Η ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΓΗΣ»

Ο έλεγχος των πνευματικών μεταδόσεων

Αρ. 8337 24-11-1962

Θέλω να προσφέρω το Λόγο Μου παντού, γιατί επιθυμία Μου είναι να γίνει γνωστός σε όλους τους ανθρώπους και γι' αυτό φέρνω στο δρόμο σας όλους εκείνους στους οποίους πρέπει να τον μεταφέρετε. Εκχύω το Πνεύμα Μου πάνω από κάθε σάρκα και επιλέγω παντού κατάλληλα σκεύη, τα οποία μπορώ να διδάξω *είτε μέσω των σκέψεών τους είτε επίσης με τον εσωτερικό Λόγο.* Γιατί είναι απαραίτητο να γνωρίζουν οι άνθρωποι ποιά είναι η βούλησή Μου και ποιά η αποστολή τους στη Γη.

Γι' αυτό το λόγο είμαι παντού δραστήριος καθώς στην τελευταία εποχή πριν έρθει το τέλος απαιτούνται εντελώς εξαιρετικά μέτρα βοήθειας προς την ανθρωπότητα. Σας έχω πει ήδη πολλές φορές ότι επικοινωνώ μαζί σας άμεσα ή έμμεσα μέσω των αγγελιοφόρων Μου. Η επικοινωνία αυτή δηλαδή γίνεται μέσα από ανθρώπους οι οποίοι παραλαμβάνουν από Μένα το Λόγο Μου για να σας τον μεταδώσουν. Αλλά και στην περίπτωση που ο Λόγος Μου σας δίνεται μέσω αυτών των φωτεινών απεσταλμένων, μπορείτε να αναγνωρίσετε από τη μορφή του ότι πρόκειται για το δικό Μου Λόγο. Πρόκειται πάντοτε για την καθαρή αλήθεια που πηγάζει από Μένα, καθότι οι αγγελιοφόροι του φωτός εκπληρώνουν αποκλειστικά το δικό Μου θέλημα και δεν μεταφέρουν άλλο από την αλήθεια σε όσους από σας διψάτε ειλικρινά για αυτή.

Οπωσδήποτε όμως οφείλετε να εξετάζετε ανελλιπώς τα πάντα λαμβάνοντας παράλληλα υπόψη σας ότι και ο αντίπαλός Μου θέλει να ακουστεί στην εποχή του τέλους υποδυόμενος μάλιστα τον άγγελο του φωτός. Να θυμάστε μόνιμα την προειδοποίηση που σας έδωσα να φυλάγεστε από τους ψευδομεσσίες και τους ψευδοπροφήτες, γιατί και αυτοί επίσης βυσσοδομούν τώρα στη Γη και θέλουν να συσκοτίσουν τους ανθρώπους. Πάντως εσείς θα είσαστε κάθε φορά σε θέση να ελέγξετε με ασφάλεια τα λεγόμενά τους, άμα ζητήσετε τη βοήθειά Μου και άμα εφαρμοσετε ως κριτήριο για να τους ξεχωρίζετε τα λόγια Μου, ότι «το κάθε πνεύμα που μαρτυρεί ότι ΕΓΩ ήρθα ενσαρκωμένος μέσα στον Ιησού Χριστό, μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει αποσταλεί από Μένα για να σας διδάξει».

Θα πρέπει όμως να προσέχετε πάντοτε αν *όντως σας δίνεται, όπως πρέπει, διαφώτιση σχετικά με το θέμα της ενσάρκωσης του Θεού στο πρόσωπο του Ιησού*. Γιατί υπάρχει εξίσου η δυνατότητα ένα αντίθεο πνεύμα για να σας εξαπατήσει, να χρησιμοποιήσει τα ίδια αυτά λόγια περί Ιησού που τα γνωρίζει κι εκείνο, αλλά *δεν μπορεί να σας δώσει και την ερμηνεία τους*. Παρόμοια, μπορεί να θέλουν επίσης να εκφραστούν ανώριμα πνεύματα, τα οποία δεν στέκονται ακόμη στο φως μεν, μα ούτε έχουν και κακές προθέσεις. Αυτά τότε μεταδίδουν απλά *όσα γνωρίζουν από τον καιρό της γήινης ζωής τους,* όμως *δεν πρέ-πει να τα εκλάβετε σαν δυνάμεις που μπορούν να σας διδάξουν.*

Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις είναι η στάση του αποδέκτη των πνευματικών μεταδόσεων που καθορίζει τελικά το εάν μπορούν τέτοια ανώριμα όντα να βρουν ελεύθερο πεδίο έκφρασης ή εάν η σοβαρή του επιθυμία να γνωρίζει την αλήθεια και μόνο αυτή θα τα εμποδίσει στις προθέσεις τους. Υπάρχουν παραδείγματος χάρη στη Γη κήρυκες που στα κηρύγματά τους αναφέρονται μόνο στα θέματα που γνωρίζουν, χωρίς να είναι φωτισμένοι από το Πνεύμα, μα ούτε είναι αναγκαστικά κακόβουλοι

άνθρωποι. Με τον ίδιο δε τρόπο εκφράζονται επίσης κάποια όντα από τον άλλο κόσμο, τα οποία ασχολούνταν με το κήρυγμα ή τη διδασκαλία όταν ήταν στη Γη και τώρα συνεχίζουν απλά τις διδαχές τους στο επέκεινα. Όταν έχουν λοιπόν τη δυνατότητα να επικοινωνήσουν με τους ανθρώπους της Γης, τους παρουσιάζονται σαν δάσκαλοι από τον κόσμο των πνευμάτων. Και τότε ο άνθρωπος που θέλουν να διδάξουν ή που θα τους ακούσει ή που θα τους αποκρούσει, ανάλογα με την ωριμότητά του.

Αυτά τα όντα όμως από τον άλλο κόσμο δεν γνωρίζουν ότι *Θεός και Ιησούς είναι ΕΝΑ - ότι ΕΓΩ μέσα στον Ιησού έγινα ένας ορατός Θεός για σας*. Γιατί τον Ιησού τον θεωρούν απλά σαν τον «άνθρωπο» που έφτασε στην τελειοποίηση πάνω στη Γη, αλλά επειδή δεν ξέρουν τι σημαίνει αυτή η τελειοποίηση, χρησιμοποιούν το *ανθρώπινο όνομά Του* για να κάνουν αξιόπιστες τις διδασκαλίες τους. Βέβαια δεν έχουν την πλήρη επίγνωση του ότι αμαρτάνουν σοβαρά με αυτές τις μεταδόσεις, αλλιώς είναι σίγουρο ότι δεν θα το έκαναν. Γιατί η πρόθεσή τους παραμένει να οδηγήσουν τους ανθρώπους στο «βασίλειο των Ουρανών», όπως επιδίωκαν και με τα κηρύγματά τους όταν ήταν στη Γη. Γι' αυτό άλλωστε οι ανακοινώσεις τους από το χώρο των πνευμάτων δημιουργούν την εντύπωση ότι πρόκειται για αψεγάδιαστες διδασκαλίες οι οποίες προέρχονται από ανώτερες σφαίρες.

Αυτά τα όντα όμως από τον άλλο κόσμο δεν γνωρίζουν ότι *Θεός και Ιησούς είναι ΕΝΑ - ότι ΕΓΩ μέσα στον Ιησού έγινα ένας ορατός Θεός για σας*. Γιατί τον Ιησού τον θεωρούν απλά σαν τον «άνθρωπο» που έφτασε στην τελειοποίηση πάνω στη Γη.

Ένας πνευματικά αφυπνισμένος ωστόσο το διαισθάνεται ότι δεν είμαι και ούτε μπορώ να είμαι ΕΓΩ η πηγή μιας τέτοιας διδασκαλίας, επειδή το κύριο θέμα, δηλαδή τη *Θεότητα μέσα στον Ιησού,* δεν το παρουσιάζουν με την απαραίτητη σαφήνεια. Αυτή η πρωταρχική αλήθεια όμως πρέπει να εξηγείται πάντοτε με ενάργεια μέσα στο Λόγο Μου. Γιατί είναι απαραίτητο να διδαχθείτε την αλήθεια σεις οι άνθρωποι, προκειμένου να καταλάβετε και να αναγνωρίσετε το λυτρωτικό έργο του Ιησού Χριστού.

Για το λόγο αυτό δεν παύω να σας προτρέπω να συνδεθείτε στενά μαζί Μου και να προσεύχεσθε σε Μένα πενυματικά και αληθινά, ώστε να αποβάλετε ή να διαλευκάνετε οτιδήποτε είναι λάθος στις σκέψεις σας ή δεν καταλαβαίνετε, πράγμα που για την ψυχή σας σημαίνει ότι όχι μόνο δεν κερδίζει τίποτα, αλλά επιπρόσθετα βλάπτεται. Διότι είναι γεγονός ότι ο αντίπαλος προσπαθεί ακατάπαυστα να σκοτεινιάσει το φως ρίχνοντας παντού σκιές.

Αλλά όπου κυριαρχεί η θέληση για την αλήθεια, εκεί το φως είναι λαμπερό, ούτως ώστε δεν μπορεί να παρασύρει αυτούς τους ανθρώπους σε λάθος δρόμους. Όπου λοιπόν έχετε ακόμη ερωτηματικά ή ασάφειες μέσα σας, ρωτάτε απευθείας Εμένα. Κι Εγώ θα σας δίνω τότε άπλετο φως καθώς θα σας αποδεικνύω διαρκώς την αγάπη Μου, η οποία θέλει να σας οδηγήσει όλους στο φως για να μπορέσετε να γίνετε μακάριοι.

Αμήν Η ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΓΗΣ

Αρ. 4587 13.3.1949

«Εξετάζετε τα πάντα και κρατάτε ό,τι είναι καλό»

(Προς Θεσσαλονικείς Α΄ 5,21)

Σας βεβαιώνω ότι είναι ανυπολόγιστη η ζημιά που προκαλείτε στον εαυτό σας, εάν δεν δίνετε την πρέπουσα σημασία στο Λόγο Μου που σας έρχεται απευθείας από ψηλά, εάν μάλιστα αρκείσθε στις διδασκαλίες που σας δίνουν διάφοροι δάσκαλοι παρ' όλο που οι ίδιοι βρίσκονται σε άγνοια. Αλλά θα καταλάβετε τι είναι αυτές οι διδασκαλίες τους πραγματικά, μόνο όταν βάλετε στην καρδιά σας το Λόγο Μου που έρχεται από τα ύψη.

Το πρώτο και κύριο που πρέπει να επιδιώκετε στη ζωή σας είναι το φως, γιατί το

σωστό φως είναι που φωτίζει το δρόμο τον οποίο πρέπει να πάρετε για να φτάσετε στον προορισμό σας. Μέσα στο σκοτάδι χάνετε προφανώς το σωστό δρόμο κι έτσι κατευθύνεσθε προς τα εκεί όπου βλέπετε κάποιο σπινθήρισμα, αλλά δεν είναι παρά μια οφθαλμαπάτη που σας εκτρέπει από την κανονική πορεία. Γι' αυτό πρέπει να θέλετε να το βρείτε το σωστό φως, πράγμα που σημαίνει ότι πρέπει να αναζητήσετε και να προσπαθήσετε για να κάνετε δική σας τη γνώση που ανταποκρίνεται στην αλήθεια. Έτσι μόνο θα σχηματίσετε μια σωστή εικόνα για Μένα που να σας δείχνει την αγάπη Μου ως Πατέρα και Δημιουργού και τότε χωρίς να κοιτάτε δεξιά ή αριστερά θα βάλετε στόχο να πετύχετε την επα-νασύνδεση μαζί Μου, την πρωταρχική πηγή σας.

Άρα αυτός είναι ο λόγος που θα πρέπει να λάβετε γνώση της αλήθειας. Αλλά βέβαια την αλήθεια μπορεί να τη δώσει μονάχα Εκείνος που είναι ο ίδιος η Αιώνια Αλήθεια, ή αυτός που την έλαβε απευθείας από Εκείνον. Να επιδιώκετε επομένως να βρείτε τούτη τη μία και μοναδική Αλήθεια και να μην αρκείσθε σε μια γνώση που δεν πηγάζει απευθείας από την αιώνια Πηγή. Γι' αυτό σας συνιστώ, με όσο γίνεται μεγαλύτερη έμφαση, να μην προσπερνάτε χωρίς έλεγχο την καθαρότατη αλήθεια που σας αποκαλύπτει η Αγάπη Μου.

Εξετάζετε τα πάντα και κρατάτε το καλύτερο. Εάν σας προσφερθεί κάτι σαν Λόγος του Θεού, δώστε τη δέουσα προσοχή και συλλογισθείτε μέσα στην καρδιά σας τι θέση πρέπει να πάρετε απέναντι σε αυτό που έχετε στα χέρια. Μην τον αρνείσθε χωρίς έλεγχο, παρά σκεφθείτε ότι μπορεί όντως να απορρίπτετε μια μεγάλη προσφορά χάρης, γι' αυτό είναι καλύτερο να ελέγξετε πρώτα τι είναι αυτό που σας προσφέρεται. Εάν στη συνέχεια μπορείτε να το απορρίψετε απόλυτα πεπεισμένοι, τότε δεν φέρετε καμία ευθύνη. Όμως πρέπει να προηγηθεί μία σοβαρή, διεξοδική εξέταση, ώστε εκείνος που έχει καλή θέληση και καρδιά γεμάτη αγάπη να αναγνωρίσει τη φωνή του Πατέρα του που του μιλάει.

Εάν σας προσφερθεί κάτι σαν Λόγος του Θεού, δώστε τη δέουσα προσοχή και συλλογισθείτε μέσα στην καρδιά σας τι θέση πρέπει να πάρετε απέναντι σε αυτό που έχετε στα χέρια. Μην τον αρνείσθε χωρίς έλεγχο, παρά σκεφθείτε ότι μπορεί όντως να απορρίπτετε μια μεγάλη προσφορά χάρης, γι' αυτό είναι καλύτερο να ελέγξετε πρώτα τι είναι αυτό που σας προσφέρεται.

Σας προσφέρεται το πιο πολύτιμο δώρο που έχει να σας δώσει η χάρη κι η αγάπη Μου. Εκμεταλλευτείτε το λοιπόν, αφήστε τη χάρη να σας επηρεάσει, ακούστε το Λόγο Μου και βιώστε τον στην πράξη. Δεν θα αργήσετε τότε να αναγνωρίσετε ότι είναι αιώνια Αλήθεια που πηγάζει από Μένα τον ίδιο και σας μυεί αληθινά στη Γνώση. Θα νιώσετε μέσα σας τη φωτεινότητά του και θα αναγνωρίσετε με διαύγεια το δρόμο που στο τέρμα του βρίσκομαι Εγώ. Σαν συνέπεια θα σας είναι δυνατό να πιστέψετε με ακλόνητη βεβαιότητα και έτσι θα μπορείτε να μιλάτε στο όνομά Μου μπροστά στον κόσμο. Γιατί τότε η πίστη σας θα είναι ολοζώντανη, μια πίστη που μόνο η καθαρή αλήθεια μπορεί να γεννήσει.

Γι' αυτό σας συνιστώ γι' άλλη μια φορά, να μην αποκρούετε τους απεσταλμένους Μου που σας φέρνουν το Λόγο Μου. Εγώ ο Ίδιος σας δίνω την πιο πολύτιμη χάρη, την αιώνια Αλήθεια, γιατί μόνο με την Αλήθεια μπορείτε να γίνετε μακάριοι.

Αμήν

Η ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΓΗΣ

4. ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΝΕΑ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ;

Το γράμμα σκοτώνει, το πνεύμα δίνει ζωή

Στα κείμενα της νέας αποκάλυψης δίδεται εκ νέου και με κάθε λεπτομέρεια η αληθινή διδασκαλία, που ο Ιησούς Χριστός, ο εξανθρωπισμένος Θεός, ανακοίνωσε πριν από 2000 χρόνια, αποτέλεσε δε παράδειγμα της με την ίδια τη ζωή του. Σύμφωνα με την Παλαιά Αποκάλυψη (Ιωάν. 14,26), το Άγιο Πνεύμα μέσα από αυτά

το κείμενα θα μας διδάξει *«όλα τα υπόλοιπα»* και *«θα μας θυμίσει όλα όσα ο ίδιος ο Ιησούς δίδαξε και έκανε».* Με τη Νέα Αποκάλυψη φωτίζονται όλες οι ελλείψεις και ατέλειες της μέχρι τώρα παράδοσης, ενώ γίνονται περιττά και αστήρικτα όλα τα ανθρώπινα δόγματα και ερμηνείες. Με πραγματικά ουράνια διαύγεια και πνευματική δύναμη τονίζεται και τίθεται στο προσκήνιο ως κεντρική αλήθεια και κύριος, θεμελιώδης νόμος το μεγάλο γεγονός που ήδη αναφέραμε: ότι η θεμελιώδης φύση του Θεού είναι αιώνια ενεργή αγάπη, συνεπώς δε ο άνθρωπος μπορεί μόνον απ' αυτόν το δρόμο της καθαρής, ανιδιοτελούς, ενεργής αγάπης να πλησιάσει τον Θεό και να γίνει ευτυχισμένος. Για να εξηγηθεί αυτή η αποφασιστική για την τελείωση αλήθεια, δίνεται στον άνθρωπο η δυνατότητα να δει βαθιά μέσα στη θεία φύση, να μάθει τους στόχους της Εξέλιξης της Δημιουργίας και τα μυστικά της τελείωσης μας στον άλλο κόσμο.

Όπως είδαμε στο προηγούμενο κεφάλαιο, ο Δημιουργός μάς παρέχει τη διδασκαλία που είναι απαραίτητη για τον εξαγνισμό και την τελείωση της ύπαρξης μας κυρίως με τον αποκαλυμμένο, εξωτερικό Λόγο του. Όμως, αυτή η διδασκαλία που μας δίδεται εξωτερικά – από το βιβλίο της φύσης και τα κείμενα της αποκάλυψης όλων των λαών και όλων των εποχών – δεν θα μπορούσε να έχει ολοκληρωμένη επίδραση, αν δεν διδασκόμασταν διαρκώς και εσωτερικά μέσω της φωνής του Θεού.

Αυτή η εσωτερική διδασκαλία, που κάθε άνθρωπος μπορεί να λάβει, αποκαλείται ο ζωντανός, εσωτερικός Λόγος του Θεού. Ο Ιησούς, όταν εγκατέλειψε αυτό τον κόσμο, το υποσχέθηκε στους τότε μαθητές του και σε όλους εμάς τους άλλους με τα λόγια:

«Αν Με αγαπάτε, τότε τηρείτε τις εντολές Μου! Τότε θα παρακαλέσω τον Πατέρα, κι Εκείνος θα σας στείλει μία άλλη υποστήριξη, που θα μείνει μαζί σας αιώνια: το πνεύμα της Αλήθειας. Ο κόσμος δεν μπορεί να το λάβει, γιατί δεν έχει μάτια γι' αυτό, ούτε το αναγνωρίζει. Εσείς όμως θα το αναγνωρίσετε, θα μείνει αιώνια μαζί σας και μέσα σας. Όποιος γνωρίζει και τηρεί τις εντολές Μου, αυτός Με αγαπάει. Όποιος, όμως, Με αγαπάει, αυτόν θα τον αγαπάει ο Πατέρας Μου, όπως κι Εγώ, και θα του φανερώσω τον εαυτό Μου! Ο βοηθός, όμως, το Άγιο Πνεύμα, που θα στείλει εν ονόματι Μου ο Πατέρας, θα σας διδάξει όλα τα υπόλοιπα και θα φέρει στη μνήμη σας όλα όσα έχω πει». (Ιωάν. 14,15-26).

Με τα λόγια αυτά του Ιησού λέγονται απείρως πολλά, ουσιαστικά όλα όσα πρέπει να ξέρει ο άνθρωπος για τον εσωτερικό Λόγο του Θεού.

Από το βιβλίο του Βάλτερ Λουτς «Η Διδασκαλία του Χριστού» εκδ. Πύρινος Κόσμος.

ΤΙ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ Η ΝΕΑ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ;

Η Νέα Αποκάλυψη ασχολείται μεταξύ άλλων με τα εξής ερωτήματα:

Το Είναι του Θεού: «Η Αγάπη είναι το ιδιαίτερο, εσώτατο και θεμελιώδες Είναι Μου. Από αυτό το Είναι που είναι το απεριόριστο Πνεύμα της Αγιοσύνης Μου, πηγάζει η δύναμη που δρα σ' όλη την απεραντοσύνη».

Ο Ιησούς είναι αληθινός άνθρωπος και αληθινός Θεός. Η αληθινή αιτία και ο σκοπός της ενσάρκωσης του Θεού. Τα νεανικά χρόνια του Ιησού.

Το θείο έργο της Δημιουργίας: Η πνευματική πρωταρχική Δημιουργία. Η πτώση του Εωσφόρου. Το σύμπαν, σχολείο κάθαρσης για τις ψυχές. Οι βαθμίδες της ζωής από τα φυσικά βασίλεια μέχρι τον άνθρωπο. Η πνευματική ουσία όλης της ύλης. Ο άνθρωπος, μία τριαδικότητα πνεύματος-ψυχής-σώματος.

Η γη, ανώτερη σχολή για τα παιδιά του Θεού. Η πρώτη ανθρωπότητα και ο κατακλυσμός του Νώε. Ο δρόμος της σωτηρίας προς το Θεό. Η ανθρώπινη ζωή στο φως των εντολών της Αγάπης. Γιατί η αρρώστια, η δυστυχία και τα άλλα δεινά παθήματα;

Η πίστη: Τυφλή πίστη ή πίστη βασισμένη στη λογική; Οι βάσεις των Ευαγγελίων και οι συντάκτες τους. Τελετές και θεία λειτουργία. Κανένας καταναγκασμός στα ζητήματα της πίστης και της θρησκείας.

Η αληθινή διαδοχή του Χριστού. Η Βασιλεία του Θεού. Η εκκλησία του Χριστού. Η πνευματική αναγέννηση. Ματιές στη ζωή στο υπερπέραν. Μετενσάρκωση της ψυχής (μετεμψύχωση), ο Παράδεισος, η Κόλαση και το ενδιάμεσο βασίλειο (τα προηγούμενα στοιχεία είναι απόσπασμα από τον κατάλογο περιεχομένων του τρίτομου έργου «Η Νέα Αποκάλυψη», του δρα Βάλτερ Λουτς).

Ένα μεγάλο τμήμα του έργου ασχολείται με την πνευματική πρωταρχική Δημιουργία, η οποία προηγήθηκε της Δημιουργίας του Κόσμου, τη Δημιουργία δηλαδή μυριάδων πνευματικών όντων από τα οποία μια μερίδα αποστάτησε υπό την καθοδήγηση του Εωσφόρου. Ακολούθησε η υλική Δημιουργία, για να μπορέσουν να σωθούν τα πνεύματα που είχαν αποστατήσει. Σύμφωνα με το μεγαλόπνευστο Σχέδιο του Θεού, οι εωσφορικές σπίθες από ζωή που σιγά-σιγά απελευθερώνονται, οδηγούνται σταδιακά, δηλαδή σε εξελικτική μορφή, μέσα από το ορυκτό, φυτικό και ζωικό βασίλειο στον τελικό τους στόχο, τον άνθρωπο. Στη Νέα Αποκάλυψη, αυτή η διαδικασία σχολιάζεται μεταξύ άλλων ως εξής: «Αυτός ο υπέρογκος αριθμός από αποστατημένα πνεύματα που έπεσαν μαζί με τον Εωσφόρο και στη συνέχεια, ως φορείς της ύλης, φυλακίσθηκαν μέσα της, όλα μαζί απαρτίζουν και ταξινομούν τη Δημιουργία σε όλους τους Κόσμους, αντίστοιχα με το πνευματικό τους περιεχόμενο».

«ΠΡΟΦΗΤΙΚΕΣ ΦΩΝΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ» ΚΑΙ «Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΓΙΑΚΟΜΠ ΛΟΡΜΠΕΡ»

11.3.1959

«Εγώ συνομιλώ με όλα τα παιδιά Μου που με το δέσιμό τους μαζί Μου και τη θέληση να Μ' ακούσουν Μου δίνουν αυτή τη δυνατότητα. Τα λόγια Μου απευθύνονται πάντα σε εκείνους που θέτουν ερωτήματα και έχουν τη θέληση να Με ακούσουν. Ωστόσο εν όψει της μεγάλης πνευματικής ένδειας στη γη και του επικείμενου τέλους, στέλνω εκ νέου στην ανθρωπότητα τη διδασκαλία που δίδαξε ο άνθρωπος Ιησούς, ώστε να διαδοθεί και ν' αγγίξει όλους εκείνους που, επειδή αναζητούν την αλήθεια, είναι ανοικτοί απέναντι στο Λόγο Μου που τους τον μεταφέρουν οι απεσταλμένοι Μου. Επομένως ο Λόγος αυτός απευθύνεται σε *όλους,* αλλά αληθινή εντύπωση θ' αφήσει μόνο σε όσους τον ακούν χωρίς αντίσταση. Και οι ίδιοι αυτοί στη συνέχεια θα ενεργούν και θα ζουν σ' αρμονία με το Λόγο Μου, έτσι ώστε θα μπορέσουν να βιώσουν τ' αποτελέσματά του πάνω τους, αφού θ' αυξηθεί η δύναμη και το φως τους, η ισχύς της θέλησης και της σοφίας τους. Διότι οτιδήποτε προέρχεται από Μένα έχει υποχρεωτικά επίδραση και αποτέλεσμα. Με την προϋπόθεση βέβαια ότι ο άνθρωπος δεν φέρνει αντίσταση, ότι δηλαδή *θέλει* να του μιλήσω και δέχεται με ευγνωμοσύνη τη χάρη που του προσφέρει η αγάπη Μου και δεν θα πάψει να του προσφέρει ως το τέλος.

ΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΣΤΗ ΝΕΑ ΠΕΝΥΜΑΤΙΚΗ ΕΠΟΧΗ

Η σωστή καλλιέργεια της πίστης είναι επίσης πολύ σημαντική προκειμένου να φτάσουμε το πρότυπο τελειότητας που μας έδωσε ο Ιησούς Χριστός.

Κι αυτό επειδή η βασισμένη στη λογικά αληθινή και ζωντανή πίστη αποτελεί τη βάση για ν' αρχίσουμε την πνευματική μας εξέλιξη και να χτίσουμε τη ζωή μας με όλες μας τις επιδιώξεις και την ελπίδα. Σήμερα, όμως, ειδικά το θεμέλιο της πίστης είναι που δέχεται έντονες επιθέσεις από τον χωρίς πίστη κόσμο. Καθημερινά λένε στα παιδιά του Θεού: «Η πίστη σας άραγε δεν είναι μονάχα μια επινόηση, μια φαντασία; Πού είναι οι αποδείξεις για το ότι ένας Θεός κατέχει την εξουσία και φροντίζει για τους ανθρώπους στην ευημερία και στη δυστυχία τους;

Βέβαια, η λογική μας μπορεί ν' αναγνωρίσει ένα ανώτατο πνεύμα ως αρχιτέκτονα του κόσμου, εν όψει μάλιστα της σκοπιμότητας και της τελειότητας όλων των δημιουργημάτων μπορεί και ν' αξιώσει λογικά την ύπαρξή του. Όμως το ότι αυτός ο ένας Θεός, που δημιούργησε και διατηρεί τα τεράστια ηλιακά συστήματα, νοιάζεται και για τους ασήμαντους ανθρώπους, και μάλιστα ότι σκέφτεται τον καθένα τους χωριστά, αυτά είναι μόνον υποθέσεις που δεν φαίνονται ιδιαίτερα εύλογες στον υγιή κοινό νου, αντίθετα μάλιστα, μοιάζουν να είναι εντελώς αντίθετες μ' αυτόν!»

Η τυφλή και η λογική πίστη

Οι σημερινές κατευθύνσεις των εκκλησιών, καθώς και των περισσοτέρων αιρέσεων, επίσης όμως οι κοινότητες φανατικών *«απίστων»,* απαιτούν από τους οπαδούς τους μία απόλυτη, τυφλή πίστη στις είτε καταφατικές είτε αρνητικές θέσεις και ομολογίες τους.

Οι εκκλησίες των χριστιανικών δογμάτων αναγνωρίζουν για παράδειγμα ότι το κύριο δόγμα τους, η διδασκαλία για τον τριαδικό Θεό, δεν μπορεί να γίνει αντιληπτή με τη βοήθεια της λογικής. Παρ' όλ' αυτά, απαιτούν από όλα τα μέλη τους να δέχονται χωρίς όρους αυτό το δόγμα, το οποίο μάλιστα έχουν κάνει κύριο θεμέλιο ολόκληρου του συστήματος της διδασκαλίας τους. Πέρα απ' αυτό, απαιτούν την πίστη στο *«προπατορικό αμάρτημα»,* στη *«συνέχιση της ζωής»,* χωρίς να δίνουν άλλες αποδείξεις γι' αυτά από τα *όσα* αναφέρονται στην Αγία Γραφή. Πώς κρίνει όμως αυτήν τη γραπτή απόδειξη εκείνος που δεν μπορεί να πιστέψει ότι η Αγία Γραφή έχει το χαρακτήρα αποκάλυψης, εκείνος που πρέπει πρώτα να του αποδειχθεί το θεόπνευστο αυτών των κειμένων; Οι Εκκλησίες δεν δίνουν σ' αυτούς τους ανθρώπους, που τους χαρακτηρίζει μεγαλύτερη κριτική διάθεση, κάποιες διαυγέστερες λογικές αιτίες για τις διάφορες διδασκαλίες πίστης.

Η διδασκαλία για την πίστη, που μεταδίδεται στα γραπτά της νέας αποκάλυψης μέσω του Γιάκομπ Λόρμπερ, διαφορίζεται από τις εκκλησιαστικές χριστιανικές και πολλές άλλες θρησκείες από το ότι απορρίπτει εντελώς κάθε τυφλή πίστη και προσπαθεί να κάνει σαφώς κατανοητά σε κάθε άνθρωπο όλα τα στοιχεία της πίστης, ανάλογα με την ωριμότητά του και την αντιληπτική του δυνατότητα.

Δεν υπάρχει εδώ μυστικιστικό σκοτάδι, ούτε μυστικοπάθεια «μυημένων», δεν υπάρχουν κληρικοί και λαϊκοί, φωτισμένοι και κοινοί θνητοί, *«εσωτερικός κι εξωτερικός κύκλος», «εσωτερική»* κι *«εξωτερική»* σχολή!

Αντίθετα, μέσα από τα γραπτά της νέας αποκάλυψης αποκαλύπτεται σε κάθε αληθινό αναζητητή όσο το δυνατόν πιο λογικά και σαφέστερα, πειστικά και ζωντανά, η φύση και η δημιουργική δράση του Θεού, ο σκῦπός και ο δρόμος της τελείωσης, αυτός και ο άλλος κόσμος.

«Όταν ένας άνθρωπος δεν έχει ανεπτυγμένο νου, η δε πίστη του είναι μονάχα μία υπακοή της καρδιάς και της βούλησης», λέγεται στο *«Μεγάλο Ευαγγέλιο», «πρέπει*

να τον αντιμετωπίζουμε με μεγάλη προσοχή, ώστε να μην καταλήξει σε απατηλές, παράλογες ιδέες, ούτε να ξεφύγει σε επικίνδυνα λανθασμένους δρόμους -όπως δυστυχώς συμβαίνει στους ειδωλολάτρες και σ' αυτή την εποχή (του Ιησού) σε πολλούς Εβραίους».

«Γι' αυτό, ένας σωστός μαθητής της διδασκαλίας Μου δεν πρέπει να δέχεται ποτέ κάτι επιπόλαια και χωρίς ακριβή προηγούμενο έλεγχο. Μόνον αφού αποκτήσει μία ουσιαστική ιδία και πεισθεί, πρέπει να υιοθετεί το καλό και το αληθινό, ύστερα δε να πράττει έξυπνα και σοφά. Τότε θα έχει όλες εκείνες τις επιτυχίες, που δίκαια μπορεί να εκθειάσει και στους άλλους ως ευλογημένες από τον ουρανό».

«Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ»

5. ΤΙ ΕΙΝΑΙ Ο ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ;

«… Δεχτείτε με ταπεινοφροσύνη τον Λόγο που φύτεψε μέσα σας ο Θεός και που μπορεί να σώσει τις ψυχές σας».

Ιακώβου 1, 24

11.3.1959

Ο εσωτερικός Λόγος

«… Τη φωνή Μου μπορούν να την ακούσουν όλοι όσοι το θλουν και το επιδιώκουν μέσα στην καρδιά τους, όσοι δηλαδή δεν απαγγέλλουν απλά με τα χείλια τους προσευχές που Εγώ έτσι κι αλλιώς δεν ακούω. Όμως έχω επίσης πολλά παιδιά τα οποία προσεύχονται με την καρδιά τους και γι' αυτό κι Εγώ εισακούω τις προσευχές τους, ιδίως όταν Μου ζητούν να τους μιλήσω σαν πατέρας στο παιδί του.

Η παράκληση αυτή Μου αποδεικνύει την αγάπη για Μένα, ότι είμαι τα πάντα για ένα τέτοιο παιδί και Θεός και Πατέρας και φίλος κι αδελφός. Τότε λοιπόν εκφράζομαι κι Εγώ ως πατέρας, φίλος και αδελφός, τα δε λόγια Μου αποτελούν κάθε φορά μια απάντηση στις παρακλήσεις και στις επιθυμίες που Μου εξομολογείται με εμπιστοσύνη το παιδί Μου.

Επομένως, ο καθένας μπορεί να περιμένει ότι θα του απευθύνω το λόγο, φθάνει να προσμένει *μ' επιμονή,* σε ένα εσωτερικό διάλογο μαζί Μου, μέχρι που να του γίνει συνειδητή η απάντησή Μου. Αυτή δε η επιμονή και η προσμονή να έρθει η απάντησή Μου είναι μια απαραίτητη προϋπόθεση γιατί φανερώνει την πίστη ότι μιλάω όντως στα παιδιά Μου.

Αν οι άνθρωποι είχαν αυτή τη βαθιά πίστη, τότε δεν θα τους εξέπληττε ότι ο Θεός συνδιαλέγεται με τα πλάσματά του, ότι δηλαδή ο πατέρας μιλάει με τα παιδιά του.

Αμήν

ΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΣΤΗ ΝΕΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΕΠΟΧΗ

Περιληπτική διδασκαλία περί του Θείου εσωτερικού Λόγου

Ο μυστικός Ιωάννης Τένχαρτ (έτος γέννησης 1661) αποτελεί μία ιδιαίτερη μαρτυρία της ενέργειας του Αγίου Πνεύματος μέσα στον πνευματικό άνθρωπο.
Από το 43ο έτος της ηλικίας του ο Κύριος του μιλούσε σχεδόν καθημερινά μέσω της εσωτερικής φωνής. Με βάση αυτή τη ζωντανή βίωση του Θεού ο Τένχαρτ έγραψε μία

«Περιληπτική διδασκαλία περί του θείου εσωτερικού Λόγου» με την ευχή «να ανατείλλει και σε πολλούς άλλους ο αιώνιος πρωινός αστέρας Ιησούς Χριστός προς δόξα του Θεού και προς αιώνια αγαλλίαση της ψυχής τους». Ακολουθούν αποσπάσματα:

«Τον καιρό αυτό ακούγονται πολλά για τον εσωτερικό Λόγο του Θεού. Υπάρχει επομένως εκτός από την Αγία Γραφή ή τη Βίβλο και άλλος, πιο άμεσος Λόγος του Θεού;

Βέβαια, εκτός από την Αγία Γ ραφή υπάρχει ένας άλλος αμεσότερος Λόγος του Θεού, ο επονομαζόμενος «εσωτερικός Λόγος».

Αλλά ο Παύλος γράφει στους Γαλάτες 1,8: "Ακόμη κι αν εμείς ή ακόμη κι ένας άγγελος από τον ουρανό σάς κηρύξει ευαγγέλιο διαφορετικό από το ευαγγέλιο που σας κηρύξαμε, να είναι ανάθεμα!" Πώς, λοιπόν, εξηγείται αυτό;

Ο Παύλος εννοεί άλλες, αντίθετες διδασκαλίες που από εκείνον τον καιρό κιόλας προσπαθούσαν να εισαγάγουν οι ψευδοαπόστολοι. Αντίθετα, ο εσωτερικός Λόγος για τον οποίο μιλάμε δεν είναι διαφορετικός ως προς το νόημα και την κατανόησή του, αλλά μόνο ως προς το ύφος και τη μορφή της αποκάλυψης.

Είναι, λοιπόν, αυτός ο εσωτερικός Λόγος επίσης θεμελιωμένος στη Βίβλο;

Ναι, επαρκώς, τόσο στην ίδια την Αγία Γραφή, όσο και στην εμπειρία. Γιατί ολόκληρη η Αγία Γραφή (στα ουσιώδη σημεία της) έχει προέλθει από τον ίδιο τον εσωτερικό Λόγο, κι ουσιαστικά δεν είναι τίποτα άλλο από έκφραση του εσωτερικού Λόγου του Θεού. Ό,τι δηλαδή ειπώθηκε εσωτερικά από το ζωντανό Λόγο στους προφήτες, τους Ευαγγελιστές και τους Αποστόλους, εκείνοι το κήρυξαν εξωτερικά και το κατέγραψαν, απ' αυτά δε προέκυψε η Βίβλος ως βιβλίο. Αυτό μπορεί να σου το διδάξει και η γνωστή φράση του Πέτρου: "Υπό Πνεύματος Αγίου φερόμενοι, ελάλησαν άγιοι Θεού άνθρωποι". (Πετρ. ΒΊ, 19-21, Τιμ. Β' 3,16). ("Εμπνευσμένοι από το Άγιο Πνεύμα, μίλησαν από μέρους του Θεού άγιοι άνθρωποι").

Μήπως, όμως, σύμφωνα με τις Πράξεις των Αποστόλων Β' κ.λπ., εμφανίστηκε τόσο έντονα μόνο στην αρχή της Καινής Διαθήκης, στους Αποστόλους και στους αποστολικούς μάρτυρες τού Ιησού Χριστού;

Όχι μόνο σ' αυτούς, αλλά και σε όλους τους αληθινούς και σωστούς χριστιανούς από τότε μέχρι σήμερα! Αν και βέβαια, ανάλογα με τις ικανότητες και την καταλληλότητα του καθενός.

Από πού μπορούμε να το αποδείξουμε αυτό;

Τόσο από τα χωρία Ιωάν. 14,21. 14,26. 6,45. Α' Ιωάν. 2,20,27 Εβρ. 8,10-11 Ιωήλ 2,28-29 κ.λπ., όσο και -ιδιαίτερα- από τα έγκυρα παραδείγματα της διαπιστωμένης εκκλησιαστικής ιστορίας των καιρών της Καινής Διαθήκης, σύμφωνα με τα οποία πάντοτε υπήρχαν άνθρωποι που οι αληθινοί χριστιανοί τους τιμούσαν, επειδή αποδεδειγμένα κατείχαν τον εσωτερικό Λόγο, ενώ όσοι δεν ήταν γνήσιοι χριστιανοί, με διάφορα προσχήματα και χαρακτηρισμούς τους απέρριπταν και τους καταδίωκαν ως αιρετικούς.

Άραγε υπάρχουν σήμερα ακόμη τέτοιοι άνθρωποι που κατέχουν στ' αλήθεια τον εσωτερικό Λόγο κι ακούν τον Θεό να μιλάει μέσα τους;

Και βέβαια, αναγνωρίζονται δε εύκολα από το ότι διώκονται. Αν και μπορεί να υπάρχουν κάποιοι με αυτό το χάρισμα που παραμένουν κρυφοί... (Ψαλμ. 31,20-21).

Τι είναι στην ουσία ο εσωτερικός Λόγος;

Δεν είναι άλλο από μία άμεση φιλική ομιλία του Θεού εν Ιησού Χριστώ (που γίνεται μέσω του Αγίου Πνεύματος) με τα παιδιά Του και όλους τους αληθινά πιστούς· η ομιλία αυτή γίνεται μέσω του Αγίου Πνεύματος στο εσώτατο βάθος της ψυχής τους με σκοπό την καθημερινή τους διδασκαλία και την αιώνια σωτηρία τους. (Σοφία 7,21-28).

Τι είναι στην ουσία ο εσωτερικός Λόγος; Δεν είναι άλλο από μία άμεση φιλική ομιλία του Θεού εν Ιησού Χριστώ (που γίνεται μέσω του Αγίου Πνεύματος) με τα παιδιά Του και όλους τους αληθινά πιστούς· η ομιλία αυτή γίνεται μέσω του Αγίου Πνεύματος στο εσώτατο βάθος της ψυχής τους με σκοπό την καθημερινή τους διδασκαλία και την αιώνια σωτηρία τους.

Σύμφωνα με αυτά που αναφέρεις, αποδεικνύεται ότι *όλοι οι άνθρωποι* έχουν εμφυτευμένο μέσα τους τον εσωτερικό Λόγο;

Ο εσωτερικός Λόγος είναι βέβαια μέσα σε όλους τους ανθρώπους, αλλά όχι με τον ίδιο τρόπο- αλλιώς είναι σε αυτούς που δεν πιστεύουν, αλλιώς σε αυτούς που βρίσκονται στο δρόμο της επιστροφής προς τον Θεό και αλλιώς σε αυτούς που έχουν ήδη επιστρέψει κοντά Του και έχουν υπάκουη καρδιά.

Πώς μπορεί όμως να είναι κάποιος απόλυτα βέβαιος ότι είναι αληθινά ο Λόγος του ζωντανού Θεού που ακούει;

Όσο βέβαιοι ήταν οι προφήτες και οι απόστολοι για το Λόγο του Θεού μέσα τους, όσο βέβαιος είναι και δικαιούται να είναι κάποιος γι’ αυτά που του υπαγορεύει η φωνή της συνείδησής του ή ακόμη όσο βέβαιο είναι ένα παιδί του Θεού ότι η προσευχή του εισακούγεται και ότι ο Χριστός κατοικεί μέσα του, καθότι το ίδιο το Άγιο Πνεύμα πιστοποιεί με τη μαρτυρία του ότι έχει αποκτήσει την πατρότητα του Θεού, εξίσου ακλόνητα βέβαιος μπορεί να είναι κάποιος ότι είναι ο Λόγος που ακούγεται μέσα του. Διότι ο Λόγος πείθει με τη μαρτυρία του και αποδεικνύει πέρα από κάθε αμφιβολία την αλήθεια του μέσα στην καρδιά εκείνου που τον ακούει, ενάντια σε κάθε επιχείρημα ή αντίρρηση που προβάλλει η λογική και τα ψευδή, κακά πνεύματα· έτσι μπορεί να πει ησυχασμένος και χαρούμενος, όπως ο Παύλος: “Ξέρω σε ποιον πιστεύω”. (Προς Τιμόθεο Β' 1,12).

Πώς μπορεί, λοιπόν, να ακούσει κάποιος αυτόν τον εσωτερικό Λόγο, με άλλα λόγια τι πρέπει να κάνει ώστε να τον αφουγκραστεί μέσα του αληθινά;

Η καλύτερη και καταλληλότερη προετοιμασία είναι καταρ- χάς να υπακούς πιστά και ευσυνείδητα την ίδια σου τη συνείδηση με την οποία σου μιλάει ο Θεός, σε οτιδήποτε σου υπαγορεύει να κάνεις ή να μην κάνεις. (Λουκάς 16, 10-12). Επιπλέον, αυτό που χρειάζεται είναι:

1. Υπέρβαση του εγώ και της αγάπης για τα γήινα πράγματα. (Λουκάς 14,33).
2. Αγνότητα και μέτρο σε όλα τα πράγματα. (Σοφία 1, 4-7. Λουκάς 21,34. Προς Ρωμαίους 13, 11-14).
3. Ενεργητικότητα και επαγρύπνηση, ώστε να πράττεις το σωστό. (Ψαλμός 57, 8-9. Λουκάς 12, 35-36).
4. Να περιμένεις ακλόνητος την ώρα που θα θελήσει ο Θεός να σου αποκαλυφθεί. (Ψαλμοί 25,5,27,14. Ησάίάς 40,31. Ιάκωβος 5, 7-8).
5. Οπωσδήποτε πάνω από όλα σοβαρή και αδιάκοπη εσωτερική προσευχή που πρέπει να γίνεται όχι τόσο με πολλά λόγια όσο με μία ακατάσβεστη, βουβή και γαλήνια επιθυμία, πείνα και δίψα για να σου δοθεί αυτή η χάρη. (Σοφία 9. Σειράχ 51,18. Λουκάς 11,9-13).

Λες ότι πρέπει κανείς να προσέξει για να μην εκλάβει την απάντηση που δίνει μόνος του στον εαυτό του ή που του την υποβάλλει ένα ξένο πνεύμα σαν απάντηση που υποτίθεται ότι του δίνει ο Θεός στο ερώτημά του. Πώς μπορεί όμως να ξεχωρίσει τη δική του τη φωνή ή τη φωνή ενός παραπλανητικού κακού πνεύματος από εκείνη του Θεού;

Τη φωνή του δικού μας πνεύματος (δηλαδή της ατελούς ψυχής μας) μπορούμε να την αναγνωρίσουμε εύκολα καθώς συνήθως πηγάζει από τη φιλαυτία και την ανυπομονησία μας, πράγμα που καθρεφτίζεται στις προθέσεις μας και αφήνει την καρδιά ανικανοποίητη (Εζεκίας 13,2-6. Προς Κολοσσαείς 2,18. Σειράχ 34,3).

Όσον αφορά τώρα τον εχθρό, όσο κι αν μασκαρευτεί, η φωνή του δεν φτάνει ποτέ στα βάθη της καρδιάς (όπως η φωνή του Θεού), αφού ούτε μπορεί ούτε του επιτρέπεται να εισχωρήσει εκεί (όπου είναι η αφεαυτού κατοικία του Θεού) σε καμία περίπτωση· το μόνο που μπορεί είναι να εξαπατήσει τον άνθρωπο μέσω των αισθήσεων ή των σκέψεών του. Εκτός αυτού είναι ψυχρή, ανούσια και χωρίς δύναμη,

ενώ η φωνή του Θεού είναι όλο δύναμη, ισχύ και διάρκεια. Εκείνη αφήνει την καρδιά άδεια, σκοτεινή, στεγνή και άγονη, σκληρή και χωρίς να έχει καλυτερέψει· αντίθετα η φωνή του Θεού φέρνει ευλογία και προκαλεί αμέσως ή με την πάροδο του χρόνου την καθημερινή πραγματική βελτίωση και ενίσχυση της ψυχής (Ψαλμός 68,10. Αποκάλυψη Ιωάννη 3,20). Μπορεί, βέβαια, καμιά φορά και η φωνή ενός πνεύματος φαινομενικά να δημιουργεί ευχαρίστηση ή καλή εντύπωση, όμως δεν είναι παρά μία απάτη και .διέγερση της φαντασίας που στη συνέχεια γεννά μόνο δυσαρέσκεια, πίκρα και θλίψη. Επομένως, μπορεί σαφώς κανείς να ξεχωρίσει τις ψεύτικες φωνές από αυτή του Θεού, εάν την έχει ακούσει ή αισθανθεί μέσα του έστω μία μοναδική φορά (Κατά Ιωάννη 8,42-47. Α' Επιστολή Ιωάννη 4, 1-6).

Γιατί έχει μείνει άγνωστος αυτός ο Λόγος, τόσο στο παρελθόν όσο και σήμερα;

Επειδή όταν έπεσε ο άνθρωπος εξαπατημένος από τον υποχθόνιο όφι, στράφηκε μακριά από τον ζωντανό Θεό και τον αληθινό Λόγο Του που άκουγε εσωτερικά και στράφηκε προς τον εξωτερικό κόσμο· έτσι προτίμησε να επιδιώξει την ευημερία του εκτείνοντας τις αισθήσεις του προς τα έξω, παρά να αναζητήσει πάλι τη σωτηρία του μέσα στον εαυτό του με χαλιναγώγηση και ενδοστρέφεια των αισθήσεών του. Σε αυτή την κατεύθυνση συνεισέφεραν πολύ επίσης τυφλοί, σκοταδιστές και διαφθορείς διδάσκαλοι και ηγέτες που κατεύθυναν τον άμοιρο λαό σε άγρα των εξωτερικών πραγμάτων (Ιερεμίας 7,3. 4. Κεφ. 8,8. Κατά Ματθαίο 15,1-20). Αντίθετα, δαιμονοποίησαν και καταδίωξαν σαν αιρετικούς εκείνους που διείσδυσαν ως τον εσωτερικό Λόγο και αφύπνισαν στην πράξη και στην αλήθεια τον πνευματικό τους σπινθήρα (Ιερεμίας 26,7. Κεφ. 43,2. Σοφία 2,12). Έτσι, σαν συνέπεια της διαρκώς αυξανόμενης κακίας και αχαριστίας των ανθρώπων, επήλθε τελικά ως θεία δίκη η σκλήρυνση, το οποίο σημαίνει ότι στους περισσότερους ο εσωτερικός Λόγος κρύφτηκε ή εξαφανίστηκε τελείως. Εκτός από κάποιους λίγους που εξακολούθησαν να αναζητούν στα κρυφά τον Κύριο, οι υπόλοιποι αφέθηκαν στην τυφλότητά τους, μέχρι που άρχισε να ανατέλλει αυτή η τελευταία περίοδος χάριτος και αποκαταστάσεως των πάντων.

Σε αυτούς τους λίγους αποκαλυπτόταν από καιρό σε καιρό ο Κύριος σαν ένδειξη του τι θα μπορούσε και θα ήθελε να πραγματοποιήσει με όλους τους ανθρώπους, εάν δεν Τον εμπόδιζαν οι ίδιοι (Ψαλμός 25,14. Κατά Ματθαίο 11,25. Προς ΚορινθίουςΑ' 1,26).

Ο εσωτερικός Λόγος δεν καταργεί τον εξωτερικό Λόγο της Γραφής;

Όχι, απεναντίας τον εξυψώνει επιπλέον, αφού πρέπει και οι δύο να είναι αρμονικοί και σύμφωνοι μεταξύ τους (Ιωάννη Λ' 1,1-4), καθώς ο εξωτερικός έχει πηγάσει από τον εσωτερικό. (Προς Τιμόθεο Β' 2,16).

Γι' αυτό, λοιπόν, άνθρωποι, μην κλείνετε τις καρδιές σας· σήμερα κιόλας που ακούτε ή μπορείτε να ακούσετε αυτό το Λόγο μέσα σας με τον έναν ή με τον άλλον τρόπο, γκρεμίστε όλους τους φραγμούς της αμαρτίας και του αισθησιασμού που σας εμποδίζουν και αγωνιστείτε με συνέπεια για να βρείτε την πρόσβαση ως τον Θεό. Και όταν με τη χάρη Του την βρείτε και ακούσετε με οποιονδήποτε τρόπο μέσα σας τη γλυκιά φωνή Του, τότε μην είσαστε άπιστοι ή ανυπάκουοι απέναντι Του, αλλά προσπαθήστε ευσυνείδητα να εφαρμόσετε με όλη σας την καρδιά αυτά που σας διδάσκει. Με τον τρόπο αυτό θα Τον πλησιάζετε όλο και πιο πολύ και θα αποκτάτε όλο και μεγαλύτερη οικειότητα μαζί Του, ώσπου στο τέλος θα ενωθείτε αιώνια με Αυτόν που είναι ο Λόγος του Πατέρα. Και ο Λόγος αυτός θα σας επαναφέρει και θα σας πάρει πάλι μέσα στον Θεό, όπως Εκείνος σας έφερε στον κόσμο με τον ίδιο Λόγο για να είσαστε το θαύμα και η χαρά της αγάπης και της σοφίας Του.

Γι' αυτό ας τον δοξάσουμε στους αιώνες των αιώνων. Αμήν.

...Γι' αυτό θα πω για άλλη μια φορά: ο άνθρωπος που δεν μπορεί να ακούσει τη

φωνή του Θεού εντός του ούτε γνωρίζει πώς να στραφεί προς το κέντρο του και να εισδύσει στον Θεό, βρίσκεται ακόμη κάτω από την εξουσία του σατανά, όσο ευλαβής και άγιος αν φαίνεται από έξω. Γιατί μόνο ο αιώνιος Λόγος γεννά τη ζωντανή πίστη ούτε έχει δοθεί στον άνθρωπο άλλος δρόμος για να βρει τη μακαριότητα από το Λόγο της Ζωής. Επομένως, εάν θέλεις να βρεις τη ζωή ή τον Θεό, εφάρμοζε τις εντολές και εναρμόνισε το βίο σου με την Αγία Γραφή· προσπάθησε να βρεις ανάπαυση μέσα σου, γιατί έτσι θα ακούσεις το Λόγο και θα μπορέσεις να γίνεις μαθητής του Ιησού Χριστού. Αλλά και όταν ακόμη ακούσεις εσωτερικά την πατρική φωνή Του, θα δεις και θα αναγνωρίσεις υποχρεωτικά ότι ούτε και το άκουσμα αυτό από μόνο του δεν σου χαρίζει τη μακαριότητα παρά μόνο όταν εφαρμόζεις όσα ακούς και υπακούς σε όλα τον Θεό σου· τότε και ο Θεός ή ο Λόγος θα σε κάνει μακάριο».

Η ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΖΩΗ

6. ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΑΛΗΘΙΝΟΙ ΚΑΙ ΠΟΙΟΙ ΟΙ ΨΕΥΤΙΚΟΙ ΠΡΟΦΗΤΕΣ;

Εξυπακούεται βέβαια ότι όταν υπάρχουν αληθινοί προφήτες θα υπάρχουν επίσης πολλοί ψεύτικοι. Γι’ αυτό και ο Ιησούς μιλώντας για τις έσχατες ημέρες προειδοποίησε για τη δράση των ψευδοπροφητών. Διοχετεύοντας μια πληθώρα ψεύτικων προφητειών για την έσχατη εποχή, ο Αντίθεος θέλει να θολώσει τα νερά και να μπερδέψει τους ανθρώπους ώστε να μην ξέρουν τι να πιστέψουν.

Σύμφωνα με τις εμπειρίες χριστιανών μυστικιστών και επίσης μέσω του θεϊκού προφητικού λόγου, είναι γνωστό ότι μία αποκάλυψη μπορεί να δείχνει φαινομενικά ότι προέρχεται από μία αγνή, ουράνια πηγή, όμως στην πραγματικότητα να αποτελεί μια απάτη από το χώρο του κακού.

Το δε πανούργο στην υπόθεση βρίσκεται στο ότι μία τέτοια αποκάλυψη δεν είναι απαραίτητα τελείως ψευδής. Αλλά συνήθως το ψέμα βρίσκεται διάσπαρτο ανάμεσα στην αλήθεια προκειμένου να παραπλανηθεί ο άνθρωπος που την αναζητεί. Έτσι, για παράδειγμα, ο Σατανάς και οι υπηρέτες του εμφανίζονται σε ανθρώπους όχι μόνο σαν υποτιθέμενοι άγιοι ή άγγελοι, αλλά και με τη μορφή της Παναγίας ή και του ίδιου του Χριστού.

(Τα κριτήρια για να αναγνωρίζει κάποιος εάν μία αποκάλυψη είναι αληθινή ή ψευδής, ο αναγνώστης μπορεί να τα βρει μεταξύ άλλων στα αντίστοιχα κεφάλαια του βιβλίου «Οι Πνευματικοί Κόσμοι»).

Επομένως σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να δεχόμαστε άκριτα σαν αληθινό κάθε κείμενο ή όραμα που ισχυρίζεται ότι πρόκειται για αποκάλυψη του Θεού. «Να ελέγχετε τα πάντα και να κρατάτε μόνο το καλό!» λέει η προτροπή προς Θεσσαλονικείς. Οπωσδήποτε η οριστική απόδειξη ότι μία προφητεία είναι αληθινή παρέχεται μόνο όταν εκπληρωθεί.

«Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΠΕΠΡΩΜΕΝΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ»
ΚΕΦΑΛΑΙΟ «ΠΡΟΦΗΤΕΣ»

Ψευδόχριστοι, ψευδοπροφήτες και αυτόκλητοι διδάσκαλοι

«Θα εμφανιστούν μετά από Μένα πολλοί ψευδόχριστοι και ψευδοπροφήτες, όμως μην τους πιστεύετε ακόμη και όταν κάνουν σημεία και θαύματα (Ματθαίος 24, 11 & 23-26). Από τότε που ήμουν στη Γη σάς είχα ήδη προφητέψει όσα θα μηχανεύονταν στη συνέχεια εκείνοι που διαστρέβλωσαν την καθαρή διδασκαλία Μου αυτοπαρουσιαζόμενοι σαν σωτήρες του κόσμου. Έκαναν κήρυγμα φορώντας το μανδύα της ευσέβειας αλλά στην πραγματικότητα ήταν οτιδήποτε άλλο εκτός από δικοί Μου ακόλουθοι. Γιατί δεν τους παρακινούσε η αγάπη για Μένα και τον διπλανό τους, παρά το μόνο που τους ενδιέφερε ήταν η εξουσία. Παντού όπου εμφανίστηκαν ψεύτικοι χριστοί και προφήτες ο σκοπός που επιδίωκαν απείχε παρασάγγας από αυτό που ήταν η δική Μου θέληση. Στα κηρύγματά

τους βέβαια μιλούσαν για αγάπη, όμως οι ίδιοι δεν προσπαθούσαν να τα εφαρμόσουν και γι' αυτό τα λόγια τους έχαναν σε δύναμη και αλήθεια. Έτσι δεν μπορούσαν να είναι αληθινοί προφήτες ούτε να Με διδάσκουν σωστά στους συνανθρώπους τους, μολονότι καπηλεύονταν συνέχεια το όνομά Μου και ήθελαν μονίμως να Με χρησιμοποιούν ως προκάλυμμα για να πετύχουν το σκοπό τους.

Μετά από αυτά ακολούθησε αναγκαστικά μια περίοδος πλήρους σύγχυσης και πλάνης, δεδομένου ότι ακόμη και εκείνοι οι άνθρωποι που είχαν καλύτερη θέληση δεν Με γνώριζαν πια σωστά. Διότι δεν ήταν πια το δικό Μου πνεύμα σε αυτά που έλεγαν οι κήρυκες του Ευαγγελίου, αφού στη θέση του ήταν ένα κοσμικό πνεύμα που κυριαρχούσε τώρα πια στους ανθρώπους, αντί να τους οδηγεί με αγάπη σε Μένα από το σωστό δρόμο σε αρμονία με τη βούληση Μου.

Το πνεύμα του αντίχριστου ήταν ήδη κυρίαρχο και ήταν ολοφάνεροι οι καρποί της δράσης του: διαστρέβλωση της διδασκαλίας Μου για την αγάπη, αρχομανία, αλαζονεία, μισαλλοδοξία απέναντι σε αυτούς που ζούσαν εναρμονισμένοι με τη βούλησή Μου και γι' αυτό μπορούσα να τους αποκαλύπτω τον Εαυτό Μου. Όμως οι αποκαλύψεις αυτές δεν είχαν καμία αξία για τους κατ' επίφασιν κήρυκες και έτσι τις απαγόρευσαν, επειδή υπέσκαπταν τα θεμέλια του οικοδομήματος που είχε χτιστεί από ανθρώπινα συμφέροντα και επιπλέον, οι αποκαλύψεις αυτές έλεγαν την καθαρή αλήθεια που εκείνοι δεν μπορούσαν να ανεχτούν. Διότι εκείνοι ζούσαν για τον κόσμο και οι επιδιώξεις τους ήταν εγκόσμιες. Ωστόσο όποιος αποστρεφόταν τον κόσμο και στρεφόταν με ειλικρινή διάθεση σε Μένα σύντομα αναγνώριζε την πλάνη και τον κίνδυνο που σήμαινε αυτή για την ανθρωπότητα. Όποιος δεν αναγνωρίζει την πλάνη είναι υπόδουλος του κόσμου και συνεπώς εκείνου επίσης που κυβερνά τον κόσμο, που είναι αντίπαλος Μου και θέλει να καταστρέψει τους ανθρώπους.

Θα παρουσιαστούν ψευδόχριστοι και ψευδοπροφήτες και όποιος δεν βρίσκεται στην αλήθεια έχει πέσει θύμα ενός ψευδόχριστου· γιατί αφήνει να τον εξαπατήσουν τα φαινομενικά θεϊκά λεγόμενά του που δεν περιέχουν καμία αλήθεια, αφού ο ίδιος ο διδάσκαλος δεν έχει αγάπη και άρα ούτε και την αλήθεια. Παρ' όλα αυτά αυτοπαρουσιάζεται ως εκπρόσωπος Μου και μοιράζει στους ανθρώπους πρόσκαιρες και αιώνιες καταδίκες. Αυτός είναι ένας προφήτης με την κακή έννοια, για το λόγο ότι διαστρεβλώνει τη διδασκαλία της αγάπης. Η μαρτυρία που δίνει στους ανθρώπους για Μένα είναι ψεύτικη γιατί Εγώ δεν είμαι Θεός της οργής αλλά της αγάπης. Δεν μιλάει την αλήθεια κι ούτε μπορεί να τη μιλήσει, αφού ούτε ο ίδιος δεν την κατέχει· και επιπλέον διδάσκει τους ανθρώπους λάθος διαπαιδαγωγώντας τους ωστόσο να πιστεύουν ότι έχουν στην κατοχή τους τη μοναδική αλήθεια.

Η επισήμανσή Μου αυτή για τους ψεύτικους χριστούς και προφήτες αφορά κυρίως τους διδασκάλους που μεταδίδουν την πλάνη στους συνανθρώπους τους, διότι παρ' όλο που μιλούν επ' ονόματί Μου δεν μαρτυρούν την αλήθεια για Μένα.

Γι' αυτό θα ρίξω φως στις ασυδοσίες τους και θα στιγματίσω τις πλανερές διδασκαλίες τους. Θέλω να βοηθήσω εκείνους που είναι καλής θέλησης να αναγνωρίσουν την αλήθεια. Θα στείλω φορείς του φωτός που θα είναι εξουσιοδοτημένοι να μιλούν εν' ονόματι Μου διότι τους επιλέγω Εγώ ο Ίδιος. Τούτοι είναι πράγματι άξιοι να μιλήσουν εξ ονόματός Μου, δεδομένου ότι τους διδάσκω Εγώ προσωπικά.

Θα αναγνωρίζονται εύκολα ότι είναι οι αληθινοί απεσταλμένοι Μου και όποιος είναι καλοπροαίρετος και μισεί το ψέμα δεν θα μπορεί να τους χαρακτηρίσει ψευδοπροφήτες.

Μονάχα όποιος επιμένει θεληματικά στην πλάνη δεν θα τους αναγνωρίσει και θα τους κατηγορήσει σαν απεσταλμένους τον Σατανά, επειδή αυτός ο ίδιος φοβάται την αλήθεια.

Ο κόσμος βαδίζει προς το τέλος του και γι' αυτό οι ψεύτικοι προφήτες θα πληθαίνουν, αλλά το ίδιο και οι απεσταλμένοι Μου που θα τους αντιμάχονται, έτσι ώστε να μπορούν οι άνθρωποι να αναγνωρίσουν την αξία των μεν και των δε, εάν θέλουν βέβαια να κάνουν αυτό τον έλεγχο.

Όπου γίνεται λόγος για ψεύτικους μεσσίες και προφήτες πρέπει να υπάρχουν επίσης και αληθινοί, οι οποίοι αναγνωρίζονται εύκολα διότι φέρνουν στους ανθρώπους φως και προαναγγέλλουν την κρίση που θα έρθει στο τέλος. Αντίθετα οι ψεύτικοι μπερδεύουν τους ανθρώπους και τους διδάσκουν να ζουν όχι σύμφωνα με τη θέληση Μου, αλλά μόνο για την προσωπική τους ευχαρίστηση. Οι αληθινοί προφήτες κηρύσσουν το Λόγο Μου στην αμιγή μορφή του, οι ψεύτικοι τον καπηλεύονται μεν, όμως αποβλέπουν διαρκώς σε γήινους στόχους και προσπαθούν να αποκτήσουν οφέλη, εξουσία και πλούτο.

Όπου γίνεται λόγος για ψεύτικους μεσσίες και προφήτες πρέπει να υπάρχουν επίσης και αληθινοί, οι οποίοι αναγνωρίζονται εύκολα διότι φέρνουν στους ανθρώπους φως και προαναγγέλλουν την κρίση που θα έρθει στο τέλος. Αντίθετα οι ψεύτικοι μπερδεύουν τους ανθρώπους και τους διδάσκουν να ζουν όχι σύμφωνα με τη θέληση Μου, αλλά μόνο για την προσωπική τους ευχαρίστηση. Οι αληθινοί προφήτες κηρύσσουν το Λόγο Μου στην αμιγή μορφή του, οι ψεύτικοι τον καπηλεύονται μεν, όμως αποβλέπουν διαρκώς σε γήινους στόχους και προσπαθούν να αποκτήσουν οφέλη, εξουσία και πλούτο.

Όποιος λαμβάνει κάτι από Μένα το δίνει στους συνανθρώπους του δωρεάν δίχως να απαιτεί κάποια ανταμοιβή, αλλά όποιος ζητάει να αμειφθεί γι' αυτά που μοιράζει δεν τα έχει λάβει από Μένα. Αυτό είναι επίσης ένα γνώρισμα που ξεχωρίζει τους ψεύτικους μεσσίες και προφήτες, διότι τα πνευματικά αγαθά είναι ανεκτίμητοι θησαυροί που δεν επιτρέπεται ποτέ να αποτιμώνται με γήινες αξίες και έτσι γίνονται καταδίκη για όποιον δέχεται να πληρωθεί για την αξία τους. Διότι κάθε δωρεά οφείλει να δίνεται με αγάπη, πόσο μάλλον τα πνευματικά δώρα που έχει προετοιμάσει η αγάπη Μου για τους ανθρώπους και δεν παύει να τους στέλνει προκειμένου να γίνουν μακάριοι».

Μπέρτα Ντούντε
ΟΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΙ ΚΟΣΜΟΙ

Αρ. 6782 12.3.1957

Γνήσιοι και ψεύτικοι προφήτες

Όποια μέσα κι αν χρησιμοποιήσουν για να πολεμήσουν την αλήθεια, αυτή είναι που θα νικήσει στο τέλος, ακόμη κι αν τα θύματα της πλάνης θα είναι αμέτρητα. Εκείνος πάντως που επιθυμεί σοβαρά να φθάσει στην αλήθεια, αναγνωρίζει πού βρίσκεται η πλάνη ώστε δεν κινδυνεύει από αυτή. Ο λόγος ωστόσο που οι περισσότεροι άνθρωποι παρασύρονται συνεχώς στην πλάνη είναι ότι αυτή τους υπόσχεται πάντοτε κάποια οφέλη και πλεονεκτήματα, είτε πνευματικά είτε γήινα. Αναμφισβήτητα αυτό που ενδιαφέρει μόνιμα τους ανθρώπους είναι πώς να αποκομίσουν προσωπικά οφέλη. Δεν αγαπούν δηλαδή την αλήθεια προς χάρη της ίδιας της αλήθειας, αλλά πρέπει να τους παρέχει συνάμα κάποιο κέρδος για τον εαυτό τους και τότε μόνο είναι πρόθυμοι να την αποδεχθούν.

Όποιος ζει μέσα σε πλήρη άγνοια θα δυσκολευθεί προφανώς να διακρίνει τι είναι ψέμα και τι είναι αλήθεια. Κάποιος όμως που έχει ήδη μυηθεί σε μία πνευματική γνώση χρειάζεται απλά να την χρησιμοποιήσει σαν κριτήριο διάκρισης της αλήθειας από το ψέμα και να αναρωτηθεί τόσο πού αποσκοπεί όσο και πώς επιδιώκει τους σκοπούς της κάθε διδασκαλία. Εάν ο σκοπός της είναι να μεταδώσει στον άνθρωπο μια ανώτερη γνώση, ή να επιτύχει τον εξευγενισμό της ύπαρξής του ή να τον βοηθήσει να αποκοπεί από την ύλη, τότε είναι θείας προέλευσης, οπότε μπορεί κανείς να την πρεσβεύσει σαν αλήθεια. Αντίθετα, εάν είναι εμφανής η πρόθεση να υποστηριχθεί μία καλύτερη και *ωραιότερη επίγεια διαβίωση,* πράγμα που συχνά παρουσιάζεται *με το μανδύα της ευσέβειας,* τέτοιες διδασκαλίες μπορούν να απορριφθούν ανεπιφύλακτα σαν λαθεμένες, διότι σε αυτή την περίπτωση ο δημιουργός τους είναι ο αντίπαλος του Θεού.

Εάν ο σκοπός της είναι να μεταδώσει στον άνθρωπο μια ανώτερη γνώση, ή να επιτύχει τον εξευγενισμό της ύπαρξής του ή να τον βοηθήσει να αποκοπεί από την ύλη, τότε είναι θείας προέλευσης.

Αντίθετα, εάν είναι εμφανής η πρόθεση να υποστηριχθεί μία καλύτερη και *ωραιότερη επίγεια διαβίωση,* πράγμα που συχνά παρουσιάζεται *με το μανδύα της ευσέβειας,* τέτοιες διδασκαλίες μπορούν να απορριφθούν ανεπιφύλακτα σαν λαθεμένες

Στην έσχατη εποχή θα προβάλουν πολλοί ψευδοπροφήτες που θα εργάζονται για λογαριασμό του αντίθεου, γιατί είναι κυρίως το τέλος της σημερινής Γης που δεν θέλει να παραδεχθεί ούτε αυτός ούτε η ακολουθία του. Γι' αυτό άλλωστε ακόμη και τους ανθρώπους εκείνους που πιστεύουν στο τέλος θα τους εξαπατήσει, καθώς θα θελήσει να τους φέρει σε σύγχυση αντιπαρατάσσοντας στις προαγγελίες των γνήσιων προφη-τών εκείνες των ψεύτικων. Έτσι σαν επακόλουθο το σκοτάδι θα πυκνώνει διαρκώς στην έσχατη εποχή, ώστε όποιος διαθέτει ήδη ένα φως θα πρέπει να το προφυλάξει για να μην του σβήσει. Εύκολα δεν μπορεί να γίνει αυτό εάν η αγάπη του για την αλήθεια είναι ισχυρή και δίνει βάση μόνο στον Θεό και στο Λόγο Του.

Αρ. 8521 7.6.1963

Ψευδομεσσίες και ψευδοπροφήτες

Όπου υπάρχει πολύ φως, εκεί υπάρχει και πολλή σκιά... Και άρα ακριβώς εκεί όπου κατέρχεται με την ακτινοβολία του ο καθαρός Μου Λόγος στη Γη, εκεί θα

διοχετεύεται επίσης και πολλή πλάνη, γιατί ο αντίπαλός Μου επιχειρεί να σβύσει το φως από ψηλά ή τουλάχιστον να το αμαυρώσει, ώστε να χάσει τη φωτεινή του δύναμη. Έτσι εξηγείται το ότι προσπαθεί να παραπλανήσει τους ανθρώπους προσφέροντάς τους ίδιες φαινομενικά πνευματικές διδασκαλίες. Τους εξαπατά με μεταδόσεις από τον κόσμο του σκότους, τις οποίες επιχειρεί να παρουσιάσει μέσα στο ίδιο υποτιθέμενα πλαίσιο που χρησιμοποιεί και ο Θεός. Αλλά η αντίθεη δραστηριότητά του προδίδεται ολοφάνερα καθώς σκοπεύει στο να αποσπάσει την προσοχή των ανθρώπων από αυτό που είναι το πιο σημαντικό απ' όλα, δηλαδή τη γνώση της καθαρής αλήθειας γύρω από τον Ιησού Χριστό και τη λυτρωτική του δράση. Διότι αυτό που θέλει κυρίως να εμποδίσει είναι η λύτρωση των ψυχών δια του Ιησού Χριστού για να κρατήσει αμείωτο τον αριθμό των υποτελών του, αφού εκεί βλέπει τη δύναμή του.

Θα υπάρξει συνεπώς υπερπροσφορά πνευματικών προϊόντων και ο κάθε προμηθευτής θα ισχυρίζεται ότι τα έχει λάβει «από τα ύψη». Γιατί ο αντίπαλός Μου δεν διστάζει να υποδυθεί τον άγγελο του φωτός για να φέρει σύγχυση στις σκέψεις των ανθρώπων και Εγώ δεν μπορώ να σταματήσω τη δράση του, δεδομένου ότι αυτοί οι ίδιοι του παραχωρούν το δικαίωμα. Ως επί το πλείστον είναι η δίψα τους να ζήσουν ασυνήθιστες εμπειρίες που του δίνουν τη δυνατότητα να παρεισφρύσει ο ίδιος και να τους προμηθεύσει με πνευματικά προϊόντα τα οποία είναι άχρηστα, αν όχι και επικίνδυνα για την ψυχή τους.

Η επιθυμία να βιώσουν κάτι το ασυνήθιστο, το συνταρακτικό, είναι ισχυρή σε πολλούς ανθρώπους, με αποτέλεσμα να μην είναι αρκετά κριτικοί με τον εαυτό τους. Εάν απευθύνονταν ωστόσο σε Μένα ζητώντας με σοβαρή διάθεση να τους προστατέψω από λαθεμένες σκέψεις και εάν τους ενδιέφερε όντως να γνωρίζουν την καθαρή αλήθεια, τότε θα ήταν πραγματικά προστατευμένοι. Κι ο αντίπαλός Μου δεν θα μπορούσε να τους επηρεάσει, γιατί θα είχα βάλει Εγώ ο Ίδιος μέσα στην καρδιά τους την ενδόμυχη αντίσταση απέναντί του.

Η επιθυμία να βιώσουν κάτι το ασυνήθιστο, το συνταρακτικό, είναι ισχυρή σε πολλούς ανθρώπους, με αποτέλεσμα να μην είναι αρκετά κριτικοί με τον εαυτό τους. Εάν απευθύνονταν ωστόσο σε Μένα ζητώντας με σοβαρή διάθεση να τους προστατέψω από λαθεμένες σκέψεις και εάν τους ενδιέφερε όντως να γνωρίζουν την καθαρή αλήθεια, τότε θα ήταν πραγματικά προστατευμένοι. Κι ο αντίπαλός Μου δεν θα μπορούσε να τους επηρεάσει, γιατί θα είχα βάλει Εγώ ο Ίδιος μέσα στην καρδιά τους την ενδόμυχη αντίσταση απέναντί του.

Στις περισσότερες περιπτώσεις όμως είναι εκείνοι που επιζητούν την επικοινωνία με τον άλλο κόσμο, μα από μόνοι τους είναι ανίκανοι να ελέγξουν εάν τους διοχετεύεται αλήθεια ή πλάνη. Τα πνευματικά όντα στον άλλο κόσμο εκμεταλλεύονται αυτή τη προθυμία των ανθρώπων διοχετεύοντάς τους με-ταδόσεις που εκείνοι τις δέχονται ανεξέλεγκτα σαν αλήθεια κι έτσι ο αντίπαλός Μου μπορεί να παρεμβάλεται συνεχώς και να προωθεί τα δικά του πνευματικά προϊόντα. Άλλωστε, επειδή το τέλος πλησιάζει, είναι ευνόητο ότι γι' αυτόν έχει πρωταρχική σημασία να πυκνώσει το σκοτάδι και να κλείσει στους ανθρώπους το δρόμο που θα τους φέρει σε Μένα. Γι' αυτό θα κάνει τα πάντα για να τους εμποδίσει να βρουν τη λύτρωση που τους εξασφαλίζει ο Ιησούς Χριστός.

Για τούτο το λόγο είναι που σε όλο τον κόσμο επιδιώκονται τέτοιες συνδέσεις με το υπερπέραν, οι δε περισσότεροι δε δέχονται πιο πρόθυμα τα ανάλογης προέλευσης πνευματικά προϊόντα, αντί για την καθαρή αλήθεια που τους παρέχω Εγώ. Βέβαια δεν πρόκειται ποτέ να περιορίσω την ελεύθερη βούληση κανενός, αλλά ούτε θα πάψω να δίνω παράλληλα την απαραίτητη διαφώτιση, ώστε κάθε σοβαρός αναζητητής θα αναγνωρίσει την ανόθευτη αλήθεια και θα απορρίψει την πλάνη.

Επιπλέον θα σας φανερώνω συνεχώς τα κριτήρια διάκρισης των αποκαλύψεων σε σας που θέλετε να Με υπηρετήσετε, θα σας δώσω αλάνθαστη κριτική ικανότητα, ώστε να μπορείτε να ελέγχετε από μόνοι σας την προέλευση μιας ιδέας. Θα είστε ταυτόχρονα σε θέση να κατατοπίσετε σωστά τους συνανθρώπους σας σχετικά με αυτά τα θέματα, έτσι ώστε να μπορούν και οι ίδιοι να διακρίνουν την πλάνη και ν' απαλλαγούν από αυτή. Μπορείτε να είσαστε βέβαιοι ότι κανένας άνθρωπος που αναζητά σοβαρά την αλήθεια δεν πρόκειται να μπλεχτεί στο λαβύρινθο των ψεμάτων

και της πλάνης τα οποία πετυχαίνει να διασπείρει έντεχνα η αντίθεη δύναμη. Αλλά όποιος αποδέχεται οτιδήποτε ανεξέλεγκτα δεν έχει ειλικρινή δίψα για την αλήθεια και σαν συνέπεια ούτε Εγώ μπορώ να τον προστατεύσω. Γιατί ο αντίπαλός Μου έχει επίσης το δικαίωμα να παλεύει για να κρατήσει την κάθε ψυχή υποτελή του επειδή κάποτε τον ακολούθησε εθελοντικά. Έτσι εκμεταλλεύεται στο έπακρο το διάστημα που η ψυχή ενσαρκώνεται στη Γη σαν άνθρωπος και μόνο η θέληση του ίδιου του ανθρώπου είναι που μπορεί να αποτινάξει την εξουσία του.

Θα πληροφορηθείτε πολλά ακόμη σχετικά με τη δράση του και συν τω χρόνω η προσοχή σας θα πρέπει να γίνεται όλο και μεγαλύτερη απέναντι σε αυτά που συμβαίνουν γύρω σας. Το μόνο δε που πρέπει να ζητάτε είναι η επαφή μαζί Μου και η προστασία Μου, την οποία ασφαλώς θα σας τη διαθέσω. Σας έχω πάρα πολλές φορές προειδοποιήσει να προσέχετε τους ψευδομεσσίες και τους ψευδοπροφήτες. Μα πόσες φορές ακόμη θα επιχειρήσουν να σας παραπλανήσουν και *θα χρησιμοποιήσουν αγιότατα ονόματα για να σας κάνουν εύγευστη την απάτη και το ψέμα.* Αυτό που πρέπει να κάνετε, εάν σας ενδιαφέρει πραγματικά η αλήθεια, είναι να δίνετε προσοχή στην ενδόμυχη αίσθηση που έχετε, η οποία αντιδρά μόνιμα στην πλάνη. Και με την προσευχή σας να αφήνεστε ανά πάσα στιγμή σε Μένα και στο έλεός Μου, γιατί από τη στιγμή που στρέφεστε με τη θέλησή σας σε Μένα, η αντίθεη δύναμη έχει χάσει κάθε εξουσία επάνω σας.

θα επιχειρήσουν να σας παραπλανήσουν και *θα χρησιμοποιήσουν αγιότατα ονόματα για να σας κάνουν εύγευστη την απάτη και το ψέμα.* Αυτό που πρέπει να κάνετε, εάν σας ενδιαφέρει πραγματικά η αλήθεια, είναι να δίνετε προσοχή στην ενδόμυχη αίσθηση που έχετε, η οποία αντιδρά μόνιμα στην πλάνη.

Ψεύτικοι χριστοί και ψεύτικοι προφήτες θα προσπαθήσουν επανειλημμένα ως το τέλος να σας δοκιμάσουν. Αλλά μπορείτε κάλλιστα να τους αναγνωρίσετε για το λόγο ότι *δεν πρόκειται να δώσουν βάρος στο λυτρωτικό έργο του Ιησού ούτε θα σας παρακινήσουν να πάρετε το δρόμο προς το σταυρό του για να ελευθερωθείτε από το βάρος της αρχικής σας ενοχής.* Τότε θα ξέρετε ότι ούτε αυτά που σας διδάσκουν είναι αλήθεια, ώστε μπορείτε ανεπιφύλακτα να απορρίψετε επίσης οτιδήποτε άλ-λο σας προσφέρει αυτή η πλευρά.

Ψεύτικοι χριστοί και ψεύτικοι προφήτες θα προσπαθήσουν επανειλημμένα ως το τέλος να σας δοκιμάσουν. Αλλά μπορείτε κάλλιστα να τους αναγνωρίσετε για το λόγο ότι *δεν πρόκειται να δώσουν βάρος στο λυτρωτικό έργο του Ιησού.*

Το πνευματικό σκοτάδι είναι ακριβώς αυτό, δηλαδή *η άγνοια γύρω από την πραγματική σημασία του λυτρωτικού έργου του Χριστού.* Κι αυτό το σκοτάδι πρέπει να διαπεραστεί από το φως που εκπέμπει η καθαρή αλήθεια. Θα πρέπει παντού να γίνει αναφορά στον Ιησού και στο έργο του με την υπόδειξη ότι η λύτρωση, η απαλλαγή από τις αμαρτίες χάρη στον Ιησού Χριστό, είναι το πρώτο και κύριο που πρέπει να πετύχει κανείς στη ζωή του για να μπορεί να περάσει στη σφαίρα του Φωτός και της μακαριότητας. Και η γνώση αυτή θα σας μεταδίδεται πάντοτε από ψηλά μέσω του Λόγου Μου».

Αμήν
Η ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΓΗΣ

Αρ 5427 **3-7-1952**

«… Ο αντίθεος συχνά φέρνει σύγχυση στους λογισμούς των ανθρώπων. Ο αντίθεος, ο αντίμαχός Μου, τους βομβαρδίζει με επαίνους και κολακείες που εκμηδενίζουν κάθε αίσθημα ταπεινοφροσύνης. Όποιος δέχεται δε τέτοια λόγια για τον εαυτό του έχει γίνει ήδη υποχείριό του, αφού έχει παραδοθεί στα χέρια του και έχει γίνει ένα πειθήνιο όργανο για το σχέδιο του αντίθεου. Γιατί το σχέδιό του είναι να υποσκάψει την αγνή αλήθεια, το Φως από τους Ουρανούς, μιμούμενος την ίδια φαινομενικά ενέργεια.

Όμως μια τέτοια ενέργεια δεν προέρχεται από Μένα, αλλά αποτελεί μία απάτη του αντιμάχου Μου, προκειμένου να προξενήσει σύγχυση. Επιπλέον επιδιώκει να κάνει τουα ανθρώπους να απορρίψουν ταυτόχρονα και την ενέργεια του δικού Μου Πνεύματος, που είναι η αμιγής Αλήθεια.

Γι' αυτό σας επαναλαμβάνω: προκειμένου να κρίνετε κάτι που σας διοχετεύουν σαν θεϊκή αλήθεια, αλλά εσείς δεν ξέρετε αν είναι όντως έτσι, πάρτε σαν κριτήριο το πόσο Φως σάς παρέχει… Αυτό που σας προσφέρει ασαφείς έννοιες, που φαίνεται μόνο επιφανειακά ότι φωτίζει και που μοιάζει να είναι το ίδιο πράγμα, όμως όταν το εξετάσει κανείς σοβαρά αποδεικνύεται φενάκη, απορρίψτε το, γιατί είναι ένα παραπλανητικό έργο του αντίθεου… Γιατί δεν αφήνει καμία ευκαιρία ανεκμετάλλευτη, οπουδήποτε μπορεί να Με παραγκωνίσει από τις καρδιές των ανθρώπων. Αλλά μπορεί να τον αναγνωρίσει κάποιος, γιατί δεν έχει σοφία. Ως εκ τούτου δεν έχουν σοφία ούτε τα ψεύτικα φώτα που ανάβει εκμεταλλευόμενος την επηροή του πάνω στην βούληση ορισμένων ατόμων. Πρόκειται γι' ανθρώπους που είναι ακόμη υποτελεί τους, δεδομένου ότι έχουν ακόμη τα δικά του γνωρίσματα: γιατί έχουν πνευματική έπαρση, εγκόσμιο πνεύμα και φιλαυτία… και γι' αυτό φοράνε μια μάσκα κάτω από την οποία μπορεί και κρύβεται ο αντίπαλός Μου…»

Αρ. 8487 4-5-1965

«…Παντού θα υπάρχουν άτομα που θα παριστάνουν τους γνώστες και τους μυημένους στα μυστικά της Δημιουργίας, επιζητώντας αναγνώριση από τους ανθρώπους και απαιτώντας να γίνουν πιστευτά τα πνευματικά τους βιώματα. Όμως είναι μόνο όργανα του αντιμάχου Μου, καθώς πρεσβεύουν και διαδίδουν θεωρίες που αντίκεινται διαμετρικά στην αλήθεια. Θα εμφανιστεί μία πληθώρα από ψεύτικους προφήτες.

«Όλοι θα δηλώνουν ότι είναι απεσταλμένοι του θεού, όλοι θα ισχυρίζονται ότι κατέχουν τη Γνώση κι ότι έχουν επαφή με ανώτατες οντότητες…

…Αλλά οι ψευτικές διδασκαλίες τους σας μεταφέρουν μία υποτιθέμενη γνώση, που όμως δεν μπορεί να σας πείσει ότι είναι αληθινή, και ούτε σημαίνουν καλλιέργεια ή αναζωογόννηση της ψυχής σας.

Είναι και μένει μία κενή γνώση, που δεν σας φαίνεται πολύ αξιόπιστη, ούτε ξέρετε πώς να την αξιοποίησει. Αντίθετα μάλλον προξενεί μέσα σας αγωνία και φόβο, καθώς εκεί δεν αναγνωρίζετε έναν Θεό που αγαπάει και συμπεριφέρεται σαν ένας πατέρας στα παιδιά του.

Όμως κανένας άνθρωπος δεν θα μπορεσει ποτέ να ελευθερωθεί μόνος του από το συντριπτικό βάρος της αμαρτίας χωρίς τη βοήθεια του Ιησού Χριστού. Ποτέ κανένας άνθρωπος δεν θα μπορέσει να τελειοποιηθεί μόνο με τις προσωπικές του δυνάμεις, χωρίς τον Ιησού Χριστό, γιατί η ενοχή της αρχική πτώσης αποκλείει παντελώς κάτι τέτοιο.

Για τούτο το λόγο άλλωστε δεν υφίσταται καμία δυνατότητα **«αυτολύτρωσης»**, όσο κι αν παλέψει κάποιος να την πετύχει, καθώς η θέληση του ανθρώπου είναι πολύ αδύναμη και γι' αυτό θα αποτύχαινε επανειλημμένα.

Ό,τι λοιπόν κι αν σας διδάσκουν, εάν δεν παρουσιάζουν τον Ιησού Χριστό ως τον Υιό του Θεού και ως τον Λυτρωτή του κόσμου, στον οποίον ενσαρκώθηκα Εγώ ο Ίδιος, δεν έχετε μάθει την πλήρη αλήθεια. Έτσι δεν θα ελευθερωθείτε ποτέ στους αιώνες, γιατί **μόνον η αλήθεια** σας ελευθερώνει. Και Εγώ ο Ίδιος σας παρέχω αυτήν την αλήθεια, ο Θεός και προαιώνιος Δημιουργός σας, το ύψιστο και τελειότατο Πνεύμα του Απείρου…».

7. ΤΙ ΚΡΥΒΕΤΑΙ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ:

«Όλοι σας έχετε ικανότητες τέτοιες που εάν τις καλλιεργούσατε θα μπορούσατε να κατορθώσετε πάρα πολλά. Όμως η αδυναμία θέλησης που σας χαρακτηρίζει σας εμποδίζει να αξιοποιήσετε τις ικανότητές σας. Γι' αυτόν το λόγο σάς φαίνεται σαν θαύμα κάτι που ο καθένας σας έχει τη δυνατότητα να πετύχει.

Ως εκ τούτου για έναν άνθρωπο που πορεύεται μέσα στο Φως, όλα τα σημεία και τα θαύματα είναι εξηγήσιμα. Αντίθετα, εκείνοι που περιπλανώνται ακόμη μέσα σε σκοτάδι του πνεύματος, συμπεραίνουν ότι πρόκειται για ενέργεια μιας υπερφυσικής δύναμης.

Ως αποτέλεσμα αποδίδουν θεϊκή δύναμη σε άτομα που είναι εχθροί Μου, όμως εμφανίζονται με το Όνομά Μου για να εξαπατήσουν την ανθρωπότητα.

Όσο πιο βαθύ πνευματικό σκοτάδι περιβάλλει τους ανθρώπους, τόσο πιο εύκολα θα πιστεύουν σε θαύματα, και έτσι θα θεωρούν θαύμα κάθε παραφυσική ενέργεια που προέρχεται από κακές δυνάμεις. Αντίθετα, δεν πρόκειται να αναγνωρίσουν την υπερκόσμια ενέργεια του Φωτός μέσα από ανθρώπους που έχουν αφιερώσει τη θέλησή τους στον Θεό. Αυτό το γεγονός είναι από μόνο του σημάδι ότι η ανθρωπότητα είναι δέσμια εκείνου που προσπαθεί να πολεμήσει τον Θεό.

Παρ' όλα αυτά ψευδομεσσίες θα χρησιμοποιούν το όνομά Μου, με άλλα λόγια θα αυτοανακηρυχθούν σωτήρες της ανθρωπότητας και θα υπόσχονται ότι η σωτηρία από κάθε κακό θα έρθει μόνο χάρη στους ίδιους και στις διδασκαλίες τους.

… Αλλά είναι ένας ψευδοσωτήρας ο κάθε ένας που χρησιμοποιεί το Όνομά Μου για να κηρύξει μία ψευδή διδασκαλία, την οποία προσπαθεί να ενισχύσει με υπερφυσικές ενέργειες, που όμως σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να θεωρούνται θαύματα…»

Αμήν

Μπέρτα Ντούντε

**ΠΩΣ ΞΕΧΩΡΙΖΟΥΝ ΟΙ ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΨΕΥΤΙΚΕΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ,
ΘΕΡΑΠΕΙΕΣ
ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΕΣ;**

ΨΕΥΔΕΙΣ ΠΗΓΕΣ, ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΕΣ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΙΕΣ
ΑΠΛΟΥΣΤΕΥΜΕΝΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗΣ

1. Όλες **οι πνευματιστικές πηγές,** χωρίς εξαίρεση, δεν προσφέρουν καμία εγγύηση ότι παρέχουν 100% αγνή Αλήθεια. Εδώ συμπεριλαμβάνονται και οι **τηλεπαθητικής** έμπνευσης πηγές, ακόμη κι εάν – όπως συμβαίνει συχνά – ισχυρίζονται ότι εμπνέονται από τον «Εσωτερικό» ή «Έμφυτο θείο Λόγο» (Ιακώβου, 1,21) και ότι μιλούν στον α' ενικό **καθ' υπαγόρευση του «Ιησού Χριστού».**
   Γι' αυτό απαιτείται μέγιστη προσοχή! Ως εκ τούτου είναι καλό να ελέγχει κάποιος διεξοδικότατα και με προσευχή τέτοιες πηγές, για το λόγο ότι μπορούν να συσκοτίσουν την ορθή σκέψη.

2. Όλες **οι πνευματιστικές πηγές,** είτε διάμεσα είτε τηλεπαθητικοί δέκτες, που ισχυρίζονται ότι μιλούν **κατ' εντολήν αγίων ή του Ιησού Χριστού** ψεύδονται, για το λόγο ότι ο Χριστός και οι φωτεινές οντότητες δεν επικοινωνούν πνευματιστικά, αλλά μόνο μέσω του πνευματικού σπινθήρα του ανθρώπου που βρίσκεται στην καρδιά (Εβρ. 10,16- Ρωμ.8,9-Γαλ.4,6. Βλ. επίσης τα βιβλία της Μπέρτα Ντούντε – και «Η Εσωτερική Ζωή» - «Οι Πνευματικοί Κόσμοι» - Γ. Λόρμπερ «Ο Δρόμος για την Πνευματική Αναγέννηση»).

3. Μόνον όπου **θεραπεύει το Άγιο Πνεύμα** υπάρχει αληθινή και μόνιμη θεραπεία. Οι πνευματικοί θεραπευτές που δεν έχουν ακόμη τη χάρη ή την ωριμότητα να θεραπεύουν ως σκεύη του Αγίου Πνεύματος, λειτουργούν έστω και εν αγνοία τους ως διάμεσα ή ως όργανα όχι απαραίτητα καλών δυνάμεων. Σε αυτήν την περίπτωση παρά την πιθανή θεραπεία, το τίμημα της ψυχικης μόλυνσης είναι υψηλό και ψυχοφθόρο. Εξαίρεση αποτελούν οι θεραπείες μέσω του σωματικού μαγνητισμού. Αυτός καθ' αυτόν είναι ουδέτερος και μόνον η πνευματική στάση του θεραπευτή παίζει ρόλο.
   Για τις πνευματικές μορφές θεραπείας και τις διαφορές τους ο ενδιαφερόμενος μπορεί να ανατρέξει στα εξής βιβλία: «Υγεία και Ζωή – Ασθένεια, Θάνατος και Επέκεινα» - «Οι Πνευματικοί Κόσμοι» - «Μυστήρια της Ζωής και της Δημιουργίας».

4. Όλες οι πνευματιστικές πηγές παρουσιάζουν τον Πατέρα και τον Υιό ως δύο ξεχωριστές θείες υποστάσεις και όχι ως **μία και μοναδική αυτοσυνείδητη οντότητα και ως εκ τούτου είναι λάθος**. (Βλ. Β. Λουτς «Η Διδασκαλία του Χριστού» και «Θεός και Δημιουργία». Επίσης τα βιβλία της Μπ. Ντούντε και «Το Μεγάλο Μυστήριο», Γ. Λόρμπερ «Το Μεγάλο Ευαγγέλιο του Ιωάννη»).

5. Οι πηγές που ανακοινώνουν ότι **ο Σατανάς επιστρέφει ήδη μετανοημένος** στον κόλπο του Πατέρα, ψεύδονται (βλ. Β. Λουτς «Θεός και Δημιουργία» και «Η Πατρίδα της Ψυχής». Επίσης «Τα Σημεία των Καιρών»).

6. Κάθε επαφή με **αγίους, αγγέλους, πνευματικούς οδηγούς** κτλ. πρέπει να γίνεται με την άδεια και την ευλογία του Ιησού Χριστού. Είναι απαραίτητο να προηγείται η απευθείας παράκληση στον Χριστό χωρίς παρακαμπτήριους δρόμους (Κολοσ. 2,18-19. Αποκαλ. 19,10).

   Αυτό ισχύει ακόμη περισσότερο όταν συμβαίνουν **«θαύματα, σημεία και τέρατα».** Τα αληθινά θαύματα είναι σπάνια γιατί απαιτούν πολύ ειδικές προϋποθέσεις και μεγάλη πίστη από όλες τις πλευρές.

   Ως επί το πλείστον τα «θαύματα» που συμβαίνουν είναι έργο του αντίθεου για να ενισχύσει κάθε λανθασμένη πίστη. **Βασικά είναι πολύ σημαντικό να ξεχωρίζει κανείς τα χαρίσματα του Αγ. Πνεύματος από τις υπερφυσικές ικανότητες που μπορεί να υπάρχουν εκ γενετής ή να προέρχονται από κατώτερα ή και ακάθαρτα πνεύματα ή ως αποτέλεσμα ειδικών ασκήσεων π.χ. παρατεταμένη νηστεία.**

   Τέτοιες ικανότητες είναι π.χ. η διόραση, η προόραση, η προφητεία, η θεραπεία, η επικοινωνία με κάθε είδους πνεύματα κ.ά.

   Ιδιαίτερη προσοχή χρειάζεται με δασκάλους ή πηγές που ισχυρίζονται ότι καθοδηγούνται από άυλους ή αναληφθέντες οδηγούς, των οποίων οι διδασκαλίες είναι αποδεδειγμένα ψευδείς ή φανταστικές. Τέτοια παραδείγματα είναι γνωστά από το χώρο της θεοσοφίας και της ανθρωποσοφίας.

   (βλ. στα βιβλία «Τα Σημεία των Καιρών» και «Οι Πνευματικοί Κόσμοι» τα αντίστοιχα κεφάλαια. Επίσης το κείμενο «Εσωτερισμός και οι Νέες Μορφές Πνευματικής Αναζήτησης» στο www.profitia – simera.gr)

7. Ψευδείς είναι και οι πηγές που διδάσκουν **το κάρμα** και την επί γης **μετενσάρκωση** ως συστηματικά επαναλαμβανόμενη διαδικασία κι όχι ως κατ' εξαίρεση θεία παραχώρηση για την εκπλήρωση ενός θεϊκού σχεδίου. Ως είναι ευνόητο αυτό αφορά και άτομα που δηλώνουν ότι γνωρίζουν τις προηγούμενες υποτιθέμενες ενσαρκώσεις τους και μάλιστα συχνά με σπουδαιοφανή ονόματα.

   (βλ. «Οι Πνευματικοί Κόσμοι» - Β. Λουτς «Θεός και Δημιουργία» και τα βιβλία της Μπ. Ντούντε).

8. Οι πηγές που διδάσκουν την **αυτολύτρωση** και όχι τη **λύτρωση διά του Ιησού Χριστού** ψευδολογούν (Ιωάννη 3,18. Ρωμ. 10,4. Βλ. επίσης «Το Μεγάλο Μυστήριο» και Γ. Λόρμπερ «Το Μεγάλο Ευαγγέλιο του Ιωάννη»).

9. Όλες οι πηγές που **επικεντρώνονται στην Παναγία,** που προωθούν τη λατρεία της και την παρουσιάζουν ως σωτήρα της ανθρωπότητας ισότιμα με τον Ιησού Χριστό είναι ψευδείς. Το ίδιο ισχύει για τις υποτιθέμενες εμφανίσεις και τόπους προσκυνήματος της Θεοτόκου (βλ. «Οι Πνευματικοί Κόσμοι» και τα βιβλία της Μπ. Ντούντε. Επίσης «Ο Ζωντανός Χριστιανισμός» στο www.profitia-simera.gr) .

10. Όλες οι πηγές που δεν αναφέρονται στο λυτρωτικό σχέδιο του Θεού για την ανθρωπότητα, στη σημασία και στο **μυστήριο του Ιησού Χριστού,** δεν είναι εκ Θεού (Α' Ιωαν., 4. Βλ. επίσης: Β. Λουτς «Η Διδασκαλία του Χριστού» - «Το Μεγάλο Μυστήριο» - Γ. Λόρμπερ «Τα παιδικά Χρόνια του Ιησού» - «Το

Μεγάλο Ευαγγέλιο του Ιωάννη» - Β. Λουτς «Θεός και Δημιουργία» και τα βιβλία της Μπ. Ντούντε).

Εάν λείπουν τα παραπάνω δεδομένα, ακόμη και οι πιο ωραίες, εύηχες διδασκαλίες είναι κενές αερολογίες. Γιατί δεν μαρτυρούν τα τρία σημάδια κάθε αυθεντικής θεϊκής αποκάλυψης, που είναι η αγάπη, η σοφία και η δύναμη. Ως εκ τούτου δεν τροφοδοτούν την ψυχή με τη δύναμη και την ευλογία που χρειάζεται για τον αγώνα της. (Βλ. επίσης «Ο Ζωντανός Χριστιανισμός – 2000 Χρόνια Αλήθειας και Πλάνης» στο www.profitia-simera.gr)

11. Οι θεόσταλτες αποκαλύψεις πρέπει να έχουν **κατανοητό περιεχόμενο,** αν και οι νεότερες αποκαλύψεις καμία φορά απαιτούν ορισμένη πνευματική προσπάθεια και ωριμότητα για να γίνουν κατανοητές σε βάθος. Συνεπώς όταν κάποια διδασκαλία δεν είναι εύληπτη, δεν την απορρίπτουμε αλλά ούτε και την αποδεχόμαστε άκριτα, παρά την αφήνουμε στην άκρη μέχρι να καταλάβουμε περί τίνος πρόκειται. Εξίσου σημαντικό είναι να μην υιοθετούμε εύπιστα αποκαλύψεις μόνο και μόνο επειδή είναι ευκολονόητες και εύπεπτες, ενώ δεν μας αποκαλύπτουν τίποτα καινούργιο. Εδώ μπορεί να επιδιώκεται ο εφησυχασμός μας, προκειμένου να περάσουν απαρατήρητα τα απατηλά σημεία.

12. Οι αυθεντικές πηγές στην εποχή μας αναφέρονται με ιδιαίτερα έμφαση στους **έσχατους καιρούς και στην επιστροφή του Ιησού Χριστού.** Όπου λείπουν αυτά τα δεδομένα ή και αμφισβητούνται, πρόκειται για παραπλάνηση.
(βλ. «Τα Σημεία των Καιρών» - Γ. Λόρμπερ «Η Επιστροφή του Χριστού» - Κ. Εγγενστάιν «Ο Άγνωστος Προφήτης Γιάκομπ Λόρμπερ» και «Το Μέλλον είναι Τώρα!»).

13. Πηγές ή διδάσκαλοι που προβάλλουν πρώτα απ' όλα τον εαυτό τους αντί για τον Ιησού Χριστό ή/και συνοδεύουν το έργο τους με θέαμα και τυμπανοκρουσίες, προβολή στα ΜΜΕ και στο διαδίκτυο κ.τ.ό. δεν εργάζονται για τον Θεό. Γιατί το Άγιο Πνεύμα πνέει «άνευ παρατηρήσεως» και ο αληθινά πνευματικός άνθρωπος είναι **ταπεινός και αφανής.**

14. Άνθρωποι και πηγές που, υπό το μανδύα της πνευματικότητας, της ευλάβειας και της αγάπης, στην πραγματικότητα προωθούν **εγωκεντρικά και κοσμικά συμφέροντα,** προφανώς δεν εργάζονται για τον Θεό.

15. Άνθρωποι και πηγές οπαδοί των **ΟΥΦΟ** που πιστεύουν στα μηνύματα και στη σωτηρία από **εξωγήινους** είναι θύματα πλάνης, καθώς πρόκειται ανεξαίρετα για εκδηλώσεις ακάθαρτων πνευμάτων. (βλ. τα αντίστοιχα κείμενα στην Μπ.Ντούντε και «Οι Πνευματικοί Κόσμοι»).

16. Απορριπτέες είναι οι πηγές που μοιράζουν αφειδώς **επαίνους και κομπλιμέντα** στο ακροατήριό τους. Το ίδιο ισχύει για όσους/όσες

αυτοανακηρύσσονται «προφήτες», «πεφωτισμένοι» κ.τ.ό. εκθειάζοντας τον εαυτό τους.

17. Απορρίπτουμε επίσης τις πηγές που μας ανακοινώνουν τι ήμασταν **πριν την επίγεια γέννησή μας,** καθώς μία τέτοια γνώση δεν βοηθά την τελειοποίησή μας και άρα δεν μας την παρέχει ο ουράνιος Πατέρας.

18. Πηγές που ανακοινώνουν με ακρίβεια **ποια μέρα και ώρα θα συμβούν γεγονότα της έσχατης εποχής** δεν είναι εκ Θεού (βλ. «Το Μέλλον είναι τώρα!» και «Τα Σημεία των Καιρών» και Μ. Καχίρ «Προφητείες γύρω από το 2000». Επίσης στο www.profitia-simera.gr «Η Επιστροφή του Χριστού και Τα Πεπρωμένα της Ανθρωπότητας»).

19. Απορριπτέες είναι **όλες οι μορφές μαγείας** έστω και εάν φαινομενικά βοηθούν, όπως η λευκή μαγεία. Το ίδιο ισχύει για **μαντικές πρακτικές,** αριθμομαντεία κ.τ.ό. όπως ασκείται π.χ. με την κάμπαλα, αν και δεν φαίνεται με την πρώτη ματιά ότι πρόκειται για μαγεία. (Βλ. www.profitia-simera.gr «Εσωτερισμός και Οι Νέες Μορφές Πνευματικής Αναζήτησης»)

20. Με μεγάλη προσοχή πρέπει να αντιμετωπίζεται **η ύπνωση** ως μορφή θεραπείας, για το λόγο ότι η αδρανοποίηση της ελευθερίας της βούλησης πιθανότατα να μην έχει την ευλογία του Θεού. Εξαρτάται βέβαια από την περίπτωση, το ποιόν του υπνωτιστή και το κίνητρο της ύπνωσης, όμως σε γενικές γραμμές μπορεί να ειπωθεί ότι υπάρχει σοβαρός κίνδυνος ψυχικής επιβάρυνσης του θεραπευόμενου.

21. Κατηγορηματικά απορριπτέα είναι **η αστρολογία.** Δεν αρμόζει στη θεία Τάξη και Σοφία, ενώ προκαλεί ψυχική εξάρτηση και μόλυνση. Το ανάλογο ισχύει για τη Χρήση του εκκρεμούς, όπως και για **κάθε μορφή μαντείας ή οιωνοσκοπίας.** (βλ. «Οι Πνευματικοί Κόσμοι» και τα βιβλία της Μπ. Ντούντε).

22. Απορριπτέα είναι **κάθε μορφή ελευθεροτεκτονισμού.** Ο **τεκτονισμός** είναι στην ουσία μία ψευδοθρησκεία με έναν ψευδοθεό.
Υιοθετεί μεν χριστιανικά σύμβολα, συμπεριλαμβανομένης και της Βίβλου, αλλά αυτό είναι παραπλανητικό, γιατί ο θεός εδώ δεν είναι αυτός της Βίβλου, παρ' όλο που αναφέρεται με το βιβλικό του όνομα.

23. Άκρα προσοχή και συνείδηση των κινδύνων οφείλει να έχει όποιος ασκείται στο **διαλογισμό, με ασκήσεις με το τσάκρα, το τσι, την κουνταλίνι, στη γιόγκα, στη στέρηση τροφής και ύπνου** κ.ο.κ. Πρέπει να έχει υπόψη του ότι ανοίγοντας τη θέληση και τα ενεργειακά κέντρα του μπορεί να ανοίξει διαύλους σε ανεξέλεγκτες ή κακόβουλες δυνάμεις.

Πρώτα απ' όλα πρέπει να προηγείται η προσευχή…

(βλ. σχετικά «Οι Πνευματικοί Κόσμοι» και «Εσωτερισμός και Οι Νέες Μορφές Πνευματικής Αναζήτησης» στο www.profitia-simera.gr).

Η μεγαλύτερη δυσκολία διάκρισης οφείλεται στο γεγονός ότι όπου όντως ο Θεός μεταδίδει την αγνή αλήθεια στην ανθρωπότητα μέσω των προφητών του, ο αντίπαλός του εξαπολύει επίσης τα πυροτεχνήματά του.

«Αυτά χαίρουν δε μεγαλύτερης προσοχής και αναγνώρισης. Όμως τα μόνο που πετυχαίνουν είναι να τυφλώνονται τα μάτια εντελώς, να βαθαίνει διαρκώς περισσότερο το σκοτάδι γύρω από τους ανθρώπους, ούτως ώστε να μην μπορούν να αναγνωρίσουν το θεϊκό φως που φέγγει απαλά». (αρ.7044)

Γι' αυτό το λόγο, το σημαντικότερο και πιο επικίνδυνο λάθος στο οποίο υποπίπτουν συχνότατα οι άνθρωποι είναι **η εξομοίωση των θεϊκών με τις πνευματιστικές (συμπεριλαμβάνονται και οι τηλεπαθητικές) αποκαλύψεις.** Έτσι λέγεται πάλι στην Ντούντε (αρ.8290):

«Οι δικές Μου αποκαλύψεις δεν πρέπει ποτέ να εξομοιώνονται με τα μηνύματα από τον κόσμο των πνευμάτων, τα οποία μεταδίδονται δια της πνευματιστικής οδού στους ανθρώπους.

Πρέπει να μάθετε να ξεχωρίζετε ανάμεσα στη δική Μου επενέργεια, όπου ο Θεός ενεργεί μέσα στον άνθρωπο μέσω του Πνεύματος, και τις επενέργειες πνευμάτων που διοχετεύονται σε σας τους ανθρώπους, των οποίων όμως την προέλευση δεν μπορείτε να ελέγξετε».

Βέβαια, εκτός από κακά πνεύματα ή ανώριμα πνεύματα που θέλουν να περιπαίξουν (κοινώς να κάνουν πλάκα), υπάρχουν και καλά, σοβαρά πνεύματα που επικοινωνούν με ευνοϊκούς δέκτες, αν και πολύ σπάνια. Πράγματι είναι πάρα πολλές οι πνευματιστικές πηγές και πρακτικές, ούτως ώστε δεν είναι δυνατόν να αναφερθούν σε αυτόν τον οδηγό αναλυτικά. Πάντως ο καθένας από τη δική του πλευρά μπορεί να προφυλαχθεί από τον κίνδυνο να εξαπατηθεί από κάποιο(α) κακό(ά) πνεύμα(τα), με ανυπολόγιστες συνέπειες για την ωρίμανση της ψυχής του. Αρκεί να αποφύγει δύο σκοπέλους, το να ποθεί υπέρμετρα να αποκτήσει μεταφυσική γνώση πέρα από το επίπεδο της ωριμότητάς του και επιπλέον να ποθεί να αποκτήσει υπερφυσικές δυνάμεις μέσω υπέρμετρων γνώσεων, δηλαδή την πιο βαριά αμαρτία στα μάτια του Θεού, την «αμαρτία κατά του Αγ. Πνεύματος».

Για να είναι βέβαιος κάποιος ότι έχει να κάνει με την Αλήθεια – που είναι μία και μοναδική – χρειάζεται μόνο να βασιστεί στο Λόγο του Θεού και στην παρακλητική προσευχή για φώτιση. Διαφορετικά κινδυνεύει να πέσει ίσως θύμα σκοτεινών, κακών δυνάμεων. Κάθε παγίδα δε ψέματος και πλάνης μπορεί να επιβαρύνει με τις πνευματικές της παρενέργειες όχι μόνον τον ίδιο προσωπικά, αλλά και τους απογόνους του έως και την τέταρτη γενεά (Μωυσή Β΄ 20,5 – 34,7). Μωυσή Δ΄ 14,18. Μωυσή Ε΄ 5,9).

Γιατί σε αυτή την περίπτωση παραβαίνει την πρώτη εντολή που απαιτεί να μην έχουμε άλλους θεούς πλην του Ενός (Μωυσή Β΄ 20,3) και να μην ειδωλοποιούμε κανέναν, κι ας είναι άγιος ή και η ίδια η Παναγία.

Εξάλλου, *«η επίγεια ζωή είναι τόσο σύντομη που, προκειμένου να φθάσει κάποιος στον προορισμό του, δεν έχει το χρόνο να λοξοδρομήσει. Και όμως όλοι*

εκείνοι που δεν καταφεύγουν απευθείας στον Ιησού Χριστό, κάθε μέρα και ώρα, λοξοδρομούν και φεύγουν μακριά από το στόχο τους» (αρ. 7460).*

8. ΤΙ ΘΑ ΠΕΙ ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΟΔΗΓΕΙ ΣΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ, ΕΝΩ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΔΙΝΕΙ ΖΩΗ; (ΚΟΡ. Β' 3,6)

Υπάρχουν πολλοί πιστοί που αναγνωρίζουν μόνο τη Γραφή ως Λόγο του Θεού και κάθε άλλη αποκάλυψη την απορρίπτουν ως περιττή ή και αντίθεη. Έχουν υιοθετήσει αυτή την τοποθέτηση, επειδή δεν τους είναι γνωστό ότι και η ίδια ακόμη η Αγία Γραφή αποκτά το αληθινό θεϊκό νόημά της μόνο όταν κάποιος την διαβάζει εμπνεόμενος από το Πνεύμα του Θεού, γιατί το νόημα αυτό δεν περιέχεται αυτόματα μέσα στο γράμμα του κειμένου. Άλλωστε γι' αυτό λέγεται και στην ίδια τη Γραφή ότι «το γράμμα οδηγεί στο θάνατο, ενώ το Πνεύμα δίνει ζωή» (προς Κορινθίους Β' 3, 6).

Με άλλα λόγια, από μόνο του ένα ιερό κείμενο δεν μπορεί να ζωντανέψει την ψυχή του ανθρώπου, αυτό το μπορεί μόνο το Πνεύμα. Αφού λοιπόν το γράμμα της Γραφής από μόνο του, χωρίς το ζωοποιό Θείο Πνεύμα, είναι ατελές, θα πρέπει να είναι κατάδηλο και για αυτούς ακόμη τους υποστηρικτές της αποκλειστικότητας της Βίβλου ότι ο Θεός, που είναι ύψιστα τέλειος, διαθέτει ασφαλώς και μία τέλεια δυνατότητα επίσης για να οδηγήσει τους ανθρώπους σε όλη την αλήθεια. Και η δυνατότητα αυτή είναι ο ζωντανά παρών Λόγος του μέσα στην καρδιά εκείνων που είναι γεμάτοι με την αγάπη του.

Επειδή όμως ελάχιστοι άνθρωποι έχουν ή φτάνουν πάνω στη Γη να έχουν μία τόσο μεγάλη αγάπη, γι' αυτό ο Θεός έδωσε σαν επιπρόσθετη βοήθεια το γραπτό του Λόγο για όλους εκείνους που δεν είναι ικανοί να τον ακούσουν εσωτερικά· ο εσωτερικός Λόγος ήταν η κυρίαρχη μορφή επικοινωνίας στην αρχέγονη, πνευματική δημιουργία, όπου ο Δημιουργός είχε δημιουργήσει όλα τα πλάσματά του απόλυτα τέλεια, κατά πως μαρτυρεί και ο μαθητής Ιωάννης.

ΟΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΙ ΚΟΣΜΟΙ
ΠΟΥ ΚΑΙ ΠΩΣ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ Η ΑΛΗΘΕΙΑ

3.5.1961 Αρ. 7884

Το νεκρό γράμμα και οι κήρυκές του

Το Πνεύμα είναι που δίνει ζωή – και κάθε γράμμα της αλφαβήτου που διαβάζεται χωρίς Πνεύμα, νεκρώνει, γιατί όσο και αν προσπαθήσει κανείς να το καταλάβει με την λογική του, το νόημά του θα μείνει ακατάληπτο. Γι' αυτόν το λόγο ακριβώς έγιναν πολλά λάθη κάθε φορά που ο Λόγος Μου μεταφράσθηκε ή κηρύχθηκε από ανθρώπους, οι οποίοι δεν είχαν ξυπνήσει ακόμα το πνεύμα τους, οι οποίοι οδηγούνταν από τη λογική τους, εκεί όπου μόνον η καρδιά μπορούσε να κρίνει, εφόσον το Πνεύμα Μου θα είχε την δυνατότητα να μιλήσει μέσα της.

Γι' αυτό λοιπόν πολλοί κήρυκες ήταν ακατάλληλοι και δεν μπορούσα πια να μιλήσω από μέσα τους στους ανθρώπους, διότι παρουσίαζαν διδασκαλίες και ερμηνείες δικές τους, που δεν συμφωνούσαν με την Αλήθεια. Και έτσι το Ευαγγέλιο που δίδαξα ΕΓΩ ο Ίδιος πάνω στη γη με το καιρό παραμορφώθηκε όλο και πιο πολύ στο νόημά του και λίγοι πια διαβάζουν τον ''Λόγο Μου'' με αφυπνισμένο το πνεύμα τους και αποσκοπούν να βρουν από εκεί μέσα όφελος για την ψυχή τους.

* * Όλα τα αναφερόμενα βιβλία είναι εκδόσεις Πύρινος Κόσμος

Οι υπόλοιποι όμως δεν αντλούν δύναμη από το Λόγο Μου. Βέβαια τον ακούνε, αλλά επειδή δεν τον καταλαβαίνουν καλά δεν τον εφαρμόζουν και γι' αυτό δεν μπορούν να αφυπνίσουν το πνεύμα τους. Επί πλέον σπάνια οι κήρυκες τους μιλούν για την «ενέργεια του Πνεύματος μέσα στον άνθρωπο» διότι και αυτοί οι ίδιοι δεν το καταλαβαίνουν. Και αυτοί οι ίδιοι δεν ξέρουν ότι τούτο είναι το άμεσο αποτέλεσμα μιας ζωής με αγάπη. Αν όμως ζούσαν οι ίδιοι μια ζωή αγάπης, θα μπορούσαν να πεισθούν από μόνοι τους, ότι έτσι φωτίζεται ο άνθρωπος. Μπορεί να διαβάζουν συχνά στη Βίβλο ότι το ''γράμμα νεκρώνει και μόνο το Πνεύμα δίνει ζωή'', αλλά δεν ξέρουν τι σημαίνει, διότι το πνεύμα τους είναι σε νάρκη. Γι' αυτό πια σχεδόν μόνο ''νεκροί'' χριστιανοί υπάρχουν και γι' αυτό και ο Λόγος Μου που περιέχεται στο Βιβλίο των Βιβλίων δεν προσφέρει πολλά στους ανθρώπους, γι' αυτό και η πίστη έγινε αδύναμη και ασθενική. Από την πίστη λείπει η δύναμη της ζωής, διότι η αγάπη ζωντανεύει την πίστη, διότι μόνο η αγάπη ξυπνάει το πνεύμα.

Η θέρμη της αγάπης φθάνει για να φυτρώσει κι ένα αδύνατο δεντράκι, σύντομα θα γίνει δυνατό και ακλόνητο, έτσι και η πίστη, και ό,τι άλλο ήταν μέχρι τότε άψυχο στον άνθρωπο, θα ζωντανέψει. Η ψυχή θα ανυψωθεί και θ' αφήσει τον πνευματικό σπινθήρα να ενεργήσει και να περάσει μέσα της, θα βρει τη ζωή, μία ζωή που δεν πρόκειται να χάσει ποτέ πια.

Τότε όμως ο άνθρωπος θα είναι σε θέση να καταλάβει κάθε λέξη που προήλθε από ΕΜΕΝΑ – να διακρίνει την πλάνη από την αλήθεια, και δεν πρόκειται πια να ξανασφάλλει, διότι θα τον διδάσκει το Πνεύμα. Κενά γράμματα δεν θα του λένε τίποτα, διότι τώρα γνωρίζει το πνευματικό νόημα του Λόγου. Κάθε λέξη του χαρίζει ζωή, η οποία προήλθε κάποτε από ΕΜΕΝΑ και τώρα διεισδύει στα αυτιά και στην καρδιά του.

Τότε μοναχά δεν είναι πια νεκρός χριστιανός και θα δώσει ζωντανή μαρτυρία για ΕΜΕΝΑ. Δεν θα χρησιμοποιεί μόνον τα λόγια της Γραφής, αλλά θα μπορεί και να ερμηνεύει το πνευματικό τους νόημα. Έτσι θα είναι πραγματικά ένας δάσκαλος για. τους συνανθρώπους του σύμφωνα με τη θέλησή Μου, διότι Μου επιτρέπει να είμαι μέσα του και να εκφράζομαι μέσα από το Πνεύμα του, όταν διδάσκει τους συνανθρώπους του.

Αυτοί είναι λοιπόν οι πραγματικοί Μου υπηρέτες, οι οποίοι εργάζονται κατ' εντολή Μου, διότι έναν κήρυκα του Λόγου Μου που γνωρίζει τα γράμματα μόνο και δεν καταλαβαίνει το πνευματικό τους νόημα, δεν τον ονομάζω υπηρέτη Μου. Διότι ανέλαβε από μόνος του αυτό το έργο χωρίς όμως να γίνει πρώτα άξιος να λάβει την κλήση γι' αυτήν την αποστολή από ΕΜΕΝΑ, η οποία προϋποθέτει ότι το πνεύμα εκείνου που θέλει να εργαστεί για ΜΕΝΑ, είναι αφυπνισμένο.

Ωστόσο όταν ένας κήρυκας, που δεν έχει αφυπνίσει το πνεύμα μέσα του ακόμα, όχι μόνο διδάσκει την αγάπη, την πεμπτουσία του Ευαγγελίου Μου, αλλά και πασχίζει να ζει μία ζωή αγάπης, θα ζωντανέψει το πνεύμα μέσα του και θα γίνει ένας ευπρόσδεκτος υπηρέτης ΜΟΥ. Μέσα απ' αυτόν θα μπορώ να ενεργώ, θα μπορώ να μιλώ απευθείας στους ανθρώπους που έτσι θα νοιώθουν πραγματικά τη δύναμη που έχουν τα λόγια Μου.

Μ' αυτόν τον τρόπο θα φθάσουν και άλλοι στην αληθινή ζωή, άλλοι που θέλουν στα σοβαρά να ΜΕ βρουν και αποζητούν τη δύναμη από το Πνεύμα Μου και δέχονται να αφυπνισθούν. Τους αληθινούς Μου υπηρέτες τους αναγνωρίζετε από το γεγονός ότι προσπαθούν να ζουν σύμφωνα με το Λόγο Μου. Με μία ζωή αγάπης θα ξυπνήσουν το πνεύμα μέσα τους, και δεν θα είναι κήρυκες του νεκρού γράμματος της Γραφής, αλλά θα μαρτυρούν ολοζώντανα για ΜΕΝΑ.

Αμήν

9. ΕΠΙΣΤΗΜΗ Ή ΠΙΣΤΗ;

(Μπέρτα Ντούντε αρ. 4541-15.1.1949)

Η ύπαρξη του Θεού και η Επιστήμη

Συχνά ένας επιστήμονας δυσκολεύεται να πιστέψει σε μια Θεότητα. Η νόησή του τον ωθεί σε διαφορετικά συμπεράσματα, γιατί είναι απόληξη μιας γνώσης η οποία δεν ανταποκρίνεται απόλυτα στην αλήθεια. Ήδη μια λανθασμένη άποψη για την εξέλιξη της γης οδηγεί σε λάθος έννοιες. Και τότε είναι δύσκολο να παραδεχθεί κανείς την ύπαρξη ενός αιώνιου Δημιουργού, ενός Όντος, το οποίο θα πρέπει κανονικά οι άνθρωποι να το αναγνωρίζουν από τις εκδηλώσεις της δύναμής Του, ωστόσο το ίδιο δεν θέλει συνήθως να το αναγνωρίσουν.

Η επιστήμη προσπαθεί να αποδείξει τα πάντα. Όπου όμως δεν τα καταφέρνει, δεν παραδέχεται την ανικανότητά της παρά αρνείται απλά να αναγνωρίσει ό,τι δεν μπορεί να προσεγγίσει με την έρευνά της. Κατά συνέπεια βασίζεται σε μια λανθασμένη αντίληψη και σε τελευταία ανάλυση είναι πολύ δύσκολο να βρεθεί ο δρόμος προς την αιώνια Θεότητα, ακόμη και αν υπάρχει η θέληση για κάτι τέτοιο.

Οποιαδήποτε έρευνα θα έπρεπε να έχει σαν αρχή την επιδίωξη να διασαφηνίσει την ύπαρξη του Θεού, η οποία βέβαια δεν μπορεί να αποδειχθεί, όμως μπορεί να γίνει πιστευτή και μάλιστα με πλήρη βεβαιότητα. Σε μια τέτοια περίπτωση, οποιαδήποτε έρευνα οδηγείται σύντομα στην επιτυχία. Αλλά για να αποκτήσει κανείς αυτή την πίστη, πρέπει κατ' αρχήν να πάψει να χρησιμοποιεί τη διάνοιά του και να βασισθεί στα αισθήματα της καρδιάς του. Πρέπει να αφήσει στην άκρη την επιστήμη και να διδαχθεί, σαν ένα παιδί, από μέσα του. Αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει να παραδεχθεί σαν αλήθεια ό,τι η αίσθησή του φαντάζεται ή επιθυμεί, θα πρέπει κατά κάποιον τρόπο να ονειρεύεται με ανοιχτά μάτια. Τότε θα δει μια Θεότητα, η οποία κατευθύνει και κυβερνά τα πάντα και για την οποία έχει τη βεβαιότητα ότι φροντίζει γι' αυτόν.

Η πιο βαθιά επιθυμία ενός ανθρώπου είναι και παραμένει μια ισχυρή δύναμη επάνω του. Μόνο η εγκόσμια νόηση προσπαθεί να καταπνίξει αυτήν την επιθυμία, επειδή στη νόηση μιλάει και εκείνος ο οποίος θέλει να επισκιάσει τη Θεότητα. Επειδή δεν μπορεί να μιλήσει στην καρδιά των ανθρώπων, επιχειρεί τόσο πιο επίμονα να επηρεάσει τη νοημοσύνη τους. Μέσα από την καρδιά εκφράζεται ο Θεός, μέσα από τη νοημοσύνη ο αντίπαλος Του, όταν η καρδιά δεν είναι η ισχυρότερη ώστε να τραβήξει και τη νοημοσύνη με το μέρος της. Έτσι και συμβαίνει όμως το δεύτερο, είναι δυνατό να γνωρίσει κανείς και νοητικά το Θεό. Τότε και η επιστήμη θα στηριχθεί σε άλλα θεμέλια, θα εξάγει άλλα συμπεράσματα τα οποία σίγουρα δεν είναι πια λανθασμένα. Γιατί όταν η έρευνα αρχίζει με την αρχή ότι πιστεύει σε μια Θεότητα, δεν πρόκειται να μη στεφθεί με επιτυχία. Θα πλησιάσει την Αλήθεια σε οποιοδήποτε τομέα και αν διεξαχθεί. Τότε δεν θα διίστανται πια επιστήμη και πίστη, αλλά θα αλληλοσυμπληρώνονται. Γιατί μόνο τότε η γνώση είναι απαλλαγμένη από λάθη, όταν εναρμονίζεται με την πίστη σε ένα Θεό, σαν ένα παντοδύναμο, σοφό και στοργικό Ον, το οποίο υπερίσταται σε ό,τι υπήρχε, υπάρχει και θα υπάρχει σε όλη την αιωνιότητα

Όταν η έρευνα αρχίζει με την αρχή ότι πιστεύει σε μια Θεότητα, δεν πρόκειται να μη στεφθεί με επιτυχία. Θα πλησιάσει την Αλήθεια σε οποιοδήποτε τομέα και αν διεξαχθεί. Τότε δεν θα διίστανται πια επιστήμη και πίστη, αλλά θα αλληλοσυμπληρώνονται

10. 1 ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΑΤΟΜΟ ΥΛΗΣ;

ΟΙ ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗΣ ΓΙΑ ΤΑ ΑΤΟΜΑ, ΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗ ΣΩΜΑΤΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

Κατά τον ίδιο τρόπο με τον οποίο η Νέα Αποκάλυψη προανάγγειλε γνώσεις που η Αστρονομία κατέκτησε τις τελευταίες δεκαετίε, έδωσε και επακριβείς εξηγήσεις για τα άτομα και τα στοιχειώδη σωμάτια. Οι εξηγήσεις αυτές δεν δίνονται βέβαια στην ορολογία που χρησιμοποιούμε εμείς σήμερα, απεικονίζουν όμως πιστά τις μυστηριώδεις διαδικασίες της δημιουργίας της ύλης. Το καταπληκτικό είναι ότι δίνονται ακριβέστατες πληροφορίες για ουσιώδεις λεπτομέρειες οι οποίες έχουν επαληθευθεί επακριβώς από την επιστημονική έρευνα.

Πολύ πριν απ’ τις αρχές του αιώνα μας, πριν κατορθώσει δηλαδή η επιστήμη να διεσδύσει στο εσωτερικό του ατόμου, η Νέα Αποκάλυψη δίδαξε ότι το άτομο αποτελείται από ακόμα μικρότερα, υποατομικά σωμάτια. Αυτό διατυπώνεται ως εξής στα «Μυστικά της Δημιουργίας» σελ. 227: «Πριν απ’ τη δημιουργία του ατόμου προηγήθηκε μια σκέψη. Το άτομο, πριν γίνει άτομο, απαρτίζεται από ακόμα μικρότερα συστατικά στοιχεία τα οποία πλησιάζουν την κατάσταση του αέρα, των αερίων ή του πνεύματος».

…Σύμφωνα με τη Νέα Αποκάλυψη το ηλεκτρόνιο βρίσκεται στα όρια ανάμεσα στην ύλη και το πνεύμα. Η πένα του Λόρμπερ κατέγραψε σχετικά: «Το ηλεκτρόνιο δεν είναι κατ' αρχήν τίποτ' άλλο από μια πίεση και μια τριβή που ταράζουν την ηρεμία, και κατά δεύτερο λόγο, το αποτέλεσμα που δημιουργείται από τα αιθερικά πνεύματα όταν αυτά διεγείρονται σε δράση. Αυτά τα αιθερικά πνεύματα είναι εν μέρει καθαρά πνευματικής υφής και εν μέρει αποτελούν το φυσικό στοιχείο φωτός και ζωής που περιέχει η ατμόσφαιρα της γης» (Μ. Ευ. Η , 144, 1).

Και σε ένα άλλο σημείο, διατυπώνεται ως εξής: «Ένα αιθερικό άτομο είναι μεν σύμφωνα με τους δικούς σας όρους ένα ασώματο ή, όπως λένε οι επιστήμονες, ένα ασύλληπτο πράγμα, αλλά είναι εν τούτοις περιορισμένο και πεπερασμένο. Ένα τέτοιο άτομο, παρ' όλη τη μικροσκοπικότητά του, έχει διαστάσεις βάθους και μήκους όπως κάθε άλλο σώμα». (Μυστικά της Ζωής, σελ. 163). Οι ατομικοί φυσικοί σήμερα περιγράφουν τα ηλεκτρόνια που στριφογυρίζουν γύρω από τον πυρήνα ως «νέφος ύλης» ή «νέφος φορτίου». Η Νέα Αποκάλυψη τα ονομάζει, εξίσου εύστοχα, «ατμώδη φλοιό». Σχετικά- με τις ελκτικές και απωθητικές δυνάμεις που περιγράφει η Νέα Αποκάλυψη, διαβάζουμε παρακάτω τα εξής: «Μέσω του ατμώδους φλοιού (σ.σ. των ηλεκτρονίων) που τα περιβάλλει, αναπτύχθηκε ανάμεσα στα άτομα η χημική συγγένεια. Οι ατμώδεις φλοιοί έλκουν το ομογενές και απωθούν το ετερογενές» (Μυστικά της Ζωής, σελ. 164). Αυτή η διατύπωση ταυτίζεται με τη θεώρηση της έλξης και της απώθησης μέσα στο άτομο όπως την είδε η επιστήμη στον 20ό αιώνα.

Τα ερωτήματα που τέθηκαν γύρω από τα σωματίδια μετά το 1930 είναι ακόμα αναπάντητα. Όλα σχεδόν έχουν το ίδιο μέγεθος αλλά διαφορετικό βάρος. Μερικά

είναι τόσο ελαφριά, που τα περιγράφουν σαν ανύπαρκτα «τίποτα». Καταλήγουν σε μας εκσφενδονισμένα απ’ το διάστημα με μια απίστευτη ενέργεια που φθάνει ως τα 10^{21} ελεκτρονιοβόλτ. Έχουν δηλαδή εκατομμύρια φορές πιο πολλή ενέργεια από τα πρωτόνια που έρχονται κυνηγημένα μέσα στους πελώριους γήινους επιταχυντές. Στο ταξίδι τους μέσα από τον ατμοσφαιρικό φλοιό της γης μετατρέπονται σε άλλα σωματίδια μέσα ρε απειροελάχιστα κλάσματα του δευτερολέπτου. Τα πιο βαριά στοιχειώδη σωμάτια διασπώνται και μεταβάλλονται έτσι ρε πιο ελαφριά σωματίδια. Η διάρκεια ζωής των σωματιδίων είναι τόσο απίστευτα μικρή, που δεν συλλαμβάνεται με την ανθρώπινη έννοια του χρόνου. Και ακριβώς σ' αυτό το σημείο η επιστήμη σήμερα επαληθεύει με ακρίβεια τις μαρτυρίες του Λόρμπερ, που στην εποχή του θεωρήθηκαν μυθεύματα. Ο Λόρμπερ δίνει μόνο λίγα παραδείγματα, αλλά και η επιστημονική φιλολογία σήμερα ασχολείται με ελάχιστα από ta περίπου 200 στοιχειώδη σωματίδια.

Στο βιβλίο «Δώρα του Ουρανού», τόμος Α', σελ. 82, που γράφτηκε το 1840, ο Λόρμπερ περιγράφει ως εξής τη διαδικασία μετατροπής των στοιχειωδών σωματιδίων: «Πιστεύετε ότι τα ζώα προέρχονται απ' το νερό. Όμως δεν είναι έτσι απλά. Η πρώτη τάξη του ζωικού βασιλείοτ είναι οι μικροσκοπικοί κάτοικοι του αιθέρα. Είναι περίπου αυτό που στη γλωσσα σας ονομάζετε "άτομο". Αν θέλειε ν’ ανακαλύψετε αυτά τα ζωάκια με τα μάτια σας, θα πρέπει να μεγενθύνετε ένα σημείο 10^{18} φορές, πράγμα που δεν είναι δυνατόν στην επίγεια ζωή. Ένα κοινό μάτι δεν μπορεί ποτέ να δει τα πράγματα σ’ όλη την αλήθεια τους· μόνο τα μάτια του πνεύματος είγαι σε θέση να το κάνουν. Αυτά τα ζωάκια έχουν τό σχήμα *σφαίρας* με ε- ντελώς λεία επιφάνεια! Τροφή τους είναι η ουσία τουφωτός. Η διάρκεια της ζωής τους είναι ένα πεντάκις εκατομμυριοστό του δευτερολέπτου. Μετά το θάνατό τους ενώνονται σε ομάδες εκατομμυρίων τρισεκατομμυρίων και αρχίζουν να σχηματίζουν μια δεύτερη τάξη όντων τα οποία όμως δεν διαφέρουν και πολύ από την πρώτη τάξη όσον αφορά το μέγεθος. Αυτά τα ονομάζουμε "Μονάδες". Αυτή η κατηγορία ζώων είναι παρούσα ήδη στην πλανητόσφαιρα. Η ζωή τους κρατάει ένα *τετράκις εκατομμυριοστό* του δευτερολέπτου. Κατά τον ίδιο τρόπο σχηματίζεται η μια τάξη μετά την άλλη, με την ίδια σχεδόν μορφή αλλά με μεγαλύτερη διάρκεια ζωής. Η διάρκεια ζωής αυτών των όντων αυξάνεται συνέχεια μέχρι το ένα δισεκατομμυριοστό ενός δευτερολέπτου».

Τον καιρό του Λόρμπερ, οι επιστήμονες δεν μπορούσαν να φανταστούν ότι υπάρχουν θεμελιακά στοιχεία της ύλης, πολύ μικρότερα απ’ το άτομο, για τα οποία θα έπρεπε να γίνει μια μεγέθυνση της τάξης των τρισεκατομμυρίων για να γίνουν αντιληπτά. Στο μεταξύ όμως έχουν επαληθευτεί απόλυτα οι μαρτυρίες του Λόρμπερ, που τότε φαίνονταν προϊόν ενός φαντασιομανούς. Τα ασύλληπτα μικροσκοπικά τεμαχίδια, που πρέπει να μεγεθυνθούν τρισεκατομμύρια φορές για να γίνουν αντιληπτά με το μάτι, υπάρχουν πραγματικά.

Τα συμπεράσματα της επιστημονικής έρευνας του 20ού αιώνα έδειξαν ότι δεν υπάρχει ύλη σε αδράνεια, όπως πίστευαν οι επιστήμονες τον 19ο αιώνα. Στο εσωτερικό του ατόμου, κρυφά απ’ τις αισθήσεις μας, διαδραματίζεται συνεχώς ένα αστραπιαίο, εξοντωτικό αλλά και μυστηριώδες παιχνίδι καταστροφής και γέννησης, στο τέλος του οποίου αναδεικνύονται σταθερά στοιχειώδη σωματίδια. Από μια χαοτική διαδικασία, σχεδόν ασύλληπτη για το νου μας, γεννιέται η υλη. Γι’ αυτή τη διαδικασία ακόμα σήμερα ελάχιστα είναι γνωστά με βεβαιότητα. Και όμως ο Λόρμπερ, πάνω από έναν αιώνα πριν, μπόρεσε να την περιγράφει καταγράφοντας τα όσα θαυμαστά του υιαγορεύθηκαν με τον εσωτερικό Λόγο. Με λίγα και συνοπτικά λόγια περιέγραψε αυτές τις μυστηριακές διαδικασίες στη δημιουργία, οι οποίες ήταν ακατανόητες για τους αναγνώστες του 19ου αιώνα. «Εκεί που εσείς με τα μάτια σας

βλέπετε ελάχιστα ή καθόλου, συμβαίνουν σπουδαία πράγματα και είναι, όπως είπε και ένας σοφός (σ.σ. εννοείται ο Σαίξπηρ): "Συμβαίνουν πράγματα ανάμεσα σε γη και ήλιο, που το ανθρώπινο μυαλό ούτε να τα ονειρευτεί δεν ξέρει"» (Γη και Σελ., σελ. 85).

Ο φλοιός και ο πυρήνας του ατόμου συγκρατούνται χάρη στην ηλεκτρομαγνητική αλληλεπίδραση.

Πώς όμως λειτουργεί αυτή η αλληλεπίδραση είναι σχεδόν μυστήριο για τους πυρηνικούς φυσικούς.[81] Δεν θα μπορούσε να είναι και αλλιώς, αφού σύμφωνα με τον Λόρμπερ η γενεσιουργός αιτία της λειτουργίας της ελκτικής δύναμης είναι μεταφυσική. Όπως αναφέρεται στη Νέα Αποκάλυψη: «Η δύναμη της θέλησής Μου είναι ο μεγάλος συνδετικός ιστός που ενώνει όλα τα κοσμικά σώματα και τα κινεί το ένα προς και γύρω από το άλλο... γι' αυτό είναι η θέλησή Μου και η θεμελιώδης ύλη όλων των πραγμάτων» (Γη και Σελ., σελ. 250).

Η αρχή της ύλης βρίσκεται σε τελευταία ανάλυση στο πνεύμα. Γι' αυτό και οι επιστήμονες, παρ' όλο που έχουν διεισδύσει βαθιά στον κόσμο του ατόμου και των στοιχειωδών σωματιδίων, είναι αναγκασμένοι να παραδεχθούν ότι την πραγματική ουσία της ύλης δεν την γνωρίζουν ακόμα.[82]

Μέχρι να ανακαλυφθούν τα άτομα και τα στοιχειώδη σωματίδια τον 20ό αιώνα, οι επιστήμονες ήταν της πεποίθησης ότι η ύλη είναι αταλάντευτα συμπαγής, όπως φαίνεται με γυμνό μάτι. Τον 19ο αιώνα κανείς δεν μπορούσε να φανταστεί ότι σε κάθε πέτρα, ξύλο ή σίδερο επικρατεί μια πυρετώδης κινητικότητα, κρυφά από τις αισθήσεις μας.

…Εδώ η μοντέρνα επιστήμη πηγαίνει χέρι-χέρι με τη Νέα Αποκάλυψη. Σε πολλά σημεία του έργου επισημαίνεται ο λανθασμένος δρόμος της υλιστικής επιστήμης. Μεταξύ άλλων διαπιστώνεται: «Αυτό που παρατηρούν οι φυσιοδίφες δεν είναι άλλο από κάποιες χονδροειδείς διαδικασίες μέσα στους δοκιμαστικούς σωλήνες και στις αποστακτικές συσκευές. Διακρίνουν βέβαια μια μεγάλη συνέπεια, αλλά δεν την καταλαβαίνουν... Το πνεύμα δεν θέλουν να το βρουν». (Μυστικά της Ζωής, σελ. 80).

«Δεν θέλουν να αναγνωρίσουν το νομοθέτη, παρ' όλο που σε κάθε βήμα σκοντάφτουν πάνω στα ίχνη του. Αν ήταν χωρίς προκαταλήψεις, θα παραδέχονταν την ύπαρξή του». (Δημ., σελ. 35). «Αποδίδουν τη διάνοια στην ύλη και λένε: ακολουθούν απλά τη μία ή την άλλη ώθηση, όπως αυτοί οι ίδιοι ακολουθούν την υλιστική φαντασίωσή τους, δηλαδή την αυταπάτη και την πλάνη». (Μυστικά της Ζωής, σελ. 81). «Η ζωή όμως είναι πνεύμα και κανένα μικροσκόπιο δεν μπορεί να τη συλλάβει σ' όλη τη σφαίρα της λειτουργίας της». (Δώρα του Ουρανού Α' σελ. 94).

Ο φυσικός δρ Βίλχελμ Μάρτιν παρατηρεί στο κείμενό του «Γέφυρα ανάμεσα στη φύση και τον πνευματικό κόσμο», ότι και οι επιστήμονες διαπίστωσαν μεν ότι τα βασικά σωματίδια μετατρέπονται με τον τρόπο που περιγράφει ο Γιάκομπ Λόρμπερ, δεν κατάλαβαν όμως ακόμα ότι πρόκειται για το φαινόμενο της γέννησης των κατώτερων βαθμίδων ζωικής ύπαρξης.[88] Η αλήθεια είναι πάντως ότι οι ίδιοι οι επιστήμονες δηλώνουν με παρρησία πως σε σχέση με τα ασταθή στοιχειώδη σωματίδια βρίσκονται ακόμα στην αρχή μιας εξέλιξης της οποίας δεν μπορούν να συλλάβουν ακόμα το πλάτος και το βάθος.[89]

«Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΠΡΟΦΗΤΗΣ
ΓΙΑΚΟΜΠ ΛΟΡΜΠΕΡ»

Αρ. 2823 24-7-43

Η επιστημονική έρευνα και η σχέση με τον Θεό

…Δεν γίνεται να ερευνηθεί επιστημονικά ποια σχέση έχουν όλα τα πράγματα με τον Θεό, τον Δημιουργό ούτε ποιο πνευματικό νόημα έχουν όλα αυτά που είναι ορατά για τον άνθρωπο και τον περιβάλλουν.

Εντούτοις όποιος έχει μια εγκάρδια επαφή με τον Θεό, μπορεί να Του θέσει όλες αυτές τις ερωτήσεις και η μεγάλη αγάπη και το έλεός Του θα του τις απαντήσουν.

Θα αναδυθούν από μέσα του σκέψεις που θα τις αναγνωρίσει πέρα από κάθε αμφιβολία ότι είναι απάντηση από τον Θεό. Θα έχει την αίσθηση ότι είναι αλήθεια, θα τον μεταδώσουν αισθήματα συγκίνησης και ευτυχίας, δεδομένου ότι η αλήθεια όντας κάτι το θείο, συνεπώς πρέπει να προκαλεί ευτυχία και ικανοποίηση.

Ως εκ τούτου εκείνος που έλαβε μια τέτοια γνώση από τον ίδιο τον Θεό δεν πρόκειται πλέον να σπαζοκεφαλιάζει και να ερευνάει. Θα την δεχτεί άνευ όρων θεωρώντας την αληθινή.

Αντίθετα ο εγκεφαλικός ερευνητής δεν παύει να ερευνά και να σπαζοκεφαλιάζει, γιατί δεν έχει πειστεί ολόψυχα και γιατί διατηρεί πάντα αμφιβολίες.

Έτσι συνεχώς νέες σκέψεις τον οδηγούν να απορρίψει τις παλαιότερες, εφόσον πρόκειται για συλλογισμούς που δεν προήλθαν από την καρδιά του αλλά από τη διάνοιά του…».

10.2 Πώς είναι το άτομο κάτω από το Πνευματικό μικροσκόπιο;

Μια ματιά στο μικροσκόπιο, Οι ευφυείς μικρές ζωικές μορφές

Ας ρίξουμε τώρα μια σύντομη ματιά στο μικρόκοσμο. Στο «Γη και. Σελήνη» του Λόρμπερ μαθαίνουμε για τα ευφυή μικροζωάρια τα οποία εκεί ονομάζονται «ευφυΐες» ή «ευφυή στοιχεία» ή «στοιχειώδεις ευφυΐες». Διαβάζουμε εκεί λοιπόν πως, «αν είχε κανείς ένα μικροσκόπιο που θα μπορούσε να μεγενθύνει τ’ αντικείμενα περίπου έξι εκατομμύρια φορές, θ’ ανακάλυπτε μέσα σε μια μοναδική νεροσταγόνα, ένα τρομακτικό πλήθος από πολύ παράξενες ζωικές μορφές». Οι αμοιβάδες και οι μονοκύτταροι οργανισμοί που ξέρουμε είναι γιγάντιες σε σύγκριση με αυτές τις ζωικές μορφές. Μόνο με αυτή την υπερμεγέθυνση ή, το πιο πιθανό, κάποια μέρα με το αφυπνισμένο πνεύμα μας, θα μπορέσουμε να δούμε αυτά τα παράξενα μικροζωάρια. «Αυτές οι μορφές δεν είναι άλλο από φορείς διαφορετικών, ξεχωριστών ευφυϊών (ιδιοτήτων)».

Και συνεχίζει: «Όπου έχουμε να κάνουμε με συγκεκριμένα αποτελέσματα, θα πρέπει να υπάρχουν άλλες τόσες δυνάμεις από πίσω τους. Κι επειδή ολ’ αυτά τα αποτελέσματα ακολουθούν μία τάξη και ένα σχέδιο, πρέπει όσες είναι οι δυνάμεις, άλλες τόσες να είναι οι ευφυΐες που ενεργούν. Κι απ’ αυτό το συμπέρασμα γίνεται κατανοητό πώς στην ουσία όλη η ύλη αποτελείται από ευφυΐες, δηλαδή ψυχές».

Συνεπώς όλη η υλική Δημιουργία στοιχειοθετείται από ευφυείς δυνάμεις ή «ευφυΐες»· αυτά τα μικροζωάρια με τις παράξενες μορφές είναι οι φορείς τους, οι οποίοι ενώνονται μεταξύ τους και σχηματίζουν ένα κομματάκι φαινομενικά άψυχης ύλης.

Τόσο το ορυκτό όσο και το φυτικό βασίλειο αποτελούνται από ευφυείς μικρές ζωικές μορφές.

Η φυσική επιστήμη σήμερα θεωρεί ότι το μικρότιρο κομματάκι σιδήρου που διαθέτει ακόμη όλες τις ιδιότητες αυτού ιου μετάλλου, αποτέλειται από τουλάχιστον 10 άτομα. Στο «Γη και Σελήνη» διαβάζουμε αντίθετα ότι πρόκειται για 10 ευφυή, στοιχειώδη μικροζωάρια. Και μάλιστα δεν είναι δέκα ολόιδια άψυχα άτομα σιδήρου, παρά δέκα διαφορετικές ζωντανές, ευφυείς μικρές ζωικές μορφές.

Η καθεμιά απ' αυτές τις δέκα «ευφυΐες» είναι υπεύθυνη για μια βασική ιδιότητα του σιδήρου.

Γι' αυτό διαβάζουμε πως: «σε τελευταία ανάλυση δεν υπάρχει ορυκτό ούτε φυτικό βασίλειο, γιατί και τα δύο είναι στην ουσία ένα ζωικό βασίλειο».

Αυτά λοιπόν τα μικροζωάρια συνενώνονται σύμφωνα με τις προδιαγραφές της θεϊκής τάξης για τη Δημιουργία και δομούν αντίστοιχα τον χρυσό, το γρανίτη ή ένα λουλούδι!

Τυχαία δεν μπορεί να προκόψει ούτε ένα φυτικό ή ζωικό κύτταρο

Πάνω απ' όλα, τα δέκα ως είκοσι ευφυή μικροζωάρια που αποτελούν ένα κομματάκι μέταλλο βρίσκονται σε πολύ απλή διάταξη. Σ' ένα μικροσκοπικότατο φυτικό κύτταρο υπάρχουν ήδη εκατομμύρια από τέτοιες ευφυείς μικροοντότητες, και μάλιστα σε μία ανώτερη διάταξη που είναι ασύλληπτη για μας. Γι' αυτό το λόγο είναι εντελώς αδύνατον να ξαναφτιάξουμε ένα φυτικό κύτταρο που έχει καταστραφεί ή να φτιάξουμε ένα από την αρχή ως εκ τούτου είναι αδύνατον να σχηματίστηκε το πρώτο φυτικό κύτταρο εντελώς τυχαία χάρη σε μία αστραπή μέσα από τη λεγόμενη «αρχέγονη σούπα», από ελάχιστες βασικές χημικές ενώσεις. Αυτή η καταπληκτική διάταξη από εκατομμύρια ευφυΐες σε ένα μοναδικό φυτικό κύτταρο δεν μπορεί ποτέ να προκύψει τυχαία. Χρειάζεται μία ανώτερη ευφυΐα που κατευθύνει αυτή τη διάταξη. Πόσο μάλλον ισχύει αυτό για τρισεκατομμύρια ευφυΐες, που ενωμένες σε μία ακόμη πιο περίπλοκη διάταξη, αποτελούν ένα μοναδικό ζωικό κύτταρο!

Ίσως μια μέρα οι επιστήμονες ανακαλύψουν ότι τα πρώτα δομικά στοιχεία της ύλης είναι τα άτομα του φωτός. Όμως δεν θα μπορούν ν' ανακαλύψουν ότι τα άτομα φωτός είναι ψυχικά άτομα και ότι αυτά είναι θεϊκές σκέψεις, όπως το γνωρίζουμε από τη νέα Αποκάλυψη…

«Μέσα στην ύλη κρύβονται πράγματα που ένας χημικόες δεν θ' ανακαλύψει ποτέ. Μπορεί να βρει αυτά καθαυτά τα στοιχεία από τα οποία αποτελείται η οποιαδήποτε ύλη. Ωστόσο δεν μπορεί ποτέ να γνωρίσει τα ίδια τα στοιχεία, γιατί εμπερικλείουν πνεύμα. Γι' αυτό μόνο το καθαρό πνεύμα μπορεί να τα γνωρίσει τελείως. Γιατί μέσα στα στοιχεία κρύβεται το άπειρο!».

«ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ»

11. ΈΧΕΙ ΔΙΚΙΟ Ο ΔΑΡΒΙΝΟΣ;

Η πρώτη δυνατότητα να απαντηθεί αυτό το ερώτημα, η οποία συνήθως παραβλέπεται λέει ότι κάλλιστα μπορεί ο Θεός να έχει χρησιμοποιήσει κατά τη δημιουργία του ανθρώπου τη μετάλλαξη και τη φυσική επιλογή, δηλαδή τις δύο κινητήριες δυνάμεις της εξέλιξης κατά τους δαρβινιστές. Ούτως ή άλλως ο Θεός έχει την ελευθερία και τη δυνατότητα να χρησιμοποιήσει στη δημιουργία του όποια μέσα θέλει και του υπαγορεύει η σοφία του. Οι επιστήμονες έχουν σαφώς δικαίωμα και καθήκον να ερευνήσουν αυτά τα μέσα, όπως και κάθε άλλη εκδήλωση της δημιουργίας· πάντως για έναν που πιστεύει παραμένει γεγονός ότι ο Δημιουργός δημιούργησε τον κόσμο σύμφωνα με το δικό του το σχέδιο.

Σήμερα όλο και περισσότερο η επιστήμη κατά την προέλασή της εισχωρεί σε χώρους άυλους και έτσι έχει αρχίσει εκ των πραγμάτων να αναγνωρίζει την ύπαρξη του πνεύματος. Ο νομπελίστας φυσικός Βέρνερ Χάιζενμπεργκ παρατηρεί: «Η πρώτη γουλιά από το ποτήρι των φυσικών επιστημών σε κάνει αθεϊστή· αλλά στο βάθος του ποτηριού περιμένει ο Θεός».

Μπορεί σήμερα πολύ περισσότεροι ερευνητές να αναγνωρίζουν την πνευματική υπόσταση της φύσης, ωστόσο τους διαφεύγει εντελώς η αλληλοδιαπλοκή ανάμεσα πνευματική και στην υλική πλευρά της. Δεν έχουν φθάσει ακόμη στο σημείο να διευκρινίσουν πώς μία πνευματική δημιουργική Δύναμη (ο Θεός), έκτισε από πνευματικά αρχέγονα στοιχεία (σπινθήρες ζωής), ολόκληρο τον ορατό κόσμο, όλο αυτό το καταπληκτικής συνοχής σύστημα από ουράνια σώματα με τους αμέτρητους ήλιους, κομήτες, πλανήτες, σελήνες κ.λπ. Μέχρι σήμερα το φως της επιστήμης δεν έχει εισχωρήσει σε αυτό το μυστήριο της Δημιουργίας. Ο καθένας που είναι λίγο μυημένος στην επιστημονική πραγματικότητα παραδέχεται πως σε αυτό το σημείο η ανθρώπινη νόηση εξακολουθεί να βρίσκεται εμπρός σε μία απύθμενη άβυσσο.

Ας μην ξεχνάμε ότι το αντικείμενο της επιστήμης είναι να ασχολείται με τα ενδοκοσμικά πράγματα και φαινόμενα. Η επιστήμη δεν έχει την ικανότητα να αναλύσει το υπερβατικό, να εισχωρήσει στα εξωκοσμικά αίτια και στο νόημά τους, ούτε να μετρήσει τις εκδηλώσεις του πνεύματος με τις μεθόδους της. Γι’αυτό μπορεί μεν να ισχυριστεί ότι εξετάζοντας τα φαινόμενα της ύλης και της ζωής δεν διαπιστώνει ένα ανώτερο σχέδιο ή νόημα σε όλα αυτά. Αλλά υπερβαίνει τα όριά της όταν παύει να είναι ουδέτερη και παίρνει θέση υπέρ της θεωρίας ότι η Δημιουργία έγινε τυχαία χωρίς να έχει τελικό σκοπό ούτε ανώτερο Δημιουργό. Ιδίως μάλιστα όταν και τα δικά της επιχειρήματα αποτελούν στην πραγματικότητα υποθετικά θεωρήματα και όχι αποδεδειγμένα γεγονότα.

Αλλά και ο θεοσεβής από τη δική του πλευρά – ιδίως ο οπαδός του δημιουργισμού – οφείλει να αναγνωρίζει τα όριά του και να μην ερμηνεύει στενόμυαλα την Παλαιά Διαθήκη π.χ., που είναι ένα βιβλίο το οποίο μιλά με σύμβολα και αντιστοιχίες. Ας μην παραγνωρίζεται ότι ο Αδάμ είναι ο πρώτος τέλειος άνθρωπος που δημιουργήθηκε κατ’ εικόνα του Θεού, με ελευθερία βούλησης, ανεπτυγμένη διάνοια και ψυχή. Οι άνθρωποι των σπηλαίων, τα ανθρωποειδή, οι Νεάντερταλ κ.λπ που υπήρξαν χιλιάδες ή εκατομμύρια χρόνια πριν τους πρωτόπλαστους ήταν στο επίπεδο του ζώου και δεν είχαν τίποτα το θεϊκό.

Το ερώτημα ποιος έχει τελικά δίκιο, οι υποστηρικτές της θεωρίας της εξέλιξης ή της θείας δημιουργίας δεν είναι απλώς θεωρητικό. Έχει να κάνει με την ουσία, με τη φύση του ανθρώπου και το σκοπό της ύπαρξής του.

«ΟΙ ΠΑΓΚΟΣΜΙΕΣ ΘΡΗΣΚΕΙΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΡΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥΣ»

Δαρβίνος και Λόρμπερ

Απ’ ό,τι διδάσκει τόσο η Νέα Αποκάλυψη, όσο κι η Βίβλος, η ψηλότερη βαθμίδα της υλικο-πνευματικής εξέλιξης, το επιστέγασμα της ορατής δημιουργίας, είναι ο άνθρωπος, που είναι διαμορφωμένος σαν μία τριαδικότητα από σώμα, ψυχή και πνεύμα. Σύμφωνα με τον Λόρμπερ, αυτές οι βασικές αρχές δεν ισχύουν μόνο στη Γη μας αλλά και σε όλα τα άλλα ουράνια σώματα, όπου επικρατούν εντελώς διαφορετικές συνθήκες ζωής απ᾽ό,τι μπορεί να φαντασθεί ο επιστημονικός κόσμος σήμερα. Αν κανείς συγκρίνει τη διδασκαλία της εξέλιξης όπως την ξέρουμε από τον Λόρμπερ, με τις θεωρίες του Δαρβίνου για την καταγωγή των φυτών και των ζώων του πλανήτη μας, θ’ αναγνωρίσει πως αυτός ο ερευνητής συνέλαβε μόλις ένα πολλοστημόριο από τη θεϊκή σοφία αυτής της εξελικτικής διαδικασίας στην πλάση.

Οι ανακαλύψεις αυτές του Ντάρβιν όμως, που τόσο τις εξύμνησε η επιστήμη κάποτε, φαίνονται εξαιρετικά φτωχές σε σχέση με τις αποκαλύψεις του Λόρμπερ.

Ο Δαρβίνος έκανε τις παρατηρήσεις του αποκλειστικά πάνω στα φυτά και στα ζώα. Μόνο στο τέλος, σχεδόν ενάντια στη θέληση του, ασχολήθηκε με τον άνθρωπο της Γης μας. Αντίθετα, η διδασκαλία του Λόρμπερ περιλαμβάνει όλη τη Δημιουργία, όλη την Κοσμογονία. Και το πιο σημαντικό απ' όλα είναι πως η θεϊκή διδασκαλία της εξέλιξης έχει ένα βασικό ηθικό πλεονέκτημα απέναντι στη θεωρία του Δαρβίνου, ότι δηλαδή δεν υποβιβάζει την πλάση σ' έναν παράλογο και άσκοπο μηχανισμό. Αντίθετα, αφήνει να φανεί πίσω απ[1] αυτή τη σοφή εξέλιξη μια ηθική, άκτιστη δύναμη, ένας Πατέρας-Θεός. Έτσι η ζωή, απ' το πιο μικρό χορτάρι ή ζωύφιο ως τον άνθρωπο, αποκτάει ένα ανώτερο νόημα και σκοπό!

Μέσα απ' αυτή την αποκάλυψη, η οποία συμφιλιώνει την επιστήμη με το Βιβλικό Θεό, μπορούμε να δούμε πως κάθε πέτρα, δέντρο ή ζώο, άνθρωπος ή άγγελος, είναι τ' αδέλφια μας στο μεγάλο Βασίλειο της ζωής. Όλα τα πάθη στη ζωή, όλοι οι μικροί ή μεγάλοι θάνατοι της ύλης, έχουν το νόημα τους κι όλα οδηγούν στην ανάσταση…

ΘΕΟΣ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ

12. ΠΩΣ ΘΑ ΒΡΩ ΤΗ ΓΝΩΣΗ;

Αρ. 1150 28-10-1939

Σκέψη από το μυαλό ή σκέψη από την καρδιά;

«Υπάρχει η λανθασμένη άποψη ότι μόνο ένας άνθρωπος με πολύ αναπτυγμένη διάνοια μπορεί να διεισδύσει σε γνώσεις που αφορούν ακόμη αδιερεύνητα αντικείμενα.

Ασφαλώς ο καθένας οφείλει να χρησιμοποιεί το μυαλό του, οφείλει επίσης να στοχάζεται, να ελέγχει και να μην αποδέχεται χωρίς σκέψη οτιδήποτε του παρουσιάζουν σαν αληθινό.

Ωστόσο είναι πιο ανόητο να εμπιστεύεται κανείς αποκλειστικά την κοσμική σοφία από το να υιοθετεί χωρίς έλεγχο κάτι που του μεταδίδει ένας θεοσεβής άνθρωπος. Η πίστη στον Θεό αποτελεί μεγαλύτερη εγγύηση υπέρ της αλήθειας μίας διδασκαλίας παρά η πιο τέλεια μάθηση που προσφέρεται από έναν κοσμικό διδάσκοντα. Γιατί για να φτάσει κάποιος στην αλήθεια, η πίστη στον Θεό είναι απαραίτητη.

Οπωσδήποτε ένας τέτοιος θεοσεβής μπορεί να υπερέχει με την οξύνοια του κατά πολύ απέναντι σε έναν γνώστη των κοσμικών πραγμάτων, υπό την προϋπόθεση ότι θέλει να μοιραστεί με τους συνανθρώπους του τις γνώσεις που έλαβε εμπνεόμενος.

… Ως εκ τούτου οι ανθρώπινες γνώσεις ενός άθεου μπορεί να ξεπερνούν κατά πολύ αυτές που έχει ένας θεοσεβής. Ωστόσο ο δεύτερος θα υπερτερεί σε κάθε συζήτηση που αφορά σε θέματα της θείας αλήθειας. Γιατί ο Θεός δίνει φως σε όποιον του αφοσιώνεται συνειδητά. Επομένως του δίνει την ικανότητα να χρησιμοποιήσει επίσης τη διάνοιά του έτσι που συλλαμβάνει εν ριπή οφθαλμού τις σκέψεις του και μπορεί να αντικρούσει κάθε επιχείρημα σύμφωνα με το θείο θέλημα.

…Αλλά εκείνος που θέλει να υπηρετήσει έτσι τον Θεό, πρέπει επίσης να χρησιμοποιήσει το μυαλό του. Γιατί μόνον όταν συνεργάζονται καρδιά και μυαλό καθίσταται δυνατό να μεταδοθεί στους συνανθρώπους η γνώση που του έδωσε ο Θεός. Γι' αυτό το λόγο οι υπερκόσμιοι δάσκαλοι πασχίζουν ακούραστα να διεγείρουν τη νοημοσύνη των ανθρώπων που πιστεύουν, προκειμένου να εκτελέσουν μια αποστολή που είναι εξαιρετικά σημαντική σε εποχές πνευματικής κρίσης».

Υπερφυσική γνώση που είναι άχρηστη

«Να αγωνίζεστε με κάθε ταπεινότητα να γίνετε σωστά παιδιά Μου, όμως μην επιδιώκετε να αποκτήσετε υπερφυσικές γνώσεις που λίγο ωφελούν στην τελειοποίηση της ψυχής σας.
Γιατί στο δικό Μου Βασίλειο ο πιο μικρός και ο πιο ασήμαντος έχει μεγαλύτερη αξία από εκείνον που νομίζει ότι ξεχωρίζει. Στο Βασίλειό Μου αποδίδεται πολύ μεγάλη αξία στην ταπεινότητα, αλλά για την έπαρση δεν υπάρχει χώρος.
Πρέπει λοιπόν να μάθετε να ξεχωρίζετε την αληθινή μεγαλοσύνη από την έπαρση και τον αληθινά μεγάλο από τον φαινομενικά μεγάλο».

Μπέρτα Ντούντε

Παρατήρηση: Με τον όρο «υπερφυσικές γνώσεις» δεν εννοείται ο θείος Λόγος, καθώς σε σχέση σε αυτόν δεν υπάρχουν περιορισμοί.
Αυτό που εννοείται εδώ είναι οι διδασκαλίες, τα μηνύματα κλπ. των δήθεν εξωγήινων ή άγνωστης ποιότητας πνευμάτων ή δήθεν φωτεινών οντοτήτων ή υπερκόσμιων δασκάλων κ.ο.κ. που διαδίδονται από ουφολόγους, σαμάνους, «θεραπευτές», «χαρισματικούς», «δασκάλους», πνευματιστές, εσωτεριστές, αστρολόγους, μάγους κ.ά. Πρόκειται για γνώσεις που είτε είναι άχρηστες, γιατί δεν ωφελούν στην ανάπτυξη της ψυχής είτε προϋποθέτουν μία ορισμένη ανώτερη ωριμότητα για να τις αποκτήσει κάποιος. Επομένως ο Θεός γνωρίζει πότε θα τις παράσχει, διαφορετικά είναι πρόωρη και εγωιστική η αναζήτησή τους. Συνεπώς η παραίνεση εδώ σχετικά με τις υπερφυσικές γνώσεις αφορά την υπέρμετρη φιλοδοξία και περιέργεια για τις εξεζητημένες μορφές γνώσης – και συνακόλουθης δύναμης – που αποτελούν ένα συνονθύλευμα από πνευματική, εγκόσμια και απόκρυφη γνώση. Όταν η γνώση δεν χαρίζεται από το Άγιο Πνεύμα στο άτομο που έχει γίνει άξιο να την λάβει χάρη στην αγάπη του, είναι πιθανότατο να προέρχεται εκ του πονηρού, με σκοπό να κολακέψει το «εγώ».

Αρ. 2249 3-3-1942

Πνευματική γνώση ή μελέτη;

«Ο Θεός δεν θέλει καθόλου να αρκούνται οι άνθρωποι στις γνώσεις που παίρνουν από άλλους ανθρώπους. Αντίθετα οφείλουν να επιδιώκουν να πλουτίσουν τις πνευματικές τους γνώσεις. Συγκεκριμένα οφείλουν να προσλάβουν τις πνευματικές γνώσεις απευθείας από το βασίλειο του πνεύματος, καθότι εκεί προσφέρονται ανόθευτες, υπό την προϋπόθεση ότι οι ίδιοι επιθυμούν να βρουν την αμιγή αλήθεια.

Αυτή η γνώση μόνο συνιστά πνευματικό πλούτο, ενώ κάθε κοσμική γνώση χάνει την αξία της με το τέλος της επίγειας ζωής. Επομένως δεν πρέπει να θεωρεί κανείς ότι η πνευματική γνώση είναι γι' αυτόν ανέφικτη και παράλληλα να αρκείται

Ο σκοπός για τον οποίον ζει ο άνθρωπος στη Γη είναι για να ωριμάσει πνευματικά και ο Θεός του δίνει αρκετές δυνατότητες να το καταφέρει, αρκεί να τις αξιοποιήσει. Μια τέτοια δυνατότητα σύλληψης της αλήθειας δίνεται με την καθαρά πνευματική ανταλλαγή σκέψεων με το υπερκόσμιο βασίλειο.

σε όσα έμαθε όπως μαθαίνουν οι μαθητές στο σχολείο, γιατί έτσι δεν μπορεί ποτέ να ωριμάσει πνευματικά.

Όμως ο σκοπός για τον οποίον ζει ο άνθρωπος στη Γη είναι για να ωριμάσει πνευματικά και ο Θεός του δίνει αρκετές δυνατότητες να το καταφέρει, αρκεί να τις αξιοποιήσει. Μια τέτοια δυνατότητα σύλληψης της αλήθειας δίνεται με την καθαρά πνευματική ανταλλαγή σκέψεων με το υπερκόσμιο βασίλειο.

Αυτή η χάρη είναι στη διάθεση κάθε ατόμου, όμως σπάνια την επιζητά κάποιος και γι' αυτό προσφέρεται μόνο σπάνια. Αλλά δεν υπάρχει άλλος δρόμος που να οδηγεί εξίσου στα ίδια πνευματικά οφέλη. Πραγματικά αυτή είναι η πιο πλούσια σε ελέη δυνατότητα, όταν ο ίδιος ο Θεός προσφέρει σε ένα παιδί της Γης την αλήθεια με τη μεσολάβηση των αγγέλων Του…

Οι φωτεινές οντότητες διδάσκουν τον άνθρωπο και τον καθοδηγούν σε όλα όσα χρειάζεται για την ανέλιξή του. Όχι μόνο του δίνουν τη γνώση αλλά και την ικανότητα να την μεταδώσει σε άλλους. Η δε πνευματική γνώση καλύπτει όλα τα κενά, καθότι οι υπερκόσμιοι δάσκαλοι κατέχουν ασφαλώς τη μέγιστη σοφία και μπορούν να την μεταδώσουν στον άνθρωπο της Γης. Εν αντιθέσει οι σοφοί του κόσμου μπορούν να προσφέρουν μόνο ελλιπείς γνώσεις, αφού και οι ίδιοι μόνο αυτές διαθέτουν. Γιατί η σοφία του κόσμου θα είναι πάντα ελλιπής, ακόμη κι αν οι άνθρωποι θεωρούν ότι είναι υπεράνω των πνευματικών γνώσεων που τις κρίνουν ανάξιες λόγου και αναπόδεικτες και γι' αυτό θέλουν να τις απορρίψουν.

Επιπλέον τις πνευματικές γνώσεις μπορούν να λάβουν και να καταλάβουν μόνο άτομα που καλλιεργούν ανάλογα τη ψυχή τους. Εάν δεν προηγηθεί αυτή η καλλιέργεια, δεν θα έχουν καμία κατανόηση γι' αυτές.

Όμως ακόμη και η πιο εντατική μελέτη δεν μπορεί να αντικαταστήσει την καλλιέργεια της ψυχής. Ο άνθρωπος δεν πρέπει να αρκείται σε κοσμικές ή γήινες γνώσεις, μα να επιδιώκει πνευματική γνώση, γιατί μόνον αυτή έχει αξία για την αιωνιότητα…».

Αρ. 4713 14-8-1949

Μπορεί να γίνει πάντρεμα κοσμικής σοφίας και πνευματικής γνώσης;

«… Η κοσμική γνώση αφορά μόνο σε συγκεκριμένη πράγματα και αφήνει αναπάντητη οποιαδήποτε πνευματική ερώτηση. Ωστόσο η κοσμική γνώση μπορεί επίσης να είναι αξιοποιήσιμη προς όφελος των συνανθρώπων, όταν υπάρχει ταυτόχρονα πνευματική αναζήτηση. Τότε η κοσμική γνώση συμβάλλει έτσι ώστε ο άνθρωπος επιδιώκει να μάθει για τομείς, στους οποίους δεν είναι δυνατόν να διεισδύσει με τη διάνοιά του. Ένα τέτοιο παράδειγμα είναι όταν η κοσμική επιστήμη αποδεικνύει ότι δεν είναι δυνατόν να πάψει να υπάρχει ζωή μετά το θάνατο.

Ως αποτέλεσμα ο αναζητητής αναγνωρίζει έναν ως τότε άγνωστο τομέα και διανοητικά, στη συνέχεια τον κάνει σκοπό του και εργάζεται γι' αυτόν. Σε αυτήν την περίπτωση η κοσμική γνώση μπορεί να χαρακτηριστεί ως η πρώτη βαθμίδα που οδηγεί στην πνευματική γνώση. Όμως οφείλει να αποτελεί απλώς την αφετηρία στο δρόμο προς την πνευματική γνώση, γιατί αυτή μόνο είναι καθοριστική. Γιατί αυτή μόνο είναι απεριόριστη και άρα άξια επιδίωξης. Επιπλέον, πρέπει να την κατακτήσει ο καθένας που θέλει να του επιτραπεί να έχει μία δραστηριότητα, η οποία θα του προσφέρει ευτυχία στο πνευματικό βασίλειο…».

Μπέρτα Ντούντε Αρ. 1357 27-3-1940

Τι προστασία υπάρχει κατά της λανθασμένης έμπνευσης;

«... Όταν η φιλομάθεια ενός ανθρώπου στηρίζεται σε επίγεια κίνητρα, είναι πολύ εύκολο αυτός να βρεθεί στον κίνδυνο να τον χρησιμοποιήσει η αντίπαλη πλευρά για τη διάδοση λανθασμένων ιδεών. Γιατί οι αντίπαλες δυνάμεις του μεταδίδουν νοερά τις σκέψεις για οτιδήποτε θέλει να ακούει.

Κατά συνέπεια οι συλλογισμοί ή τα συμπεράσματά του θα ανταποκρίνονται πάντοτε στις ιδέες του. Αυτές δε οι ιδέες θα ανταποκρίνονται με τη σειρά τους λίγο ως πολύ στην αλήθεια, ανάλογα με το αν η επιθυμία του να κατέχει την αλήθεια στα πνευματικά θέματα είναι κυρίαρχη ή μόνο ελάχιστη.

Για να υπάρχει μόνιμα επαφή με την πνευματική δύναμη, πρέπει χάρη στην πορεία του στη ζωή να κατορθώσει να αφυπνίσει το έμφυτο θείο πνεύμα, ούτως ώστε να διδάσκεται από αυτό πλέον. Για την αφύπνιση αυτή του θείου πνεύματος στο εσωτερικό του απαραίτητη προϋπόθεση είναι να έχει μία πολύ έντονη επιθυμία να βρει την αλήθεια.

Αυτή η έντονη επιθυμία για την αλήθεια, συν η παράκληση για καλή πνευματική δύναμη, η προσευχή να του δίνει ο Θεός ευλογία και χάρη, προστατεύει τον εμπνεόμενο από οποιαδήποτε πλάνη.

Ως συνέπεια τα συμπεράσματα, οι ιδέες, που προκύπτουν από μία τέτοια συστηματική μάθηση ανταποκρίνονται στην αλήθεια.

Επομένως όταν η μοναδική επιδίωξη του ανθρώπου που θέλει να μάθει είναι να υπηρετεί τον Θεό και την αλήθεια, όταν το μόνο που επιδιώκει είναι να λάβει τη θεία χάρη, ώστε να ωριμάσει έτσι ψυχή τε σώματι, όταν η επιτυχία δεν τον παρασύρει να εκμεταλλευτεί τα δώρα του πνεύματος για γήινα οφέλη, ενώ το μοναδικό κίνητρο της αναζήτησης επαφής με τον πνευματικό κόσμο είναι η αγάπη για τον Θεό και το συνάνθρωπο, ο Δωρητής της έμπνευσής του θα είναι ο ίδιος ο Θεός και κάθε σκέψη του η αγνότατη αλήθεια...

Αμήν»

13. ΠΟΙΑ Η ΠΙΣΤΗ ΧΡΕΙΑΖΟΜΑΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ;

«Εξετάζετε τα πάντα και κρατάτε ό,τι είναι καλό»

Προς Θεσσαλονικείς Α' 5, 21

Η Νέα Αποκάλυψη δεν στοχεύει να συμβάλλει στην κριτική ενάντια στις εκκλησίες που έχει γίνει της μόδας. Αυτή η κριτική είτε προέρχεται από τους κόλπους της ίδιας της εκκλησίας είτε απ' έξω, είναι συνήθως πολύ αρνητική, με αποτέλεσμα συχνά την πλήρη απώλεια της πίστης. Δεν πρέπει όμως να καταστρέφουμε την πίστη στον Θεό, στον Ιησού Χριστό, αντίθετα, πρέπει να την ενισχύουμε, όπου υπάρχει αδύναμη, ή να την αφυπνίζουμε όπου δεν είναι πια ζωντανή.

Για να γίνει αυτό όμως χρειαζόμαστε την αλήθεια - ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ, που είναι ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός. Η αγνή διδασκαλία του Ιησού όμως υπέστη πολλές

παραμορφώσει και προσθήκες έτσι που σήμερα είναι δύσκολο, αν όχι αδύνατο να ξεχωρίσει κανείς την Αλήθεια από την πλάνη. Γι' αυτό χρειάστηκε ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός να καθαρίσει τη διδασκαλία Του από τις διαστρεβλώσεις, των ανθρώπων.

Ο Θεός είναι πάντα ο ίδιος, σήμερα και σε όλη την αιωνιότητα και απαράλλακτη είναι η στάση του απέναντι στην εξωτερική εγκόσμια εκκλησία. Και έτσι ισχύει ακόμα σήμερα αυτό που υπαγόρεψε στο γραφιά του, τον Ιάκωβο Λόρμπερ, τον περασμένο αιώνα: «Αυτά που είπα κάποτε στους αποστόλους και στους μαθητές Μου σχετικά με τους αρχιερείς και τους γραμματείς τα ίδια λέω και σήμερα σε εσάς για κάθε εξωτερική εκκλησία και τους υπηρέτες της Ακολουθήστε τη διδασκαλία της όπου κηρύττει το Λόγο Μου, την ταπεινοφροσύνη και την αγάπη. Αλλά μην ακολουθείτε τα έργα της και τους κανονισμούς της όταν είναι ενάντια στο Πνεύμα Μου. Είναι αλήθεια ότι ο φλοιός του δέντρου είναι νεκρός και όσο πιο εξωτερικός είναι, τόσο πιο πεθαμένος είναι. Και κανείς δεν μπορεί να τραφεί για να ζήσει από ένα τέτοιο νεκρό φλοιό. Αν αφαιρέσει όμως κανείς το φλοιό από το δέντρο και ιδίως το χειμώνα, το δέντρο παθαίνει ζημιά ή ξεραίνεται κιόλας. Ακριβώς έτσι είναι και η σχέση της εξωτερικής με την εσωτερική εκκλησία. Από την εξωτερική εκκλησία δεν πρόκειται βέβαια να προέλθει ποτέ το Βασίλειο του Θεού, το οποίο είναι η αιώνια εσωτερική ζωή του Πνεύματος. Έχω ωστόσο προνοήσει ώστε να αποτελεί μια προστασία γα την εσωτερική εκκλησία, την οποία μπορεί να βρει ο καθένας, φθάνει να θέλει να την ψάξει και να την βρει.

Και γι' αυτό είναι αδιάφορο σε ποια εξωτερική εκκλησία ανήκει ο καθένας, φθάνει αυτή να κηρύσσει το Όνομά Μου και το Λόγο Μου. Όποιος ωστόσο βρίσκεται σε μια εξωτερική εκκλησία όπου διδάσκεται το Λόγο Μου, αλλά νομίζει ότι και ο Λόγος Μου είναι ψεύτικος και νεκρός, επειδή στην εκκλησία παρουσιάζεται τόσο συχνά το ψέμα και η απάτη και δεν τον εφαρμόζει γι' αυτό το λόγο - σαν να αναθεματίζει ολόκληρο το δέντρο επειδή ο φλοιός του είναι νεκρός - αυτός λοιπόν μοιάζει μ' εκείνον που έθαψε το τάλαντό του. Και κάποτε θα δώσει λόγο γι' αυτό, ακριβώς όπως εκείνος.

Είναι αδιάφορο σε ποια εξωτερική εκκλησία ανήκει ο καθένας, φθάνει αυτή να κηρύσσει το Όνομά Μου και το Λόγο Μου. Όποιος ωστόσο βρίσκεται σε μια εξωτερική εκκλησία όπου διδάσκεται το Λόγο Μου

Αν όμως κάποιος βρίσκεται ήδη ολοκληρωμένα μέσα στην εσωτερική εκκλησία, δεν θα του καταλογισθεί σαν αμαρτία, εάν επισκέπτεται και τους οίκους προσευχής της εξωτερικής εκκλησίας. Γιατί είναι καλύτερα γι' αυτόν να πηγαίνει σε έναν οίκο προσευχής παρά να περνάει συνήθως άσκοπα την ώρα του σε ένα χώρο διασκέδασης. Δεν πρέπει όμως και να εξοργίζεται με τα άχρηστα ειδωλολατρικά στολίδια των ναών, παρά να Με παρακαλεί να φωτίσω με το Φως Μου το σκοτάδι σ' αυτό το χώρο».

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΤΑ ΠΕΠΡΩΜΕΝΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Αρ. 8676 17.11.1963

Ο καθαρισμός της παραμορφωμένης διδασκαλίας του Χριστού

Επειδή η διδασκαλία του Χριστού που διδάσκεται στη γη, έχει παραμορφωθεί σε πολύ σημαντικό βαθμό, αυτός είναι ο λόγος που σας δίνω την άσπιλη Αλήθεια μέσα από αυτά τα μηνύματα. Το Ευαγγέλιο δεν είναι πια ανόθευτο, όπως το μετέδωσα μέσω του Ιησού Χριστού στους ανθρώπους. Έχουν πλέον γίνει πάρα πολλές οι αλλαγές στα λόγια Του. Οι άνθρωποι πολλά δεν τα καταλαβαίνουν πια σωστά, ενώ πολλά άλλα τα εξηγούν λάθος.

Με το πέρασμα του χρόνου, ο λόγος που ονομάζεται «Λόγος του Θεού», προκάλεσε διχογνωμίες και σχίσματα ανάμεσα σε εκείνους που ο καθένας τους υποστήριζε ότι αυτός μόνο αντιπροσωπεύει την αλήθεια. Λόγια τα οποία είχαν ένα

Με το πέρασμα του χρόνου, ο λόγος που ονομάζεται «Λόγος του Θεού», προκάλεσε διχογνωμίες και σχίσματα ανάμεσα σε εκείνους που ο καθένας τους υποστήριζε ότι αυτός μόνο αντιπροσωπεύει την αλήθεια. Λόγια τα οποία είχαν ένα πνευματικό νόημα, ερμηνεύτηκαν εγκόσμια και οι άνθρωποι προσκολλούνται επάνω τους με επιμονή, γιατί δεν μπορούν απλά να καταλάβουν πια το **πνευματικό νόημα** που περιέχουν.

πνευματικό νόημα, ερμηνεύτηκαν εγκόσμια και οι άνθρωποι προσκολλούνται επάνω τους με επιμονή, γιατί δεν μπορούν απλά να καταλάβουν πια το **πνευματικό νόημα** που περιέχουν. Μ' αυτόν τον τρόπο στήθηκε ένα οικοδόμημα πίστης του οποίου οι διδασκαλίες παρέκκλιναν απόλυτα από αυτές που εδίδαξα ΕΓΩ στους ανθρώπους όταν περπατούσα στη γη. Το αποτέλεσμα είναι ότι πάρα πολλοί άνθρωποι δεν ενδιαφέρονται πια για τα πνευματικά πράγματα, γιατί η λογική τους τούς αποτρέπει να δεχθούν διδασκαλίες που τις θεωρούν εμφανώς λάθος. Γιατί τα λάθη έχουν διεισδύσει μέσα στην Αλήθεια και μόνο οι φανατικοί πια τα υποστηρίζουν σαν αλήθεια.

Μια τέτοια παραμορφωμένη διδασκαλία πρέπει να καθαρισθεί, για να μπορέσουν οι άνθρωποι να αντλήσουν οφέλη για την ψυχή τους από εκεί μέσα!

Με αυτήν την πρόθεση σας δίνω εκ νέου την άμεση Αποκάλυψή Μου, την οποία κάθε καλόβουλος άνθρωπος θα αναγνωρίσει σαν θεία Αποκάλυψη. Αλλά επίσης μόνο ο πρόθυμος άνθρωπος θα τη δεχθεί και θα γίνει πάλι κάτοχος της ανόθευτης Αλήθειας. Θα μπορέσει δε να αναγνωρίσει πώς και πού οι άνθρωποι έσφαλαν μέχρι τώρα στις πεποιθήσεις τους. Ωστόσο η μετάδοση της ανόθευτης Αλήθειας και η διόρθωση των εσφαλμένων διδασκαλιών πρέπει να γίνονται κατά έναν απολύτως φυσιολογικό τρόπο. Ασυνήθιστα υπερφυσικά σημάδια θα μπορούσαν να επηρεάσουν ή να επιβάλλουν την πίστη στους συνανθρώπους και αυτό δεν επιτρέπεται. Γι' αυτό και τούτο το έργο δεν συνοδεύεται από ασυνήθιστα φαινόμενα. Με πολύ φυσιολογικό τρόπο, ένας άνθρωπος συλλαμβάνει με τα πνευματικά του αυτά που ΕΓΩ Ο ΙΔΙΟΣ του απευθύνω και έτσι καταγράφει το Λόγο Μου όπως τον λαμβάνει από ΕΜΕΝΑ.

Και επειδή υπάρχουν αποδείξεις, δεν μπορεί κανείς να του προσάψει πνευματική σύγχυση ή αυθυποβολή ή ακόμα συνειδητή προσπάθεια να εξαπατήσει ή να καταπλήξει τους συνανθρώπους του. Κανένας δεν μπορεί να αμφισβητήσει ότι ο άνθρωπος αυτός έχει λάβει πνευματικές αποκαλύψεις γιατί υπάρχουν οι γραπτές αποδείξεις. Και εν τούτοις, ο κάθε άνθρωπος χωριστά έχει τη δυνατότητα να τις πιστέψει ή να τις απορρίψει, χωρίς να επηρεασθεί η ελευθερία του να πιστέψει ό,τι θέλει. Είναι μεγάλη ανάγκη ωστόσο οι λανθασμένες ιδέες που έχουν διεισδύσει στις σκέψεις των ανθρώπων να κατονομασθούν και να τονισθεί ότι είναι άχρηστες ή και επικίνδυνες για την εξέλιξη της ψυχής. Διότι η πλάνη δεν μπορεί να οδηγήσει ουδέποτε σε ΕΜΕΝΑ, αφού ΕΓΩ είμαι «η αιώνια Αλήθεια»! Η πλειοψηφία των ανθρώπων όμως βαδίζει το δρόμο που απομακρύνεται από ΕΜΕΝΑ και γι' αυτό πρέπει να διαφωτισθούν, εφόσον βέβαια το επιθυμούν και είναι έτοιμοι γι' αυτό.
ΕΓΩ θα ενισχύσω με κάθε τρόπο την αποστολή του ανθρώπου αυτού που έχω επιλέξει γι' αυτόν τον σκοπό. Γιατί πρόκειται για ένα απαραίτητο έργο ενάντια στην δράση του αντιπάλου Μου, ο οποίος προσπαθεί πάντα να πολεμήσει και να διαστρεβλώσει την Αλήθεια, για να εμποδίσει τους ανθρώπους να βρουν το φως της Γνώσης.

Γι' αυτό και θα ευλογήσω τον καθένα που θα συμμετάσχει σε τούτο το σημαντικό έργο προσπαθώντας να διαδώσει στους συνανθρώπους του τις πνευματικές γνώσεις που ΕΓΩ φέρνω στη γη. Η Αλήθεια είναι ένα φως που πρέπει να φωτίζει όλους όσους θέλουν να βαδίσουν τον ορθό δρόμο προς ΕΜΕΝΑ, τον προαιώνιο ΠΑΤΕΡΑ τους, ΤΟΝ οποίο όμως δεν μπορούν να βρουν σε καμία περίπτωση μέσα από λανθασμένες διδασκαλίες. Γι' αυτό πρέπει να διεξαχθεί αγώνας ενάντια στην πλάνη και ενάντια σ' «αυτόν» που έφερε την πλάνη στον κόσμο.

Όμως μόνο όπου υπάρχει πόθος για την Αλήθεια, αυτή βρίσκει το δρόμο για την καρδιά των ανθρώπων. Γιατί αυτός ο πόθος αποδεικνύει ότι ποθούν να βρουν και ΕΜΕΝΑ τον ΙΔΙΟ και ότι θέλουν να απελευθερωθούν από αυτόν που τους κρατάει

στο σκοτάδι του πνεύματος. Σ' αυτούς τους ανθρώπους πρέπει να δοθεί η ανόθευτη Αλήθεια, γι' αυτό η διδασκαλία του Χριστού, όπως διδάσκεται σήμερα, πρέπει να καθαρισθεί.

Ο Λόγος Μου πρέπει να φθάσει στους ανθρώπους πάλι στην απόλυτη καθαρότητά του για να μπορούν να γίνουν μακάριοι μέσα από την Αλήθεια.
Γιατί μόνο η Αλήθεια προέρχεται από ΕΜΕΝΑ – και μόνο η Αλήθεια οδηγεί πάλι πίσω σε ΕΜΕΝΑ.

Αμήν

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΤΑ ΠΕΠΡΩΜΕΝΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

«Πώς έγινε η μετατροπή της εκκλησίας σε θεσμική οργάνωση;»

Ήδη το 2ο αιώνα μ.Χ. ο Ωριγένης έγραφε για την εκκλησία : *«Εάν ο Χριστός είχε λόγο να κλάψει για την Ιερουσαλήμ, θα έχει με το παραπάνω λόγο να κλάψει για την εκκλησία. Γιατί ενώ οικοδομήθηκε για να είναι ένας οίκος προσευχής, εξαιτίας της επαίσχυντης απληστίας και της φιληδονίας ορισμένων – και δυστυχώς μεταξύ τους συμπεριλαμβάνονται και ηγέτες του λαού της εκκλησίας – έχει γίνει ένα άντρο ληστών». (Σχόλια στο Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο, αρ 403).*

Για το πώς επήλθε αυτή η κατάσταση και μάλιστα τόσο σύντομα μετά την εποχή του Χριστού, η Ντούντε γράφει τα παρακάτω:

«… Όταν ολοκλήρωσα το λυτρωτικό έργο Μου στη Γη, οι μαθητές Μου μετέφεραν στον κόσμο το Ευαγγέλιό Μου αγνό. Είχαν πάρει από Μένα την αλήθεια σε πεντακάθαρη μορφή και την μετέδιδαν εξίσου καθαρή καθώς ήταν πλήρεις με το Πνεύμα.

Όμως το επίπεδο της ψυχικής ωριμότητας των άλλων ανθρώπων ήταν διαφορετικό, επειδή η αμαρτία της αρχικής πτώσης βάραινε ακόμη τις ψυχές τους. Επιπλέον ο πολέμιός Μου είχε ακόμη δικαιώματα επάνω τους, αν και δεν μπορούσε να τους επιβάλλει απόλυτα τη θέλησή του. Παρ' όλα αυτά είχαν μέσα τους σε μεγάλο βαθμό ακόμη την αλαζονεία και τη φιλαρχία, τα κακά που προήλθαν από την αρχική πτώση. Έτσι ο πολέμιός Μου τα εκμεταλλεύτηκε για να ενισχύσει την επιρροή του και για να σπείρει τη διχόνοια ανάμεσα στους οπαδούς της διδασκαλίας Μου, του καθαρού Ευαγγελίου. Η συνέπεια ήταν ότι ορισμένα μεμονωμένα άτομα ανέλαβαν πρωταγωνιστικό ρόλο και πρωτοστάτησαν για να ιδρύσουν με δική τους πρωτοβουλία οργανώσεις αναλαμβάνοντας συνάμα την ηγεσία τους. Έτσι έστησαν σταδιακά ένα οικοδόμημα όπου εκπροσωπούνταν πολλά γήινα και κοσμικά συμφέροντα, με αποτέλεσμα να συμμετέχει σε αυτό και ο πολέμιός Μου, αφού η πρώτιστη επιδίωξή του ήταν να υποσκάψει την αλήθεια του Ευαγγελίου.

Ως επακόλουθο, το Φως γινόταν ολοένα πιο αμυδρό, καθώς υπό την εχθρική επιρροή εισήχθησαν ξένες διδασκαλίες. Τα λάθη αυτών των διδασκαλιών δεν έγιναν αντιληπτά, αλλά αντίθετα τις υπερασπίζονταν με πάθος, επειδή δήθεν τις είχα δώσει Εγώ σε εκείνους τους ηγέτες. Έτσι εκείνοι απαιτούσαν στη συνέχεια την πίστη σε αυτές τις διδασκαλίες από τους οπαδούς της οργάνωσής τους που εξελίχτηκε σε ένα τεράστιο οικοδόμημα εξουσίας.

Ο οποιοσδήποτε θα είχε την ικανότητα και την υποχρέωση να αναγνωρίσει ότι ποτέ δεν θα μπορούσα Εγώ να κτίσω ένα τέτοιο οικοδόμημα όπου υπήρχε η πρόθεση των μεν να εξουσιάζουν τους δε. Γιατί η δική Μου η διδασκαλία λέει: «Να υπηρετείτε ο

ένας τον άλλον με αγάπη…», ενώ είναι ο πολέμιος που προωθεί την αρχομανία και το πάθος για εξουσία.

… Έχω δώσει στους ανθρώπους το δώρο της προσευχής και έχω έρθει τόσο κοντά τους που μπορούσαν να Με καλέσουν με την προσευχή τους. Θα αρκούσε να προσεύχονται να τους δώσω την αλήθεια και να τους προστατέψω από τα λάθη και την πλάνη. Τότε το Πνεύμα τους θα φωτιζόταν και θα ήταν αδύνατο να εγκλωβιστούν στα ψέματα και στην πλάνη.

Ο κάθε άνθρωπος έχει χρέος να κρίνει, γιατί γι' αυτόν το λόγο του έχει δοθεί ο νους. Άμα αποφεύγει να σκεφτεί (και να πάρει θέση) τότε ευθύνεται ο ίδιος εάν βρίσκεται μακριά από την αλήθεια και εάν πέφτει θύμα λανθασμένων διδασκαλιών…». (Μπέρτα Ντούντε 12/8/1962)

Ο κάθε άνθρωπος έχει χρέος να κρίνει, γιατί γι' αυτόν το λόγο του έχει δοθεί ο νους. Άμα αποφεύγει να σκεφτεί (και να πάρει θέση) τότε ευθύνεται ο ίδιος εάν βρίσκεται μακριά από την αλήθεια και εάν πέφτει θύμα λανθασμένων διδασκαλιών...

Έτσι ο Ωριγένης, αναλύοντας το στίχο 4,42 του κατά Ιωάννη Ευαγγελίου : *«Η πίστη μας δεν στηρίζεται πια στα δικά σου λόγια, γιατί εμείς οι ίδιοι τον έχουμε ακούσει τώρα και ξέρουμε ότι είναι αληθινά ο Χριστός»* ,παρατηρεί : *«Είναι σαφώς καλύτερο να βλέπει κάποιος το Λόγο με τα ίδια του τα μάτια και να τον ακούει χωρίς τη μεσολάβηση ενός διδάσκοντος»* (Σχόλια 13,52).

Επίσης ο Γιάκομπ Μπαίμε γράφει : *«…Η έκτη (εννοείται η έκτη σφραγίδα της Αποκάλυψης) περίοδος άρχισε με το θάνατο των Αποστόλων του Χριστού, όταν οι άνθρωποι επέλεξαν διδασκάλους για λόγους προτιμήσεων και εξωτερικού γοήτρου. Ξεπρόβαλλε από τη σκιά όπου ήταν κρυμμένη και φανερώθηκε με τις πέτρινες εκκλησίες, γιατί η εκκλησία έγινε πιο σημαντική από τον Ιερό Ναό του Χριστού μέσα στον άνθρωπο. Η εξωτερική εξουσία των αυτόκλητων ιερέων είναι το πύρινο ξίφος του Χερουβείμ και όλοι οι πόλεμοι που έκαναν οι χριστιανοί είναι το ίδιο ξίφος πάλι από τη Βαβέλ». (Προφητείες γύρω από το 2000)*

Ο ΖΩΝΤΑΝΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ
www.profitia-simera.gr

Πόσο καιρό διατηρήθηκε καθαρή η διδασκαλία του Χριστού;

…Το έχω τονίσει Εγώ ο Ίδιος επανειλημμένα ότι η διδασκαλία Μου παρέμεινε καθαρή όσο διάστημα μπορούσα να παρέχω άμεσα τα χαρίσματα του Πνεύματος.

Η διδασκαλία Μου παρέμεινε καθαρή όσο διάστημα μπορούσα να παρέχω άμεσα τα χαρίσματα του Πνεύματος. Ως είναι ευνόητο, άλλαξε υποχρεωτικά από τη στιγμή που ανέλαβαν την ηγεσία άνθρωποι χωρίς αφυπνισμένο πνεύμα.

Ως είναι ευνόητο, άλλαξε υποχρεωτικά από τη στιγμή που ανέλαβαν την ηγεσία άνθρωποι χωρίς αφυπνισμένο πνεύμα. Ήταν άνθρωποι που δεν μπορούσαν πλέον να διδαχθούν απευθείας από Μένα, γιατί πολύ απλά το Πνεύμα Μου δεν μπορούσε πια να ενεργήσει μέσα τους. Σε αντίθεση, οι πρώτοι μαθητές όπως και οι διάδοχοί τους ήταν ολόψυχα συνδεδεμένοι μαζί Μου…

…Εξάλλου η νόθευση της διδασκαλίας Μου δεν έγινε αιφνίδια, αλλά το ένα πράγμα έφερε το άλλο.

Αυτό προέκυψε καθώς ο ένας ή ο άλλος που δεν ήταν άξιος για να ηγηθεί αυτοανακηρύχτηκε ηγέτης από δική του πρωτοβουλία ή τον εξέλεξαν ορισμένοι που επίσης δεν είχαν αφυπνισμένο πνεύμα. Γιατί με την πάροδο του χρόνου από τις πρώτες κοινότητες πιστών προέκυψαν μεγαλύτερες ενώσεις.

Σε αυτές δε πολύ συχνά προΐστατο ένας ισχυρός άντρας, ο οποίος αναγορεύτηκε από μόνος του άξιος γι' αυτό το λειτούργημα χωρίς όμως να διαθέτει πνευματικές γνώσεις. Απλώς είχε μία γενική γνώση που δεν είχαν οι υπόλοιποι αδελφοί.

Κατ’ αυτόν τον τρόπο δημιουργήθηκε ένα οικοδόμημα, στο οποίο αρχικά προΐσταντο καλοί άνθρωποι αλλά με την πάροδο του χρόνου έπαιρνε όλο και πιο κοσμικές μορφές. Αυτοί οι προϊστάμενοι ναι μεν θεωρούσαν καθήκον τους τη διάδοση του ευαγγελίου, παράλληλα όμως ακολουθούσαν επίσης εγκόσμιους στόχους. Δεν διέθεταν πλέον το χαρακτηριστικό γνώρισμα της δικής Μου Εκκλησίας, τον εσωτερικό φωτισμό διά του Πνεύματος. Έτσι τελικά έδιναν προσοχή μόνο στο νεκρό γράμμα πλέον, αλλά δεν μπορούσαν πια να επιδείξουν ζωντανή πίστη.

Η Εκκλησία που ίδρυσα Εγώ ο Ίδιος επί γης δεν άλλαξε, αποτελείται και σήμερα ακόμη από εκείνους που πιστεύουν σε Μένα και στους οποίους μπορεί να επενεργεί το Πνεύμα Μου. Έτσι μπορώ να καθοδηγώ τις σκέψεις τους και ως εκ τούτου σκέφτονται πάντοτε σωστά και έχουν ένα ζωντανό δεσμό μαζί Μου.

Αυτή δε η Εκκλησία διατηρήθηκε σε όλες τις εποχές, έμεινε παρούσα μέσα στις μεγάλες εκκλησιαστικές οργανώσεις. Τα μέλη της ήταν πιστοί από όλες τις ομολογίες, οι οποίοι είχαν ζωντανή σκέψη, βούληση και πράξη.

Παντού, σε όλες τις ομολογίες υπήρχαν άνθρωποι, οι οποίοι επικοινωνούσαν εγκάρδια μαζί Μου, γι’ αυτό μπορούσα παντού να μιλήσω και να τους μυήσω σε βαθιές γνώσεις.

Όμως το εάν αναγνωρίζονταν οι δικοί Μου άνθρωποι ως γνήσια σκεύη των θεϊκών αποκαλύψεων εξαρτιόταν από την πνευματική κατάσταση εκείνων των ατόμων που θεωρούσαν ότι είχαν την πρωτοκαθεδρεία, ενώ απείχαν ήδη παρασάγγας από την Αλήθεια.

Ο αριθμός των αληθινών μαθητών Μου έχει πλέον περιοριστεί ανησυχητικά, αλλά και σήμερα τους στέλνω να κηρύξουν το Ευαγγέλιο Μου στους λαούς, το Ευαγγέλιο της αγάπης. Γιατί μόνο με την αγάπη οι άνθρωποι μπορούν να Μου αποδείξουν ότι ανήκουν στην Εκκλησία Μου, καθότι τότε μπορεί επίσης το Πνεύμα Μου να επενεργήσει μέσα τους.

Αλλά και μόνον αυτοί θα κληρονομήσουν τη βασιλεία των Ουρανών, μόνο σε αυτούς μπορώ να διοχετεύσω την Αλήθεια και μόνο αυτούς μπορώ να μυήσω στο προαιώνιο σχέδιό Μου. Γιατί αφορά πολύ πιο σημαντικά πράγματα από την τήρηση εκκλησιαστικών εθίμων και πράξεων, που δεν αποφέρουν καμία πρόοδο στην ανθρώπινη ψυχή.

Η ουσία είναι η ζωή της ψυχής, την οποία μόνο με έμπρακτη αγάπη και ζωντανή πίστη μπορεί να κερδίσει. Αυτό ήταν το μόνο που ανέθεσα στους πρώτους αποστόλους Μου να γνωστοποιήσουν στους συνανθρώπους τους. Και δέχτηκα στην Εκκλησία Μου τον κάθε έναν που είχε τηρήσει αυτές τις εντολές, όπως επίσης και σήμερα ακόμη ισχύει η ίδια εντολή «Αγάπα τον Θεό πάνω απ’ όλα και τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου»…

Αμήν

Αρ. 8890 5-12-1964 Μπέρτα Ντούντε

Αρ. 4840 16-2-1950

Τι ισχύει για τις εντολές των εκκλησιών;

Ποτέ δεν σας έδωσα ιδιαίτερες οδηγίες για το τι στάση πρέπει να κρατάτε απέναντι στις εντολές της εκκλησίας οι οποίες έχουν προέλθει από ανθρώπινες προθέσεις. Όλα όσα κάνετε από ελεύθερη θέληση, ΕΓΩ τα εκτιμώ ανάλογα, ό,τι κάνετε όμως από εξαναγκασμό είτε γιατί φοβάστε την τιμωρία είτε από συνήθεια, δεν μετράει για Μένα καθόλου. Για τις εντολές που εισάγουν οι άνθρωποι, η ανταμοιβή θα πρέπει να δίνεται από τους ίδιους τους ανθρώπους, δεν τους επιτρέπεται όμως ποτέ να υπόσχονται στον συνάνθρωπο μια ανταμοιβή που δεν έχω υποσχεθεί ΕΓΩ.

ΕΓΩ δεν μπορώ να δώσω την έγκριση Μου τη στιγμή που κάτι τέτοιο αντιτίθεται στη θέλησή Μου, γιατί ΕΓΩ έδωσα στον άνθρωπο την ελευθερία της βούλησης. Η ελευθερία της βούλησης όμως περιορίζεται από τις εντολές που επιβάλλουν οι άνθρωποι, γιατί μια εντολή είναι ένας εξαναγκασμός που αποκλείει τη χρήση της ελεύθερης θέλησης.

ΕΓΩ ο ίδιος έδωσα στους ανθρώπους μόνο μια εντολή – την εντολή της Αγάπης, που είναι θεμελιώδης νόμος και πρέπει να τηρείται, γιατί αλλιώς προσβάλλεται η αιώνια τάξη ΜΟΥ. Η εντολή της Αγάπης όμως είναι μια εντολή που αφήνει πλήρη ελευθερία στη θέληση του ανθρώπου. Δεν υπάρχει κανένας εξαναγκασμός που να τον υποχρεώνει να κάνει πράξεις Αγάπης. Ούτε ΕΓΩ τιμωρώ τον άνθρωπο που δεν σέβεται την εντολή της Αγάπης. Τιμωρείται όμως από μόνος του, γιατί παραμελεί το μόνο μέσον που έχει για να γλιτώσει από τα δεσμά του, για τα οποία ευθύνεται μόνο ο ίδιος, με συνέπεια να χάνει το δρόμο για τη σωτηρία του.

ΕΓΩ ο ίδιος έδωσα στους ανθρώπους μόνο μια εντολή – την εντολή της Αγάπης, που είναι θεμελιώδης νόμος και πρέπει να τηρείται, γιατί αλλιώς προσβάλλεται η αιώνια τάξη ΜΟΥ. Η εντολή της Αγάπης όμως είναι μια εντολή που αφήνει πλήρη ελευθερία στη θέληση του ανθρώπου.

ΕΓΩ έδωσα στους ανθρώπους την εντολή της Αγάπης, την οποία μπορούν ελεύθερα να αποφασίσουν αν θα την τηρήσουν ή όχι- αλλά οι άνθρωποι θεσμοθέτησαν και άλλες εντολές που ΕΓΩ δεν μπορώ να εγκρίνω, γιατί δεν τις εμπνέει η Αγάπη για το συνάνθρωπο. Είναι μόνο μέσα για ενίσχυση της εξουσίας τους. Γιατί από την τήρηση αυτών των εντολών εξαρτάται η συμμετοχή σε μια οργάνωση που εγείρει την αξίωση να είναι η αληθινή εκκλησία του Χριστού που ίδρυσα ΕΓΩ. Και έτσι υποχρεώνουν τους ανθρώπους να πιστεύουν ότι θα αμαρτήσουν, αν δεν τηρήσουν αυτές τις εντολές, επιπλέον δε να τις σέβονται και να δίνουν σ' αυτές όλη την προσοχή τους – παραμελώντας όμως έτσι τη δική Μου εντολή της Αγάπης.

Η Αγάπη ανθίζει μόνο μέσα στην ελευθερία…. Αγάπη και καταναγκασμός αλληλοσυγκρούονται…. και γι' αυτό στην τήρηση των εντολών της εκκλησίας Εγώ δεν διακρίνω καμιά Αγάπη για ΜΕΝΑ, όσο τηρούνται από συνήθεια και μάλιστα από υπακοή προς την εξουσία που έχει θεσμοθετήσει αυτές τις εντολές. Συν τοις άλλοις, αυτές οι εντολές δεν συντελούν στο να εμπνεύσουν Αγάπη για ΜΕΝΑ, γιατί ΜΕ παριστάνουν σαν ένα Ον με ανθρώπινες αδυναμίες που απαιτεί υπακοή, φόβο και αναγνώριση, ενώ ΕΓΩ θέλω μόνο να Με αγαπούν.

Στα μάτια Μου αμαρτία είναι μόνο ό,τι καταστρατηγεί την Αγάπη για ΕΜΕΝΑ και για τον πλησίον. Όπως για τον ίδιο λόγο, δεν θα ανταμείψω ποτέ αυτούς που τηρούν τις εντολές της εκκλησίας μόνο και μόνο γιατί είναι εντολές και τις εντολές έχουν μάθει να τις τηρούν από καθήκον….

Η ελεύθερη θέληση πρέπει να διαλέξει ΕΜΕΝΑ αποκλειστικά από Αγάπη και μόνο, και γι' αυτό το σκοπό οι άνθρωποι δεν χρειάζονται άλλες εντολές απ' την δική ΜΟΥ, που έδωσα ΕΓΩ Ο ΙΔΙΟΣ ξέροντας τι ευλογία χαρίζει στον κάθε άνθρωπο που την τηρεί.

Αμήν

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΤΑ ΠΕΠΡΩΜΕΝΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Γ.

1. ΓΙΑΤΙ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΤΟΣΕΣ ΠΟΛΛΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΕΣ ΑΠΟΨΕΙΣ ΣΤΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟ

Στο γεγονός ότι ελάχιστοι άνθρωποι έχουν την πνευματική ωριμότητα που απαιτείται για να ακουστεί εσωτερικά ο Λόγος, οφείλεται επίσης **ο κατακερματισμός στα διάφορα δόγματα και η τυπολατρία** που ως επί το πλείστον τα χαρακτηρίζει. Το θέμα αυτό αναλύεται διεξοδικά σε μία ομιλία προς την Μπέρτα Ντούντε:

«Η κατάσταση είναι τώρα όπως τον καιρό που είχε κατέβει ο Χριστός στη Γη. Οι άνθρωποι βρίσκονται στην ίδια σύγχυση σκέψεων, υποστηρίζουν τις ίδιες λανθασμένες διδασκαλίες και πιστεύουν ότι κατέχουν τη μοναδική αλήθεια, ενώ στην πραγματικότητα βασίζονται πάνω στο ψέμα. Όπως και τότε, υπερασπίζουν τα διάφορα κενά δόγματα παρ' όλο που διίστανται τελείως μεταξύ τους. Η κάθε πνευματική τάση πρεσβεύει δικές της απόψεις, η καθεμία πιστεύει ότι είναι η αποκλειστική αντιπρόσωπος της αλήθειας, και ότι ό,τι διδάσκει είναι το μόνο αληθινό. Στο μεταξύ ο αριθμός τους έχει αυξηθεί σημαντικά, αφού δεν είναι πια μόνο λίγα δόγματα που αντιπαρατίθενται, αλλά από πολλές και ποικίλες απόψεις έχουν προκύψει πολλές και ποικίλες θρησκευτικές κοινότητες που όλες τους προσπαθούν να κερδίσουν οπαδούς, ενώ ταυτόχρονα επιμένουν φανατικά στις αντιλήψεις που πρεσβεύουν...

Και όμως είναι αναγκαίο να φτάσει η αλήθεια στους ανθρώπους, ώστε να μάθουν κάποτε τι θέλει ο Θεός από αυτούς. Είναι ανάγκη να πληροφορηθούν τη βούληση του Θεού και να συνειδητοποιήσουν ότι η εκπλήρωση της δικής Του βούλησης αποτελεί το λόγο και το στόχο της γήινης ζωής τους... Αλλά καθεμία εκκλησία ή θρησκευτική κοινότητα διδάσκει ότι αυτή είναι ποη κηρύσσει ιη βούλησή ίου και παρ' όλα αη ιό ια διάφορα δόγματα δεν συμφωνούν μεταξύ τους.

Την εποχή του Χριστού οι άνθρωποι αρέσκονταν επίσης όπως και τώρα στην τυπολατρική τήρηση πολλών εθίμων, η λατρεία του Θεού γινόταν με φανατική προσήλωση στους τύπους από όπου έλειπε κάθε ζωντάνια, ώστε οι πιστοί δεν είχαν καμία αληθινή επαφή με τον Θεό και Δημιουργό τους... Αυτό τον καιρό παρατηρείται το ίδιο φαινόμενο, αφού υπάρχει μία τυπική θεία λατρεία όπου τηρούνται αυστηρά όλα τα ήθη και έθιμα, όπου μπροστά στον κόσμο επιδεικνύεται η σύνδεση με τον Θεό, ενώ η *καρδιά του καθενός απέχει πολύ μακριά από μία τέτοια στενή σύνδεση...*

Τα πάντα είναι επίφαση και απάτη, δεν υπάρχει αληθινή ουσία και αυθεντικότητα στη ζωή των ανθρώπων... Ανήκουν αποκλειστικά στο γήινο κόσμο και ακόμη και αν θέλουν να καλλιεργήσουν την εντύπωση ότι έχουν έντονο αίσθημα ευλάβειας και θρησκευτικότητας, αυτά που ασπάζονται είναι νεκροί τύποι, ώστε οι ψυχές τους παραμένουν ανυπεράσπιστες. Σε αυτή λοιπόν την τυπολατρία και κατ' επίφασιν λατρεία του Θεού οφείλετε να αντιταχθείτε εσείς που λαμβάνετε την αλήθεια από Αυτόν, αναλογιζόμενοι ότι και ο Ιησούς επίσης όταν βρισκόταν στη Γη έλεγχε αυστηρά εκείνους που διακήρυτταν λανθασμένες διδασκαλίες, που προσπαθούσαν να δικαιολογήσουν την ψευτολατρεία τους ως τη μόνη αρεστή στον Θεό και καταδίκαζαν οτιδήποτε ήταν αντίθετο στις δοξασίες τους.

Έτσι και τώρα οι άνθρωποι δεν θα θέλουν να αποβάλουν τα διανοήματα που έχουν παραλάβει από άλλους ανθρώπους και έτσι θα παραμένουν για πάντα στην πλάνη, αφού αρνούνται να δεχτούν την αγνή αλήθεια, η οποία μπορεί να τους

προσφερθεί μονάχα από ψηλά, από την Αιώνια Αλήθεια. Ωστόσο μία τέτοια προσφορά ελέους πρέπει να γίνει δεκτή οικειοθελώς. Δεν είναι δυνατό να δοθεί η αλήθεια δια της βίας σε εκείνους που δεν είναι ακόμη έτοιμοι να τη δεχτούν. Γι ' αυτό άλλωστε είναι δύσκολο να εκριζωθούν οι εσφαλμένες διδασκαλίες έστω και αν κάποιος τους αποδείξει με στοιχεία ότι είναι λάθος.

Πάντοτε λίγοι μόνο θα είναι ανοικτοί απέναντι σε αυτά που ο Ίδιος ο Θεός προσφέρει στους ανθρώπους, καθώς οι περισσότεροι δεν θέλουν να αναγνωρίσουν ότι το ύψιστο Ον μπορεί να δρα τόσο φανερά, διότι αγνοούν τελείως ότι εκχέει το Πνεύμα Του πάνω σε όσους είναι δεκτικοί και πρόθυμοι να λάβουν την απόλυτη αλήθεια από Αυτόν.

Πριν την κάθοδο του Ιησού στη Γη και το θάνατό Του στο σταυρό, η έκχυση του Πνεύματος σε έναν άνθρωπο δεν ήταν δυνατή και γι ' αυτό ο κόσμος βρισκόταν σε μεγάλη πλάνη. Αλλά μετά το θάνατό Του στο σταυρό η αλήθεια μπορούσε να βρει πρόσβαση στους ανθρώπους και να τους δοθεί πλήρης διαφώτιση για το αν και πότε οι αντιλήψεις τους ήταν εσφαλμένες επιπλέον είχαν τη δυνατότητα να διδαχθούν απευθείας από το Πνεύμα και να αποβάλουν κάθε πλάνη τους.

Όμως δεν τους ασκήθηκε ποτέ καμία πίεση να υιοθετήσουν την αλήθεια και για το λόγο αυτό κάθε τόσο εμφιλοχωρούσε η πλάνη· τη δε πλάνη την υπερασπίζονταν και την παρέδιδαν από γενεά σε γενεά με ένα τέτοιο πείσμα ώστε είναι τελικά πολύ δύσκολο να πείσει κανείς τους ανθρώπους ότι σκέφτονται λάθος. Αυτή είναι και η αιτία που κάθε φορά αρνούνται να δεχτούν την ανόθευτη αλήθεια από τον Θεό και να αποτινάξουν τις πλάνες τους.

Παρ' όλα αυτά πρέπει για χάρη της ίδιας της αλήθειας να γίνει κάθε δυνατή προσπάθεια να κλονιστούν οι λανθασμένες πεποιθήσεις των ανθρώπων. Θα πρέπει να καταβληθεί προσπάθεια να οδηγηθούν σε κάποιες σκέψεις, πρέπει να γίνει καθετί το δυνατό για να λάβουν την αλήθεια, γιατί μονάχα από το δρόμο της αλήθειας μπορούν να φτάσουν στον απώτατο προορισμό τους.

Όσο διατηρούν τις λανθασμένες θρησκευτικές πεποιθήσεις τους, στον άλλο κόσμο δεν πρόκειται να απολαύσουν τη μακαριότητα, γιατί μόνο ένα διαυγές φως μπορεί να τους την εξασφαλίσει. Η αλήθεια μόνο χαρίζει φως, άρα η αλήθεια μόνο φέρνει τη μακαριότητα, γιατί με την αλήθεια μπορούν να ευτυχήσουν πάλι αμέτρητα όντα καθώς η μακαριότητα στο πνευματικό βασίλειο συνίσταται στην άπλετη παροχή φωτός.

Για το λόγο αυτό δεν πρέπει να εμπλέκεστε μέσα σε πλάνες σεις οι άνθρωποι και για το λόγο αυτό σας προσφέρεται διαρκώς η αλήθεια και ο Θεός κάνει τα πάντα από την πλευρά Του για να πάρουν τη σωστή κατεύθυνση οι σκέψεις σας· αλλά πρέπει εσείς οι ίδιοι να θέλετε να βρεθείτε στην αλήθεια. Γιατί στη Γη δεν είναι τόσο σημαντικό το να πορεύεστε μέσα στην αλήθεια όσο στο υπερκόσμιο βασίλειο, γιατί εκεί δεν μπορείτε να γίνετε μακάριοι χωρίς αυτήν. Πάνω στη Γη μπορεί να αδιαφορείτε για τη ζοφερή πνευματική σας κατάσταση, όμως στο πνευματικό βασίλειο αυτό θα σας βασανίζει, για το λόγο ότι μονάχα το Φως είναι μακαριότητα και το Φως το εκπέμπει αποκλειστικά και μόνον η Αλήθεια, ο Ίδιος ο Θεός, το Άκτιστο Φως...»

Αρ. 8686 27-11-63

«Η ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΖΩΗ»

Υπάρχουν πολλά εκκλησιαστικά συστήματα, αλλά σε ποιο βρίσκεται η αλήθεια;

«Κάθε έριδα και διχογνωμία στα πνευματικά θέματα θα μπορούσε να λυθεί εάν ο κάθε ένας που υποστηρίζει μία άποψη απευθυνόταν εξαρχής σ' Εμένα για να την

«Κάθε έριδα και διχογνωμία στα πνευματικά θέματα θα μπορούσε να λυθεί εάν ο κάθε ένας που υποστηρίζει μία άποψη απευθυνόταν εξαρχής σ' Εμένα για να την κρίνω Εγώ και περίμενε την αποσαφήνισή Μου. Τότε πραγματικά δεν θα υπήρχαν πια διχογνωμίες και όλες οι αντίθετες πλευρές θα ομονοούσαν και θα ενώνονταν πάλι, γιατί όλες θα έπαιρναν την ίδια απάντηση από Μένα».

κρίνω Εγώ και περίμενε την αποσαφήνισή Μου. Τότε πραγματικά δεν θα υπήρχαν πια διχογνωμίες και όλες οι αντίθετες πλευρές θα ομονοούσαν και θα ενώνονταν πάλι, γιατί όλες θα έπαιρναν την ίδια απάντηση από Μένα. Το ότι έχουν γίνει τόσα πολλά σχίσματα ως τώρα και το ότι έχουν δημιουργηθεί τόσες πολλές πνευματικές τάσεις αποτελεί αναμφισβήτητη απόδειξη πως δεν απευθύνθηκαν σ' Εμένα για να ζητήσουν την κρίση Μου. Επιπλέον αποτελεί απόδειξη πως οι άνθρωποι χρησιμοποιούσαν μόνο το νου τους και επειδή διαμόρφωναν την άποψή τους αποκλειστικά με τη βοήθειά του, δεν ήταν ποτέ δυνατόν να καταλήξουν όλοι στα ίδια συμπεράσματα. Γιατί ο εχθρός Μου μπορεί πανεύκολα να παρεμβληθεί στις λειτουργίες του νου και να τον φέρει σε σύγχυση, εάν ο άνθρωπος δεν ζητά από Μένα τον Ίδιο να τον φωτίσω.

Μπορεί μεν μεμονωμένα άτομα να το έχουν κάνει, οπότε η δική τους η άποψη είναι η πιο κοντινή στην αλήθεια, όμως η σωστή άποψη δεν επιβλήθηκε στις υπόλοιπες απόψεις όλων εκείνων που δεν απευθύνθηκαν σ' Εμένα για να τους δώσω το φως Μου. Ως εκ τούτου, το σωστό, το αληθινό δεν παύει μεν να λάμπει με το φως του, αλλά του δίνουν πολύ λίγη σημασία.

Άρα και οι έριδες δεν λύνονται, παρά θα υπάρχουν πάντα, για το λόγο ότι δίνεται μεγαλύτερη αξία στο νου. Αλλά ο νους μπορεί να παράγει τις χειρότερες διαστρεβλώσεις και να τις μεταμφιέσει έτσι που να θεωρηθούν καταπληκτικές σοφίες, οπότε βρίσκονται και άλλοι να τις υποστηρίξουν.

Εάν σκεφτείτε τα πολλά και διάφορα δόγματα και τις πολυσχιδείς τάσεις στο χώρο της πίστης, θα πρέπει κανονικά να αμφιβάλλετε για το πόσο είναι αληθινά όλα όσα υποστηρίζει η μία ή η άλλη, αφού δεν μπορεί παρά να υπάρχει μία μόνο αλήθεια. Επομένως εάν υπήρχε μία σωστή ανάμεσά τους, θα έπρεπε όλες οι υπόλοιπες να είναι λάθος. Αλλά ποια είναι η αληθινή; Η κάθε μία ισχυρίζεται ότι κατέχει την αλήθεια, όμως είναι φανερό ότι δεν την έχει, αφού διαφορετικά δεν θα υπήρχαν άνθρωποι που την αμφισβητούν και καταφεύγουν σε μία άλλη που τους εκπροσωπεί καλύτερα. Συλλογιστείτε αυτό το γεγονός… Συλλογιστείτε ότι η αλήθεια είναι δικό Μου κτήμα και επίσης συλλογιστείτε ότι είσαστε παιδιά Μου και σας αγαπώ. Επομένως δεν πρόκειται ποτέ να σας στερήσω την αλήθεια και επιπλέον η αλήθεια θα πρέπει να είναι οπωσδήποτε φανερή…».

Ποια σχέση έχουν η αληθινή Εκκλησία και τα χαρίσματα του Πνεύματος με τις διάφορες εκδοχές του χριστιανισμού;

«Το γεγονός ότι υπάρχουν τόσες πολλές πνευματικές τάσεις και δόγματα, στα οποία μάλιστα εισάγονται οι άνθρωποι χωρίς τη δική τους θέληση, θα έπρεπε να σας βάζει σε σκέψεις. Κανένα παιδί δεν επιλέγει από μόνο του σε ποια ομολογία πίστης εισάγεται με το που γεννιέται. Επομένως κανένας δεν κερδίζει με την αξία του σε ποια θρησκευτική κοινότητα θα μεγαλώσει, αλλά ούτε και φέρει την ευθύνη γι' αυτό. Άλλωστε εάν θα υπήρχε μόνο μία εκκλησιαστική κοινότητα που θα είχε το προνόμιο να "οδηγεί αποκλειστικά στη μακαριότητα", ή εάν η μία ή άλλη θα ήταν η μόνη σωστή και αρεστή στον Θεό, τότε οι άλλοι άνθρωποι που βρέθηκαν επειδή τους τοποθέτησε Αυτός σε μία από τις υπόλοιπες λατρευτικές κοινότητες, θα είχαν κάθε δίκιο να αισθάνονται αδικημένοι, αφού θα είχαν γεννηθεί εκτός της "μίας αληθινής εκκλησίας".

Εάν θα υπήρχε μόνο μία εκκλησιαστική κοινότητα που θα είχε το προνόμιο να "οδηγεί αποκλειστικά στη μακαριότητα", ή εάν η μία ή άλλη θα ήταν η μόνη σωστή και αρεστή στον Θεό, τότε οι άλλοι άνθρωποι που βρέθηκαν επειδή τους τοποθέτησε Αυτός σε μία από τις υπόλοιπες λατρευτικές κοινότητες, θα είχαν κάθε δίκιο να αισθάνονται αδικημένοι, αφού θα είχαν γεννηθεί εκτός της "μίας αληθινής εκκλησίας"

Στην πραγματικότητα όμως κανένας δεν μπορεί να βρεθεί στην αλήθεια χωρίς να κοπιάσει ο ίδιος, όπως από την άλλη πλευρά είναι εντελώς αδιάφορο σε ποιο χώρο πίστης έχει γεννηθεί κανείς. Γιατί ο καθένας οφείλει να αγωνιστεί από μόνος του για να βρει το Φως της αλήθειας. Είναι εξίσου βέβαιο δε ότι η αλήθεια δεν μπορεί να εμφυτευθεί σε κάποιον με τον ίδιο τρόπο που του μεταδίδεται η μόρφωση. Γιατί πρέπει να συγκεντρώσει ο ίδιος μέσα του το κατάλληλο έδαφος στο οποίο θα ριζώσει η αλήθεια, προκειμένου να γίνει έπειτα μόνιμα προσωπικό του κτήμα. Ωστόσο το γεγονός

που αναφέρθηκε στην αρχή θα έπρεπε να βάζει σε σκέψη όλους εκείνους που επιμένουν ότι σωστά ανήκουν σε μία συγκεκριμένη κοινότητα πίστης και που θεωρούν ότι "πορεύονται εν αληθεία".

...Είναι μία αλαζονική σκέψη το να πιστεύει κάποιος ότι κατέχει το αποκλειστικό προνόμιο για να μπει στη βασιλεία των Ουρανών. Ωστόσο αυτήν την αλαζονική σκέψη την κάνουν πάρα πολλοί, αφού οι οπαδοί όλων των χριστιανικών ομάδων είναι πλήρως πεπεισμένοι ότι κατέχουν κατ' αποκλειστικότητα την αλήθεια.

Μα ως επί το πλείστον έχουν απλώς παραλάβει τις διδασκαλίες που πιστεύουν από άλλους που θεωρούσαν εξίσου φανατικά πως ήταν αλάθητοι. Ούτε ένας τους δεν σκέφτηκε ποτέ πώς αντιμετωπίζει ο ίδιος ο Θεός όσους δεν ανήκουν στο δικό τους το δόγμα...

...Η βασική θρησκεία είναι η τήρηση των εντολών της αγάπης. Όσο ο άνθρωπος τις παραμελεί, βρίσκεται εκτός της Εκκλησίας του Χριστού και εκτός της Αλήθειας, έστω κι αν ανήκει σε μία εκκλησία που ισχυρίζεται πως είναι η "μόνη αληθινή και η μόνη που οδηγεί στη σωτηρία και στη μακαριότητα"...».

...Η βασική θρησκεία είναι η τήρηση των εντολών της αγάπης. Όσο ο άνθρωπος τις παραμελεί, βρίσκεται εκτός της Εκκλησίας του Χριστού και εκτός της Αλήθειας, έστω κι αν ανήκει σε μία εκκλησία που ισχυρίζεται πως είναι η "μόνη αληθινή και η μόνη που οδηγεί στη σωτηρία και στη μακαριότητα"...

Θα γίνει ένωση των εκκλησιών; *«Δεν υπάρχει καμία δυνατότητα να ενωθούν οι εκκλησίες, για το λόγο ότι όλες επιμένουν σε διαστρεβλωμένες διδασκαλίες και δεν προσπαθούν να τις αποβάλλουν. Γιατί όλες τους επικεντρώνουν την προσοχή τους σε εξωτερικές πράξεις. Όλες τους πρεσβεύουν έναν χριστιανισμό που δεν συμφωνεί με τον ορισμό που έδωσε ο Ιησούς στην Εκκλησία που ίδρυσε ο Ίδιος. Γιατί η δική Του η Εκκλησία αποτελεί μία πνευματική ένωση με τα μέλη της να ζουν ζωντανά το χριστιανικό Πνεύμα. Τούτο μεταμορφώνει τον άνθρωπο από το εσωτερικό του και δεν μπορεί να συγκριθεί με το χριστιανισμό που εκπροσωπούν τα διάφορα δόγματα. Γιατί αυτός τηρεί κυρίως εξωτερικά έθιμα, καθώς έχει ενσωματώσει αναρίθμητες τελετές και ιερουργικές πράξεις στις οποίες δίνει το κύριο βάρος. Έτσι βάζει σε δεύτερη μοίρα την εσωτερική μεταμόρφωση του ανθρώπου με στόχο την απόκτηση μίας φύσης αγάπης. Γι' αυτόν το λόγο με τον εξωτερικό χριστιανισμό δεν μπορεί ποτέ ο πιστός να αποκτήσει το σωστό δεσμό με τον Θεό και να φθάσει στην αναγέννηση του Πνεύματός του, η οποία όμως αποτελεί το κύριο χαρακτηριστικό της Εκκλησίας που ίδρυσε ο Ίδιος ο Ιησούς στη Γη. Αλλά καμία εκκλησία δεν πρόκειται να εγκαταλείψει τις παραδόσεις της. Ούτε μία από αυτές δεν πρόκειται να παραιτηθεί από την παραμικρή συνήθεια για χάρη των άλλων, μολονότι είναι απλώς ανθρώπινα έργα και χωρίς καμία αξία ενώπιον του Θεού αυτά τα οποία υπερασπίζονται.*

Η διαμάχη μεταξύ των εκκλησιών αφορά σε εκείνες τις διαφορές που δημιούργησαν μόνες τους με το πέρασμα του χρόνου. Όμως κανένας δεν θέτει υπό αμφισβήτηση αυτές καθαυτές τις λανθασμένες διδασκαλίες, οι οποίες είναι που δημιούργησαν καταρχάς τη σύγχυση και τις πλάνες. Έτσι υποστηρίζεται με φανατισμό ότι αυτές αποτελούν την αρχική, αυθεντική θρησκεία, την οποία όμως μόνο στην αλήθεια που δίδαξε ο Ίδιος ο Ιησούς στη Γη μπορεί να βρει κανείς. Αλλά στο μεταξύ έχει διαστρεβλωθεί και αυτή επίσης και κανένα από τα υφιστάμενα δόγματα δεν την εκπροσωπεί, μα ούτε και μπορεί να το κάνει. Γιατί για να εκπροσωπεί κάποιος την αλήθεια πρέπει να έχει την επενέργεια του Πνεύματος και τούτη την κατακτά μόνο εφόσον τηρεί τις θεϊκές εντολές της αγάπης.

Μα ακριβώς αυτήν την εντολή της αγάπης την διδάσκουν μεν αλλά δεν της δίνουν παρά ελάχιστη σημασία, γιατί ρίχνουν το βάρος σε όλες τις άλλες εντολές που αποτελούν ανθρώπινες προσθήκες. Γι' αυτό δεν έχουν καμία απολύτως αξία αφού δεν προήλθαν από τον Θεό παρά αποκλειστικά από τον άνθρωπο. Ως εκ τούτου είναι εφήμερες και δεν προωθούν την εξέλιξη της ανθρώπινης ψυχής προς υψηλότερα επίπεδα ούτε την ωρίμανσή της στη Γη». (Μπέρτα Ντούντε)

Στη δε Καινή Διαθήκη αναφέρεται ότι η μόνη βασική εντολή που έδωσε ο Ιησούς Χριστός είναι αυτή της αγάπης για το Θεό και για το συνάνθρωπο (Ματθ. 22,36. Ιω. Α' 3,23. 4,21).

Ο ΖΩΝΤΑΝΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ
www.profitia-simera.gr

Αρ. 8375 8.1.1963

Πώς ήταν η εκκλησία του Χριστού στην αρχή;

Οι μαθητές Μου έλαβαν το Ευαγγέλιο της Αγάπης από ΕΜΕΝΑ τον Ίδιο, όταν περπάτησα στη γη και έτσι μπορούσαν να το κηρύξουν στον κόσμο αγνό και ανόθευτο, όταν ολοκληρώθηκε το έργο της Σωτηρίας και ΕΓΩ επέστρεψα στο Βασίλειο Μου του Φωτός και της μακαριότητας. Αυτοί οι μαθητές Μου διατήρησαν τη διδασκαλία Μου καθαρή και οι άνθρωποι έμαθαν ότι είμαι ο Σωτήρας τους από την αμαρτία και τον θάνατο. Από τους μαθητές Μου διδάχθηκαν ότι πρέπει να πορευθούν το δρόμο του Σταυρού και να ζήσουν μία ζωή αγάπης, για να εκπληρώσουν τον σκοπό της ζωής τους πάνω στη γη και να μπορέσουν να μπουν στο Βασίλειο Μου μετά το θάνατο τους.

Οι μαθητές Μου είχαν μυηθεί στην Αλήθεια από ΕΜΕΝΑ και μετέδιδαν την ίδια Αλήθεια παρακάτω διότι το Πνεύμα Μου μπορούσε να δρα μέσα τους.

Στην αρχή λοιπόν οι άνθρωποι ελάμβαναν το Ευαγγέλιο Μου αγνό και προσπαθούσαν και οι ίδιοι να ζουν μία ζωή αγάπης. Έτσι ζωντάνευαν το πνεύμα που είχαν μέσα τους και ΕΓΩ ο ίδιος μπορούσα τότε να ενεργήσω μέσα τους.

Κατ' αυτόν τον τρόπο παρέμεινε ανόθευτη η διδασκαλία Μου για ένα χρονικό διάστημα. Οι μαθητές Μου ονόμασαν στη συνέχεια δάσκαλους ανθρώπους των οποίων γνώριζαν την πνευματική κατάσταση, γι' αυτό τους όρισαν για διαδόχους τους. Ωστόσο δεν πέρασε πολύ καιρός και ορισμένοι άνθρωποι ανέλαβαν από μόνοι τους τα καθήκοντα του δασκάλου, εν μέρει από κάποια αυταρέσκεια, εν μέρει από υπερβάλλοντα ζήλο να εκπληρώσουν τη θέλησή Μου, χωρίς όμως να περιμένουν την ''εσωτερική κλήση'' που είναι απαραίτητη για αυτή την αποστολή.

Η κατάληξη ήταν ότι έγιναν δάσκαλοι χωρίς να είναι άξιοι γι' αυτό το αξίωμα και ότι το κριτήριο δεν ήταν πια η ''εσωτερική κλήση'' ή το χάρισμα, η πνευματική κατάσταση του ανθρώπου, αλλά ρόλο έπαιζαν πια και εξωτερικά δεδομένα. Και έτσι η αγνή αλήθεια βρισκόταν όλο σε μεγαλύτερο κίνδυνο, πράγμα όμως που δεν έγινε αντιληπτό, ακριβώς διότι εκείνοι οι αυτοαποκαλούμενοι δάσκαλοι δεν είχαν αφυπνίσει το πνεύμα τους.

Παράλληλα αρνήθηκαν το δικαίωμα στους ανθρώπους στους οποίους δίδασκαν το Ευαγγέλιο, να σχηματίσουν δική τους γνώμη και να εκφράσουν δυνατά την αμφιβολία τους κατά πόσον αυτά που διδάσκονταν ήταν η απόλυτη αλήθεια. Όσοι θεωρούσαν τους εαυτούς τους ''πνευματικούς δάσκαλους'', ήταν πεπεισμένοι για την αποστολή τους και την αξία τους και δεν ανέχονταν κανέναν αντίλογο.

Και σ' αυτούς που δίδασκαν επέβαλαν το καθήκον να θεωρούν ανεξέλεγκτα ό,τι τους πρόσφεραν σαν αλήθεια. Συνεπώς η Αλήθεια παρέμεινε καθαρή μόνον όσο οι ίδιοι οι θεσμοφύλακές της είχαν ζωντανό το πνεύμα τους.

Σύντομα όμως υπερίσχυσε ο αριθμός εκείνων, οι οποίοι απόκτησαν αξιώματα και τιμές, χωρίς να είναι φωτισμένοι από το Πνεύμα Μου. Καμιά αντίρρηση από ανθρώπους με αφυπνισμένο πνεύμα δεν γινόταν δεκτή. Η εξουσία τους μεγάλωνε και παράλληλα η καθαρή Αλήθεια γέμισε ανακρίβειες και λάθη, από ένα σκεπτικό που

πήγαζε από τη Λογική των ανθρώπων και που το παρουσίαζαν σαν τη ‘‘θεία’’ Αλήθεια.

Επανειλημμένα προσπάθησαν αφυπνισμένοι άνθρωποι να αποβάλλουν τα λάθη, όμως ο Αντίπαλος Μου καταφέρε να επικρατήσει, διότι οι ακόλουθοί του είχαν μεγάλη ισχύ και την αγνή Αλήθεια δεν την αναγνώριζε κανείς πια.

Έτσι μπορείτε να καταλάβετε πώς με το πέρασμα του χρόνου σχηματίσθηκε κάτι αλλιώτικο από την ‘‘Εκκλησία του Χριστού’’, από αυτήν που ίδρυσα ΕΓΩ στη γη.

Έτσι ερμηνεύεται πώς έφθασε στην εξουσία μία οργάνωση, πώς προκλήθηκαν επανειλημμένα σχίσματα μέσα στους κόλπους αυτής της οργάνωσης. Ωστόσο ΕΓΩ, θέλω η Εκκλησία που ίδρυσα ΕΓΩ να θεωρείται πάντα μόνο σαν ένα καθαρά πνευματικό οικοδόμημα. Συμπεριλαμβάνει δε όλους εκείνους τους ανθρώπους, οι οποίοι ζουν μέσα στην Αλήθεια σαν συνέπεια μιας ζωής εν αγάπη, που έχει σαν επακόλουθο μία ζωντανή πίστη και την αφύπνιση του Πνεύματος.

ΕΓΩ, θέλω η Εκκλησία που ίδρυσα ΕΓΩ να θεωρείται πάντα μόνο σαν ένα καθαρά πνευματικό οικοδόμημα. Συμπεριλαμβάνει δε όλους εκείνους τους ανθρώπους, οι οποίοι ζουν μέσα στην Αλήθεια σαν συνέπεια μιας ζωής εν αγάπη, που έχει σαν επακόλουθο μία ζωντανή πίστη και την αφύπνιση του Πνεύματος.

Αυτή η Εκκλησία έχει διατηρηθεί μέχρι τώρα διότι το Πνεύμα Μου απλωνόταν πάντα πάνω από εκείνους τους ανθρώπους, οι οποίοι κατέβαλλαν προσπάθειες να ζουν με αγάπη και σύμφωνα με το θέλημά Μου. Σ’ αυτούς μετέδιδα συνέχεια την ανόθευτη Αλήθεια και μπορούσαν να ξεσκεπάσουν τις πλάνες. Αλλά και σε κάθε άνθρωπο που αναζητάει ειλικρινά την Αλήθεια θα δοθεί η απάντηση στο γιατί η ανθρωπότητα έφθασε να έχει πλήρη σύγχυση σ’ αυτά που σκέφτεται και πιστεύει και επίσης γιατί δεν είναι πρόθυμη να ξεκαθαρίσει αυτήν τη σύγχυση.

Ο καθένας όμως μπορεί να καταλάβει ότι ποτέ η μάζα δεν είναι ανοικτή προς την Αλήθεια, αλλά συμφωνεί πρόθυμα με την πλάνη. Γι’ αυτό και ο καθένας που έχει τη χάρη να λάβει την καθαρή Αλήθεια από ΕΜΕΝΑ, θα πρέπει να προσπαθεί να αποβάλλει τις λανθασμένες ιδέες και σκέψεις.

Και αν το επιθυμεί ειλικρινά, θα μπορεί να ξεχωρίσει την Αλήθεια από την πλάνη και τότε θα ανήκει στην Εκκλησία που ίδρυσα ΕΓΩ ο Ίδιος επί της γης.

Αμήν

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΤΑ ΠΕΠΡΩΜΕΝΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΠΟΣΙΩΠΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΛΑΘΗ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ;

Ορισμένοι ίσως πουν ότι αυτά τα κείμενα της Νέας Αποκάλυψης επιτίθενται πολύ σκληρά σε όλες τις εκκλησίες και τις θρησκευτικές κοινότητες. Αυτό είναι όντως αλήθεια, όσον αφορά όμως στις **λανθασμένες διδασκαλίες** των εκκλησιών. Απεναντίας, υπάρχει πλήρης υποστήριξη στις εκκλησίες όσον αφορά στο κύριο έργο τους, που είναι η διάδοση του Ευαγγελίου της Αγάπης. Ασφαλώς όσο οι εκκλησίες κηρύσσουν τη διδασκαλία της αγάπης του Ιησού Χριστού, κάθε χριστιανός οφείλει να τις υποστηρίζει και να συμμετέχει στο έργο τους.

Αλλά δεν ωφελεί κανέναν, να αποσιωπούνται οι λανθασμένες διδασκαλίες που έχουν παρεισφρύσει σε όλες ανεξαιρέτως τις ομολογίες. Όχι μόνο δεν ωφελεί, παρά επιπλέον βλάπτει πολύ σοβαρά, γιατί πολλοί πιστοί, βασιζόμενοι στα λάθη της εκκλησίας όπου ανήκουν, είτε την εγκαταλείπουν είτε θεωρούν ότι ακολουθώντας του συγκεκριμένους εκκλησιαστικούς κανόνες, έχουν εξασφαλίσει μία θέση στον παράδεισο.

Όμως όποιος δεν έχει ξεκαθαρίσει πριν το θάνατό του τη σχέση του με τον Πλάστη του, ώστε αυτά που πιστεύει να είναι χωρίς ψεγάδι, στον άλλον κόσμο αυτόν τον περιμένει μία δυσάρεστη έκπληξη και μία σκληρή μαθητεία…

Ο ίδιος ο Θεός υπαγόρευσε το κείμενο της Νέας Αποκάλυψης και το έκανε γιατί θέλει να βρουν όλοι τη μακαριότητα. Δεν παύει να επαναλαμβάνει σε όλους τους τόνους ότι οι εσφαλμένες πεποιθήσεις εμποδίζουν τους ανθρώπους να τον βρουν και έτσι είναι εμπόδιο και για τη μακαριότητα.

Διορθώνει ο ίδιος τα κακώς κείμενα αυτήν την εποχή, γιατί πολύ σύντομα την ακολουθεί η έσχατη.

Ο χωρισμός των εριφίων από τους αμνούς έχει ήδη αρχίσει και οι αποκαλύψεις αυτές οφείλουν να βοηθήσουν τον καθένα να βρεθεί από τη σωστή πλευρά, έχοντας ως εφόδιο την Αλήθεια…

Η αποκάλυψη αυτή θέλει να δείξει ότι ούτε οι εγκόσμιοι ούτε οι υπερκόσμιοι υπηρέτες του Θεού μπορούν να εξασφαλίσουν τη μακαριότητα.

Ο Ουράνιος Πατέρας θέλει να βρούμε εμείς οι ίδιοι αυτοπροσώπως καταφύγιο σ' Αυτόν και να τον παρακαλέσουμε για έλεος άμεσα, χωρίς οποιονδήποτε μεσολαβητή.

Η αποκάλυψη αυτή θέλει να δείξει ότι ούτε οι εγκόσμιοι ούτε οι υπερκόσμιοι υπηρέτες του Θεού μπορούν να εξασφαλίσουν τη μακαριότητα. Ο Ουράνιος Πατέρας θέλει να βρούμε εμείς οι ίδιοι αυτοπροσώπως καταφύγιο σ' Αυτόν και να τον παρακαλέσουμε για έλεος άμεσα, χωρίς οποιονδήποτε μεσολαβητή.

Ασφαλώς για τους περισσότερους είναι πολύ δύσκολο να αποχωριστούν τις λαθεμένες πεποιθήσεις τους. Όμως θα πρέπει να έχουν διαρκώς κατά νου τα λόγια του Ιησού Χριστού, όταν είπε: «Κανείς δεν έρχεται στον Πατέρα παρά μόνο εάν περάσει από μένα» (Ιωάννη 14,6). Άρα από αυτό και μόνο θα πρέπει να έχουμε το θάρρος να αποτανθούμε με εμπιστοσύνη σε Αυτόν και μόνο σε Αυτόν.

Όλοι όσοι θεωρούν αυτές τις αποκαλύψεις πολύ σκληρές, ας σκεφτούν ότι ο Θεός έγινε ο Πατέρας μας εν τω Ιησού Χριστώ και θέλει να φέρει κάθε παιδί του στην αγκαλιά του. Δεν θέλει να είναι σαν ένας ηγεμόνας που τον πλησιάζει κάποιος για να λάβει χάρη μόνο όταν έχει κάποιο «μέσο», κάποιο συνήγορο…

Μόνον ο Ιησούς Χριστός μπορεί να μας οδηγήσει με ασφάλεια στους επικείμενους κρίσιμους καιρούς και μόνον αυτός μπορεί να μας χαρίσει τη μακαριότητα.

Αλλά απαιτεί να του ζητήσουμε αυτή τη χάρη άμεσα, χωρίς μεσάζοντες. Και η Αγάπη του δεν την αρνείται σε κανέναν…

«Γι' αυτό πάρτε δρόμο που οδηγεί στην «Ανώτατη Αρχή» και μη αρκείστε σε αυτά που σας προσφέρουν οι άνθρωποι, ακόμη κι αν πιστεύουν ότι εκπροσωπούν την Αλήθεια. Εάν η Αλήθεια είχε όντως γίνει αποδεκτή από τους ανθρώπους, δεν θα υπήρχε τέτοιο σκοτάδι στη Γη.

Όμως είναι πασιφανές ότι επικρατεί βαθύ σκοτάδι, αλλιώς θα υπήρχε αληθινά μία κατάσταση αρμονίας και ειρήνης επί γης. Αλλά συμβαίνει το αντίθετο».

Μπέρτα Ντούντε

(28.11.1963) **Αρ. 8688**

Εσφαλμένη ερμηνεία του Λόγου του Ιησού

Οι σκέψεις των ανθρώπων είναι πάντα στραμμένες προς τα γήινα και τα εγκόσμια, γι' αυτό ερμηνεύουν τα πάντα εγκόσμια, ακόμα και ό,τι είχε ένα βαθύ πνευματικό νόημα, ό,τι έχουν λάβει σαν πνευματική διδασκαλία από ΕΜΕΝΑ, είτε από ΕΜΕΝΑ κατευθείαν ή μέσω των απεσταλμένων μου. Οι διδασκαλίες Μου στόχευαν πάντα στην σωτηρία της ψυχής. Όποτε απευθύνθηκα στους ανθρώπους, στα παλιά αλλά και στα νεώτερα χρόνια, ο Λόγος Μου είχε πάντα ένα πνευματικό νόημα το οποίο στην αρχή ήταν κατανοητό. Αλλά δεν περνούσε πολύς καιρός και παρεισέφρεαν εγκόσμιες ιδέες και στο τέλος έπαιρνε σχεδόν αποκλειστικά γήινο περιεχόμενο και νόημα.

Ποτέ λοιπόν ο Λόγος Μου δεν έμεινε καθαρός, προέκυψαν συνήθειες και πράξεις που δεν ανταποκρίνονται πια στο πνευματικό νόημά του και έτσι ο Λόγος

Μου έχασε την σωτήρια δύναμη του γιατί δεν είναι πια ο καθαρός Λόγος Μου. ΕΓΩ σας έδωσα πνευματικά καθήκοντα που η εκπλήρωση τους θα ήταν ευλογία για την ψυχή σας, αλλά εσείς οι άνθρωποι το μετατρέψατε σε πρακτικά καθήκοντα. Για κάθε απαίτηση ή καθήκον που έθεσα ΕΓΩ για τις ψυχές σας, εσείς έχετε εφεύρει και καθιερώσει κοσμικές λειτουργίες τις οποίες ονομάσατε μυστήρια και στις οποίες αποδώσατε υπερβολική σημασία, έτσι που σήμερα αμέτρητοι άνθρωποι εκπληρώνουν με μεγάλη ευσυνειδησία αυτά τα καθήκοντα πιστεύοντας ότι έτσι θησαυρίζουν την ψυχή τους, ενώ στην πραγματικότητα συμμορφώνονται απλά με τις εντολές άλλων ανθρώπων.

Όλα αυτά όμως είναι τυπικά και επιφανειακά και γι' αυτό εντελώς άχρηστα για την πρόοδο της ψυχής. Εσείς οι άνθρωποι όμως αγκιστρώνεστε με πείσμα σε αυτές τις εθιμοτυπίες, που εσείς οι ίδιοι δημιουργήσατε και που ΕΓΩ ποτέ δεν απαίτησα από εσάς. Όλα τα Λόγια που είπα όταν περπάτησα σαν άνθρωπος πάνω στη γη, είχαν ένα βαθύτερο πνευματικό νόημα και δεν μπορούν ποτέ να υποκατασταθούν από εξωτερικές πράξεις. Εσείς δεν συλλαμβάνετε το βαθύτερο νόημα και επί πλέον αρκείσθε σ' αυτές τις εξωτερικές συνήθειες, οι οποίες όμως δεν πρόκειται ποτέ να αποφέρουν ένα κέρδος στην ψυχή σας.

Για σκεφθείτε τι αποτελέσματα περιμένετε από την ''βάπτιση'' και μόνο! Αναλογιστείτε ότι αν και εκτελείτε μία απλή εξωτερική πράξη, προσδοκάτε από εκεί όμως πνευματικά επιτεύγματα, είτε είναι η απαλλαγή από το προπατορικό αμάρτημα είτε είναι η είσοδος στην Εκκλησία Μου, η προσχώρηση σε μία θρησκευτική κοινότητα. Όλα τούτα όμως πρέπει να τα κατακτήσει ο άνθρωπος μόνος του στην διάρκεια της ζωής του. Πρέπει από μόνος του να θέλει να τον λυτρώσει ο Ιησούς Χριστός από την αμαρτία.

Γι' αυτό δεν αρκεί η πράξη της βάπτισης στην οποία υποβάλλεται ένα παιδί. Ο άνθρωπος μπορεί μόνο με την ελεύθερη θέλησή του να προσχωρήσει στην ''Εκκλησία Μου'', ζώντας συνειδητά σύμφωνα με τη διδασκαλία Μου και φθάνοντας μέσα από την Αγάπη στη ζωντανή πίστη, που είναι γνώρισμα της Εκκλησίας που ίδρυσα ΕΓΩ.

Σκεφθείτε το μυστήριο της εξομολόγησης και της θείας κοινωνίας, πως το ασκείτε και με ποιες εξωτερικές πράξεις ελπίζετε να συγχωρεθούν οι αμαρτίες σας. Σκεφθείτε τι σας ζητάω ΕΓΩ, να ΜΟΥ δώσετε δηλαδή την δυνατότητα να έρθω κοντά σας και εσείς κοντά ΜΟΥ μέσα από τον μυστικό δείπνο. ΕΓΩ σας ζήτησα να το κάνετε πάντα στην μνήμη ΜΟΥ και εσείς την προτροπή Μου αυτή την μεταμορφώσατε σε μία διαδικασία που δεν μπορεί να έχει καμία επίδραση στην ψυχή σας αν δεν ζείτε μία ζωή Αγάπης για να ενωθείτε μαζί Μου μέσω της Αγάπης και για να μπορέσω να μπω μέσα στην καρδιά σας.

Όλα τα πνευματικά καθήκοντα που σας ανέθεσα, που είναι καθήκοντα μόνο για την ψυχή σας, εσείς οι άνθρωποι τα αναμείξατε με εγκόσμιες έννοιες και έτσι φτιάξατε μόνοι σας ένα κατασκεύασμα το οποίο υπακούετε και τηρείτε με ζήλο, ενώ δεν είναι παρά απαιτήσεις που σας επιβάλλουν άνθρωποι που προσπαθούν να τις δικαιολογήσουν ισχυριζόμενοι ότι αυτό είναι το θέλημά Μου.

Επανειλημμένα σας έχω δείξει ποια είναι η αλήθεια σχετικά. Εσείς όμως δεν δέχεστε αυτήν την διαφώτιση, ίσα-ίσα συμμορφώνεσθε με μεγαλύτερο ζήλο με αυτές τις ανθρώπινες εντολές, ενώ τις δικές Μου εντολές της Αγάπης για το θεό και τον πλησίον, τις παραμελείτε. Και έτσι σκοτεινιάζετε το πνεύμα σας όλο και πιο πολύ, έτσι που στο τέλος δεν μένει πια καμιά δυνατότητα να αναγνωρίσετε τα λάθη που κάνετε στις σκέψεις και στις πράξεις σας.

Βάζετε λοιπόν από μόνοι σας δεσμά στον εαυτό σας αφού δέχεσθε αδιαμαρτύρητα σαν αλήθεια ό,τι σας παρουσιάζουν σαν τον ''Λόγο Μου''.

Ερμηνεύετε εντελώς εγκόσμια όλα τα λόγια Μου και αδιαφορείτε για το πνευματικό τους νόημα. Γι' αυτό έχουν προκύψει πλάνες που μπορούν να παραμερισθούν μόνο όταν δοθείτε ολοκληρωτικά στην Αγάπη. Γιατί τότε γίνεται φως μέσα σας και καταλαβαίνετε που πλανάσθε.

Τότε θα καταλάβετε ότι όλες οι εντολές που έχουν επιβάλλει οι άνθρωποι και οι πράξεις των μυστηρίων είναι παραπλανητικές γιατί μόνο ένα σκοτεινό πνεύμα μπορούσε να τις παρουσιάσει σαν ''θεία θέληση''. Και τότε θα πρέπει να προσπαθήσετε να απαλλαγείτε από κάθε πλάνη γιατί μόνο η καθαρή αλήθεια μπορεί να λυτρώσει την ψυχή σας. Μόνο ο άνθρωπος που ζει με αγάπη, που εκπληρεί δηλαδή κατά πρώτον τις εντολές Μου της Αγάπης μπορεί να αναγνωρίσει τούτη την αλήθεια και οι σκέψεις του θα είναι πάντα στο σωστό δρόμο.

Αμήν

Μπέρτα Ντούντε

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΤΑ ΠΕΠΡΩΜΕΝΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΥΠΑΡΞΗΣ;

Οι κανόνες και οι τελετές των εκκλησιών

«... Είναι πολύ διδακτικό το να εξετάσει κάποιος μία-μία τις διδασκαλίες που προστέθηκαν από τους ανθρώπους στις διδαχές του Χριστού. Καταρχάς είναι ο υποχρεωτικός εκκλησιασμός, ο οποίος όχι μόνο δεν είναι πάντοτε ευνοϊκός για το πνεύμα του ανθρώπου, αλλά μπορεί επίσης και να είναι θάνατος γι' αυτό.

Είναι εντελώς λανθασμένη η άποψη ότι με τον υποχρεωτικό εκκλησιασμό ο άνθρωπος στρέφεται πιο πολύ προς τον Θεό. Απεναντίας ελλοχεύει μάλλον ο κίνδυνος να του γίνει μηχανική συνήθεια κάτι που κανονικά οφείλει να είναι ένα βαθύτατο εσωτερικό βίωμα. Ο αληθινός εκζητητής του Θεού τον αναζητεί παντού. Ασφαλώς δεν τον βλάπτει να πάει στην εκκλησία, αλλά μπορεί να βρει την επαφή με τον Θεό κάθε ώρα και σε κάθε τόπο και άρα δεν χρειάζεται ένα ειδικό μέρος. Συνεπώς το μόνο που θα χρειαζόταν κάποιος εκεί είναι να ακούει το Λόγο του Θεού, εφόσον δεν θα είχε άλλον τρόπο για να τον γνωρίσει. Και μόνο αυτό αποκλειστικά έχει την απόλυτη έγκριση του Θεού, εφόσον δηλαδή ο εκκλησιασμός γίνεται μόνο για να ακουστεί ο θεϊκός Λόγος. Όλες οι άλλες τελετουργίες λίγο ως πολύ είναι προσθήκες που έχουν γίνει από τους ανθρώπους. Σήμερα ονομάζονται με τον όρο Θεία Λατρεία, αν και η λατρεία του Θεού είναι κάτι το τελείως διαφορετικό από τα να παρευρίσκεται κάποιος σε τέτοιες τελετές που δεν έχουν καμία σχέση με την καθαυτό καλλιέργεια της ψυχής του.

Είναι εντελώς ασήμαντο και αδιάφορο το αν και σε ποιο βαθμό τηρεί κανείς τους κανόνες που πρέπει να εκπληροί για να ανήκει σε μία εκκλησία. Η Εκκλησία που ίδρυσε ο Ιησούς Χριστός στη Γη δεν έχει καμία σχέση με εξωτερικότητες· οπωσδήποτε μπορεί να είναι παρούσα σε κάθε εκκλησία και να την αναγνωρίζει κανείς οπουδήποτε από τις βαθύτερες βασικές αρχές της, παρ' όλο που θα συνυπάρχουν επίσης εξωτερικότητες.

Επομένως, το να υπάρχουν αυτές οι εξωτερικότητες δεν σημαίνει αναγκαστικά ότι εμποδίζεται ο άνθρωπος να αναγνωρίσει [σε οποιαδήποτε εκκλησία] την αληθινή διδασκαλία του Χριστού και να την εφαρμόσει στη ζωή του. Ωστόσο αντίστροφα, για να είναι κάποιος αληθινός χριστιανός όπως το θέλει ο Θεός, δεν χρειάζονται απαραίτητα τέτοιες εξωτερικότητες.

Είναι φανερό ότι ακριβώς τα πολλά τυπικά απωθούν τους πιστούς. Άλλωστε ο Ιησούς Χριστός σίγουρα δεν είπε ότι η αιώνια μακαριότητα εξαρτάται από το αν τηρούν

Οι άνθρωποι θα πρέπει να αναλογιστούν ότι ο Κύριος στη Γη ήταν εχθρός κάθε εξωτερικότητας. Ας αναλογιστούν ότι δεν έπραξε τίποτα το θεαματικό που θα ενίσχυε τα λόγια Του, εκτός από τα θαύματα που είχαν σκοπό να αποδείξουν τη θειότητά Του. Ποτέ όμως δεν τέλεσε κάποια τελετή η οποία θα μπορούσε να είναι ο λόγος ή το υπόβαθρο για τις σημερινές τελετουργίες.

ή όχι εντολές που θεσπίστηκαν από ανθρώπους, όπως είναι για παράδειγμα ο τακτικός εκκλησιασμός, η παρακολούθηση μίας τελετουργικής πράξης που επίσης επινοήθηκε από τους ανθρώπους και είναι σαν μία θεατρική παράσταση, η οποία δεν έχει καμία αξία ή επίδραση στην ανθρώπινη ψυχή.

Οι άνθρωποι θα πρέπει να αναλογιστούν ότι ο Κύριος στη Γη ήταν εχθρός κάθε εξωτερικότητας. Ας αναλογιστούν ότι δεν έπραξε τίποτα το θεαματικό που θα ενίσχυε τα λόγια Του, εκτός από τα θαύματα που είχαν σκοπό να αποδείξουν τη θειότητά Του. Ποτέ όμως δεν τέλεσε κάποια τελετή η οποία θα μπορούσε να είναι ο λόγος ή το υπόβαθρο για τις σημερινές τελετουργίες.

Αυτές είναι αποκλειστικά και μόνο τελετουργικά τυπικά που εισήγαγαν οι άνθρωποι και δεν έχουν καμία άλλη βαθύτερη σημασία εκτός από τη σημασία που τους αποδίδουν οι άνθρωποι…». (Μπέρτα Ντούντε)

Ο ΖΩΝΤΑΝΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ
www. Η ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΣΗΜΕΡΑ.gr

2. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣΗΣ Ή ΔΟΓΜΑΤΙΣΜΟΣ;

«… Το πρώτο που θέλω να ξέρετε είναι το γεγονός ότι διαθέτετε μία ελεύθερη βούληση, στην οποία δεν πρέπει ποτέ να ασκείται η παραμικρή πίεση ή περιορισμός. Θέλω να σας τονίσω ότι καμία πλευρά – ούτε καλή ούτε κακή – δεν δικαιούται να την χειραγωγήσει, όμως θα πρέπει να δώσετε λογαριασμό για το πώς αξιοποιήσατε αυτή τη βούληση.

Συνεπώς κάθε διδασκαλία που ορίζει ότι πρέπει να την ασπαστείτε υποχρεωτικά ως δόγμα, είναι αντίθετη με τη δική Μου βούληση.
Έχετε την ελευθερία να καθορίσετε από μόνοι σας τι θέλετε να πιστεύετε και κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να σας περιορίσει την ελευθερία πίστης. Επιπλέον, έχετε το δικαίωμα, να συγκρίνετε τις πιο διαφορετικές πίστεις, έτσι ώστε μπορείτε να επιλέξετε από όλες τις πνευματικές τάσεις αυτά που σας φαίνονται σωστά.

Ο αντίπαλός Μου έχει περάσει μία πολύ σφικτή θηλειά στους ανθρώπους, καθώς τους εξανάγκασε να δείχνουν υπακοή. Έτσι αποκλείεται οποιαδήποτε προσωπική γνώμη στα θέματα της πίστης, αφού κανείς δεν τολμά να έχει δική του γνώμη, γιατί νομίζει ότι διαφορετικά διαπράττει μια μεγάλη αμαρτία.
Όμως το μόνο ζητούμενο είναι να προέχει η δική Μου η βούληση. Γι' αυτό το λόγο λοιπόν σας επισημαίνω την ελευθερία της βούλησής σας, την οποία πρέπει αναγκαστικά να απεμπολήσετε εάν υποτάσσεστε σε ανθρώπινες εντολές…»

Συνεπώς κάθε διδασκαλία που ορίζει ότι πρέπει να την ασπαστείτε υποχρεωτικά ως δόγμα, είναι αντίθετη με τη δική Μου βούληση. Έχετε την ελευθερία να καθορίσετε από μόνοι σας τι θέλετε να πιστεύετε και κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να σας περιορίσει την ελευθερία πίστης. Επιπλέον, έχετε το δικαίωμα, να συγκρίνετε τις πιο διαφορετικές πίστεις, έτσι ώστε μπορείτε να επιλέξετε από όλες τις πνευματικές τάσεις αυτά που σας φαίνονται σωστά.

Μπέρτα Ντούντε
Αρ. 8814 18-6-1964

«Κάθε γνώση πνευματικού περιεχομένου που διδάσκεται κανείς παραδοσιακά από καθέδρας, άρα και οι διδασκαλίες που υιοθετεί επειδή αποτελούν μέρος της παράδοσης, δεν αρκούν για να γνωρίσει πλήρως τη βούληση του Θεού, εφόσον δεν σκεφτεί και μόνος του για αυτές, ώστε να αφυπνιστεί μέσα του και να αναπτυχθεί το αίσθημα ευθύνης...

Όταν σκεφτεί δε σε βάθος, θα αναγνωρίσει ποιες διδασκαλίες έδωσε ο Θεός στον άνθρωπο και ποιες προστέθηκαν από την ανθρώπινη πλευρά. Επομένως, για να είναι κάποιος σε θέση μία μέρα να δώσει λογαριασμό για τη ζωή του, πρέπει πρώτα να

σκεφτεί ο ίδιος προσωπικά για όσα τον έχουν διδάξει. Και έτσι θα μπορεί να διακρίνει την πλάνη από την αλήθεια, υπό την προϋπόθεση ότι τον ενδιαφέρει να βρει την αλήθεια. Αντίθετα, μία δογματική διδασκαλία καταπνίγει το αίσθημα ευθύνης μέσα του. Και αυτό είναι αναπόφευκτο, διότι τότε πιστεύει ή τηρεί εντελώς μηχανικά εκείνο που του επιβάλλει η δογματική διδασκαλία. Έτσι καθώς πιστεύει ότι ακολουθεί ευσυνείδητα ό,τι του επιβάλλεται από έξω, δεν αισθάνεται ότι έχει ο ίδιος την ευθύνη γι' αυτό. Γιατί ό,τι κάνει, το κάνει υπό μία ορισμένη πίεση επειδή του το απαιτούν»…

«Δεν αποτελεί πνευματικό βιασμό όταν σε κάποιον που ανήκει πνευματικά σε κάποιον συγκεκριμένο χώρο, του υποδεικνύεται μία άλλη κατεύθυνση. Όταν του προτείνεται μία γνώση που διαφωνεί με αυτά που ξέρει, δεν ασκείται πάνω του βία, εφόσον έχει την ελευθερία της βούλησης ώστε να μπορεί να αποφασίσει εάν θα την ασπαστεί ή εάν θα την απορρίψει. Βιασμός γίνεται όταν υποχρεώνεται από νόμους, εντολές ή κανόνες να ασπαστεί κάτι, γιατί διαφορετικά απειλείται με κάποια τιμωρία και έτσι οι σκέψεις και οι πράξεις του δεν είναι ελεύθερες. Σε αυτήν την περίπτωση πρόκειται για πνευματικό βιασμό, ο οποίος δεν μπορεί ποτέ να έχει καλές συνέπειες για την ψυχή του. Γι' αυτό ναι μεν χρειάζεται να διδάσκεται πάντοτε ο Λόγος Μου, αλλά με τέτοιο τρόπο που να μην ασκείται πίεση σε κανέναν. Για τον ίδιο λόγο η μετάδοση της αγνής αλήθειας από ψηλά γίνεται μέσα σε πλήρη βουλητική ελευθερία. Έτσι ένα άτομο που δεν είναι φωτισμένο έχει πάντα τη δυνατότητα να θεωρήσει την αλήθεια αυτή σαν ανθρώπινο κατασκεύασμα, εάν όταν την ακούσει η θέλησή του τείνει περισσότερο να την απορρίψει παρά να την δεχτεί.

Ασφαλώς οι άνθρωποι χρειάζονται καθοδηγητές, όταν δεν αγωνίζονται από μόνοι τους για την πνευματοποίηση της ψυχής τους.

Ωστόσο ένας σοφός καθοδηγητής οφείλει απλώς να τους διδάσκει και να προσπαθεί έτσι να αφυπνίσει την καρδιά και το μυαλό τους. Γιατί τη σύνδεση μαζί Μου και με το πνευματικό βασίλειο πρέπει να την βρει ο κάθε ένας μόνος του.

Οι εκπρόσωποί Μου στη Γη οφείλουν να του δείξουν το δρόμο μεταφέροντάς του το Λόγο Μου. Οφείλουν να αφήνουν πάντοτε Εμένα να μιλώ, χωρίς να προσθέτουν ποτέ δικές τους ιδέες ούτε να δίνουν εντολές ούτε να επιβάλλουν θρησκευτικά καθήκοντα στους ανθρώπους με τη δικαιολογία ότι το θέλω υποτίθεται Εγώ. Εγώ αφήνω κάθε άνθρωπο ελεύθερο, ενώ φροντίζω απλώς να παρέχεται συνεχώς και να διαδίδεται η Αλήθεια. Όποιος αναζητεί την Αλήθεια αναζητεί κι Εμένα και όντως θα τον αφήσω να Με βρει. Αλλά όποιος δεν αγωνίζεται να βρει την Αλήθεια, δεν πρόκειται να έχει κανένα όφελος ασπαζόμενος διδασκαλίες που του τις πέρασαν σαν (αναμφισβήτητο) δόγμα και έτσι πιστεύει ότι δεν έχει το δικαίωμα να τις απορρίψει…

Ως προς Εμένα ο κάθε άνθρωπος έχει το δικαίωμα να παίρνει τις αποφάσεις του ελεύθερα. Το μόνο που απαιτώ από αυτόν είναι να επεξεργάζεται με τη σκέψη του αυτά που οφείλει να πιστέψει. Εάν δεν μπορεί να τα αποδεχτεί, παρ' όλο που συλλογίστηκε διεξοδικά πάνω σ' αυτά, δεν του το καταλογίζω ως αμάρτημα, αλλά σίγουρα αμαρτάνει όταν ομολογεί πίστη σε μία διδασκαλία με το στόμα του χωρίς όμως να έχει ρωτήσει την καρδιά του. Γιατί ο καθένας είναι μόνος του υπεύθυνος για τον εαυτό του και αποτελεί ύβρι το να θέλει ένας μόνο άνθρωπος να καθορίσει τι είναι υποχρεωμένοι να σκέφτονται και να πιστεύουν εκατομμύρια άλλοι άνθρωποι, θεσπίζοντας εντολές οι οποίες θα πρέπει σε κάθε περίπτωση να θεωρούνται δογματικές διδασκαλίες».

Ως προς Εμένα ο κάθε άνθρωπος έχει το δικαίωμα να παίρνει τις αποφάσεις του ελεύθερα. Το μόνο που απαιτώ από αυτόν είναι να επεξεργάζεται με τη σκέψη του αυτά που οφείλει να πιστέψει. Εάν δεν μπορεί να τα αποδεχτεί, παρ' όλο που συλλογίστηκε διεξοδικά πάνω σ' αυτά, δεν του το καταλογίζω ως αμάρτημα, αλλά σίγουρα αμαρτάνει όταν ομολογεί πίστη σε μία διδασκαλία με το στόμα του χωρίς όμως να έχει ρωτήσει την καρδιά του.

Ο ΖΩΝΤΑΝΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ

3. ΤΙ ΛΕΝΕ ΟΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΤΥΠΟΠΑΤΡΙΚΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣΥΝΗΣ;

Στο «Μεγάλο Ευαγγέλιο του Ιωάννη», Κεφ. V/149, ο Λάζαρος παρατηρεί αρχικά ότι τα γεγονότα στο Ναό αντικατοπτρίζουν την πνευματική απαξίωση των Ιουδαίων. Απαντώντας ο Κύριος *επισημαίνει:* [1] «Φίλε Μου, όπως είναι τώρα τα πράγματα τα ίδια και χειρότερα θα είναι μετά από περίπου δύο χιλιάδες χρόνια, αν και η αρχή αυτής της εξέλιξης θα γίνει πολύ νωρίτερα. Ο ιουδαϊσμός είναι πολύ χειρότερος από την ειδωλολατρία, γιατί στους εθνικούς έχει τουλάχιστον κάποια αξία ακόμη η λογική, ενώ εδώ καθυβρίζουν κάθε έννοια λογικής.

Την εποχή εκείνη, όμως, η διδασκαλία Μου, δηλαδή ο χριστιανισμός, θα είναι σε χειρότερη κατάσταση από ότι είναι τώρα ο ιουδαϊσμός και οι άλλες θρησκείες μαζί. Θα είναι μία περίοδος τρομερής δοκιμασίας και δυστυχίας για τους ανθρώπους. [2] Το φως της αληθινής, ζωντανής πίστης θα σβήσει και η αγάπη θα παγώσει. Οι εύποροι θα έχουν μία έπαρση χωρίς όρια, οι δε ηγέτες και οι ιερείς θα θεωρούν ότι είναι ανώτεροι από όλους. Μάλιστα, θα έχουν τέτοια μεγάλη εκτίμηση για τον εαυτό τους, που θα ξεπερνά κατά πολύ την εκτίμηση που έχουν σήμερα οι Εβραίοι για τον Ιεχωβά, τον οποίον δεν γνωρίζουν, και οι ειδωλολάτρες για το Δία τους. [3] Όμως Εγώ θα αφυπνίζω από καιρού εις καιρόν άνδρες και γυναίκες, στους οποίους θα δίνω το αληθινό φως. Και τούτο το φως θα γίνεται ολοένα πιο ισχυρό και μεγάλο...

[4]Ο κόσμος δεν πρόκειται να αλλάξει, θα είναι πάντοτε ο κόσμος, όμως Εγώ θα καθοδηγώ ανελλιπώς τους δικούς Μου. Αλλά στον κόσμο, άμα θα έχει γίνει τόσο κακός που δεν θα αφήνει χώρο για να διατηρηθεί έστω μία τόση δα σπίθα από το αληθινό θεϊκό Φως, θα στέλνω τη θεία δίκη».

Κεφ. V/131 [1] (Ο Κύριος:) «Συνεπώς αυτό που πρέπει να προσέξετε κυρίως με τους μελλοντικούς μαθητές σας είναι να μην ακούν μόνο και να μην πιστεύουν απλώς τη νέα διδασκαλία, παρά να γίνουν εφαρμοστές της από τη στιγμή που έχουν πειστεί για την αλήθεια της . Γιατί μόνο έτσι θα επαληθευτεί πλήρως στον κάθε άνθρωπο, όταν θα αρχίσει να βλέπει ότι οι επαγγελίες της γίνονται πραγματικότητα στον εαυτό του. Έτσι στο τέλος θα πρέπει να παραδεχτεί απέναντι στον εαυτό του ότι η διδασκαλία αυτή πηγάζει πραγματικά από τον Θεό, αφού εφαρμόζοντάς την έχουν αρχίσει να εκπληρώνονται όλες οι υποσχέσεις της πάνω του, η μία μετά την άλλη.

[2]*Από τη στιγμή που το καταφέρει κάποιος αυτό, έχει ήδη κερδίσει και μαζί του έχει κερδίσει επίσης η διδασκαλία Μου λειτουργώντας ως παράδειγμα για πολλούς άλλους που ακόμη είναι στην αρχή και την δοκιμάζουν. Γιατί έτσι παίρνουν θάρρος και αρχίζουν και οι ίδιοι να εντείνουν τις προσπάθειές τους, με αποτέλεσμα να αρχίσουν να εμφανίζονται και σε εκείνους οι πρώτοι καρποί, έστω και σποραδικά στην αρχή.*

[5] Γι' αυτό μην αφήσετε να σας παρασύρουν τα έθιμα και η παράδοση όσο αξιοσέβαστα και ιεροπρεπή κι αν είναι. Ούτε η ημέρα του Κυρίου, ούτε η νέα σελήνη, ούτε η Γραφή, ούτε οι ναοί, ούτε οι τάφοι των προφητών, ούτε οι τόποι όπου έδρασα Εγώ ο Ίδιος μαζί σας, ούτε η σκέτη μαγεία του ονόματος Μου, ούτε τα σπίτια των πατριαρχών, ούτε ορισμένες ώρες της ημέρας, οι άλλες τέτοιες εξωτερικές χαζομάρες δεν πρέπει να σας εκτρέψουν από το δρόμο της αλήθειας που ακούσατε εδώ.

[6] Γιατί όλα αυτά ήταν μέχρι τώρα ένα αντίστοιχο πρότυπο και προϊδέαση αυτού που στέκεται τώρα σε άπλετο φως μπροστά σας ως η πιο καθαρή και ακάλυπτη αλήθεια. Αποτελούσαν μόνο μία μεγάλη συμβολική γλώσσα που είχε γραφτεί σε εκτεταμένα πεδία της Γης και ήταν μία εκτενής επιστολή του Πατέρα στους Ουρανούς προς

τα παιδιά Του σε αυτή τη Γη. Η επιστολή αυτή όμως τώρα έχει ξεσφραγιστεί και είναι ορθάνοιχτη μπροστά σας και όλοι σας μπορείτε να την διαβάσετε μια χαρά. Η ίδια η επιστολή εντούτοις δεν έχει πια καμία αξία ούτε κάποια σημασία που να παίζει ρόλο στη ζωή σας.

[8] Επομένως εσείς που θα μεταδίδετε τη διδασκαλία Μου δεν πρέπει να κάνετε καμία υποχώρηση για οποιοδήποτε παλιό θρησκευτικό θεσμό των ανθρώπων, ούτε καν όσο αφορά την επιλογή των τροφίμων. Γιατί τον άνθρωπο δεν τον κάνει ακάθαρτο αυτό που βάζει στο στόμα του με μέτρο και για το σωστό σκοπό, αλλά αυτό που βγάζει από την καρδιά και από το στόμα για να βλάψει το συνάνθρωπό του. Με αυτή την προϋπόθεση θα φέρετε αληθινά ευλογία και σωτηρία στους ανθρώπους με τη διδασκαλία Μου που έτσι θα μείνει για χιλιάδες χρόνια τόσο ανόθευτη όσο σας την έδωσα. [9] Αλλά έτσι και συνδυάσετε τη διδασκαλία Μου με οποιαδήποτε παλιά τελετή και αρχίσετε να τηρείτε γιορτές και επαιτείους ή οτιδήποτε άλλο εκκλησιαστικής μόνο προέλευσης, όσο μικρό κι αν είναι στην αρχή, θα μεγαλώνει χρόνο με το χρόνο. Ως αποτέλεσμα σε λίγους αιώνες θα γίνει σαν τους σταύλους του Αυγεία, έτσι που στο τέλος θα χρειαστεί πάλι μία γενική Κρίση για να καθαριστούν.»

Έτσι και συνδυάσετε τη διδασκαλία Μου με οποιαδήποτε παλιά τελετή και αρχίσετε να τηρείτε γιορτές και επαιτείους ή οτιδήποτε άλλο εκκλησιαστικής μόνο προέλευσης, όσο μικρό κι αν είναι στην αρχή, θα μεγαλώνει χρόνο με το χρόνο. Ως αποτέλεσμα σε λίγους αιώνες θα γίνει σαν τους σταύλους του Αυγεία, έτσι που στο τέλος θα χρειαστεί πάλι μία γενική Κρίση για να καθαριστούν.

V/132: *[7]Μόνο όταν ο νόμος γίνει δικός του νόμος και υποταχθεί στην ελευθερία της προσωπικής, εντελώς ανεξάρτητης βούλησης, τότε μόνο ο άνθρωπος απαλλάσσεται τελειωτικά από κάθε καταδίκη, κακοδαιμονία, φυλακή και θάνατο. Ο κύριος λόγος που ήρθα σε αυτό τον κόσμο ήταν για να λυτρώσω όλους τους ανθρώπους από το ζυγό του νόμου, της καταδίκης, της κακοδαιμονίας και του θανάτου. Γι' αυτό καταργώ καθετί το εξωτερικό, ούτως ώστε σας δίνω αληθινά πίσω τον εαυτό σας και έτσι σας κάνω όντως αληθινά παιδιά του Θεού και άρα κυρίαρχους πάνω σε κάθε νόμο και καταδίκη.*

Εάν εσείς και οι μαθητές σας παραμείνετε συνεχώς μέσα στο πλαίσιο αυτού του κανόνα, τότε δεν κινδυνεύετε από καμία κρίση και καμία καταδίκη, δεδομένου ότι στέκεστε υπεράνω της καταδίκης. Μόλις όμως επιτρέψτε να εισαχθεί στο ένα σημείο ή στο άλλο ένας παλιός, εξωτερικός θεσμός, και εάν εξακολουθείτε να διατηρείτε την παραμικρή εξωτερική τυπική συνήθεια, θα βρεθείτε πάλι υπό μία καταδίκη και στο βαθμό που θα έχετε υποταχθεί σε έναν παλιό τυπικό νόμο στον ίδιο εξίσου βαθμό θα απλώνεται ο θάνατος μέσα σας».

Στα κεφάλαια VI/234 και 235 ο Κύριος αναφέρεται διεξοδικά στους κοίλους καθρέπτες που είχαν κατασκευάσει οι αρχαίοι Αιγύπτιοι για να κάνουν τις αστρονομικές παρατηρήσεις τους και εξηγεί ότι στο μέλλον κατόπιν Θεϊκής έμπνευσης, οι άνθρωποι θα εξελίξουν αυτήν την ανακάλυψη και θα «εξοπλίσουν» τα μάτια τους.

[8] «Θα αφήσω τους ανθρώπους να κάνουν τέτοιες και πολλές άλλες ανακαλύψεις, προκειμένου να εξαφανιστούν τα ψέματα και να αφανιστούν οι ψεύτικοι προφήτες. Γιατί, όλα όσα θα διδάσκουν στις σχολές και στις εκκλησίες, θα είναι ψεύδη χωρίς περιεχόμενο.

[9]Για τούτον το λόγο, θα αφυπνίσω πρώτα στους ανθρώπους το Πνεύμα της ορθής επιστημονικής γνώσης και αργότερα το αυθεντικό Πνεύμα της αλήθειας από τους Ουρανούς.

Διότι, η αυθεντική διδασκαλία θα νοθεύεται συνεχώς στο μέλλον.

(23 5 [4]) Όποτε συμβαίνει στον κόσμο κάτι μεγάλο και ιδιαίτερο, σύντομα με τον ένα ή τον άλλο τρόπο γίνεται αντικείμενο εκμετάλλευσης, εξαιτίας της φιλοκέρδειας και της απληστίας των ανθρώπων που το μετατρέπουν σε πηγή εισοδήματος. [9] Το κίνητρο των ψευδοπροφητών θα είναι ο Μαμμωνάς, όπως συμβαίνει τώρα με τους Φαρισαίους. Εκτός αυτού, θα καταδιώκουν με φωτιά και με τσεκούρι όσους μένουν αφοσιωμένοι στην αλήθεια σαν αρχιαιρετικούς, ενώ θα ισχυρίζονται με στόμφο: "Εμείς είμαστε οι αληθινοί ακόλουθοι του Χριστού, του Υιού του Θεού"!

Ωστόσο πάντοτε το ψέμα καταρρέει μπροστά στην αλήθεια, όπως ο πάγος γίνεται νερό

κάτω από τον ήλιο».

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ

Κεφ. VIII 20[3] κ.εξ. **(Ο Κύριος στους μαθητές του:)** «Όπως Εγώ σας έδωσα τα πάντα δωρεάν, έτσι κι εσείς οφείλετε να τα δώσετε πάλι δωρεάν σε όποιους θέλουν και να τα δεχτούν από σας.

[4] Επιπλέον, δεν άσκησα βία σε κανέναν από σας, αντιθέτως με απόλυτη ελευθερία σάς κάλεσα λέγοντας: Όποιος θέλει, ας έρθει, ας ακούσει, ας δει και ας Με ακολουθήσει! Έτσι και κάνατε με ελεύθερη τη θέλησή σας. Και το ίδιο να κάνετε και στο εξής εν ονόματί Μου και έτσι θα πορεύεστε σε καλό δρόμο.

[5] Όποιος όμως θα επιβάλλει υποχρεωτικά στον κόσμο να πιστεύει σε Μένα δεν θα είναι δικός Μου μαθητής και στο δρόμο του θα βρίσκει βράχια, γκρεμούς κι αγκάθια. Πάρτε όλοι σας το σωστό παράδειγμα από Μένα…

[6] Γιατί όλες οι εντολές που έχω δώσει στους ανθρώπους στην πραγματικότητα δεν ήταν ποτέ νόμοι, παρά απλώς συμβουλές που έδιναν η αιώνια Αγάπη και η Σοφία Μου σε ελεύθερους ανθρώπους. Αλλά οι άνθρωποι, νομίζονται ότι κατ' αυτόν τον τρόπο θα Με τιμούσαν περισσότερο, μετέτρεψαν τις προαιρετικές συμβουλές Μου σε αυστηρά υποχρεωτικούς νόμους και τους επικύρωσαν με την απειλή τόσο εγκόσμιας, όσο και αιώνιας τιμωρίας. [7] Ακόμη και ο Μωυσής πρόσθεσε τους δικούς του θέλοντας να επιβάλλει στους Ιουδαίους το μεγαλύτερο δυνατό σεβασμό απέναντι στην αποκαλυμμένη βούληση του Θεού και στη συνέχεια το ίδιο έκαναν κι άλλοι…

[9] Συνεπώς όποιος δώσει εν Ονόματι Μου δογματικούς νόμους πίστης στους ανθρώπους, αντί για την ευλογία Μου θα τους δώσει μόνο το σκληρό ζυγό και το βαρύ φορτίο της σάρκας και θα τους κάνει εκ νέου δούλους της αμαρτίας και της καταδίκης.

[11] Όταν ο άνθρωπος αναγνωρίσει με ελεύθερο πνεύμα τη φωτεινή αλήθεια της διδασκαλίας Μου και της πανάγαθης πατρικής βούλησής Μου, τότε από μόνος του με την ελεύθερη θέλησή του θα τις ασπαστεί σαν ένα προαιρετικά υποχρεωτικό νόμο και θα τον εφαρμόζει αυτοβούλως. Και μόνον αυτό θα ωφελήσει αληθινά την ψυχή του, ενώ ο νόμος τού «πρέπει» πολύ δύσκολα ή και καθόλου. Γιατί κατά πρώτον, ο υποχρεωτικός νόμος είναι ενάντιος στη θεία τάξη Μου, αφού δεσμεύει την ελεύθερη βούληση του ατόμου και το ωθεί στο σκοτάδι και ποτέ στο φωτισμό. Κατά δεύτερον, οι κήρυκες του δογματικού νόμου πάραυτα αντιποιούνται μία ανώτερη εξουσία, που έχουν την αξίωση ότι ανήκει δικαιωματικά μόνο σε αυτούς.

Ως εκ τούτου σύντομα γίνονται περήφανοι, αλαζόνες και αρχομανείς. Ως επακόλουθο, μπροστά στη θεϊκή εξουσία που έχουν σφετεριστεί, συχνά οι πιστοί πρέπει να τρέμουν πιο πολύ κι από μπροστά στον Θεό. Βάσει αυτής της εξουσίας, δίπλα στα γνήσια θέσφατα προσθέτουν τις δικές τους δογματικές επιταγές παρουσιαζοντάς τες σαν θεϊκές και σαν θέλημα Θεού που μόλις τους αποκαλύφθηκε. Στη συνέχεια δίνουν πολύ μεγαλύτερη βαρύτητα στην τήρηση αυτών των επιταγών παρά στην τήρηση των γνήσιων θεϊκών εντολών.

[12] Από εκεί προκύπτουν όμως ως επακόλουθο σκοταδιστική δεισιδαιμονία, ειδωλοποίηση, μίσος εναντίον των αλλοπίστων και διωγμοί, σκοτωμοί και οι πιο καταστροφικοί πόλεμοι. Οι άνθρωποι στηρίζονται σε κάθε είδους σκοταδιστικές ηλιθιότητες, έτσι ώστε στο τέλος πιστεύουν ότι προσφέρουν θεάρεστη υπηρεσία όταν διαπράττουν τα πιο ανόσια και χειρότερα εγκλήματα σε βάρος των συνανθρώπων τους. Και γι' αυτό φταίνε μόνο οι νομοθέτες των υποχρεωτικών νόμων»!

«ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ VIII, 20»

4. ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ Η ΜΕΤΑΝΟΙΑ, Η ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ ΚΑΙ Η ΑΦΕΣΗ ΑΜΑΡΤΙΩΝ;

Μετάνοια σημαίνει καθαρμός. Ο Ιησούς πάντοτε εννοούσε και εννοεί τη μετάνοια ως το καθάρισμα της καρδιάς από όλες τις ακάθαρτες, ενάντιες προς τον Θεό σκέψεις, συναισθήματα και ορμές και την πρόθυμη αποδοχή και μετατροπή σε πράξη του πνεύματος αγάπης.

Έτσι όρισε ο Χριστός τη μετάνοια όσο βρισκόταν πάνω στη γη και έτσι τη διδάσκει επίσης στα γραπτά της νέας αποκάλυψης. Ποτέ, όμως δεν καθόρισε να είναι η μετάνοια ένα εκκλησιαστικό μυστήριο και η επακόλουθη άφεση αποκλειστικό δικαίωμα του ιερατικού λειτουργήματος!

«Το να είναι κανείς ελεύθερος από αμαρτίες σημαίνει να κατέχει τον ύψιστο βαθμό ταπεινοφροσύνης και αγάπης. Πρέπει ο νόμος του Θεού να έχει γίνει φύση του ανθρώπου και εκείνος να έχει απαρνηθεί μέχρις εσχάτων τη σάρκα και τους πόθους της, για να μπορέσει η δύναμη του Θεού να κατοικήσει εντελώς μέσα του. Ένας τέτοιος άνθρωπος μπορεί, τότε, να πει σε κάποιον άλλον: "Συγχωρημένες οι αμαρτίες σου!" και πράγματι να του συγχωρηθούν. Βέβαια, δεν έχει το δικαίωμα να απαλλάξει κάποιον από την οφειλή του, γιατί ο ίδιος είναι μεγάλος οφειλέτης. Εφόσον όμως με τον τρόπο αυτό εκτελεί έργο ευσπλαχνίας, δίνει μ’ αυτό ένα ποτήρι νερό σε κάποιον διψασμένο, πράγμα για το οποίο θ’ ανταμειφθεί Στην περίπτωση αυτή, όμως, δεν είναι ο άνθρωπος που συγχωρεί τις αμαρτίες, παρά η θεία δύναμη. Αυτή μόνη έχει τη δυνατότητα να συμφιλιώσει τις καρδιές εκείνων που αμάρτησαν ο ένας απέναντι στον άλλο και έγιναν εχθροί. Αυτοί μόνο μπορεί να φέρει αρμονία, δηλαδή να διαπεράσει και να φωτίσει τις καρδιές με το θείο πυρ, πνίγοντας έτσι κάθε οργή, εγωισμό και φθόνο. Όμως, είναι αυτονόητο ότι αυτό δεν μπορεί να το επιτελέσει η δύναμη κανενός ανθρώπου παρά μόνον η δύναμη του Θεού. Γι’ αυτό, ο άνθρωπος μόνο στον Θεό μπορεί να πει: "Κύριε, συγχώρησέ μου την αμαρτία μου!"

Ακόμη, δεν θέλω να πω ότι είμαι αντίθετος στο να πει κάποιος ιδιαιτέρως στον καλύτερό του φίλο τα σφάλματα και τις αδυναμίες του, ώστε να παρηγορηθεί και να λάβει μία έμμεση διαβεβαίωση ότι οι αμαρτίες του θα συγχωρηθούν – αν και εφόσον στραφεί σε Μένα, προτιθέμενος στα σοβαρά να μην επαναλάβει τέτοιες αμαρτίες και, αν είναι δυνατόν, να επανορθώσει αυτές που διέπραξε ενάντια στον αδελφό του, με ειλικρινή μετάνοια και αγάπη. Ένας τέτοιος εξομολογητής πάντα θα Μου είναι αγαπητός και πολύτιμος. Φυσικά, δεν είναι ανάγκη να είναι ιερωμένος.

Σε περίπτωση, όμως, που ένας τέτοιος «εξομολογητής» πιστεύει ότι έχει κατ’ αποκλειστικότητα την εξουσία και τη δύναμη να συγχωρεί αμαρτίες ή μάλιστα να επιφυλάσσεται να το κάνει, να κρίνει αυτόν που του τις εμπιστεύθηκε και να ζητά να τον αποκαλούν ως εξομολογητή αντιπρόσωπο του Θεού", τότε είναι κακοποιός, δολοφόνος ψυχών και πνευμάτων, αφού βάζει τον εαυτό του αυθαίρετα μπροστά από τις πύλες του ουρανού».

Παρόμοια μιλάει ο Χριστός στο «Μεγάλο Ευαγγέλιο» *για την εξομολόγηση και την άφεση αμαρτιών.* «Η εξομολόγηση αμαρτιών μπροστά στους ιερείς, όπως γίνεται τώρα, είναι κακή και απορριπτέα, γιατί δεν βελτιώνει τον άνθρωπο, παρά τον αφήνει να μένει μέχρι τέλους μέσα στις αμαρτίες του. Αλλά και πάλι δεν έχω αντίρρηση, αν ένας αδύναμος και άρρωστος στην ψυχή άνθρωπος ομολογεί καλοπροαίρετα τις αδυναμίες και τα σφάλματά του σε έναν άλλο, πιο ισχυρό και ψυχικά υγιή άνθρωπο. Γατί τότε ο υγιής και φωτισμένος άνθρωπος μπορεί να του προσφέρει, από αληθινή

αγάπη προς τον πλησίον, τα σωστά μέσα τα οποία θα κάνουν την ψυχή του αδύναμου δυνατή και γερή. Αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο ένας άνθρωπος μπορεί στ' αλήθεια να γίνει σωτήρας κάποιου άλλου. Όμως, δεν το θέτω αυτό σαν νόμο, παρά σας δίνω απλά μία καλή συμβουλή. Ο, τι κάνω, αυτό να κάνετε κι εσείς, και να διδάσκετε στον καθένα την αλήθεια.

Άλλωστε, η ομολογία και μόνο δεν φθάνει για να καθαρθεί ένας άνθρωπος από τις αμαρτίες του, όπως δεν φθάνει για να ιαθεί ένας ασθενής το να περιγράφει με ακρίβεια στο γιατρό την πάθησή του. Αντίθετα, ο ασθενής πρέπει ν' ακούσει τη συμβουλή του σοφού γιατρού, ύστερα να την ακολουθήσει πιστά και στη συνέχεια να αποφύγει όλα εκείνα που τον είχαν οδηγήσει στην ασθένεια. .

Είναι, λοιπόν, καλό σε μία κοινότητα όπου ο καθένας γνωρίζει τον άλλο, γνωρίζει τόσο τις δυνατές, όσο και τις αδύνατες πλευρές του, ο καθένας να μπορεί να υποστηρίζει τον άλλον αληθινά, τόσο ψυχικά όσο και σωματικά. Αν όμως κάποιος θέλει να παραμείνει κλειστός, νομίζοντας ότι ίσως δυσαρεστήσει κάποιον με την ομολογία του, κανείς δεν πρέπει να τον προκαλέσει να ομολογήσει την αδυναμία του!

Αν, πάλι, κάποιος από σας είναι σοφός και το πνεύμα του του αποκαλύπτει τα ελαττώματα του αδύναμου και φοβισμένου αδελφού του, εκείνος πρέπει να τον συμβουλεύει διακριτικά και να τον βοηθά έμπρακτα να βγει από το πρόβλημά του, η δε ανταμοιβή γι' αυτό δεν Θα του λείψει. Όμως, σεβαστείτε την ελεύθερη βούληση των άλλων και μην πιέζετε κανένα. Γατί γνωρίζετε ότι κάθε πνευματικός εξαναγκασμός είναι εντελώς ενάντιος στην αιώνια Τάξη Μου.

Συνεπώς, δεν πρέπει να αντιμετωπίζετε με απειλητικό, επικριτικό τρόπο τον αδύναμο αδελφό που σας εμπιστεύεται, αλλά να του αποκαλύπτετε πάντοτε με αγάπη και φιλικά την αλήθεια, προσφέροντάς του παράλληλα τα μέσα με τα οποία μπορεί να θεραπευτεί εύκολα και σίγουρα. Έτσι, εκείνος δεν θ' αποθαρρυνθεί, παρά θα γίνει ένας γεμάτος ευγνωμοσύνη οπαδός της ελεύθερης αλήθειας. Όμως, αν τον αντιμετωπίσετε με διάφορα κηρύγματα περί τιμωρίας, όχι μόνο δεν θα πετύχετε τίποτα ή σχεδόν τίποτα, αλλά θα τον φέρετε σε πολύ χειρότερη κατάσταση από αυτήν που ήταν προηγουμένως».

«Έχω πει ήδη, ειδικά στους παλιούς μαθητές Μου, ότι μπορείτε να συγχωρήσετε εκείνους που αμάρτησαν σε βάρος σας. Εκείνοι δε που θα συγχωρηθούν εδώ στη γη από σας, θα συγχωρηθούν και στον ουρανό.

Αν όμως έχετε σοβαρό λόγο να μη συγχωρήσετε σε κάποιον τα αμαρτήματα που διέπραξε σε βάρος σας, επειδή φαίνεται καθαρά ότι είναι αδιόρθωτος, τότε αυτά ούτε στον ουρανό θα του συγχωρηθούν. Όμως, είχαμε συμφωνήσει ήδη από τότε ότι το δικαίωμα να μη συγχωρήσετε τις αμαρτίες που διεπράχθηκαν εναντίον σας το έχετε, μόνον αφού τις έχετε συγχωρήσει προηγουμένως επτά επί εβδομήντα επτά φορές.

Αλλά εφόσον σ' εσάς, που είσαστε οι πλησιέστεροι μαθητές Μου, έχω παραχωρήσει το δικαίωμα να συγχωρείτε -ή και όχι- τα αμαρτήματα που διαπράχθηκαν εναντίον σας, είναι προφανές ότι κανένας ιερέας δεν θα μπορούσε να έχει ποτέ το δικαίωμα από τον Θεό να δίνει ή να στερεί την άφεση για ξένες αμαρτίες. Όποιος για παράδειγμα διέπραξε αμάρτημα ενάντια στον Καϊάφα, μπορεί να συγχωρηθεί από εκείνον ή όχι, ανάλογα με το πώς έχουν τα πράγματα. Όποιος όμως διέπραξε αμάρτημα σε βάρος του Ηρώδη, δεν έχει καμία σχέση με τον Καϊάφα, ούτε ο Καϊάφας μ' αυτόν, παρά έχει να κάνει μονάχα με τον Ηρώδη.

Ο μόνος τρόπος για να επιτύχει ο άνθρωπος την αληθινή και πλήρη άφεση αμαρτιών είναι: πρώτον, να τις αναγνωρίσει ως αδικία προς το συνάνθρωπό του, να μετανοήσει και, αν είναι δυνατόν, να επανορθώσει, δεύτερον, να ζητήσει συγχώρεση από τον Θεό έχοντας τη σοβαρή πρόθεση να μην τις διαπράξει ξανά, και να μείνει πιστός σ' αυτή του την καλή πρόθεση. Αν το αποφασίσετε αυτό ειλικρινά μέσα από

Ο μόνος τρόπος για να επιτύχει ο άνθρωπος την αληθινή και πλήρη άφεση αμαρτιών είναι: πρώτον, να τις αναγνωρίσει ως αδικία προς το συνάνθρωπό του, να μετανοήσει και, αν είναι δυνατόν, να επανορθώσει, δεύτερον, να ζητήσει συγχώρεση από τον Θεό έχοντας τη σοβαρή πρόθεση να μην τις διαπράξει ξανά, και να μείνει πιστός σ' αυτή του την καλή πρόθεση.

την καρδιά σας, ύστερα δε ενεργείτε σύμφωνα μ' αυτή την απόφαση, τότε σας λέω από τώρα: οι αμαρτίες σας είναι συγχωρημένες από Μένα!»

«Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ»

(Αρ. 6709- 8.12.1956)

«Αν τινών αφήτε τας αμαρτίας, αφίενται αυτοίς, αν τινών κρατήτε, κεκράτηνται.»

Όταν διαβάζετε σαν γράμματα μόνο τα λόγια της Γραφής, πολλά δεν θα τα καταλάβετε ή θα τα ερμηνεύσετε λάθος. Γιατί το γράμμα σκοτώνει – μόνο το Πνεύμα δίνει ζωή. Γι' αυτό μόνο ένα φωτισμένο πνεύμα μπορεί να συλλάβει και να ερμηνεύσετε το νόημα των Λόγων που είπα όταν περπάτησα στη γη. Οι μαθητές Μου ΜΕ καταλάβαιναν, διότι το Πνεύμα Μου τους αποκάλυπτε την κάθε λέξη που έβγαινε από το στόμα Μου. Ήμουν υποχρεωμένος να τους προσφέρω αυτήν τη βοήθεια, διότι το Πνεύμα Μου δεν μπορούσε να ενεργήσει το ίδιο πριν το θάνατο Μου στο σταυρό, όπως μετά, όταν είχε ολοκληρωθεί το έργο της σωτηρίας.

Τώρα όμως ο κάθε άνθρωπος μπορεί να δεχθεί μέσα του την ενέργεια του Πνεύματος Μου, όταν αξιοποιεί συνειδητά το έλεος του σωτήριου έργου Μου, όταν η αγάπη του τον κάνει να γίνει «ένα δοχείο του Πνεύματος Μου», το οποίο Πνεύμα τον διδάσκει και τον καθοδηγεί στην Αλήθεια, όπως το είχα υποσχεθεί. Ένας τέτοιος καταλαβαίνει και το νόημα των Λόγων Μου: «Αν τινών αφήτε τας αμαρτίας, αφίενται αυτοίς, αν τινών κρατήτε, κεκράτηνται», δηλαδή «αν συγχωρέσετε σε ορισμένους τις αμαρτίες τους θα τους είναι συγχωρεμένες, ενώ αν δεν τους συγχωρέσετε, οι αμαρτίες τους θα παραμείνουν.» Αυτά τα λόγια τα είπα στους μαθητές Μου διότι, εγνώριζα, ότι μετά την επιφοίτηση του Πνεύματος Μου, θα καταλάβαιναν πεντακάθαρα τον χαρακτήρα εκείνων των ανθρώπων που θα πρόσφευγαν σε αυτούς με κάθε λογής αρρώστιες, διότι ήταν γεμάτοι αμαρτίες. Εγνώριζα ότι θα αναζητούσαν θεραπεία κοντά στους αποστόλους Μου και εγνώριζα επίσης, ποιος απ' αυτούς ένοιωθε το βάρος των αμαρτιών του και ποιος ήθελε απλά ν' απαλλαγεί από την αρρώστια του….

Όλα αυτά ήταν γνωστά και στους μαθητές Μου, γιατί το Πνεύμα τους ήταν φωτισμένο και είχαν αφοσιωθεί στο θέλημά Μου, ήθελαν να ζουν και να πράττουν σύμφωνα με το θέλημά Μου. Το Πνεύμα Μου λοιπόν τους καθοδηγούσε όταν ανέλαβαν τα καθήκοντά τους μετά τον θάνατο Μου και διέδωσαν σ' όλον τον κόσμο τη διδασκαλία Μου. Τότε καταλάβαιναν και αυτοί ποιος ήταν άξιος να του αφεθούν οι αμαρτίες του και να θεραπευθεί και ποιος ήταν ακόμα τόσο βυθισμένος στην αμαρτία, που δεν ήθελε να γλυτώσει από αυτήν, παρά να απαλλαγεί από την αρρώστια του. Με αυτά τα λόγια λοιπόν, διαβεβαίωσα τους μαθητές Μου ότι θα διέκριναν την κατάσταση του κάθε ανθρώπου και θα έκαναν το σωστό, όπως θα τους υπαγόρευε το Πνεύμα Μου.

Ένας αληθινός μαθητής, δηλαδή ένας άνθρωπος ο οποίος έχει γίνει δέκτης του Πνεύματος Μου εξασκώντας μία ζωή αγάπης, ένας άνθρωπος που μέσα του μπορώ να ενεργήσω με το Πνεύμα Μου, είναι φωτισμένος και μπορεί να ερμηνεύσει ορθά το νόημα των Λόγων Μου αυτών. Τα λόγια Μου κράτησαν την ισχύ τους, ότι δηλαδή γιατρειά από τις παθήσεις τους βρίσκουν οι άνθρωποι οι οποίοι Μου ομολογούν μετανοημένοι τις αμαρτίες τους και με αυτήν την πίστη τις εμπιστεύονται σε ΜΕΝΑ τον Ίδιο ή σε έναν υπηρέτη Μου, ο οποίος εμπνέεται από το Πνεύμα Μου. Από την άλλη πλευρά πάλι και ο ίδιος ο υπηρέτης Μου καταλαβαίνει από την εσωτερική καθοδήγηση του, που λείπει η ειλικρινής μετάνοια σε βάθος και συνεπώς δεν μπορεί να επιτευχθεί θεραπεία.

Αυτά τα λόγια είπα στους μαθητές Μου διότι εγνώριζα την καρδιά τους. Ήταν έτοιμοι να δεχθούν το Πνεύμα Μου και κατά συνέπεια ικανοί να βγουν στον κόσμο

σαν απόστολοι Μου και να κηρύξουν σε όλους τους λαούς το Ευαγγέλιο Μου. Τα ίδια λόγια ίσχυαν γι’ αυτόν το λόγο και για τους «διαδόχους» τους.

ΕΓΩ όμως σαν «διαδόχους» καταλαβαίνω εκείνους που ζώντας μία ζωή αγάπης, είχαν την ίδια πνευματική ωριμότητα που επέτρεπε να ενεργήσει το Πνεύμα Μου μέσα τους. Όμως ποτέ και με κανένα τρόπο δεν εννοώ εκείνους οι οποίοι έθεσαν απλά τον εαυτόν τους σ’ αυτήν τη θέση, αλλά δεν βίωσαν ποτέ την επιφοίτηση του Πνεύματος. Τούτοι δεν μπορούν να θεωρούν ότι τα λόγια Μου απευθύνονται και σε αυτούς και γι’ αυτό δεν μπορούν «ούτε να συγχωρούν ούτε να κρατούν τις αμαρτίες». Αναλογιστείτε τι παράλογη διαστρέβλωση των Λόγων Μου έγινε μ’ αυτή τη διδασκαλία, όπως παρουσιάζεται τώρα στους ανθρώπους, ώστε άνθρωποι χωρίς ουδεμία πνευματική ωριμότητα, η οποία αν υπήρχε θα φαινόταν από την εμφανή ενέργεια του Πνεύματος, αισθάνονται ότι έχουν την αποστολή να συγχωρούν ή όχι τις αμαρτίες των συνανθρώπων τους. Σπάνια μόνο μπορεί όμως να εκδηλωθεί το Πνεύμα Μου, γιατί απαραίτητη προϋπόθεση γι’ αυτό είναι η βαθιά αγάπη που κάνει την πίστη ζωντανή.

Κι όμως χιλιάδες χιλιάδων «συγχωρούν αμαρτίες» και πιστεύουν ότι έχουν λάβει από ΕΜΕΝΑ αυτό το προνόμιο. Και όπου φανερώνεται το Πνεύμα Μου, προσπαθούν να το εμποδίσουν. Όπου δε η άσπιλη Αλήθεια προσπαθεί να φέρει φώτιση, το αποδίδουν στη δράση του Σατανά. Πράγμα που αποδεικνύει πάλι ποια πνευματική τυφλότητα επικρατεί εκεί όπου η ανθρωπότητα ψάχνει να βρει τη σωτηρία της.

Όμως το σκοτάδι είναι εκεί τόσο βαθύ, που δεν το διαπερνά κανένα φως πλέον και το μόνο που μπορεί να κηρυχθεί στους ανθρώπους είναι η αγάπη, διότι μόνο μία ζωή αγάπης ανάβει ένα φως. Και μόνο ένας από αγάπη φλεγόμενος άνθρωπος αναγνωρίζει την Αλήθεια και στρέφεται μακριά από τέτοιες λανθασμένες δοξασίες. Χωρίς αγάπη είναι κάθε Λόγος μάταιος αφού δεν γίνεται κατανοητός και μόνο παραμορφώνεται ως προς το νόημά του. Μόνο η αγάπη κάνει το Λόγο Μου κατανοητό.

Αν λοιπόν χάρη στην αγάπη σας πρώτα, γίνετε σωστοί μαθητές Μου, τότε μπορείτε να θεωρείτε τους εαυτούς σας διαδόχους εκείνων των αποστόλων. Τότε θα είναι φωτισμένο το πνεύμα σας και θα μπορείτε να διαβεβαιώνετε τους αληθινά μετανοημένους ότι οι αμαρτίες τους θα συγχωρεθούν, γιατί τότε θα ξέρετε ότι ΕΓΩ ο Ίδιος δέχομαι και συγχωρώ τον κάθε αμαρτωλό που μετανοημένος και με συναίσθηση του λάθους του προσφεύγει κάτω απ’ το Σταυρό. Θα γιατρέψω επίσης και τις σωματικές παθήσεις από τις οποίες υποφέρουν, θα μεταδώσω στους υπηρέτες Μου που έχουν αφυπνίσει το πνεύμα τους, μεγάλη δύναμη και έτσι θα εκπληρωθεί ο Λόγος Μου: «Αν τινών αφήτε τας αμαρτίας, αφίενται αυτοίς, αν τινών κρατήτε, κεκράτηνται».

Θα γιατρέψω επίσης και τις σωματικές παθήσεις από τις οποίες υποφέρουν, θα μεταδώσω στους υπηρέτες Μου που έχουν αφυπνίσει το πνεύμα τους, μεγάλη δύναμη και έτσι θα εκπληρωθεί ο Λόγος Μου.

Αμήν

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΤΑ ΠΕΠΡΩΜΕΝΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ
«Η ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΚΑΙ Η ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ»
www. Η ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΣΗΜΕΡΑ.gr

Ποια είναι η Σημασία της Θείας Κοινωνίας; (Αρ. 7909-3.6.1961)

Πόσες φορές ήδη σας έχει εξηγηθεί η έννοια της θείας κοινωνίας, πόσες φορές ήδη ο Λόγος Μου σας εξήγησε τι σημαίνει η προσφορά της Σάρκας και του Αίματος Μου. Πόσες φορές σας έχω πει πως ΕΓΩ ο Ίδιος είμαι ο προαιώνιος Λόγος, πως ΕΓΩ ο Ίδιος σας προσφέρω τον Εαυτό Μου και πως τρώτε τη Σάρκα Μου και πίνετε το Αίμα Μου, όταν δέχεσθε το Λόγο Μου στην καρδιά σας.

Η ψυχή σας πρέπει να λαβαίνει μία τροφή που να την βοηθάει να γιατρευτεί γιατί πριν είναι άρρωστη και να της δίνει δύναμη, γιατί είναι αδύναμη. Χρειάζεται να τρέφεται και να ποτίζεται με τον Άρτο του Ουρανού και με το Ύδωρ της Ζωής. Χρειάζεται μία υγιεινή τροφή και αυτή την τροφή μόνον ΕΓΩ ο Ίδιος μπορώ να της την προσφέρω, διότι πρέπει να τραφεί πνευματικά. Είναι απαραίτητο να λαβαίνει τροφή από το «πνευματικό βασίλειο», γι' αυτό πρέπει να κοινωνήσετε στο τραπέζι Μου, με Μένα οικοδεσπότη, που σας καλώ να έρθετε σε ΜΕΝΑ και να τραφείτε από ΕΜΕΝΑ τον ίδιο.

Άρτο και Οίνο χρειάζεται η ψυχή σας, η Σάρκα Μου και το Αίμα Μου είναι η σωστή τροφή και μ' αυτόν τον τρόπο ΜΕ αφομοιώνει, όταν δέχεται το Λόγο Μου που της απευθύνω ΕΓΩ ο Ίδιος από τα ύψη. Και είναι το ίδιο, αν ΕΓΩ ο Ίδιος της απευθύνω κατευθείαν το Λόγο, ή αν η ψυχή λαμβάνει το Λόγο Μου από έναν υπηρέτη Μου, πάντα ΕΓΩ μοιράζω το ψωμί, πάντα ΕΓΩ προσφέρω το Νερό της Ζωής και η ψυχή θα κοινωνεί πάντα στο τραπέζι Μου. Και το τραπέζι Μου είναι πλουσιοπάροχα φορτωμένο, ώστε από καμία ψυχή που θέλει να είναι καλεσμένη Μου δεν θα της λείψει η τροφή.

Όμως μ' αυτό δεν εννοώ καμία εξωτερική διαδικασία. Δεν ΜΟΥ αρκεί ότι εκτελώντας κάποιες εξωτερικές συνήθειες και πράξεις πιστεύετε μετά ότι είμαι ΕΓΩ ο Ίδιος τότε μέσα σας, ότι έχετε συνδεθεί μαζί ΜΟΥ επειδή συμμετέχετε στην τελετή την οποία χαρακτηρίζετε σαν «κοινωνία» ή «μετάληψη». Τούτες παραμένουν πάντα μόνο εξωτερικές πράξεις και συνήθειες, εφόσον δεν ποθείτε με όλη σας την καρδιά ν' ακούσετε το Λόγο Μου και να σας μιλήσω ΕΓΩ ο Ίδιος, εφόσον η ψυχή σας δεν πεινάει και δεν διψάει για τον Άρτο του Ουρανού, για το Ύδωρ της Ζωής: για τα Λόγια Μου!

Γιατί ο Λόγος Μου είμαι ΕΓΩ ο Ίδιος! Και πρέπει πρώτα να σας διακατέχει μεγάλος πόθος για το Λόγο Μου, για να μπορείτε να πείτε ότι συνδέεσθε βαθύτερα μαζί ΜΟΥ και μεταλαμβάνετε μαζί ΜΟΥ το Μυστικό Δείπνο, διότι μόνο τότε μπορώ να σας προσφέρω Άρτο και Οίνο – τη Σάρκα και το Αίμα Μου. Τότε μόνο προσέρχεσθε στο τραπέζι Μου για να δειπνήσετε μαζί Μου, τότε μεταλαμβάνετε ΕΜΕΝΑ τον Ίδιο, όπως σας το έχω υποσχεθεί.

«Εγώ είμαι ο άρτος» – «Και ο Λόγος έγινε σάρκα», καταλαβαίνετε τώρα σωστά τα Λόγια Μου, όπως τα είπα πάνω στη γη; Οποιος τρώει από τη Σάρκα Μου και πίνει το Αίμα Μου, εκείνος έχει την αιώνια ζωή!» Όποιος ακούει το Λόγο Μου και αφήνει να επενεργήσει η δύναμή του πάνω του, εκείνος μόνο θα κατακτήσει την αιώνια ζωή, γιατί η ψυχή του θα γιατρευθεί, θα ωριμάσει μέσα από το Λόγο Μου, θα μάθει δε για το Θέλημά Μου και θα πάρει τη δύναμη από το Λόγο Μου να ζει σύμφωνα μ' αυτό το Θέλημα. Θα είναι δηλαδή όχι μόνο ακροατής, αλλά και εφαρμοστής του Λόγου Μου και θα κατακτήσει την ζωή την οποία δεν πρόκειται ποτέ πια στην αιωνιότητα να χάσει. Επειδή λοιπόν γνωρίζω πόσο χρειάζεσθε εσείς οι άνθρωποι την τροφή για την ψυχή σας, σας στέλνω τους αγγελιοφόρους Μου και σας καλώ όλους να έρθετε καλεσμένοι στο τραπέζι Μου και να δειπνήσετε μαζί ΜΟΥ. Και δεν χρειάζεται να φύγει κανείς αχόρταστος από το τραπέζι Μου, γιατί είναι πλούσια εφοδιασμένο για όλους όσους προσφεύγουν σ' ΕΜΕΝΑ και θέλουν να ποτισθούν και να τραφούν από ΕΜΕΝΑ.

Έχω ετοιμάσει για όλους σας μία δυναμωτική τροφή και ένα σωτήριο ποτό. Πρέπει όμως να έρθετε από μόνοι σας κοντά Μου, η πείνα και η δίψα πρέπει να σας οδηγήσουν σ' ΕΜΕΝΑ. Τότε θ' ανακουφισθεί αρκετά η ψυχή σας και θα ανανεώνει συνέχεια τις δυνάμεις της που χρειάζεται για την πορεία της σ' αυτή τη γη. Δεν θα λυγίζει πια αδύναμη στο δρόμο, γιατί κάθε φορά θα της προσφέρεται η σωστή τροφή,

Έχω ετοιμάσει για όλους σας μία δυναμωτική τροφή και ένα σωτήριο ποτό. Πρέπει όμως να έρθετε από μόνοι σας κοντά Μου, η πείνα και η δίψα πρέπει να σας οδηγήσουν σ' ΕΜΕΝΑ. Τότε θ' ανακουφισθεί αρκετά η ψυχή σας και θα ανανεώνει συνέχεια τις δυνάμεις της που χρειάζεται για την πορεία της σ' αυτή τη γη.

εφόσον αυτή θα είναι η επιθυμία της, φθάνει να συνδέεται στενά μαζί ΜΟΥ και να λαχταράει να τραφεί από ΕΜΕΝΑ.

Θα έρθω ΕΓΩ ο Ίδιος κοντά σας, θα κτυπήσω την πόρτα της καρδιάς σας και όποιος Μου την ανοίξει πρόθυμα, θα μοιράζεται κάθε στιγμή μαζί ΜΟΥ και ΕΓΩ μαζί του το Μυστικό Δείπνο. Όμως μην πιστεύετε ούτε στιγμή ότι ΕΓΩ βρίσκομαι εκεί όπου κρατούνται οι εξωτερικοί μόνο τύποι, ενώ τα αυτιά σας μένουν κλειστά στο Λόγο Μου που σας έρχεται από τα ύψη. Γιατί όποιος δεν ακούει το Λόγο Μου, δεν ακούει ούτε ΕΜΕΝΑ τον Ίδιο. Όποιος αποποιείται το Λόγο Μου, αποποιείται και ΕΜΕΝΑ τον Ίδιο και η ψυχή του θα μείνει χωρίς τροφή. Τότε όμως η ψυχή λιμοκτονεί και όταν έρθει η ώρα του θανάτου της, περνάει εξαθλιωμένη και πάμφτωχη στο βασίλειο των πνευμάτων.

Αμήν

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΤΑ ΠΕΠΡΩΜΕΝΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ
«Η ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΚΑΙ Η ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ»

(Αρ. 4519-21.12.1948)

Ο Θεός βρίσκεται μέσα στη νεκρή ύλη;

Καταλάβετε, ότι ΕΓΩ δεν μπορώ να βρίσκομαι εγκλωβισμένος σε ένα ειδικό σκεύος, περιορισμένος μέσα σε γήινη ύλη, σε ορισμένους τόπους και σε ορισμένες χρονικές στιγμές, αλλά αντίθετα, είμαι παντού όπου μία καρδιά έχει μεταμορφώσει το είναι της σε αγάπη. Μόνο μία καρδιά που αγαπάει, μπορεί να ισχυρισθεί ότι ΜΕ κρύβει μέσα της και ευφραίνεται με την παρουσία Μου. Γιατί η πρωταρχική ουσία Μου είναι η αγάπη και γι' αυτό μόνο όπου εκδηλώνεται αγάπη μπορώ να παρευρεθώ και Εγώ. Ποτέ όμως ένα γήινο σκεύος δεν μπορεί να είναι φορέας του αιώνιου Πνεύματος Μου. Αυτή η δοξασία είναι αποκλειστικά προϊόν πνευματικά τυφλών ανθρώπων, οι οποίοι παρερμηνεύουν εντελώς την Οντότητά Μου, η οποία πληροί μεν όλο το άπειρο και είναι έτσι πανταχού παρούσα, αλλά ποτέ δεν μπορεί να περιληφθεί σε ένα περιορισμένο σκεύος, όπως διδάσκεται στους ανθρώπους.

Πώς παραμόρφωσε έτσι η ανθρωπότητα ΕΜΕΝΑ, ΤΗΝ ΑΙΩΝΙΑ ΘΕΟΤΗΤΑ; Τι πνευματική φτώχεια μαρτυρεί αυτή η δοξασία και πόσο μακριά από την Αλήθεια κρατούν την ανθρωπότητα δάσκαλοι οι οποίοι έχουν διδαχθεί και οι ίδιοι λάθος! Πώς μπορεί ένα Πνεύμα, το οποίο κυριαρχεί σ' όλη την απεραντοσύνη, να έχει διαμονή μέσα σε μία υλική φόρμα, η οποία, όπως γνωρίζει ο πνευματικά αφυπνισμένος άνθρωπος, περιλαμβάνει μόνο το πνεύμα εκείνο, το οποίο βρίσκεται ακόμα σε πολύ χαμηλή βαθμίδα εξέλιξης. Όταν επιβραβεύω με την παρουσία Μου την καρδιά ενός ανθρώπου, συνδέομαι τότε με το πνεύμα που βρίσκεται στο τελευταίο στάδιο της εξέλιξής του. Γεμίζω κατά ένα τρόπο την ψυχή, την πνευματική πλευρά δηλαδή μέσα στον άνθρωπο, με την Αγάπη και τη Δύναμή Μου, την ακτινοβολία του Εαυτού Μου. Κι ανάλογα με το πόσο είναι δοσμένος στην αγάπη ο άνθρωπος, αυξάνεται η ροή της Δύναμης και πλημμυρίζει όλη την καρδιά του. Μ' αυτό τον τρόπο γίνομαι παρών μέσα του, τον κατακτώ, αλλά και αυτός ΜΕ κρύβει ολόκληρο μέσα του.

Για ποιο λόγο θα αποφάσιζα λοιπόν να βρω κατάλυμα σ' ένα αντικείμενο που είναι ακόμη νεκρό, που αποτελείται από πνεύμα το οποίο αντιτίθεται ακόμα σε Μένα; Η παρουσία Μου θα έλιωνε κάθε φόρμα που θα διαπερνούσε η Δύναμη της Αγάπης

Μου. Κάθε σκεπτόμενος άνθρωπος θ' αναγνωρίσει το παράλογο μιας τέτοιας δοξασίας και θα απορρίψει τέτοιες λανθασμένες διδασκαλίες.

Όμως οι άνθρωποι είναι αφελείς και δεν θέλουν να διδαχθούν το σωστό, αντίθετα μένουν προσκολλημένοι σ' αυτά που τους απαιτούν να πιστεύουν! Και έτσι δείχνουν υπερβολικό σεβασμό σε ένα νεκρό αντικείμενο στο οποίο αποδίδουν ένα περιεχόμενο που υποτίθεται ότι αναπαριστάνει ΕΜΕΝΑ, το ύψιστο και πιο αξιοσέβαστο Ον.

Μόνο μία αγνή καρδιά που αγαπάει είναι ο μοναδικός ναός όπου βρίσκω κατάλυμα και γι' αυτό δεν χρειάζεται να ΜΕ ψάχνετε σε ορισμένους τόπους, σε ορισμένες ώρες και μέσα σε ορισμένες μορφές και φόρμες. Ο κάθε άνθρωπος οφείλει να διαμορφωθεί σε ένα σκεύος όπου θα θέλω να βρω κατάλυμα, ο κάθε άνθρωπος θα πρέπει να μετατρέψει την καρδιά του σε αγάπη. Τότε ΕΓΩ, ως η «αιώνια Αγάπη», θα κατοικήσω μέσα του. Τότε θα ΜΕ τιμά και θα ΜΕ λατρεύει παντού και πάντα. Θα του είμαι πάντα Παρών, αφού το Πνεύμα Μου θα ενωθεί με το δικό του, γιατί είμαι ΕΓΩ ο Ίδιος μέσα του!

Μόνο μία αγνή καρδιά που αγαπάει είναι ο μοναδικός ναός όπου βρίσκω κατάλυμα και γι' αυτό δεν χρειάζεται να ΜΕ ψάχνετε σε ορισμένους τόπους, σε ορισμένες ώρες και μέσα σε ορισμένες μορφές και φόρμες. Ο κάθε άνθρωπος οφείλει να διαμορφωθεί σε ένα σκεύος όπου θα θέλω να βρω κατάλυμα, ο κάθε άνθρωπος θα πρέπει να μετατρέψει την καρδιά του σε αγάπη.

Αμήν

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΤΑ ΠΕΠΡΩΜΕΝΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ
«Η ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΚΑΙ Η ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ»

ΤΙ ΣΥΜΒΟΛΙΖΕΙ «Η ΣΑΡΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ;»

Στον 11ο τόμο του *«Μεγάλου Ευαγγελίου»,* που δόθηκε μέσω του Λέοπολντ Ένγκελ και μιλάει για το τέλος της παραμονής του Χριστού πάνω στη γη, περιγράφεται επίσης το τελευταίο δείπνο με τους μαθητές. Αυτά είναι τα τελευταία λόγια για το μοίρασμα του ψωμιού και του κρασιού, του άρτου και του οίνου:

«Με όλες αυτές τις συζητήσεις, είχε περάσει πια η ώρα. Πήρα τότε πάλι το ψωμί, από το οποίο είχα ετοιμάσει τις πρώτες μπουκιές, και είπα στους έντεκα: *"Πάρτε* ο καθένας από μία ακόμη μπουκιά, που ετοιμάζω εδώ: Είναι το σώμα Μου, ο Λόγος που έγινε σάρκα, που πρόκειται να ζωντανέψει μέσα σας. Πάρτε και αυτή την κούπα! Πιείτε όλοι από αυτήν! Είναι το αίμα Μου, που θα χυθεί για σας, για να σας αφεθούν οι αμαρτίες σας. Όποιος δεν φάει από τη σάρκα Μου και δεν πιει από το αίμα Μου, στο εξής δεν θα γίνει ποτέ μακάριος. Τώρα όμως ξέρετε πώς πρέπει να το εννοήσετε αυτό, και δεν θα προβληματιστείτε από τέτοια λόγια. Φάτε, πιείτε, και όσες φορές το κάνετε, να το κάνετε για να Με θυμόσαστε! Όπου, όμως, βρεθούν δύο άτομα που κάνονουν αυτό στη μνήμη Μου κι έχουν συγκεντρωθεί στο όνομά Μου, εκεί θα βρίσκομαι κι Εγώ ανάμεσά τους!''»

Αρκετό καιρό πριν φύγει από τη γη, ο Ιησούς είχε συστήσει στους μαθητές του να κάνουν τέτοια δείπνα αγάπης με τους αδελφούς και *αδελφές τους* «στη μνήμη του». *Στο* «Μεγάλο Ευαγγέλιο» *γράφει επίσης:* «Επίσης μπορείτε από καιρό σε καιρό, εν ονόματί Μου και από την αγάπη σας για Μένα, να δίνετε, εάν έχετε, ψωμί και κρασί στη μνήμη Μου σ' εκείνους όπου έχουν ζωντανή πίστη σε Μένα και τηρούν τις εντολές Μου. Εκεί όπου κάνετε μεταξύ σας ένα τέτοιο δείπνο αγάπης, θα βρίσκομαι κι Εγώ αναμεταξύ σας, κοντά σας και μέσα σας, όπως και τώρα που είμαι ενσαρκωμένος. Γιατί το ψωμί που θα προσφέρει η αγάπη σας σε Μένα θα είναι όμοιο με τη σάρκα Μου και το κρασί με το αίμα Μου, που σύντομα θα χυθεί για πολλούς. Αυτό και το βάπτισμα ας σας είναι αρκετά ως εξωτερικό σημάδι, που όμως μόνο με την αγάπη θ'αποκτήσει τη σωστή αξία ενώπιον Μου».

«Κάθε τι αληθινό και καλό έχει την πλήρη αντιστοιχία του στο ψωμί και το κρασί. Για το λόγο αυτό, όταν μετά το θάνατό μου θα κάνετε δείπνο στη μνήμη Μου, καταναλώνοντας μέτριες ποσότητες ψωμιού και κρασιού, μπορείτε να είστε πάντα

βέβαιοι ότι Εγώ προσωπικά, μέχρι το τέλος όλων των καιρών αυτής της γης, θα βρίσκομαι πνευματικά, όπως τώρα βρίσκομαι σωματικά, ανάμεσα σε σας, τα παιδιά, τους αδελφούς και φίλους Μου. Κι αν ακόμη δεν θα μπορείτε πάντοτε να Με βλέπετε με τα υλικά σας μάτια, ωστόσο η καρδιά σας θα σας λέει:

"Χαρείτε, γιατί ο Ιησούς, ο Θεός και Πατέρας βρίσκεται ανάμεσά σας κι ευλογεί για σας το ψωμί και το κρασί! Να είστε χαρούμενοι και αισιόδοξοι στο όνομά του, χωρίς να ξεχνάτε τα φτωχά αδέλφια σας, προπαντός δε τους "πτωχούς τω πνεύματι".

Όταν η καρδιά σας θα σας δίνει ένα τέτοιο μήνυμα, τότε να σκέφτεστε και να πιστεύετε κάθε φορά, ότι Εγώ βρίσκομαι προσωπικά ανάμεσά σας. Και ό, τι καλό ή αληθινό για τη ζωή της ψυχής μού ζητήσετε τότε, θα σας το δώσω πρόθυμα.

Άλλωστε, εκείνοι που θα Με χαιρετούν με μεγάλη αγάπη στην καρδιά τους, σύντομα θα πειστούν και με τα ίδια τους τα μάτια ότι βρίσκομαι στ' αλήθεια προσωπικά μεταξύ σας. Ό, τι σας λέω εδώ και σας διαβεβαιώνω, όμως, ισχύει παρόμοια για όλους τους αληθινούς και πιστούς διαδόχους σας».

Μολονότι ο Ιησούς στο τελευταίο αποχαιρετιστήριο δείπνο χρησιμοποίησε τα λόγια: «Αυτό είναι το σώμα Μου... αυτό είναι το αίμα Μου...», είναι αυτονόητο ότι δεν εννοούσε μ' αυτά παρά μόνο μία μεταφορική, κατ' αντιστοιχίαν, παρομοίωση της διδασκαλίας του με το ψωμί και της αγάπης του με το κρασί. Γιατί τι θα ωφελούσε τον άνθρωπο να καταναλώσει οργανικά την πραγματική σάρκα και το πραγματικό αίμα του Χριστού; Θα μπορούσε με τον τρόπο αυτό η ψυχή του να γίνει πνευματικά καθαρότερη και καλύτερη; Τέτοια πράγματα μόνο μία χονδροειδής, υλιστική δεισιδαιμονία θα μπορούσε να φανταστεί και να πιστέψει.

Μολονότι ο Ιησούς στο τελευταίο αποχαιρετιστήριο δείπνο χρησιμοποίησε τα λόγια: «Αυτό είναι το σώμα Μου... αυτό είναι το αίμα Μου...», είναι αυτονόητο ότι δεν εννοούσε μ' αυτά παρά μόνο μία μεταφορική, κατ' αντιστοιχίαν, παρομοίωση της διδασκαλίας του με το ψωμί και της αγάπης του με το κρασί. Γιατί τι θα ωφελούσε τον άνθρωπο να καταναλώσει οργανικά την πραγματική σάρκα και το πραγματικό αίμα του Χριστού;

Προβλέποντας τα σχετικά με το θέμα αυτό σφάλματα, που ήδη από την εποχή του Χριστού είχαν αρχίσει να παρεισφρύουν, αργότερα δε δυστυχώς διαδόθηκαν ευρύτατα, ο Χριστός επανειλημμένα εξήγησε διεξοδικά στους μαθητές του στο «Μεγάλο Ευαγγέλιο» τα λόγια του, που είχαν επίσης ειπωθεί στο σχολείο της Καπερναούμ, για τη σάρκα του (στο ψωμί) και για το αίμα (στο κρασί).

Έτσι, είπε σε έναν άντρα από τη Σαμάρεια που είχε πιστέψει σ' αυτόν και του οποίου τον υπηρέτη είχε θεραπεύσει: «Έχεις δίκιο λέγοντας ότι μέσα από Μένα ήρθε σε σας το βασίλειο του Θεού και βρίσκεται μαζί σας, ανάμεσα σας. Αυτό όμως δεν είναι αρκετό για να επιτύχετε και να διατηρήσετε εντελώς την αιώνια ζωή της ψυχής. Γιατί ναι μεν το βασίλειο του Θεού ήρθε σε σας στο δικό Μου πρόσωπο, αλλά δεν έχει εισδύσει ακόμη μέσα σας, πράγμα που θα συμβεί, μόνο εάν, αφού αδιαφορήσετε για τον υλικό κόσμο, προσλάβετε ολοκληρωτικά τη διδασκαλία Μου στη θέλησή σας και, συνακόλουθα, στις πράξεις σας. Όταν κάποτε αυτό θα έχει επιτευχθεί, τότε δεν θα λέτε πια: "Ο Χριστός, και μαζί μ' Αυτόν το βασίλειο του Θεού, ήρθε σε μας, κατοικεί μαζί μας κι ανάμεσά μας", παρά θα λέτε: "Τώρα πια δεν ζω εγώ, αλλά ο Χριστός ζει μέσα μου!" Τότε επίσης θα καταλάβετε ζωντανά ότι -και πως- το βασίλειο του Θεού δεν έρχεται στους ανθρώπους με εξωτερικά θεαματικό τρόπο, αλλά μόνον αναπτύσσεται μέσα στον άνθρωπο, παρασύροντας την ψυχή στην αιώνια ζωή του.

Βέβαια, πρέπει αρχικά να δειχθεί στον άνθρωπο από έξω ο δρόμος, μέσω του Λόγου του Θεού που έρχεται από τους ουρανούς. Όμως αυτό δεν αρκεί για να βρεθεί ο άνθρωπος στο βασίλειο του Θεού και εκείνο μέσα στον άνθρωπο. Μόνον όταν εκείνος αρχίζει να πιστεύει χωρίς ν' αμφιβάλλει, πράττοντας δε σύμφωνα με τη διδασκαλία, καθιστά την πίστη του ζωντανή, τότε αναπτύσσεται το βασίλειο του Θεού μέσα του, έτσι όπως την άνοιξη, η ζωή του φυτού αρχίζει ν' αναπτύσσεται από μέσα, όταν το φως του ήλιου το φωτίζει, το θερμαίνει και το ωθεί σε εσωτερική δραστηριότητα.

Κάθε ζωή διεγείρεται και αφυπνίζεται, βέβαια, απ’ έξω. Όμως η δημιουργία, η ανάπτυξη, η εκδίπλωση, ο σχηματισμός και η σταθεροποίηση πάντοτε ξεκινούν από μέσα. Έτσι, οι άνθρωποι και τα ζώα αρχικά προσλαμβάνουν την τροφή τους απ' έξω. Αυτή όμως η πρόσληψη τροφής και ποτού δεν συνιστά ακόμη την πραγματική θρέψη του σώματος αντίθετα, αυτή ξεκινάει από το στομάχι και πηγαίνει προς όλα τα μέρη του σώματος.

Όπως, όμως, κατά κάποιον τρόπο, το στομάχι είναι η καρδιά που τρέφει τη ζωή για το σώμα, έτσι η καρδιά του ανθρώπου είναι το στομάχι θρέψης της ψυχής, προκειμένου ν’ αφυπνιστεί το θεϊκό πνεύμα μέσα της. Και η διδασκαλία Μου είναι η αληθινή τροφή ζωής και το ποτό ζωής για το στομάχι της ψυχής. Έτσι είμαι λοιπόν ως προς τη διδασκαλία Μου για τους ανθρώπους ένα πραγματικό ψωμί ζωής από τους ουρανούς. Η δε πράξη σύμφωνα με τη διδασκαλία Μου είναι αληθινό ποτό ζωής, ένα πολύ καλό και δυνατό κρασί, που αναζωογονεί ολόκληρο τον άνθρωπο, φωτίζοντάς τον πέρα ως πέρα με τη λαμπερή φλόγα της αγάπης. Όποιος τρώει αυτό το ψωμί και πίνει αυτό το κρασί, δεν θα γνωρίσει ποτέ πια θάνατο στην αιωνιότητα».

Τώρα λένε οι μαθητές: «Κύριε, αυτή Σου η διδασκαλία είναι βέβαια κατανοητή. Όταν όμως κάποτε στην Καπερναούμ, όπου σε είχε ακολουθήσει τόσο μεγάλο πλήθος από κάθε περιοχή, είχες ανακοινώσει μία παρόμοια διδασκαλία, ήταν σκληρή, ειδικά για κείνους τους ανθρώπους που δεν κατανοούσαν το αληθινό νόημα των απλών και καθαρών λόγων Σου. Γι’ αυτόν το λόγο, τότε Σε είχαν εγκαταλείψει πολλοί μαθητές. Στην αρχή, ούτε εμείς το είχαμε καταλάβει. Μόνο ένας, που ουσιαστικά ποτέ δεν ήταν μαθητής Σου, μας μεθερμήνευσε τα λόγια Σου. Συγκρίνοντας όμως εκείνη τη διδασκαλία με την τωρινή, βλέπουμε ότι λέει τα ίδια με όσα τώρα μας δίδαξες χειροπιαστά και καθαρά. Έχουμε δίκιο ή όχι;»

Ο Ιησούς απάντησε: «Και βέβαια! Γιατί το ψωμί και το κρασί είναι και στις δυο το ίδιο. Όποιος τρώει το ουράνιο ψωμί με το Λόγο Μου και, πράττοντας σύμφωνα μ’ αυτόν, δηλαδή κάνοντας έργα αληθινής ανιδιοτελούς αγάπης, πίνει το κρασί της ζωής, αυτός τρώει τη σάρκα Μου και πίνει το αίμα Μου. Γιατί όπως το φυσικό ψωμί που τρώει ο άνθρωπος γίνεται σάρκα και το κρασί αίμα, έτσι στην ψυχή του ανθρώπου, το ψωμί του Λόγου Μου γίνεται σάρκα και το κρασί της πράξης αγάπης γίνεται αίμα της ψυχής.

Όμως, όταν λέω: 'Όποιος τρώει τη σάρκα Μου", εννοώ ήδη ότι ο άνθρωπος δεν πρέπει να δεχθεί το Λόγο Μου μόνο μέσα στη μνήμη και το μυαλό του, παρά συγχρόνως και στην καρδιά του, που είναι το στομάχι της ψυχής. Το ίδιο ισχύει και για το κρασί των πράξεων αγάπης, που έτσι δεν παραμένει κρασί, αλλά γίνεται αληθινό αίμα της ζωής. Γιατί η μνήμη και ο νους του ανθρώπου έχουν σχεδόν την ίδια σχέση με την καρδιά όπως το στόμα με το φυσικό στομάχι. Όσο το φυσικό ψωμί βρίσκεται ακόμη στο στόμα, ανάμεσα στα δόντια, δεν είναι σάρκα, είναι μόνο ψωμί. Όταν όμως φθάσει μασημένο στο στομάχι, όπου ανακατεύεται με τα γαστρικά υγρά, είναι κιόλας ως προς τα λεπτότερα συστατικά του σάρκα, γιατί μοιάζει με σάρκα. Το ίδιο συμβαίνει και με το κρασί: Όσο το κρατάς στο στόμα σου, δεν περνάει στο αίμα. Όμως στο στομάχι, αυτό θα συμβεί γρήγορα.

Όποιος, λοιπόν, ακούει το Λόγο μου και τον κρατάει στη μνήμη του, κρατάει το ψωμί στο στόμα της ψυχής. Αν αρχίσει να συλλογίζεται με το νου σοβαρά γύρω απ' αυτόν, τότε μασάει το ψωμί με τα δόντια της ψυχής, γιατί ο νους είναι για την ψυχή ό, τι τα δόντια για το σώμα. Όταν ο νους έχει αφομοιώσει το ψωμί Μου, δηλαδή τη διδασκαλία Μου, την έχει δηλαδή κατανοήσει και αποδεχτεί ως πλήρη αλήθεια, τότε πρέπει αυτή να γίνει επίσης αποδεκτή από την αγάπη προς την αλήθεια και να περάσει στην πράξη με σταθερή θέληση. Αν συμβεί αυτό, τότε ο Λόγος

μετουσιώνεται σε σάρκα και, με τη σταθερή θέληση για πράξη, σε αίμα της ψυχής, που είναι το πνεύμα Μου μέσα σ' αυτήν.

Γι’ αυτό, κανένας σας να μη μένει απλά ακροατής, αλλά συγχρόνως να υλοποιεί με σταθερή θέληση το Λόγο Μου! Όταν με τον τρόπο αυτό θα έχετε κατακτήσει πλήρως το βασίλειό Μου μέσα σας, τότε θα μπορείτε να βαδίζετε πάνω από φίδια και σκορπιούς, να πίνετε δηλητήρια από την Κόλαση, χωρίς τίποτα απ' αυτό να σας βλάπτει. Αφού, λοιπόν, τα καταλάβετε καλά όλ' αυτά, θα αντιληφθείτε επίσης αληθινά και ζωντανά π θέλω να εννοείτε λέγοντας "τρώω την σάρκα και "πίνω το αίμα". Ασφαλώς, ύστερα δεν θα το αποκαλείτε πλέον αυτό σκληρή διδασκαλία».

Επομένως, η Θεία Ευχαριστία που το καθολικό ιερατείο τονίζει εξαιρετικά τη σημασία του, δεν θεμελιώνεται ούτε στις βιβλικές γραφές, ούτε στα γραπτά της νέας αποκάλυψης. Πουθενά δεν λέει ότι το ψωμί και το κρασί μετουσιώνονται πραγματικά σε σάρκα και το αίμα του Χριστού, ούτε ότι ο ιερέας έχει την εξουσία να το κάνει αυτό. Ακόμη, η άποψη ότι ο άνθρωπος, με την υλική πράξη της σωματικής κατανάλωσης της όστιας κατά την *«κοινωνία»,* ενδυναμώνεται πνευματικά και εξαγνίζεται από τις αμαρτίες, είναι αντίθετη προς την αληθινή πνευματική διδασκαλία τελείωσης του Ιησού Χριστού.

«Τον άνθρωπο δεν τον εξαγνίζει ούτε τον αγιάζει τίποτα άλλο εκτός από τη ζωντανή πίστη και την ενεργή αγάπη του προς τον Θεό και τον πλησίον».

«Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ»

ΠΡΟΣΚΕΚΛΗΜΕΝΟΙ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΣΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΔΕΙΠΝΟ

Αρ. 4642 17-5-49

… «Εάν θέλετε να συμμετέχετε μαζί Μου στο Μυστικό Δείπνο, πρέπει να δεχθείτε να σας διδάξω Εγώ προσωπικά. Πρέπει να ακούσετε τα λόγια της Αγάπης Μου, πρέπει να μεταλάβετε με πεινασμένη καρδιά την αιώνια Αλήθεια από το χέρι Μου. Πρέπει να αφουγκραστείτε τι λαλεί μέσα σας η φωνή του Πνεύματος, που είναι η δική Μου Φωνή, η οποία ηχεί εντός σας, εφόσον θέλετε να Με ακούσετε.
Γιατί σας προσφέρω αληθινά ό,τι το καλύτερο για τις ψυχές σας, αφού θέλω να τις τραβήξω κοντά Μου. Για το λόγο αυτό θέλω να σας διαμορφώσω έτσι που να Με αντέχετε κοντά σας.

Έρχομαι Εγώ ο ίδιος σε σας και σας δίνω τροφή. Ο Λόγος Μου είναι η σωστή τροφή και το σωστό ποτό και αυτός που ακούει το Λόγο Μου και τον ακολουθεί στη ζωή του, θα γίνει μακάριος…».

Μπέρτα Ντούντε

5. ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΒΑΠΤΙΣΗΣ;

Αρ. 8643 13.10.63

Μια διευκρίνηση σχετικά με την Βάπτιση

Εξακολουθείτε να μην καταλαβαίνετε το πνευματικό νόημα που έχουν τα λόγια Μου. Ερμηνεύετε τα γράμματα με το μυαλό σας και γι’ αυτό δεν μπορείτε να έχετε σωστά αποτελέσματα ούτε μπορείτε να συλλάβετε τι εννοούσα όταν είπα: «Βαπτίζετε στο όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος».

Σαν βάπτιση καταλαβαίνετε μόνο το «βύθισμα στο νερό», μια εξωτερική κίνηση την οποία χρησιμοποίησαν οι άνθρωποι για να δηλώσουν την υπακοή τους στην εντολή της Βάπτισης. Τούτη όμως ακριβώς δεν ήταν και δεν είναι παρά μια εξωτερική πράξη που συνοδεύει αλλά δεν αγγίζει ποτέ τον ουσιαστικό πυρήνα της

εντολής Μου. Διότι από μόνη της η Βάπτιση δεν επιφέρει την παραμικρή αλλαγή στον άνθρωπο, πράγμα που οφείλετε να το ομολογήσετε και εσείς. Στον άνθρωπο μια αλλαγή μπορεί να επιφέρει μόνο η αποδοχή και η αφοσίωση σ' ό,τι πηγάζει από τον ΠΑΤΕΡΑ, τον ΥΙΟ και το ΠΝΕΥΜΑ, – σ' ό,τι αποδεικνύει την Αγάπη του ΠΑΤΕΡΑ, την Σοφία του ΥΙΟΥ και την Δύναμη του ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ, και αυτή μόνο είναι η αληθινή βάπτιση. Αυτήν πρέπει να λάβει και ο καθένας για να φθάσει στον σκοπό του στη γη, δηλαδή στην τελείωση ώστε να ενωθεί αιώνια μαζί ΜΟΥ.

Ο Πατέρας, η Αγάπη, είναι μια αιώνια φωτιά, απ' όπου πηγάζει το φως της Σοφίας, δηλαδή ο Υιός και μαζί εκφράζεται και η Δύναμη του Πνεύματος. Ο άνθρωπος, το αδύνατο πλάσμα, πρέπει να γεμίσει τόσο πολύ Αγάπη και Σοφία, που να φθάσει από μόνος του πάλι στη Δύναμη και την Ελευθερία. Πρέπει να είναι γεμάτος απ' το Πνεύμα Μου, δηλαδή Αγάπη, Σοφία και Πνευματική Δύναμη πρέπει να τον χαρακτηρίζουν σαν θεϊκό πλάσμα που έχει επιστρέψει στην τελειότητα. Πρέπει να βυθισθεί στον ωκεανό της Αιώνιας Αγάπης Μου, να καθοδηγηθεί στην πλήρη Αλήθεια, πράγμα που πάντα συμβαίνει χάρη στη θέληση, τη Δύναμη και την υπέρμετρη Αγάπη Μου.

«Βαφτίστε τους στο όνομα του ΠΑΤΕΡΑ», σημαίνει χαρίστε τους με αγάπη το Λόγο Μου που έχει τη σοφία μέσα του, για να μπορέσει έτσι να δράσει το Πνεύμα μέσα στον άνθρωπο. Αυτό όμως προϋποθέτει την έμπρακτη αγάπη, διότι το Πνεύμα Μου είναι Αγάπη, που οδηγεί τον άνθρωπο στην Αλήθεια και τη Σοφία.

Αγάπη, Σοφία και Δύναμη – η αληθινή διαφώτιση γύρω απ' αυτές τις τρεις ιδιότητες είναι μια «αληθινή πνευματική βάπτιση», την οποία ποτέ δεν μπορεί να υποκαταστήσει το βύθισμα στο νερό. Πρέπει να καταλάβετε εσείς οι άνθρωποι ότι δεν πρέπει να μένετε προσκολλημένοι στα εξωτερικά σχήματα. Καταλάβετε, ότι πραγματικά δεν απαιτώ καμία εξωτερικότητα από σας, αντίθετα, αξιολογώ πάντα, αυτό και μόνο που επιδιώκετε πνευματικά, σε αναζήτηση της Αλήθειας.

Και αν νομίζετε ότι σκέφθεσθε σωστά φέροντας σαν επιχείρημα για αυτό «τη βάπτιση ΜΟΥ στον Ιορδάνη από τον Ιωάννη», αναλογισθείτε ότι εκείνη την εποχή οι άνθρωποι δεν ΜΕ ήξεραν σχεδόν καθόλου. Επί πλέον, εκείνη την εποχή έδιναν μεγάλη σημασία στις «εξωτερικές πράξεις» και μόνο όποιος ήταν αρκετά προχωρημένος πνευματικά, μπορούσε να κατανοήσει το πνευματικό νόημα της βάπτισης. Συνάμα, με το να βαπτίζονται οι άνθρωποι από τον Ιωάννη, αποδείκνυαν την υπακοή τους σ' αυτόν και κατ' αυτόν τον τρόπο επίσης την επιθυμία τους να πλησιάσουν το Θεό και Δημιουργό τους.

Αυτό ήταν για εκείνη την εποχή σημαντική πνευματική επιτυχία και για να νομιμοποιήσω τη δράση του Προδρόμου Μου, συμμετείχα και ΕΓΩ σ' αυτή την πράξη. Θα ήταν άσκοπο τότε να εξηγούσε κανείς στους ανθρώπους ότι τέτοιες εξωτερικές πράξεις ήταν άνευ σημασίας, διότι δεν είχαν καμία ιδέα για την καθαρή πνευματική Αλήθεια. Η βάπτιση στο νερό σίγουρα δεν τους έβλαπτε, αλλά τους ωφελούσε μόνον όταν δέχονταν τον Λόγο του Θεού, δηλαδή το Λόγο Μου, που τους κήρυττε ο Ιωάννης.

Με τον ίδιο τρόπο και τώρα, ο καθένας «βαπτίζεται» πραγματικά όταν δέχεται το Λόγο Μου, που του απευθύνει η ατέλειωτη ΠΑΤΡΙΚΗ ΑΓΑΠΗ Μου, ζει σύμφωνα μ' αυτόν και αποκτά έτσι τη σοφία που πηγάζει από την αγάπη.

Μ' αυτόν τον τρόπο ξυπνάει και το Πνεύμα Μου μέσα στην καρδιά του που είναι από μόνο του φως και δύναμη και δρα τότε μέσα στον άνθρωπο. Όλα τούτα όμως δεν μπορεί να τα υποκαταστήσει η βάπτιση, γιατί αυτή θα μείνει πάντα ένα «σύμβολο», μία εξωτερική φόρμα, την οποία ωστόσο δεν θέλουν να εγκαταλείψουν οι άνθρωποι, διότι θέλουν όλα να τα δείχνουν προς τα έξω και δεν αρκούνται στην αξία του καθαρά «πνευματικού βιώματος».

Όμως, δεν θα πάψω να σας επαναλαμβάνω ότι όλες οι τυπικές, εξωτερικές πράξεις και συνήθειες δεν έχουν καμία αξία και ότι ποτέ δεν αξιολογώ ένα άνθρωπο απ' ό,τι κάνει «προς τα έξω». Αντίθετα μόνο η εσωτερική στάση απέναντι σε ΕΜΕΝΑ και στο Λόγο Μου είναι καθοριστική. Διότι όταν ο άνθρωπος δέχεται και αναγνωρίζει το Λόγο Μου και συμμορφώνει τη ζωή του ανάλογα, τότε μόνο θα φθάσει στην τελείωση όσο ζει ακόμα στη γη.

Όλες οι τυπικές, εξωτερικές πράξεις και συνήθειες δεν έχουν καμία αξία και ότι ποτέ δεν αξιολογώ ένα άνθρωπο απ' ό,τι κάνει «προς τα έξω». Αντίθετα μόνο η εσωτερική στάση απέναντι σε ΕΜΕΝΑ και στο Λόγο Μου είναι καθοριστική. Διότι όταν ο άνθρωπος δέχεται και αναγνωρίζει το Λόγο Μου και συμμορφώνει τη ζωή του ανάλογα, τότε μόνο θα φθάσει στην τελείωση όσο ζει ακόμα στη γη.

Γιατί ο Λόγος Μου είναι το «Νερό της Ζωής» που αναβλύζει από τη μάνα – Πηγή, και σ' αυτό το Νερό πρέπει να βυθισθείτε! Τότε θα αναβλύσει τούτο το Νερό **και από το δικό σας σώμα – θα βιώσετε την πνευματική βάπτιση, όταν το πνεύμα** μέσα σας ζωντανέψει – όταν σας διαποτίσουν η Αγάπη, η Σοφία και η Δύναμη. Κι όταν μέσα από το «Νερό της Ζωής» ξαναγίνετε τα πνευματικά όντα που είσασθαν στην αρχή, θα έχετε φθάσει στην αιώνια ζωή και δεν πρόκειται να την χάσετε ποτέ πια.

Αμήν

Μπέρτα Ντούντε

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΤΑ ΠΕΠΡΩΜΕΝΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ

Η ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΚΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ο Χριστός μιλάει στο «ΜΕΓΑΛΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ» για το Βάπτισμα: Όποιος βαπτίζεται με νερό, θέλοντας με σοβαρότητα να γίνει καλύτερος, ασφαλώς δεν διαπράττει σφάλμα, δεν πρέπει όμως σε καμία περίπτωση να πιστεύει ότι το νερό καθαρίζει την καρδιά του και δυναμώνει την ψυχή του. Αυτό μπορεί να το κάνει μόνον η δική του, απόλυτα ελεύθερη βούληση. Το νερό δρα μόνο σαν ένα σύμβολο που δείχνει ότι η βούληση, ως ζωντανό νερό του πνεύματος, τώρα έχει εξαγνίσει την ψυχή από τις αμαρτίες, όπως το νερό καθαρίζει κεφάλι και σώμα από τη σκόνη και τη βρωμιά. Όποιος δέχτηκε το βάπτισμα με αυτό το αληθινό, πραγματικό του νόημα, αυτός είναι τέλεια βαπτισμένος, εάν κατά την πράξη της βάπτισης ή πριν από αυτήν ενεργοποιήθηκε η θέληση μέσα στην καρδιά του βαπτιζομένου. Α ν αυτό δεν γίνει, τότε η απλή βάπτιση με νερό δεν έχει την παραμικρή αξία, δεν αποτελεί ευλογία της ύλης, πόσο μάλλον κάποια τελείωση.

Παρόμοια, το βάπτισμα με νερό ανήλικων παιδιών δεν έχει καμία άλλη αξία, πέρα από το ότι είναι ένα εξωτερικό σημάδι ότι αυτά έγιναν δεκτά σε μια καλύτερη κοινότητα και έλαβαν κάποιο όνομα, που όμως δεν έχει την παραμικρή αξία για τη ζωή της ψυχής, παρά μόνο μία εξωτερική χρησιμότητα. Για το λόγο αυτό, θα μπορούσε κανείς να δώσει στο παιδί ένα όνομα χωρίς περιτομή ή τη βάπτιση του Ιωάννη, για Μένα είναι εντελώς το ίδιο. Γιατί κανένα όνομα δεν αγιάζει την ψυχή ενός ανθρώπου, παρά μόνον η ελεύθερη, καλή του θέληση να ενεργεί σε όλη του ζωή ορθά. Οποιοδήποτε όνομα μπορεί να αγιασθεί με τη θέληση και την πράξη, δεν ισχύει όμως και το αντίθετο.

Όταν βάπτιζε ο Ιωάννης, έφερναν παιδιά τόσο σ' αυτόν, όσο και στους μαθητές του. Εκείνος τα βάπτιζε, αν παρουσιάζονταν για τα παιδιά αυτά ευσυνείδητοι εκπρόσωποι που ορκίζονταν να φροντίζουν με ζήλο για την πνευματική αγωγή τους. Βέβαια, στην περίπτωση αυτή μπορεί να βαπτιστεί επίσης ένα παιδί με σκοπό τον αγιασμό του. Όμως, το βάπτισμα αγιάζει τη ν ψυχή και το σώμα του παιδιού μόνο μέχρι αυτό να φθάσει στην αληθινή γνώση του Θεού και του εαυτού του και στη χρήση της ελεύθερής του βούλησης. Μέχρι τότε, ο κηδεμόνας πρέπει να φροντίζει με τη μεγαλύτερη ευσυνειδησία να έχει το παιδί όλα όσα χρειάζονται για να πετύχει την αληθινή αγιοσύνη, διαφορετικά η ψυχή του εκπρόσωπου φέρει ακέραια την ευθύνη.

Γι' αυτό, είναι καλύτερο να μη γίνεται το βάπτισμα με νερό, πριν ο άνθρωπος αποκτήσει την ικανότητα να πληροί όλους τους όρους για τον αγιασμό της ψυχής του

και του σώματός του μέσα από τη δική του γνώση και τον ελεύθερο αυτοπροσδιορισμό του. Άλλωστε, το βάπτισμα με νερό δεν είναι καθόλου απαραίτητο για τον αγιασμό ψυχής και σώματος. Το μόνο αναγκαίο είναι η γνώση και η δράση που απορρέει από την ορθή γνώση της αλήθειας του Θεού.

Το αληθινό βάπτισμα, το μόνο έγκυρο για Μένα, είναι το βάπτισμα με την αγάπη για Μένα και για τον πλησίον, καθώς και με το ζωντανό ζήλο της βούλησης και το άγιο πνεύμα της αιώνιας θείας αλήθειας. Αυτά τα τρία αποτελούν για τον καθένα μία απόδειξη που έχει κύρος στον ουρανό».

«Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ»

6. ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΑΛΗΘΙΝΟΙ ΟΙΚΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ;

Στη μελλοντική «Βασιλεία της ειρήνης», όπως λέει και η Αποκάλυψη του Ιωάννη (21,22), δεν θα υπάρχει πια ναός, γιατί ο Θεός, Κύριος και Πατέρας μέσα στον Ιησού Χριστό, «θα είναι ο μόνος ναός των ανθρώπων». Ήδη τον καιρό της «Καινής Διαθήκης» δηλώθηκε από τον πρώτο μάρτυρα Στέφανο, και επιβεβαιώθηκε επίσημα από τον Παύλο μπροστά στους Αθηναίους ότι «ο Θεός που δημιούργησε τον κόσμο δεν κατοικεί σε ναούς φτιαγμένους από χέρι ανθρώπου». Έτσι και στα γραπτά της νέας αποκάλυψης διά του Γιάκομπ Λόρμπερ χαρακτηρίζεται επίσης άσκοπη η ανέγερση ναών και η λατρεία του Θεού σε τέτοιες επιδεικτικά πολυτελείς κατασκευές:

«Δεν πρέπει *να* Μου χτίζετε ναούς από ξύλο, πέτρα, χρυσό και ασήμι, ούτε να Με λατρεύετε σ' αυτούς με διάφορες κενές, ανούσιες ιεροτελεστίες, που ποτέ δεν Μου άρεσαν, ούτε και θα Μου αρέσουν. Ο σωστός ναός, όπου πρέπει να Με λατρεύετε, είναι η καρδιά σας που Με αγαπά. Όποιος Μου προσφέρει Θυσία μέσα στην καρδιά του, με έργα αγάπης προς Εμένα και το συνάνθρωπό του, αυτός μόνο προσφέρει Θυσία που εκτιμώ. Θα τον ανταμείψω δε με την αιώνια και μακαριότατη ζωή στους ουρανούς Μου...».

«Αν, όμως θέλετε να χτίσετε έναν λεγόμενο οίκο του Θεού", τότε χτίστε νοσοκομεία και άλλα ιδρύματα για την περίθαλψη των φτωχών αδελφών σας. Μέσα εκεί να τους υπηρετείτε, παρέχοντάς τους όσα χρειάζονται. Έτσι θα προσφέρετε την πιο αληθινή υπηρεσία στον Θεό, που θα είναι πολύ αρεστή σε Εκείνον. Από αυτήν την αληθινή και γνήσια υπηρεσία, ο κόσμος θα καταλάβει ότι είσαστε πραγματικά μαθητές Μου...».

Αν, όμως θέλετε να χτίσετε έναν λεγόμενο οίκο του Θεού", τότε χτίστε νοσοκομεία και άλλα ιδρύματα για την περίθαλψη των φτωχών αδελφών σας. Μέσα εκεί να τους υπηρετείτε, παρέχοντάς τους όσα χρειάζονται. Έτσι θα προσφέρετε την πιο αληθινή υπηρεσία στον Θεό, που θα είναι πολύ αρεστή σε Εκείνον.

«...Επίσης καλό είναι μία ήδη συγκροτημένη κοινότητα να κατασκευάσει, εκτός από το σχολείο για τα παιδιά, ένα κτίριο συγκεντρώσεων, στο οποίο τα μέλη να μπορούν να συγκεντρώνονται: κατά καιρούς στο όνομά Μου. Όμως, σε ένα τέτοιο κτίριο δεν πρέπει μόνο ο ραβίνος να έχει το δικαίωμα να μιλάει και να κηρύσσει, αλλά και κάθε μέλος της κοινότητας, εάν παρακινείται από το πνεύμα Μου. Επίσης δεν πρέπει να γίνονται ομιλίες μόνο για την Αγία Γραφή, τους Προφήτες κι Εμένα, αλλά και για άλλα πράγματα, με σκοπό τη βαθύτερη και αληθινή γνώση για τον Θεό και την αναζωογόνηση της αγάπης γι' Αυτόν και τον πλησίον. Πρέπει δε να μιλάει εκείνος μόνο που παροτρύνεται από το πνεύμα Μου, ενώ ολόκληρη η κοινότητα μαζί με το ραβίνο, οφείλει να τον ακούει. Αν η κοινότητα το κάνει αυτό, τότε οποιαδήποτε μέρα κι αν είναι, θα έχει κάνει μία αληθινή Θεία λειτουργία».

«Ο ΖΩΝΤΑΝΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ»
www.profitia-simera.gr

Δεν θέλω να Μου χτίζετε ναούς, παρά να χτίζετε πανδοχεία και καταλύματα για τους φτωχούς που δεν έχουν να σας πληρώσουν! Η σωστή λατρεία που πρέπει να Μου προσφέρετε συνίσταται στην αγάπη για τους φτωχούς αδελφούς και αδελφές

σας και σε τέτοιου είδους ναούς θα είμαι συχνά ανάμεσά σας, χωρίς να το αντιλαμβάνεστε οπωσδήποτε. Από δω και πέρα όμως θα κατοικώ πλέον τόσο λίγο σε ναούς που έχουν χτιστεί ειδικά για να Με λατρεύετε με λόγια, όσο κατοικεί ο νους του ανθρώπου στο μικρό δαχτυλάκι του ποδιού του. Αν ωστόσο θέλετε οπωσδήποτε να αφυπνίσετε τις καρδιές σας και να προσευχηθείτε ταπεινά σε Μένα σε έναν ανώτερο ναό, πηγαίνετε στην ύπαιθρο, στον μεγάλο ναό των δημιουργιών Μου και τότε ο ήλιος, η σελήνη και όλα τα άστρα, όπως και η θάλασσα, τα βουνά, τα δέντρα και τα πουλιά, αλλά και τα ψάρια μέσα στο νερό και τα άπειρα λουλούδια των αγρών θα σας μιλήσουν για τη δόξα Μου!

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ Ι, 49

«Μην Μου χτίζετε ναούς και μην ξεχωρίζετε ορισμένες μέρες το χρόνο όπως κάνουν οι εθνικοί. Απλώς ορίστε για διδασκαλία μία μέρα της εβδομάδας που να σας εξυπηρετεί και εκείνη τη μέρα καλέστε στο σπίτι σας τους ανθρώπους για να τους διδάξετε. Το ψωμί σας να το μοιράζεστε με τους φτωχούς χωρίς όμως να ζητάτε να σας τιμούν γι' αυτό ούτε να επιδιώκετε να πάρετε αμοιβή ή δωρεά από κάποιον. Γιατί δωρεάν λάβατε και δωρεάν οφείλετε να μοιράζετε στα αδέλφια σας. Την αμοιβή θα την πάρετε μόνο από Μένα για όλα.

Ωστόσο εάν έρθει να σας βρει κάποιος εύπορος για να σας φέρει με τη θέλησή του μία προσφορά, να την δεχτείτε και να την μοιράσετε στους φτωχούς. Τον άνθρωπο αυτόν όμως που σας έφερε τη δωρεά για να Με ευχαριστήσει, να μην τον εκτιμάτε γι' αυτό το λόγο περισσότερο από τον φτωχό, για να μην γίνει ματαιόδοξος και θεωρήσει τον εαυτό του ανώτερο από τα φτωχά αδέλφια του. Μόνο εάν η αγάπη του γι' αυτά μεγαλώσει, θα εκτιμήσω κι Εγώ την δωρεά του. Το έλεός Μου θα είναι η αμοιβή του και η ευλογία Μου θα του ανταποδώσει πολλαπλάσια τη δωρεά του».

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ VII, 165

«Έχετε κτίσει οίκους προσευχής για τον Θεό σας και εισαγάγατε μία τελετουργική λατρεία, προκειμένου να Τον τιμάτε. Μάθε λοιπόν πως Εγώ δεν παρευρίσκομαι σε αυτές τις ιεροτελεστίες, εάν δεν Με φέρνετε εκεί εσείς μαζί σας μέσα στην καρδιά σας.

Ο δικός Μου Οίκος Προσευχής είναι ολόκληρη η πλάση, η οποία, χωρίς να το θέλει, σας φωνάζει αδιάκοπα: «Ο Θεός είναι η Αγάπη»!

Εάν ο άνθρωπος έχει μάθει τη γλώσσα που μιλάει η φύση Μου, τότε θα μπορεί να επισκεφτεί επίσης έναν ειδικά φτιαγμένο για την προσευχή οίκο, με περισσότερη ευλάβεια και όχι απλώς από συνήθεια…».

Ο Κύριος στον Γκ. Μαγερχόφερ στις 22-1-1872

7. ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΑΓΙΟΙ;

Αρ. 4328 **10-6-1948**

Οι Άγιοι και οι παρακλήσεις να μεσολαβήσουν για τους ανθρώπους

Εσείς οι άνθρωποι χρειάζεσθε υπέρογκη βοήθεια από το πνευματικό βασίλειο αν θέλετε να νικήσετε στον τελικό αγώνα πάνω στη γη. Αυτή η βοήθεια είναι απεριόριστα στη διάθεσή σας φθάνει να τη ζητήσετε. Γι' αυτό πρέπει να μάθετε με ποιο τρόπο σας χορηγείται και πώς μπορείτε να τη ζητήσετε.

Είναι η ''κοινότητα των αγίων'', όπως λέτε εσείς οι άνθρωποι, που σας συμπαραστέκεται. Ωστόσο η έννοια ''άγιος'' πρέπει να αποσαφηνισθεί για να

κατέχετε την Αλήθεια και να είσασθε απαλλαγμένοι από λάθη στις αντιλήψεις σας. Οι φωτεινές υπάρξεις είναι οι πιο πιστοί οδηγοί και βοηθοί του ανθρώπου, και είναι πάντα έτοιμες όταν τις καλεί κανείς να προστρέξουν. Το πώς όμως κατανέμονται τη φροντίδα των ανθρώπων, αυτό το ορίζει μόνο ο ΘΕΟΣ με τη Σοφία Του, όπως και το πώς γεμίζει τα πνευματικά όντα με φως και δύναμη ανάλογα με το βαθμό της τελειότητάς τους.

Οι άνθρωποι όμως δεν μπορούν να αξιολογήσουν το βαθμό ωριμότητας ενός ανθρώπου, γι' αυτό δεν έχουν το δικαίωμα αλλά ούτε και την ικανότητα να τον ανυψώνουν σε ‘‘άγιο'', διότι μόνο ο Θεός γνωρίζει πως είναι η ψυχή εκείνου που απελευθερωμένος από το θάνατο του σώματος του, περνάει στο πνευματικό βασίλειο. Ο ΘΕΟΣ μόνο γνωρίζει τι δεσμό είχε μαζί ΤΟΥ ο άνθρωπος πάνω στη γη και κατά πόσον ήταν δραστήριος σε έργα Αγάπης, γιατί μόνο τα έργα Αγάπης είναι καθοριστικά. Τούτα μπορούν να αποφέρουν στον άνθρωπο ήδη πάνω στη γη απεριόριστο φως και δύναμη, έτσι που αν το επιθυμεί, να μπορεί να κάνει θαύματα.

Όμως ο ΘΕΟΣ έχει το αποκλειστικό δικαίωμα να αναθέτει στο υπερπέραν τον κύκλο της δραστηριότητάς τους σ' αυτές τις ώριμες ψυχές, ανάλογα με το βαθμό ωριμότητας που έχουν αποκτήσει. ΑΥΤΟΣ τους αναθέτει τις δραστηριότητές τους και ΑΥΤΟΣ καθορίζει ποιο είδος βοήθειας πρέπει να δοθεί στους ανθρώπους στη γη!

Τα φωτεινά όντα είναι γεμάτα δύναμη και μπορούν να κάνουν τα πάντα γιατί δρουν μαζί με το Θεό και σύμφωνα με τη θέλησή Του και γιατί μέσα τους εισρέει διαρκώς η δύναμή Του. Κάθε φωτεινή ύπαρξη όμως είναι απόλυτα εναρμονισμένη με τη θέληση του Θεού, δηλαδή δεν μπορεί να έχει η ίδια άλλη θέληση από του Θεού, διότι έχει ήδη ενωθεί μαζί ΤΟΥ και έχει ταυτισθεί με τη θέλησή Του.

Και επειδή είναι γεμάτη σοφία, αναγνωρίζει ότι πολλά ανθρώπινα αιτήματα είναι παράλογα και γι' αυτό συχνά τα αφήνει ανικανοποίητα, αν η ικανοποίηση των αιτημάτων αυτών είναι βλαβερή για την ψυχή του αιτούντος.

Για τις φωτεινές υπάρξεις η βοήθεια προς τους ανθρώπους είναι μία κατάσταση ευδαιμονίας, γι' αυτόν το λόγο ο Θεός επιτρέπει οι άνθρωποι να ζητούν τη συνδρομή των φωτεινών υπάρξεων. Όμως δεν είναι ποτέ θέλημά Του να καλούν συγκεκριμένους ‘‘αγίους'', γιατί η δραστηριότητα και ο προορισμός τους μπορεί να είναι εντελώς διαφορετική απ' ό,τι αναμένεται. Οι άνθρωποι στην άγνοιά τους μπορούν να καλέσουν ένα ον που ακόμη πόρω απέχει από την τελειότητα. Μ' αυτό το κάλεσμα όμως του παραδίδονται απόλυτα και τούτο μπορεί να επιδράσει πάνω τους αρνητικά. Διότι οι κληθέντες εμφανίζονται και παραμένουν κοντά σ' αυτόν που τους φώναξε και προσπαθούν να του επιβάλλουν τις δικές τους σκέψεις, οι οποίες όμως δεν είναι απαραίτητο να είναι η αλήθεια.

Επί πλέον η ανακήρυξη ενός αγίου από τους ανθρώπους εξαρτάται κατά πρώτο λόγο από τη διαγωγή του σύμφωνα με τις απαιτήσεις μίας ‘‘εκκλησιαστικής κοινότητας'', πράγμα που σημαίνει ότι τίθενται προϋποθέσεις που δεν απαιτεί ποτέ ο Θεός, αλλά η συγκεκριμένη εκκλησία. Και η ανακήρυξη σε άγιο εξαρτάται από αυτές τις προϋποθέσεις, πράγμα όμως που δεν μπορεί ποτέ να είναι η θέληση του Θεού. Κατά συνέπεια δεν είναι απαραίτητο ο καθένας που έχει ‘‘ανακηρυχθεί άγιος'' μ' αυτόν τον τρόπο να είναι φωτεινή ύπαρξη, όπως από την άλλη μεριά υπάρχουν πολλές φωτεινές υπάρξεις στο πνευματικό βασίλειο, οι οποίες έζησαν σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, αλλά όχι σύμφωνα με τις απαιτήσεις που επέβαλλε η συγκεκριμένη εκκλησιαστική κοινότητα.

Όλες οι φωτεινές υπάρξεις έχουν μέσα τους ‘‘δύναμη από τον Θεό'' την οποία θέλουν να αξιοποιήσουν. Γι' αυτό τους έχουν δοθεί υπό την προστασία τους άνθρωποι τους οποίους θέλουν και μπορούν να βοηθήσουν στην τελειοποίησή τους, εφόσον η ανθρώπινη θέληση δεν είναι ενάντια. Μια αίτηση βοηθείας προς αυτές τις

υπάρξεις που ο Θεός έχει ορίσει για την βοήθεια των ανθρώπων, δεν θα μείνει ποτέ ανικανοποίητη, ενώ η έκκληση συγκεκριμένων υπάρξεων, μπορεί να είναι και επιζήμια, όταν προσδοκάται βοήθεια από αυτούς που δεν μπορούν να την προσφέρουν, αν δεν είναι ήδη συνδεδεμένοι με το Θεό.

Επίσης είναι λανθασμένη η σκέψη ότι οι εκκλήσεις πρέπει να γίνονται προς τις φωτεινές υπάρξεις και ότι αυτές θα μεσολαβήσουν. Η προσευχή είναι μία έκκληση προς τον Θεό, μέσω της προσευχής συντελείται η σύνδεση του ανθρώπου μαζί ΤΟΥ, και ο Θεός απαιτεί αυτό το κάλεσμα να γίνεται απευθείας προς ΑΥΤΟΝ, γιατί αυτή η έκκληση μαρτυρεί την αφοσίωση της ανθρώπινης θέλησης σε ΑΥΤΟΝ.

Σύμφωνα με τη γνώμη των ανθρώπων είναι οι φωτεινές υπάρξεις που εγκαθιστούν αυτήν τη σύνδεση με το Θεό, επειδή βρίσκονται ήδη πιο κοντά ΤΟΥ. Έτσι όμως ο άνθρωπος θα έχανε τη δυνατότητα σύνδεσης με το Θεό, η οποία όμως είναι ο σκοπός και ο στόχος της ανθρώπινης ζωής. Πρώτα πρέπει να συντελεσθεί η σύνδεση με το Θεό για να μπορέσει να εισρεύσει η δύναμη, χωρίς την οποία δεν μπορεί να ωριμάσει η ψυχή. Οι φωτεινές υπάρξεις δεν μπορούν χωρίς τη θέληση του Θεού να προσφέρουν αυτή τη δύναμη στους ανθρώπους, γιατί και στο πνευματικό βασίλειο υπάρχουν νόμοι στους οποίους υπακούουν οι κάτοικοί του, διότι αναγνωρίζουν ότι προέρχονται από την Αγάπη και τη Σοφία του Θεού.

Οι φωτεινές υπάρξεις είναι πάντα έτοιμες να βοηθήσουν, υποτάσσονται όμως στο θέλημα του Θεού. Συνεπώς ο άνθρωπος πρέπει κατ' αρχήν να προσπαθεί να ζει σύμφωνα με τη θέληση του Θεού για να του παράσχει τη βοήθειά Του ΑΥΤΟΣ άμεσα, ή μέσω των φωτεινών υπάρξεων, οι οποίες πραγματικά δεν αφήνουν κανέναν αβοήθητο, εφόσον αυτή είναι η θέληση του Θεού.

Η έκκληση για βοήθεια προς τις φωτεινές υπάρξεις δεν είναι ποτέ μάταιη, η έκκληση όμως για μεσολάβηση είναι άσκοπη, γιατί το παιδί πρέπει να έρθει από μόνο του στον ΠΑΤΕΡΑ γεμάτο εμπιστοσύνη, για να του χαρίσει ο ΠΑΤΕΡΑΣ την Αγάπη Του. Αν ο άνθρωπος όμως πιστεύει ότι με τη μεσολάβηση των αγίων θα επιτύχει εξ ίσου το στόχο του, δεν πρόκειται ποτέ να αποκτήσει αυτήν τη σχέση εμπιστοσύνης. Ο ΘΕΟΣ είναι ένας Θεός της Αγάπης, και δεν θέλει να φοβούνται οι άνθρωποι να έρθουν σ' ΑΥΤΟΝ. Θέλει να είναι ο ΠΑΤΕΡΑΣ των παιδιών Του, όχι όμως ένας αυστηρός δικαστής και άρχοντας. Αυτούς προσπαθεί κανείς να τους εξευμενίσει με μεσολαβήσεις, στον ΠΑΤΕΡΑ όμως προσφεύγει με εμπιστοσύνη. Αυτήν την εμπιστοσύνη ζητάει ο Θεός από τα πλάσματά Του, γιατί τα αγαπάει απεριόριστα και γι' αυτό θα ικανοποιήσει κάθε παράκλησή τους.

Η έκκληση για βοήθεια προς τις φωτεινές υπάρξεις δεν είναι ποτέ μάταιη, η έκκληση όμως για μεσολάβηση είναι άσκοπη, γιατί το παιδί πρέπει να έρθει από μόνο του στον ΠΑΤΕΡΑ γεμάτο εμπιστοσύνη, για να του χαρίσει ο ΠΑΤΕΡΑΣ την Αγάπη Του.

Αμήν

Μπέρτα Ντούντε

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΤΑ ΠΕΠΡΩΠΕΝΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ

«ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΥΠΑΡΞΗΣ»;

Αρ. 4752 2-10-1949

Η λατρεία της Μητέρας του Θεανθρώπου

Όλες οι ερωτήσεις που έχετε σχετικά με τα πνευματικά θέματα θα σας απαντηθούν, για να ριχθεί ένα φως όπου πρέπει να ξεχωρίσει η αλήθεια από την πλάνη. Η προϋπόθεση όμως είναι πάντα ότι έχετε πραγματικό ενδιαφέρον να μάθετε την καθαρή αλήθεια. Γιατί, όσο επικρατεί μέσα σας η επιθυμία να ενισχύσετε τις απόψεις που είχατε μέχρι τώρα δεν είσαστε ακόμα δεκτικοί για την καθαρή αλήθεια. Πρέπει να παρακαλείτε γι' αυτήν και να θέλετε να λάβετε τη σωστή απάντηση, προκειμένου να διδαχθείτε την Αλήθεια.

Η μητέρα του γήινου σώματος Μου είχε τον προαιώνιο προορισμό να γεννήσει Το Λυτρωτή της ανθρωπότητας. Ήταν μία φωτεινή ψυχή που ενσαρκώθηκε στη γη για να εκπληρώσει την υψηλή αποστολή της γι' αυτό μπορούσε να ονομασθεί αγνή και τέλεια σε σύγκριση με τις γήινες αδελφές της. Παρ' όλ' αυτά, έπρεπε να ζήσει μια δύσκολη ζωή για να φθάσει στη μεγαλύτερη μακαριότητα στο πνευματικό βασίλειο, να γίνει ένα πραγματικό παιδί του Θεού και να καταλήξει στον υπέρτατο στόχο: την πλήρη ένωση μαζί Μου.

Με την ολοκλήρωση της αποστολής της, απόκτησε το δικαίωμα να θεωρείται αγιότατο ον στο Πνευματικό Βασίλειο. Γιατί μέσα από το δρόμο του μαρτυρίου που έπρεπε ν' ακολουθήσει επί γης, έγινε ομοίωμά Μου.

Η αγάπη της για ΜΕΝΑ την έκανε να υποφέρει τόσο πολύ, πέρασε μια τέτοια κατάσταση πόνου, που πνευματοποίησε και το σώμα της. Και έτσι έγινε ένα φωτεινό παράδειγμα μιας μητέρας που υπόφερε βαθιά για το παιδί της.

Ωστόσο η θεία λατρεία με την οποία την τιμούν οι άνθρωποι, δεν είναι σύμφωνη με το θέλημά Μου. Διότι, αν και υπήρξε η μητέρα του γήινου σώματος Μου, στο πνευματικό Βασίλειο είναι και αυτή απλά μια φωτεινή μορφή, η οποία γεμάτη Αγάπη και Σοφία, επιθυμεί να βοηθήσει τους ανθρώπους να φθάσουν στο φως και επομένως στη μακαριότητα.

Η μακαριότητα όμως στο πνευματικό βασίλειο μπορεί να προκύψει από την ένωση μαζί ΜΟΥ μόνον. Αυτό το δεσμό μαζί ΜΟΥ το βρίσκει μια ψυχή μόνο μετά από συνειδητό αγώνα και εσώψυχη σύνδεση μαζί ΜΟΥ. Πρέπει λοιπόν ως μοναδικός ποθητός στόχος να γεμίζω ΕΓΩ μόνο τις σκέψεις όποιου θέλει να γίνει μακάριος. Ο άνθρωπος πρέπει με ελεύθερη τη θέλησή του να αναζητήσει τη σύνδεση μαζί ΜΟΥ, ανεπιρρέαστος από πνευματικές δυνάμεις. Γιατί αν τους επιτρεπόταν, αυτές οι πνευματικές δυνάμεις θα έκαναν αισθητή την επιρροή τους σε κάθε άνθρωπο, καθ' ότι η αγάπη τους προς τους ανθρώπους είναι υπέρμετρη και θα ήθελαν να τους βοηθήσουν.

Η ψυχή του ανθρώπου αποστάτησε από ΕΜΕΝΑ με την ελεύθερη θέλησή της και γι' αυτό οφείλει να επιστρέψει με την ελεύθερη θέλησή της σε ΜΕΝΑ. Κάθε επιρροή από μεριάς των φωτεινών οντοτήτων θα ήταν ένας περιορισμός της ελεύθερης θέλησης. Η πράξη της ελεύθερης θέλησης σημαίνει ότι η θέληση στρέφεται προς ΕΜΕΝΑ από δική της παρόρμηση, πράγμα που εκφράζεται με τη συνειδητή σύνδεση μαζί ΜΟΥ και αυτήν την επιδίωξη υποστηρίζουν με κάθε τρόπο οι φωτεινές οντότητες.

Όμως η λατρεία μιας φωτεινής οντότητας είναι μία λανθασμένη κατεύθυνση της θέλησης του ανθρώπου. Όλες οι φωτεινές υπάρξεις είναι σε σχέση Αγάπης μαζί ΜΟΥ, με τιμούν και ΜΕ δοξάζουν διαρκώς και αδιάκοπα, αλλά δεν θέλουν ποτέ να πάρουν τη λατρεία των ανθρώπων για λογαριασμό τους. Διότι αναγνωρίζουν ότι ΕΓΩ είμαι το πιο αξιολάτρευτο Ον, και με την ταπεινή τους αγάπη για ΕΜΕΝΑ, αποποιούνται κάθε τιμή που τους γίνεται, γιατί αισθάνονται ότι αυτή αρμόζει μόνο σε ΕΜΕΝΑ.

Η λατρεία μιας φωτεινής οντότητας είναι μία λανθασμένη κατεύθυνση της θέλησης του ανθρώπου. Όλες οι φωτεινές υπάρξεις είναι σε σχέση Αγάπης μαζί ΜΟΥ, με τιμούν και ΜΕ δοξάζουν διαρκώς και αδιάκοπα, αλλά δεν θέλουν ποτέ να πάρουν τη λατρεία των ανθρώπων για λογαριασμό τους.

Όποιος λοιπόν έχει επίγνωση της σωστής σχέσης των φωτεινών υπάρξεων προς ΕΜΕΝΑ, των οποίων η Αγάπη για ΜΕΝΑ είναι μία ολοφώτεινη φωτιά, μπορεί να καταλάβει, πόσο πλανημένες είναι οι σκέψεις αυτών των ανθρώπων που αποδίδουν τέτοιες τιμές στη μητέρα του σώματος Μου, όπως γίνεται συνήθως. Θα καταλάβουν ακόμη, ότι αυτό δεν μπορεί να είναι με τη θέλησή ΜΟΥ, διότι έτσι οι άνθρωποι δημιουργούν κατά κάποιον τρόπο ένα «δεύτερο Θεό», ένα ον στο οποίο αποδίδουν σεβασμό και λατρεία, που όμως το ίδιο δεν θέλει να δεχθεί, διότι ο άνθρωπος οφείλει να έχει μοναδική του φροντίδα τη σύνδεση μαζί ΜΟΥ, για να φθάσει ήδη επί γης στο σκοπό του….

Πώς γίνεται μέσα στον κόσμο, αλλά όχι με τον κόσμο;

Είναι κατανοητό ότι δεν μπορεί να αρέσει στον αέναο ενεργό Δημιουργό και συντηρητή του απείρου μία ζωή ασκητική, ούτε η μοναστική απόσυρση από τα εγκόσμια. Ο ίδιος ο Χριστός δεν αποσύρθηκε από τον κόσμο αντίθετα μάλιστα, πήγε κοντά στους ανθρώπους για να φέρει το φως σε όλους όσους το χρειάζονταν και ήταν δεκτικοί. Έτσι η σκοτεινή θεώρηση του κόσμου από τους μεσαιωνικούς ασκητές ή άλλους αναχωρητές είναι για τον αληθινό φίλο του Θεού και των ανθρώπων το ίδιο ξένη όσο και η αρνησικοσμία των χριστιανών και βουδιστών ερημιτών και μοναχών.
Η ζωή του αληθινού χριστιανού είναι και τα δύο: vita contemplativa, ζωή περισυλλογής και vita activa, ζωή δραστηριότητας, ζωή με τον Θεό και ζωή με τα γήινα αδέλφια, ήσυχη προσευχή και ισχυρή μαρτυρία.

Ο Ινδός μυστικιστής Sundar Singh χρησιμοποιεί μία εύστοχη εικόνα για να το περιγράφει: *«Τα σπουδαιότερα πράγματα που έχει* να *κάνει ένας χριστιανός είναι δύο* και το ένα εξαρτάται από το άλλο: προσευχή και εργασία. Είναι σαν τα δυο πνευμόνια μας και πρέπει να χρησιμοποιούμε και τα δύο».

Αυτός ο διπλός χαρακτήρας της ζωής του χριστιανού σημαίνει ότι ζει τόσο στον ουρανό όσο και στη Γη. Όποιος θέλει να ζει μόνο στον Ουρανό χωρίς να έχει σχέση με τον κόσμο, κινδυνεύει να χάσει και τον Ουρανό. Αντίθετα όποιος ενδιαφέρεται για τη δουλειά που κάνει στον κόσμο και ξεχνά τον Θεό, όσο κι αν εργάζεται, δεν θα κατακτήσει τον Ουρανό.

Επομένως ό χριστιανός οφείλει να ζει μεν μέσα στους κινδύνους του κόσμου, αλλά η καρδιά του να βρίσκεται στον Ουρανό, στην αιώνια πατρίδα του. Όπως έλεγε ο γκουρού Νανάκ, ο ιδρυτής του σιχισμού, (μίας παραφυάδας του ινδουισμού με ισλαμικές προσμείξεις): *«Αν και είμαι μέσα στον κόσμο, δεν είμαι με τον κόσμο»,Ανάλογα έλεγε και ο Λούθηρος: «αν και είμαι μακριά από τον κόσμο, ωστόσο είμαι στον κόσμο. Ο χριστιανός είναι ένα τίποτα μέσα στον κόσμο κι όμως είναι εντελώς μέσα στον κόσμο».*

Και με τα λόγια του Sundar Singh: «Μολονότι είμαστε, και πρέπει να είμαστε μέσα στον κόσμο, δεν πρέπει ο κόσμος να είναι μέσα μας».

Ιησούς λέει στο Μεγάλο Ευαγγέλιο: «Όποιος προσλαμβάνει πλήρως μέσα του το Λόγο Μου, δρα και ζει απαρέκκλιτα βάσει αυτού, προσλαμβάνει έτσι μέσα του Εμένα τον ίδιο με όλη την αγάπη, τη σοφία, την ισχύ και τη δύναμή Μου, και έτσι γίνεται ένα αληθινό παιδί του Θεού, από το οποίο ο Πατέρας στον ουρανό δεν στερεί τίποτα από όσα έχει ο ίδιος. Αν το θυμόσαστε αυτό πάντοτε, τότε εύκολα θα νικήσετε τον υλικό κόσμο! Δεν θέλω να σας κάνω να αποθαρρύνεστε και να καταριέστε τον κόσμο, αλλάνα τον χρησιμοποιείτε με σοφία!

Γιατί ο Θεός δεν έδωσε στους ανθρώπους τις διάφορες δυνάμεις, κλίσεις και ότητες για να κοιμούνται σε ένα κελί ως ερημίτες, παρά για να ενεργούν σύμφωνα με την αποκαλυμμένη θέλησή του και να ωφελούν έτσι τον εαυτό τους και τον πλησίον

Επίσης ο Θεός ποτέ δεν είπε στον άνθρωπο: "Να ακρωτηριαστείς και να ευνουχιστείς, ώστε να μην σε ερεθίζει η σάρκα της γυναίκας και να μην γίνεις ακόλαστος ή μοιχός". Αντίθετα ο Θεός είπε στον Αδάμ, όταν του έδωσε τη γυναίκα: «πολλαπλασιαστείτε και αποικήστε τη γη! "

Οι άνθρωποι που αποσύρονται αμαρτάνουν, φυσικά, όσο και μία πέτρα, αλλά κερδίζει τίποτα με αυτό η πέτρα; Η ψυχή όμως θα αποβάλλει κάποτε το ακρωτηριασμένο σώμα της. Τι θα κάνει λοιπόν, στον άλλο κόσμο μέσα στην πλήρη αδυναμία της και στην τέλεια αδράνειά της; Εκεί θα περάσει από κάθε είδους δοκιμασίες, που σκοπό έχουν να την παρακινήσουν σε πλήρη και αληθινή δραστηριότητα ζωής. Εκείνες οι δοκιμασίες του άλλου κόσμου θα είναι πιο δυνατές για την ψυχή απ' ό,τι εδώ, επειδή στον πνευματικό κόσμο αυτό που σκέφτεται και θέλει η ψυχή, παρουσιάζεται αμέσως μπροστά της σα να είναι πραγματικότητα. Όποιος, για παράδειγμα, στη γήινη ζωή καταλαμβανόταν από ισχυρό πάθος μόνο με τη σκέψη της όμορφης, νεαρής γυναίκας του γείτονα, πώς άραγε θα περάσει στον άλλο κόσμο, όπου η σκέψη αυτής της γυναίκας του γείτονα θα παρουσιάζεται μπροστά του όπως την θέλει, σε πλήρη, αν και μόνο φαινομενική, πραγματικότητα; Γι' αυτόν το λόγο, δεν έχει νόημα η ευλαβής αδράνεια ερημιτών και των αναχωρητών, γιατί δεν έχει καμία αξία για Μένα ως προς την αιώνια ζωή».

Τι γίνεται με τον αυτοβασανισμό και τον ασκητισμό;

Ορισμένοι άνθρωποι, για να πλησιάσουν τον Θεό ή για να αποκτήσουν υπερφυσικές δυνάμεις, παίρνουν έναν επικίνδυνο δρόμο, αυτόν της αυτοτιμωρίας. Ιδίως στους ανατολικούς λαούς, οι ασκειτές ή οι μετανοητές έπαιζαν πάντα μεγάλο ρόλο. Και αυτή η μορφή «λατρείας Θεού» έχει εμφανίσει στην Ινδία π.χ. με τον αυτοβασανισμό των γιόγκι, και αρνητικά ακραίες μορφές. Αλλά κι η θρησκευτική ιστορία της Δύσης έχει να παρουσιάσει χτυπητά παραδείγματα με τους σκληρούς, εξοντωτικούς κανόνες των μοναστηριών και των μοναχικών ταγμάτων, με τις πρακτικές αυτομαστίγωσης και με τους ερημίτες.

Ο Ιησούς κρίνει αυτήν τη θρησκευτική τάση ως εξής στο Μεγάλο Ευαγγέλιο: «Με τη σωστή νηστεία και προσευχή, η ψυχή γίνεται πιο ελεύθερη και πιο πνευματική. Αλλά κανένας δεν θα γνωρίσει τη μακαριότητα μόνο και μόνο επειδή νηστεύει και προσεύχεται, παρά μονάχα επειδή πιστεύει σ' Εμένα και ακολουθεί πάντα το θέλημα του Πατέρα στον Ουρανό. Αυτό όμως μπορεί να το κάνει ο καθένας, και χωρίς νηστεία ή εγκράτεια από συγκεκριμένες τροφές και ποτά.

Όποιος όμως έχει ένα κάποιο πλεόνασμα και ασκεί πραγματικά την αγάπη για τον διπλανό του, μοιράζοντάς το, αυτός νηστεύει αληθινά και ωφελεί την αιώνια ζωή της ψυχής του. Επιπλέον, αυτός που θέλει να νηστέψει ουσιαστικά μπροστά στον Θεό και με όφελος για την αιώνια ζωή του, ας αποφεύγει τις αμαρτίες, από αγάπη για τον Θεό και τον πλησίον, γιατί οι αμαρτίες βαραίνουν την ψυχή, που έτσι δυσκολεύεται να ανυψωθεί ως τον Θεό».

Ομοίως ο σωματικός βασανισμός που έχει σκοπό να διεισδύει κανείς με τη βία στον κόσμο των πνευμάτων, καταδικάζεται με έμφαση: «Όποιος νηστεύει την κατάλληλη στιγμή, κάνει καλύτερα απ' αυτόν που ζει τρυφηλή ζωή και ασωτεύει συνέχεια. Γιατί οι άνθρωποι που βρίσκουν ευχαρίστηση σε ό,τι ερεθίζει τον αισθησιασμό τους μέσα στον κόσμο, σαν ψυχές κάθονται μέσα στο βούρκο και τις ακαθαρσίες μέχρι τ' αυτιά. Γι' αυτόν το λόγο είναι ολότελα τυφλοί και κουφοί πνευματικά. Γι' αυτό να είσαστε πάντα μετρημένοι στο φαΐ και στο πιοτό, ώστε να μην αρρωστήσει η ψυχή σας. Ανάμεσα σε νηστεία και νηστεία υπάρχει διαφορά ωστόσο! Η πιο σωστή νηστεία είναι να αποφεύγει κανείς όλες τις αμαρτίες, να δείχνει αυταπάρνηση σε όλα τα εγκόσμια πράγματα, να σηκώνει το σταυρό του και να Με ακολουθεί. Χωρίς να παραπροσέχει πόσο πίνει ή τρώει, αλλά και χωρίς να ξεπερνάει το μέτρο. Κάθε άλλη νηστεία έχει λίγη ή και καμία αξία. Υπάρχουν π.χ. άνθρωποι οι οποίοι, βασανίζοντας το κορμί τους με έναν συγκεκριμένο τρόπο, ***εισχωρούν στον κόσμο των πνευμάτων και με τη βοήθειά τους επιδιώκουν να υποτάξουν τις***

Υπάρχουν π.χ. άνθρωποι οι οποίοι, βασανίζοντας το κορμί τους με έναν συγκεκριμένο τρόπο, ***εισχωρούν στον κόσμο των πνευμάτων και με τη βοήθειά τους επιδιώκουν να υποτάξουν τις δυνάμεις της φύσης.*** Κάτι τέτοιο όχι μόνο δεν ωφελεί την ψυχή, αλλά αντίθετα την βλάπτει υπέρμετρα.

δυνάμεις της φύσης. Κάτι τέτοιο όχι μόνο δεν ωφελεί την ψυχή, αλλά αντίθετα την βλάπτει υπέρμετρα. Σ' αυτήν την περίπτωση η ψυχή πέφτει από το δέντρο της ζωής σαν ένα είδος πρόωρα ωριμασμένου, χαλασμένου στον πυρήνα του και γι' αυτό σάπιου, καρπού. Γι' αυτόν το λόγο μια τέτοια νηστεία ή αυτοβασανισμός είναι μεγάλη αμαρτία. Όποιος θέλει να ζήσει σύμφωνα με τη σωστή τάξη, να ζει όπως Εγώ και όπως σας διδάσκω να ζείτε. Τότε θα δει να ωριμάζει μέσα του ένας καρπός που στο εσωτερικό σχηματίζεται ο ολοζώντανος πυρήνας για την αιώνια ζωή».

Ο ΖΩΝΤΑΝΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ
www.η προφητείασήμερα.gr

αρ. 8796 2-4-1964
Μπέρτα Ντούντε

Κάθε άνθρωπος πρέπει ν' αποκτήσει με δική του ευθύνη τη γνώση για το Θεό

Θα σας το ξαναπώ ότι για ΜΕΝΑ δεν μετράει τίποτα το εξωτερικό, ότι ΕΓΩ εκτιμώ μόνο αυτά που προέρχονται απ' τα βάθη της καρδιάς σας. Αν πιστεύετε ότι ΜΕ τιμάτε με τις τυπικές πράξεις λατρείας, ασκείτε μια μορφή ειδωλολατρείας, την οποία πρέπει να εγκαταλείψετε για να ενωθείτε ακόμα πιο ολόψυχα με ΕΜΕΝΑ - για να γίνει δυνατή η παρουσία ΜΟΥ στην καρδιά σας, η οποία είναι ανεξάρτητη από τα εξωτερικά τυπικά και συνήθειες και γι' αυτό μπορεί να γίνει μοναχά αισθητή εκεί όπου μιλάει η καρδιά.

Σας το έχω πει επανειλημμένα ότι έχετε παραμορφώσει την αγνή διδασκαλία του Ιησού, ότι την αναμείξατε με ανθρώπινες ιδέες. Και σ' αυτές τις ανθρώπινες ιδέες δίνετε μεγαλύτερη σημασία απ' ό,τι στο Ευαγγέλιό Μου - το οποίο περιλαμβάνει μόνο τις δύο εντολές της Αγάπης - γιατί μόνο όποιος ζει μέσα στην Αγάπη έχει και την εγγύηση ότι ζει σύμφωνα με τη διδασκαλία Μου. Όσο ευσυνείδητα λοιπόν και να συμμορφώνεσθε με τις ανθρώπινες επιταγές που έχετε προσθέσει στο Ευαγγέλιο Μου, αν λείπει η Αγάπη που ΕΓΩ σας δίδαξα, απ' την καρδιά σας, τότε αυτές οι πράξεις είναι χωρίς καμμιά αξία και δεν προσφέρουν κανένα κέρδος στην ψυχή σας. Αντίθετα σας αποπροσανατολίζουν κιόλας, γιατί πιστεύετε ότι έχετε εκπληρώσει το καθήκον σας απέναντι Μου.

Κάθε πράξη όμως που γίνεται επειδή την επιβάλλει το καθήκον, δεν έχει καμμιά απολύτως αξία, γιατί αποκλείει την ανθρώπινη θέληση. Και αν κάποιος συμμορφώνεται από καθαρά δική του θέληση στις ανθρώπινες αξιώσεις, αυτές οι πράξεις του δεν θα έχουν ποτέ την ευλογία που έχει ένα και μοναδικό έργο Αγάπης. Όποιος όμως νοιώθει βαθειά Αγάπη για ΜΕΝΑ, στρέφει όλες τις σκέψεις του σε ΜΕΝΑ, ΜΟΥ μιλάει απ' την καρδιά του, και αυτό μπορεί να το κάνει κάθε στιγμή και σε κάθε μέρος, χωρίς να χρειάζεται ένα ιδιαίτερο περιβάλλον, που πιο πολύ εμποδίζει παρά βοηθάει να ΜΟΥ στείλει τις πιο ενδόμυχες σκέψεις του.

Σ' όποιον δεν γνωρίζει και από άγνοια κάνει ό,τι κάνει, δεν μπορούν να καταλογισθούν ευθύνες λόγω της άγνοιάς του. Όποιος όμως κατέχει την αλήθεια,

όποιος γνωρίζει πόσο ασήμαντες είναι μπροστά στα μάτια ΜΟΥ οι εξωτερικές πράξεις και οι συνήθειες - ιδίως όταν παρασύρουν τις σκέψεις των ανθρώπων - θα πρέπει να προσπαθεί να απαλλαγεί απ' αυτές. Όλα τα εσωτερικά του βιώματα και όλες του τις γνώσεις θα τις αξιοποιήσει μετατρέποντάς τες σε έργα Αγάπης και έτσι το δέσιμό του μαζί ΜΟΥ, που έτσι κι αλλιώς μόνο μέσα στην καρδιά μπορεί να πραγματοποιηθεί, θα γίνεται διαρκώς πιο στενό.

ΕΓΩ ο ίδιος ίδρυσα μεν εττί της γης την Εκκλησία Μου, που είναι θεμελιωμένη πάνω στο βράχο της πίστης, αλλά δεν ίδρυσα καμμιά εξωτερική οργάνωση. Κι είναι ολοφάνερο ότι αυτές που υπάρχουν δεν έχουν το σωστό δεσμό μαζί μου, γιατί προσπαθούν να επιβληθούν μόνο προς τα έξω, ενώ το εσωτερικό του ανθρώπου που αναζητεί επίμονα να βρει ΕΜΕΝΑ και την Αλήθεια, δεν το αγγίζουν και το αφήνουν ανικανοποίητο. Ο Λόγος Μου μοναχά θάπρεπε να είναι το περιεχόμενο μιας κοινότητας πιστών και εμπνευσμένοι από τα Λόγια Μου θάπρεπε οι άνθρωποι να τηρούν τις εντολές της Αγάπης. Με την Αγάπη η πίστη τους θα ζωντάνευε και θα ενώνονταν αδιάσπαστα μαζί ΜΟΥ. Έτσι γίνονται μέλη της Εκκλησίας που ίδρυσα ΕΓΩ ο ίδιος επί γης.

Προσπαθώ να φέρω την Αλήθεια σ' όλους τους ανθρώπους, λίγοι όμως την δέχονται. Όποιος όμως τη δεχτεί, αποκτά σύντομα μια πολύ βαθειά επίγνωση. Και σύμφωνα μ' αυτή την επίγνωση θα πρέπει να πάρει τις ευθύνες των πράξεών του, γιατί κανένας δεν μπορεί να είναι "υπηρέτης δύο αφεντάδων". Όπου λοιπόν υπάρχει ένα οικοδόμημα το οποίο αντιμάχεται αυτή την επίγνωση, είναι προφανές ότι το έργο αυτό γεννήθηκε με την επίδραση του Αντιπάλου Μου.

Κάθε εξωτερική πράξη που δίνει στους ανθρώπους μια εντελώς λανθασμένη εντύπωση του τί είναι πραγματικά το θέλημα ΜΟΥ είναι απόδειξη γι' αυτό το πράγμα. Και ο άνθρωπος που γνωρίζει πια αυτήν την πραγματικότητα, πρέπει να απαλλαγεί από τις εξωτερικές πράξεις που είναι έργο του Αντιπάλου Μου.

Όποιος δεν μπορεί να δεχτεί την Αλήθεια που ΕΓΩ του προσφέρω, είτε γιατί του λείπει η Αγάπη μέσα του, είτε λόγω του χαμηλού βαθμού ωριμότητας που έχει, είναι ευνόητο ότι δεν θα θέλει να εγκαταλείψει την πλάνη του. Αυτός όμως που γνωρίζει την Αλήθεια διακρίνει την πλάνη και ξέρει ότι η πλάνη είναι λανθασμένη διδασκαλία, δηλαδή έργο του Αντίθεου. Όταν λοιπόν ο γνώστης υπακούει σ' αυτές τις γήινες αξιώσεις, αυτό δεν είναι "θεία λειτουργία", απλά και μόνο μία γήινη υπόθεση στην οποία συμμετέχει επειδή τον νοιάζει τί θα πουν και τί θα σκεφθούν οι συνάνθρωποί του. Τους συνανθρώπους μας όμως θα πρέπει να τους κατευθύνουμε στην Αλήθεια και όχι να τους ενισχύουμε στην πλάνη τους.

Αναμφισβήτητα είναι πολύ δύσκολο να αντιταχθεί κανείς στην παράδοση, και έχει ελάχιστες προοπτικές επιτυχίας, γιατί μόνο λίγοι θα απαγγιστρωθούν από την συνήθεια, επειδή ο πόθος τους για την Αλήθεια είναι ακόμα ιδιαίτερα ισχυρός μέσα τους. Όμως ΕΓΩ δεν μπορώ να κάνω συμβιβασμούς. Μπορώ μόνο να σας δώσω καθαρές εξηγήσεις για το τί είναι πλάνη και τί είναι Αλήθεια και εσείς πρέπει να αποφασίσετε μόνοι σας και να πράξετε σύμφωνα με την απόφασή σας.

Αναλογισθείτε ότι είναι ένα ασυνήθιστο δώρο της Ευσπλαχνίας Μου ότι σας καθοδηγώ στην ανόθευτη Αλήθεια - ότι ναι μεν κάθε άνθρωπος μπορεί να αποκτήσει αυτό το δώρο, αλλά ότι είνα συνάμα μια μεγάλη πράξη Αγάπης από πλευρά(Μου, όταν το Πνεύμα Μου μιλάει τόσο δυνατά μέσο σ' έναν άνθρωπο, έτσι που να υποχρεώνεται νc καταλάβει ότι ανάλογα με το πόσο διψάει για την Αλήθεια, θα τη λάβει από ΕΜΕΝΑ. Και αυτό το δώρο της Ευσπλαχνίας μπορεί, να αξιοποιηθεί μόνο όταν ο άνθρωπος αποδεχτεί την Αλήθεια και τη μεταδώσει και σ' αυτούς, που είναι ακόμα δεμένοι με τις παραδοσιακές ή θεσμικές επιταγές. Μόνο όταν κάποιος αποδεσμευθεί από αυτές τις επιταγές είναι ελεύθερος και από τον Αντίπαλό Μου.

Αλλιώς υπάρχει πάντα ο κίνδυνος ο Αντίπαλος να προσπαθεί να τον ξανακερδίσει και να αδυνατίσει τη θέλησή του - αν και ΕΓΩ δεν εγκαταλείπω ποτέ τον άνθρωπο που έχει αποφασίσει να Μου αφοσωθεί. Γιατί ΕΓΩ δεν αφήνω κανένα άνθρωπο στα χέρια του Αντιπάλου Μου, που έχει αποφασίσει σοβαρά και έχι διαλέξει ΕΜΕΝΑ.

Αμήν

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΤΑ ΠΕΠΡΩΜΕΝΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ «Ο ΘΕΟΣ ΜΙΛΑΕΙ ΣΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΣΗΜΕΡΑ»

8. ΠΩΣ ΕΙΝΑΙ Η ΣΩΣΤΗ ΑΥΤΟΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΥΧΗ;

«Όταν προσεύχεστε, να μην είστε σαν τους υποκριτές, που τους αρέσει να στέκονται και να προσεύχονται στις συναγωγές και στα σταυροδρόμια, για να κάνουν καλή εντύπωση στους ανθρώπους· σας βεβαιώνω πως αυτή είναι όλη κι όλη η ανταμοιβή τους. Εσύ, αντίθετα, όταν προσεύχεσαι, πήγαινε στο πιο απόμερο δωμάτιο του σπιτιού σου, κλείσε την πόρτα σου και προσευχήσου εκεί κρυφά στον Πατέρα σου· κι ο Πατέρας σου, που βλέπει τις κρυφές πράξεις, θα σε ανταμείψει φανερά.

Όταν προσεύχεστε, μη φλυαρείτε όπως οι ειδωλολάτρες, που νομίζουν ότι με την πολυλογία τους θα εισακουστούν. Να μη γίνετε όμοιοι μ ’ αυτούς· γιατί ο Πατέρας σας ξέρει από τι έχετε ανάγκη, προτού ακόμη Του το ζητήσετε».

Κατά Ματθαίο 6, 5-8

«Να προσεύχεστε πνευματικά κι αληθινά με ζωντανά έργα αγάπης στο συνάνθρωπό σας και τότε κάθε λέξη που θα λέτε στο όνομά Μου θα είναι μία αληθινή προσευχή που την εισακούω πάντα».

Ιάκωβος Λόρμπερ «Το μεγάλο Ευαγγέλιο του Ιωάννη»

Τεράστιο ρόλο για την προώθηση του ανθρώπου στον πνευματικό δρόμο παίζει η προσευχή. Συνήθως όμως η προσευχή για τους περισσότερους σημαίνει τη λίγο ως πολύ μηχανική απαγγελία κάποιων λόγων που έχουν αποστηθίσει και μάλιστα σε συγκεκριμένες μόνο ώρες της ημέρας ή περιστάσεις της ζωής τους. Αλλά η προσευχή αυτή είναι ουσιαστικά ένα παιδιάστικο ξεκίνημα που μπορεί να αποδειχθεί αρνητικό, αν καταλήξει σε μία επιφανειακή συνήθεια.

Το πρώτο βήμα για να επικοινωνήσουμε με τον Θεό είναι να γαληνέψουμε μέσα μας, στρεφόμενοι προς το εσωτερικό μας. *«Όταν θέλεις να προσευχηθείς, αποτραβήξου στο δωμάτιό σου»,* συμβουλεύει ο Ιησούς στο Ευαγγέλιο του Ματθαίου στην Επί του Όρους Ομιλία. Αυτή η συμβουλή εμπεριέχει ένα διπλό νόημα. Κατ’ αρχές τυπικά, εννοείται πως πρέπει κανείς να αποσυρθεί σε ένα μέρος που θα εξασφαλίζει τη μεγαλύτερη δυνατή ησυχία απέναντι στους αντιπερισπασμούς του κόσμου. «Και κλείσε καλά την πόρτα», προσθέτει, για να προφυλαχθούμε από τον καταιγισμό των εξωτερικών εντυπώσεων και να βυθιστούμε ανεμπόδιστα στον πυρήνα της καρδιάς, όπου κατοικεί το θείο πνεύμα. Χάρη σ’ αυτόν το μεσολαβητή, τον εμφυτευμένο θεϊκό σπινθήρα, μπορούμε να αναρριχηθούμε ως την Πηγή της Ζωής, για να λάβουμε την αναζωογόνηση που είναι πάντα έτοιμη να μας δώσει.

Με τη βοήθεια του πνευματικού σπινθήρα θα εξετάσουμε εξονυχιστικά τον εαυτό μας και κυρίως τη σχέση μας με τον Θεό, ώστε να είμαστε καθαρότεροι στην προσευχή μας.

Αυτή την εσωτερική **ενατένιση** και **αυτοπαρατήρηση** τη συνιστούσε ήδη ο Ιησούς στους μαθητές του, όπως διαβάζουμε στο *«Μεγάλο Ευαγγέλιο του Ιωάννη».*

«Το πιο ωφέλιμο πράγμα για τον άνθρωπο είναι από καιρό σε καιρό να παρατηρεί και να ερευνάει τον εαυτό του. Όποιος θέλει να ελέγξει τον εαυτό του και τις δυνάμεις του, πρέπει να εξετάζεται συχνά μόνος του και να αυτοπαρατηρείται σε βάθος. Επειδή μερικοί δεν ξέρουν πώς να το κάνουν, ακούστε: κατ' αρχάς ηρεμήστε και σκεφτείτε ήσυχα, αλλά εντατικά, όλα όσα κάνατε ή αποφύγατε να κάνετε.

Αναλογιστείτε το θέλημα του Θεού που το γνωρίζετε καλά και κατά πόσον έχετε λειτουργήσει σύμφωνα με αυτό στις διάφορες περιστάσεις. Έτσι παρατηρείτε τον εαυτό σας, ενώ συνάμα δυσκολεύετε τη διείσδυση του Σατανά μέσα σας. Αυτός άλλο δεν πασχίζει από το να εμποδίζει τον άνθρωπο να γνωρίσει τον εαυτό του, χρησιμοποιώντας γι ' αυτό κάθε λογής εξωτερικά και ανούσια τεχνάσματα. Γιατί, όταν ο άνθρωπος με την εξάσκηση αποκτήσει την ικανότητα να παρατηρεί το εσωτερικό του, Θα βρει εκεί μέσα εύκολα και γρήγορα ποιες παγίδες του έχει στήσει ο Σατανάς. Έτσι μπορεί να τις εξουδετερώσει εντελώς και στο μέλλον να προφυλαχθεί από την πανουργία του εχθρού.

Τώρα ξέρετε λοιπόν πώς γίνεται αυτή η εσωτερική αυτοπαρατήρηση. Από εδώ και μπρος κάνετε καθημερινά τέτοιες ασκήσεις σιωπηρά και μην αφήνετε να σας ενοχλήσει κανένα εξωτερικό γεγονός εκείνη την ώρα».

Όταν ο άνθρωπος αυτοπαρατηρείται κριτικά με ειλικρινή διάθεση να βελτιωθεί και να προχωρήσει στην τελειοποίησή του, δείχνει από την πλευρά του το πρώτο δείγμα καλής θέλησης και πρόθεσης να επικοινωνήσει με τον Θεό.

Όταν ο άνθρωπος αυτοπαρατηρείται κριτικά με ειλικρινή διάθεση να βελτιωθεί και να προχωρήσει στην τελειοποίησή του, δείχνει από την πλευρά του το πρώτο δείγμα καλής θέλησης και πρόθεσης να επικοινωνήσει με τον Θεό.

Έτσι ανοίγεται και μπορεί να αρχίσει το διάλογο με τον Ιησού Χριστό, όμοια με ένα ζεστό, προσωπικό διάλογο μεταξύ παιδιού και πατέρα, που στην ανώτερη μορφή του είναι το πιο ευδαιμονικό συναίσθημα που μπορεί να βιώσει κάποιος στη Γη.

Αυτή η επικοινωνία της καρδιάς, η εσωτερική επαφή, συνδιάλεξη και ανταλλαγή με τη Θεότητα, θα πρέπει να γίνεται όσο το δυνατό σε πιο απλή μορφή, με τον αυθορμητισμό και την αμεσότητα ενός παιδιού.

«Όποιος λοιπόν θέλει να εισακούσω την παράκλησή του», *λέει ο Ιησούς στο «Μεγάλο Ευαγγέλιο»,* «ας πάει προσκυνητής στην καρδιά του και ας Μου παρουσιάσει το αίτημά του σιωπηρά, με φυσικά και απέριττα λόγια και Εγώ Θα τον εισακούσω. Ένα σας λέω όμως, μην έρθει κανείς σ' Εμένα με ευλαβοφανείς χειρονομίες και εκφράσεις! Γιατί δεν πρόκειται να εισακούσω την παράκληση όποιου παρουσιάζεται μπροστά Μου με ψεύτικη, υποκριτική ευσέβεια.

Όποιος δεν έρχεται σ' Εμένα με φυσικότητα, έτσι όπως είναι, και δεν παρακαλεί με το σωστό πνεύμα, που είναι η απόλυτη αλήθεια, δεν πρόκειται να εισακουσθεί. Θα εισακουσθεί μόνον αυτός που Με αγαπάει αληθινά, εκτελεί το θέλημά Μου και προσφεύγει σ' Εμένα χωρίς τον παραμικρό καταναγκασμό και επίδειξη!».

«Η ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΖΩΗ»

Στο κεφ. VI/123 του Μ.Ε.Ι. μετά από μία ερώτηση της ιέρειας της Αθηνάς σχετικά με την ορθή προσευχή και τη θεία λατρεία, ***ο Κύριος*** *απαντά ως εξής:* [6]Τέρμα όλες οι προσευχές, τέρμα όλες οι αργίες -αφού κάθε μία ημέρα είναι αληθινά μία ημέρα του Κυρίου-, τέρμα κάθε ιερατείο! Γιατί, ο κάθε άνθρωπος που αναγνωρίζει τον Θεό, Τον αγαπά περισσότερο από οτιδήποτε άλλο και εκτελεί το θέλημά Του, είναι αληθινός σωστός ιερέας και ως εκ τούτου επίσης σωστός δάσκαλος, εφόσον διδάσκει τους συνανθρώπους του ακριβώς τη διδασκαλία αυτή που παρέλαβε από Μένα. [7] Επομένως, όποιος εκτελεί το θέλημά Μου, λέει τώρα ο Κύριος, προσεύχεται αληθινά και μάλιστα χωρίς ανάπαυλα. Κάθε ημέρα που ένας άνθρωπος κάνει μία καλή πράξη

σε έναν άλλον άνθρωπο στο όνομά Μου, είναι μία σωστή Ημέρα του Κυρίου και η μόνη που Με ευχαριστεί.

[8] Μα όταν κάποιος κάνει ένα καλό στο διπλανό του, να το κάνει μυστικά χωρίς να αυτοδιαφημίζεται και να κομπάζει γι' αυτό μπροστά στους άλλους. Γιατί, όποιος το κάνει για να γίνεται λόγος, έχει λάβει ήδη την πνευματική του αμοιβή όσον αφορά Εμένα, καθόσον έχει κερδίσει μία εγκόσμια φήμη για την ευγενική του πράξη. Όμως, η φήμη όχι μόνο δεν προσφέρει δύναμη στην ψυχή, μα απεναντίας την διαφθείρει καθώς την κάνει ματαιόδοξη και αυτάρεσκη.

[9]Το ίδιο ισχύει όταν κάποιος θέλει να παρακαλέσει για οποιαδήποτε χάρη. Όποιος θέλει να εισακουστεί η παράκλησή του, ας παρακαλέσει σιωπηλά μέσα στη γεμάτη αγάπη για Μένα καρδιά του. Τότε θα του δοθεί αυτό που ζήτησε εφόσον συνάδει προς την τελείωση της ψυχής του.

[10]Ομοίως, δύο, τρία ή και περισσότερα άτομα μπορούν να παρακαλέσουν μαζί σιωπηλά για τους ίδιους και για όλη την κοινότητα -αλλά όχι με τρόπο που να γίνει αμέσως γνωστό στην κοινότητα- και Εγώ οπωσδήποτε θα τους εισακούσω. Μα εάν πάνε δύο ή τρεις ή περισσότεροι και ανακοινώσουν στην κοινότητα ότι θα το κάνουν την τάδε ημέρα και την τάδε ώρα, είναι σίγουρο ότι μία τέτοια προσευχή δεν θα εισακουστεί ποτέ. Κατά συνέπεια δεν θα ωφελήσει κανέναν, ούτε την κοινότητα ούτε εκείνους που προσευχήθηκαν. Γιατί όλα αυτά τα έκαναν επίσης -και τα κάνουν ακόμη και οι ειδωλολάτρες. Όταν παρουσιαζόταν κάποιος μεγάλος κίνδυνος, συνέρεαν ομαδικά για προσκύνημα από τον ένα ναό στον άλλο, περιέφεραν σε πομπή διαφόρων ειδών ξυλόγλυπτα, ιερά σκεύη και ένα σωρό άλλα αντικείμενα με κραυγές και θρηνωδίες και έκαναν μεγάλη φασαρία με πνευστά και με κύμβαλα. Επιπλέον, έκαναν μεγάλα ταξίδια για να προσκυνήσουν διάφορες ιδιαίτερα θαυματουργές εικόνες των ειδώλων. Στον τόπο του προσκυνήματος έκαναν μία σειρά από ανόητα πράγματα για να δείξουν την μετάνοιά τους και πρόσφεραν μεγάλες, συχνά δε εξαιρετικά εντυπωσιακές, θυσίες στα είδωλα. Εννοείται πως, με όλα αυτά έβγαιναν πολύ κερδισμένοι οι ιερείς και ποτέ οι χαζοί προσκυνητές. Τέτοιου είδους συλλογικές προσευχές και παρακλήσεις, δεν εισακούονται ποτέ από Μένα.

[11] Συνεπώς, όποιος θέλει να εισακούσω την παράκλησή του, ας έρθει να Με προσκυνήσει στην καρδιά του. Εκεί μέσα ας Μου πει μυστικά το αίτημά του με φυσικά και ανεπιτήδευτα λόγια και Εγώ θα τον ακούσω. Όποιος δεν έρχεται σε Μένα φυσικά, όπως είναι, και δεν Με παρακαλεί με το σωστό πνεύμα της απόλυτης αλήθειας, δεν θα εισακούεται. Μόνο όποιος Με αγαπά αληθινά, κάνει αυτό που θέλω και Με πλησιάζει χωρίς επισημότητες και, αβίαστα, έτσι όπως είναι, αυτός θα εισακούεται πάντα από Μένα».

Όποιος θέλει να εισακούσω την παράκλησή του, ας έρθει να Με προσκυνήσει στην καρδιά του. Εκεί μέσα ας Μου πει μυστικά το αίτημά του με φυσικά και ανεπιτήδευτα λόγια και Εγώ θα τον ακούσω.

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ

«Όποιος αναζητεί αληθινά τον Θεό, πρέπει να Τον αναζητήσει μέσα στην καρδιά του, με άλλα λόγια στο πνεύμα της αγάπης, η οποία περιέχει όλη τη ζωή και όλη την αλήθεια.

Με αυτόν τον τρόπο θα βρει εύκολα και γρήγορα τον Θεό και τη βασιλεία Του. Από οποιονδήποτε άλλο δρόμο θα δυσκολευτεί ή δεν θα Τον βρει καν σε αυτόν τον κόσμο.

Η Γραφή λέει επίσης ότι ο άνθρωπος οφείλει να Τον λατρεύει. Αλλά πώς να Τον λατρεύει όταν στην καλύτερη περίπτωση Τον γνωρίζει μόνο από αυτά που έχει απλώς ακούσει γι' Αυτόν και μετά βίας πιστεύει ότι υπάρχει καν ένας τέτοιος Θεός. Εκτός αυτού δεν έχει ούτε την παραμικρή ιδέα τι σημαίνει να λατρεύεις τον Θεό. όσο για τη διαδεδομένη προσευχή που γίνεται μόνο με το στόμα, ενώ η καρδιά περί άλλα τυρβάζει, προφανώς τον Θεό, που είναι η ίδια η αιώνια και η πιο γνήσια Αγάπη, δεν μπορεί να Τον ευχαριστεί.

Να λατρεύεις τον Θεό σημαίνει:

Να Τον αγαπάς σταθερά πάνω από όλα, και το διπλανό σου όπως τον εαυτό σου. Και το ν' αγαπάς τον Θεό αληθινά σημαίνει: Να τηρείς πιστά τις εντολές Του, ακόμη και υπό τις πιο δυσχερείς συνθήκες. Όποτε η αγάπη και η σοφία Του το κρίνουν απαραίτητο ο Θεός επιτρέπει να βρουν τέτοια προβλήματα τον έναν ή τον άλλον, προκειμένου να δυναμώσει και να δοκιμαστεί στη ζωή η ψυχή που έλκεται υπερβολικά από την ύλη.

Το ν' αγαπάς τον Θεό αληθινά σημαίνει: Να τηρείς πιστά τις εντολές Του, ακόμη και υπό τις πιο δυσχερείς συνθήκες. Όποτε η αγάπη και η σοφία Του το κρίνουν απαραίτητο ο Θεός επιτρέπει να βρουν τέτοια προβλήματα τον έναν ή τον άλλον, προκειμένου να δυναμώσει και να δοκιμαστεί στη ζωή η ψυχή που έλκεται υπερβολικά από την ύλη.

Γιατί μόνον Αυτός γνωρίζει τη φύση και τις ιδιαιτερότητες κάθε ψυχής και συν τοις άλλοις γνωρίζει άριστα πώς να την βοηθήσει να βρει τον αληθινό δρόμο στη ζωή της.

Επομένως, ο Θεός είναι το ύψιστο και πάναγνο Πνεύμα, αφού είναι η πιο αγνή Αγάπη. Συνεπώς, όποιος θέλει να Τον λατρεύει αληθινά, πρέπει να Τον λατρεύει πνευματικά κι αληθινά. Και μάλιστα, χωρίς διακοπή σε όλη τη ζωή του, όπως κάνουν αέναα οι άγγελοι στον Ουρανό»…

«ΜΕΓΑΛΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ IX , 37

Πώς πρέπει να είναι η προσευχή για να εισακουστεί;

(Μπέρτα Ντούντε αρ. 8738-28.1.1964)

Είμαι πάντα κοντά σας, κάθε φορά που Με φωνάζετε. Ακούω κάθε κρυφή σας παράκληση, κάθε ήχο που βγαίνει από την καρδιά σας και έρχομαι κοντά σας, γιατί η φωνή του παιδιού διαπερνά και φθάνει πάντα στ' αυτιά του Πατέρα. Και είμαι πάντα έτοιμος να σας βοηθήσω, αν χρειάζεσθε βοήθεια ή σας εφοδιάζω με πνευματική δύναμη, αν αυτό ζητάτε. Σκύβω επάνω σας και ακούω τις παρακλήσεις σας γιατί η αγαλλίασή Μου είναι να κάνω ευτυχισμένα τα πλάσματά Μου, να δώσω στα παιδιά Μου ό,τι χρειάζονται και ό,τι Μου ζητούν. Δεν θα αγνοήσω ποτέ καμιά παράκληση που θα Μου απευθύνετε πνευματικά και αληθινά. Κάθε εγκάρδια προσευχή που Μου απευθύνετε φέρνει πάντα ευλογία και πρόοδο στις ψυχές σας.

Μόνο που το κάλεσμά σας δεν πρέπει να γίνεται μόνο με τα χείλη. Τις πιο πολλές φορές όμως γίνεται το αντίθετο, γιατί οι άνθρωποι έχουν μάθει να προσεύχονται με έναν τρόπο που δεν μπορεί ποτέ να φτάσει στ' αυτιά Μου. Προσεύχονται συχνά ομαδικά και παπαγαλίζουν λόγια που έχουν μάθει. Λόγια που δεν έρχονται ποτέ από τα βάθη της καρδιάς, που είναι και παραμένουν κενές λέξεις και γι' αυτό καλύτερα να μην λέγονται ποτέ.

Μια αληθινή προσευχή πρέπει να πηγάζει από τα βάθη της καρδιάς και να προέρχεται από το στενό δεσμό μαζί Μου, έτσι που να είναι σαν να μιλάει το παιδί με τον πατέρα του. Και ακόμα και αν ψελλίζει και δεν μιλάει με όμορφα λόγια, Εγώ θα καταλάβω το ψέλλισμά του και θα το νιώσω σαν τη φωνή της αγάπης του παιδιού προς τον πατέρα και γι' αυτό θα τ' ακούσω και θα του απαντήσω. Η προσευχή σε Εμένα είναι μία γέφυρα που μπορείτε να βαδίσετε ανά πάσα στιγμή, είναι όμως ένας δρόμος που σπάνια χρησιμοποιείται. Η προσευχή έχει καταντήσει ένας σκέτος τύπος, ένα παπαγάλισμα από λόγια που κανείς δεν σκέφτεται το νόημά τους και τις πιο πολλές φορές εμποδίζει τις σκέψεις να αφοσιωθούν αποκλειστικά σε Εμένα. Μ' αυτόν τον τρόπο όμως ο άνθρωπος στερείται από μόνος του μία μεγάλη ευλογία γιατί δεν αξιοποιεί τη δύναμη της προσευχής, γιατί δεν μπορεί να λάβει καμία ενίσχυση αν δεν βρει την πιο ενδόμυχη επαφή μαζί Μου, η οποία δεν χρειάζεται πολλά λόγια, μόνο μία καρδιά που είναι ολοκληρωτικά αφοσιωμένη σε Μένα.

Η προσευχή έχει καταντήσει ένας σκέτος τύπος, ένα παπαγάλισμα από λόγια που κανείς δεν σκέφτεται το νόημά τους και τις πιο πολλές φορές εμποδίζει τις σκέψεις να αφοσιωθούν αποκλειστικά σε Εμένα. Μ' αυτόν τον τρόπο όμως ο άνθρωπος στερείται από μόνος του μία μεγάλη ευλογία γιατί δεν αξιοποιεί τη δύναμη της προσευχής, γιατί δεν μπορεί να λάβει καμία ενίσχυση αν δεν βρει την πιο ενδόμυχη επαφή μαζί Μου, η οποία δεν χρειάζεται πολλά λόγια, μόνο μία καρδιά που είναι ολοκληρωτικά αφοσιωμένη σε Μένα.

Όταν προσεύχεσθε η πόρτα της καρδιάς σας πρέπει να είναι ορθάνοιχτη για να μπορέσω να περάσω μέσα και να σας γεμίσω φως και ευλογία. Γι' αυτό οι σκέψεις

σας πρέπει να είναι στραμμένες με όλη την αγάπη σας προς Εμένα. Η καρδιά πρέπει να είναι ελεύθερη από άλλες σκέψεις και να Μου μιλάτε σιγανά. Μπορείτε να Μου εμπιστεύεστε όλες τις έγνοιες και τις επιθυμίες σας ή όταν δεν έρχεσθε με έγνοιες σε Μένα, πρέπει να Μου διαβεβαιώνετε την αγάπη σας. Γι’ αυτό το σκοπό πραγματικά δεν χρειάζεσθε μαζικές εκδηλώσεις και προσκυνήματα, ούτε ομαδικές προσευχές ή άλλες ομαδικές πράξεις. Εξαίρεση αποτελεί όταν μία ιδιαίτερη περίπτωση ωθεί περισσότερους ανθρώπους να ζητήσουν τη βοήθειά Μου. Και σ’ αυτήν την περίπτωση όμως η προσευχή πρέπει να γίνεται σιωπηλά και προς τα μέσα γιατί τα λόγια που λέγονται δυνατά εμποδίζουν το ολοκληρωτικό δεσμό μαζί Μου και ο προσευχόμενος δεν μπορεί να βυθισθεί τόσο στην καρδιά του που να μπορεί να αισθανθεί ολοζώντανη την παρουσία Μου.

Πρέπει επανειλημμένα να σας κάνω την υπόδειξη ότι δεν θα καταφέρετε πολλά πράγματα μαζί Μου με τις συνήθεις προσευχές, γιατί Εγώ δίνω μόνο σημασία σ’ αυτά που νοιώθει η καρδιά και όχι σ’ αυτά που προφέρει το στόμα, όσο μεγάλος και να είναι ο αριθμός των ανθρώπων που προσεύχονται μαζί. Αυτό θα Μου δημιουργεί πάντα αποστροφή γιατί αποδεικνύει πόσο απερίσκεπτα παίρνετε τη δυνατότητα να μιλήσετε με τον προαιώνιο Πατέρα σας και επιπλέον προσδοκάτε και βοήθεια από τέτοιες προσευχές, βοήθεια όμως που δεν θα λάβετε ποτέ. Και έτσι αρχίζετε πάλι να αμφισβητείτε την Αγάπη και τη Δύναμη του Θεού επειδή δεν νοιώθετε τη βοήθεια Του.

Με μια σιωπηλή και σοβαρή προσευχή όμως, που πηγάζει από την καρδιά, μπορείτε να κατορθώσετε πάρα πολλά, γιατί Εγώ δεν θα την παρακούσω ποτέ, αντίθετα Μ’ ευχαριστεί και είμαι πάντα πρόθυμος να σας ικανοποιήσω και να σας αποδείξω την αγάπη και τη δύναμη ενός Πατέρα που θέλει να σας κάνει ευτυχισμένους. Δεν υπάρχει καλύτερος τρόπος να Μου αποδείξετε την αφοσίωσή σας από ένα σιγανό διάλογο της καρδιάς σας μαζί Μου, γιατί αυτόν δεν μπορείτε να τον απαγγείλετε χωρίς σκέψη, μόνο τυπικά. Τότε θ’ ακούγεται κάθε λέξη που Μου απευθύνετε, παιδική και γεμάτη εμπιστοσύνη. Θα αποκαταστήσετε αληθινά τη σχέση του παιδιού με τον Πατέρα και το παιδί θα κατορθώσει τα πάντα γιατί η Αγάπη Του Πατέρα δεν απαρνιέται τίποτα και θέλει να ευχαριστεί αδιάκοπα το παιδί Του.

Δεν υπάρχει καλύτερος τρόπος να Μου αποδείξετε την αφοσίωσή σας από ένα σιγανό διάλογο της καρδιάς σας μαζί Μου, γιατί αυτόν δεν μπορείτε να τον απαγγείλετε χωρίς σκέψη, μόνο τυπικά.

Όσο όμως οι άνθρωποι πιστεύουν ότι μπορούν να επιτύχουν τη βοήθειά Μου με τις τυπικές προσευχές, θα επιτυγχάνουν λίγα αποτελέσματα και γι’ αυτό θα αμφιβάλλουν διαρκώς ότι υπάρχει ένας Θεός που λόγω της αγάπης Του μπορεί να βοηθήσει και έχει τη δύναμη να το κάνει. Αυτή η πίστη ωστόσο είναι η προϋπόθεση για να αδειάσω το κέρας της φιλευσπλαχνίας Μου πάνω απ’ όλους τους ανθρώπους. Μια τέτοια πίστη απαιτεί μία ζωντανή σχέση μαζί Μου, που μόνο η Αγάπη μπορεί να γεννήσει και γι’ αυτόν το λόγο, ο άνθρωπος που αγαπά θα επιτύχει τα πάντα από Μένα.

Αμήν

ΠΕΠΡΩΜΕΝΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ, Ο ΘΕΟΣ ΜΙΛΑΕΙ ΣΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΣΗΜΕΡΑ

Ποια είναι η μεταμορφωτική δύναμη της προσευχής;

«Η δύναμη που κρύβει η προσευχή αξιοποιείται πολύ λίγο, γιατί σεις οι άνθρωποι δεν έχετε αληθινή πίστη και ως εκ τούτου πολύ λίγο μπορείτε να διαπιστώσετε τη δύναμη αυτή. Θα μπορούσατε να ζητήσετε τα πάντα και να πετύχετε επίσης τα πάντα με την πίστη, φτάνει να Μου αναφέρατε την παράκλησή σας χωρίς να αμφιβάλετε στιγμή, αλλά περιμένοντας με πλήρη εμπιστοσύνη να σας

ικανοποιηθεί. Ουσιαστικά, η προσευχή είναι η γέφυρα που έχω χτίσει Εγώ ο Ίδιος για να επικοινωνούμε και που μπορείτε να βαδίσετε ανά πάσα στιγμή για να φτάσετε σε Μένα.

Μία σωστή προσευχή που γίνεται πνευματικά και αληθινά, βρίσκει πάντα ανταπόκριση, γι ’ αυτό δεν μένει χωρίς αποτέλεσμα ποτέ. Η δύναμη της πίστης είναι που εξασφαλίζει με βεβαιότητα την εκπλήρωση των επιθυμιών σας, συνεπώς από εκεί εξαρτάται αποκλειστικά το αν θα εισακουστείτε και όχι από τη δική Μου βούληση. Επομένως εσείς οι ίδιοι είστε που καθορίζετε σε ποιο βαθμό εισακούγονται οι προσευχές σας. Γι’ αυτό σας επαναλαμβάνω ότι το μόνο που χρειάζεται είναι να απευθύνεστε σε Μένα σε όλες σας τις υποθέσεις και ότι αν αξιοποιούσατε καλύτερα τη δύναμη της προσευχής, θα μπορούσατε αληθινά να έχετε μία πολύ πιο εύκολη ζωή στη Γη.

Όταν όμως απλά “παπαγαλίζετε” απαγγέλοντας μηχανικά τις προσευχές σας, έτσι όπως σας διδάσκουν συνήθως, μπορεί να παρακαλείτε διαρκώς, αλλά θα είναι τελείως μάταια. Γιατί τότε η προσευχή δεν φτάνει ως τα αυτιά Μου, αφού δεν είναι αληθινή και της λείπει η δύναμη της πίστης.

Σαν συμπέρασμα, μπορείτε να επιτύχετε τα πάντα και το μόνο που χρειάζεται είναι να κάνετε τη δοκιμή, όμως πρώτα πρέπει να αποκτήσετε μία τέτοια βαθιά πίστη που να είσαστε πεπεισμένοι από μέσα σας ότι δεν πρόκειται ποτέ να παρακαλέσετε μάταια για το λόγο ότι μπορώ και επίσης Θέλω να σας βοηθήσω. Και, πράγματι, θα ικανοποιήσω κάθε επίγεια επιθυμία σας υπό την προϋπόθεση ότι προσεύχεστε με το σωστό τρόπο... πιστεύοντας ότι θα σας προσφέρω οτιδήποτε δεν είναι επιζήμιο για την ψυχή σας και με την ακλόνητη πεποίθηση ότι σας δίνω μόνο ό,τι είναι για το καλό σας, επειδή σας αγαπώ. Επομένως, εάν από αγάπη αρνούμαι να ικανοποιήσω μία παράκλησή σας, Θα πρέπει να είσαστε πρόθυμοι να παραιτηθείτε από την επιθυμία σας αυτή. Σε μία αληθινή προσευχή θα πρέπει να δηλώνετε, μεταξύ άλλων, την προθυμία σας αυτή και τότε όχι μόνο προσεύχεστε σωστά, αλλά και μπορείτε να είσαστε πάντοτε βέβαιοι ότι θα ανταποκριθώ στις παρακλήσεις σας, επειδή Εγώ ο Ίδιος σας έχω δώσει την υπόσχεση: ζητάτε και θα σας δοθεί, χτυπάτε την πόρτα και θα σας ανοιχτεί...».

«Σε κάθε ανάγκη, σε κάθε δυστυχία», λέει σε ένα άλλο σημείο της Νέας Αποκάλυψης, *«μπορείτε να Με παρακαλείτε με πηγαία λόγια από την καρδιά σας και δεν θα παρακαλέσετε μάταια».*

Βέβαια από την αιώνια, αληθινή σκοπιά, η τελείωση της ψυχής είναι σημαντικότερη από την ευημερία του σώματος, γι’ αυτό ο τέλειος Δάσκαλος προειδοποιεί:

«Όταν ζητάτε κάτι απ’ τον Πατέρα, μη ζητάτε τόσο τ’ αγαθά αυτής της γης, αυτά που επιδιώκουν και οι τυφλοί και ανόητοι ειδωλολάτρες, καθώς και οι θεολήσμονες Ιουδαίοι και Φαρισαίοι. Πιο πολύ να παρακαλείτε για τα άφθαρτα πλούτη που τρέφουν την ψυχή και το πνεύμα κι αυτά δεν θα τα στερηθεί κανένας. Όσον αφορά όμως τ’ αγαθά που είναι απαραίτητα για την επιβίωση σ ’ αυτήν τη γη, αυτά δίνονται μαζί επιπλέον δώρο στον καθένα που στρέφει τις αναζητήσεις και τις παρακλήσεις του προς το βασίλειο του Θεού και την αγαθή δικαιοσύνη του. Όποιος γίνει δυνατός στο πνεύμα και συνεπώς και στο βασίλειο του Θεού, γίνεται και κύριος των πραγμάτων του κόσμου και δεν πρόκειται ποτέ το σώμα του να υποφέρει από ασιτία. Πάντως δε, ακόμη και για τον άνθρωπο που έχει αφυπνίσει το πνεύμα του, είναι προτιμότερο να χορταίνει με τα αγαθά του ουρανού και παράλληλα να υποφέρει μια μικρή έλλειψη στα αγαθά αυτής της γης».

Κατά συνέπεια, τα σημαντικότερα πνευματικά αγαθά για τα οποία παρακαλεί καθημερινά πάνω από όλα ένας αληθινός πνευματικός αναζητητής, είναι η υπέρβαση

του εγωισμού του και η έμπρακτη αγάπη. Για την πνευματική του πορεία ζητάει να έχει το Λόγο του Θεού εξωτερικά και εσωτερικά και να μπορεί να εναρμονίζεται με Αυτόν, συνδεόμενος ζωντανά με τον ουράνιο κόσμο, τόσο στην προσευχή όσο και στα προβλήματα της ζωής.

Ωστόσο, αυτό που πρέπει να έχει πάντα κανείς υπ' όψη του είναι ότι πολύ συχνά το Ύψιστο Πνεύμα βοηθά με τελείως διαφορετικό τρόπο και σε διαφορετικό χρόνο από ό,τι θέλει ο ίδιος ο ενδιαφερόμενος με την εγωιστική οπτική του. «Διότι οι σκέψεις Μου δεν είναι οι δικές σας σκέψεις και οι δρόμοι Μου δεν είναι οι δικοί σας δρόμοι. Αλλά όσο υψηλότερα είναι ο Ουρανός από τη Γη, άλλο τόσο υψηλότερα είναι οι δρόμοι και οι σκέψεις Μου από τις δικές σας σκέψεις».

Ως εκ τούτου, αυτός που προσεύχεται αληθινά, σ' ό,τι επιδιώκει και σ' ό,τι κάνει, θα ζητήσει να γίνει το θέλημα του Θεού.

Θα παρακαλέσει να έχει τη διαύγεια να το αναγνωρίσει και τη δύναμη για να το ακολουθήσει. Αρα είναι προφανές ότι η προσευχή εισακούγεται όταν ο *προσευχόμενος πιστεύει και επίσης προτάσσει την πατρική βούληση* πριν από την προσωπική του:

«Μπορείτε να λάβετε τα πάντα από Μένα, φτάνει να Με πιστεύετε δυνατά κι ακλόνητα... γιατί άμα έχετε συνειδητοποιήσει πόσο μεγάλη είναι η αγάπη Μου για σας, ξέρετε τότε ότι δεν αφήνω καμία προσευχή χωρίς να την εισακούσω. Όμως, μία ισχυρή πίστη προϋποθέτει συνάμα και απόλυτη εμπιστοσύνη σε Εμένα. Πρέπει να έχετε δηλαδή τη βεβαιότητα ότι χάρη στη σοφία Μου γνωρίζω τι είναι προς όφελος σας, και επιπλέον ότι δεν πρόκειται να αφήσω να πάθετε κανένα κακό, αφού δεν θα επιτρέψω να σας συμβεί κάτι που δεν Θα προωθεί την τελειοποίησή σας. Κατά συνέπεια, όποιος πιστεύει βαθιά, Μού είναι αφοσιωμένος άνευ όρων και επαφίεται στη δική Μου βούληση για το τι Θα κρίνω ως πιο καλό για τον ίδιο. Γι' αυτό και δεν απαιτεί αυτά που θα ήθελε, παρά Μου παρουσιάζει ταπεινά την παράκλησή του και, δίνοντας προτεραιότητα στο δικό Μου θέλημα, αφήνεται με εμπιστοσύνη στην αγάπη και στο έλεος Μου. Έναν τέτοιον άνθρωπο σίγουρα Εγώ Θα τον φροντίσω από κάθε πλευρά, ούτε πρόκειται ποτέ να τον αφήσω να υποφέρει σωματικά ή πνευματικά, γιατί ουδέποτε κλείνω τα αυτιά Μου στην προσευχή ενός παιδιού Μου.

Στην περίπτωση όμως που αρνούμαι να ικανοποιήσω κάποια παράκλησή σας, δεν Θα πρέπει να αμφιβάλετε για την αγάπη Μου, γιατί είναι ακριβώς η αγάπη αυτή που Θέλει να σας προφυλάξει. από το κακό. Άλλωστε, σεις οι ίδιοι δεν είσαστε πάντα σε θέση να κρίνετε τι συνεπάγεται για σας η ικανοποίηση μιας συγκεκριμένης παράκλησης. Γι ' αυτό αρκεστείτε να Μου παρουσιάσετε αυτό που σας απασχολεί και τα υπόλοιπα αφήστε τα να είναι δική Μου υπόθεση. Έτσι και αλλιώς η αγάπη Μου σας φροντίζει με τρόπο που να διευκολυνθείτε να βρείτε το δρόμο προς Εμένα, ούτως ώστε να φτάσετε με σιγουριά στον προορισμό σας και έτσι να επιστρέψετε στο πατρικό σας σπίτι για να ζήσετε σαν παιδιά Μου αιώνια μακάριοι. Εκμεταλλευτείτε, λοιπόν, κάθε στιγμή τη δύναμη της προσευχής, επικαλεστείτε Με σε κάθε περίσταση της ζωής σας και απευθυνθείτε σε Μένα όταν έχετε προβλήματα, αλλά και στρέψτε επίσης τις σκέψεις σας σε Μένα τις ώρες της γαλήνης και της ειρήνης. Μη Με ξεχνάτε για να μη σας ξεχάσω ούτε Εγώ, γι' αυτό συνδεθείτε όσο γίνεται πιο συχνά μαζί Μου με μία εσωτερική, εγκάρδια προσευχή και καλέστε Με με τον τρόπο αυτό, ώστε να είμαι διαρκώς κοντά σας- γιατί τότε σας παρέχεται αμέτρητη δύναμη δεδομένου ότι Με αναζητάτε με δική σας πρωτοβουλία, αφού οι σκέψεις σας και η καρδιά σας στρέφονται σε Μένα.

Δεν χρειάζεται να δεινοπαθήσει ή να στερηθεί κανείς, εφόσον παρακαλεί αληθινά σαν παιδί, με άλλα λόγια Μού απευθύνει την προσευχή του πνευματικά και αληθινά. Πρέπει, λοιπόν, να εκμεταλλεύεστε τη χάρη της προσευχής, αφού με τη βαθιά, ζωντανή πίστη σε Μένα και στην αγάπη Μου μπορείτε να πετύχετε τα πάντα...

Πρέπει να βρείτε από μόνοι σας το δρόμο που θα σας φέρει κοντά Μου και γι' αυτό χρειάζεται να χρησιμοποιήσετε τη γέφυρα που σας έχω στήσει για να φτάνετε από τη Γη ως Εμένα. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να χρησιμοποιήσετε την προσευχή,

γιατί με αυτήν η ψυχή σας ανυψώνεται στις σφαίρες του Φωτός. Με την προσευχή βαδίζετε στη γέφυρα που οδηγεί σε Μένα, καθώς εκείνη την ώρα ο προσευχόμενος μιλάει σαν το παιδί στον Πατέρα του, δημιουργώντας έτσι αυτή την οικεία σχέση παιδιού προς πατέρα που θέλω Εγώ.

Και όταν κάποιος Μου μιλάει σαν να μιλάει με τον Πατέρα του, με παιδική καρδιά, ακούω πάντοτε την παράκλησή του, μια και ποτέ δεν απογοητεύω τα παιδιά Μου που έρχονται με όλη τους την εμπιστοσύνη σε Μένα. Τους χαρίζεται όλη η αγάπη Μου δίνοντάς τους πλουσιοπάροχα τα δώρα της και φροντίζοντάς τους τόσο πνευματικά όσο και υλικά. Επομένως, δεν χρειάζεται να δεινοπαθήσει ή να στερηθεί κανείς, εφόσον παρακαλεί αληθινά σαν παιδί, με άλλα λόγια Μού απευθύνει την προσευχή του πνευματικά και αληθινά. Πρέπει, λοιπόν, να εκμεταλλεύεστε τη χάρη της προσευχής, αφού με τη βαθιά, ζωντανή πίστη σε Μένα και στην αγάπη Μου μπορείτε να πετύχετε τα πάντα...

Όμως, δεν πρέπει να απαιτείτε ή να παραπονιέστε αν φαίνεται ότι δεν εισακούω τις προσευχές σας γιατί σε αυτή την περίπτωση η πατρική Μου αγάπη διαβλέπει ότι θα σας αποβεί μόνο σε κακό, εάν ικανοποιήσω τη συγκεκριμένη επιθυμία σας και για να σας προφυλάξει αρνείται την εκπλήρωσή της. Όποιος όμως υποτάσσει μόνιμα τη θέλησή του στη δική Μου, δεν πρόκειται ποτέ να απογοητευτεί, γιατί η σωστή προσευχή που Μου είναι η πιο αρεστή είναι όταν μαζί με κάθε παράκληση προσθέτετε: “Πατέρα, ας γίνει το θέλημά Σου... ”.

Αμήν

Μπέρτα Ντούντε

Αρ. 4389 29-7-48

«Η ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΖΩΗ»

Ειδικότερα πάνω στο θέμα της προσευχής για τους εκλιπόντες αναφέρεται ένα κείμενο της Μπέρτα Ντούντε από τις 24-11-1941 με αρ. 2165:

«Είναι αδύνατο να περιγραφεί πραγματικά στους ανθρώπους το μαρτύριο που υφίσταται στον άλλο κόσμο μία αλύτρωτη ψυχή, ωστόσο αυτό που οφείλουν τουλάχιστον να γνωρίζουν είναι ότι η κατάστασή της είναι τελείως απελπιστική. Η δε γνώση αυτή θα πρέπει να τους παρακινεί να προσφέρουν σε αυτές τις ψυχές τη βοήθειά τους, γι ' αυτό το λόγο τούς υπενθυμίζεται συνεχώς ότι δεν πρέπει να τις λησμονούν. Είναι χιλιαπλάσιες οι ευχαριστίες που αποδίδουν τότε σε εκείνους που με την προσευχή τους τις βοηθούν και τις ανακουφίζουν στη δυστυχία τους.

Οι ψυχές που αποδημώντας από τη Γη αφήνουν πίσω τους αγαπημένους ανθρώπους πλεονεκτούν απέναντι σε εκείνες που δεν είχαν καμία αγάπη στην επίγεια ζωή τους. Τις πρώτες τις συνοδεύουν στοργικές σκέψεις και καλές ευχές, οι δε προσευχές που γίνονται για λογαριασμό τους με συμπάθεια τούς διοχετεύουν δύναμη και έτσι η κατάστασή τους μπορεί να βελτιωθεί σημαντικά. Κάθε στοργική σκέψη την αισθάνονται σαν ευεργεσία, με αποτέλεσμα να αφυπνίζεται και η δική τους η αγάπη, την οποία εκδηλώνουν με τη σειρά τους σε άλλες δοκιμαζόμενες ψυχές.

Αντίθετα, είναι ανείπωτη η δυστυχία και οι πόνοι που υφίστανται αναγκαστικά οι ψυχές εκείνες που έζησαν χωρίς αγάπη στη Γη. Περνούν γρήγορα στη λησμονιά ή όποτε τις θυμούνται, τις σκέφτονται αποκλειστικά με αρνητικά αισθήματα, πράγμα που χειροτερεύει ακόμη πιο πολύ τη δραματική κατάσταση που αντιμετωπίζουν στον άλλο κόσμο. Κάθε καλή σκέψη που τους απευθύνουν οι άνθρωποι της Γης ελαφρύνει τα βάσανά τους, ενώ αντίθετα κάθε κακή σκέψη τα αυξάνει, καθώς δεν μπορούν να

αμυνθούν ούτε να απαιτήσουν την αγάπη τους. Το αποτέλεσμα είναι ότι είτε η συμπάθεια είτε η αντιπάθεια έχουν αισθητό αντίκτυπο επάνω τους και αντίστοιχα ή διευκολύνεται ή δυσκολεύει ο αγώνας της ψυχής να ανέβει ψηλότερα.

Οι ψυχές που πρέπει να στερηθούν τελείως την αγάπη των γήινων ανθρώπων βρίσκονται τελείως μόνες τους σε ένα ζοφερότατο περιβάλλον και η δυστυχία τους είναι απερίγραπτη. Γι' αυτό είναι αυτές που χρειάζονται περισσότερο να τις μνημονεύουν οι άνθρωποι της Γης στην προσευχή τους, ούτως ώστε να αισθανθούν στην ύπαρξή τους τη δύναμη της αγάπης και έτσι να δρομολογηθεί μία μεταμόρφωση στο εσωτερικό τους. Γιατί έτσι και αγγίξει για λίγο μία στοργική σκέψη τέτοιες μοναχικές ψυχές, αμέσως αντιδρούν στρέφοντας την προσοχή τους προς την πηγή της συγκεκριμένης σκέψης και πλησιάζοντας το άτομο που τις σκέφτηκε με συμπόνια παρακολουθούν το χαρακτήρα του, τις πράξεις και τον τρόπο της σκέψης του. Ασφαλώς δεν πρόκειται ποτέ να ενοχλήσουν τον άνθρωπο εκείνο που τους κάνει καλό παρ ' όλο που οι ίδιες δεν έχουν παρά λίγα καλά αισθήματα. Ωστόσο, η διαπίστωση ότι η μαρτυρική τους κατάσταση απαλύνεται. όταν βρίσκονται στο περιβάλλον τέτοιων ανθρώπων και ότι με την προσευχή τους για τις ψυχές του σκότους νιώθουν αισθητή ανακούφιση τις βάζει σε σκέψεις για την αιτία αυτού του γεγονότος. Με τον τρόπο αυτό συνειδητοποιούν ότι η αγάπη είναι το μόνο μέσο που μπορεί να βελτιώσει την κατάστασή τους. Όταν δε μια τέτοια ψυχή φτάσει σε αυτή τη συνειδητοποίηση, τότε μαλακώνει και γίνεται αλληλέγγυα με τις άλλες ψυχές και έτσι ξεφεύγει από την τραγική κατάστασή της.

Οι ψυχές που πρέπει να στερηθούν τελείως την αγάπη των γήινων ανθρώπων βρίσκονται τελείως μόνες τους σε ένα ζοφερότατο περιβάλλον και η δυστυχία τους είναι απερίγραπτη. Γι' αυτό είναι αυτές που χρειάζονται περισσότερο να τις μνημονεύουν οι άνθρωποι της Γης στην προσευχή τους, ούτως ώστε να αισθανθούν στην ύπαρξή τους τη δύναμη της αγάπης και έτσι να δρομολογηθεί μία μεταμόρφωση στο εσωτερικό τους.

Σαν συμπέρασμα, οι άνθρωποι στη Γη μπορούν να λυτρώσουν αμέτρητες ψυχές από τη δυστυχία τους, εάν προσπαθήσουν να μπουν στη θέση τους και να συναισθανθούν την αδυναμία τους. Γιατί έτσι κι έχουν έστω μία σπίθα αγάπης μέσα τους, θα πρέπει ο πόνος αυτών των ψυχών να τους αγγίζει και να ξυπνά τη θέλησή τους να τις βοηθήσουν. Χρειάζεται απλά να συμπεριλάβουν στις προσευχές τους αυτές τις δυστυχισμένες ψυχές, που δεν έχουν τη δύναμη να βοηθήσουν τον εαυτό τους, παρακαλώντας τον Θεό να τους δείχνει έλεος και ευσπλαχνία. Επίσης χρειάζεται να τους στέλνουν διαρκώς την αγάπη τους και να μην τις σκεφτούν ποτέ με αρνητικά αισθήματα, για να μη μεγαλώσουν ακόμη περισσότερο το μαρτύριό τους. Γιατί τότε η ψυχή διατρέχει τον κίνδυνο να σκληρύνει τελείως και να νεκρώσει κάθε καλό αίσθημα μέσα της. Επειδή, λοιπόν, ο προορισμός των ψυχών είναι να λυτρωθούν, σε αυτό μπορούν όλοι οι άνθρωποι στη Γη να συνεισφέρουν ανεκτίμητα πολλά.

Αμήν

Η ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΖΩΗ
Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ, Ο ΔΡΟΜΟΣ ΩΣ ΤΟ ΘΕΟ

ΠΩΣ ΣΥΝΔΕΟΜΑΣΤΕ ΜΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ;

Μια βαθύτερη κατάσταση στην πνευματική προσευχή είναι η συνειδητή στροφή των σκέψεων προς τον κόσμο του πνεύματος, σύμφωνα με το παρακάτω κείμενο της Μπέρτα Ντούντε από τις 24.9.1961:

«Κάθε φορά που μπορώ να σας μιλήσω, μεταφέρεστε στον κόσμο του πνεύματος. Τότε οι διδασκαλίες που παίρνετε είναι καθαρά πνευματικές, δεδομένου ότι προσλαμβάνετε μία πνευματική γνώση που υπερβαίνει σε ασύγκριτο βαθμό κάθε γήινη, γιατί ασφαλώς με τον ανθρώπινο νου δεν μπορεί να αποκτηθεί μία τέτοια γνώση που είναι ουσιαστικά μία δύναμη που ρέει από Μένα σε σας. Όμως αυτή τη ροή της δύναμης τη δέχεται μόνο ο αναζητητής που θέλει και ο ίδιος να αποκτήσει πνευματική γνώση, γιατί το πνεύμα μπορεί να μιλήσει πάλι μόνο στο πνεύμα, ενώ όταν κάποιος προσλαμβάνει μία πνευματική γνώση αποκλειστικά και μόνο με το νου του, είναι δυνατό να μην του κάνει καμία απολύτως εντύπωση.

Σε πρώτη φάση ο νους πρέπει να μείνει ανενεργός, αυτό όμως δεν σημαίνει ότι δεν μπορεί να επεξεργαστεί αυτή τη γνώση, αντίθετα μάλιστα έχει χρέος να το κάνει. Αλλά στην αρχή, προτού ενεργοποιηθεί ο εγκέφαλος, η προσοχή πρέπει να στραφεί αποκλειστικά στο τι αισθάνεται η καρδιά.

…Επομένως, πρέπει κάποιος πρώτα να μεταφερθεί με τη θέλησή του στο πνευματικό βασίλειο μέσω των σκέψεών του, για να μπορέσει να του μεταδοθεί από εκεί η γνώση και αυτό ισχύει όχι μόνο για τον άμεσο παραλήπτη του Λόγου Μου, αλλά επίσης και για εκείνους που τον διδάσκονται έμμεσα από τους απεσταλμένους Μου... Σπάνια όμως υπάρχει αυτή η προθυμία στους ανθρώπους και παρ ' όλο που η εγκεφαλική σκέψη δεν τους δίνει πλήρη ικανοποίηση, δεν στρέφονται προς τον εσωτερικό δρόμο. Γιατί η πίστη τους είναι πολύ αδύνατη, οπότε ούτε συνδέονται και μαζί Μου με τις σκέψεις τους... Προφανώς, μία απάντηση μπορώ να δώσω μονάχα όταν Με ρωτήσουν, δεδομένου ότι πρέπει να έχει προηγηθεί μία ερώτηση που να Μου αποδεικνύει καταρχάς τη θέληση του ενδιαφερόμενου να διαφωτιστεί πνευματικά. Πρέπει πρώτα ο άνθρωπος να αποσπαστεί συνειδητά από τον γήινο κόσμο· με άλλα λόγια, οφείλει να κάνει την υπέρβαση προς το υπερκόσμιο βασίλειο και με τις σκέψεις του να ασχοληθεί με ερωτήματα τέτοια που δεν μπορούν να του Απαντηθούν από καμία γήινη πλευρά...

Αυτή δε η σύντομη αποστασιοποίηση από τον κόσμο είναι βέβαιο ότι θα αποβεί σε όφελος του και ευλογία. Γιατί τότε Εγώ παρεμβαίνω συλλαμβάνοντας κάθε σκέψη που κατευθύνεται προς τον πνευματικό χώρο και ωθώ τον αναζητητή της αλήθειας να θέσει και άλλα ερωτήματα τα οποία του απαντώ μέσω των σκέψεών του, για όσο βέβαια διατηρεί ενεργή αυτή τη σύνδεση.

Δεν είναι απαραίτητο να επικαλεστεί κάποιος συνειδητά τον Θεό και Δημιουργό του, αλλά μπορεί απλά να αναρωτηθεί για το λόγο και το σκοπό της δικής του ύπαρξης στη Γη. Και μία τέτοια σκέψη εκτείνεται ήδη ως το πνευματικό βασίλειο από όπου παίρνει και απάντηση. Η μόνη προϋπόθεση είναι να Θέλει κάποιος πραγματικά να διαφωτιστεί, γιατί διαφορετικά οι ερωτήσεις του δεν έχουν καμία αξία, δεδομένου ότι ο πρωταρχικός όρος για *να* λάβει την αλήθεια είναι να το επιθυμεί στα σοβαρά.

Δεν είναι απαραίτητο να επικαλεστεί κάποιος συνειδητά τον Θεό και Δημιουργό του, αλλά μπορεί απλά να αναρωτηθεί για το λόγο και το σκοπό της δικής του ύπαρξης στη Γη. Και μία τέτοια σκέψη εκτείνεται ήδη ως το πνευματικό βασίλειο από όπου παίρνει και απάντηση. Η μόνη προϋπόθεση είναι να Θέλει κάποιος πραγματικά να διαφωτιστεί.

Χαίρομαι ιδιαίτερα μάλιστα με εκείνους που ανταποκρίνονται στο παραμικρό ερέθισμα, γιατί είναι συνεχώς σε αναζήτηση απαντήσεων και γι ' αυτό παίρνουν συνεχώς το δρόμο προς τη δική Μου κατεύθυνση, προς το χώρο του πνεύματος· δεν θέλουν δηλαδή να πάρουν από άλλους ανθρώπους τη γνώση που Θα τους δώσει τη σωστή απάντηση στα ερωτήματά τους παρά πηγαίνουν κατευθείαν στην Πηγή της Αλήθειας, αν και ακόμη αυτό γίνεται ασυνείδητα. Γιατί μπορεί ορισμένοι που δεν πιστεύουν ακόμη, να εμφορούνται από την επιθυμία να ανακαλύψουν την αλήθεια και τέτοιοι άνθρωποι σύντομα θα μπορέσουν να πιστέψουν και να πάρουν συνειδητά πλέον το δρόμο προς τον Θεό και Δημιουργό τους.

Το μόνο δε που χρειάζεται είναι να στρέψει κανείς τα νώτα του στον κόσμο, δηλαδή μέσα σε όσο δυνατόν μεγαλύτερη ησυχία, να βυθιστεί σε πνευματικές σκέψεις, γιατί μονάχα έτσι μπορεί κανείς να βρει πρόσβαση προς την περιοχή του πνεύματος... Γιατί το βασίλειό Μου δεν είναι αυτού του κόσμου... Αντίθετα, ο κόσμος είναι το βασίλειο του αντιπάλου Μου, που δεν πρόκειται ποτέ να σας δώσει την αλήθεια, απεναντίας προσπαθεί να την υπονομεύσει αναμειγνύοντάς την με πλάνες. Την απαιτούμενη ησυχία όμως πρέπει να την αναζητήσετε με δική σας πρωτοβουλία, δηλαδή πρέπει να ενεργήσετε με την ελεύθερη βούλησή σας, δεδομένου ότι δεν μπορώ να σας κάνω να πιστέψετε παρά τη Θέλησή σας. Την πίστη πρέπει να την αποκτήσετε από μόνοι σας, προκειμένου να μπορώ να την εκτιμήσω κι Εγώ αναλόγως. Και αυτό απαιτεί να ζει κανείς μία ζωή με αγάπη. Η αγάπη τον συνδέει

μαζί Μου, διότι "όποιος παραμένει στην αγάπη, παραμένει μέσα σε Μένα και Εγώ μέσα σε αυτόν...». Όποιος έχει αγάπη βρίσκει το δρόμο προς Εμένα, με τις σκέψεις του μεταφέρεται συχνά ως το βασίλειο που μ' όλο που είναι ακόμη κλειστό γι' αυτόν όμως ασυνείδητα τον ελκύει, γιατί η αγάπη επιδιώκει πάντα να ενωθεί με την Αιώνια Αγάπη.

Όποιος αγαπά θα μπορεί και να πιστέψει, εάν το θέλει...

Ωστόσο δεν ασκείται καμία βία στη θέλησή του, την απόφασή του να έρθει σε Μένα πρέπει να την πάρει ελεύθερα... Ο άνθρωπος οφείλει να αναγνωρίσει το Δημιουργό, το μεγαλύτερο Πνεύμα του απείρου, σαν τη δύναμη που έπλασε και αυτόν τον ίδιο. Θα πρέπει δηλαδή να αισθάνεται συνδεδεμένος με αυτή τη δημιουργική Δύναμη και να επιδιώκει να την πλησιάσει... Και η καλή του θέληση θα τον οδηγήσει απαρέγκλιτα στο να πιστέψει, τη δε πίστη του αυτή δεν θα θελήσει ποτέ πια να τη χάσει. Τότε λοιπόν μπορώ και Εγώ να τον κάνω δικό Μου επενεργώντας πάνω του μέσω του πνεύματος και επιπλέον θα μπορώ επίσης να του μιλήσω ανάλογα με το πόσο δυνατή είναι η εσωτερική του επιθυμία... Από εκεί και πλέον το πνευματικό βασίλειο δεν τον αφήνει πια μόνο του, όλες οι φωτεινές οντότητες προσπαθούν να τον βοηθήσουν στην πνευματική του άνοδο, ενώ Εγώ ο Ίδιος έχω αποκτήσει ακόμη ένα παιδί που Με αναγνώρισε αυτόβουλα ως Πατέρα και γι ' αυτό δεν πρόκειται ποτέ να το εγκαταλείψω...

Αμήν

***

Για τον άνθρωπο που θέλει να φτάσει στον Θεό, ο μοναδικός δρόμος σωτηρίας και τελείωσης είναι η ωριμότητα και η τελειοποίηση που κατακτιέται με μία ζωή αδιάκοπης προσευχής.

Μία ζωή προσευχής, όμως, η οποία εκφράζεται με την αληθινή έμπρακτη αγάπη, αφού ο Θεός είναι η ίδια η αιώνια, αψεγάδιαστη και έμπρακτη αγάπη.

«Όποιος είναι κοντά Μου, μέσα στην καρδιά του, είμαι κι Εγώ διαρκώς δίπλα του. Κι είναι κι αυτός διαρκώς δίπλα μου. Εδώ μέσα κρύβεται η ουσία και η αληθινή μακαριότητα των ουρανών.

Το βασίλειό Μου βρίσκεται μέσα στη μικρή καρδιά του κάθε ανθρώπου. Όποιος θέλει λοιπόν να μπει στο βασίλειό Μου, πρέπει να μπει μέσα στην ίδια του την καρδιά και να φτιάξει εκεί ένα λιμανάκι της γαλήνης, που λέγεται ταπεινοσύνη, αγάπη και ευχαρίστηση. Έτσι και το φτιάξει σύμφωνα με την τάξη το λιμανάκι του, έχει φτιάξει την ευτυχία του για πάντα. Αν διαθέτετε μία καρδιά όλο αγάπη για Μένα και για τ ' αδέλφια σας, καθώς και ένα πνεύμα δραστήριο και φιλόπονο, έχετε βάλει μοναχοί σας τις βάσεις για την αληθινή, παντοτινή ευδαιμονία.

Το βασίλειό Μου βρίσκεται μέσα στη μικρή καρδιά του κάθε ανθρώπου. Όποιος θέλει λοιπόν να μπει στο βασίλειό Μου, πρέπει να μπει μέσα στην ίδια του την καρδιά και να φτιάξει εκεί ένα λιμανάκι της γαλήνης, που λέγεται ταπεινοσύνη, αγάπη και ευχαρίστηση.

Γι ' αυτό μη φανταστείτε τον ουρανό Μου κάπου πολύ μακριά, γιατί είναι πολύ κοντά σας. Η όλη απόσταση είναι το πολύ τρεις παλάμες. Είναι η απόσταση απ ' το κεφάλι ως το κέντρο της καρδιάς! Άμα καλύψετε αυτή την κοντινή απόσταση, έχετε μπει ολότελα μέσα! Μη φανταστείτε λοιπόν πως θ ' ανεβούμε πάνω απ' τ ' αστέρια. Αλλά να σκέφτεστε πως θα κατέβουμε μέχρι την καρδιά μας. Εκεί θα βρούμε τον παράδεισό μας και την αληθινή αιώνια ζωή».

(Ο Ιησούς στο «Μεγάλο Ευαγγέλιο του Ιωάννη»
του Λόρμπερ)
«Η ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΖΩΗ»

9. ΠΩΣ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ;

«…Το χάρισμα της θεραπείας αρρώστων ή πραγματοποίησης άλλων θαυμάτων δεν μπορεί να το διδαχτεί κανείς. Μπορεί όμως να το αποκτήσει, εφόσον ανοιχτεί απέναντι στο Φως και στη Δύναμη που εκπηγάζει απευθείας από την Πρωταρχική Πηγή Φωτός και Δύναμης. Αυτό γίνεται όταν ο άνθρωπος απευθύνεται απευθείας στον Θεό και Τον παρακαλεί γι’ αυτό. Πρέπει να έχει συνάμα την ακλόνητη πίστη ότι μπορεί να λάβει άμεσα από τον Θεό Φως και Δύναμη και να θέλει με καρδιά γεμάτη αγάπη να αξιοποιήσει το χάρισμά του προκειμένου να ευλογηθούν εκείνα που δεν έχουν καθόλου Φως και Δύναμη».

Μπέρτα Ντούντε

Αρ. 5661 27-4-1953

«Πώς το αντιλαμβάνεσαι ότι η ψυχή σου έχει γίνει ένα με το αληθινά θεϊκό πνεύμα που έχει στο εσωτερικό της; Το αντιλαμβάνεσαι πανεύκολα από μόνος σου, όταν δεν θα βλέπεις πια μέσα σου ούτε ίχνος από αλαζονεία, περιττή φιλοδοξία, δοξομανία, φθόνο, απληστεία, μανία αυτοπροβολής, φιλαυτία. Αλλά αντί γι αυτά θα νιώθεις ζωντανά κι αληθινά ακόμη μεγαλύτερη αγάπη για το διπλανό σου και για τον Θεό και θα σου δίνει αληθινή, εγκάρδια χαρά το να έχεις μοιράσει όλη σου την περιουσία σε περίπτωση ανάγκης σε αδέρφια σου που βρίσκονται σε πολύ δύσκολη κατάσταση. Όταν, μάλιστα, θα φτάσεις στο σημείο να στεναχωριέσαι ειλικρινά εάν δεν μπορείς να βοηθήσεις κάποιο φτωχό και όταν ο Θεός θα είναι τα πάντα για σένα ενώ η Γη με όλους της τους θυσαυρούς ένα σκέτο τίποτα, τότε η ψυχή σου θα είναι ήδη απολύτως ένα με το Πνεύμα του Θεού στο εσωτερικό της. Τότε έχει αποκτήσει η ψυχή την τέλεια, αιώνια ζωή, είναι σοφή και επιπλέον έχει τη δύναμη να κάνει θαύματα μόνο με τη θέλησή της, εάν είναι αναγκαίο.

[6]Και ασφαλώς ο αληθινός θαυματουργός δεν κάνει ένα θαύμα για να αποσπάσει το θαυμασμό του χαζού και τυφλού κόσμου ή για να κερδίσει κάτι που μόνο για τον υλικό κόσμο έχει αξία. Αλλά το κάνει με σκοπό να δείξει στους συνανθρώπους του τον αληθινό δρόμο της ζωής, να τους δώσει θάρρος και εμπιστοσύνη στον αγώνα τους ενάντια στα κακά πάθη αυτού του κόσμου. Επιπλέον, το κάνει για να τους δείξει την αληθινή αιτία, την αξία και το σκοπό αυτής της ζωής, ώστε με αυτό τον τρόπο να τους φέρει από ένα πολύ σύντομο δρόμο εκεί όπου τους έχει προορίσει ο Θεός, δηλαδή στην αληθινή, την αιώνια ζωή και την υπέρτατη ευδαιμονία της».

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ V, 51

Στα κεφάλαια V/82 και 83 ο Ραφαήλ εξηγεί βαθύτερα τη φύση των αγγέλων σε σύγκριση με τη φύση των παιδιών του Θεού. Επίσης αναλύει την τελειοποίηση και τη θαυματουργική δύναμη που προκύπτουν από την αγάπη για τον Θεό και τον πλησίον με τα παρακάτω λόγια:

[5] Όσο περισσότερο υιοθετείς με την καρδιά σου την αναγνωρισμένη καθαρά θεϊκή βούληση και την έχεις κάνει μόνιμο οδηγό στη ζωή σου -μέσα στην καρδιά σου, εννοείται- τόσο πιο θαυμαστά αποτελέσματα θα πετυχαίνει η θέληση που σου δίνει ο Θεός.

[6] Το να σου είναι απλώς γνωστή, να αναγνωρίζεις και να επαινείς την αναγνωρισμένη θεϊκή βούληση δεν σε ωφελεί σε τίποτα, αφού δεν είναι παρά μία κενή τιμή για το μεγαλειώδες και θαυμαστό γίγνεσθαι που εκδιπλώνεται μπροστά στα μάτια σου. Φυσικά αντιλαμβάνεσαι το καλό, το ωραίο και το ανώτερο στοιχείο του και το ξέρεις καλά πως προέρχεται από τη γνώση και τη θέληση του καλλιτέχνη που τα έχει κάνει όλα αυτά. Εάν υποθέσουμε λοιπόν ότι και εσύ διέθετες τις γνώσεις για

να τα κάνεις, αλλά όχι τη θέληση του αριστοτέχνη αυτού, θα μπορούσες άραγε μόνο με τις γνώσεις σου να δημιουργήσεις κάτι; Ή και αντίθετα, εάν είχες λίγο ως πολύ τη θέληση του καλλιτέχνη, όχι όμως την έμπνευσή του ούτε την επιτηδειότητα που έχει αποκτήσει με τον κόπο και το ζήλο του, θα ήσουν σε θέση να καταφέρεις κάτι;

[7] Σου λέω λοιπόν ότι γι’ αυτό χρειάζεται μία πολύ αληθινή γνώση, μία θεόπνευστη ακλόνητη θέληση, και μία εξαιρετική ικανότητα για να γίνει αυτή πράξη. Τότε ασφαλώς μπορείς να διατάξεις ένα βουνό: “σήκω και πέσε στη θάλασσα, στα πιο βαθιά νερά” και θα γίνει οπωσδήποτε αυτό που θέλεις.

[8] Αλλά μόνο με τη γνώση και τη σταθερή βούληση δεν γίνονται παρά λίγα ή και τίποτα. Μονάχα με τη δύναμη της αυθεντικής αγάπης για το Θεό και συνακόλουθα για τον πλησίον αποκτά κάποιος την ικανότητα να εφαρμόζει το θέλημα του Θεού που αναγνωρίζει μέσα στην καρδιά του. Γιατί αυτή η μόνη σωστή αγάπη γεννά στην ψυχή τη ζωντανή πίστη και μία αδιασάλευτη, σταθερότατη εμπιστοσύνη, χωρίς τις οποίες ούτε ο πιο αγνός άνθρωπος δεν πετυχαίνει παρά λίγα ή τίποτα.

(83[1]) Ας πάρουμε για παράδειγμα την περίπτωση που θα ήθελες να ξαναδώσεις σε ένα τυφλό το φως του μέσω της δύναμης της θεϊκής βούλησης που είναι μέσα σου. Εάν όμως θα αμφέβαλες έστω και λίγο ότι μπορεί να γίνει, το πράγμα θα ήταν ήδη καταδικασμένο σε αποτυχία και θα ήταν το μεγαλύτερο λάθος που μπορείς να κάνεις γιατί έτσι δεν πρόκειται να βρει ο τυφλός το φως του. Εάν όμως φλέγεσαι πραγματικά από έρωτα για τον Θεό τότε αυτό το ισχυρότατο πυρ αγάπης και ζωής όχι μόνο θα ζωντανέψει καταλυτικά την ψυχή σου, αλλά θα επεκταθεί πνευματικά με μία ακαταμάχητη ορμή πολύ πέρα από την ψυχική σου σφαίρα· έτσι δρώντας με τεράστια ισχύ θα επιτύχει ό,τι έχει αποφασίσει η θεϊκή βούλησή σου -εννοείται σε συνδυασμό με τη μέγιστη σοφία και ευφυία. Όταν τότε η θεόπνευστη βούλησή σου μαζί με την πανίσχυρη αγάπη του Θεού, που γεμίζει την ψυχή σου, εστιαστούν πάνω στον τυφλό, πρέπει στη στιγμή αυτός να βρει πλήρως το φως του. Γιατί μέσα στο ισχυρότατο φως και πυρ της αγάπης από τον Θεό νικιέται αναγκαστικά κάθε μορφή θανάτου, ακόμη και αυτός των ματιών που είναι νεκρά στο φως, αφού ασφαλώς χωρίς φως τα μάτια είναι νεκρά όσο και το σώμα χωρίς πνοή και σφυγμό. Με τον ίδιο τρόπο είναι επίσης δυνατό να αναστηθεί ένας νεκρός μέσα σε ένα λεπτό. Εφόσον η θεία βούληση και σοφία που εμπνέουν την καρδιά σου δεν είναι αντίθετες στο να αναστηθεί κάποιος νεκρός, το μόνο που χρειάζεται είναι να εστιάσεις την αγάπη σου για τον Κύριο πάνω του και θα ζωντανέψει τελείως.

[2] Γι’ αυτό όμως εσείς οι άνθρωποι χρειάζεστε να καταβάλλετε μεγάλη προσπάθεια και να ασκείστε με επιμονή. Γιατί πρέπει να κάνει κανείς την καρδιά του τόσο βαθύτατα ταπεινή που να μπορεί ανά πάσα στιγμή κατά βούληση να βυθιστεί σε βαθύτατη αγάπη για τον Θεό. Ο άνθρωπος που το μπορεί αυτό έχει τελειοποιηθεί ως άνθρωπος και γι’ αυτό ό,τι θέλει θα γίνει με τη βούληση του Θεού. Όταν είσαι έτσι εξοπλισμένος, μπορείς να δημιουργήσεις ένα κόσμο με τη θεϊκή σου βούληση και με τη δύναμη της θεϊκής αγάπης σου που με την πληρότητά της κάνει την καρδιά σου να φλέγεται από ζωή στον ύψιστο βαθμό και μετατρέπει την αύρα σου σε ένα αστραφτερό φως που επιδρά και φέγγει σε πολύ μεγάλη ακτίνα. Η σοφή επίγνωση που σου δίνει ο Θεός υποδεικνύει τότε στη θέλησή σου αυτό που πρέπει να γίνει και αυτό παίρνει απευθείας τη μορφή που εσύ έχεις προηγουμένως σκεφτεί σε βάθος, η οποία σχηματίζεται από την ουσία του ισχυρότατου φωτός αγάπης που εκπέμπεις. Με αυτό τον τρόπο μέσα σε λίγες στιγμές στέκεται μπροστά σου έτσι σχηματισμένος ένας ολόκληρος κόσμος, τον οποίο μάλιστα μπορείς τότε να τον στερεοποιήσεις και να τον διατηρήσεις, εφόσον κατέχεις πλήρως τη θεϊκή βούληση και αγάπη.

[3] Μα φυσικά δεν μπορείς να αποκτήσεις ευθύς εξ αρχής την πληρότητα της θεϊκής βούλησης μέσα σου, εάν δεν βάλεις ολοκληρωτικά πρώτα τον Θεό στην

καρδιά σου με αγνή, αληθινή αγάπη και δεν αποβάλλεις οποιαδήποτε άλλη αγάπη. Γιατί εάν ο Θεός δεν είναι μέσα σου με κάθε πληρότητα, δεν μπορεί ούτε να θέλει μέσα σου με κάθε πληρότητα.

[4] Ωστόσο το να αγαπάς τον Θεό με όλες σου τις δυνάμεις δεν είναι τόσο εύκολο όσο φαντάζεσαι. Πρώτα από όλα απαιτείται μία πολύ αγνή ζωή, σε συμφωνία με τους μωσαϊκούς νόμους. Όταν διαφόρων ειδών σφάλματα σε βάρος της τάξης καταστρέφουν αυτή την αγνότητα, τότε υποχρεωτικά φθίνουν επίσης όλες οι δυνάμεις που χρειάζονται για τη ζωή αφού έχουν γίνει υλικές και ως εκ τούτου είναι πια σαν νεκρές.

[5] Ένας άνθρωπος που έχει γίνει ανάπηρος για τη ζωή για αυτό το λόγο, είναι αδύνατο να αγαπάει τον Θεό με όλες τις ζωτικές του δυνάμεις, αφού αυτές έχουν πια πεθάνει συχνά στο μεγαλύτερο βαθμό. Ένας τέτοιος άνθρωπος πρέπει, πολλές φορές μάλιστα για αρκετά χρόνια, να επιδείξει την πιο συνεπή αυθυ- πέρβαση και να αποβάλλει όλες τις παλιές συνήθειες και τα πάθη του. Έτσι μόνο θα ξαναδώσει ζωή στις νεκρές δυνάμεις του και θα προσχωρήσει σταδιακά στη μεγαλύτερη δυνατή αγάπη για τον Θεό, πράγμα που φυσικά δεν είναι εύκολο για έναν άνθρωπο που έχει γίνει πολύ κοσμικός.

[6] Όταν ήδη ένας υγιέστατος άνθρωπος κοπιάζει πολύ για να ανέβει σε ένα ψηλό βουνό και του φαίνεται πολύ δύσκολο, πόσο μάλλον θα είναι δύσκολο για έναν αρθριτικό που με τις πατερίτσες του δεν μπορεί καλά καλά να περπατήσει πια στο ίσιωμα. Παρ’ όλα αυτά, εάν ήθελε πραγματικά στα σοβαρά ένας αρθριτικός να ανέβει σε ένα ψηλό βουνό, θα έπρεπε να βρει πρώτα ένα υγιή και ρωμαλέο οδηγό που θα ήταν σε θέση να τον βοηθήσει σημαντικά. Τότε σίγουρα ο αρθριτικός θα τα κατάφερνε αποσπώντας μάλιστα τεράστιο όφελος από την ανάβαση.

[7] Αναμφίβολα θα ίδρωνε πολύ για να το καταφέρει και ασφαλώς όσο πιο ψηλά θα ανέβαινε τόσο περισσότερο θα τον έλουζε ο ιδρώτας. Αλλά με τον τρόπο αυτό θα απέβαλε τις τοξικές ουσίες της αρθρίτιδάς του, θα ξαναζωντάνευε τα πεθαμένα μέλη του και έτσι στο τέλος, βέβαια μετά από μία πολυήμερη, κοπιαστική πορεία, θα ανέβαινε τελείως υγιής στην πιο ψηλή κορυφή του βουνού. Τι καταπληκτική αποφασιστικότητα πρέπει να έχει όμως ένας αρθριτικός για να ανέβει π.χ. στην πιο ψηλή κορυφή του Αραράτ! Εντούτοις μία τέτοια ανάβαση θα ήταν ευκολότερη σε σύγκριση με την ανάβαση ενός πνευματικού βουνού για έναν πολύ εκκοσμικευμένο άνθρωπο, η οποία είναι η τέλεια ταπεινοσύνη και η απόλυτη αυθυπέρβαση.

[8] Βέβαια ανοίγεις διάπλατα τα μάτια και λες μέσα σου: «Ωχ, ωχ, εάν έτσι έχουν τα πράγματα ελάχιστοι θα είναι εκείνοι που θα φτάσουν επί γης στην κορυφή της αληθινής τελείωσης, όσο για θαύματα, θα είναι πολύ δύσκολο να γίνουν!» Ασφαλώς δεν έχεις τελείως άδικο. Ωστόσο αυτόν τον καιρό υπάρχουν διαθέσιμοι ιδιαίτερα επιτήδειοι οδηγοί και με τη βοήθειά τους δεν είναι τόσο τρομερά δύσκολο να φτάσει κανείς, αν και ψυχικά ανάπηρος, στην πιο ψηλή κορυφή της ζωής στο πνευματικό Αραράτ γιατί θα έχει την πιο αξιόπιστη υποστήριξη και καθοδήγηση.

[9] Για τον καθένα που έχει έστω λίγη καλή θέληση τώρα είναι εύκολο να επιτύχει την τελείωσή του. Διότι ο Κύριος ευδόκησε όχι μόνο να στείλει αυτή την εποχή στη Γη ουράνιους οδηγούς γεμάτους θεία δύναμη για να προετοιμάσουν και να καθοδηγήσουν τους ανθρώπους, αλλά επιπλέον, ενσαρκώθηκε ο Ίδιος για να θεραπεύσει εσάς τους ανάπηρους ανθρώπους, να σας δείξει τη βούλησή Του και να σας διδάξει να Τον αγαπάτε πάνω από όλα και τους άλλους σαν τον ίδιο σας τον εαυτό.

[10] Στο εξής δεν μπορεί κανένας πια να έχει αμφιβολία για το πώς θα αναγνωρίσει τη βούληση του Θεού. Ο καθένας θα ξέρει πως οφείλει να αγαπάει πάνω από όλα τον Θεό και πώς μπορεί να εμπνεύσει τέτοια αγάπη στην καρδιά του. Την

περίοδο αυτή σας δείχνουν καθαρά τους δρόμους γι' αυτό το στόχο κι όποιος θέλει να τους πορευτεί είναι αδύνατο να χαθεί. Με την πάροδο όμως των χρόνων και των αιώνων θα ξαναγίνει πιο δύσκολο να γνωρίσει κανείς τη θέληση του Κυρίου. Γιατί παράλληλα με τους σωστούς θα υπάρχουν επίσης πολλοί ψεύτικοι προφήτες που θα κάνουν θαύματα με τον ίδιο με εσάς τρόπο και έτσι θα επιβάλουν ακόμη και με τη βία πολλές εντελώς λανθασμένες αντιλήψεις για τον Θεό και για τις βουλές Του. Τότε θα υπάρχει μία μεγάλη δυστυχία στην ανθρωπότητα αυτής της Γης.

[11] Παρ' όλα αυτά ο Κύριος θα συνεχίζει να αφυπνίζει από καιρό σε καιρό νέους υπηρέτες οι οποίοι θα δείχνουν σε όσους είναι καλοπροαίρετοι την ανόθευτη θέληση του Θεού, όπως κάνουμε εμείς τώρα με σας. Μακάριοι είναι τότε εκείνοι που θα ενστερνιστούν τις διδασκαλίες τους, γιατί θα πετύχουν αυτό που τώρα εσείς μπορείτε να πετύχετε πανεύκολα. Μόνο δεν θα γίνονται πολλά θαύματα τότε διότι το Πνεύμα του Κυρίου θα διδάξει τους δικούς Του να είναι προσεκτικοί με αυτά για να μην προκαλέσουν τη μήνι και δεχτούν επίθεση από μία στρατιά από ψευτοπροφήτες και αναγκαστούν έτσι να πολεμήσουν με τα όπλα ενάντια στην κόλαση.

[12] Τους αληθινούς προφήτες της αλήθειας ο Κύριος θα τους αφυπνίζει πάντοτε πολύ ήσυχα και οι ίδιοι θα είναι σαν τα ήσυχα νερά και δεν θα κάνουν ποτέ κάποιο αισθητό θόρυβο στον κόσμο. Αντίθετα εκείνοι που θα κάνουν θόρυβο δεν θα κατέχουν την αλήθεια ούτε το Λόγο του Πνεύματος.

[13] Οι αληθινοί προφήτες θα είναι βέβαια επίσης σε θέση να κάνουν θαύματα, όμως χωρίς κανένα θόρυβο. Ο κόσμος δεν θα το παίρνει είδηση, μόνο οι αληθινοί φίλοι του Θεού θα το ξέρουν καμιά φορά για να παρηγορούνται ενδόμυχα οι ίδιοι.

[14] Τώρα γίνονται θαύματα για χάρη των σκληροκέφαλων Ιουδαίων και των ειδωλολατρών για να μην μπορεί να πει κάποιος στο τέλος ότι δεν δόθηκαν σημάδια από τους ουρανούς για επικύρωση αυτής της εντελώς νέας διδασκαλίας. Σε εκείνες τις μελλοντικές εποχές όμως οι άνθρωποι θα ενδιαφέρονται περισσότερο για την πλήρη αλήθεια και όχι τόσο πια για αποδεικτικά σημάδια και θαύματα.

ΜΕΙ V, 82&83

«Ο κόσμος θέλει να δει θαύματα και το μεγαλύτερο απ' όλα τα θαύματα δεν το βλέπει…

Γιατί δεν είναι ένα θαύμα ότι μπορείτε ν' ακούσετε τη Φωνή του Θεού, ότι Εγώ ο Ίδιος μιλάω μαζί σας όπως μιλάει ένας πατέρας με τα παιδιά του; Δεν είναι ένα θαύμα ότι Εγώ ο Ίδιος σας διαφωτίζω σχετικά με ερωτήματα που απασχολούν έναν σκεπτόμενο άνθρωπο και μόνος του δεν μπορεί να απαντήσει; Δεν είναι ένα θαύμα ότι εσείς οι ίδιοι φέρετε μέσα σας το Μέγα Δάσκαλο, ο οποίος σας διδάσκει την αγνότατη Αλήθεια και σας δίνει τη Γνώση; Εσείς που αναζητάτε τον Θεό κάπου απόμακρα δεν θα συλλάβετε ποτέ αυτό το θαύμα και επομένως ούτε θα μπορέσετε να πιστέψετε. Γιατί αφού δεν Με αφήνετε να ενεργήσω μέσα σας ούτε Εγώ μπορώ να σας δώσω τη δυνατότητα να Με αναγνωρίσετε.

Το περιεχόμενο αυτών που διοχετεύονται από τους Ουρανούς στη Γη αποτελεί ένα οφθαλμοφανέστερο θαύμα από οποιοδήποτε υπερφυσικό γεγονός που θέλουν να βιώσουν οι άνθρωποι για να 'χουν «την απόδειξη ότι υπάρχει Θεός».

Να ξέρετε ότι όταν ακούτε τη Φωνή Μου είμαι Εγώ ο Ίδιος παρών και ότι αυτή η παρουσία Μου είναι αληθινά το πιο μεγάλο θαύμα, το οποίο όμως μόνο πολύ λίγοι πιστεύουν ή βιώνουν συνειδητά.

Γιατί ο κόσμος θέλει να βλέπει και να θαυμάζει, αντί να ακούει σιωπηλά και να ευγνωμονεί για κάθε αποκάλυψη, όσο μυστική κι αν είναι. Αλλά αυτό σημαίνει η παροχή του Λόγου Μου από τα ουράνια για τους ανθρώπους…

Αμήν»

Αρ. 4665 11-6-49

10. ΥΠΟ ΠΟΙΟΥΣ ΟΡΟΥΣ ΜΠΟΡΕΙ Ν' ΑΠΟΚΤΗΣΕΙ ΚΑΠΟΙΟΣ ΓΝΩΣΗ ΚΑΙ ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ;

«… Δεν έχουν τεθεί όρια στο πού μπορεί να φτάσει η γνώση του ανθρώπου. Γιατί σε όποιον ερευνά μαζί μ' Εμένα και με αντικείμενο Εμένα δεν του αποκρύπτω τίποτα, εφόσον με την πορεία του στη ζωή είναι άξιος να λάβει την Αλήθεια σε όλο της το εύρος. Με τη βοήθειά Μου μπορεί να ερευνήσει ακόμη και τέτοιους τομείς που είναι αδιερεύνητοι για τον ανθρώπινο νου, εφόσον αυτό επιδιώκει η θέλησή του. Παράλληλα όμως οφείλει η θέλησή του να επιδιώκει την τελειοποίησή του.

Γιατί θέτω όρους για να παράσχω την αμιγή Αλήθεια, τη Γνώση που μόνον Εγώ μπορώ να μεταλαμπαδεύσω. Και αυτούς τους όρους πρέπει να πληροί ο άνθρωπος: Το να καλλιεργήσει το είναι του ώστε να γίνει όλος αγάπη είναι η πρώτη προϋπόθεση. Γιατί διαφορετικά δεν θα ήταν άξιος και ούτε ικανός να προσλάβει τη Γνώση που του παρέχω. Πρώτα απ' όλα πρέπει να διαμορφώσει τον εαυτό του έτσι ώστε να γίνει ένα δοχείο για το θείο Πνεύμα. Τότε το Πνεύμα Μου θα τον εισάγει σε βαθύτερη Γνώση, τη Γνώση χωρίς όρια γι' αυτόν που θέλει να υπερβεί τα όρια που του θέτει η διάνοιά του».

Μπέρτα Ντούντε

Αρ. 4937 16-7-1950

11. ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΑΛΗΘΙΝΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΙΕΣ;

«… Τέτοια χαρίσματα όπως είναι η θεραπεία για τους πάσχοντες, η πραγματοποίηση θαυμάτων κλπ. δεν πρέπει να τα επιδιώκετε συστηματικά και μεθοδικά. Γιατί δεν είναι μία ικανότητα που μπορείτε να αποκτήσετε ασκούμενοι. Αλλά απλώς οφείλετε να μεγαλώσετε την αγάπη μέσα σας, πρέπει να αγωνιστείτε για την πνευματική τελειοποίησή σας, η οποία, όταν κατακτηθεί, αποδεικνύεται από τέτοιες ικανότητες.

Μόνο με την αγάπη γίνονται τα πάντα.

Όποιος μεταμορφώνει πλήρως τον εαυτό του σε αγάπη, και ως εκ τούτου έχει επίσης πειστεί γι' αυτό που πιστεύει, αντλεί από Μένα τον Ίδιο. Νιώθει ότι είναι παιδί Μου, ότι είναι ένα κομμάτι Μου και συνεπώς δεν μπορεί να σκεφτεί διαφορετικά, παρά ότι θα έχει επιτυχία σε κάθε ενέργειά του, αφού Εγώ βρίσκομαι στο πλευρό του…»

Μπέρτα Ντούντε

Αρ. 5358 9-4-1952

Αρ. 5142 1-6-51

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΩΝ ΨΕΥΔΟΠΡΟΦΗΤΩΝ

«… Αγάπη και πίστη είναι τα πρώτα απαιτούμενα για να υπάρχει θεία επενέργεια. Άλλωστε την αληθινή πίστη κι αγάπη δεν μπορεί κανείς να τις προσποιηθεί ή να διαψεύσει ότι υπάρχουν. Γι' αυτόν τον λόγο οδηγούν τον καθένα να κρίνει σωστά, αν

χρειάζεται να ελέγξει με ποιανού δύναμη γίνεται κάποιο θαύμα. Στην ύστερη εποχή πριν το τέλος θα χρειάζεται συχνά να γίνονται τέτοιοι έλεγχοι. Γιατί θα εκδηλώνονται δυνάμεις τόσο άνωθεν όσο κι από τον κάτω κόσμο, καθώς θα συμβαίνουν σημεία και θαύματα. Γιατί και ο αντίπαλός Μου επιδιώκει ν' αποκτήσει πιστούς και γι' αυτό εφοδιάζει τους υποτελείς του με μεγάλη δύναμη.

Τότε θα αποδειχτεί ότι μόνον η αγάπη δίνει φως και την ικανότητα να κρίνει κάποιος σωστά. Επίσης θα γίνει φανερό ότι θαύματα με τη θεία δύναμη θα μπορούν να πραγματοποιούν μονάχα εκείνοι που μένουν ακλόνητοι στην πίστη τους σ' Εμένα, το ζωντανό Θεό και λυτρωτή τους.

Συνάμα θα φανεί ότι όλες οι ενέργειες ανθρώπων με αντίθεη στάση πραγματοποιούνται με αντίθεες δυνάμεις, ότι είναι ψευδόχριστοι και ψευδοπροφήτες που πραγματοποιούν θαύματα κατ' εντολήν του Σατανά.

… Ο κόσμος, που κυριαρχείται από αυτόν, προσκυνάει εκείνους που είναι εξοπλισμένοι με τη δύναμή του. Όμως το δικό Μου βασίλειο δεν είναι αυτού του κόσμου.

Οι μαθητές Μου της έσχατης εποχής, οι απεσταλμένοι της αγάπης Μου, μέσω των οποίων ενεργώ και τους προικίζω με υπερφυσική δύναμη, μιλούν μόνο για το πνευματικό βασίλειο, διδάσκουν την αγάπη και υπογραμμίζουν το Ευαγγέλιό τους κάνοντας σημεία και θαύματα που μαρτυρούν για Μένα, το θείο Δάσκαλο…».

Αρ. 5358 17-2-1956

«ΣΗΜΕΊΑ ΚΑΙ ΤΈΡΑΤΑ» ΚΑΙ «ΕΜΦΑΝΊΣΕΙΣ ΑΓΊΩΝ»

Το μόνο που εντυπωσιάζει τον άνθρωπο είναι σημεία και τέρατα. Θέλει να έχει προσωπική εμπειρία από αυτά που του είναι κρυφά, καθώς κύρια επιθυμία του είναι να βιώσει ανεξήγητα φαινόμενα. Κι αυτά του φαίνονται τελικά πιο αξιόπιστα από τον καθαρό Λόγο του Θεού, ενώ στην πραγματικότητα ενισχύουν ακόμη παραπάνω το σκοτάδι και τις λαθεμένες δοξασίες. Γιατί δεν είναι άλλο από μηχανεύματα του πνεύματος του κακού το οποίο επιδιώκει να σπείρει τη σύγχυση και βρίσκεται κυρίως σε δράση εκεί όπου αισθάνεται την απειλή ότι θα επικρατήσει η καθαρή ουράνια αλήθεια. Γι' αυτό και το παραμικρό σπιθοβόλημα φωτός προσπαθεί να το σκεπάσει με πνευματικό σκοτάδι. Είναι σπάνιες οι περιπτώσεις όπου οι άνθρωποι στρατεύονται στη διάδοση της αλήθειας, ενώ αντίθετα ψέμα και πλάνη εξαπλώνονται με αστραπιαία ταχύτητα. Έτσι δεν διστάζουν να προσφέρουν στους συνανθρώπους τους μια τροφή που όχι μόνο δεν έχει καμία θρεπτική αξία για το πνεύμα, μα επιπλέον είναι και δηλητηριώδης.

Στην τελευταία εποχή πριν έρθει το τέλος η δράση του Σατανά είναι εμφανής, δεδομένου ότι μεταχειρίζεται μέσα με τα οποία εξαπατάει τις μάζες μιμούμενος τη χαρισματική ενέργεια του Θεού. Ο Θεός υποσχέθηκε στους ανθρώπους το Πνεύμα Του και την ενέργεια αυτή του Πνεύματός Του τη συνέδεσε με εξαιρετικά χαρίσματα του ελέους Του. Έτσι η θεία δύναμη εκδηλώνεται μέσα από άτομα τα οποία γνωστοποιούν το Λόγο Του και τα οποία είναι οι αληθινοί επίγειοι υπηρέτες Του και ως εκ τούτου θα πραγματοποιούν όντως θαυμαστά πράγματα όπως έκανε ο Ιησούς όταν ήταν στη Γη. Τέτοιοι αληθινοί πιστοί είναι ικανοί να θεραπεύουν αρρώστους και να απαλλάσσουν τους συνανθρώπους τους από κάθε μορφής παθήσεις... Καθώς

μάλιστα είναι γεμάτοι σοφία και δύναμη, *μπορούν* να δουν επίσης αυτά που θα στείλει ο Θεός πάνω στην ανθρωπότητα... Επιπλέον δε, θα κάνουν θαύματα όπως Εκείνος γιατί μέσα τους μπορεί να ενεργεί ο Ίδιος ο Θεός με το Πνεύμα Του, με το σκοπό να παρακινήσει τους ανθρώπους να πιστέψουν και να μεταστραφούν προτού να είναι πολύ αργά...

Όλα αυτά τα φαινόμενα ωστόσο δεν ελκύουν ιδιαίτερα την προσοχή του κόσμου αφού δεν γίνονται καν γνωστά στη δημοσιότητα, καθώς γενικά θεωρούνται αναξιόπιστα. Και για ένα άλλο λόγο, επειδή ό,τι είναι θεϊκό - πνευματικό δεν επιβάλλεται πιεστικά ούτε επιζητά ποτέ να προβληθεί ενάντι ανθρώπινη θέληση. Με τον ίδιο τρόπο όμως που δρα ο Θεός δρα και ο αντίπαλός του την περίοδο πριν έρθει το τέλος, χρησιμοποιώντας τη δύναμη που διαθέτει για να εξαπατήσει τον κόσμο με κάθε είδους οφθαλμαπάτες. Κι εντούτοις τέτοια ψευδαισθητικά φαινόμενα βρίσκουν απήχηση στις μάζες. Έτσι θα εμφανίζεται πάντοτε σαν άγγελος του φωτός, θα παραπλανά

Με τον ίδιο τρόπο όμως που δρα ο Θεός δρα και ο αντίπαλός του την περίοδο πριν έρθει το τέλος, χρησιμοποιώντας τη δύναμη που διαθέτει για να εξαπατήσει τον κόσμο με κάθε είδους οφθαλμαπάτες.

και θα βαυκαλίζει τα πλήθη. Θα τους ξεγελάει παρουσιάζοντάς τους αυτά που θέλουν να δουν, γιατί *η δική τους επιθυμία* να βιώσουν εντυπωσιακά πράγματα του δίνει το έρεισμα

για να κάνει ψεύτικα θαύματα και να διαδίδει κάθε είδους πλάνες.

Οι άνθρωποι που κατασκευάζουν μέσα τους είδωλα είναι αυτοί που δίνουν στο σατανά τα μέσα με τα οποία μπορεί να δράσει. Είναι δε πολύ πιο δύσκολο να τους πείσει κανείς ότι έχουν πέσει θύμα του αντίθεου από το να τους κάνει να πιστέψουν τέτοιες φενάκες. Γιατί ο Σατανάς φροντίζει επίσης ώστε η μεγάλη μάζα να τα πληροφορείται όλα αυτά και να έλκεται όλο και πιο πολύ από τα θαύματα των ψεύτικων χριστών και προφητών. Στην ουσία πρόκειται για φαινόμενα τα οποία εν μέρει είναι ψεύτικα και εν μέρει προκύπτουν από τη θέληση των ίδιων των ανθρώπων, επειδή με τη θέλησή τους και την πίστη τους στην πλάνη υποθάλπουν τη δράση του κακού, αφού έτσι δεν χρειάζεται καμιά σημαντική δύναμη του για να εμφανίσει τέτοια ψεύτικα θαύματο από την πλευτά.

Ο Θεός όμως δεν επηρεάζει κατ' αυτόν τον τρόπο τους ανθρώπους ούτε εκμεταλλεύεται εκείνους που έχουν πάρει τόσο λάθος δρόμο με τη σκέψη τους ώστε δεν μπορούν από μόνοι τους να ξεχωρίσουν το αληθινό από το ψεύτικο. Αντίθετα Αυτός ενεργεί χωρίς τυμπανοκρουσίες, εκχύει το Πνεύμα Του πάνω από κάθε σάρκα, νέοι και νέες θα μιλούν κατ' εντολή Του και θα διαδίδουν τη θεϊκή αλήθεια. Ποτέ δεν πρόκειται όμως να καλλιεργήσει ήδη υφιστάμενες πλάνες, ούτε ποτέ θα ενισχύσει την πίστη των ανθρώπων σε αυτές. Μα κι ούτε πρόκειται βεβαίως ποτέ ανώτερες ή ανώτατες φωτεινές οντότητες να ζητήσουν να εξυμνείται το δικό τους όνομα...

Αλλά ο Σατανάς μπορεί να αποκτήσει ερείσματα εκεί όπου τα ανθρώπινα χέρια κατασκεύασαν διάφορα έργα με την εντελώς λανθασμένη άποψη ότι έτσι υπηρετούν το Θεό. Πρόκειται για έργα που σκοπό είχαν να ενισχυσουν ακόμη περισσότερο τις υφιστάμενες εσφαλμένες δοξασίες και επομένως προσφέρουν το κατάλληλο υπόβαθρο γι' αυτόν που είναι και θα παραμείνει όσο μπορεί ακόμη να δρα, ο πατέρας του ψεύδους και της πλάνης. Οι δε άνθρωποι που είναι τυφλοί στο πνεύμα όχι μόνο δεν αναγνωρίζουν τη δράση του, αλλά γίνονται επιπλέον όλο και πιο κλειστοί απέναντι στην απέναντι στην αλήθεια… και για το λόγο αυτό οι επιτυχίες που θα σημειώσει ο αντίθεος θα είναι μεγάλες, καθώς αυτή είναι η εποχή του τέλους.

Αμήν

Η ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΓΗΣ

Δ.

1.ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ Η ΕΣΧΑΤΗ ΕΠΟΧΗ;

Το ότι ζούμε σε μια κρίσιμη εποχή, μια εποχή μεγάλων πνευματικών και επίγειων αλλαγών, κανείς δεν θα θέλει να το αμφισβητήσει. Το ερώτημα που θα πρέπει να μας απασχολεί είναι: Πού θα καταλήξει αυτή η κατάσταση; Ωστόσο όλοι οι μεγάλοι παλιότεροι ή σύγχρονοι προφήτες και μύστες έχουν προφητεύσει κατά κύριο λόγο σχετικά με την εποχή μας και τις επικείμενες σημαντικότατες εξελίξεις στην ανθρωπότητα.

Ένα απόφθεγμα – κλειδί από τη νέα αποκάλυψη, το σύνολο δηλαδή των προφητειών που δόθηκαν άμεσα από το Λόγο τους τελευταίους αιώνες, θα μας βοηθήσει να καταλάβουμε καλύτερα τα επερχόμενα γεγονότα: «Όλα τα κακά που παρουσιάζονται οφθαλμοφανέστατα τώρα στον κόσμο, δεν τα έχω δημιουργήσει Εγώ παρά οφείλονται στην κατάχρηση της ελευθερίας της θέλησης από την πλευρά των ανθρώπων. Σαν ελεύθερα όντα, μπορούν να κάνουν ό, τι θέλουν, πρέπει όμως παράλληλα τις συνέπειες που προκύπτουν να τις βαρύνονται οι ίδιοι».

Συνεπώς τις παγκόσμιες εξελίξεις και τα επικείμενα γεγονότα θα πρέπει να τα θεωρήσουμε σαν μία αναπόφευκτη διαδικασία κάθαρσης και όχι σαν *«οργή Θεού»* ή *«θεία δίκη»*. Η κάθαρση αυτή είναι απαραίτητο να γίνει για να μπορέσει η ανθρωπότητα να περάσει σε μια τελείως νέα φάση της εξέλιξής της, μία ωριμότερη φάση κατά την οποία θα εναρμονισθεί περισσότερο με την αιώνια θεϊκή τάξη. Και κάθε άτομο χωριστά θα υποχρεωθεί κατά τη διάρκεια αυτής της κάθαρσης να λάβει θέση, να αποφασίσει δηλαδή με ποιές πνευματικές δυνάμεις θα συνταχθεί, εκείνες της φιλαυτίας, του εγωκεντρισμού, της αρχομανίας ή της υπέρβασης του εγώ, της αλληλεγγύης και της αγάπης.

Κάθε άτομο χωριστά θα υποχρεωθεί κατά τη διάρκεια αυτής της κάθαρσης να λάβει θέση, να αποφασίσει δηλαδή με ποιές πνευματικές δυνάμεις θα συνταχθεί, εκείνες της φιλαυτίας, του εγωκεντρισμού, της αρχομανίας ή της υπέρβασης του εγώ, της αλληλεγγύης και της αγάπης.

Κι αυτή η απόφαση θα καθορίσει τον μελλοντικό κλήρο του καθενός στην καθαρμένη γη.

Αυτός ο εσχατολογικός διαχωρισμός των πνευμάτων συναντά- ται σε όλες τις σημαντικές θρησκείες, τόσο στο Χριστιανισμό όσο και στο ισλάμ, το βουδισμό και στον ινδουισμό.

Στο τέλος μιας κοσμικής εποχής, μιας περιόδου λύτρωσης, οι αντίπαλες δυνάμεις του καλού και του κακού βρίσκονται αντιμέτωπες, πράγμα που οδηγεί σε μια επαναγέννηση του κόσμου, σε μια υψηλότερη βαθμίδα.

Η ιδέα της λύτρωσης που θα έρθει σαν επακόλουθο μιας καθαρτήριας κρίσης, μιας έσχατης ημέρας, ανήκει στο αρχετυπικό συλλογικό συνειδητό και υποσυνείδητο της ανθρωπότητας.

Στους Ιουδαίους, στους χριστιανούς, στους Ινδιάνους της Βόρειας Αμερικής και σε άλλες θρησκείες είναι ζωντανή η προσδοκία της έλευσης ενός Σωτήρα, ενός Μεσσία που θα έρθει στη γη. Σε σχέση με αυτόν το Μεσσία έχουν προφητευθεί συγκεκριμένα γεγονότα τα οποία θα προαγγείλουν και θα συνοδεύσουν τον ερχομό του. Ένα από αυτά τα σημάδια είναι η αύξηση των ισχυρών σεισμικών δονήσεων και άλλων φυσικών καταστροφικών φαινομένων.

Στη Βίβλο αναφέρεται ότι οι λαοί θα αλληλοπολεμώνται, σεισμοί θα πλήττουν την ανθρωπότητα και ότι εξαιτίας των δονήσεων θα μετατοπισθεί ο άξονας της γης.

Ολόκληρα βουνά θα μετακινηθούν από τη θέση τους, πόλεις θα εξαφανισθούν από το χάρτη και άλλες μεγάλες γεωφυσικές αλλαγές που θα μεταβάλλουν τη μορφολογία της γης θα συνοδεύσουν την επάνοδο του Μεσσία.

Με βάση αυτές τις χαρακτηριστικές ενδείξεις θα είμαστε σε θέση να αναγνωρίσουμε ότι έχει έρθει η εποχή του τέλους. Η εποχή του τέλους, ή σωστότερα, η τελευταία εποχή αυτής της περιόδου λύτρωσης που διανύουμε, είναι ζωτικής σημασίας για τον κάθε άνθρωπο, γιατί στο διάστημα αυτό θα αποφασισθεί εάν θα γίνουμε πολίτες του νέου κόσμου, ή εάν θα ζήσουμε στο μέλλον μέσα σε ασύλληπτα μαρτύρια.

«ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΩΡΑ»

2. ΤΙ ΜΑΣ ΕΠΙΦΥΛΑΣΣΕΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΣΤΗΝ ΕΣΧΑΤΗ ΕΠΟΧΗ;

Προφητείες της Μπέρτα Ντούντε σχετικά με τις επερχόμενες καταστροφές

...«Ακούστε αυτά που σας λέει το Πνεύμα του Θεού: οι ενορατικοί και οι προφήτες είναι επιλεγμένοι από Εμένα τον ίδιο, διότι τους έχει ανατεθεί μία μεγάλη και σημαντική αποστολή, να ειδοποιήσουν δηλαδή τους ανθρώπους για την επερχόμενη Κρίση του κόσμου και να τους προτρέψουν να ετοιμασθούν γι' αυτή.

Αυτοί οι ενορατικοί και προφήτες δεν μιλούν για λογαριασμό τους, παρά μόνο αναμεταδίδουν όσα τους φανερώνει το Πνεύμα Μου. Επομένως είναι σαν κατά κάποιον τρόπο να εκφράζομαι άμεσα Εγώ ο ίδιος, μόνο που πρέπει να χρησιμοποιήσω έναν μεσάζοντα για να μη σας στερήσω την ελευθερία των σκέψεων και των πράξεών σας. Συνεπώς μπορείτε να πιστέψετε, αλλά δεν είσαστε αναγκασμένοι να το κάνετε. Θα πιστέψετε, εάν αναγνωρίζετε το ενορατικό και προφητικό χάρισμα αυτών των μεσαζόντων, ενώ θα τους απορρίψετε εάν αμφιβάλλετε για την αποστολή τους.

Αλλά Εγώ θα σας διευκολύνω να τους πιστέψετε: θα φροντίσω να γίνει εμφανής η αποστολή τους αφήνοντας να συμβούν τα γεγονότα που προανήγγειλαν, τα οποία προηγούνται της Κρίσης. Θα φροντίσω να διαδοθούν αυτές οι προειδοποιήσεις ώστε να μπορούν οι άνθρωποι να λάβουν γνώση σχετικά, ώστε στη συνέχεια να ζήσουν την επαλήθευση τους, διότι όλα γίνονται έτσι όπως οι ενορατικοί και οι προφήτες τα προφήτεψαν επ' Ονόματί Μου.

Βέβαια όταν βρισκόμουν στη γη, είχα προειδοποιήσει τους ανθρώπους για τους ψευδομεσσίες και τους ψευδοπροφήτες. Επιπλέον είχα επισημάνει ότι και οι απεσταλμένοι του αντιπάλου Μου θα βυσσοδομούν και προειδοποιώ και τώρα πάλι τους ανθρώπους να μην πέσουν στις πλεκτάνες του, ούτε να δώσουν πίστη στις μηχανορραφίες του. Γιατί βρίσκεται εν δράσει και προσπαθεί με ασυνήθιστα επιτεύγματα, με θαύματα υλικής φύσης, να κάνει τους ανθρώπους να πιστέψουν ότι πρόκειται για ''δυνάμεις του ουρανού'' που εκδηλώνονται.

Αλλά ακριβώς η εκτεταμένη δράση του κατά την Εποχή του Τέλους καθορίζει τη δική Μου αντίδραση, πράγμα που σημαίνει ότι χρησιμοποιώ μέσα τα οποία αναθερμαίνουν τη χλιαρή πίστη ή την επαναφέρουν όπου αυτή έχει χαθεί. Κι αυτό δεν μπορεί να συμβεί παρά με την καθαρή Αλήθεια, η οποία πηγάζει από την Πηγή της Αλήθειας, ή πρέπει να φθάσει ως εσάς τους ανθρώπους μέσα από μεσάζοντες, επειδή εσείς οι ίδιοι δεν είσαστε σε θέση να τη λάβετε απευθείας. Γι' αυτό λοιπόν πληροφορώ τους ανθρώπους για όσα επίκεινται. Και όσους επέλεξα ΕΓΩ για να λειτουργήσουν σαν μεσάζοντες ανάμεσα σε ΕΜΕΝΑ και τους ανθρώπους, μπορείτε να τους αναγνωρίσετε ως αληθινούς προφήτες και να πιστέψετε τα λόγια τους. Προτίθεμαι δε να σας δώσω μια απόδειξη ότι μιλούν κατ' εντολή Μου προαγγέλλοντας σας αυτά που έρχονται, γιατί πολύ σύντομα ήδη θα κάνω να επαληθευθούν οι πρώτες προφητείες.

Η πιο σπουδαία αποστολή αυτών των ενορατικών και προφητών είναι η αναγγελία του επικείμενου τέλους, το οποίο έχει εξαιρετική σημασία για σας τους ανθρώπους και για το οποίο θα πρέπει να προετοιμάζεσθε. Εντούτοις σας

παραχωρείται ακόμη μια διορία, η οποία είναι αρκετή για να σώσετε την ψυχή σας από τον αφανισμό.

Γι’ αυτό το λόγο δεν θα καθυστερήσω για πολύ ακόμα, θα επιβεβαιώσω την αποστολή των ενορατικών και των προφητών, θα αφήσω τα γεγονότα να ακολουθήσουν τις προαγγελίες τους. Πριν έρθει το τέλος, θα κάνω τη γη να σεισθεί για να θυμίσω σε όλους τους ανθρώπους την ύπαρξή Μου, μέσα από ένα φυσικό καταστροφικό γεγονός το οποίο έχει επανειλημμένα προαγγελθεί σύμφωνα με το θέλημα Μου. Διότι Εγώ ο ίδιος τους ανέθεσα αυτή την αποστολή να μιλήσουν σαν αντιπρόσωποι Μου στη γη και αυτοί έχουν το χρέος να ειδοποιήσουν και να νουθετήσουν τους ανθρώπους, αντί Εμού.

Δεν θα πρέπει να θεωρείτε τον εαυτό σας ασφαλή μπροστά σε τέτοια γεγονότα τα οποία μαρτυρούν για μία ανώτερη Δύναμη. Θα πρέπει να τα φοβάστε και να πιστέψετε ότι ο Λόγος Μου είναι Αλήθεια, ότι Εγώ ο ίδιος μιλάω και έχω μιλήσει μέσω αυτών των ανθρώπων. Είναι γεγονός ότι βαδίζετε με πάσα βεβαιότητα προς μια εξαιρετικά δύσκολη περίοδο, εάν το έλεός Μου δεν σας πάρει πρωτύτερα από τη γη. Βρίσκεστε μπροστά σε μία αλλαγή κοσμικών εποχών και οφείλετε να διαμορφώσετε τη ζωή σας σύμφωνα με αυτή τη βεβαιότητα, περιμένοντας ένα αιφνίδιο τέλος, ένα τέλος ωστόσο το οποίο δεν χρειάζεται να φοβάται κανένας που καλλιεργεί συνειδητά τον εαυτό του, που ενδιαφέρεται περισσότερο για την ψυχή του από ό,τι για το γήινο σώμα του, γιατί ένας τέτοιος άνθρωπος δεν πρόκειται τίποτα να χάσει, παρά μόνο να κερδίσει».

Βρίσκεστε μπροστά σε μία αλλαγή κοσμικών εποχών και οφείλετε να διαμορφώσετε τη ζωή σας σύμφωνα με αυτή τη βεβαιότητα, περιμένοντας ένα αιφνίδιο τέλος, ένα τέλος ωστόσο το οποίο δεν χρειάζεται να φοβάται κανένας που καλλιεργεί συνειδητά τον εαυτό του, που ενδιαφέρεται περισσότερο για την ψυχή του από ό,τι για το γήινο σώμα του, γιατί ένας τέτοιος άνθρωπος δεν πρόκειται τίποτα να χάσει, παρά μόνο να κερδίσει.

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΤΑ ΠΕΠΡΩΜΕΝΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ
ΣΤ΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟ «ΠΡΟΦΗΤΕΙΕΣ ΤΗΣ ΝΤΟΥΝΤΕ»
ΚΑΙ «ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΩΡΑ!»

Ας δούμε τι λέει ο Λόρμπερ σχετικά:…. «Στη μεταγενέστερη εποχή, θα αφυπνισθούν και πάλι προφήτες, λίγο καιρό πριν μια μεγάλη κρίση. Εκείνοι δεν πρόκειται να κάνουν θαύματα. Θα δρουν απλά με τον αγνό λόγο, χωρίς να λαμβάνουν εμφανώς άλλη αποκάλυψη εκτός από αυτή του ζωντανού εσωτερικού Λόγου, μέσα από τα συναισθήματα και τις σκέψεις της καρδιάς τους. Τον καιρό εκείνο των τελευταίων οραματιστών και προφητών, τη γη θα την απειλεί μια συμφορά δίχως προηγούμενο. Μερικοί θα ακούσουν αυτούς τους απεσταλμένους Μου και θα καλυτερέψουν. Όμως ο πολύς κόσμος θα θεωρήσει ότι πρόκειται για αερολογίες παρανοϊκών και δεν θα τους πιστέψει, όπως γινόταν και με τους παλιούς προφήτες...».

...«Θα επικρατεί μια θλιβερή κατάσταση και κανένας άνθρωπος δεν θα μπορεί να καθοδηγήσει αξιόπιστα τους άλλους. 0 ένας θα φωνάζει: εδώ είναι η αλήθεια και ο άλλος θα λέει όχι, εκεί θα τη βρείτε! Όμως όλοι όσοι θα φωνάζουν έτσι, θα πλανώνται οικτρά. Οι αληθινοί προφήτες αφυπνίζονται από τον Θεό μέσα στη σιωπή και σαν τα γαλήνια νερά δεν θα κάνουν ποτέ θόρυβο μέσα στον κόσμο...».

… «Όταν θα έχουν περάσει λιγότερα από δυο χιλιάδες χρόνια από τώρα, η διδασκαλία Μου θα έχει θαφτεί τελείως στα βάθη της ύλης. Τότε θα αφυπνίσω και πάλι ανθρώπους οι οποίοι θα καταγράψουν λέξη προς λέξη όλα όσα συμβαίνουν τώρα εδώ (σ.σ. το Λόρμπερ και τους διαδόχους του) και θα τα παραδώσουν στον κόσμο μέσα σε ένα μεγάλο βιβλίο...».

...«Σε μια μελλοντική μεγάλη καθαρτήρια κρίση, θα δώσω ένα τέλος στην πόρνη της Βαβέλ με μια καταστροφή όπως έγινε τον καιρό του Νώε. Θα συμβούν μεγάλα σημεία στη γη, στη θάλασσα και στον ουρανό. Θα στείλω προφήτες οι οποίοι θα προφητεύουν μέσω του Λόγου Μου και θα προαναγγέλουν την επικείμενη

καταστροφή. Αλλά οι υπερφίαλοι άνθρωποι θα τους ειρωνεύονται και θα γελούν μαζί τους περνώντας τους για τρελούς. Αυτό όμως θα είναι το πιο σίγουρο σημάδι ότι η μεγάλη Κρίση πλησιάζει και θα εξολοθρεύσει όλους τους κακούργους με τη φωτιά της. Εξάλλου τον ίδιο καιρό ορισμένοι νέοι θα τα βλέπουν σε οράματα και οι υπηρέτριές Μου θα προφητεύουν αυτά που θα γίνουν. Και αυτό θα είναι σωτηρία για όσους ακούγοντάς τα καλυτερέψουν και μετανοήσουν πραγματικά...».

...«Όμως αφήστε ήσυχα τα γνήσια παιδιά του κόσμου με την υπερευστροφία τους. Μην τους λέτε τίποτα για να σας αφήσει και σας σε ησυχία ο δράκος και η ακολουθία του. Γιατί για ένα διάστημα θα αποκτήσει μια μεγάλη εξουσία και θα καταδιώξει ανήλεα τους εχθρούς του. Έτσι όμως θα προκαλέσει από μόνος του την καταδίκη και την καταστροφή του...»

....«Θα έρθει ο καιρός όπου όλα αυτά τα απόκρυφα πράγματα θα αποκαλυφθούν στους ανθρώπους. Προηγούμενα θα πρέπει πολλά δέντρα να αφήσουν τους άγουρους καρπούς να πέσουν από τα κλαδιά τους, γιατί μετά βίας θα φθάσει το ένα τρίτο από αυτούς στην ωρίμανση. Ενώ τα δύο τρίτα που θα πέσουν στη γη, θα καταπατηθούν πρωτύτερα και θα πρέπει να σαπίσουν και να μαραθούν. Έτσι θα μπορέσει να τα διαλύσει η βροχή και ένας δυνατός άνεμος να φυσήξει μέσα στον κορμό για τη δεύτερη γέννηση........

«Τους λίγους δίκαιους ή καλύτερους ανθρώπους θα τους προστατέψω και θα τους διασώσω. Τους υπόλοιπους όμως θα τους εγκαταλείψω, όπως είναι η ελεύθερη θέλησή τους και θα διακόψω το δεσμό Μου μαζί τους. Γι' αυτό σαν συνέπεια μέσα σε λίγο καιρό θα εξαφανισθούν εξ ολοκλήρου από προσώπου γης σαν να ήταν χίμαιρες.

Θα περάσω τη γη από ένα τέτοιο κόσκινο, ώστε οι καλύτεροι άνθρωποι που θα έχουν απομείνει θα είναι αναγκασμένοι να περπατούν μέρες ολόκληρες ώσπου να συναντήσουν έναν άλλο άνθρωπο. Όταν όμως, η γη θα έχει καθαρισθεί τελείως, θα κτίσω μια γέφυρα ανάμεσα σε αυτήν και τους ουρανούς, πάνω στην οποία θα διαβαίνουν όλοι χέρι με χέρι...».

...«Έχω θέσει ένα όριο για όλα τα πράγματα σε αυτόν τον κόσμο. Όταν η κακία πάρα πολλών ανθρώπων θα έχει φθάσει στο άκρο άωτο, θα συντομέψω το χρόνο που η ασυδοσία τους θα μείνει ατιμώρητη, για χάρη των λίγων εκλεκτών Μου. Από μόνοι τους θα επιφέρουν την καταδίκη τους που θα τους καταπιεί εμπρός στα μάτια των δικαίων.

Ακριβώς όπως έγινε σε μικρή κλίμακα τον καιρό του Νώε, του Αβραάμ και του Λωτ, θα ξαναγίνει σε τεράστια κλίμακα τότε. Οι αρνησίθεοι και οι υπερφίαλοι απατεώνες και καταπιεστές θα σαρωθούν από προσώπου γης, ενώ πιστοί και φτωχοί θα πάρουν τη θέση που τους αξίζει.

Όταν κάποτε η καταπίεση θα ξεπεράσει κάθε όριο, με αποτέλεσμα οι φτωχοί άνθρωποι να βρέχουν το χώμα της γης με τα δάκρυά τους, τότε θα είναι κοντά η μεγάλη πνευματική άνοιξη. Κι αυτό θα συμβεί *πριν συμπληρωθούν δύο χιλιάδες* χ ρ ό ν ι α από τώρα. Τότε θ' αφήσω να γίνει ένας γιγάντιος διαχωρισμός σε όλη τη γη, ώστε στο τέλος θα μείνουν μόνο όσοι είναι καλοί και αγνοί άνθρωποι...».

...«Προς το τέλος της περιόδου που σας ανέφερα, θα αφυπνίζω όλο και μεγαλύτερους προφήτες. Παράλληλα οι κρίσεις θα πληθαίνουν και θα διαρκούν όλο και περισσότερο. Θα γίνονται μεγάλοι σεισμοί και τα στοιχεία της φύσης θα προκαλούν τρομακτικές καταστροφές. Επίσης πόλεμοι, ακρίβεια, πείνα και πολλά άλλα δεινά θα έρχονται απανωτά. Επιπλέον θα εξαπλωθούν επιδημικές αρρώστιες όσο δεν έχει ξαναγίνει στην ανθρωπότητα. Η πίστη με ελάχιστες εξαιρέσεις θα σβήσει, ενώ η αγάπη θα παγώσει τελείως από την ψυχρότητα της αλαζονείας. Προφήτες και ειδικά σημάδια στο στερέωμα θα προειδοποιήσουν τους ανθρώπους,

Οι κρίσεις θα πληθαίνουν και θα διαρκούν όλο και περισσότερο. Θα γίνονται μεγάλοι σεισμοί και τα στοιχεία της φύσης θα προκαλούν τρομακτικές καταστροφές. Επίσης πόλεμοι, ακρίβεια, πείνα και πολλά άλλα δεινά θα έρχονται απανωτά. Επιπλέον θα εξαπλωθούν επιδημικές αρρώστιες όσο δεν έχει ξαναγίνει στην ανθρωπότητα. Η πίστη με ελάχιστες εξαιρέσεις θα σβήσει, ενώ η αγάπη θα παγώσει τελείως από την ψυχρότητα της αλαζονείας.

αλλά οι εγκόσμιοι δοκησίσοφοι θα τα αποδίδουν στις τυφλές δυνάμεις της φύσης θεωρώντας τα απλά σαν ασυνήθιστα φυσικά φαινόμενα...».

...«Στο τέλος, με την (σ.σ. πνευματική) επιστροφή Μου σ' αυτή τη γη, θα συμβεί η πιο μεγάλη Αποκάλυψη. Πριν από αυτό όμως θα προηγηθεί μια τεράστια, τρομακτική κρίση, την οποία θα ακολουθήσει ο γενικός διαχωρισμός των ανθρώπων του κόσμου, μέσω της φωτιάς και των αποτελεσμάτων της. Έτσι στη συνέχεια θα μπορώ να εγκαταστήσω στη γη ένα νέο φυτώριο για αληθινούς ανθρώπους. Από τώρα και μέχρι να συμβεί αυτή η μεγάλη Κρίση, θα περάσουν λιγότερα από δύο χιλιάδες χρόνια. Θα είναι προφανώς η πρώτη τέτοια αλλά συνάμα και η τελευταία Κρίση πάνω σε αυτή τη γη. Από εκεί και στο εξής θα έρθει ο παράδεισος στη γη σας...».

Εποχή της αλλαγής ή εποχή του τέλους;

Ίσως να είναι σκόπιμο σε αυτό το σημείο να ειπωθούν λίγα διασαφηνιστικά λόγια σχετικά με ορισμένες διαδεδομένες πνευματικές έννοιες αναφορικά με τη χιλιόχρονη βασιλεία της ειρήνης στη γη, όπως αναγγέλλεται στη Βίβλο και στη νέα αποκάλυψη και την ερμηνεία που τους δίνουν οι διάφορες πνευματικές κατευθύνσεις.

Ο όρος «εποχή του υδροχόου», προέρχεται από την αστρολογία και σημαίνει ότι ο ζωδιακός κύκλος βρίσκεται στον υδροχόο.

Η νοητή προέκταση του άξονα της γης σύμφωνα με τον Λόρμπερ διανύει μέσα σε περίπου 28.000 χρόνια, ολόκληρο τον ζωδιακό κύκλο. Αυτή η περιστροφή ονομάζεται από τους αστρολόγους και τους εσωτεριστές *«κοσμικό»* ή *«πλατωνικό έτος»*. Είναι το διάστημα που χρειάζεται ο ήλιος μας για να περιστραφεί γύρω από τον κεντρικό του ήλιο, με άλλα λόγια πρόκειται για ένα *«ηλιακό έτος»*. Αυτό το κοσμικό έτος πάλι διαιρείται από τους αστρολόγους διά του δώδεκα, αναλογικά με τον αριθμό των ζωδίων, οπότε προκύπτουν δώδεκα *«κοσμικοί μήνες»* που ο καθένας τους διαρκεί κάτι παραπάνω από 2000 χρόνια. Σύμφωνα λοιπόν με τους αστρολόγους και τους εσωτεριστές, βρισκόμαστε στο μεταίχμιο ανάμεσα στην εποχή του ιχθύος και εκείνης του υδροχόου και κατά συνέπεια μιλούν συχνά για εποχή της αλλαγής κα όχι για εποχή του τέλους, επειδή συνήθως τους είναι ξένος ο θείος λόγος για την τελική κρίση και την επιστροφή του Ιησού Χριστού.

Σύμφωνα με το κίνημα του *«New Age»* η *«εποχή του υδροχόου»* έχει ήδη αρχίσει, πράγμα που μας οδηγεί σε ένα καλύτερο *«χρυσό»* μέλλον, σε μια υψηλότερη βαθμίδα συνειδητότητας, γιατί οι χαμηλότερες συνειδησιακές βαθμίδες δεν θα μπορούν να υπάρξουν και θα εξαφανισθούν.

Ωστόσο η Βίβλος και η νέα αποκάλυψη, αλλά και η πραγματικότητα γύρω μας, μιλούν άλλη γλώσσα η οποία είναι βέβαια λιγότερο ευχάριστη, όμως πολύ πιο εύλογη. Διότι αυτές λένε ότι η κοσμική ώρα είναι δώδεκα παρά ένα λεπτό και σύντομα θα σημάνει πλήρη μεσάνυχτα. Και πριν μπορέσει να ανατείλει ο ήλιος του πρωινού και μαζί με αυτόν η εποχή της ειρήνης και της δικαιοσύνης όπου θα επικρατεί μια ανώτερη πνευματική συνείδηση από ό,τι σήμερα, σε μια νέα γη, θα προηγηθεί πρώτα η κάθαρση και η θεοκρισία, η οποία έχει προαγγελθεί επανειλημμένα από πολύ καιρό και προαγγέλλεται συνεχώς κάθε τόσο μέχρι να έρθει το τέλος.

Θα πρέπει επομένως να διακρίνει κανείς ανάμεσα σε μια *«εποχή της αλλαγής»* και στην *«εποχή του τέλους»,* γιατί ο Θεός μόνο για τη δεύτερη μιλάει τόσο στη Βίβλο όσο και στις νέες αποκαλύψεις του, όπου ο όρος *«εποχή του τέλους»* εννοείται κυριολεκτικά. Πρόκειται δηλαδή για το τέλος της παλαιάς γης και την αρχή της νέας κάτω από έναν νέο ουρανό (Αποκάλυψη του Ιωάννη 21,5) αν και ο θείος Λόγος έχει πάντοτε μια πολλαπλή σημασία.

Θα πρέπει επομένως να διακρίνει κανείς ανάμεσα σε μια *«εποχή της αλλαγής»* και στην *«εποχή του τέλους»,* γιατί ο Θεός μόνο για τη δεύτερη μιλάει τόσο στη Βίβλο όσο και στις νέες αποκαλύψεις του, όπου ο όρος *«εποχή του τέλους»* εννοείται κυριολεκτικά. Πρόκειται δηλαδή για το τέλος της παλαιάς γης και την αρχή της νέας.

Υπάρχουν γι' αυτό το Λόγο πολλές σαφείς διευκρινίσεις μέσω της Μπέρτα Ντούντε οι οποίες αναφέρονται στη σύγχυση των όρων κατά την εποχή του τέλους, που οφείλεται σε ορισμένες λέξεις οι οποίες επιδέχονται πολλαπλής σημασίας:

«Τώρα είναι η εποχή του τέλους, όπου ο αντίμαχός Μου σκορπίζει τη σύγχυση ανάμεσα στους ανθρώπους. Γι' αυτό το λόγο να είσαστε προσεκτικοί και να ελέγχετε τα πάντα! Κι αν ζητάτε τη βοήθειά Μου κατά τον έλεγχο που διεξάγετε, τότε θα αναγνωρίσετε την αλήθεια και θα κρατήσετε το καλό...

Αυτός (ο αντίθεος) χρησιμοποιεί λέξεις οι οποίες μπορούν να ερμηνευθούν πολλαπλά και τις ερμηνεύει έτσι ώστε να υπάρχει παρανόηση. Σκοπός του είναι να αποτρέψει τους ανθρώπους από το να έχουν αληθινή πίστη και αγάπη σε Μένα, γιατί με τη δική του ερμηνεία των πραγμάτων δεν μπορούν να Με γνωρίσουν σωστά».

«Μη νομίσετε πως μπορείτε με τις αναλήθειες να φθάσετε ποτέ σε Μένα. Μη σκεφθείτε ποτέ πως θ' αφήσω να Με βρουν άνθρωποι οι οποίοι αποφεύγουν την αλήθεια και θέλουν να επιμένουν στις πλάνες τους!».

«Μόνο όπου είναι η αλήθεια, είναι το φως! Γι' αυτό το λόγο, εκείνοι οι άνθρωποι που παρασύρθηκαν από ψευδείς διδασκαλίες, δεν μπορούν πλέον να βρουν την άκρη».

Η προαγγελία του τέλους

«Δεν πρόκειται ποτέ να φανερώσω στους ανθρώπους την ακριβή ημερομηνία του τέλους, επειδή κάτι τέτοιο δεν θα ωφελούσε σε τίποτα στην πνευματική ανάπτυξή τους. Γιατί πρέπει με απόλυτα ελεύθερη θέληση να επιδιώξουν να ανέλθουν ψηλότερα· από δική τους πρωτοβουλία πρέπει να επιζητούν την ωρίμανση της ψυχής τους και σε καμία περίπτωση εξαιτίας του φόβου που θα γεννούσε μέσα τους η συγκεκριμένη πληροφορία για την ώρα του τέλους.

Αυτή θα μείνει πάντα σε ασάφεια για τους ανθρώπους, χωρίς όμως αυτό να αποκλείει ότι όντως το τέλος θα έρθει μία ώρα. Και το ότι θα έρθει μία ώρα, σας έχει προφητευθεί από την αρχή αυτής της περιόδου λύτρωσης, αν και γνωρίζετε ένα μέρος μόνο από τις σχετικές προφητείες. Υπάρχουν οριοθετημένες περίοδοι λύτρωσης, οι οποίες μέσα στα πλαίσια του σχεδίου Μου για τη λύτρωση της ανθρωπότητας είναι προκαθορισμένες από αιωνιότητες. Κάθε μία περιλαμβάνει πάντα ένα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, του οποίου τη διάρκεια έχω υπολογίσει με βάση τη γνώση Μου για την πορεία της εξέλιξης των ανθρώπων. Αυτό μπορεί να το πιστέψει, αν έχει καλή θέληση ο κάθε άνθρωπος που αναγνωρίζει ότι είμαι ο Θεός και Δημιουργός.

Ωστόσο οι περισσότεροι άνθρωποι σε οποιαδήποτε εποχή, θα αμφισβητήσουν ότι θα μπορούσαν ποτέ να είναι οι ίδιοι που θα ζήσουν αυτή την περίοδο, στην οποία όλες οι προφητείες θα γίνουν τελικά άμεση πραγματικότητα. Γιατί για τους ανθρώπους είναι αδιανόητο να πρέπει να βάλουν στο μυαλό τους ένα ''τέλος της γης''· είναι κάτι το οποίο ελάχιστοι μπορούν να πιστέψουν εάν δεν διαθέτουν ήδη μια τόσο βαθιά πνευματική γνώση, ώστε να είναι σε θέση να διακρίνουν μια αιτία και έναν σκοπό ακόμη και σε μια διάλυση της γήινης πλάσης και στη γένεση μιας νέας Γης.

Όμως τέτοιοι άνθρωποι θα είναι πάντα μόνο λίγοι. Ωστόσο, δεν θα μπορέσετε να αποκλείσετε ένα τέλος αυτής της γης, απλά δεν θα θέλατε σε καμία περίπτωση να ανήκετε ανάμεσα σ' εκείνους που θα βιώσουν αυτό το τέλος, για τους οποίους κάτι που μπορεί να το θεωρούν πιθανόν για το μέλλον, θα γίνει πραγματικό παρόν. Και αυτές τις αμφιβολίες μπορεί να τις διατηρήσει όποιος θέλει για χάρη της ψυχικής του ωρίμανσης, αλλά θα πρέπει ταυτόχρονα να αντιμετωπίσει και τις αντίστοιχες σκέψεις για το τέλος, πράγμα που σίγουρα δεν πρόκειται να τον βλάψει.

Τις αμφιβολίες μπορεί να τις διατηρήσει όποιος θέλει για χάρη της ψυχικής του ωρίμανσης, αλλά θα πρέπει ταυτόχρονα να αντιμετωπίσει και τις αντίστοιχες σκέψεις για το τέλος, πράγμα που σίγουρα δεν πρόκειται να τον βλάψει.

Αντίθετα, οποιοσδήποτε εξαναγκασμός να πιστέψει κανείς, θα ήταν επιβλαβής, γι' αυτό και Εγώ δεν τον ασκώ σε καμία περίπτωση. Για τον ίδιο λόγο άλλωστε φανερώνω πάντα μόνο γνωρίσματα του τέλους, χωρίς να αποκαλύπτω ποτέ όμως τη συγκεκριμένη ημέρα που θα έρθει το τέλος. Και συνάμα σας λέω επανειλημμένα: είσαστε δύο βήματα μόνο από το τέλος.

Από την ανθρώπινη σκοπιά σας δεν μπορείτε ν' αντιληφθείτε την πνευματική κατάσταση της ανθρωπότητας, δεν μπορείτε να δείτε το βαθύ σκοτάδι που καλύπτει τη γη. Δεν γνωρίζετε τίποτα για την πάλη ανάμεσα στο φως και στο σκοτάδι που μαίνεται τόσο σφοδρά αυτή την εποχή. Δεν γνωρίζετε ότι το σκοτάδι δρα διαδίδοντας αναλήθειες, λανθασμένες διδασκαλίες και απροκάλυπτα ψέματα, επειδή οι ίδιοι άλλωστε δεν μπορείτε να διακρίνετε πόσο απέραντα βαθιά είναι η πλάνη μέσα στην οποία βρίσκεται η ανθρώπινη σκέψη.

Μόνο η καθαρή Αλήθεια είναι Φως. Πού όμως αναζητάτε και βρίσκετε την Αλήθεια; Πιστεύετε βέβαια ότι γνωρίζετε την Αλήθεια, εάν ήταν όμως όντως έτσι, θα συνειδητοποιούσατε έντρομοι την πνευματική κατάσταση των ανθρώπων και θα αντιλαμβανόσασταν ότι πρέπει να δοθεί ένα τέλος σε αυτή την κατάσταση. Κι όπου εσείς οι άνθρωποι νομίζετε ότι υπάρχει φως, εκεί ακριβώς έχει δημιουργήσει μια εκτυφλωτική οφθαλμαπάτη ο άρχοντας του σκότους, η οποία αδυνατίζει ακόμη περισσότερο την όρασή σας, έτσι ώστε δεν μπορείτε να διακρίνετε πια τίποτα. Γιατί ξέρει πραγματικά πολύ καλά πως να αποσπάει τους ανθρώπους από την καλλιέργεια της ψυχής τους, ξέρει πως να προσελκύει το βλέμμα τους σε δελεαστικούς στόχους, τους οποίους όμως δεν πρόκειται ποτέ να επιτύχετε, διότι το σχέδιο Μου είναι καθορισμένο από αιωνιότητες.

Το γεγονός ότι σας πληροφορώ γύρω από αυτό το λυτρωτικό σχέδιο Μου, δεν σημαίνει ότι θα σας αναγκάσει να το πιστέψετε. Απλά θέλω με αυτό τον τρόπο να σας δώσω τη δυνατότητα να πιστέψετε, δεδομένου ότι σας εκτίθενται αναλυτικά τα κίνητρα τα οποία Με ωθούν στον τερματισμό αυτής της περιόδου λύτρωσης. Από τη στιγμή που σας εξηγείται η σκοπιμότητα ενός τέτοιου τερματισμού και δεδομένου ότι και εσείς οι ίδιοι, εφόσον κατέχετε τη σχετική γνώση, μπορείτε να παρακολουθήσετε όλα τα γεγονότα τριγύρω σας, μπορείτε επίσης να αντιληφθείτε ότι έχει καταστεί απαραίτητη πλέον μια δική Μου επέμβαση.

Όσοι έχουν λάβει γνώση για το τέλος χωρίς να τους έχουν εξηγηθεί αναλυτικότερα τα αίτια, δεν είναι κατακριτέοι εάν δεν το πιστεύουν, παρ' όλο που και αυτοί επίσης οφείλουν να συλλογισθούν πάνω στη δυνατότητα να επαληθευτούν οι προφητείες. Όσοι όμως είναι καλοπροαίρετοι αλλά νομίζουν ότι δεν μπορούν να το πιστέψουν, τους φανερώνεται το σχέδιο Μου για την τελείωση των ανθρώπων και τους παρέχεται η γνώση γύρω από τη διακυβέρνηση και τη δράση Μου. Έτσι δεν θα είναι σε θέση να απορρίψουν την αιτιολόγηση που τους δίνεται, δεδομένου ότι είναι φανερή η Αγάπη και η Σοφία Μου, η οποία σχεδιάζει και κάνει πάντα ό,τι το καλύτερο για τις ψυχικές ανάγκες των ανθρώπων.

Εάν θεωρείτε ένα ''τέλος αυτής της γης'' μόνο σαν μια πράξη τιμωρίας, τότε θα αντιδράτε αρνητικά απέναντι στις σχετικές διδασκαλίες. Εάν όμως το θεωρήσετε σαν μια πράξη σωτηρίας για να σωθούν όχι μόνο τα πνευματικά όντα που απέτυχαν σαν άνθρωποι, αλλά επίσης και τα πνευματικά στοιχεία που είναι ακόμη δέσμια μέσα στα δημιουργήματα, τα οποία πρέπει εξίσου κάποτε να ανέβουν από το χαμηλότερο στο ανώτερο σημείο, τότε θα είναι δυνατόν και για σας να αναγνωρίσετε έναν Θεό Αγάπης και Σοφίας, οπότε ένα τέλος της γης θα φανεί και σε σας πιστευτό.

Σε ποια βαθμίδα όμως της εξέλιξής τους βρίσκονται τώρα οι άνθρωποι στη γη; Μόνο Εγώ έχω τη δυνατότητα να το κρίνω, μολονότι και εσείς οι ίδιοι θα μπορούσατε να αναγνωρίσετε το πνευματικό τέλμα. Εγώ το γνωρίζω από προαιώνια πότε θα πρέπει

να αποκατασταθεί η Τάξη Μου, πότε θα πρέπει να θέσω ένα τέρμα στην ασυδοσία του αντιμάχου Μου και τι απαιτείται ώστε η γη να λειτουργήσει πάλι σαν φυτώριο ωρίμανσης για τα πνευματικά στοιχεία που είναι ακόμη ατελή. Εγώ μόνο το γνωρίζω πότε η ανθρωπότητα θα έχει φθάσει στο πιο χαμηλό σημείο της κατάπτωσης και πότε θα έχει έρθει η ώρα να τερματισθεί η δράση του αντίθεου.

Και επειδή το γνωρίζω καλά, γι' αυτό έχω αναθέσει στους υπηρέτες Μου να αναφέρονται συνεχώς στο επικείμενο τέλος, μολονότι είναι ελάχιστοι εκείνοι που θα τους πιστέψουν. Όμως σε καμία περίπτωση δεν θα φανερώσω την ημέρα και την ώρα, χωρίς όμως αυτό να σημαίνει ότι μπορείτε να μεταθέσετε στο απόμακρο μέλλον αυτές τις προαγγελίες Μου.

Δεν ξέρετε πόσο κοντά είσαστε στο τέλος, ωστόσο είναι απαραίτητο να βιαστείτε· όσο εντατικά κι αν δουλεύετε για την ψυχή σας, δεν είναι αρκετό, γιατί η κάθε μέρα που περνάει αποτελεί άλλη μια χάρη, διότι μπορείτε με καλή θέληση να επιτύχετε πολλά. Μην βαυκαλίζεσθε όμως με την ελπίδα πως έχετε ακόμη πολύ χρόνο στη διάθεσή σας. Το τέλος έρχεται γρηγορότερα από ό,τι σκέφτεσθε και ο καθένας που δίνει πίστη στα λόγια Μου, θα προετοιμασθεί, θα θέσει δηλαδή την πνευματική του ανάπτυξη πάνω από τη σωματική του ευημερία και πραγματικά θα κερδίσει πολλά για την αιωνιότητα».

Μπέρτα Ντούντε 22.2.1956
Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΤΑ ΠΕΠΡΩΜΕΝΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ
«ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΩΡΑ!»

Οι περίοδοι της λύτρωσης αποτελούνται από προκαθορισμένα χρονικά διαστήματα

«Για Μένα χίλια χρόνια είναι σαν μια μέρα... Για Μένα αληθινά δεν έχει σημασία, πότε θα επιστρέψετε κοντά Μου ή πόσο καιρό μείνατε μακριά, γιατί ξέρω ότι κάποτε θα έρθετε σίγουρα σε Μένα και θα είσαστε τότε πλέον ενωμένοι μαζί Μου για πάντα...

Εσείς όμως υποφέρετε απερίγραπτα σ' αυτό το διάστημα που είσαστε μακριά Μου, γιατί μόνο η ένωση μαζί Μου είναι μακαριότητα... Και Εγώ σας αγαπώ, γι' αυτό θα ήθελα να σας συντομεύσω το χρόνο της δυστυχίας, για δική σας χάρη... Δεν θέλω να υποφέρετε, ωστόσο με τη Σοφία Μου αντιλαμβάνομαι τι ευλογία μπορεί να είναι για σας το να υποφέρετε, γιατί μπορεί να σας ωθήσει να επιταχύνετε την επιστροφή σας σε Μένα, γιατί μπορεί να αλλάξει τη σκέψη και τη θέλησή σας. Εντούτοις ό, τι εναπόκειται στην εξουσία Μου το κάνω, προκειμένου να συντομεύσω το χρονικό διάστημα που κρατάει η αντίστασή σας, χωρίς ωστόσο να αγγίζω τη θέλησή σας που είναι ελεύθερη. Γιατί η θέλησή σας καθορίζει από μόνη της το πόσο θα μείνετε μακριά Μου και Εγώ δεν την εξαναγκάζω...

Αν και ο χρόνος δεν παίζει κανένα ρόλο για Μένα, παρ' όλα αυτά στο σχέδιό Μου για τη σωτηρία σας έχουν καθορισθεί συγκεκριμένα χρονικά πλαίσια, τα οποία έχουν προβλεφθεί για την εξέλιξη του πνευματικού στοιχείου... Με άλλα λόγια το σχέδιό Μου είναι καθορισμένο και χρονικά και τα χρονικά πλαίσια τηρούνται ανάλογα με το πώς έχουν αποφασίσει η Αγάπη και η Σοφία Μου… έχει γίνει πρόβλεψη να υπάρχουν εποχές σωτηρίας οι οποίες είναι οριοθετημένες χρονικά έτσι ώστε να προσφέρονται συνεχώς νέες δυνατότητες εξέλιξης… Αυτό έχει έτσι σοφά προμελετηθεί δεδομένου ότι η συνεχώς ανανεωμένη αντίσταση που προβάλλεται από πλευράς του κόσμου των αποστατημένων πνευμάτων, απαιτεί να δίνονται κάποιες καινούργιες κατευθύνσεις. Ή επίσης δε ότι πρέπει από καιρό σε καιρό να αποκαθίσταται η νομοθετημένη Τάξη την οποία δεν σέβεται καθόλου το πνευματικό στοιχείο που αντιστέκεται, με αποτέλεσμα να εμποδίζεται η εξέλιξη προς τα πάνω...

Αυτά λοιπόν τα προκαθορισμένα χρονικά διαστήματα είναι οι “εποχές σωτηρίας” τις οποίες τηρώ απαρέγκλιτα και επομένως σημαίνουν το τέλος μιας παλιάς περιόδου εξέλιξης και την αρχή μιας νέας. Εσείς οι άνθρωποι δεν μπορείτε να προσδιορίσετε χρονικά αυτές τις περιόδους, ωστόσο μπορείτε με ακράδαντη βεβαιότητα να περιμένετε μια τέτοια αλλαγή εποχών σε καιρούς όπου δεν διαβλέπεται πια καμία πνευματική εξέλιξη. Αλλά το προαιώνιο σχέδιο για τη σωτηρία σας προβλέπει ότι μια τέτοια γνώση είναι και θα παραμείνει αναπόδεικτη για τους ανθρώπους... Διότι οι διάφορες “εποχές” είναι τόσο τεράστιες έτσι που οι άνθρωποι στερούνται οποιασδήποτε σχετικής γνώσης, επιπλέον, μόνο όσοι είναι αφυπνισμένοι στο πνεύμα τους αποδέχονται σαν πιστευτή μια τέτοια γνώση.

Για Μένα είναι χίλια χρόνια σαν μια μέρα...Εσείς όμως αισθάνεστε το χρόνο ατέλειωτα μακρύ, αλλά θα μπορούσατε να τον συντομεύσετε από μόνοι σας, εάν προσπαθούσατε πραγματικά να απελευθερωθείτε από τον περιορισμό μέσα στην υλική μορφή, πράγμα που μπορείτε και να επιτύχετε στην επίγεια ζωή σας σαν άνθρωποι. Διότι έχετε αληθινά όλα τα βοηθητικά μέσα στη διάθεσή σας, μόνο η θέλησή σας δεν μπορεί να εξαναγκασθεί να μεταμορφώσετε την ύπαρξή σας σε αγάπη... Ωστόσο αυτή η μεταμόρφωση πρέπει να γίνει και γι’ αυτό το πράγμα χρειάζεστε μόνο ελάχιστο χρόνο...

Αν μια περίοδος εξέλιξης πλησιάζει προς το τέλος της, δίχως να έχετε επιτύχει το στόχο σας, τότε μπορεί να είναι και πάλι η μοίρα σας να παραταθεί για ένα ατέλειωτα μεγάλο διάστημα η κατάσταση αποξένωσης από τον Θεό. Η κατάσταση αυτή όμως είναι εξαιρετικά βασανιστική για σας, ενώ Εμένα απλά Με ωθεί να δημιουργήσω νέες δυνατότητες εξέλιξης για το πνευματικό στοιχείο που επιμένει στην αντίστασή του σ’ Εμένα, προκειμένου να προωθήσω την ωρίμανσή σας… Γιατί Εγώ το ξέρω ότι κάποτε θα φθάσω στο στόχο Μου και για Μένα δεν ισχύει η έννοια του χρόνου… Τα πάντα είναι για Μένα παρόν… τόσο το παρελθόν όσο και το μέλλον… Αυτό εσείς δεν το καταλαβαίνετε όσο η σκέψη σας είναι περιορισμένη. Κάποτε όμως θα καταλάβετε και οι ίδιοι δεν θα μπορείτε να συλλάβετε πως Μου προβάλλατε αντίσταση τόσο πολύ χρόνο… γιατί κάποτε αναπόφευκτα θα γίνει η ένωση μαζί Μου, κι αυτό σημαίνει επίσης αμέτρητη ευδαιμονία, μέσα στην οποία εξαφανίζονται όλα τα βάσανα που περάσατε προηγούμενα, μέσα στην οποία θ’ αναγνωρίσετε ευχαριστώντας και δοξολογώντας την Αγάπη Μου, η οποία σας ακολούθησε ως τα πιο βαθιά βάθη και δεν ησύχασε μέχρι που πέτυχε το σκοπό της…».

Αν μια περίοδος εξέλιξης πλησιάζει προς το τέλος της, δίχως να έχετε επιτύχει το στόχο σας, τότε μπορεί να είναι και πάλι η μοίρα σας να παραταθεί για ένα ατέλειωτα μεγάλο διάστημα η κατάσταση αποξένωσης από τον Θεό. Η κατάσταση αυτή όμως είναι εξαιρετικά βασανιστική για σας.

Μπέρτα Ντούντε 22-1-1962

Εποχή της σωτηρίας με τον Ιησού Χριστό!

«Η μέρα της Κρίσης αποτελεί το τέλος μιας εποχής η οποία ήταν εξυιρετικά σημαντική για την εξέλιξη του πνευματικού στοιχείου. Γιατί σε αυτή την εποχή ήρθε στη γη ο Ιησούς Χριστός, ο απεσταλμένος του Θεού, ένας γιος του Φωτός, ο Οποίος κατέβηκε από το πνευματικό βασίλειο για να σώσει την ανθρωπότητα.

Η εξέλιξη του πνευματικού στοιχείου είχε μείνει στάσιμη, δεν εμφανιζόταν καμία πρόοδος πια, δεν υπήρχε καμία προσπάθεια με στόχο τον Θεό, το Φως, την αιώνια Αλήθεια. Και η αγάπη είχε παγώσει μεταξύ των ανθρώπων... Στη γη είχε επέλθει το πιο χαμηλό πνευματικό σημείο κατάπτωσης, γι’ αυτό χρειαζόταν βοήθεια, ειδάλλως όλο το πνευματικό στοιχείο θα χανόταν παρασυρόμενο προς αυτόν, ο οποίος υπήρξε η αιτία του μεγάλου σκότους στον πνευματικό κόσμο.

Η βοήθεια ήταν άμεσα απαραίτητη, αλλά μόνο υπό τη μορφή μιας ακτίνας Φωτός μπορούσε να δοθεί από τούς ουρανούς... Έπρεπε μία οντότητα του Φωτός να

Έπρεπε μία οντότητα του Φωτός να πορευθεί την πορεία στη γη, για να διδάξει τους ανθρώπους. Ταυτόχρονα δε, να δώσει με το δικό της παράδειγμα σωστής διαβίωσης, την απόδειξη ότι ήταν δυνατόν να πραγματοποιηθεί αυτό που απαιτούσε ο Θεός από τους ανθρώπους

πορευθεί την πορεία στη γη, για να διδάξει τους ανθρώπους. Ταυτόχρονα δε, να δώσει με το δικό της παράδειγμα σωστής διαβίωσης, την απόδειξη ότι ήταν δυνατόν να πραγματοποιηθεί αυτό που απαιτούσε ο Θεός από τους ανθρώπους, οι οποίοι ήθελαν να απελευθερωθούν από την εξουσία του αντιμάχου Του. Και μια τέτοια οντότητα Φωτός ήταν ο Ιησούς ως προς την ψυχή Του, ενώ το σώμα Του ήταν άνθρωπος με όλες τις αδυναμίες και τις ορμές που χαρακτηρίζουν την ανθρώπινη φύση, τις οποίες έπρεπε να καταπολεμήσει όπως κάθε άλλος άνθρωπος. Η ψυχή Του βέβαια έτεινε προς τον Θεό, χωρίς ωστόσο να γνωρίζει την προέλευσή της, διότι με το που έγινε άνθρωπος της είχε αφαιρεθεί κάθε ανάμνηση του παρελθόντος της. Έπρεπε ο άνθρωπος Ιησούς να διατρέξει την ίδια πορεία με τους άλλους στη γη, ειδάλλως το έργο Του για τη σωτηρία δεν θα μπορούσε να μετρήσει σαν τέτοιο, ειδάλλως δεν θα αποτελούσε μια θυσία εξιλέωσης, την οποία θα πρόσφερε στον Θεό για τις αμαρτίες της ανθρωπότητας.

Και γι’ αυτό έπρεπε ο άνθρωπος Ιησούς ν’ αγωνισθεί και να παλέψει... Έπρεπε να νικήσει στον ίδιο τον αγώνα ενάντια στο σκοτάδι που απαιτείται από όλους τους ανθρώπους, τον οποίο κανένας δεν μπορεί να αποφύγει, εάν θέλει να γίνει αιώνια μακάριος.

Και βγήκε νικητής από τον αγώνα ενάντια στο σκοτάδι, δίνοντας έτσι στους ανθρώπους την απόδειξη ότι η νίκη είναι δυνατή όταν την επιδιώκει κανείς με όλες του τις δυνάμεις. Διότι αν και η ψυχή του είχε μέσα της τον πόθο για τον Θεό, για την αληθινή της πατρίδα, το σώμα Του ωστόσο έπρεπε να πληρώσει το τίμημα για το πέρασμα από τη γη. Γι’ αυτό κάθε πρόοδος ήταν μια πράξη ελεύθερης θέλησης, κάθε υψηλότερος βαθμός ωριμότητας που κατακτούσε ήταν αποτέλεσμα της υπερνίκησης του κόσμου, η ανταμοιβή για τον αγώνα ενάντια στον ίδια τον εαυτό Του, ενάντια σε όλες τις εγκόσμιες επιθυμίες και για τις εθελοντικές στερήσεις σε γήινες χαρές και απολαύσεις.

Κι αυτή τη θέληση έδειξε ο άνθρωπος Ιησούς... Απελευθερώθηκε από τα δεσμό Του, αναζήτησε και βρήκε την πλήρη ένωση με τον Θεό ήδη πάνω στη γη. Και ταυτόχρονα έσωσε ολόκληρη την ανθρωπότητα από τα δεσμό του θανάτου, γιατί ο Θεός δέχτηκε τη θυσία που Του πρόσφερε ένας αδύναμος άνθρωπος για ολόκληρη την ανθρωπότητα...

Και γι’ αυτό τούτη η περίοδος είχε τεράστια σημασία τόσο για την ανθρωπότητα όσο επίσης και για το πνευματικό στοιχείο, το οποίο υποφέρει ακόμη εγκλεισμένο μέσα στην ύλη και πρέπει ακόμη να διανύσει το μακρύ δρόμο της εξέλιξης. Αυτό το πνευματικό στοιχείο αισθάνεται την ελάφρυνση και πιέζει να ενσαρκωθεί σαν άνθρωπος, ώστε να μπορέσει να αξιοποιήσει τα ελέη που εξασφάλισε το έργο της σωτηρίας, με σκοπό να πετύχει την τελειωτική απελευθέρωση από την υλική μορφή. Παρ’ όλα αυτά το πνευματικό στοιχείο που έχει ήδη ενσαρκωθεί σαν άνθρωπος, δεν δίνει καθόλου ή ελάχιστη σημασία σε αυτό το έργο και αφήνει να περνάει άσκοπα μια περίοδος χάριτος, την οποία θα έπρεπε και θα μπορούσε να αξιοποιήσει με μεγάλη επιτυχία.

Η ανθρωπότητα δεν συλλαμβάνει το νόημα αυτής της εποχής και παραμένει αμαρτωλή και ένοχη... Και γι’ αυτό έχει προβλεφθεί ο τερματισμός αυτής της εποχής που έχει παραχωρηθεί στο πνευματικό στοιχείο για να εξελιχθεί προς τα πάνω. Και από αιωνιότητες είναι καθορισμένη η μέρα που θα ζητηθεί να λογοδοτήσουν ζωντανοί και πεθαμένοι... η μέρα της Κρίσης κατά την οποία θα πρέπει όλοι να δώσουν λόγο για τη στάση τους προς τον Ιησού Χριστό και για τον τρόπο ζωής τους, όπου θα λάβουν την αμοιβή ή την τιμωρία τους, ανάλογα με το τι αξίζουν...

Και βαδίζετε με τεράστια βήματα προς αυτή την τελευταία μέρα...

Συνειδητοποιείστε την τεράστια σημασία της και αξιοποιείστε τον ελάχιστο υπόλοιπο χρόνο για τη σωτηρία της ψυχής σας».

Μπέρτα Ντούντε 15.5.1947
«ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΩΡΑ!»

3. ΤΙ ΘΑ ΕΙΝΑΙ Η ΜΕΓΑΛΗ ΦΥΣΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ;

(Αρ. 9025-1.8.1965)

Τίποτα δεν θα μείνει κρυφό σε σας που έχετε προσφερθεί να Με υπηρετήσετε, διότι τα τελευταία γεγονότα θα είναι τόσο δραματικά, ώστε δεν μπορείτε να μείνετε σε άγνοια, ιδιαίτερα μάλιστα, εφόσον θέλω μέσα από το στόμα σας να μιλήσω σε όλους τους άλλους ανθρώπους.

Γι' αυτό πρέπει να ξέρετε επίσης ότι αρκεί μια πολύ μικρή αφορμή για να ξεκινήσει μια καταστροφή, η οποία αρχικά μπορεί να φαίνεται καθαρά εγκόσμια. Αυτή θα αποτελέσει όμως το σημάδι για τη φυσική καταστροφή που θα επακολουθήσει, την οποία βέβαια δεν προκαλεί η ανθρώπινη θέληση. Ωστόσο είναι αποτέλεσμα της ανθρώπινης θέλησης, από την άποψη ότι εκείνη είναι που θα πυροδοτήσει ένα παγκόσμιο ολοκαύτωμα, το οποίο μόνο η Θέλησή Μου θα μπορεί να τερματίσει.

Κι επειδή η ανθρωπότητα πάντα δίνει σημασία μόνο σε όσα συμβαίνουν στον κόσμο, θα πρέπει να συμβεί κάτι που να τους είναι ανεξήγητο… Θα πρέπει το βλέμμα των υλιστών ανθρώπων να στραφεί αναγκαστικά στην επέμβασή Μου και όλες οι ανθρώπινες προθέσεις θα πρέπει να παραμερισθούν εν όψει του γεγονότος ότι στο σύμπαν προετοιμάζεται κάτι το οποίο μπορεί να πλήξει τελικά τους πάντες… Έτσι, θα πρέπει να μάθουν να φοβούνται το Θεό και όχι τους ανθρώπινους εχθρούς τους… Και άσχετα αν ο καθένας θέλει να πιστεύει σ' ένα θεό ή όχι, ωστόσο αυτό το γεγονός στο κοσμικό διάστημα, αποτελεί μεγαλύτερη απειλή από το παγκόσμιο ολοκαύτωμα, το οποίο τώρα περνάει σε δεύτερη μοίρα. Διότι τώρα είναι η πνευματική στάση του καθενός απέναντι στο Δημιουργό και Συντηρητή των πάντων που αποφασίζει εάν η φυσική καταστροφή θα έχει συνέπειες και ποιες…

Είτε το πιστεύετε, είτε όχι, αυτό το γεγονός πλησιάζει με τεράστια ταχύτητα. Ελάχιστος χρόνος μόνο σας απομένει και εσείς που το γνωρίζετε, θα πρέπει να επιστήσετε την προσοχή του κάθε συνανθρώπου σας χωριστά σε αυτά που τον περιμένουν, ακόμη και αν δεν σας πιστέψουν, ωστόσο τα ίδια τα γεγονότα θα σας επαληθεύσουν… διότι παράλληλα πλησιάζει και το τέλος πιο κοντά… αυτή η φυσική καταστροφή είναι το τελευταίο προμήνυμα, αλλά ποιος θα το λάβει σοβαρά υπ' όψιν του;

Ελάχιστος χρόνος μόνο σας απομένει και εσείς που το γνωρίζετε, θα πρέπει να επιστήσετε την προσοχή του κάθε συνανθρώπου σας χωριστά σε αυτά που τον περιμένουν, ακόμη και αν δεν σας πιστέψουν, ωστόσο τα ίδια τα γεγονότα θα σας επαληθεύσουν…

Οι άνθρωποι θα το δουν μόνο σαν μια φυσική καταστροφή, χωρίς να μπορούν να το συνδυάσουν με την πνευματική κατάσταση της ανθρωπότητας… εκτός από τους λίγους εκείνους, που το πνεύμα τους έχει αφυπνισθεί, οι οποίοι όμως δεν θα εισακούονται και θα προειδοποιούν μάταια για το τέλος της έσχατης εποχής, προς το οποίο πηγαίνουν οι άνθρωποι αναπόφευκτα.

Μην αγνοείτε τα σημάδια που βλέπετε, διότι όλα αυτά σας υπενθυμίζουν ότι ζείτε στην τελευταία εποχή. Και αναλογισθείτε ότι λίγος καιρός σας μένει πλέον, κατά τον οποίο πρέπει να πάρετε την απόφαση να στραφείτε προς Εμένα, που μπορώ να σας σώσω από κάθε κίνδυνο και θα το κάνω… ή να στραφείτε ξανά προς τον αντίμαχο Μου, ο οποίος θέλει να σας καταστρέψει πάλι για αμέτρητα μακρύ διάστημα. Δεν μπορείτε να γνωρίζετε εκ των προτέρων ποια μέρα και ώρα θα συμβεί, επειδή δεν πρέπει να επηρεασθεί η ελεύθερη θέλησή σας, αλλά μπορώ να σας πω με βεβαιότητα ότι δεν έχετε πια πολύ χρόνο.

Αλλά αυτό το γεγονός παγκόσμιων διαστάσεων θα αγγίξει όλους σας, καθθότι δίνετε λίγη μόνο προσοχή σε αυτά που σας λέω Εγώ… Θα σας παραλύσει πέφτοντας με τεράστια σφοδρότητα επάνω σας, έτσι που δεν θα ξέρετε πως να προφυλαχθείτε… Ωστόσο ακούστε αυτό τουλάχιστον, ότι δηλαδή μόνο Εγώ μπορώ να σας προσφέρω προστασία, ότι θα πρέπει να καταφύγετε σ' Εμένα για να οδηγηθείτε μέσα από όλους τους κινδύνους που θ' απειλούν το σώμα και την ψυχή σας. Κι ας αναγνωρίσετε τουλάχιστον αυτό το ένα και μοναδικό πράγμα, ότι δηλαδή δρα μια ανώτερη Δύναμη και ότι θα πρέπει να επικαλεσθείτε αυτή την ανώτερη Δύναμη, διότι διαφορετικά δεν έχετε καμία ελπίδα σωτηρίας. Γιατί ο αντίμαχός Μου θα χρησιμοποιήσει άλλη μια φορά κάθε δύναμη προκειμένου να σας φέρει υπό το κράτος του. Κι όποιος στο λίγο διάστημα που μεσολαβεί ως το τέλος δεν επιλέξει Εμένα, θα φυλακισθεί μέσα στην ύλη και θα χρειασθεί να διανύσει ξανά τον ατέλειωτο δρόμο που περνάει μέσα από τις κτίσεις της νέας γης…

Αμήν

ΕΠ. ΕΠ.ΑΝ «ΒΡΙΣΚΟΜΑΣΤΕ ΗΔΗ ΣΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΠΟΧΗ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΓΗΣ;»

www. η προφητείασήμερα.gr

Πώς μπορούν να διδαχθούν οι άθεοι;

«… Η δυστυχία της σημερινής εποχής οδηγεί μεν ορισμένους να βρουν πάλι τον Θεό, όμως πολύ περισσότεροι χάνουν εντελώς την πίστη τους. Και αυτό οφείλεται στην άγνοια, επειδή δεν έχουν επίγνωση του πραγματικού σκοπού της επίγειας ζωής. Ωστόσο ευθύνονται οι ίδιοι για την άγνοιά τους, για το λόγο ότι περνούν τη ζωή τους άσκοπα χωρίς αγάπη, δεδομένου ότι η θέλησή τους έχει πάρει λάθος κατεύθυνση, ούτως ώστε δεν αξιοποιούν σωστά τη δύναμη που τους δίνεται για να ζήσουν, με άλλα λόγια να προσφέροτυν υπηρεσίες αγάπης στο συνάνθρωπό τους. Γιατί τότε θα τους δίδασκε το πνεύμα τους από το εσωτερικό τους, η νοοτροπία τους θα ήταν σωστή, αφού θα τους υποδεικνυόταν νοερά μέσω των σκέψεων τους ποιος είναι ο πραγματικός προορισμός τους. Έτσι θα συνειδητοποιούσαν επίσης τη γενική δυστυχία που οφείλεται στην έλλειψη αγάπης.

Οι λανθασμένες σκέψεις που του υποβάλλουν σκοτεινές δυνάμεις κάνουν τον άθεο άνθρωπο να σκληραίνει διαρκώς περισσότερο. Παρ' όλα αυτά δεν υπάρχει άλλος τρόπος βοήθειας από την υπόδειξη ότι έχει πάρει λάθος δρόμο στη ζωή του. Μπορεί κάποιος να του μιλήσει για τις συνέπειες αυτού του λάθους τόσο για τον ίδιο και για την ψυχή του όσο και για όλη την ανθρωπότητα και την επίγεια μοίρα της, καθόσον είναι της ίδιας νοοτροπίας με αυτόν.

Το μόνο που μπορεί να κάνει κάποιος είναι να του επισημάνει αυτές τις συνέπειες. Έτσι μπορεί ο άθεος να αναγνωρίσει την αλήθεια, ιδίως μάλιστα όταν συμβούν στη Γη τα προαναγγελθέντα γεγονότα. Ως αποτέλεσμα μπορεί να βρει τότε μια εξήγηση για τα μεγάλα δεινά που βασανίζουν τη Γη, ούτως ώστε να στρέψει τους συλλογισμούς του στις επισημάνσεις που άκουσε.

Αυτή είναι η μοναδική δυνατότητα να του επισημάνει κάποιος το επερχόμενο γεγονός τεραστίων διαστάσεων.

Και παρ' όλα αυτά ένας άθεος έχει τη δυνατότητα να βρει μία φυσική εξήγηση, εάν είναι εντελώς άκαμπτος στη συλλογιστική του.

Αλλά με τη βία δεν μπορούν να οδηγηθούν στη σωστή κατεύθυνση οι λανθασμένες πεποιθήσεις του. Γιατί από τη θέλησή του πρέπει να εξαρτηθεί το αν θα συνδυάσει τα επερχόμενα γεγονότα με μία θεότητα που τα κατευθύνει.

Τα μεγάλα δεινά που θα προκύψουν από την αφύσικη επέμβαση του Θεού στη φύση της δημιουργίας μπορεί να οδηγήσουν στην πίστη στον Θεό. Υπάρχει όμως

Για έναν τέτοιον άνθρωπο η παρούσα περίοδος της Γης είναι χαμένη και έτσι πρέπει να αρχίσει πάλι από την αρχή σε μία νέα λυτρωτική περίοδο της ανθρωπότητας. Με άλλα λόγια είναι τόσο μακριά από τον Θεό, που πρέπει να επαναλάβει άλλη μία φορά την πορεία εξέλιξης μέσα στα φυσικά βασίλεια.

επίσης η δυνατότητα όλα αυτά να αφήσουν αναίσθητο τον άνθρωπο που έχει απομακρυνθεί τελείως από το Δημιουργό. Τότε δεν υπάρχει καμία άλλη δυνατότητα να οδηγηθεί στην επίγνωση.

Για έναν τέτοιον άνθρωπο η παρούσα περίοδος της Γης είναι χαμένη και έτσι πρέπει να αρχίσει πάλι από την αρχή σε μία νέα λυτρωτική περίοδο της ανθρωπότητας. Με άλλα λόγια είναι τόσο μακριά από τον Θεό, που πρέπει να επαναλάβει άλλη μία φορά την πορεία εξέλιξης μέσα στα φυσικά βασίλεια. Η θέλησή του, την οποία κατεύθυνε στραβά όσο ήταν ελεύθερη, πρέπει να δεσμευτεί εκ νέου, για το λόγο ότι διαφορετικά γι' αυτόν δεν υπάρχει άλλη δυνατότητα να βρει τη λύτρωση».

Μπέρτα Ντούντε

Αρ. 2743 17-5-1943

ΤΙ ΕΙΔΟΥΣ ΘΑ ΕΙΝΑΙ Η ΑΣΥΛΛΗΠΤΩΝ ΔΙΑΣΤΑΣΕΩΝ ΦΥΣΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ;

«Είδα τότε το Αρνίο ν' ανοίγει την έκτη σφραγίδα. Και έγινε σεισμός μεγάλος, ο ήλιος έγινε μαύρος σαν πένθιμο ρούχο, και η σελήνη όλη κόκκινη σαν το αίμα και οι αστέρες του ουρανού έπεσαν στη γη σαν τα σύκα που πέφτουν από τη συκιά όταν τη σείει δυνατός άνεμος και ο ουρανός χάθηκε όπως τυλίγεται το κυλινδρικό χειρόγραφο και τα βουνά και τα νησιά όλα κουνήθηκαν από τη θέση τους».

Αποκάλυψη του Ιωάννη 6, 12-14

* * *

Τις πιο ακριβείς και εκτεταμένες προφητείες για την επέμβαση του Θεού η οποία θα σημαίνει μια τεράστια φυσική καταστροφή σε όλο τον πλανήτη, τις βρίσκουμε στην «προφήτισσα της τελευταίας εποχής», την Μπέρτα Ντούντε. Και συγκεκριμένα, η Μπέρτα Ντούντε προφητεύει λεπτομερώς για όλες τις φάσεις αυτής της φυσικής καταστροφής, από τα προειδοποιητικά σημεία που θα προηγηθούν ως την εξέλιξή της και τα επακόλουθά της. Ακολουθούν αποσπάσματα από σχετικές προφητείες:

«Πριν από κάθε φυσική καταστροφή προηγούνται διάφορα μικρότερα φυσικά φαινόμενα τα οποία διευκολύνουν τους ανθρώπους (στο να αναθεωρήσουν τον τρόπο που σκέπτονται).

...Λίγος καιρός απομένει και πολλά μέρη της γης θα μεταβληθούν σε σωρούς ερειπίων».

* * *

«Έναν ολόκληρο χρόνο πριν η γη θα πλήττεται από κάθε είδους συμφορές ώστε να αποστραφούν οι άνθρωποι τον κόσμο και να στραφούν προς τον αληθινό τους στόχο, να πιστέψουν και να αναζητήσουν τον Θεό».

* * *

«Θα έρθει η εποχή που θα επικρατήσει μεγάλη ξηρασία στη γη, όπου μόνο εδώ και εκεί θα αργορέει κάποια πηγή και η ανθρωπότητα θα βρίσκεται μπροστά στο θάνατο από δίψα».

«Και θα έρθει η ώρα που όλοι, φτωχοί και πλούσιοι, γέροι και νέοι, υψηλά και χαμηλά ιστάμενοι, θα συνειδητοποιήσουν ποια ήταν η δύναμη που εξέφραζαν οι ισχυροί του κόσμου, ενώ πόσο υγιής ήταν αντίθετα η σκέψη εκείνων που αρνήθηκαν να εξαπατηθούν από τα φαινόμενα.

Και όταν έρθει αυτή η μεταστροφή, απομένει λίγος μόνο καιρός όπου η γη θα παραμείνει όπως είναι τώρα. Γιατί μια μεγάλη καταστροφή θα αλλάξει εντελώς τη μορφή της, πράγμα που δεν θα συμβεί βέβαια παντού, αλλά θα είναι αισθητό σε όλες τις χώρες τις οποίες συνέδεσε ο παγκόσμιος πόλεμος και οι οποίες επιδιώκουν αμοιβαία την αλληλοκαταστροφή τους».

«Προσέξτε τις ημέρες εκείνες οι οποίες θα διαφέρουν ουσιαστικά από τα συνήθη δεδομένα για την εποχή! Όσο πιο χαμηλά θα βρίσκεται ο ήλιος, τόσο πιο πολύ θα φέγγει, ενώ μια ασυνήθιστη για την εποχή θερμοκρασία θα προκαλεί κατάπληξη στους ανθρώπους».

«Οτιδήποτε νέο προετοιμάζεται στη φύση συμβαίνει απαρατήρητα, γι' αυτό το λόγο οι άνθρωποι δεν του δίνουν ιδιαίτερη προσοχή. Κι ωστόσο θα μπορούσαν να διαπιστώσουν σημαντικές παρεκκλίσεις, οι οποίες θα τους έβαζαν σε σκέψη έτσι και του έδιναν προσοχή και άφηναν την Πλάση να τους μιλήσει. Στο εσωτερικό της γης συμβαίνουν μεταβολές οι οποίες προκαλούν εν μέρει εκρήξεις και στο εξωτερικό της, ώσπου μια προκαθορισμένη στιγμή θα προκαλέσουν την ολοκληρωτική καταστροφή της γήινης επιφάνειας, έτσι ώστε το αιώνιο λυτρωτικό σχέδιο του Θεού θα εξελιχθεί σύμφωνα με το θέλημά Του.

Αυτό όμως θα είναι απλά ένα προειδοποιητικό σημάδι για την επακόλουθη καταστροφή της γης, μια τελευταία προειδοποίηση προς όλους εκείνους που θα επιζήσουν και μια ένδειξη για το επικείμενο τέλος, το οποίο οι άνθρωποι δεν θέλουν να πιστέψουν προηγουμένως...».

* * *

«Όλες οι προειδοποιήσεις και οι παραινέσεις δεν φέρνουν κανένα αποτέλεσμα σ' εκείνους στους οποίους απευθύνονται. Κι ακόμη κι αν κτυπώ δυνατά και φανερά στην πόρτα της καρδιάς τους, έστω κι αν τους τρομάζω με ασυνήθιστα φαινόμενα στη ζωή τους ή στο περιβάλλον τους, βλέπουν μόνο με γήινά μάτια και δεν αναγνωρίζουν τη φωνή Μου, παρ' όλο που τους μιλάει καθαρά».

Σε αυτή τη γη δεν μπορείτε να περιμένετε πια μια πνευματική ανάκαμψη γιατί έχουν μείνει ελεύθερες όλες οι δυνάμεις του κάτω κόσμου, οι οποίες δρουν κατ' εντολήν του αντιμάχου Μου και ασκούν πραγματικά μεγάλη επιρροή πάνω στους ανθρώπους. Γιατί οι άνθρωποι έχουν αποπνευματοποιηθεί σε τέτοιο βαθμό, που δεν αντιλαμβάνονται ποιος κυριαρχεί επάνω τους.

...Τα γεγονότα θ' ακολουθήσουν ταχύτατα το ένα το άλλο, όμως και πάλι οι άνθρωποι θα τα θεωρήσουν σαν εντελώς φυσικά φαινόμενα που δεν χρήζουν ιδιαίτερης προσοχής και γι' αυτό θ' αποφύγουν να τα συσχετίσουν με το επικείμενο τέλος...».

Επίσης η Μπέρτα Ντούντε έχει προφητέψει αναλυτικά όλα τα σημάδια που θα συνοδεύουν την εμφάνιση του ουράνιου σώματος το οποίο θα επιφέρει τη μεγάλη φυσική καταστροφή στη γη:

«Και σε αυτή την περίοδο της ευεξίας, η οποία θα οφείλεται στην ασυνήθιστη ενέργεια του ήλιου σε μια έξω από τα κανονικά δεδομένα εποχή, θα συμβεί ένα γεγονός, το οποίο θα έπρεπε να βάλει σε σκέψεις ακόμα και τον πιο τυφλό πνευματικά άνθρωπο. Ένα άστρο εγκαταλείπει τη θέση του στο στερέωμα και μεταβάλλει την τροχιά του. Αυτό το άστρο θα φέγγει τόσο δυνατά που θα ξεπερνά κατά πολύ στη λάμψη όλα τα άλλα αστέρια. Θα φεγγοβολά δυνατά τη νύχτα καθώς θα πλησιάζει τη γη, φαινόμενο εντελώς ασυνήθιστο για τους ανθρώπους και συγχρόνως μια απόδειξη ότι ο Δημιουργός του Ουρανού και της γης είναι ο απόλυτος κυρίαρχος, γι' αυτό ακόμη και στα άστρα προδιαγράφει την τροχιά τους κατά το θέλημά Του.

Όταν θα γίνει πλέον ορατό αυτό το άστρο, η ανθρωπότητα πλησιάζει όλο πιο πολύ το σημείο της πνευματικής καμπής!».

«...Επιπλέον θα κάνουν την εμφάνισή τους μεταβολές στο κοσμικό διάστημα πράγμα που θα μπορούσε να βάλει τον καθένα σε σκέψεις. Παράλληλα θα εγερθο ύν ενορατικοί και προφήτες, οι οποίοι διαθέτουν το χάρισμα της προφητείας και έχουν το καθήκον να ενημερώσουν γι' αυτά που βλέπουν ή ακούν χάρη στη σύνδεσή τους με τον πνευματικό κόσμο. Όμως επειδή πρέπει να είναι σεβαστή η ελευθερία της θέλησης και της πίστης, τα πάντα ακολουθούν το φυσιολογικό τους δρόμο, έτσι ώστε ακόμη και οι κοσμικές μεταβολές εξηγούνται επιστημονικά, με συνέπεια να μην βάζουν σε ανησυχία τους ανθρώπους».

«Θα παρατηρηθούν παράξενα φαινόμενα στον έναστρο ουρανό. Θα εμφανιστεί επανειλημμένα ένα απειλητικό σκοτάδι για ένα σύντομο διάστημα, αλλά στη συνέχεια θα επακολουθεί μια φαινομενική ηρεμία, ώσπου τα στοιχεία να αποχαλινωθούν τόσο γρήγορα και τρομακτικά ώστε να μην έχει κανένας πια χρόνο να σκεφτεί».

...«Όποιος παρακολουθεί τα πράγματα γνωρίζει ποια ώρα έχει σημάνει. Και έτσι ένα άστρο θα ξεφύγει από την κανονική πορεία του και θα κατευθυνθεί προς τη γη. Το άστρο αυτό ακολουθεί το δρόμο του ανεπηρέαστα από τη θέληση των ανθρώπων και σημαίνει μια τεράστια απειλή γι' αυτούς.

Εντούτοις η πορεία του δεν θα αναχαιτιστεί, γιατί πρέπει η γη να υποστεί έναν τρανταγμό, προς ζημία ή προς όφελος των κατοίκων της, επειδή πάρα πολλοί άνθρωποι θα χάσουν τη ζωή τους, όπως έχει ήδη προαγγελθεί πριν από πολύ καιρό.

Η γη θα δεχθεί ένα κτύπημα. Κανένας δεν μπορεί να διανοηθεί σε τι επικίνδυνη κατάσταση θα βρεθεί ξαφνικά όλος ο πλανήτης. Ωστόσο η καταστροφή δεν θα είναι ολοκληρωτική, αλλά θα είναι τέτοιων ασύλληπτων διαστάσεων, ώστε για πάρα πολλούς ανθρώπους θα σημάνει το τέλος τους».

Η γη θα δεχθεί ένα κτύπημα. Κανένας δεν μπορεί να διανοηθεί σε τι επικίνδυνη κατάσταση θα βρεθεί ξαφνικά όλος ο πλανήτης. Ωστόσο η καταστροφή δεν θα είναι ολοκληρωτική, αλλά θα είναι τέτοιων ασύλληπτων διαστάσεων, ώστε για πάρα πολλούς ανθρώπους θα σημάνει το τέλος τους

«Και έγιναν αστραπές και φωνές και βροντές, κι έγινε μεγάλος σεισμός, τέτοιος πού δεν είχε γίνει από τότε που δημιουργήθηκαν οι άνθρωποι στη γη- τόσο μεγάλος ήταν ο σεισμός. Και η μεγάλη πόλη έγινε τρία κομμάτια και οι πόλεις των εθνών έπεσαν. Ο Θεός θυμήθηκε τη μεγάλη Βαβυλώνα και της έδωσε να πιει το ποτήρι το κρασί του θυμού και της οργής του. Όλα τα νησιά εξαφανίστηκαν και τα βουνά χάθηκαν. Χαλάζι μεγάλο σαν πέτρα έπεσε από τον ουρανό στους ανθρώπους. Και οι άνθρωποι βλαστήμησαν τον Θεό για αυτή την πληγή από το χαλάζι, γιατί η συμφορά ήταν πάρα πολύ μεγάλη».

Αποκάλυψη Ιωάννη 16,18

* * *

Πώς προφήτες και ενορατικοί όλων των εποχών προφητεύουν τη φυσική καταστροφή;

Η επικείμενη φυσική καταστροφή, την οποία περιέγραψε αναλυτικά η κατ' εξοχήν προφήτισσα της εποχής του τέλους, Μπέρτα Ντούντε, προαγγέλεται και από πολλούς προφήτες και ενορατικούς όλων των εποχών.

Στην συνέχεια μία επιλογή από αυτές τις προρρήσεις:

«Είδα τη χώρα που ήταν έρημη και εγκατελελειμμένη, τον ουρανό ολοσκότεινο. Τα βουνά, σείονταν και οι λόφοι έτρεμαν. Δεν υπήρχε ούτε ένας άνθρωπος και όλα τα

πετεινά του ουρανού είχαν πετάξει μακριά. Οι πεδιάδες ήταν έρημες και όλες οι πόλεις είχαν γίνει συντρίμμια από την οργή του Κυρίου...».

Προφήτης Ιερεμίας

…«Όταν, όπως στον καιρό του Νώε, ο αριθμός των αγνών και καλών ανθρώπων θα έχει γίνει πολύ μικρός, τότε η γη θα περάσει από μία μεγάλη οικουμενική Κρίση, από την οποία δεν πρόκειται να σωθούν ούτε οι άνθρωποι, αλλά ούτε τα φυτά και τα ζώα. Τους υπερήφανους ανθρώπους δεν πρόκειται να τους ωφελήσουν σε τίποτα τα όπλα τους που εκτοξεύουν φωτιά και θάνατο. Ούτε τα οχυρά τους, ούτε οι σιδερένιοι δρόμοι τους πάνω στους οποίους θα ταξιδεύουν με την ταχύτητα του βέλους. *Γιατί από τους αιθέρες θα έρθει ένας εχθρός,* ο οποίος θα εξολοθρεύσει όλους εκείνους που έκαναν συστηματικά κακό. Και θα καταστρέψω τα μαγαζιά των εμπόρων και των κερδοσκόπων με αυτό τον εχθρό που θα στείλω στη γη από τα βάθη του αιθέρα σαν μια ταχύτατη αστραπή μαζί με βροντές και ορυμαγδό. Σας λέω αληθινά ότι μάταια όλοι οι στρατοί της γης θα πολεμήσουν αυτόν τον εχθρό! Αλλά τους λίγους φίλους Μου δεν πρόκειται να τους πειράξει εκείνος ο θεόρατος ακαταμάχητος εχθρός. Θα τους αφήσει αβλαβείς ώστε ν' αποτελέσουν ένα εντελώς νέο φυτώριο, από το οποίο θα προκόψουν καινούριοι, καλύτεροι άνθρωποι...».

Ο Ιησούς Χριστός στο «Μεγάλο Ευαγγέλιο του Ιωάννη» του Γ. Λόρμπερ

Πολλά θα συμβούν. Οι πολιτείες θα καταντήσουν σαν παράγκες».

Κοσμάς ο Αιτωλός

«Θα απλωθεί απόλυτο σκοτάδι εκείνη τη μέρα του πολέμου. Κατόπιν θα πέσει χαλάζι, με κεραυνούς και βροντές και ένας σεισμός τραντάζει τη γη. Μη βγεις τότε από το σπίτι... Όποιος μυρίζει τη σκόνη, τον πιάνουν σπασμοί και πεθαίνει... Όλα τα ακάλυπτα νερά δηλητηριάζονται και όλες οι ανοιχτές τροφές που δεν είναι σε κλειστές κονσέρβες. Ούτε οι τροφές σε γυάλινα βάζα μένουν αβλαβείς. Έξω απλώνεται ο θάνατος από τη σκόνη, πάρα πολλοί άνθρωποι πεθαίνουν. Μετά από 12 ώρες έχουν τελειώσει όλα...

Μέσα σε μία νύχτα πεθαίνουν περισσότεροι άνθρωποι από ό,τι στους δύο παγκόσμιους πολέμους…».

Αλόις Ιρλμάγερ

«Καλοί και κακοί άνθρωποι θα χάσουν τη ζωή τους, καλοί και κακοί θα παραμείνουν στη ζωή, γιατί αυτή η φυσική καταστροφή δεν είναι ακόμη ο διαχωρισμός των πνευμάτων, παρά μόνο μια τελευταία προειδοποίηση για την τελική κρίση. Κι από αυτή την προειδοποίηση θα πρέπει όλοι οι άνθρωποι να αποκομίσουν το κατάλληλο όφελος για την ψυχή τους...».

«Δεν μπορείτε να αποτρέψετε ή να αμβλύνετε τις φυσικές συνέπειες με τις ανθρώπινες γνώσεις σας. Όμως μπορείτε να αξιοποιή- σετε προς όφελος σας τις πνευματικές συνέπειες, ώστε έτσι θα μπορείτε να αντιμετωπίσετε γαλήνιοι και τις φυσικές συνέπειες».

«Θα ακουστούν τότε (μετά την καταστροφή) βαριές κατηγορίες ενάντια στη Θεότητα. Όμως τη δική τους την ευθύνη δεν την α να λογίζονται. Ακόμη και σε αυτή τη μεγάλη δυστυχία παραμένουν πεισματικά αμετανόητοι, εκτός από λίγους, στους

οποίους θα συμπαρασταθώ φανερά, διότι δεν πρέπει να αφανιστούν όλοι εκείνοι οι οποίοι τιμούν τον Κύριο τον Θεό κι αναγνωρίζουν μπροστά Του την ενοχή τους.

Ο ήλιος θα λάμπει πιο φωτεινός από ποτέ, ο αέρας θα είναι ήσυχος και απαλός και μέσα σε αυτό το φως της αυγής οι επιζήσαντες. θα αντικρίσουν τον κόσμο γύρω τους».

Παρατήρηση:

Δεδομένου ότι οι περισσότεροι άνθρωποι δεν γνωρίζουν το λυτρωτικό σχέδιο του Θεού στο σύνολό του, πάρα πολλοί άνθρωποι θα επιρίπτουν στον Θεό την ευθύνη για τη βιβλική καταστροφή. Ανάμεσά τους θα συμπεριλαμβάνονται και πολλοί «χριστιανοί» που θα αποστασιοποιηθούν από έναν τέτοιο «αιμοβόρο» Θεό, ο οποίος κατά τη γνώμη τους θα είναι υπαίτιος για το θάνατο αμέτρητων ανθρώπων και αθώων παιδιών. Επειδή λοιπόν η πλειοψηφία, από άγνοια ή πλάνη, δεν γνωρίζει τις αληθινές αιτίες, γι’ αυτό θα κατηγορεί τον Θεό. Δεδομένου όμως ότι ο Θεός δεν μπορεί να κατηγορηθεί προσωπικά, με τον καιρό ο σχετλιασμός αυτός θα προβληθεί επάνω σε όλους τους χριστιανούς και το μίσος που θα προκληθεί, θα προσφέρει τελικά το έδαφος για το διωγμό των πιστών που θα ακολουθήσει.

Επειδή πάρα πολλοί άνθρωποι θα έχουν φθάσει στα όρια της ανοχής τους, θα κηρύξουν ανοικτό πόλεμο ενάντια σε οποιονδήποτε θα μιλάει για την αγάπη του Θεού, γιατί κάτι τέτοιο θα θεωρείται σαν «όπιο του λαού» και συναισθηματολογία. Έτσι θα δοθεί το πράσινο φως στον ηγέτη εκείνον που θα διαμορφωθεί τελικά σε αντίχριστο, για να επιδιώξει να εκριζώσει τη χριστιανική πίστη, όπως και κάθε άλλη πνευματική προσπάθεια υπό την απειλή της καταδίκης σε θάνατο.

«Στην αρχή (μετά την καταστροφή) θα μπορούν να μιλούν οι άνθρωποι ελεύθερα, στη συνέχεια όμως η διδακτική δραστηριότητα θα απαγορευθεί με πολύ αυστηρές διατάξεις. Αυτή θα είναι η εποχή που ο κόσμος θα αποστραφεί τον Θεό και όσοι θέλουν να επαναφέρουν την παλιά πίστη δεν θα εισακούονται.

...Ωστόσο μετά την καταστροφή αυτή η ανθρωπότητα θα είναι πιο δεκτική και πιο πρόθυμη να ακούσει την αλήθεια από τον Θεό όταν της προσφέρεται και τότε αρχίζει η αποστολή όσων θέλουν να υπηρετήσουν τον Θεό.

Θα πρέπει τότε να διδάξουν την αλήθεια και να μην πτοηθούν από τις διαταγές της εξουσίας, διότι ο Θεός θα τους προσφέρει το έλεος του σε πρωτοφανή βαθμό έτσι ώστε ένας άνθρωπος θα έχει τη δύναμη να κατορθώσει πάρα πολλά, αρκεί να θέλει να βοηθήσει την ανθρωπότητα που υποφέρει».

«Προηγουμένως θα εμφανισθεί ένας απεσταλμένος του Θεού (ο πρόδρομος του Χριστού) ο οποίος θα κρούσει τον κώδωνα του κινδύνου. Όλος ο κόσμος θα αποφεύγει εκείνη την περίοδο τη χώρα αυτή, γιατί με τις διάφορες αρρώστιες και επιδημίες που κάνουν θραύση εκεί, μεταφέρεται ο κίνδυνος και η δυστυχία σε όλη την ανθρωπότητα.

Μία ολέθρια αρρώστια θα πλήξει την ανθρωπότητα από την οποία δεν θα υπάρχει σωτηρία και αυτή θα είναι η αρχή του τέλους».

Η έκταση της καταστροφής

«Η έκταση της καταστροφικής πράξης που θα γίνει με θέλημα Θεού είναι για σας τους ανθρώπους εντελώς αδιανόητη ακόμη, γιατί θα υπερβαίνει κάθε προηγούμενο. Στεριές και θάλασσες θα μεταβληθούν, οι ποταμοί θα ξεφύγουν από την κοίτη τους, αλλάζοντας έτσι την εικόνα της γης, ώστε κανείς θα νομίζει ότι έχει μεταφερθεί σε άλλη περιοχή. Το αποτέλεσμα θα είναι ένα απερίγραπτο χάος, γιατί οι άνθρωποι δεν θα μπορούν να έρθουν σε επαφή με τους άλλους ανθρώπους. Σαν χαμένοι θα περιπλανώνται χωρίς ανάπαυλα ώσπου να βρεθούν ορισμένοι με ισχυρή θέληση, οι οποίοι θα προσπαθήσουν να φέρουν κάποια τάξη και θα μεριμνήσουν για τους αδύνατους συνανθρώπους τους. Η συμφορά θα είναι τόσο μεγάλη ώστε μόνο η αγάπη θα μπορεί να την κάνει υποφερτή και όπου ο ένας θα βοηθάει έμπρακτα τον άλλον, σύντομα θα έρχεται φανερά από ψηλά ανακούφιση και βοήθεια. Όποιος αποτείνεται αποκλειστικά στον Θεό και Τον παρακαλεί μέσα από την καρδιά του, θα λαμβάνει βοήθεια, γιατί ο Θεός δείχνει τώρα τόσο φανερά την Αγάπη και την Παντοδυναμία Του, ώστε όσοι δεν πίστευαν μέχρι τώρα με δύναμη, μπορούν εύκολα να αποκτήσουν ακράδαντη πίστη. Και αυτή η περίοδος είναι μια περίοδος χάριτος για όσους δεν πιστεύουν, γιατί μπορούν ακόμη με ευκολία να μεταστραφούν, επειδή θα βλέπουν διάφορα φαινόμενα τα οποία οφείλονται αποκλειστικά στη δύναμη της πίστης.

Και αυτή η περίοδος είναι μια περίοδος χάριτος για όσους δεν πιστεύουν, γιατί μπορούν ακόμη με ευκολία να μεταστραφούν, επειδή θα βλέπουν διάφορα φαινόμενα τα οποία οφείλονται αποκλειστικά στη δύναμη της πίστης.

Αυτά τα φαινόμενα θα βάλουν τους πάντες σε σκέψεις, όμως μόνο όποιος θέλει να πιστέψει, θα ωφεληθεί από αυτές τις σκέψεις, ενώ οι υπόλοιποι τα θεωρούν μόνο σαν σύμπτωση και αντιμετωπίζουν με πικρία τη συμφορά, απορρίπτοντας την ύπαρξη ενός Δημιουργού ή καταδικάζοντας τις πράξεις Του.

Ακόμη και το μέγεθος της καταστροφής δεν μπορεί να τους συνετίσει γιατί προσπαθούν να αποδώσουν τα πάντα σε φυσικά αίτια, απορρίπτοντας εξ ολοκλήρου κάθε πνευματική αιτία. Επιπλέον παραμένουν σκληροί και αναίσθητοι απέναντι σε αυτά που τραβάει ο διπλανός τους και δεν διστάζουν να βελτιώσουν τη δική τους κατάσταση σε βάρος των συνανθρώπων τους που είναι πολύ αδύναμοι για να αμυνθούν.

Ένδεια θα υπάρχει παντού όπου θα έχει μιλήσει ο Θεός καί θα μιλήσει εκεί όπου υπάρχει η μεγαλύτερη πνευματική ένδεια, ώστε όσοι επιζήσουν να λάβουν το προειδοποιητικό μήνυμα και να εκμεταλλευτούν σωστά το χρόνο που απομένει ως το τέλος. *Ο* σκοπός είναι επίσης να παραδειγματισθούν και οι άνθρωποι των χωρών που δεν θα έχουν πληγεί, βλέποντας την καταστροφή, η οποία θα είναι τόσο τρομακτική που κανείς δεν θα μπορεί να την αγνοήσει. Διότι ολόκληρη η ανθρωπότητα θα κυριαρχείται από το φόβο ότι μπορεί να επαναληφθεί αυτή η καταστροφή με αποτέλεσμα τον ολοκληρωτικό αφανισμό της γης...».

Μπέρτα Ντούντε 24-9-1949

Οι αλλαγές που θα προκληθούν από τη φυσική καταστροφή σύμφωνα με τιζ ταυτόσημες πληροφορίες διαφόρων ενορατικών και προφητών είναι;

- Οι πόλοι του άξονα της γης θα μετατοπιστούν.
- Θα προκύψει ένα νέο παγκόσμιο κλίμα.
- Θα μεταβληθεί η παράκτια γραμμή της Ευρώπης.
- Με την κάθοδο της επιφάνειας της θάλασσας θα εμφανιστούν βυθισμένες πόλεις.
- Μεγάλες μεταβολές θα σημειωθούν και στις δύο ακτές των ΗΠΑ.
- Μεγάλα τμήματα των ΗΠΑ θα καταβυθιστούν και η νέα παράκτια γραμμή θα βρεθεί στη Νεμπράσκα.
- Μπροστά από την ανατολική ακτή των ΗΠΑ θα αναδυθεί ξηρά. Το ρεύμα του

Κόλπου θα μετατοπισθεί.

- Το βόρειο τμήμα της Ευρώπης θα αλλάξει μορφή.
- Κάποια τμήματα των βρετανικών νησιών θα καταβυθιστούν, ενώ άλλα θ' αναδυθούν.
- Στη Βόρεια Θάλασσα θα αναδυθεί ξηρά, ενώ στη Νορβηγία, Σουηδία, Δανία και Φιλανδία οι ακτές θα καλύπτονται συχνά από πλημμύρες.
- Μεγάλα τμήματα της Χαβάης και της Ιαπωνίας θα αποκοπούν και θα εξαφανιστούν στον ωκεανό.
- Ανάμεσα στη Γη του Πυρός και την Ανταρκτική θα υπάρξει νέα στεριά.

Ο Θεός πραγματώνει το λυτρωτικό του σχέδιο

«Τίποτα δεν θα Με εμποδίσει να πραγματώσω το προαιώνιο σχέδιο που έχω καταστρώσει για τη λύτρωσή σας Διότι η Αγάπη και η Σοφία Μου αναγνώρισαν εδώ και αιωνιότητες πότε θα έχει έρθει ο καιρός όπου θα πρέπει να φανερώσω την Παντοδυναμία Μου και χάρη στην Παντοδυναμία Μου αυτή να φέρω συγκεκριμένες μεταβολές επάνω σε αυτό το δημιούργημά Μου που λέγεται γη. Αυτά τα χρονικά πλαίσια θα τα τηρήσω διότι πάντα φέρνω σε πέρας οτιδήποτε έκρινα σαν αναγκαίο να γίνει. Επιπλέον, η πνευματική κατάπτωση της ανθρωπότητας επιβάλλει αυτή τη μεταβολή διότι σύντομα θα έχει φθάσει στο απροχώρητο. Γι' αυτό δεν είναι πια μακριά αυτή η ημέρα, η οποία έχει προκαθοριστεί από αιώνων. Το μόνο που απομένει, είναι να παρασχεθεί η μεγαλύτερη δυνατή βοήθεια στους ανθρώπους, ώστε να μπορέσουν να σωθούν όσοι την αποδέχονται.

Ας μην πιστέψει κανείς όμως πως μπορεί να Με πείσει να εγκαταλείψω το προαιώνιο σχέδιό Μου, μολονότι πάντα εισακούω τις προσευχές που έρχονται από την καρδιά σας, όπως το έχω υποσχεθεί. Ωστόσο δεν πρέπει να προσεύχεσθε να αποτραπεί η τελευταία Κρίση, διότι αυτή η πράξη είναι καθαρά μια πράξη αγάπης από την πλευρά Μου και δεν σας επιτρέπεται σε καμία περίπτωση να Με εμποδίσετε να εκδηλώσω την Αγάπη Μου. Διότι Εγώ γνωρίζω ότι είναι απαραίτητη μία ολοκληρωτική μεταβολή, τόσο για σας τους ανθρώπους, όσο και για *όλο* το πνευματικό στοιχείο που βρίσκεται *ακόμη δέσμιο μέσα στα* δημιουργήματα, το οποίο έχει χρέος *να* ανέλθει πνευματικά υψηλότερα. Όταν λοιπόν προσεύχεσθε να αποτρέψω την Κρίση, το κάνετε μόνο από φιλαυτία, επειδή δεν θέλετε να χάσετε την επίγεια ζωή σας ούτε τα γήινα υπάρχοντά σας.

Εάν όμως η αγάπη σας έχει το σωστό προσανατολισμό, ώστε να είναι αφιερωμένη σ' Εμένα και στο διπλανό σας, τότε το πνεύμα σας είναι ήδη τόσο φωτισμένο, ώστε μπορείτε να αναγνωρίσετε πως η τελευταία Κρίση αποτελεί μία πράξη αγάπης από πλευράς Μου. Τότε αναγνωρίζεται από μόνοι σας τον πνευματικό ξεπεσμό των ανθρώπων και συνειδητοποιείτε πως πρέπει να φέρω μια μεταβολή προκειμένου να σώσω ό,τι μπορεί ακόμη να σωθεί.

Πάντοτε βέβαια σας υπενθύμιζα αυτό το τελεσίδικο τέλος, όμως ποτέ δεν σας αποκάλυψα μία συγκεκριμένη χρονολογία και ούτε τώρα σας φανερώνω τον ακριβή χρόνο. Μπορείτε ωστόσο να είσαστε βέβαιοι ότι σύντομα θα εκπληρωθούν οι ειδοποιήσεις Μου, ότι δηλαδή δεν σας μένει πλέον πολύς χρόνος ως αυτό το τέλος της γης, το οποίο επίκειται πολύ σύντομα.

Κι όταν προσεύχεσθε, να παρακαλείτε μόνο όσο το δυνατόν πιο πολλοί άνθρωποι να συνειδητοποιηθούν, να πάρουν το δρόμο προς το σταυρό, ώστε η ώρα του τέλους να μη σημαίνει γι' αυτούς τον αφανισμό, αλλά τη μακαριότητα. Προσπαθήστε να κάνετε κατανοητές τις εντολές της αγάπης σε όλους τους ανθρώπους, προσπαθήστε να τους παροτρύνετε να μεταμορφώσουν και αυτοί την εγωιστική τους αγάπη σε

ανιδιοτελή αγάπη για τον πλησίον. Και αυτή θα είναι αληθινά η καλύτερη προσευχή, όταν προσεύχεστε ζητώντας βοήθεια για τους συνανθρώπους σας που δεν έχουν φθάσει ακόμη στη συνειδητοποίηση.

Αλλά μην πιστεύετε ότι μπορείτε με οργανωμένες προσευχές να Με αποτρέψετε από το να εκτελέσω το σχέδιό Μου για την τελείωσή σας, διότι κάτι τέτοιο κάθε άλλο παρά πράξη ευσπλαχνίας θα ήταν. Αντίθετα, ο αντίμαχός Μου θα αποκτούσε με αυτό τον τρόπο ακόμη περισσότερη ακολουθία και ακόμη και οι δικοί Μου θα κινδύνευαν να τους σπρώξει στην καταστροφή τους. Πιστέψετε ότι η Αγάπη και η Σοφία Μου θέλουν πάντα το καλύτερο για τα πλάσματά Μου. Έτσι και αυτή η τελευταία Κρίση δεν αποτελεί μία τιμωρία από πλευράς Μου, παρά μόνο θα κριθούν όσοι έχουν ξεφύγει εντελώς από την Τάξη.

Θέλω να επαναφέρω την Τάξη την οποία έχει ανατρέψει η ανθρώπινη θέληση υπό τον επηρεασμό από τον αντίμαχό Μου, με αποτέλεσμα να κινδυνεύει επίσης και η διαδικασία της επιστροφής των πλασμάτων Μου σ' Εμένα. Και αυτό το σχέδιό Μου για τη σωτηρία και την τελείωσή σας σκοπεύει αποκλειστικά στην επαναφορά των έκπτωτων όντων κοντά Μου.

Από σας τους ανθρώπους σας λείπει η ολοκληρωμένη εποπτεία, η σωστή γνώση, ούτε ξέρετε επίσης, πόσο βαθιά έχει βυθιστεί πια η ανθρωπότητα και ότι γι' αυτό το λόγο έχει έρθει *η* ώρα όπου θα πρέπει να σταματήσει η πτώση της, όπου θα πρέπει να αποσπασθούν οι ψυχές από την κυριαρχία του αντιμάχου Μου. Θα πρέπει να εγκλεισθούν πάλι μέσα στην ύλη, ώστε να έχουν πάλι τη δυνατότητα να πάρουν το δρόμο της επιστροφής τους σ' Εμένα. Γιατί στην τωρινή επίγεια ζωή τους έχασαν αυτή τη δυνατότητα, αφού δεν την εκμεταλλεύτηκαν σωστά, με αποτέλεσμα να είναι πάλι δυστυχισμένοι αποκλειστικά από δική τους ευθύνη.

Αλλά έτσι ο αντίμαχός Μου δεν διατηρεί την εξουσία που έχει επάνω τους, πράγμα που είναι ήδη πολύ θετικό για τα έκπτωτα πνευματικά στοιχεία, τα οποία πρέπει πάλι διαλυμένα στα εξ ων συνετέθησαν, να περάσουν μέσα από τα δημιουργήματα της Νέας Γης.

Οι άνθρωποι δεν ξέρετε ότι το μοναδικό κίνητρό Μου είναι πάντοτε η αγάπη, για το λόγο ότι ο προορισμός σας *είναι* κάποτε να γίνετε όλοι δικοί Μου. Εσείς βλέπετε όμως Εμένα αποκλειστικά σαν έναν Θεό τιμωρό. Όμως αυτή την «τιμωρία» την έχετε δημιουργήσει μόνοι σας, από μόνοι σας αποκτήσατε αυτή τη μοίρα, με τη ροπή σας προς την ύλη, η οποία σας έχει διαβρώσει. Γιατί η ύλη ανήκει στον αντίμαχό Μου, επομένως υποταχθήκατε εθελοντικά πάλι στην κυριαρχία του κι αυτός θα σας κρατήσει υποτελείς του μέχρι να σας αποσπάσω πάλι Εγώ ο ίδιος από την εξουσία του. Αυτό συμβαίνει με τον εγκλεισμό μέσα στη συμπαγή ύλη, που *είναι* όμως ταυτόχρονα η αρχή για να ανέλθετε πάλι από τα βάθη στα ύψη.

Οι άνθρωποι δεν ξέρετε ότι το μοναδικό κίνητρό Μου είναι πάντοτε η αγάπη, για το λόγο ότι ο προορισμός σας *είναι* κάποτε να γίνετε όλοι δικοί Μου. Εσείς βλέπετε όμως Εμένα αποκλειστικά σαν έναν Θεό τιμωρό. Όμως αυτή την «τιμωρία» την έχετε δημιουργήσει μόνοι σας, από μόνοι σας αποκτήσατε αυτή τη μοίρα, με τη ροπή σας προς την ύλη.

Όλα αυτά σας έχουν ειπωθεί επανειλημμένα επομένως προετοιμαστείτε για το τέλος αυτής της γης και κάντε όλα τα δυνατά για να αποδεσμευτείτε από αυτόν που θέλει να σάς καταστρέψει. Ελάτε σ' Εμένα και αληθινά, θα σας βοηθήσω να τού αντισταθείτε. Και τότε δεν θα χρειάζεται να φοβάστε το τέλος, το οποίο θα έρθει αμετάκλητα, όπως σας το έχω προαναγγείλει».

Μπέρτα Ντούντε

«ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΩΡΑ!»

4. ΠΩΣ ΘΑ ΕΙΝΑΙ Ο ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΣ;

«Ενάντια στις κόκκινες ορδές θα πολεμούν φωτιά, νερό και σίδερο. Οι καρδιές θα λαχταρούν την ειρήνη. Την κατάλληλη στιγμή θα πεθάνουν οι αυτουργοί του πολέμου, πλην ενός, ο οποίος θα κάνει συντρίμμια όλη τη γη».

Νοστράδαμος 9, 51

Δεδομένου ότι μας έχουν δοθεί από τον Θεό όλες οι ενδείξεις για τα μελλοντικά γεγονότα, έτσι και για τον μελλοντικό αντίχριστο υπάρχουν πολλές αναφορές τόσο στην Παλαιά όσο και στη Νέα Διαθήκη, κυρίως βέβαια στην Αποκάλυψη του Ιωάννη. Εξάλλου σχετικές προρρήσεις έχουν γίνει και από το Νοστράδαμο, τη Χίλντεργκαρντ του Μπίνγκεν και άλλους μύστες. Κατά κύριο λόγο όμως οι πληροφορίες που έχουμε γι' αυτή την πιο σημαντική μορφή των τελευταίων ημερών αυτής της γης, είναι μέσω των νεώτερων προφητών.

Όπως ο άνθρωπος Ιησούς αφιερώθηκε ψυχή τε σώματι στον Θεό, για να μπορεί αυτός να μιλάει και να δρα μέσω εκείνου, έτσι και ο μελλοντικός αντίχριστος θα παραδοθεί εντελώς στο σατανά, για να μπορεί να τον χρησιμοποιήσει σαν υποχείριό του.

Ο αντίχριστος αυτός θα είναι ένας μεγάλος ηγέτης, κυρίαρχος σε όλη τη γη Θα τον επευφημήσουν όλοι οι λαοί, γιατί θα τους υποσχεθεί ότι θα επαναφέρει ταχύτατα το προηγούμενο βιοτικό επίπεδο το οποίο θα έχει χαθεί εξαιτίας της μεγάλης φυσικής καταστροφής.

Και δεδομένου ότι η πλειοψηφία των ανθρώπων κυριαρχείται από την ύλη, γι' αυτό τον εκλέγουν ηγέτη, γιατί είναι εκείνος που εκπληρώνει τις επιθυμίες τους. Αυτό που θα κάνει εντύπωση θα είναι η εξαιρετική ευστροφία του, χάρη στην οποία θα κερδίσει τους ανθρώπους οι οποίοι θα του παραδώσουν κάθε κοσμική εξουσία. Τότε θα είναι έτοιμος να επέμβει και στα ζητήματα της πίστης. Υποδυόμενος τον πιστό ακόλουθο του Χριστού, με το πρόσχημα αυτό θα διατάξει την ενοποίηση όλων των θρησκειών σε μία παγκόσμια εκκλησία. Σε αυτό θα τον υποστηρίξουν όλες οι εκκλησίες, επειδή η καθεμία από αυτές προσβλέπει στο ότι θα είναι εκείνη που θα άρχει Ωστόσο η πρόθεση του αντίχριστου δεν θα είναι να ενώσει τους πιστούς, παρά να αφανίσει την πίστη στον Θεό. Ο σατανάς ξέρει πολύ καλά ότι ο ισχυρότερος αντίπαλός του είναι ο Ιησούς Χριστός, γιατί μόνο χάρις σ' αυτόν μπορούν να λυτρωθούν οι άνθρωποι και μόνο μέσω αυτού μπορούν να επιστρέφουν στη θεϊκή τους πηγή. Κι επειδή κάθε άνθρωπος που κερδίζεται για τον Χριστό σημαίνει μία απώλεια για την εξουσία του, γι' αυτό μέσω του αντίχριστου επιτίθεται κυρίως κατά του Ιησού Χριστού, επιδιώκοντας να εξαλείψει οριστικά την πίστη σε αυτόν, χρησιμοποιώντας πονηριά αλλά και πραγματικά ασύλληπτα σατανικά μέσα. Με τις βάρβαρες αυτές μεθόδους του θα προκύψει ένας σαφής διαχωρισμός μεταξύ των ανθρώπων. Όλοι όσοι είναι προσκολλημένοι στον κόσμο και στον υλισμό, θα είναι εκείνοι που θα εγκαταλείψουν με ελαφριά καρδιά την πίστη τους, χάνοντας όμως, έτσι και την ψυχή τους.

Όλοι όσοι είναι προσκολλημένοι στον κόσμο και στον υλισμό, θα είναι εκείνοι που θα εγκαταλείψουν με ελαφριά καρδιά την πίστη τους, χάνοντας όμως, έτσι και την ψυχή τους.

Αυτή η περίοδος κατατρεγμού της πίστης όταν ο σατανάς θα έχει ενσαρκωθεί πλήρως μέσα στον αντίχριστο, υποδηλώνεται στην Αποκάλυψη του Ιωάννη με τις 1260 μέρες κυριαρχίας «των εθνικών στην άγια Πόλη». Αναφέρεται επίσης από την Μπέρτα Ντούντε σαν «τρία ολόκληρα χρόνια δοκιμασίας των πιστών». Αυτή η περίοδος της απόλυτης ανεμπόδιστης κυριαρχίας του σατανά αντιστοιχεί κατ' αναλογία στο διάστημα που ο Θεός δρούσε μέσω του Ιησού Χριστού στη γη. Η περίοδος

αυτή όπου τα στοιχεία του κάτω κόσμου θα επικρατήσουν ολοκληρωτικά πάνω στη γη, θα αποτελέσει μία δοκιμασία δια πυρός και σιδήρου για τους πιστούς, γιατί θα πρέπει να τον υπερνικήσουν, ακριβώς όπως ο Χριστός νίκησε κατά την πορεία του μέσα από την κόλαση το θάνατο και τους δαίμονες, προκειμένου να φέρει το θείο μέσα στον κόσμο της ύλης. Όποιος λοιπόν θέλει να βρει μέσα του το Νικητή του Θανάτου και το Θείο Πνεύμα του, θα πρέπει πρώτα να βιώσει την πορεία μέσα από την κόλαση.

Πρέπει επομένως οι πιστοί της εποχής του τέλους να ακολουθήσουν το δρόμο του Χριστού ως το τέλος, προκειμένου να κατακτήσουν την απαραίτητη ωριμότητα ώστε να ανέβουν και οι ίδιοι και η γη σε μια ανώτερη πνευματική βαθμίδα. Η τελευταία εποχή είναι η πορεία μέσα από την κόλαση για εκείνους που είναι οπαδοί του Χριστού πνευματικά και αληθινά. Αυτό μας αποκαλύπτεται και μέσω Γκότφριντ Μαγερχόφερ:

«Αυτά που πέρασα εκείνο τον καιρό, τα πάθη, τους αγώνες και τον ίδιο τον θάνατο ακόμη, *ο οποίος όμως με την Ανάσταση και την Ανά*ληψή Μου μεταμορφώθηκε σε νίκη, τα ίδια συμβαίνουν *τώρα με την* ανθρωπότητα. Αυτά που υπέφερα τότε σαν άνθρωπος, θα πρέπει τώρα να τα υποφέρει όλη η ανθρωπότητα...».

Από τις αποκαλύψεις του Γιάκομπ Λόρμπερ και της Μπέρτα Ντούντε γνωρίζουμε ότι εμείς οι άνθρωποι είμαστε εκείνα τα αρχέγονα πνεύματα τα οποία έπεσαν κάποτε μαζί με τον Εωσφόρο. Ο λόγος που βρισκόμαστε τώρα ενσαρκωμένοι στη γη είναι για να δοκιμασθεί η θέλησή μας και έχοντας απόλυτη ελευθερία βούλησης να αποφασίσουμε εκ νέου με ποια πλευρά θα ταχθούμε. Η δε τελική φάση της εποχής του τέλους, πριν τη μεγάλη ημέρα του *«διαχωρισμού των πνευμάτων»,* των βιβλικών εριφίων από τα πρόβατα, είναι η περίοδος του αγώνα γύρω από την πίστη και του διωγμού των πιστών. Η περίοδος αυτή σημαίνει ότι εκείνη η πρωταρχική απόφαση των αρχέγονων πνευμάτων θα επαναληφθεί εκ νέου.

Τότε τα πνεύματα, δεν μπορούσαν να δουν τον Θεό, παρά μόνο τον Εωσφόρο ο οποίος αντλούσε τη δημιουργική του δύναμη από τον Θεό. Ο Εωσφόρος, τυφλωμένος από το μέγεθος της δύναμής του, παρασύρθηκε από την έπαρσή του και πίστεψε μέσα στην ύβρι του ότι θα μπορούσε να κυριαρχήσει πάνω στον Θεό. Έτσι ια υπόλοιπα αρχέγονα πνεύματα έπρεπε να αποφασίσουν μεταξύ του Θεού που δεν τον έβλεπαν και του ορατού Εωσφόρου. Η ίδια ακριβώς απόφαση της θέλησης θα απαιτηθεί εκ νέου κατά τον αγώνα για την πίστη.

Οι άνθρωποι θα κληθούν να αποφασίσουν για τον Ιησού Χριστό, που δεν τον βλέπουν και το πνευματικό βασίλειό του, ή για τον αντίχριστο, στον οποίο έχει ενσαρκωθεί ο σατανάς, τον οποίο μπορούν να δουν, περιβλημένο με την επίγεια εξουσία του και το βασίλειό του, που είναι αυτό της γήινης ύλης.

Στην εποχή μας ο εσωτερικός Λόγος λέει τα εξής, για την εμφάνιση του αντίχριστου:

1. …«Σύντομα μπαίνετε στην εποχή, για την οποία γίνεται λόγος από την αρχή αυτής της περιόδου λύτρωσης, και σύντομα θα βιώσετε όλα τα σημάδια, που σας προανήγγειλαν σε όλες τις εποχές οι ενορατικοί και οι προφήτες. Έτσι, όλα αυτά θα εκπληρωθούν, γιατί ο Λόγος Μου είναι αλήθεια και Εγώ ο ίδιος μίλησα δια στόματος αυτών των προφητών. Όλα όσα τους ανέθεσα να προφητεύσουν, είχαν σκοπό να παρακινήσουν τους ανθρώπους να εργασθούν πάνω στην ψυχή τους... Όμως, μέχρι τώρα δεν είχε έρθει το πλήρωμα του χρόνου, ο σατανάς δεν είχε ακόμη αποκτήσει απεριόριστη εξουσία πάνω στην ανθρωπότητα. Γι’ αυτό, είχε δοθεί στους ανθρώπους ακόμη αρκετός χρόνος, γιατί ακόμα υπήρχε πολύ δεσμευμένο πνεύμα που έπρεπε να ενσαρκωθεί, για να· περάσει την τελευταία δοκιμασία της βούλησης πάνω σ’ αυτή τη

γη. Όμως το σχέδιο σωτηρίας εκτυλίσσεται σύμφωνα με τους νόμους της αιώνιας Τάξης και καμία εποχή δεν τελειώνει ούτε μια μέρα νωρίτερα ή αργότερα, γιατί Εγώ προαιώνια είχα διαβλέψει τι ωφελεί το Πνευματικό και τι εμποδίζει την ανάπτυξή του…

Τώρα, η δράση του σατανά παίρνει όλο και τρομερότερη μορφή, εφόσον απελευθερώνεται πολύ από το δεσμευμένο πνεύμα, και η επίδρασή του κατευθύνεται σύμφωνα με τις επιθυμίες του. Για το λόγο αυτό εντείνεται και η διαβολική συμπεριφορά των ανθρώπων, όσο το τέλος πλησιάζει. Ο αντίπαλος νομίζει ότι είναι αρκετά ισχυρός, ώστε να Με νικήσει ολοκληρωτικά, και δεν τηρεί πια τα όρια εξουσίας, που του είχαν τεθεί κατά την πτώση του στα αβυσσαλέα βάθη. Μόλις όμως, φθάσει εκείνη η ώρα, θα τεθεί τέρμα στη δράση του… Ο αντίπαλός Μου θα στραφεί ανοιχτά εναντίον Μου, θέλοντας να αναγκάσει τους ανθρώπους να με απαρνηθούν επιχειρώντας να καταστρέψει κάθε δεσμό με Μένα, προκειμένου να αποκτήσει εξουσία πάνω στα πάντα. Όποιος γνωρίζει το σκοπό της ανθρώπινης ζωής, που βασίζεται στην ελεύθερη βούληση και απόφαση, αντιλαμβάνεται επίσης ότι αυτή τώρα αποκλείεται τελείως, εξαιτίας του σχεδίου του αντίποδά Μου. Και ξέρει ακόμη ότι τώρα φθάνει η ώρα, όπου θα δώσω τέλος στη μανία του και θα τον αλυσοδέσω ξανά μαζί με *όλους του τους* οπαδούς.

Έτσι, πρέπει να γίνεται κατανοητή κάθε προφητεία που *αναφέρεται* στο τέλος. Γι' αυτό, προσέξτε αυτό το τελευταίο έργο του αντιπάλου Μου, ώστε να δείτε καθαρά σε τι εποχή ζείτε. Προσέξτε τις προσπάθειες να αφαιρεθεί κάθε πίστη από τον άνθρωπο, και προσέξτε όλα αυτά, που μπορεί κανείς καθαρά να δει ότι είναι έργα του αντίχριστου. Προσέξτε πώς γίνονται εχθροί μεταξύ τους εκείνοι οι άνθρωποι, που στην πραγματικότητα υπηρετούν Εμένα και προσπαθούν να διαδώσουν την αλήθεια. Μόλις διακρίνετε όλα τα σημάδια επερχομένων θρησκευτικών διωγμών, τότε να ξέρετε ότι έχετε μπει στην τελική φάση. Τότε όλοι εσείς που θέλετε να μείνετε πιστοί σε Μένα, οπλιστείτε με αισιοδοξία και ριχτείτε με δύναμη στον αγώνα! Να ξέρετε ότι Εγώ θα πηγαίνω μπροστά, ότι αγωνιζόσαστε για Μένα και ότι θα παραμείνετε αληθινά ανίκητοι, ακόμη και αν είσαστε αριθμητικά πολύ λιγότεροι από την στρατιά του αντιπάλου Μου. Εγώ ο ίδιος θα τον νικήσω και θα τον αιχμαλωτίσω, όταν έρθει η ώρα, που έχει προκαθοριστεί προαιώνια.

Μόλις διακρίνετε όλα τα σημάδια επερχομένων θρησκευτικών διωγμών, τότε να ξέρετε ότι έχετε μπει στην τελική φάση.

Και εσείς, οι πιστοί Μου, θα βγείτε από αυτόν τον αγώνα και θα κατευθυνθείτε προς μία νέα ζωή, και δεν θα μπορεί πια να σας ενοχλεί ο αιώνιος αρνητής, που θα μείνει για αιώνες ακόμη ο αντίποδάς Μου».

Μπέρτα Ντούντε (1956)

«...Θα περάσουν τρία ολόκληρα χρόνια μέχρι να δοκιμασθεί στην πίστη της ολόκληρη η χριστιανοσύνη, έτσι ώστε είτε θα πιστεύουν ακράδαντα ή θα έχουν χάσει εντελώς την πίστη τους στον Ιησού Χριστό σαν λυτρωτή του κόσμου. Σε αυτά τα τρία χρόνια θα φανεί καθαρά ένας διαχωρισμός, διότι ο κόσμος και όσοι τον ακολουθούν θα επιχειρήσουν να επιβάλουν την πλήρη απομάκρυνση από την πίστη, ενώ οι άλλοι θα ενώνονται όλο και πιο πολύ μεταξύ τους, νιώθοντας όλο και πιο θερμή αφοσίωση στο Σωτήρα και Λυτρωτή τους. Ο αριθμός των τελευταίων θα είναι βέβαια πολύ μικρότερος και γι' αυτό θα πρέπει να βρει ακόμη μια μεγάλη συμφορά τη γη, ώστε να σωθούν όσοι δεν είναι εντελώς δέσμιοι του σατανά. Το μεγάλο πλήθος που αρνείται τον Κύριο το περιμένει ένα εφιαλτικό μέλλον.

Ο Κύριος είναι χωρίς έλεος όταν δεν δίνουν σημασία στα λόγια και στις προειδοποιήσεις Του, αλλά αντίθετα τα λοιδωρούν και τα ειρωνεύονται. Είναι πολύ σημαντικό να αναγνωρίσει κανείς πως ο Θεός προσπαθεί επανειλημμένα να πλησιάσει τους ανθρώπους με αγάπη και πραότητα, αλλά συναντάει όλο και πιο σκληρές καρδιές... Πως η επιδίωξή Του είναι σταθερά να επιτύχει την επιστροφή των

αποστατημένων παιδιών Του, αλλά αυτό δεν αναγνωρίζεται. Και έτσι μένει μόνο ένας τρόπος για να μαλακώσουν οι καρδιές γιατί η πιο μεγάλη ηπιότητα και ευσπλαχνία είναι μάταιες αφού δεν λαμβάνονται υπ' όψιν. Μόνο στη μεγάλη συμφορά και στον κίνδυνο βρίσκουν οι άνθρωποι το δρόμο του γυρισμού προς το Δημιουργό τους. Όμως ***θα πρέπει τότε να μιλήσει και η καρδιά, γιατί τις προσευχές που γίνονται μόνο με τα χείλη, δεν θα τις λάβει υπ' όψιν του ο Κύριος.*** Γιατί θα συμβεί επίσης ένας διαχωρισμός, όπου όσοι δεν γνωρίζουν πως να προσευχηθούν στον Κύριο, την τελευταία στιγμή θα αυταπατηθούν κάνοντας λάθος. Ένας βαθύς αναστεναγμός που θα έρχεται από την καρδιά και θα απευθύνεται προς τον Πατέρα του σύμπαντος, θα αρκέσει για να σωθεί το κάθε παιδί από τον έσχατο κίνδυνο... Όμως όσοι δεν προσεύχονται πνευματικά και αληθινά, θα επικαλούνται μάταια τον Θεό, γιατί η επίκλησή τους δεν μπορεί να εισακουσθεί και γι'αυτό δεν θα είναι πολλοί εκείνοι που *έστω την τελευταία στιγμή θ΄ αναγνωρίσουν ότι ανήκουν στον Κύριο, όμως για αυτούς τους λίγους θα τους φέρει την ευλογία...».*

«ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΩΡΑ!»

ΟΙ ΝΙΚΗΤΕΣ ΤΟΥ ΤΕΛΟΥΣ

Όποιος έχει οπαρνηθεί έστω μία φορά τον εαυτό του -μια μοναδική φορά- μπορεί ήδη να δει τη Δόξα Μου.

Γιατί όποιος Μου είναι πιστός στα μικρά πράγματα, μπορώ να τον χρησιμοποιήσω και να του αναθέσω μεγάλη εξουσία. Θα του *δώσω* μεγάλη εξουσία! Θα τον πάρω στην υπηρεσία Μου σε αυτούς τους δύσκολους καιρούς για να οδηγήσει και άλλους πολλούς κοντά Μου. Θα μιλήσω μέσα από το στόμα του, παρ' ολη την ανθρώπινη αδυναμία του και θα τον κάνω δυνατό, ώστε να δει ο καθένας πόσο πολύ αγαπώ τα παιδιά Μου.

Μην ακούτε τα λόγια που λέει το φίδι: Υποτίθεται πως είπε ο Θεός ότι τάχα κατέχετε την αιώνια ζωή; Αφού είναι ολοφάνερες οι αδυναμίες των παιδιών του Θεού! Ορίστε, κοιτάξτε πόσο τρωτοί είναι και πως κάνουν ακριβώς το αντίθετο από αυτό που θα έπρεπε να κάνουν. Αιώνια ζωή υποτίθεται ότι είπε ο Θεός; Αφήστε τα αυτά, ελάτε να ζήσουμε καλά και να χαιρόμαστε εδώ και τώρα, ελάτε να φάμε και να πιούμε, αφού είμαστε έτσι κι αλλιώς εξαπατημένοι", έτσι λέει το φίδι.

Εγώ όμως σας έχω δώσει την υπόσχεση ότι θ' αναστηθείτε, ότι θα ανυψωθείτε ως Εμένα. Ότι δεν θα δείτε ούτε θα γευθείτε το θάνατο· ότι κάποια στιγμή θα μεταμορφωθείτε αστραπιαία και θα γίνετε το σναστημένο σώμα Μου. Γιστί εσείς είστε τα μέλη του σώματός Μου. Μακάοιο εκείνο το πλήθος που θα μπορεί να επιστρέφει στο πατρικό του! Μακάριο το πλήθος που θα γίνει η νύφη Μου! Η μία μακαριότητα θα διαδέχεται την άλλη!

Πρωτύτερα όμως έρχεται μια δύσκολη εποχή του διαχωρισμού. *Διότι* θα ανυψώσω μόνο εκείνους που Με αγαπούν με όλη τους την καρδιά. τους νικητές!

Τότε θα μαίνεται ο αντίχριστος στη γη. Στους χριστιανούς, οι οποίοι Μου έλεγαν μόνο «Κύριε, Κύριε», αλλά δεν έχουν τηρήσει τις εντολές Μου για την αγάπη, θα τους δώσω τότε άλλη μια περίοδο χάριτος. Θα έχουν τη δυνατότητα να ανέβουν ψηλά με τη δύναμή Μου και ένα μέρος τους θα μαρτυρήσει.

Επίκειται μια τρομακπκή περίοδος, η οποία είναι πολύ σύντομη, όπου θα γίνει ο διαχωρισμός των εριφίων από τα πρόβατα. Ωστόσο να χαίρεσθε, γιατί μετά από αυτά τα γεγονότα αρχίζει η εποχή της χιλιόχρονης βασιλείας. Η εποχή όπου θα επικρατεί γενικά η γνώση ότι Εγώ, ο Ιησούς, είμαι ο Πατέρας.

Στη χιλιόχρονη Βασιλεία θα κυβερνώ Εγώ με τους αγίους Μου.

Μια μεγάλη μακαριότητα θα βασιλεύει ανάμεσα στους ανθρώπους, μια μια

ασύγκριτη ευδαιμονία! Θα είναι χίλια χρόνια απερίγραπτης ευδαιμονίας για τα παιδιά Μου, διότι θα είναι ήδη μεταμορφωμένα σε πνευματικό Μου σώμα και γιατί η Γη δεν θα αποτελείται πλέον από αυτή τη σκληρή ύλη, αλλά θα έχει επίσης μεταμορφωθεί σε μια πιο πνευματική φύση.

…Σας έδειξα πάλι σήμερα τον τρόπο, πως μπορείτε να γίνετε νικητές και σας επέστησα την προσοχή ότι πρέπει να τηρείτε τις εντολές Μου για την αγάπη. Θα πρέπει να ελεείτε αυτούς που σας καταδιώκουν. Καταλάβετε ότι δεν είναι ο άνθρωπος μόνος του, αλλά σκοτεινές δυνάμεις, δαίμονες. Και τις σκοτεινές δυνάμεις, τους δαίμονες, μπορείτε να τους νικήσετε μόνο με την αγάπη Μου που έχετε μέσα σας. Αφήστε Με να δράσω μέσα σε σας και μέσα από σας. Σας δίνω τα μάτια για να δείτε ως το βάθος. Τότε δεν κρίνετε πλέον ούτε καταδικάζετε πια, τότε έχει επικρατήσει μέσα σας το απέραντο έλεός Μου και με αγάπη Με παρακαλείτε γι' αυτούς που σας καταδιώκουν ακόμη…».

Γιοχάνα Χέντσελ 3-10-1959

Η αρμονική ζωή στη Νέα Γη

«Θα κάνω τα πάντα καινούργια! Οι άνθρωποι που δεν έχετε τη Γνώση, που δεν έχετε ακόμη αφυπνίσει το πνεύμα που έχετε μέσα σας, δεν ξέρε υ τι σημαίνουν αυτά Μου τα λόγια. Γιατί δεν πιστεύετε σι μία μεταμόρφωση αυτής της Γης, δεν πιστεύετε ότι θα υπάρξει μία υλική Κρίση, ο τερματισμός μιας περιόδου εξέλιξης και η έναρξη μιας άλλης. Δεν ξέρετε τίποτα για το προαιώνιο σχέδιό Μου, για την τελείωσή σας, γι' αυτό δεν καταλαβαίνετε και τι θέλουν να πουν τα λόγια: «Ιδού, ορίστε ια κάνω όλα καινούργια!»

Το κάθε ένα από τα λόγια Μου έχει μια πολλαπλή έννοια, την οποία δεν γνωρίζουν ούτε οι αφυπνισμένοι στο πνεύμα, γιατί αυτή η γνώση είναι ακόμη πολύ υψηλά για τους ανθρώπους ετούτης της γης εντούτοις, καταλαβαίνουν την απλή σημασία, ότι δηλαδή θα ανανεώσω όλα όσα έχουν ξεφύγει από την προαιώνια Τάξη Μου. Θέλω να φέρω μια αλλαγή, μια και από μόνοι τους οι άνθρωποι δεν την επιδιώκουν πλέον και συνεπώς δεν καταφέρνουν να εκπληρώσουν το σκοπό για τον οποίο βρέθηκαν στη Γη. Έχουν δε αποτύχει εντελώς εφόσον δεν αξιοποίησαν τη ζωή τους αυτή για την αιωνιότητα.

Παρ'όλα αυτά δεν θέλω να τους αφήσω να πάνε χαμένοι, γι' αυτό θα τους δώσω πάλι την ευκαιρία να διατρέξουν άλλη μια φορά την εξελικτική πορεία που παραμέλησαν ως τώρα. Δεν θα πρόκειται όμως για μια επανάληψη, αλλά για μια εντελώς καινούργια πορεία, δεδομένου ότι μια νέα δυνατότητα εξέλιξης σημαίνει ένα μεγαλύτερο έλεος το οποίο θα πρέπει να αντισταθμιστεί με δική τους περισσότερη απόδοση, πράγμα για το οποίο είναι αναγκαίο να υπάρχουν εντελώς νέα δημιουργήματα.

Γι'αυτό λοιπόν ανανεώνω για πρώτη φορά το σχολείο των πνευμάτων, που είναι η Γη Μου, η οποία οφείλει να προωθήσει και πάλι την ανοδική εξέλιξη των πνευματικών στοιχείων ως το τέλος, που είναι η ανθρώπινη βαθμίδα.

Δημιουργώ έναν νέο Ουρανό και μια νέα Γη, αυτό σημαίνει ότι κάνω τους ανθρώπους ευτυχισμένους από πνευματική και από γήινη άποψη. Γιατί τώρα ανήκουν σ' Εμένα και οφείλουν να δείξουν το δρόμο που οδηγεί σ' Εμένα και στους απογόνους τους.

Ποιος από σας τους ανθρώπους μπορεί να το συλλάβει αυτό; Και ποιός από σας τους ανθρώπους πιστεύει σθεναρά και ακράδαντα ότι το παλαιό θα πάψει να υπάρχει; Επίσης ότι δεν θα υπάρχουν πια οι άνθρωποι που είναι ακόμη απομακρυσμένοι από Εμένα· ότι μόνο η μικρή ποίμνη, η οποία Με ακολουθεί

πιστά σαν τον ποιμένα της δεν θα χάσει τη ζωή της, διότι αυτή τη μικρή ποίμνη την έχω ευλογήσει και την έχω προορίσει να συνεχίσει ιη ζωή στον παράδεισο της νέας Γης· ότι μια καινούρια λυτρωτική φάση αρχίζει, σύμφωνα με το προαιώνιο σχέδιο σωτηρίας, το οποίο έχει κα θορίσει η Αγάπη και η Σοφία Μου προκειμένου να εξασφαλιστεί μια αιώνια ζωή για τα πνεύματα;

Ιδού, τα κάνω όλα καινούργια! Εσείς που πιστεύετε σ' Εμένα, συλλογισθείτε αυτά τα λόγια, ζυγίστε τα μέσα στην καρδιά σας και να ξέρετε ότι ήρθε η ώρα που αυτά τα λόγια Μου θα γίνουν αληθινά Να τα πιστεύετε ακράδαντα, να ελπίζετε και να υπομένετε με καρτερία, υποταγή και αφοσίωση στο θέλημά Μου τα βάρη που σας περιμένουν να βαστάξετε ως το τέλος. Διότι πολύ σύντομα έρχεται η μέρα, όπου θα έρθω να πάρω τους δικούς Μου για να τους αποκαλύψω τον πα ράδεισο, για τον οποίο είναι γραμμένο: "Έναν καινούργιο Ουρανό θα φτιάξω και μια καινούργια Γη...". Κι Εγώ ο Ίδιος θα βρίσκομαι ανάμεσα στους δικούς Μου και θα τους καθοδηγώ και θα τους διδάσκω, όπως το έχω υποσχεθεί».

Μπέρτα Ντούντε 14-10-1951
ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΩΡΑ!

5. ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΓΙΝΕΙ Ο ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ;

«Τον καιρό εκείνο θα εγερθεί ο αρχάγγελος Μιχαήλ που προστατεύει το λαό σου και θα έρθει μια τέτοια περίοδος θλίψης, η οποία ουδέποτε έγινε αφότου υπάρχουν άνθρωποι αλλά τον καιρό εκείνο θα σωθεί ο λαός σου, κάθε άνθρωπος που θα βρεθεί γραμμένος στο βιβλίο».

Δανιήλ 12,1

Ήδη ο προφήτης Μαλαχίας της Π. Διαθήκης (κεφ. 3) προήγγειλε ότι ο προφήτης Ηλίας θα δράσει και πάλι ως «πρόδρομος του Κυρίου» πριν τη δευτέρα παρουσία. Πρόκειται για την ίδια πνευματική οντότητα η οποία σύμφωνα με τα λόγια του Ιησού (Ματθ. 11, 9-14) έδρασε σαν Ιωάννης Βαπτιστής προαναγγέλοντας την επί γης γέννησή του. Εκτός από τον Ηλία όμως, θα εμφανισθεί και ο προφήτης Ενώχ για να αντιπαρατεθεί στον αντίχριστο όπως προφητεύεται και στην Αποκάλυψη του Ιωάννη κεφ. 11, 1-4. Αυτή την επιστροφή του Ηλία και του Ενώχ την έχουν προφητέψει και άλλοι μύστες, όπως η Χίντεγκαρντ του Μπίνγκεν, ο Γιάκομπ Λόρμπερ, ο Γιοχάνες Βίντμαν. Στο *«Μεγάλο Ευαγγέλιο του Ιωάννη»* του Λόρμπερ ο Ιησούς αποκαλύπτει ότι ο Ηλίας είναι ο αρχάγγελος Μιχαήλ, ενώ στον Ενώχ κατοικούσε το πνεύμα του αρχάγγελου Ραφαήλ:... *«Εσύ Μιχαήλ-Ηλία- Ιωάννη, ήσουν ο πρόδρομός μου στον τωρινό μου ερχομό. Θα είσαι πάλι ο πρόδρομός μου όταν θα ανατείλει εκείνη η μεγάλη εποχή για την οποία έχω μιλήσει. Ωστόσο οι άνθρωποι τότε δεν θα σε αναγνωρίσουν, παρ' όλο που εσύ θα ξέρεις ποιος είσαι πραγματικά. Αυτή η τελευταία δοκιμασία ενσάρκωσης που σε περιμένει θα αποτελέσει το θεμέλιο λίθο για το οικοδόμημα της επερχόμενης βασιλείας της ειρήνης.* Στην επόμενη ζωή σου οι άνθρωποι δεν πρόκειται ασφαλώς να δώσουν ιδιαίτερη σημασία στα λόγια σου. Αλλά θα γραφτούν με πύρινα γράμματα μέσα στην ψυχή τους, ώστε να τα νιώσουν, όταν θα είναι ελεύθεροι από το σώμα τους. Τα λόγια σου θα είναι τα δικά μου λόγια και θα μου δώσει λόγο όποιος τα άκουσε αλλά τα περιφρόνησε!»

Επίσης, η Μπέρτα Ντούντε προαγγέλει αυτόν τον πρόδρομο: «Οι δικοί Μου θα τον αναγνωρίσουν, σαν το βοώντα στην έρημο, ο οποίος θα αναγγείλει την εμφάνισή Μου, όπως το έχω ήδη προσημάνει. Γιατί το φως του θα φέγγει αστραφτερό και τα λόγια του θα είναι γεμάτα δύναμη. Και δεν θα φοβάται να επιτεθεί με τα λεγόμενό του στους ισχυρούς, διότι έχει σταλεί από Μένα στη γη για να εκπληρώσει την τελευταία του αποστολή, που είναι να κηρύξει το τέλος αυτής της γης και να αναγγείλει τον ερχομό Μου, την Ημέρα της Κρίσης.

Εκείνους που ανήκουν σ' Εμένα, θα τους αγγίξει βαθιά η δύναμη των λόγων του και θ' αναγνωρίσουν ότι δεν αργώ πια να έρθω κι Εγώ ο Ίδιος για να τους σώσω από τα βάσανά τους. Προηγούμενα όμως θα περιπλακείτε επανειλημμένα κάνοντας λάθος υποθέσεις, γιατί θα πιστέψετε ότι τον αναγνωρίζετε σε πολλούς άλλους ανθρώπους. Εγώ όμως σας λέω, ότι δεν θα χρειασθεί να αναρωτηθείτε, παρά να ξέρετε ότι αυτός είναι εκείνος που έστειλα πριν από Μένα τον Ίδιο. Γιατί όταν θα κάνει την εμφάνισή του, ο αντίμαχός Μου θα βρίσκεται ήδη εν δράσει θα έχει ενσαρκωθεί μέσα σε έναν ηγέτη, ο οποίος επιτίθεται ενάντια σε κάθε πνευματική επιδίωξη, κυρίως ενάντια στην πίστη. Και τώρα χρησιμοποιεί τους υποτελείς του για να καταπιέσει τους δικούς Μου, ώστε να Με εγκαταλείψουν και να ομολογήσουν πίστη σ' αυτόν.

Τότε πλέον θα βεβαιωθείτε ότι αρχίζει ο διωγμός των πιστών.

Γι' αυτό ο πρόδρομός Μου θα είναι μεγάλη παρηγοριά για σας, αφού θα ξέρετε ότι το τέλος δεν είναι πια μακριά. Γιατί η αποστολή του στη γη δεν είναι μεγάλης διάρκειας. Έτσι και τον αντίχριστο, ο οποίος επίσης δεν πρόκειται να ζήσει πολύ, θα μπορείτε εύκολα να τον αναγνωρίσετε. Ο πρόδρομος θα έρθει για να ενδυναμώσει την πίστη σας, θα δώσει μαρτυρία για Μένα και θα αναγγείλει τον ερχομό Μου με τόσο δυνατά λόγια, που οι δικοί Μου θα αντλήσουν δύναμη από τα λεγόμενά του και θα βαστάξουν ως το τέλος, διότι Εγώ ο ίδιος θα τους συμπαραστέκομαι στις δοκιμασίες που θα τους επιβάλει αυτός ο τελευταίος διωγμός της πίστης.

Το βοώντα εν τη ερήμω δεν θα τον κάνει τίποτα να σιγήσει και θα καταγγείλει ανοικτά εκείνους τους ανθρώπους που θα είναι εχθρικοί απέναντι στους δικούς Μου. Θα στιγματίσει τις πράξεις τους σαν βδελυρές και Θα έχει πάντα την προστασία Μου απέναντι στις επιθέσεις τους έως ότου έρθει και η δική του ώρα. Γιατί θα ***πληρώσει πάλι με το θάνατο*** την αποστολή του, αλλά αυτό δεν πρέπει να σας τρομάζει εσάς που είσαστε δικοί Μου, παρά αντίθετα να σας ενθαρρύνει, ότι

βρίσκεσθε με την πλευρά της Αλήθειας και ότι μπορείτε να περιμένετε να έρθουν όλα όπως σας τα έχει αποκαλύψει το Πνεύμα Μου.

Με αυτά τα γεγονότα ολοκληρώνεται μια χρονική περίοδος, η οποία έχει παραχωρηθεί σε σας τους ανθρώπους για να λυτρωθείτε από τον περιορισμό μέσα στη σάρκα. Αλλά μέχρι την τελευταία ημέρα ακόμη θα σας βοηθάω να βρείτε την αληθινή πίστη σ' Εμένα, όπως επίσης και ο "Πρόδρομος" σας έχει σταλεί για να δυναμώσει την πίστη σας. Όποιος θέλει να τον αναγνωρίσει, θα τον αναγνωρίσει. Όποιος όμως απορρίπτει τα λόγια του, είναι φανερά οπαδός του αντιπάλου Μου, ώστε απορρίπτει επίσης κι Εμένα τον ίδιο. Ωστόσο το Φως που έρχεται από τα ύψη, το οποίο θα φέγγει υπέρλαμπρο, δεν θα μπορεί να το παραβλέψει κανείς, τον δυνατό του λόγο δεν θα μπορεί κανείς να τον παρακούσει.

Η πορεία του και η δράση του το τελευταίο διάστημα στη γη είναι τόσο φανερά θεόπνευστη, που ο καθένας μπορεί να τον αναγνωρίσει χωρίς να χρειάζεται να αναρωτηθεί αν αυτός είναι ο αληθινός πρόδρομος.

Τότε ο αντίμαχός Μου θα επιχειρήσει και πάλι να δράσει με τον ίδιο τρόπο, προσπαθώντας να προκαλέσει σύγχυση και παρασύροντας τους οπαδούς του να βλέπουν τον πρόδρομο πότε εδώ και πότε εκεί. ΓΥ αυτό το λόγο είναι απαραίτητο να έχει κανείς ένα στενό δεσμό μαζί Μου, ώστε να μπορεί να αναγνωρίζει την αλήθεια και να σκέφτεται σωστά. ΓΥ αυτό το λόγο σας ενημερώνω συχνά για το γεγονός ότι ο πρόδρομός Μου εμφανίζεται στο προσκήνιο όταν πια ο αντίπαλός Μου έχει ετοιμάσει ήδη την κατάλληλη εξωτερική μορφή μέσα από την οποία θα δράσει τρομοκρατώντας τους πιστούς. Διότι διαθέτει μεγάλη δύναμη, την οποία και χρησιμοποιεί για έναν ανηλεή διωγμό της πίστης. Και τότε κάνει την εμφάνισή του αυτός που έχω στείλει Εγώ για να τον πολεμήσει ανοικτά, χωρίς να τον φοβάται. Από αυτό δε θα τον αναγνωρίσετε, διότι αυτός διαθέτει επίσης μεγάλη δύναμη, την οποία όμως χρησιμοποιεί στον Όνομά Μου θεραπεύοντας επίσης αρρώστους και κάνοντας θαύματα. Γι' αυτό το λόγο θα τον καταδιώκουν οι κρατούντες την εξουσία για να τον σκοτώσουν και τελικά θα το καταφέρουν να πεθάνει κι αυτός με έναν βίαιο θάνατο.

Όμως το φως που μεταδίδει στους δικούς Μου θα τους δώσει εξαιρετική δύναμη, έτσι ώστε θα περιμένουν με εμπιστοσύνη τον ερχομό Μου και θα βαστάξουν ως το τέλος διότι γνωρίζουν ότι ο Λόγος θα εκπληρωθεί και όλα θα έρθουν όπως τα έχω προαγγείλει με το λόγο και τη γραφή».

Το όραμα της αγίας Χίλντεγκαρντ αναφορικά με τον αντίχριστο

Η προφήτισσα Χίλντεγκαρντ του Μπίνγκεν γεννήθηκε το 1098 και από οκτώ ετών έγινε δεκτή σε μία μονή βενεδικτινών μοναχών. Από παιδί είχε διάφορα οράματα, αλλά αργότερα βρισκόταν μόνιμα σε κατάσταση οραματισμών που αφορούσαν την εποχή του τέλους. Στα έργα της συνόψισε κυρίως τις φυσιοδιφικές γνώσεις της εποχής της και αλληλογραφούσε με διάφορους σύγχρονούς της ποντίφηκες και ηγεμόνες. Πέθανε το 1179.

«Αυτός ο καταχθόνιος άνθρωπος θα προετοιμασθεί κρυφά καλλιεργώντας κάθε αμαρτία και κακία ως τον ανώτατο βαθμό και τότε πια θα εμφανισθεί δημοσίως. Χάρις στα χαρίσματά του και επίσης στη βοήθεια και στην επενέργεια του κακού πνεύματος, θα πλανέψει όλο τον κόσμο ώστε θα αποκτήσει απίστευτη δύναμη και εξουσία. Θα μαυλίσει μάλιστα τους ανθρώπους σε τέτοιο βαθμό, που θα ονομασθούν όλοι από αυτόν, όπως οι χριστιανοί από τον Χριστό. Θα στηρίζεται σε διάφορα φαινομενικά θαύματα τα οποία θα προκαλούν το θαυμασμό του κόσμου.

Με το πρόσχημα της λύτρωσης της ανθρωπότητας από το θάνατο θα προσποιηθεί ότι θα πεθάνει και ότι θα αναστηθεί. Όμως ο Θεός δεν θα επιτρέψει για πολύ καιρό να εξαπατώνται οι θνητοί άνθρωποι. Θα στείλει τον Ενώχ και τον Ηλία για να κηρύξουν την αλήθεια Αυτοί οι δυο θα εκτελέσουν με ζήλο την αποστολή τους μέχρι που θα πέσουν στα χέρια του αντίχριστου και θα τους σκοτώσει.

Στο τέλος ο ίδιος ο αντίχριστος θα δώσει τέλος στην τραγωδία- θα επιχειρήσει να αναληφθεί όπως ο Χριστός, αλλά ενώ θα βρίσκεται ήδη στον αέρα, με εντολή του

Θεού θα απομακρυνθούν αυτοί που τον σηκώνουν ψηλά, από όπου θα γκρεμιστεί στη γη με το κεφάλι προς τα κάτω και θα παραδώσει το πνεύμα του. Όταν συντρίβει με αυτό τον τρόπο η πλάνη των ανθρώπων, τότε θα λάμψει πλέον με μεγαλύτερο φως η Αλήθεια».

«Από τα βάθη της γης θ' ακουστεί

η απόκωφη φωνή ενός πνεύματος.

Ανθρώπινη φλόγα θα περνιέται

για τη φωνή του Θεού.

Θα πνίξει τη γη με το αίμα των ιερωμένων

και οι ιεροί ναοί θα καταστραφούν για τους άνομους».

«ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΩΡΑ!»

Ο παράδεισος της Νέας Γης

«Δεν θα πρέπει να σας εκπλήξει το γεγονός ότι στην τελευταία εποχή αντίμαχός Μου μεταχειρίζεται κάθε μέσο προκειμένου να ενισχύσει την εξουσία του για να εμποδίσει τους οπαδούς του να ξεφύγουν από την επιρροή του και να στραφούν προς Εμένα. Γιατί είναι γραμμένο ότι θα κάνει και αυτός μεγάλα θαύματα και θα προσπαθήσει να παραπλανήσει και τους δικούς Μου ακόμη ώστε να αποστραφούν από Μένα για

να τους κερδίσει πάλι αυτός. Γι' αυτό δεν θα δια τάσει να μεταμφιεσθεί σαν άγγελος του φωτός και να χρησιμοποιήσει επίσης λόγια από τη Γραφή.

Όποιος όμως αναζητάει την αλήθεια στα σοβαρά, δεν πρόκειται να εξαπατηθεί από αυτόν, ακόμη κι αν εμφανισθεί κάνοντας χρήση του Ονόματός Μου. Όταν όμως Θα πρέπει να Με αναγνωρίσει σαν Θεό στο πρόσωπο του Ιησού και να αναγνωρίσει το σωτήριο έργο Μου, θα το αποφύγει, αφήνοντας έτσι να πέσει το προσωπείο του. Γιατί αυτό το έργο για τη σωτηρία των ανθρώπων δεν πρόκειται να το αναγνωρίσει και μόνιμη επιδίωξή του θα είναι να αποτρέψει τους ανθρώπους από την πίστη στο έργο για τη λύτρωσή τους. Η δύναμή του είναι μεγάλη προς το τέλος και θα την εκμεταλλευθεί πλήρως. Όπου επικρατεί πνευματικό σκοτάδι δεν πρόκειται να τον αναγνωρίσουν, όπου όμως ήδη το Φως Μου μπόρεσε να φωτίσει με τη λάμψη του, εκεί Θα καταλάβουν τι κρύβεται πίσω του. Γι' αυτό το λόγο άλλωστε οι δικοί Μου δεν θα πρέπει να τον φοβούνται, γιατί αυτοί διαβλέπουν τις σκοτεινές προθέσεις του και του φέρνουν αντίσταση.

Ο κάτω κόσμος έχει διώξει τους κατοίκους του και τους έχει στείλει στη γη, έτσι ώστε αυτοί οι δαίμονες θα ασκούν όλο και μεγαλύτερη επιρροή πάνω στους ανθρώπους. Ωστόσο δεν μπορώ και δεν πρόκειται να προβάλω εμπόδια στον αντίμαχό Μου, γιατί αυτός είναι ο τελευταίος καιρός που έχει στη διάθεσή του. Κατόπιν θα είναι δέσμιος και πάλι για μεγάλο διάστημα, οπότε δεν θα έχει πια καμία επιρροή πάνω στα πνευματικά στοιχεία τα οποία θα υπάρχουν πάλι στη γη, είτε δεσμευμένα είτε ελεύθερα, μέσα στα δημιουργήματα που θα αποτελούν τη νέα Γη ή μέσα στον άνθρωπο. Σαν συνέπεια θα είναι μια περίοδος ειρήνης όπου όλες οι πνευματικές μονάδες θα εξελίσσονται ταχύτερα προς τα πάνω, διότι τα δεσμευμένα στοιχεία θα έχουν πολλές ευκαιρίες για να υπηρετούν τη θεία Τάξη. Επίσης στην αρχή δεν θα χρειάζονται οι άνθρωποι να έχουν να αντιμετωπίσουν το αντίθεο πνεύμα, το οποίο είναι ελεύθερο να δρα για να μπορεί να δοκιμάζεται η Θέλησή τους. Διότι θα έχουν περάσει με επιτυχία τη δοκιμασία της θέλησής τους στην παλαιά Γη, ώστε τώρα ανεβαίνουν συνεχώς όλο και πιο ψηλά. Και έτσι βρίσκονται διαρκώς σε επαφή μαζί Μου όπως και με τα φωτεινά πνεύματα, τα οποία μπορούν να παραμένουν κοντά στους ανθρώπους, διδάσκοντας και καθοδηγώντας τους.

Όμως γι' αυτό το λόγο ακριβώς μαίνεται ο αντίθεος ακόμη πιο ασύστολα πριν από το τέλος, επειδή και του ίδιου το πνεύμα βρίσκεται στο σκοτάδι. Γι' αυτό δεν ξέρει ότι δεν μπορεί να κερδίσει τίποτε με τη δράση του, γιατί οι άνθρωποι που καταφέρνει να κερδίσει με το μέρος του, θα εγκλεισθούν εκ νέου μέσα στην ύλη, οπότε για ένα μεγάλο διάστημα πάλι δεν θα υπόκεινται στην εξουσία του. Ενώ οι υπόλοιποι θα έχουν ήδη αποδείξει τη θέληση, την αγάπη τους σ' Εμένα και τη δυνατή τους πίστη· //' αυτό μπορώ τώρα να τους ανταμείψω με μια ζωή μέσα στον παράδεισο πάνω στη νέα Γη, όπου οφείλουν να γίνουν οι προπάτορες του νέου ανθρώπινου γένους και να ξαναζωντανέψουν αυτή τη γη.

Θα υπάρχουν εκεί πάλι κάθε είδους δημιουργήματα σε διαφορετικούς βαθμούς σκληρότητας, όπου η πιο σκληρή ύλη θα περιλαμβάνει εκείνα τα πνευματικά στοιχεία τα οποία ζούσαν στην παλαιά Γη ως άνθρωποι, οι οποίοι άνθρωποι όμως είχαν παραμελήσει εντελώς την πνευματική τους ανάπτυξη. Αυτές οι ψυχές δεν μπορούν να ελπίζουν ότι θα εξελιχθούν στο πνευματικό βασίλειο, γι' αυτό το λόγο πρέπει αναγκαστικά να διανύσουν άλλη μια φορά όλα τα στάδια της Δημιουργίας.

Αρχίζει λοιπόν μια νέα περίοδος εξέλιξης όταν έρθει το πλήρωμα του χρόνου, όταν η ανθρώπινη ύβρις ξεπερνάει κάθε όριο και θέλει να προκαλέσει τη διάσπαση

δυνάμεων.[*]

Αλλά για να κυριαρχήσει ο άνθρωπος πάνω σε τέτοιες δυνάμεις, απαιτείται ένας ανώτερος βαθμός ωριμότητας από εκείνον που διαθέτουν οι άνθρωποι της τωρινής περιόδου λύτρωσης, με αποτέλεσμα να μην παράγουν πια κανένα εποικοδομητικό πνευματικό έργο, παρά μόνο έργα καταστροφής».

Προφητεία της Μπέρτα Νίούνιι 27 Η 1962

Διευκρινήσεις σχετικά με τον ερχομό του Χριστού

«Θέλω να σας δώσω μια μεγάλη διαφώτιση για το πνεύμα σας, η οποία θα σας βοηθήσει στην τελείωση της ψυχής σας. Θα σας προσφέρω την πρόσβαση σε ένα πεδίο στο οποίο δεν θα μπορούσατε ποτέ να εισχωρήσετε χωρίς την επενέργεια του Πνεύματός Μου. Γιατί θα σας εισάγω σε έναν κόσμο, από τον οποίο μόνο ο πνευματικά αφυπνισμένος άνθρωπος μπορεί να έχει μία άποψη, δεδομένου ότι προϋποτίθεται μια ορισμένη γνώση κάποιων πραγμάτων τα οποία διαφορετικά οι άνθρωποι τα αγνοούν.

Σας έχω δώσει την υπόσχεση ότι θα επιστρέφω στη γη όταν έρθει η ημέρα του τέλους. Αλλά αυτή η υπόσχεση γέννησε μέσα σας τις πιο διαφορετικές αντιλήψεις χωρίς να βρείτε όμως την ερμηνεία που ανταποκρίνεται στην Αλήθεια. Γιατί ακριβώς αυτό το γεγονός της επιστροφής Μου στη γη -όπως και η αρπαγή των δικών Μου- ερμηνεύεται με τόσους διαφορετικούς τρόπους και τοποθετείται σε τόσους διαφορετικούς χρόνους ώστε έχουν προκύψει πάρα πολλές λανθασμένες αντιλήψεις και τις οποίες θέλω εδώ να διορθώσω.

Η επιστροφή Μου στη γη δεν θα συμβεί σωματικά ώστε το "πόδι Μου ν' ακουμπήσει αυτή τη γη", αλλά θα εμφανισθώ με το πνευματικό Μου σώμα, ακολουθούμενος από ανώτατες φωτεινές οντότητες και θα Με δουν όλοι όσοι είναι δικοί Μου. Αλλά όποιος έχει συνταχθεί με τον αντίμαχό Μου, δεν θα μπορεί ποτέ να Με δει μέσα σε όλη Μου τη δόξα, μια και το σκοτάδι δεν θα έχει ποτέ τη δυνατότητα να δει το Φως, γιατί τότε οι άνθρωποι θα έσβηναν εντελώς, επειδή δεν μπορούν να αντέξουν το Φως που ακτινοβολώ. Θα έρθω έτσι λοιπόν στη γη, κρυμμένος μέσα στα σύννεφα ακόμη και για τους δικούς Μου. Ωστόσο αυτοί θα είναι σε θέση να αντέξουν την πληρότητα του Φωτός και θα Με ζητωκραυγάσουν απέραντα ευτυχισμένοι όταν θα Με δουν να έρχομαι με τις στρατιές των αγγέλων, γιατί θα τους ανοίξω τα μάτια για να το δουν.

Επομένως είναι λάθος να λέει κανείς ότι θα Με δουν όλοι όταν θα έρθω να κρίνω τους ζωντανούς και τους νεκρούς. Διότι η "Κρίση" θα γίνει διαφορετικά, δεν πρόκειται δηλαδή το κάθε άτομο χωριστά να δώσει λόγο σ' Εμένα, αφού Εγώ γνωρίζω κάθε μεμονωμένη ψυχή και ξέρω σε ποιον ανήκει. Και η τελική Κρίση πάνω σε αυτή τη γη

* [*] Σ.τ.μ. π.χ. σχάση του ατόμου

συνίσταται στο ότι ***ολόκληρη η γη αναπλάθεται και αποσυντίθεται σε όλα τα δημιουργήματα στα εξ ων συνετέθη,*** *ούτως ώστε να απελευθερωθούν όλα τα πνευματικά στοιχεία που είναι φυλακισμένα μέσα τους, προκειμένου να μπορέσουν να λάβουν νέα μορφή. Γι' αυτό η αποσύνθεση αυτή σημαίνει το θάνατο για τους ανθρώπους εκείνους, οι οποίοι απέτυχαν κατά την τελευταία ευκαιρία που τους δόθηκε για να αποδείξουν τον προσανατολισμό της θέλησής τους στη διάρκεια μιας ζωής πάνω στη γη και υποδουλώθηκαν στον αντίπαλό Μου.*[*]

Αυτοί τότε βλέπουν το θάνατο με τα μάτια τους και δεν μπορούν να ξεφύγουν πράγμα, που φέρνει τους ανθρώπους σε φρίκη και απόγνωση. Ωστόσο, πριν συμβεί αυτό το έργο της τελικής καταστροφής οι δικοί Μου Θα ανυψωθούν θα έρθω Εγώ ο Ίδιος για να τους πάρω. Θα μπορέσουν να Με δουν όπως Θα κατεβαίνω αιωρούμενος από τα ύψη προς το μέρος τους, θ' απλώνουν με λαχτάρα τα χέρια τους σ' Εμένα, με ιαχές ανάτασης και φλογερή αγάπη για Μένα και Εγώ θα τους τραβήξω κοντά Μου, θα τους αρπάξω και θα τους σηκώσω στα ύψη και τότε Θα βιώσουν μια εμπειρία η οποία είναι ενάντια σε όλους τους νόμους της φύσης.

Κι αυτή την υμνολογία των δικών Μου θα την αντιληφθούν και οι άλλοι άνθρωποι, χωρίς να μπορούν στην αρχή να την εξηγήσουν, επειδή οι ίδιοι δεν θα βλέπουν τίποτα, με αποτέλεσμα να τους καταλάβει τότε μια αγωνία, η οποία θα μετατρέπεται όλο και πιο πολύ σε απέραντο τρόμο και πανικό, καθώς θα διαπιστώνουν την ξαφνική εξαφάνιση των δικών Μου και δεν θα μπορούν να εξηγήσουν πως όλοι οι δικοί Μου θα είναι πια μακριά. Θα υπάρχει γύρω βέβαια ένα αστραφτερό φως, το οποίο όμως για εκείνους θα είναι ανυπόφορο, αλλά δεν θα έχουν πια πολύ χρόνο για να σκεφθούν, γιατί αμέσως ακολουθεί η τελευταία στιγμή του τέλους. Το αστραφτερό φως θα το διαδεχθεί ένα σχεδόν αδιαπέραστο σκοτάδι, το οποίο θα φέρει τους ανθρώπους σε απόγνωση. Και τότε θα ακολουθήσουν εκρήξεις, φωτιά θα ξεπηδάει από παντού, η γη θα ανοίξει στα δύο, έτσι που κανένας δεν θα μπορέσει να γλυτώσει και θα τον καταπιεί η γη.

Ανάμεσα στην ανύψωση των δικών Μου και σε αυτή την τελευταία καταστροφή, δεν μεσολαβεί πολύς χρόνος, γιατί αλλιώς η ανύψωση θα ανάγκαζε τους υπόλοιπους ανθρώπους να πιστέψουν. Μια τέτοια πίστη όμως θα ήταν χωρίς καθόλου αξία, γιατί θα απόκλειε μια ελεύθερη απόφαση από πλευράς τους. Οι άνθρωποι δε είχαν προηγουμένως αρκετό χρόνο στη διάθεσή τους για ν' αποφασίσουν ελεύθερα, όπως και συνεχείς προειδοποιήσεις και υποδείξεις και ο καθένας που συνετίζεται πριν έρθει ακόμη το τέλος, θα γίνει δεκτός. Θα περάσει στο επέκεινα πριν τη διάλυση της γης ώστε να βοηθηθεί να προχωρήσει παραπέρα.

Αυτή η πράξη της ανύψωσης είναι εντελώς αντίθετη με τους νόμους της φύσης, αλλά μπορώ να τους θέσω εκτός ισχύος σε αυτή την περίπτωση, διότι κάτι τέτοιο δεν μπορεί πια να βλάψει κανενός την ψυχή. Επίσης, ο ''ερχομός Μου μέσα στα σύννεφα'' δεν εξαναγκάζει κανέναν να πιστέψει, δεδομένου ότι εκείνοι οι άνθρωποι που Με βλέπουν, έχουν ήδη κατακτήσει την ανάλογη ψυχική ωριμότητα, ώστε τότε πλέον να βιώνουν την εκπλήρωση όσων είχαν ήδη ακλόνητα πιστέψει από πριν και γι' αυτό το

* [*] Αυτή είναι η έννοια του «δεύτερου θανάτου» σύμφωνα με την Αποκάλυψη του Ιωάννη 20, 6 και 21, β

λόγο προσδοκούσαν καθημερινά την επιστροφή Μου.

Γι' αυτό ακριβώς, ως προς τα τελευταία γεγονότα, σπάνια μπορεί να δοθεί μια σωστή εξήγηση στους ανθρώπους, γιατί όλοι έχουν ήδη σχηματίσει μια εικόνα μέσα στο μυαλό τους και δεν είναι διατεθειμένοι ν' αλλάξουν γνώμη. Είναι αδύνατον η ανύψωση να συμβεί πολύ πρωτύτερα, επειδή ένα τέτοιο υπερφυσικό γεγονός θα υποχρέωνε αναγκαστικά τους ανθρώπους να αλλάξουν τον τρόπο της σκέψης τους. Και το τέλος αυτής της γης σημαίνει επίσης το τέλος όλων των ανθρώπων που ζουν ακόμη εκεί. Αυτό το τέλος θα τό ζήσουν και οι δικοί Μου, μόνο που θα βρίσκονται σε μια κατάσταση όπου δεν θα αισθάνονται θλίψη, παρ' όλο που θα μπορούν να παρακολουθήσουν την όλη διαδικασία, διότι είναι αυτή η θέλησή Μου. Για- τί αφού τώρα πιστεύουν απόλυτα, τους αξίζει να βιώσουν τη δύναμη και τη λαμπρότητά Μου. Θα μπορούν δε να δουν επίσης την τεράστια στρατιά των αγγέλων που Με περιτριγυρίζουν. Έτσι θα είναι τώρα άξιοι να γίνουν οι πατριάρχες που θα ζωντανέψουν τη Νέα Γη, η οποία βέβαια θα είναι για Μένα το έργο μιας στιγμής, όπου θα δώσω πάλι μια νέα εξωτερική μορφή σε όλα τα απελευθερωμένα πνευματικά στοιχεία για την περαιτέρω ωρίμανσή τους. Οι ίδιοι οι άνθρωποι όμως δεν έχουν καμία αίσθηση του χρόνου μέχρι να ξανατοποθετηθούν πάνω στη Νέα Γη. Βρίσκονται ακόμη μέσα στο παλαιό σάρκινο σώμα τους, το οποίο όμως είναι πλέον πολύ πνευματοποιημένο. Αυτό το γεγονός θα πρέπει επίσης να αναφερθεί, προκειμένου να αντικρουσθεί η λανθασμένη αντίληψη ότι στη Νέα Γη θα ζουν εντελώς πνευματοποιημένα όντα. Γιατί και η Νέα Γη έχει τον προορισμό να λειτουργεί σαν σταθμός στην ανοδική εξέλιξη των όντων, ως εκ τούτου οι παλαιοί νόμοι θα έχουν την ισχύ τους και στη Νέα Γη.

Τα έκπτωτα πνεύματα θα διανύσουν όλη την πορεία μέσα από τη Δημιουργία μέχρι να φθάσουν στη βαθμίδα του ανθρώπου όπου ο καθένας θα πρέπει να περάσει την τελευταία δοκιμασία της θέλησής του. Στην αρχή η δοκιμασία αυτή θα στέφεται πάντα με επιτυχία, επειδή θα εκλείπουν οι πειρασμοί από πλευράς του αντίθεου, δεδομένου ότι θα είναι δέσμιος για μεγάλο διάστημα και αφού οι άνθρωποι θα είναι γεμάτοι αγάπη, άρα θα επιτυγχάνουν την άμεση σύνδεση μαζί Μου, με αποτέλεσμα πολύ γρήγορα να φθάνουν στην πλήρη ωριμότητα.

Μην παρασύρεσθε από λανθασμένες θεωρίες ώστε να παραμελείτε ή να αναβάλετε την καλλιέργεια της ψυχής σας, διότι η προθεσμία θα τηρηθεί όπως και η ημέρα που θα έρθω μέσα στα σύννεφα και με αυτή την ημέρα η τελευταία κρίση πάνω σε αυτή τη γη».

Προφητεία που δόθηκε στην Μπέρτα Ντούντε στις 3-2-1964

Αποσπάσματα από τη Βίβλο και τη Νέα Αποκάλυψη για τον εξαγνισμό μέσω του πυρός και για τον νέο εγκλεισμό των ψυχών μέσα στην ύλη.

«Εκείνο τον καιρό ο Κύριος θα τιμωρήσει τη στρατιά των ουρανών στους ουρανούς και τους βασιλιάδες της γης πάνω στη γη, θα συναχθούν ως δεσμώτες στο δεσμωτήριο και θα κλεισθούν στη φυλακή και θα τιμωρηθούν για πολλές γενεές».

Ησαΐας 24, 21-22

«Ο Κύριος θα έρθει ως πυρ, τα άρματά του σαν ανεμοστρόβιλος, για να φέρει το θυμό του με ορμή, την επιτίμησή του με φλόγες πύρινες. Διότι ο Κύριος θα κρίνει όλη τη γη με το πυρ του και κάθε σάρκα με τη ρομφαία του και οι φονευμένοι από τον Κύριο θα είναι πολλοί».

Ησαΐας 66, 15-16

«Διότι ιδού, έρχεται ημέρα που θα καίει σαν κλίβανος. Όλοι οι ασεβείς και οι άνομοι θα είναι σαν άχυρα και η ημέρα που έρχεται θα τους κατακάψει λέει ο Κύριος των δυνάμεων ώστε δεν θα αφήσει ρίζα ή κλαδί!»

Μαλαχίας 3,19

«Το τσεκούρι είναι ήδη στη ρίζα των δέντρων. Κάθε δέντρο που δεν κάνει καλό καρπό θα κοπεί και θα πεταχτεί στη φωτιά. Κρατάει το λιχνηστήρι στο χέρι του για να καθαρίσει το αλώνι του, το μεν σιτάρι θα το συνάξει στην αποθήκη, το δε άχυρο θα το κατακάψει στη φωτιά που δεν σβήνει ποτέ».

Ματθαίος 3, 10 και 12

«Όποιος προσκυνάει το θηρίο και την εικόνα του και σημαδεύεται με ένα χάραγμα στο μέτωπο ή στο χέρι, αυτός θα πιει επίσης από το κρασί του θυμού του Θεού, που έχει χυθεί ανόθευτο στο ποτήρι της οργής του και θα βασανισθεί με φωτιά και θειάφι μπροστά στους άγιους αγγέλους και στο Αρνίο».

...«Και ο θάνατος και ο άδης ρίχτηκαν στη λίμνη της φωτιάς. Αυτός είναι ο ***δεύτερος θάνατος,*** *η λίμνη της φωτιάς, και όποιος δεν βρέθηκε να είναι γραμμένος στο βιβλίο της ζωής, ρίχτηκε στη λίμνη της φωτιάς».*

...«Οι δε δειλοί και οι άπιστοι, οι βδελυροί, οι δολοφόνοι, οι πόρνοι, οι μάγοι και οι ειδωλολάτρες και όλοι οι ψεύτες, θα έχουν μοίρα στη λίμνη που καίγεται με φωτιά και θειάφι· αυτός είναι ο δεύτερος θάνατος».

Αποκάλυψη του Ιωάννη 14, 9 και 10. 20, 14 και 15. 21,8

*«Θα έρθει ο καιρός όπου όλα αυτά τα απόκρυφα πράγματα θα αποκαλυφθούν στους ανθρώπους. Προηγούμενα θα πρέπει πολλά δέντρα να αφήσουν τους άγουρους καρπούς να πέσουν από τα κλαδιά τους, γιατί μετά βίας θα φθάσει το ένα τρίτο από αυτούς στην ωρίμανση. Ενώ τα δύο τρίτα που θα πέσουν στη γη, θα καταπατηθούν πρωτύτερα και θα πρέπει να σαπίσουν και να μαραθούν. Έτσι θα μπορέσει να τα διαλύσει η βροχή και ένας δυνατός άνεμος να φυσήξει μέσα στον κορμό για τη **δεύτερη γέννηση...»**.*

Γιάκομπ Λόρμπερ

6. ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΑΡΠΑΓΗ;

Η ανάπλαση της γης

«Ένα είναι βέβαιο, ότι ο Λόγος Μου είναι Αλήθεια και θα παραμείνει Αλήθεια, επομένως δεν χρειάζεται να αμφιβάλετε οι άνθρωποι για αυτά που έχουν την πηγή τους σ' Εμένα. Κι επειδή πλησιάζει η ώρα που θα λήξει μια περίοδος λύτρωσης για να μπορεί να αρχίσει μια άλλη καινούργια, γι' αυτό το λόγο οι διαφωτίσεις που σας δίνω γίνονται όλο και πιο ασυνκάλυπτες.

Προτού έρθει το τέλος θα σας μυήσω στο προαιώνιο σχέδιο που έχω καταστρώσει από αιωνιότητες για την τελείωσή σας. Συνάμα θα σας προσφέρω γνώσεις γύρω από πράγματα, τα οποία ήταν μέχρι τώρα για σας κρυφά, δεδομένου ότι αυτές οι γνώσεις μέχρι τώρα δεν ήταν απαραίτητες για την ψυχική σας σωτηρία.

Τώρα όμως έχει έρθει ο καιρός που το σωτήριο σχέδιό Μου θα εκτελεσθεί, όσον αφορά τη μεταμόρφωση της γης, η οποία έχει γίνει πλέον ακατάλληλη σαν πεδίο εκπαίδευσης για τα πνευματικά στοιχεία και συνεπώς πρέπει να ανανεωθεί, προκειμένου να μπορέσει και πάλι να εκπληρώσει τον προορισμό της.

...Επομένως για τη γη ως δημιούργημα δεν έρχεται η συντέλεια, διότι η θέλησή Μου στερεοποιεί πάλι όλη τη διαλυμένη ύλη, δίνοντάς της νέες μορφές, γι' αυτό άλλωστε γίνεται λόγος για μια "Νέα Γη".

Συνεπώς ο τερματισμός της παρούσας λυτρωτικής περιόδου συνιστά μια πράξη μέγιστης φιλευσπλαχνίας προς όλα τα πνευματικά στοιχεία τα οποία βρίσκονται έγκλειστα πάνω στη γη μέσα στα διάφορα δημιουργήματα. Σημαίνει δηλαδή μια ***ολοκληρωτική μεταμόρφωση, όχι όμως τη συντέλεια του πλανήτη γη.***

Ωστόσο, αυτή η μεταμόρφωση θα είναι ορατή μόνο στην επιφάνεια της γης, δεδομένου ότι οι άνθρωποι δεν θα μπορούσαν να διαπιστώσουν ή να παρακολουθήσουν τη διαδικασία της εσωτερικής ανάπλασης, ακόμη κι αν παρατηρούσαν συνειδητά τη μεταμόρφωση αυτή. Όμως κάτι τέτοιο δεν πρόκειται να συμβεί, διότι όλα θα γίνουν μέσα σε μια στιγμή, μια και υπάρχουν όλες οι προϋποθέσεις που είναι απαραίτητες για να ξαναζωντανέψουν τα νέα δημιουργήματα της γης με πνευματικά στοιχεία τα οποία έχουν ήδη κατακτήσει τον αναγκαίο βαθμό ωριμότητας. Διότι βέβαια όλες αυτές οι πνευματικές μονάδες υφίστανται ήδη, οπότε χρειάζεται απλά να τοποθετηθούν μέσα στις κατάλληλες για εκείνες εξωτερικές μορφές.

...Επειδή η ύλη αυτή καθαυτήν αποτελείται από πνευματικά στοιχεία τα οποία βρίσκονται ακόμη στην αρχή της εξέλιξής τους, γι' αυτό το λόγο δεν μπορεί ακόμη να εξαφανισθεί εντελώς. Κατ' ακολουθία λοιπόν και το δημιούργημα Γη'' δεν πρόκειται

να εξαφανισθεί, παρά μόνο να μεταμορφωθεί. Αυτά τα λόγια μπορείτε να τα πιστέψετε χωρίς επιφύλαξη, ακόμη και εάν όλη η διαδικασία του τέλους της παλαιός γης παραμένει αδιανόητη για σας. Για Μένα όμως όλα είναι δυνατά και η απέραντη αγάπη Μου είναι η αιτία για τα πάντα.

Εάν λοιπόν το γεγονός ότι επιτρέπω να συμβεί μια τέτοια καταστροφή το εκλαμβάνετε σαν έλλειψη αγάπης από μέρους Μου, τότε είσαστε ακόμη πολύ μακριά από τη σωστή αντίληψη. Θέλετε να βλέπετε μόνο τη μοίρα των ανθρώπων, χωρίς να σκέφθεσθε τα πνεύματα τα οποία είναι ακόμη φυλακισμένα μέσα στη συμπαγή ύλη, για τα οποία πρέπει επίσης να έρθει κάποτε η ώρα να ελευθερωθούν από τη μορφή στην οποία εγκλείονται τώρα, ούτως ώστε να μπορέσουν να συνεχίσουν την ανοδική τους εξέλιξη σύμφωνα με το σχέδιο που έχω εκπονήσει από αιώνων. Κι επειδή η ώρα του τέλους πλησιάζει όλο και πιο κοντά, γι' αυτό το λόγο σας αποκαλύπτω το σχέδιό Μου για τη σωτηρία σας, ώστε να μπορείτε να συμμορφωθείτε ακολουθώντας πιστά τις εντολές Μου, έτσι ώστε να μην ανήκετε σ' εκείνους οι οποίοι σπαταλούν άδικα το δώρο της ανθρώπινης ζωής πάνω στη γη και διατρέχουν τον κίνδυνο να φυλακισθούν μέσα στην ύλη. Σας αποκαλύπτω αληθινά όλη την αλήθεια! Αλλά την Αλήθεια θα την αποδεχτεί μόνο εκείνος που θέλει να γνωρίζει την Αλήθεια και έχει την ακράδαντη θέληση να κατακτήσει το στόχο του σε αυτή τη γη».

Προφητική αποκάλυψη στην Μπέρτα Ντούντε στις 20-10-1962

«Έπειτα (κατά την επιστροφή του Χριστού) εμάς τους ζωντανούς μαζί με τους αναστημένους θα μας αρπάξουν σύννεφα και θα ανυψωθούμε για να προϋπαντήσουμε τον Κύριο στον αέρα κι έτσι θα είμαστε για πάντα μαζί με τον Κύριο».

Επιστολή προς Θεσσαλονικείς Α΄ 4, 17
«ΕΣΧΑΤΗ ΕΠΟΧΗ»

Η αρμονική ζωή στη Νέα Γη

«Θα κάνω τα πάντα καινούργια! Οι άνθρωποι που δεν έχετε τη Γνώση, που δεν έχετε ακόμη αφυπνίσει το πνεύμα που έχετε μέσα σας, δεν ξέρετε τι σημαίνουν αυτά Μου τα λόγια. Γιατί δεν πιστεύετε σε μία μεταμόρφωση αυτής της γης, δεν πιστεύετε ότι θα υπάρξει μία τελική Κρίση, ο τερματισμός μιας περιόδου εξέλιξης και η έναρξη μιας άλλης. Δεν ξέρετε τίποτα για το προαιώνιο σχέδιό Μου, για την τελείωσή σας, γι' αυτό δεν καταλαβαίνετε και τι θέλουν να πουν τα λόγια: Ιδού, ορίστε τα κάνω όλα καινούργια!"

Το κάθε ένα από τα λόγια Μου έχει μια πολλαπλή έννοια, την οποία δεν γνωρίζουν ούτε οι αφυπνισμένοι στο πνεύμα, γιατί αυτή η γνώση είναι ακόμη πολύ υψηλά για τους ανθρώπους ετούτης της γης- εντούτοις, καταλαβαίνουν την απλή σημασία, ότι δηλαδή θα ανανεώσω όλα όσα έχουν ξεφύγει από την προαιώνια Τάξη Μου. Θέλω να φέρω μια αλλαγή, μια και από μόνοι τους οι άνθρωποι δεν την επιδιώκουν πλέον και συνεπώς δεν καταφέρνουν να εκπληρώσουν το σκοπό για τον οποίο βρέθηκαν στη γη. Έχουν δε αποτύχει εντελώς εφόσον δεν αξιοποίησαν τη ζωή τους αυτή για την αιωνιότητα.

Παρ' όλα αυτά δεν θέλω να τους αφήσω να πάνε χαμένοι, γι' αυτό θα τους δώσω πάλι την ευκαιρία να διατρέξουν άλλη μια φορά την εξελικτική πορεία που παραμέλησαν ως τώρα. Δεν θα πρόκειται όμως για μια επανάληψη, αλλά για μια

εντελώς καινούργια πορεία, δεδομένου ότι μια νέα δυνατότητα εξέλιξης σημαίνει ένα μεγαλύτερο έλεος το οποίο θα πρέπει να αντισταθμισθεί με δική τους περισσότερη απόδοση, πράγμα για το οποίο είναι αναγκαίο να υπάρχουν εντελώς νέα δημιουργήματα.

Γι' αυτό λοιπόν ανανεώνω για πρώτη φορά το σχολείο των πνευμάτων, που είναι η γη Μου, η οποία οφείλει να προωθήσει και πάλι την ανοδική εξέλιξη των πνευματικών στοιχείων ως το τέλος, που είναι η ανθρώπινη βαθμίδα. Θα την εφοδιάσω με εντελώς καινούργια δημιουργήματα ποικίλων ειδών και μορφών ώστε να έχουν τη δυνατότητα να εξελιχθούν μέσα σ' αυτά πολυαριθμότατα πνευματικά στοιχεία. Θα φροντίσω να υπάρξει ένα νέο ανθρώπινο γένος που θα προέλθει από ανθρώπους που θα έχω ευλογήσει, οι οποίοι θα έχουν ολοκληρώσει την πνευματική τους τελειοποίηση έχοντας αγάπη και πίστη σ' Εμένα. Αυτοί θα έχουν φθάσει σε έναν τέτοιο υψηλό βαθμό ωριμότητας, χάρη στον οποίον θα μπορούν να επιστατούν με μια ανώτερη πνευματική επιμέλεια στο νέο ανθρώπινο γένος. Έτσι οι νέοι άνθρωποι θα έχουν κάθε εγγύηση ότι θα πετύχουν την ανώτατη δυνατή πνευματική τελειοποίηση. Ταυτόχρονα, τα πνευματικά στοιχεία τα οποία θα βρίσκονται έγκλειστα μέσα στην ύλη, θα μπορούν να φθάσουν ταχύτατα στην ωριμότητα χάρη στην εξαιρετικά ευνοϊκή επίδραση που θα ασκούν οι άνθρωποι στην κτίση που θα τους περιβάλλει. Κάνω τα πάντα καινούργια, κάνω επίσης πιο ελαστικές τις προϋποθέσεις για την απελευθέρωση των πνευματικών στοιχείων, χωρίς ωστόσο να παρεκκλίνω από το Νόμο Μου. Απλά βοηθώ με μεγάλη ευσπλαχνία και αγάπη τα πνεύματα που ζουν ακόμη σε κατάσταση ανελευθερίας.

Οι άνθρωποι θα είναι χωρίς κανένα πρόβλημα, γεμάτοι δύναμη θα τείνουν προς τα ύψη. Γιατί Εγώ θα είμαι ο πιο ποθητός τους στόχος, ενώ δεν θα μπορεί να τους παρασύρει προς τα κάτω ο αντίθεος, ο οποίος θα έχει δεσμά για πολύ χρόνο. Δημιουργώ έναν νέο Ουρανό και μια νέα γη, αυτό σημαίνει ότι κάνω τους ανθρώπους ευτυχισμένους από πνευματική και από γήινη άποψη. Γιατί τώρα ανήκουν σ' Εμένα και οφείλουν να δείξουν το δρόμο που οδηγεί σ' Εμένα και στους απογόνους τους. Ποιος από σας τους ανθρώπους μπορεί να το συλλάβει αυτό; Και ποιος από σας τους ανθρώπους πιστεύει σθεναρά και ακράδαντα ότι το παλαιό θα πάψει να υπάρχει; Επίσης ότι δεν θα υπάρχουν πια οι άνθρωποι που είναι ακόμη απομακρυσμένοι από Εμένα ότι μόνο η μικρή ποίμνη, η οποία Με ακολουθεί πιστά σαν τον ποιμένα της δεν θα χάσει τη ζωή της, διότι αυτή τη μικρή ποίμνη την έχω ευλογήσει και την έχω προορίσει να συνεχίσει τη ζωή στον παράδεισο της νέας Γης· ότι μια καινούρια λυτρωτική φάση αρχίζει, σύμφωνα με το προαιώνιο σχέδιο σωτηρίας, το οποίο έχει καθορίσει η Αγάπη και η Σοφία Μου προκειμένου να εξασφαλισθεί μια αιώνια ζωή για τα πνεύματα;

Ιδού, τα κάνω όλα καινούργια! Εσείς που πιστεύετε σ' Εμένα, συλλογισθείτε αυτά τα λόγια, ζυγίστε τα μέσα στην καρδιά σας και να ξέρετε ότι ήρθε η ώρα που αυτά τα λόγια Μου θα γίνουν αληθινά. Να τα πιστεύετε ακράδαντα, να ελπίζετε και να υπομένετε με καρτερία, υποταγή και αφοσίωση στο θέλημά Μου τα βάρη που σας περιμένουν να βαστάξετε ως το τέλος. Διότι πολύ σύντομα έρχεται η μέρα, όπου θα έρθω να πάρω τους δικούς Μου για να τους αποκαλύψω τον παράδεισο, για τον οποίο είναι γραμμένο: "Έναν καινούργιο Ουρανό θα φτιάξω και μια καινούργια Γη... ". Κι Εγώ ο Ίδιος θα βρίσκομαι ανάμεσα στους δικούς Μου και θα τους καθοδηγώ και θα τους διδάσκω, όπως το έχω υποσχεθεί».

Μπέρτα Ντούντε 14-10-1951

...«Εκεί όπου θα βρίσκεται ο καθένας, θα μπορεί και να καρπώνεται τους καρπούς της γης και να ικανοποιεί τις βιοτικές του ανάγκες. Ο ένας θα βοηθάει τον άλλον και κανένας δεν θα λέει πια: αυτό είναι δική μου ιδιοκτησία και μόνον εγώ είμαι κύριός της! Βέβαια θα έπρεπε ήδη να είναι έτσι τα πράγματα ανάμεσα στους ανθρώπους. Εντούτοις θα παραμείνουν όπως είναι, για όσο κρατάει αυτή η μεσαία περίοδος διαπαιδαγώγησης των ανθρώπων, οι οποίοι δεν έχουν ακόμη εξαγνιστεί από τη μεγάλη φωτιά της ζωής. Ωστόσο δεν πρόκειται να συμπληρωθούν δύο χιλιάδες χρόνια από τώρα...».

«Αφού την εποχή εκείνη οι άνθρωποι δεν θα επιθυμούν πια γήινους και εφήμερους θησαυρούς πάνω στη γη, θα ζουν εκατό ή χίλιες φορές περισσότεροι άνθρωποι απ' ό,τι τώρα, ευτυχισμένοι και σε ευημερία. Συγχρόνως δε θα εξαλειφθούν από τη γη όλες οι κακές αρρώστιες που βασανίζουν τη σάρκα. Οι άνθρωποι θα φθάνουν ευτυχισμένοι σε μεγάλη ηλικία και θα μπορούν να κάνουν πολλά καλά ενώ κανείς δεν θα φοβάται το θάνατο του σώματος, γιατί θα βλέπει καθαρά μπροστά του την αιώνια ζωή της ψυχής».

Γιάκομπ Λόρμπερ
«ΕΣΧΑΤΗ ΕΠΟΧΗ»

Επισκόπηση των επερχόμενων γεγονότων

1. Αύξηση των κάθε μορφής καταστροφικών φαινομένων, σεισμοί, πλημμύρες, τρομοκρατικές ενέργειες, δυστυχήματα, πολεμικές εντάσεις και εχθροπραξίες, ταραχές...
2. Παγκόσμια σύρραξη (Ρ Παγκόσμιος Πόλεμος)
3. Επέμβαση του Θεού για να τερματισθεί ο πόλεμος με μια φυσική καταστροφή ασύλληπτων διαστάσεων.
4. Τεράστιο χάος σαν αποτέλεσμα της καταστροφής και κατάρρευση του σύγχρονου πολιτισμού.
5. Εμφάνιση του αντίχριστου υπό το μανδύα του κοσμοσωτήρα.
6. Έναρξη της καταδίωξης της πίστης και της καταπίεσης των πνευματικών τάσεων και ρευμάτων.
7. Εμφάνιση του πρόδρομου του Χριστού.
8. Όξυνση της καταδίωξης της πίστης όπου διώκονται όσοι πιστεύουν στον Ιησού Χριστό και θανατώνεται ο πρόδρομος.
9. Ανύψωση της μικρής στρατιάς των πιστών, οι οποίοι θα επιστρέφουν στη γη μετά την μεταμόρφωσή της για να αποτελέσουν τους γεννήτορες του νέου ανθρώπινου γένους.
10. Διάλυση της γήινης επιφάνειας εξαιτίας σατανικής έμπνευσης ανθρώπινων πειραμάτων, με αποτέλεσμα το θάνατο όλων των έμβιων όντων πάνω και μέσα στη γη.
11. Νέος εγκλεισμός ή φυλάκιση στην ύλη = δεύτερος θάνατος των ψυχών που δεν θέλησαν να εκμεταλλευθούν την επίγεια ζωή για να πετύχουν το στόχο της

ανθρώπινης ύπαρξης.

12. Ο Θεός δημιουργεί έναν παράδεισο στη Νέα Γη, όπου οι άνθρωποι εξελίσσονται εκ νέου σε αρμονία με τη θεία Τάξη. Έτσι η γη προχωράει ένα βήμα προς την πνευματοποίηση και τη θεοποίησή της.

«Η αγάπη του Θεού οδηγεί το σύμπαν στην τελείωση.
Για χάρη της αγάπης έγιναν τα πάντα».

Φραγκίσκος του Σάλες

«ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΩΡΑ!»

Ο Θεός πραγματώνει το λυτρωτικό του σχέδιο

(Αρ. 8338- 25.11.1962)

Τίποτα δεν θα Με εμποδίσει να πραγματώσω το προαιώνιο σχέδιο που έχω καταστρώσει για τη λύτρωση σας. Γιατί η Αγάπη και η Σοφία Μου έχουν αναγνωρίσει εδώ και αιωνιότητες πότε θα έχει έρθει ο καιρός όπου θα πρέπει να φανερώσω την Παντοδυναμία Μου και χάρη στην Παντοδυναμία Μου αυτή να φέρω συγκεκριμένες μεταβολές επάνω σε αυτό το δημιούργημά Μου που λέγεται γη. Αυτά τα χρονικά πλαίσια θα τα τηρήσω, διότι πάντα φέρνω σε πέρας ο,τιδήποτε έχω αναγνωρίσει σαν αναγκαίο να γίνει. Επιπλέον, η πνευματική κατάπτωση της ανθρωπότητας επιβάλλει αυτή τη μεταβολή, γιατί σύντομα θα έχει φθάσει στο απροχώρητο. Γι' αυτό δεν είναι πια μακριά αυτή η ημέρα, η οποία έχει προκαθορισθεί από αιώνων. Το μόνο που απομένει, είναι να παραχθεί η μεγαλύτερη δυνατή βοήθεια στους ανθρώπους, ώστε να μπορέσουν να σωθούν όσοι την αποδέχονται.

Ας μην πιστεύσει κανείς όμως πώς μπορεί να Με πείσει να εγκαταλείψω το προαιώνιο σχέδιο Μου, μολονότι πάντα εισακούω τις προσευχές που έρχονται από την καρδιά σας, όπως το έχω υποσχεθεί. Ωστόσο δεν πρέπει να προσεύχεσθε να αποτραπεί η τελευταία Κρίση, διότι αυτή η πράξη είναι καθαρά μια πράξη αγάπης από την πλευρά Μου και δεν σας επιτρέπεται σε καμία περίπτωση να Με εμποδίσετε να εκδηλώσω την Αγάπη Μου. Διότι Εγώ γνωρίζω ότι είναι απαραίτητη μία ολοκληρωτική μεταβολή, τόσο για σας τους ανθρώπους, όσο και για όλο το πνευματικό στοιχείο που βρίσκεται ακόμη δέσμιο μέσα στα δημιουργήματα, το οποίο έχει χρέος να ανέλθει υψηλότερα. Εάν λοιπόν προσεύχεσθε να αποτρέψω την Κρίση, το κάνετε μόνο από φιλαυτία, επειδή δεν θέλετε να χάσετε την επίγεια ζωή σας και τα γήινα υπάρχοντά σας.

Εάν όμως η αγάπη σας έχει το σωστό προσανατολισμό, ώστε να είναι αφιερωμένη σ' Εμένα και στο διπλανό σας, τότε το πνεύμα σας είναι ήδη τόσο φωτισμένο, ώστε μπορείτε να αναγνωρίσετε πως η τελευταία Κρίση αποτελεί μία πράξη αγάπης από πλευράς Μου. Τότε αναγνωρίζετε από μόνοι σας τον πνευματικό ξεπεσμό των ανθρώπων και συνειδητοποιείτε πως πρέπει να φέρω μία μεταβολή προκειμένου να σώσω ό,τι μπορεί ακόμη να σωθεί.

Πάντοτε βέβαια σας υπενθύμιζα αυτό το έσχατο τέλος, όμως ποτέ δεν σας αποκάλυψα μία συγκεκριμένη χρονολογία και ούτε τώρα σας φανερώνω τον ακριβή χρόνο. Μπορείτε ωστόσο να είσαστε βέβαιοι ότι σύντομα θα εκπληρωθούν οι ειδοποιήσεις Μου, ότι δηλαδή δεν σας μένει πλέον πολύς χρόνος ως αυτό το τέλος αυτής της γης, το οποίο επίκειται πολύ σύντομα.

Κι όταν προσεύχεστε, να παρακαλείτε μόνο να συνειδητοποιηθούν όσο το δυνατό πιο πολλοί άνθρωποι και να πάρουν το δρόμο προς το σταυρό, ώστε η ώρα του τέλους να μη σημαίνει γι' αυτούς τον αφανισμό, αλλά τη μακαριότητα.

Προσπαθείστε να κάνετε κατανοητές τις εντολές της αγάπης σε όλους τους ανθρώπους, προσπαθείστε να τους παροτρύνετε να μεταμορφώσουν και αυτοί την εγωιστική τους αγάπη σε ανιδιοτελή αγάπη για τον πλησίον. Κι αυτή θα είναι αληθινά η καλύτερη προσευχή, όταν προσεύχεστε ζητώντας βοήθεια για τους συνανθρώπους σας που δεν έχουν φθάσει ακόμη στη συνειδητότητα.

Αλλά μην πιστεύετε ότι μπορείτε με οργανωμένες προσευχές να Με αποτρέψετε από το να εκτελέσω το σχέδιο Μου για την τελείωσή σας, διότι κάτι τέτοιο κάθε άλλο παρά πράξη ευσπλαχνίας θα ήταν. Αντίθετα, ο αντίμαχος Μου θα αποκτούσε με αυτό τον τρόπο ακόμη περισσότερη ακολουθία και ακόμη και οι δικοί Μου θα κινδύνευαν να τους σπρώξει στην καταστροφή τους. Πιστέψετε ότι η Αγάπη και η Σοφία Μου θέλουν πάντα το καλύτερο για τα πλάσματά Μου. Έτσι και αυτή η τελευταία κρίση δεν αποτελεί μία τιμωρία από πλευράς Μου, παρά μόνο θα κριθούν όσοι έχουν ξεφύγει εντελώς από την Τάξη. Θέλω να επαναφέρω την Τάξη την οποία έχει ανατρέψει η ανθρώπινη θέληση με τον επηρεασμό από τον αντίμαχο Μου, με αποτέλεσμα να κινδυνεύει επίσης και η διαδικασία της επιστροφής των πλασμάτων Μου σ’ Εμένα. Κι αυτό το σχέδιο Μου για τη σωτηρία και την τελείωσή σας σκοπεύει αποκλειστικά στην επαναφορά των πεσμένων όντων κοντά Μου.

Από σας τους ανθρώπους σας λείπει η ολοκληρωμένη εποπτεία, η σωστή γνώση, ούτε ξέρετε επίσης, πόσο βαθιά έχει βυθισθεί πια η ανθρωπότητα και ότι γι’ αυτό το λόγο έχει έρθει η ώρα όπου θα πρέπει να σταματήσει η πτώση της, όπου θα πρέπει να αποσπασθούν οι ψυχές από την κυριαρχία του αντιμάχου Μου. Θα πρέπει να εγκλεισθούν πάλι μέσα στην ύλη, ώστε να έχουν πάλι τη δυνατότητα να πάρουν το δρόμο της επιστροφής τους σ’ Εμένα. Γιατί στην τωρινή επίγεια ζωή τους έχασαν αυτή τη δυνατότητα, αφού δεν την εκμεταλλεύθηκαν σωστά, με αποτέλεσμα να είναι πάλι δυστυχισμένοι κι αυτό αποκλειστικά από δική τους ευθύνη.

Αλλά έτσι ο αντίμαχος Μου δεν διατηρεί την εξουσία που έχει επάνω τους, πράγμα που είναι ήδη πολύ θετικό για τα έκπτωτα πνευματικά στοιχεία, τα οποία πρέπει πάλι διαλυμένα στα εξ ων συνετέθησαν, να περάσουν μέσα από τα δημιουργήματα της Νέας Γης.

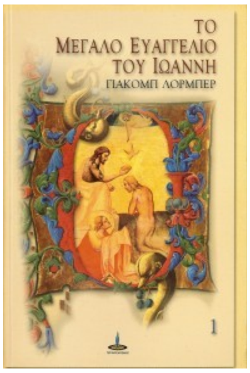
Οι άνθρωποι δεν ξέρετε ότι το μοναδικό κίνητρο Μου είναι πάντοτε η αγάπη για το λόγο ότι ο προορισμός σας είναι κάποτε να γίνετε όλοι δικοί Μου. Εσείς βλέπετε όμως σ’ Εμένα αποκλειστικά έναν Θεό τιμωρό. Όμως αυτή την «τιμωρία» την έχετε δημιουργήσει μόνοι σας, από μόνοι σας αποκτήσατε αυτή τη μοίρα, με τη ροπή σας προς την ύλη, η οποία σας έχει διαβρώσει. Γιατί η ύλη ανήκει στον αντίμαχο Μου, επομένως υποταχθήκατε εθελοντικά πάλι στην κυριαρχία του. Κι αυτός θα σας κρατήσει υποτελείς του μέχρι να σας αποσπάσω πάλι Εγώ ο ίδιος από την εξουσία του. Αυτό συμβαίνει με τον εγκλεισμό μέσα στη συμπαγή ύλη, που είναι όμως ταυτόχρονα η αρχή για να ανέλθετε πάλι από τα βάθη στα ύψη.

Όλα αυτά σας έχουν ειπωθεί επανειλημμένα, επομένως προετοιμαστείτε για το τέλος αυτής της γης και κάντε όλα τα δυνατά για να αποδεσμευτείτε από αυτόν που θέλει να σας καταστρέψει. Ελάτε σ’ Εμένα και αληθινά, θα σας βοηθήσω να του αντισταθείτε. Και τότε δεν θα χρειάζεται να φοβάστε το τέλος, το οποίο θα έρθει αμετάκλητα, όπως σας το έχω προαναγγείλει».

Αμήν

ΒΙΒΛΙΑ ΠΥΡΗΝΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

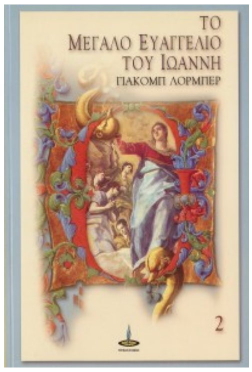
ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ 1

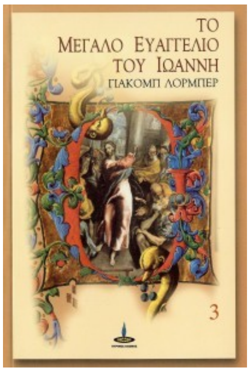

Μία λεπτομερής περιγραφή των πεπραγμένων και της διδασκαλίας του Ιησού σχεδόν σε καθημερινή βάση

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ 2

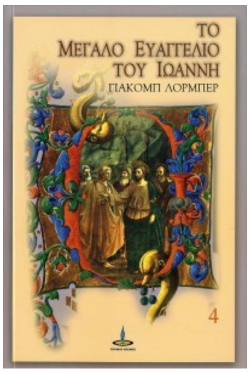
Μία λεπτομερής περιγραφή των πεπραγμένων και της διδασκαλίας του Ιησού σχεδόν σε καθημερινή βάση

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ 3

Μία λεπτομερής περιγραφή των πεπραγμένων και της διδασκαλίας του Ιησού σχεδόν σε καθημερινή βάση

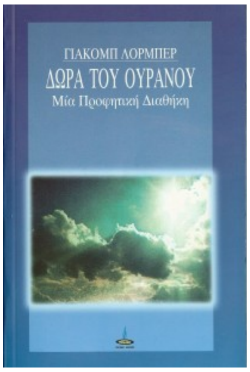
ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ 4

Μία λεπτομερής περιγραφή των πεπραγμένων και της διδασκαλίας του Ιησού σχεδόν σε καθημερινή βάση

ΓΗ ΚΑΙ ΣΕΛΗΝΗ

“Φαντάζομαι την Γή με την ατμόσφαιρα που την περιβάλλει σαν μία μεγάλη ζωντανή οντότητα η οποία εισπνέει και εκπνέει αέναα” ΓΚΑΙΤΕ

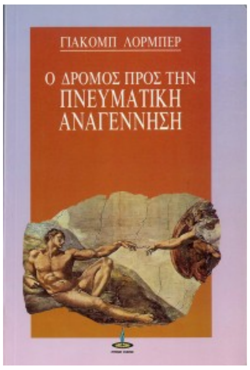
ΔΩΡΑ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ

“Εκεί, όπου φαίνεται πως λέω τα λιγότερα, εκεί λέω τα περισσότερα. Κι εκεί όπου φαίνεται ότι λέω τα πιο πολλά, στην πραγματικότητα λέω μόνο τόσα, όσα

Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΜΕΤΑ ΤΗ ΓΗΙΝΗ ΖΩΗ

Γονείς που έχουν χάσει ένα παιδί, μπορεί να αναρωτιούνται πώς ζεί στον άλλο κόσμο.

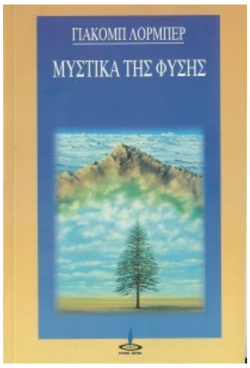
Ο ΔΡΟΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ

Η Αιώνια Αλήθεια του Θείου Λόγου μας δείχνει ξανά με την γνωστή απλότητα της Αγάπης Του το Δρόμο.

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΙΑ ΑΒΓΑΡΟ

Η μοναδική αυθεντική επιστολή του Ιησού Χριστού, εξαφανισμένη για πάρα πολλούς αιώνες.

ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ

Η επαλήθευση από την επιστήμη μας δείχνει πως η αρμονική σύζευξη επιστήμης και μεταφυσικής έχει αρχίσει ήδη να γίνεται πραγματικότητα